

Dziennik Urzędowy C 353 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

3 grudnia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

SESJA 2012–2013

Posiedzenia od 11 do 13 września 2012 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 370 E z 30.11.2012.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 11 września 2012 r.

2013/C 353 E/01	Rzekomy transport i nielegalne przetrzymywanie więźniów w krajach europejskich przez CIA Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie rzekomego udziału państw europejskich w organizowanym przez CIA transporcie i nielegalnym przetrzymywaniu więźniów na terenie tych państw: działania podejmowane w następstwie sprawozdania komisji TDIP PE (2012/2033(INI))	1
2013/C 353 E/02	Zwiększenie solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie zwiększenia solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu (2012/2032(INI))	16
2013/C 353 E/03	Przygotowanie programu prac Komisji na rok 2013 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie programu prac Komisji na rok 2013 (2012/2688(RSP))	25
2013/C 353 E/04	Dobrowolne honorowe dawstwo tkanek i komórek Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie dobrowolnego honorowego dawstwa tkanek i komórek (2011/2193(INI))	31

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 353 E/05	Rola kobiet w gospodarce ekologicznej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej (2012/2035 (INI))	38
2013/C 353 E/06	Warunki pracy kobiet w sektorze usług Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie warunków pracy kobiet w sektorze usług (2012/2046 (INI))	47
2013/C 353 E/07	Kształcenie, szkolenia i strategia „Europa 2020” Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie kształcenia, szkolenia i strategii „Europa 2020” (2012/2045(INI))	56
2013/C 353 E/08	Internetowa dystrybucja utworów audiowizualnych w UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie internetowej dystrybucji utworów audiowizualnych w UE (2011/2313(INI))	64
Środa, 12 września 2012 r.		
2013/C 353 E/09	Decyzja o niewyrażeniu sprzeciwu wobec środka wykonawczego: pokładowy system zapobiegania kolizjom w niektórych statkach powietrznych Decyzja Parlamentu Europejskiego o niewyrażeniu sprzeciwu wobec projektu decyzji Komisji upoważniającej Republikę Francuską do zastosowania odstępstwa od rozporządzenia Komisji (UE) nr 1332/2011 w odniesieniu do stosowania nowej wersji oprogramowania pokładowego systemu zapobiegania kolizjom (ACAS II) w przypadku niektórych nowo zbudowanych statków powietrznych (D020967/02 – 2012/2745 (RPS))	75
2013/C 353 E/10	Decyzja o niewyrażeniu sprzeciwu wobec aktu delegowanego: współpraca międzynarodowa i negocjacje w sektorze mleka i przetworów mlecznych Decyzja Parlamentu Europejskiego o niewyrażeniu sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 28 czerwca 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do współpracy międzynarodowej i negocjacji umownych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych (12020-12 – C(2012)4297 – 2012/2780 (RPS))	76
2013/C 353 E/11	Roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (12562/2011-2012/2050(INI))	77
2013/C 353 E/12	Ochrona i zrównoważona eksploatacja zasobów rybołówstwa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie obowiązków w zakresie sprawozdawczości na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (2011/2291(INI))	99
2013/C 353 E/13	Reforma wspólnej polityki rybołówstwa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa – ogólny komunikat (2011/2290(INI))	104
Czwartek, 13 września 2012 r.		
2013/C 353 E/14	18. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa – stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności (2010 r.) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie 18. sprawozdania w sprawie lepszego stanowienia prawa – stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności (2010 r.) (2011/2276(INI))	117

Wtorek, 11 września 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Rzekomy transport i nielegalne przetrzymywanie więźniów w krajach europejskich przez CIA

P7_TA(2012)0309

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie rzekomego udziału państw europejskich w organizowanym przez CIA transporcie i nielegalnym przetrzymywaniu więźniów na terenie tych państw: działania podejmowane w następstwie sprawozdania komisji TDIP PE (2012/2033(INI))

(2013/C 353 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2, 3, 4, 6, 7 i 21,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 2, 3, 4, 18 i 19,
- uwzględniając Europejską Konwencję Praw Człowieka i załączone do niej protokoły,
- uwzględniając odnośne instrumenty ONZ z zakresu praw człowieka, w szczególności międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r., europejską konwencję o zapobieganiu torturom oraz niehumanicznemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu z dnia 10 grudnia 1984 r. oraz załączone do niej właściwe protokoły, a także międzynarodową konwencję o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem z dnia 20 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając art. 5 Paktu Północnoatlantyckiego z 1949 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanicznego lub poniżającego traktowania albo karania ⁽¹⁾,
- uwzględniając program sztokholmski zatytułowany „Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli” ⁽²⁾ oraz komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 20 kwietnia 2010 r. zatytułowany „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli. Plan działań służący realizacji programu sztokholmskiego” (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, a także wytyczne UE w sprawie kary śmierci,
- uwzględniając deklarację brukselską przyjętą w dniu 1 października 2010 r. podczas szóstej konferencji komisji parlamentarnych właściwych ds. nadzoru nad służbami wywiadowczymi i bezpieczeństwa państw członkowskich Unii Europejskiej,
- uwzględniając wspólną ekspertyzę ONZ dotyczącą ogólnoświatowych praktyk związanych z tajnym przetrzymywaniem w kontekście walki z terroryzmem sporządzoną przez specjalnego sprawozdawcę ds. promocji i ochrony praw człowieka oraz podstawowych wolności w warunkach walki z terroryzmem, Martina Sheinina, specjalnego sprawozdawcę ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Manfreda Nowaka, grupę roboczą ds. arbitralnych aresztowań, reprezentowaną przez wiceprzewodniczącego, Shaheena Sardar Aliego, oraz grupę roboczą ds. przymuszonych lub wymuszonych zaginięć, reprezentowaną przez przewodniczącego, Jeremy'ego Sarkina ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Rady Praw Człowieka ONZ – sporządzone przez specjalnego sprawozdawcę ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania – dotyczące głównie komisji śledczych powołanych w odpowiedzi na wzorce lub praktyki tortur albo innych form niewłaściwego traktowania ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. promocji i ochrony praw człowieka oraz podstawowych wolności w warunkach walki z terroryzmem, Martina Sheinina, zatytułowane „Kompilacja dobrych praktyk dotyczących prawnych i instytucjonalnych ram i środków zapewniających poszanowanie praw człowieka przez agencje wywiadowcze w warunkach walki z terroryzmem, w tym praktyk dotyczących nadzoru na tymi agencjami” ⁽³⁾,
- uwzględniając wkład Rady Europy, przede wszystkim pracę byłego komisarza ds. praw człowieka, Thomasa Hammarberga, oraz europejskiego komitetu zapobiegania torturom, a także odnośne rezolucje Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, zwłaszcza rezolucję pt. „Domniemane tajne więzienia i nielegalny transfer więźniów wewnątrz państw z udziałem krajów będących członkami Rady Europy” ⁽⁴⁾ oraz rezolucję pt. „Tajne więzienia i nielegalny transfer więźniów z udziałem krajów będących członkami Rady Europy: drugie sprawozdanie” ⁽⁵⁾, a także sprawozdanie Komisji Prawnej i Praw Człowieka Zgromadzenia Parlamentarnego pt. „Nadużywanie tajemnicy państwowej i bezpieczeństwa narodowego: przeszkody na drodze parlamentarnego i sądowego zbadania naruszeń praw człowieka” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawy al-Nashiri przeciwko Polsce, Abu Zubaydah przeciwko Litwie, Abu Zubaydah przeciwko Polsce oraz el-Masri przeciwko byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii rozpatrywane przez wielką izbę Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w dniu 16 maja 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu i Rady zatytułowanego „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli – program sztokholmski” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 14 lutego 2007 r. ⁽⁸⁾ i 19 lutego 2009 r. ⁽⁹⁾ w sprawie rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów,

⁽¹⁾ A/HRC/13/42, 19.2.2010.

⁽²⁾ A/HRC/19/61, 18.1.2012.

⁽³⁾ A/HRC/14/46, 17.5.2010.

⁽⁴⁾ Rezolucja 1507 (2006).

⁽⁵⁾ Rezolucja 1562 (2007).

⁽⁶⁾ Dok. 12714, 16.9.2011.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 12.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 287E z 29.11.2007, s. 309.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 76E z 25.3.2010, s. 51.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Guantánamo, zwłaszcza rezolucję z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie decyzji o wykonaniu kary śmierci w Guantánamo ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie powrotu i przesiedlenia więźniów z więzienia w Guantánamo ⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawie sytuacji więźniów w Guantánamo ⁽³⁾, a także zalecenie dla Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie prawa więźniów Guantánamo do sprawiedliwego procesu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie sytuacji praw podstawowych w Unii Europejskiej (2009) – skuteczne wdrażanie po wejściu w życie traktatu lizbońskiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie unijnej polityki przeciwdziałania terroryzmowi: najważniejsze osiągnięcia i nadchodzące wyzwania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając przemówienie, które w dniu 17 września 2008 r. wygłosił w Strasburgu Jacques Barrot, wiceprzewodniczący Komisji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając oświadczenia Komisji dotyczące konieczności przeprowadzenia przez odnośne państwa członkowskie dochodzeń w sprawie zarzutów związanych z udziałem tych państw w programie wydawania w trybie nadzwyczajnym i tajnych więzień, a także dokumenty, w tym cztery pisma wystosowane do Polski, cztery pisma wystosowane do Rumunii oraz dwa pisma wystosowane do Litwy w latach 2007-2010, przekazane sprawozdawczyni przez Komisję,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu z dnia 15 października 2003 r. w sprawie art. 7 Traktatu o Unii Europejskiej – Poszanowanie i promowanie wartości, na których opiera się Unia (COM(2003)0606),
- uwzględniając pismo z dnia 29 listopada 2005 r. wystosowane przez prezydentkę UE do Sekretarza Stanu USA, Condoleezy Rice, z prośbą o wszelkie „wyjaśnienia, których Stany Zjednoczone mogą udzielić w sprawie tych sprawozdań [dotyczących rzekomego przetrzymywania lub transportowania osób podejrzanych o terroryzm na lub przez terytorium niektórych państw członkowskich UE], w nadziei, że pomoże to uspokoić obawy Parlamentu i opinii publicznej”,
- uwzględniając 2748/2749. posiedzenie Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 15 września 2006 r., którego tematem była debata nad kwestią walki z terroryzmem i tajnych więzień,
- uwzględniając oświadczenie UE z dnia 7 marca 2011 r. wydane na 16. sesji Rady Praw Człowieka dotyczące wspomnianej wspólnej ekspertyzy ONZ w sprawie tajnych więzień,
- uwzględniając artykuł zatytułowany „Walka z terroryzmem a prawa człowieka”, którego autorami są Villy Sovndal, Gilles de Kerchove oraz Ben Emmerson, opublikowany w „European Voice” w dniu 19 marca 2012 r.,
- uwzględniając odpowiedź Sekretarza Stanu USA Condoleezy Rice z dnia 5 grudnia 2005 r. na pismo wystosowane przez prezydentkę UE w dniu 29 listopada 2005 r., w którym stwierdza ona, że „[...] wydanie w trybie nadzwyczajnym stanowi istotne narzędzie zwalczania terroryzmu. Nie tylko Stany Zjednoczone je stosują, ani nie tylko aktualny rząd”, zaprzeczając oskarżeniom o bezpośrednie zaangażowanie Stanów Zjednoczonych w tortury i podkreśla, że „celem” wydawania w trybie nadzwyczajnym nie było późniejsze torturowanie więźniów oraz oświadczenie Sekretarza Stanu USA Condoleezy Rice stwierdzające, że „my [Stany Zjednoczone] respektujemy suwerenność naszych partnerów” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0271.

⁽²⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 91.

⁽³⁾ Dz.U. C 300E z 9.12.2006, s. 136.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102E z 28.4.2004, s. 640.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 169E z 15.6.2012, s. 49.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0577.

⁽⁷⁾ SPEECH/08/716, „Polityka zmierzająca do zapewnienia skutecznego egzekwowania praw podstawowych w terenie”.

⁽⁸⁾ „Remarks en route to Germany”, konferencja prasowa z Condoleezą Rice, Berlin, 5 grudnia 2005 r., i ‘Press Availability at the Meeting of the North Atlantic Council’, Bruksela, 8 grudnia 2005 r.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając, że były prezydent USA, George W. Bush, przyznał w swoim wystąpieniu wygłoszonym w East Room Białego Domu w dniu 6 września 2006 r., że istniały nadzorowane przez CIA programy wydawania w trybie nadzwyczajnym i tajnego przetrzymywania więźniów, w tym także podczas operacji zagranicznych,
- uwzględniając opublikowane w dniu 9 listopada 2010 r. wspomnienia George'a W. Busha,
- uwzględniając ujawnioną w sierpniu 2009 r. jawną wersję sprawozdania inspektora generalnego CIA, Johna Helgersona, z 2004 r. w sprawie przesłuchań organizowanych przez CIA za czasów prezydenta Busha,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża z 2007 r. w sprawie traktowania 14 wyjątkowo cennych więźniów w areszcie CIA, które zostało upublicznione w 2009 r.,
- uwzględniając różne inicjatywy na szczeblu krajowym zmierzające do wyjaśnienia udziału państw członkowskich w prowadzonym przez CIA programie wydawania w trybie nadzwyczajnym i tajnego przetrzymywania więźniów, włączając w to śledztwo, które toczy się w Danii, śledztwa, które zakończono w Szwecji, dochodzenia prowadzone obecnie w Polsce i Wielkiej Brytanii, dochodzenia zakończone we Włoszech, Niemczech, na Litwie, w Portugalii i Hiszpanii, obejmujące wszystkie partie dochodzenia parlamentarne w Wielkiej Brytanii oraz poprzednie dochodzenia parlamentarne w Niemczech, na Litwie, w Polsce i Rumunii,
- uwzględniając dwuletnie portugalskie postępowanie sądowe, które zostało nagle zamknięte w 2009 r.,
- uwzględniając wnioski z krajowych dochodzeń zakończonych w niektórych państwach członkowskich,
- uwzględniając liczne doniesienia mediów i materiały dziennikarstwa śledczego, szczególnie – lecz nie tylko – doniesienia ABC News w 2005 r. ⁽¹⁾ i w 2009 r. ⁽²⁾ oraz doniesienia Washington Post w 2005 ⁽³⁾ r., bez których wydawanie więźniów w trybie nadzwyczajnym i ich przetrzymywanie pozostałyby tajemnicą,
- uwzględniając badania, przeprowadzone śledztwa i raporty sporządzane przez niezależnych badaczy, organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz krajowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe od 2005 r., a w szczególności przez Human Rights Watch ⁽⁴⁾, Amnesty International i Reprieve,
- uwzględniając przesłuchania przeprowadzone przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 27 marca 2012 r. oraz przez Podkomisję Praw Człowieka w dniu 12 kwietnia 2012 r., a także wizytę delegacji komisji LIBE na Litwie w dniach 25–27 kwietnia 2012 r., wizytę sprawozdawczyni w Polsce w dniu 16 maja 2012 r. oraz wszystkie pisemne i ustne informacje otrzymane przez sprawozdawczynię,
- uwzględniając wspólny wniosek o przekazanie danych lotniczych przedłożony dyrektorowi Eurocontrol przez przewodniczącą Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz sprawozdawczyni z dnia 16 kwietnia 2012 r., a także obszerną odpowiedź otrzymaną od Eurocontrol w dniu 26 kwietnia 2012 r.,
- uwzględniając notatkę DG IPOL zatytułowaną „The results of the inquiries into the CIA's programme of extraordinary rendition and secret prisons in European states in light of the new legal framework following the Lisbon Treaty” [Wyniki dochodzeń w sprawie prowadzonego przez CIA programu wydawania w trybie nadzwyczajnym i tajnego przetrzymywania więźniów w państwach europejskich w świetle nowych przepisów wynikających z Traktatu z Lizbony],

⁽¹⁾ „Sources Tell ABC News Top Al Qaeda Figures Held in Secret CIA Prisons” [Informatorzy przekazali ABC News informacje o kluczowych członkach Al-Kaidy przetrzymywanych w tajnych więzieniach CIA], ABC News, 5.12.2005.

⁽²⁾ „Lithuania Hosted Secret CIA Prison To Get »Our Ear«” [Tajne więzienia CIA na Litwie dla poprawy stosunków z USA], ABC News, 20.8.2009.

⁽³⁾ 'CIA Holds Terror Suspects in Secret Prisons', 2.11. 2005, and 'Europeans Probe Secret CIA Flights', *Washington Post*, 17.11.2005.

⁽⁴⁾ Między innymi: oświadczenie Human Rights Watch w sprawie amerykańskich ośrodków detencyjnych w Europie, 6.11.2005; sprawozdanie Amnesty International Europe zatytułowane „Open secret: Mounting evidence of Europe's complicity in rendition and secret detention” [Ujawniona tajemnica: Coraz więcej dowodów w sprawie współudziału Europy w wydawaniu i tajnym przetrzymywaniu więźniów], 15.11.2010; sprawozdanie Reprieve zatytułowane „Rendition on Record: Using the Right of Access to Information to Unveil the Paths of Illegal Prisoner Transfer Flights” [Wydawanie więźniów w rejestrach: Wykorzystanie prawa dostępu do informacji w celu ujawnienia trasy lotów nielegalnie przewożących więźniów], 15.12.2011.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając art. 48 i 50 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0266/2012),
  - A. mając na uwadze, że Parlament potępił organizowane przez USA pod nadzorem CIA programy wydawania w trybie nadzwyczajnym i tajnych więzień, podczas których dochodziło do rozlicznych naruszeń praw człowieka, w tym bezprawnych i arbitralnych aresztowań, torturowania i innego złego traktowania, pogwałceń zasady non-refoulement oraz wymuszonych zaginięć; mając na uwadze, że komisja tymczasowa do zbadania sprawy rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów (zwana dalej komisją tymczasową) udokumentowała wykorzystanie europejskiej przestrzeni powietrznej i terytorium przez CIA oraz że Parlament nieustannie powtarzał swój apel o przeprowadzenie pełnych dochodzeń w sprawie współpracy rządów i agencji poszczególnych krajów w programie CIA;
  - B. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał do zwalczania terroryzmu przy pełnym poszanowaniu godności człowieka, praw człowieka i podstawowych wolności, w tym w ramach międzynarodowej współpracy w tym obszarze, w oparciu o europejską konwencję praw człowieka, Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej oraz krajowe konstytucje i ustawy o prawach podstawowych, a ostatnio powtórzył swoje wezwanie w sporządzonym przez siebie sprawozdaniu w sprawie unijnej polityki przeciwdziałania terroryzmowi, w którym stwierdził również, że poszanowanie praw człowieka jest warunkiem wstępnym dla zapewnienia skuteczności tej polityki;
  - C. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie i stanowczo potępił nielegalne praktyki, w tym „wydawanie w trybie nadzwyczajnym”, uprowadzenia, przetrzymywanie bez procesu, zaginięcia, tajne więzienia i torturowanie, a ponadto domagał się przeprowadzenia kompleksowych dochodzeń dotyczących stopnia rzekomego zaangażowania niektórych państw członkowskich we współpracę z organami Stanów Zjednoczonych, zwłaszcza z CIA, w tym na terytorium UE;
  - D. mając na uwadze, że celem niniejszej rezolucji jest „podjęcie działań politycznych w następstwie przeprowadzonego przez komisję tymczasową dochodzenia oraz do kontroli rozwoju sytuacji, szczególnie w przypadku, gdyby Rada lub Komisja miały nie podjąć odpowiednich działań, a także do określenia, czy istnieje wyraźne ryzyko poważnego naruszenia zasad i wartości, na których opiera się Unia Europejska, oraz do zalecenia w oparciu o art. 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej rezolucji, która może okazać się niezbędna w tym kontekście”⁽¹⁾;
  - E. mając na uwadze, że UE opiera się na demokracji, przestrzeganiu zasady państwa prawa, praw człowieka i podstawowych wolności, a także na poszanowaniu godności człowieka i prawa międzynarodowego, nie tylko w ramach swoich wewnętrznych strategii politycznych, ale i w wymiarze zewnętrznym; mając na uwadze, że zaangażowanie UE w dziedzinie praw człowieka, wzmocnione wejściem w życie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i procesem przystąpienia do europejskiej konwencji praw człowieka, należy odzwierciedlać we wszystkich obszarach polityki, co zapewni skuteczność i wiarygodność polityki UE w dziedzinie praw człowieka;
  - F. mając na uwadze, że właściwy proces wskazania osób odpowiedzialnych ma zasadnicze znaczenie dla podtrzymania zaufania obywateli do demokratycznych instytucji UE, skutecznej ochrony i promowania praw człowieka w unijnej polityce wewnętrznej i zewnętrznej oraz zapewnienia prawomocnej i efektywnej polityki bezpieczeństwa opartej na rządach prawa;
  - G. mając na uwadze, że żadne państwo członkowskie nie wypełniło jak dotąd w pełni swoich zobowiązań w zakresie ochrony, zachowania, poszanowania międzynarodowych praw człowieka oraz zapobiegania ich naruszeniom;

⁽¹⁾ Ust. 232 ww. rezolucji Parlamentu z dnia 14 lutego 2007 r.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- H. mając na uwadze, że w skład instrumentów regulujących unijną wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB) wchodzi: Powszechna deklaracja praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz dwa protokoły fakultatywne do tego paktu, konwencja w sprawie zakazu stosowania tortur oraz protokół fakultatywny do tej konwencji, europejska konwencja praw człowieka, Karta praw podstawowych UE i Europejska konwencja o zapobieganiu torturom oraz nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, które razem nie tylko całkowicie zakazują stosowania tortur, lecz również nakładają pozytywny obowiązek przeprowadzenia dochodzenia w związku z domniemanymi przypadkami torturowania oraz podejmowania działań naprawczych i zapewniania zadośćuczynienia; mając na uwadze, że w wytycznych w sprawie polityki UE dotyczącej tortur określono ramy dla unijnych „wysiłków na rzecz zapobiegania torturom oraz złemu traktowaniu i na rzecz wyeliminowania tych zjawisk we wszystkich częściach świata”;
- I. mając na uwadze, że w celu zagwarantowania propagowania prawa międzynarodowego i poszanowania praw człowieka wszystkie układy o stowarzyszeniu oraz umowy o handlu i współpracy muszą zawierać klauzule dotyczące praw człowieka, a także mając na uwadze, że UE prowadzi ponadto dialog polityczny z państwami trzecimi w oparciu o wytyczne dotyczące praw człowieka, które obejmują zwalczanie kary śmierci i tortur; mając na uwadze, że w ramach europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR) UE wspiera organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które zwalczają tortury i dostarczają wsparcia na rzecz rehabilitacji ofiar tortur;
- J. mając na uwadze, że przetrzymywanie w tajnych więzieniach, będące formą wymuszonego zaginięcia, może – jeśli będzie powszechnie lub systematycznie stosowane – być traktowane jako zbrodnia przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że stany wyjątkowe i walka z terroryzmem tworzą sprzyjające warunki dla przetrzymywania w tajnych więzieniach;
- K. mając na uwadze, że mimo iż UE wykazała swoje zaangażowanie w zapobieganie znikom w zakresie tortur, przyjmując rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 ⁽¹⁾, zmienione ostatnio w grudniu 2011 r. ⁽²⁾, w którym wprowadzono zakaz wywozu i przywozu towarów, które nie mają żadnego praktycznego zastosowania innego niż do wykonywania kary śmierci, stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, konieczne jest podjęcie dodatkowych działań w celu zapewnienia kompleksowego rozwiązania tego problemu;
- L. mając na uwadze, że poleganie jedynie na dyplomatycznych zapewnieniach dotyczących udzielenia zgody na ekstradycję lub deportację danej osoby do państwa, gdy istnieją uzasadnione podstawy do tego, by przypuszczać, iż osobie tej będzie w tym państwie grozić poddanie torturom lub złe traktowanie, jest sprzeczne z całkowitym zakazem stosowania tortur sformułowanym w prawie międzynarodowym, w prawie UE oraz w konstytucjach i aktach prawnych państw członkowskich ⁽³⁾;
- M. mając na uwadze, że Rada w dniu 15 września 2006 r. przyznała, że „istnienie tajnych więzień, w których aresztowani przetrzymywani są w próżni prawnej, nie jest zgodne z międzynarodowym prawem humanitarnym i międzynarodowym prawem karnym”, ale dotychczas nie uznała i nie potępiła zaangażowania państw członkowskich w program CIA, mimo iż wykorzystanie europejskiej przestrzeni powietrznej i terytorium przez CIA zostało potwierdzone przez władze polityczne i sądowe państw członkowskich;
- N. mając na uwadze, że w dalszym ciągu narusza się prawa człowieka w ramach programu CIA, o czym świadczy przede wszystkim trwające obecnie przetrzymywanie o charakterze administracyjnym Abu Zubaydah i Abd al-Rahima al-Nashiriego w zatoce Guantánamo, którym przyznano status ofiar w prowadzonym w Polsce dochodzeniu w sprawie tajnych więzień CIA;
- O. mając na uwadze, że badania przeprowadzone przez ONZ, Radę Europy, krajowe i międzynarodowe media, dziennikarzy śledczych oraz społeczeństwo obywatelskie ujawniły nowe szczegółowe informacje na temat lokalizacji tajnych więzień CIA w Europie, lotów w europejskiej przestrzeni powietrznej związanych z wydaniem w trybie nadzwyczajnym, a także transportowanych i przetrzymywanych osób;

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 31.

⁽³⁾ Art. 5 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 7 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 3 europejskiej konwencji praw człowieka i powiązane orzecznictwo, a także art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- P. mając na uwadze, że zlecenie przeprowadzenia nielegalnych działań na terytorium UE mogło zostać zainicjowane w kontekście wielostronnych lub dwustronnych porozumień NATO;
- Q. mając na uwadze, że dochodzenia krajowe i międzynarodowe badania dowodzą, iż członkowie Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) w ramach walki z terroryzmem zgodzili się zobowiązać do działań, które pozwoliły na tajny ruch lotniczy i korzystanie z terytorium państw członkowskich UE w ramach prowadzonego przez CIA programu wydawania więźniów, wskazując na zbiorową wiedzę na temat programu ze strony państw członkowskich, które są również członkami NATO;
- R. mając na uwadze to, że we wspólnej ekspertyzie ONZ dotyczącej ogólnościowych praktyk związanych z tajnym przetrzymywaniem w kontekście walki z terroryzmem (A/HRC/13/42), sporządzonej przez specjalnego sprawozdawcę ds. promocji i ochrony praw człowieka oraz podstawowych wolności w warunkach walki z terroryzmem, specjalnego sprawozdawcę ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, grupę roboczą ds. arbitralnych aresztowań oraz grupę roboczą ds. przymusowych lub wymuszonych zaginięć, wyszczególniono sposoby wykorzystywania tajnych więzień na terytoriach państw członkowskich UE w ramach programu CIA, a także to, że w pismach przesłanych do państw członkowskich zwrócono się o udzielenie dodatkowych informacji, które wyszczególniono w sprawozdaniach informacyjnych sprawozdawców specjalnych, m.in. w tym z dnia 23 lutego 2012 r. ⁽¹⁾;
- S. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Rady Europy z 2011 r. stwierdza się, że dane uzyskane od polskich agencji w latach 2009-2010 „stanowią ostateczny dowód” na to, iż siedem powiązanych z CIA samolotów lądowało w Polsce, i mając na uwadze, że polskie media informowały, że postawiono zarzuty byłym szefom polskiego wywiadu i ujawniły możliwe kontakty między oficerami wywiadu a polskim rządem w sprawie wykorzystania więzienia CIA na terytorium Polski; mając na uwadze, że w 2011 r. rumuńscy dziennikarze śledczy próbowali ustalić lokalizację „czarnego punktu” w rumuńskim krajowym urzędzie rejestrowania informacji tajnych ⁽²⁾ na podstawie informacji dostarczonych przez byłych pracowników CIA; mając na uwadze, że istnieniu „czarnego punktu” zaprzeczyły rumuńskie władze oraz że dochodzenie przeprowadzone przez rumuński parlament nie wykazało jego istnienia; mając na uwadze, że byli libijscy dysydenci wszczęli postępowanie sądowe przeciwko Wielkiej Brytanii w sprawie bezpośredniego udziału jednostek MI6 w wydaniu, tajnym przetrzymywaniu i torturowaniu ich samych oraz członków ich rodzin;
- T. mając na uwadze, że władze Litwy podjęły próbę ujawnienia udziału Litwy w programie CIA poprzez przeprowadzenie dochodzeń parlamentarnych i sądowych; mając na uwadze, że w ramach śledztwa prowadzonego przez parlamentarną komisję ds. narodowego bezpieczeństwa i obrony w sprawie rzekomego transportu i przetrzymywania w niewoli osób aresztowanych przez CIA na terytorium Litwy ustalono, iż pięć powiązanych z CIA samolotów lądowało na Litwie w latach 2003 i 2005 oraz że dwa ośrodki specjalnie przystosowane do potrzeb przetrzymywania aresztowanych na Litwie (projekt nr 1 i 2) zostały przygotowane na prośbę CIA; mając na uwadze, że delegacja komisji LIBE podziękowała władzom Litwy za przyjęcie posłów do Parlamentu Europejskiego w Wilnie w kwietniu 2012 r. i za zezwolenie delegacji komisji LIBE na dostęp do projektu nr 2; mając na uwadze, że układ budynków i instalacji wewnętrznych wydaje się pozwalać na przetrzymywanie więźniów; mając na uwadze, że wiele kwestii dotyczących operacji CIA na Litwie wciąż nie zostało wyjaśnionych, mimo iż przeprowadzono w tej sprawie kolejne dochodzenie sądowe w 2010 r., które zakończono w styczniu 2011 r.; mając na uwadze, że władze litewskie wyraziły swoją gotowość do wznowienia dochodzenia w przypadku uzyskania nowych informacji; mając na uwadze, że urząd prokuratora generalnego zaoferował przekazanie dodatkowych informacji na temat śledztwa w odpowiedzi na pisemny wniosek Parlamentu;
- U. mając na uwadze, że portugalskie władze muszą jeszcze wyjaśnić wiele elementów wskazujących na to, że duża liczba lotów, zidentyfikowanych między innymi przez tymczasową komisję, służyła do transferów między Bagram, Diego Garcia, tajnymi więzieniami i Guantánamo;

⁽¹⁾ A/HRC/19/44.

⁽²⁾ „Inside Romania's secret CIA prison”, [Wewnątrz tajnego więzienia CIA w Rumunii], The Independent, 9.12.2011.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- V. mając na uwadze, że badania i ustalenia sądów w sprawie rozwiązań logistycznych mających służyć jako przykrywką dla nielegalnych operacji, w tym plany fikcyjnych lotów, tajne loty krajowe samolotami lotnictwa cywilnego i wojskowego oraz wykorzystanie prywatnych firm lotniczych do przeprowadzania przez CIA akcji wydania w trybie nadzwyczajnym, ujawniły ponadto regularność i skalę europejskiego zaangażowania w program CIA; mając na uwadze, że analiza nowych danych przedstawionych przez Eurocontrol wspiera w szczególności argument, że w celu ukrycia pochodzenia i przeznaczenia transferów więźniów wykonawcy dokonujący misji wydawania więźniów zmieniali samoloty w trakcie międzylądowań;
- W. mając na uwadze, że UE opracowała politykę bezpieczeństwa wewnętrznego i zwalczania terroryzmu w oparciu o współpracę policyjną i sądową oraz promowanie wymiany informacji wywiadowczych; mając na uwadze, że politykę tę należy oprzeć na poszanowaniu praw podstawowych i rządów prawa, a także na efektywnym parlamentarnym nadzorze nad służbami wywiadowczymi;
- X. mając na uwadze, że według Europejskiego Komitetu do spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu: „techniki przesłuchań stosowane w prowadzonych przez CIA zagranicznych obiektach detencyjnych z pewnością prowadziły do naruszenia zakazu tortur oraz niehumanitarnego i poniżającego traktowania”⁽¹⁾;
- Y. mając na uwadze, że stosunki między UE a Stanami Zjednoczonymi opierają się na silnym partnerstwie i współpracy w wielu obszarach oraz na wspólnych wartościach obejmujących demokrację, zasadę państwa prawa i prawa podstawowe; mając na uwadze, że po zamachach terrorystycznych w dniu 11 września 2001 r. UE i Stany Zjednoczone zwiększyły swoje zaangażowanie w walkę z terroryzmem, zwłaszcza poprzez wydanie w dniu 3 czerwca 2010 r. wspólnego oświadczenia w sprawie zwalczania terroryzmu; mając jednak na uwadze, że konieczne jest zapewnienie faktycznego przestrzegania zadeklarowanych zobowiązań oraz przewyższenie rozbieżności między strategiami politycznymi UE i Stanów Zjednoczonych w zakresie zwalczania terroryzmu;
- Z. mając na uwadze, że w grudniu 2011 r. władze Stanów Zjednoczonych przyjęły ustawę o udzielaniu zgody na działania na rzecz bezpieczeństwa narodowego (National Defense Authorization Act – NDAA), na mocy której wprowadzono do prawa możliwość bezterminowego przetrzymywania osób podejrzanych o angażowanie się w działania terrorystyczne na terytorium Stanów Zjednoczonych i która podważa prawo do sprawiedliwości proceduralnej i rzetelnego procesu sądowego; mając na uwadze, że zakres tejże ustawy został prawnie zakwestionowany;
- AA. mając na uwadze, że w dniu 22 stycznia 2009 r. prezydent Barack Obama podpisał trzy dekrety, na mocy których zakazano torturowania w trakcie przesłuchań, utworzono międzyagencyjną grupę roboczą, której celem jest dokonywanie systematycznych przeglądów strategii i procedur w zakresie przetrzymywania oraz analizowanie wszystkich pojedynczych przypadków, a także nakazano zamknięcie więzienia w Zatoce Guantánamo;
- AB. mając jednak na uwadze, że więzienie w Zatoce Guantánamo wciąż nie zostało zamknięte z uwagi na zdecydowany sprzeciw Kongresu Stanów Zjednoczonych; mając na uwadze, że w celu przyspieszenia jego zamknięcia Stany Zjednoczone wezwały państwa członkowskie UE do przyjęcia więźniów z obozu w Guantánamo; mając na uwadze, że Wysoki Komisarz NZ ds. Praw Człowieka wyraził głębokie rozczarowanie tym, że więzienie w Zatoce Guantánamo nie zostało zamknięte oraz że system arbitralnych zatrzymań ugruntował się;
- AC. mając na uwadze, że więźniowie z więzienia w Guantánamo wciąż podlegają sądom wojskowym, głównie w rezultacie decyzji prezydenta Stanów Zjednoczonych z dnia 7 marca 2011 r. o podpisaniu dekretu, na mocy którego zniesiono dwuletnie zawieszenie przeprowadzania nowych procesów wojskowych, oraz ustawy z dnia 7 stycznia 2012 r., na mocy której zakazano przenoszenia więźniów z obozu w Guantánamo do Stanów Zjednoczonych dla celów procesowych;

Ogólne

1. przypomina, że strategię na rzecz zwalczania terroryzmu mogą być skuteczne wyłącznie wtedy, gdy będą realizowane przy całkowitym poszanowaniu praw człowieka, a w szczególności prawa do sprawiedliwego procesu;

⁽¹⁾ Sprawozdanie Europejskiego Komitetu do spraw Zapobiegania Torturom z dnia 19 maja 2011 r. z wizyty na Litwie w dniach 14-18 czerwca 2010 r.

Wtorek, 11 września 2012 r.

2. powtarza, że kwestie zapewnienia skuteczności środków antyterrorystycznych i poszanowania praw człowieka nie są sprzeczne, są to cele wzajemnie się uzupełniające i wzmacniające; przypomina, że poszanowanie praw podstawowych stanowi czynnik o zasadniczym znaczeniu dla powodzenia polityki zwalczania terroryzmu;
3. podkreśla niezwykle delikatny charakter polityki zwalczania terroryzmu; jest zdania, że stosowanie tajemnicy mogą uzasadniać wyłącznie faktyczne zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego; przypomina jednak, że w żadnych okolicznościach tajemnica państwowa nie jest ważniejsza niż niezbywalne prawa podstawowe, a w związku z tym argumenty oparte na tajemnicy państwowej nigdy nie mogą być stosowane w celu ograniczenia prawnej odpowiedzialności państwa za przeprowadzenie dochodzenia w sprawie poważnych naruszeń praw człowieka; ocenia, że klasyfikacja niektórych informacji i tajemnicy państwowej nie powinna jednak być przedmiotem szerokich definicji oraz że nadużywanie tajemnicy państwowej i bezpieczeństwa narodowego stanowi poważną przeszkodę dla sprawowania demokratycznego nadzoru;
4. zaznacza, że w stosunku do osób podejrzewanych o terroryzm nie można prowadzić specjalnych postępowań; przypomina, że każda osoba powinna mieć możliwość skorzystania ze wszelkich gwarancji, jakie daje prawo do rzetelnego procesu sądowego, określone w art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
5. ponownie wyraża potępienie dla praktyk stosowanych w ramach wydawania w trybie nadzwyczajnym, tajnych więzień i torturowania, których stosowanie jest zakazane na mocy krajowego i międzynarodowego prawa nakładającego obowiązek przestrzegania praw człowieka i które naruszają m.in. prawa do wolności, bezpieczeństwa, godnego traktowania, wolności od tortur, non-refoulement, domniemania niewinności, sprawiedliwego procesu, adwokata i jednakowej ochrony na mocy prawa;
6. podkreśla konieczność ustanowienia zabezpieczeń w celu uniknięcia w przyszłości wszelkich naruszeń praw podstawowych przy wdrażaniu strategii antyterrorystycznych;
7. uważa, że państwa członkowskie zadeklarowały wolę podporządkowania się prawu międzynarodowemu, ale jak dotąd nie wypełniły właściwie spoczywającego na nich pozytywnego zobowiązania do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie poważnych naruszeń praw człowieka związanych z programem CIA i ubolewa nad opóźnieniami w odpowiednim wyjaśnieniu tej sprawy w celu niezwłocznego pełnego zadośćuczynienia ofiarom tych działań, w tym złożenia przeprosin i wypłacenia rekompensaty w stosownych przypadkach;
8. uważa, że trudności napotkane przez państwa członkowskie przy próbie przeprowadzenia śledztw świadczą o nieprzebraniu w pełni ich międzynarodowych zobowiązań, co naraża na szwank wzajemne zaufanie do ochrony praw podstawowych, a tym samym odpowiedzialność spada na całą UE;
9. ponownie podkreśla, że zaangażowanie państw członkowskich i UE w dochodzenie w sprawie europejskiego zaangażowania w program CIA jest zgodne z zasadą szczerzej i lojalnej współpracy, o której mowa w art. 4 ust. 3 Traktatu UE;

Proces rozliczania osób odpowiedzialnych w państwach członkowskich

10. wyraża zaniepokojenie w związku z przeszkodami, z którymi borykają się parlamentarne i sądowe dochodzenia krajowe w sprawie udziału niektórych państw członkowskich w programie CIA, co zostało szczegółowo udokumentowane w sprawozdaniu Rady Europy z 2011 r. w sprawie nadużywania klauzuli tajemnicy państwowej i bezpieczeństwa narodowego, obejmującymi brak przejrzystości, utajnienie dokumentów, przewaga interesów narodowych i politycznych, wąski zakres dochodzeń, ograniczanie praw poszkodowanych do efektywnego uczestnictwa i obrony, brak rygorystycznych technik śledczych i współpracy między organami dochodzeniowym w całej UE; wzywa państwa członkowskie do unikania opierania krajowych postępowań karnych na podstawach prawnych, które umożliwiają zakończenie postępowania karnego poprzez odwołanie się do klauzul o przedawnieniu i mogą prowadzić do bezkarności, a także do przestrzegania zasady międzynarodowego prawa zwyczajowego, która stanowi, że klauzuli o przedawnieniu nie można i nie powinno się stosować w przypadkach poważnych naruszeń praw człowieka;

Wtorek, 11 września 2012 r.

11. apeluje do państw członkowskich, które nie wypełniły ciężących na nich zobowiązań o przeprowadzenie niezależnych i efektywnych dochodzeń w sprawie naruszeń praw człowieka przy uwzględnieniu wszystkich nowych dowodów, które zostały ujawnione; zwraca się w szczególności do państw członkowskich, aby zajęły się problemem istnienia na ich terytorium tajnych więzień lub problemem podejmowania działań, w których wyniku pozbawiano niektóre osoby wolności w ramach programu CIA w obiektach położonych na ich terytorium;

12. zauważa, że w wyniku dochodzenia parlamentarnego przeprowadzonego w Rumunii stwierdzono, że nie znaleziono żadnych dowodów na potwierdzenie istnienia tajnego więzienia CIA na rumuńskim terytorium; wzywa organy sądowe do wszczęcia niezależnego dochodzenia w sprawie domniemych tajnych więzień CIA na terytorium Rumunii, w szczególności w świetle nowych dowodów na temat połączeń lotniczych między Rumunią i Litwą;

13. zachęca Polskę do dalszego prowadzenia dochodzenia w sprawie tajnych więzień, ale ubolewa nad brakiem oficjalnego komunikatu w sprawie zakresu, przebiegu i stanu realizacji dochodzenia; wzywa polskie władze do przeprowadzenia z należytą przejrzystością rygorystycznego śledztwa, w ramach którego umożliwi się skuteczny udział ofiar i ich prawników;

14. stwierdza, że w ramach dochodzeń parlamentarnych i sądowych, które przeprowadzono na Litwie w latach 2009-2011 nie udało się dowieść, że więźniowie byli w tajemnicy przetrzymywani na Litwie; w świetle nowych dowodów przekazanych przez Eurocontrol w postaci informacji, że samolot N787WH, który miał przetransportować Abu Zubaydah, nie zatrzymał się w Maroku w dniu 18 lutego 2005 r. w drodze z Rumunii do Litwy, wzywa władze litewskie do uszanowania ich zobowiązania do ponownego otwarcia dochodzenia w sprawie udziału Litwy w programie CIA w przypadku, gdy pojawią się inne nowe informacje w tej sprawie; zauważa, że analiza danych przekazanych przez Eurocontrol ujawnia również nowe informacje na temat planów lotów łączących Rumunię z Litwą ze zmianą samolotu w Tiranie w Albanii w dniu 5 października 2005 r. oraz Litwę z Afganistanem ze zmianą samolotu w Kairze w Egipcie w dniu 26 marca 2006 r.; uważa, że ważne jest, aby zakres nowych dochodzeń obejmował nie tylko nadużycie uprawnień przez urzędników państwowych, ale także ewentualne bezprawne przetrzymywanie w niewoli i złe traktowanie osób na terytorium Litwy; zachęca urząd Prokuratora Generalnego do uzasadnienia stwierdzeń przedstawionych podczas wizyty delegacji komisji LIBE, w myśl których „kategoryczne” wnioski z dochodzenia sądowego brzmią, że „nie przetrzymywano żadnych więźniów w więzieniach objętych projektami nr 1 i 2 na Litwie”;

15. odnotowuje dochodzenie wszczęte w Wielkiej Brytanii w sprawie ekstradycji aresztowanych do Libii oraz z zadowoleniem przyjmuje decyzję o kontynuowaniu szerszego śledztwa w sprawie udziału Wielkiej Brytanii w programie CIA po zamknięciu dochodzenia; wzywa Wielką Brytanię do przeprowadzenia tego śledztwa z należytą przejrzystością, umożliwiając w nim skuteczny udział ofiar i społeczeństwa obywatelskiego;

16. przyznaje, że dochodzenia prowadzone przez państwa członkowskie muszą być oparte na solidnych dowodach sądowych i poszanowaniu krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości oraz prawa UE, a nie tylko na spekulacjach mediów i opinii publicznej;

17. wzywa państwa członkowskie wymienione w sprawozdaniu tymczasowej komisji, takie jak Finlandia, Dania, Portugalia, Włochy, Wielka Brytania, Niemcy, Hiszpania, Irlandia, Grecja, Cypr, Rumunia i Polska, do ujawnienia wszystkich niezbędnych informacji na temat wszystkich podejrzanych samolotów powiązanych z CIA operujących na ich terytorium; wzywa państwa członkowskie do przestrzegania prawa do wolności informacji i odpowiedniego reagowania na wnioski o dostęp do informacji; wyraża w związku z tym zaniepokojenie faktem, że większość państw członkowskich – z wyjątkiem Danii, Finlandii, Niemiec, Irlandii i Litwy – nie zareagowała odpowiednio na wnioski od Reprieve i Access Info Europe o dostęp do informacji w celu przeprowadzenia dochodzenia w sprawie wydawania więźniów w trybie nadzwyczajnym;

18. wzywa państwa członkowskie do dokonania ponownego przeglądu obowiązujących przepisów i interpretacji dotyczących tortur, takich jak opinia prawna autorstwa Michaela Wooda (o której mowa w wyżej wymienionej rezolucji Parlamentu z dnia 14 lutego 2007 roku), w której mimo międzynarodowego orzecznictwa uznaje się za dopuszczalne pozyskiwanie i wykorzystywanie informacji zdobytych w wyniku tortur, pod warunkiem braku bezpośredniej odpowiedzialności za torturowanie (co zachęca i uzasadnia „zlecenie” tortur);

Wtorek, 11 września 2012 r.

19. wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do podpisania i ratyfikowania Międzynarodowej konwencji w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem;

20. w świetle rosnącej współpracy oraz wymiany informacji między służbami wywiadowczymi i agencjami bezpieczeństwa wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnej kontroli demokratycznej nad tymi agencjami i ich działaniami poprzez odpowiedni nadzór wewnętrzny, wykonawczy, sędowniczy i niezależny nadzór parlamentarny, najlepiej poprzez wyspecjalizowane komisje parlamentarne o szerokim zakresie kompetencji i uprawnień, w tym do żądania informacji i dysponowania odpowiednimi zasobami do prowadzenia śledztwa i badań, tak aby mogły zbadać nie tylko kwestie takie jak polityka, administracja i finanse, ale także prace operacyjne agencji;

Odpowiedź instytucji UE

21. uważa, że podstawowe znaczenie ma to, by UE potępiła podmioty stosujące w ramach walki z terroryzmem jakiegokolwiek praktyki posiadające znamiona nadużyć, w tym wszelkie takie akty popełniane na jej terytorium, tak aby UE nie tylko mogła przestrzegać swoich wartości, lecz również aby mogła w sposób wiarygodny rozpowszechnić je w ramach swoich partnerstw zewnętrznych;

22. podkreśla, że Rada nigdy nie przeprosiła formalnie za pogwałcenie zapisanej w Traktatach zasady mówiącej o lojalnej współpracy między instytucjami unijnymi, kiedy próbowała wprowadzić w błąd Parlament Europejski, dostarczając celowo skrócone wersje akt mówiących o posiedzeniach Grupy Roboczej ds. Międzynarodowego Prawa Publicznego (COJUR) oraz Grupy Roboczej ds. Stosunków Transatlantycznych (COTRA) z udziałem prominentnych urzędników z USA; oczekuje przeprosin ze strony Rady;

23. oczekuje, że Rada wyda w końcu oświadczenie, w którym potwierdzi trudności, jakie napotkały państwa członkowskie w ramach dochodzeń dotyczących ich udziału w programie CIA;

24. wzywa Radę do udzielenia pełnego poparcia procesom ustalania prawdy i rozliczania osób odpowiedzialnych w państwach członkowskich poprzez oficjalne poruszenie tej kwestii na posiedzeniach WSiSW, wymianę wszystkich informacji, udzielanie pomocy w ramach śledztw oraz przede wszystkim udzielanie zgody na prośby dotyczące dostępu do dokumentów;

25. wzywa Radę do przeprowadzenia przesłuchań z właściwymi unijnymi agencjami bezpieczeństwa, zwłaszcza z Europolem, Eurojustem i koordynatorem UE ds. walki z terroryzmem, oraz do uzyskania informacji na temat ich wiedzy o zaangażowaniu państw członkowskich w program CIA oraz odpowiedzi UE; wzywa także Radę do przedstawienia środków bezpieczeństwa mających zagwarantować poszanowanie praw człowieka podczas wymiany danych wywiadowczych oraz ściśle rozdzielenie ról pomiędzy wywiadem a działaniami w zakresie egzekwowania prawa, tak aby agencje wywiadowcze nie otrzymywały zezwolenia do przyjmowania uprawnień do aresztowania i zatrzymywania, oraz do przedłożenia Parlamentowi sprawozdania w tej sprawie w terminie jednego roku;

26. zwraca się do Rady, aby stymulowała wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie kontroli parlamentarnej i prawnej służb wywiadowczych, włączając w te działania parlamenty krajowe i Parlament Europejski;

27. ponownie wzywa Radę i państwa członkowskie, aby wykluczyły traktowanie niewiarygodnych dyplomatycznych zapewnień za podstawę do ekstradycji lub deportacji osób uznawanych za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego, jeżeli istnieje ryzyko poddania ich torturom lub maltretowania, lub też ryzyko sądenia w oparciu o tak zgromadzone dowody;

28. wzywa właściwe organy do niepowoływania się na tajemnicę państwową w odniesieniu do międzynarodowej współpracy wywiadowczej w celu uniemożliwienia pociągania do odpowiedzialności i dochodzenia zadośćuczynienia, a ponadto nalega, aby stosowanie tajemnicy uzasadniały wyłącznie faktyczne zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego, przed którymi w każdym przypadku pierwszeństwo mają zobowiązania dotyczące niezbywalnych praw podstawowych, takie jak całkowity zakaz stosowania tortur;

Wtorek, 11 września 2012 r.

29. apeluje do właściwych władz o dopilnowanie tego, by wprowadzono wyraźne rozróżnienie między działaniami służb wywiadowczych i służb bezpieczeństwa z jednej strony a działaniami organów ścigania z drugiej strony, co umożliwi dalsze stosowanie ogólnej zasady „nemo iudex in sua causa”;

30. podkreśla, że komisja tymczasowa prowadząca dochodzenie, które stanowiło podstawę dla rezolucji z dnia 14 lutego 2007 r. i 19 lutego 2009 r., wskazała, jak poważne niedociągnięcia istniały w procedurach udzielania zezwoleń i kontroli samolotów cywilnych przelatujących nad przestrzenią powietrzną państw członkowskich lub lądujących na ich terytorium, które nie tylko były nadużywane przez CIA w ramach „wydawania w trybie nadzwyczajnym”, ale mogły zostać łatwo ominięte przez wszystkich członków przestępczości zorganizowanej, w tym sieci terrorystycznych; przypomina również kompetencje Unii w zakresie bezpieczeństwa i ochrony transportu oraz zalecenie Parlamentu dla Komisji w odniesieniu do regulacji i monitorowania zarządzania przestrzenią powietrzną UE, lotniskami i lotnictwem niekomercyjnym; w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie do nieopóźniania gruntownego przeglądu wdrożenia przez nie Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (konwencji chicagowskiej) w odniesieniu do zezwoleń i kontroli samolotów cywilnych przelatujących przez przestrzeń powietrzną państw członkowskich lub lądujących na ich terytorium w celu wzmocnienia bezpieczeństwa i zapewnienia systematycznych kontroli, obejmujących identyfikację pasażerów i członków załogi, tak aby zapewnić, że wszystkie loty zaklasyfikowane jako „loty krajowe” (które są wyłączone z zakresu konwencji chicagowskiej) uzyskiwały uprzednie i właściwe zezwolenia; przypomina również zalecenie Parlamentu w sprawie skutecznego egzekwowania przez państwa członkowskie postanowień Konwencji w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych;

31. odnotowuje inicjatywy Komisji w odpowiedzi na zalecenia Parlamentu; uważa jednak za godne ubolewania, że nie stały się one częścią szerszego programu i strategii na rzecz zapewnienia rozliczenia osób odpowiedzialnych za naruszenia praw człowieka popełnionych w związku z programem CIA oraz zadośćuczynienia i wypłaty odszkodowania dla poszkodowanych;

32. wzywa Komisję do zbadania, czy w wyniku współpracy z programem CIA doszło do naruszenia przepisów UE, zwłaszcza tych dotyczących azylu i współpracy sądowej;

33. wzywa Komisję do ułatwienia i wspierania przestrzegającej praw człowieka wzajemnej pomocy prawnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości pomiędzy organami śledczymi i prawnikami zaangażowanymi w rozliczanie osób odpowiedzialnych w państwach członkowskich w celu zapewnienia wymiany istotnych danych i promowania skutecznego wykorzystywania wszystkich dostępnych instrumentów i zasobów UE;

34. wzywa Komisję do przyjęcia w terminie jednego roku ram, w tym wymogów z zakresu sprawozdawczości dla państw członkowskich, dotyczących monitorowania i wspierania krajowych procesów rozliczania osób odpowiedzialnych, w tym wytycznych dotyczących śledztw w sprawie naruszeń praw człowieka, które będą oparte na standardach wypracowanych na szczelbu Rady Europy i ONZ;

35. wzywa Komisję, aby w związku z uchybieniami instytucjonalnymi ujawnionymi w kontekście programu CIA przyjęła środki mające na celu wzmocnienie zdolności UE do zapobiegania naruszeniom praw człowieka i ich rekompensowania na szczelbu unijnym oraz wzmocniła rolę Parlamentu;

36. wzywa Komisję do rozważenia zaproponowania środków na rzecz stałej współpracy i wymiany informacji między Parlamentem Europejskim i komisjami parlamentarnymi w celu nadzoru nad służbami wywiadowczymi i bezpieczeństwa państw członkowskich w sprawach, które wskazują na to, że na terytorium Unii Europejskiej podejmowane były wspólne działania służb wywiadowczych i bezpieczeństwa państw członkowskich;

37. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących opracowania ustaleń w sprawie demokratycznego nadzoru transgranicznych działań wywiadowczych w kontekście polityki UE na rzecz przeciwdziałania terroryzmowi; zamierza w pełni wykorzystać swoje uprawnienia parlamentarne w zakresie kontrolowania strategii antyterrorystycznych zgodnie z zaleceniami opracowanymi przez dział analiz Parlamentu (PE 453.207);

Wtorek, 11 września 2012 r.

38. wzywa Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich do zbadania błędów Komisji i Rady oraz europejskich agencji bezpieczeństwa, a w szczególności do zapewnienia, że Europol i Eurojust wykazują poszanowanie dla praw podstawowych i zasad dobrej administracji oraz lojalnej współpracy w odpowiedzi na zalecenia TDIP;

39. wzywa UE do dopilnowania, aby jej międzynarodowe zobowiązania były w pełni przestrzegane oraz aby unijne strategie polityczne i instrumenty polityki zagranicznej, takie jak wytyczne w sprawie polityki dotyczącej tortur i dialogi w zakresie praw człowieka, były wykorzystywane w pełni, dzięki czemu UE będzie w większym stopniu uprawniona do tego, by domagać się rygorystycznego wdrażania klauzul dotyczących praw człowieka w podpisywanych przez nią umowach międzynarodowych oraz by apelować do swoich największych sojuszników, takich jak Stany Zjednoczone, o przestrzeganie ich prawa krajowego i prawa międzynarodowego;

40. potwierdza, że międzynarodowa walka z terroryzmem oraz dwustronna i wielostronna współpraca międzynarodowa w tym obszarze, w tym w ramach NATO lub między służbami wywiadowczymi i służbami bezpieczeństwa, musi być prowadzona wyłącznie przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności oraz pod odpowiednim demokratycznym i sądowym nadzorem; wzywa państwa członkowskie UE, Komisję, ESDZ i Radę do dopilnowania, aby zasady te były stosowane w ramach ich stosunków zagranicznych, a ponadto nalega, aby przed zawarciem jakiegokolwiek nowej umowy, zwłaszcza w sprawie współpracy wywiadowczej i wymiany informacji, podmioty te dokonywały dogłębnej oceny podmiotów, z którymi zawierają takie umowy, pod względem poszanowania praw człowieka, dokonywały przeglądów istniejących umów, w przypadku których druga strona nie przestrzega praw człowieka, a także aby informowały Parlament o rezultatach takich ocen i przeglądów;

41. wzywa do zadbania o to, aby naruszenia związane z ingerencją wyspecjalizowanych agencji innego państwa w sprawy suwerennych państw członkowskich UE w przyszłości się nie powtórzyły oraz aby walka z terroryzmem była prowadzona z poszanowaniem praw człowieka, podstawowych wolności, zasad demokracji i rządów prawa;

42. przypomina, że na mocy protokołu fakultatywnego do konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur wprowadza się wymóg stworzenia systemów monitorowania, obejmujących wszystkie przypadki pozbawiania wolności, a ponadto nalega, by stosowanie tego międzynarodowego instrumentu stanowiło dodatkowy sposób ochrony; zdecydowanie zachęca kraje partnerskie UE do ratyfikowania tego protokołu fakultatywnego i do stworzenia niezależnych krajowych mechanizmów zapobiegawczych, które będą zgodne z zasadami paryskimi, a także do ratyfikowania Międzynarodowej konwencji w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem;

43. zgodnie z prawem międzynarodowym, a zwłaszcza art. 12 konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur, ponownie wzywa wszystkie państwa, którym stawiane są wiarygodne zarzuty, do podjęcia wszelkich możliwych działań mających na celu udzielenie niezbędnych wyjaśnień i – jeśli zarzuty te się utrzymują – do przeprowadzenia dogłębnych dochodzeń i śledztw dotyczących domniemanych przypadków wydawania w trybie nadzwyczajnym, tajnych więzień, torturowania i innych poważnych naruszeń praw człowieka, aby ustalić prawdę oraz w razie konieczności określić odpowiedzialność, wyciągnąć konsekwencje i zapobiec bezkarności, w tym – jeśli istnieją dowody na odpowiedzialność karną – doprowadzić osoby odpowiedzialne przed wymiar sprawiedliwości; wzywa w związku z tym wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą Komisji i państwa członkowskie do przedsięwzięcia wszelkich środków niezbędnych do dopilnowania, by podjęte stosowne działania następcze związane ze wspólnym opracowaniem ONZ na temat praktyk stosowanych na świecie w odniesieniu do przetrzymywania w tajnych więzieniach w kontekście zwalczania terroryzmu, w szczególności w odniesieniu do pisma przesłanego w dniu 21 października 2011 r. przez dysponujących mandatem obejmującym procedury specjalne do 59 państw z prośbą skierowaną do ich rządów o udzielenie informacji na temat wdrożenia zaleceń sformułowanych we wspomnianym opracowaniu;

44. wzywa UE do zapewnienia, że państwa członkowskie UE, państwa stowarzyszone i partnerzy, zwłaszcza w ramach umowy z Kotonu, którzy zgodzili się przyjmować byłych więźniów obozu w Guantánamo, faktycznie zapewnią im pełne wsparcie w odniesieniu do warunków życia i ułatwią ich włączenie do społeczeństwa, zapewnią opiekę medyczną, w tym powrót do zdrowia psychicznego, dostęp do dokumentów tożsamości i podróży, możliwość korzystania z prawa do łączenia rodzin i wszystkich innych praw podstawowych przyznawanych osobom o statusie uchodźców politycznych;

Wtorek, 11 września 2012 r.

45. wyraża szczególne zaniepokojenie procedurą realizowaną przez amerykańską komisję wojskową w odniesieniu do Abda al-Rahima al-Nashiriego, który – jeśli zostanie uznany za winnego – może zostać skazany na karę śmierci; wzywa władze Stanów Zjednoczonych do wykluczenia możliwości skazania Abda al-Rahima al-Nashiriego na karę śmierci oraz ponownie wyraża swój niezmienny sprzeciw wobec kary śmierci we wszystkich przypadkach i niezależnie od okoliczności; zauważa, że sprawa Abda al-Rahima al-Nashiriego jest rozpatrywana przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka od dnia 6 maja 2011 r.; wzywa władze wszystkich krajów, w których był przetrzymywany Abd al-Rahim al-Nashiri, do przedsięwzięcia wszelkich dostępnych środków w celu dopilnowania, aby nie został on skazany na karę śmierci; apeluje do wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji o priorytetowe potraktowanie sprawy Abda al-Rahima al-Nashiriego ze Stanami Zjednoczonym w oparciu o wytyczne UE w sprawie kary śmierci;

46. ponownie podkreśla to, że pełne stosowanie klauzuli praw człowieka w umowach z państwami trzecimi ma podstawowe znaczenie dla stosunków między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a tymi państwami, a ponadto jest zdania, że jest to dobry moment na to, by dokonać przeglądu sposobu, w jaki europejskie rządy współpracowały z aparatami represji dyktatur w imię walki z terroryzmem; jest w tym względzie zdania, że w ramach niedawno zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa należy udzielać zdecydowanego wsparcia na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa, która musi zapewnić przede wszystkim wyraźne oddzielenie funkcji służb wywiadowczych i organów ścigania; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), Radę i Komisję do zacieśnienia współpracy z europejskim komitetem ds. zapobiegania torturom i z innymi właściwymi strukturami Rady Europy podczas planowania i realizowania wspólnie z państwami trzecimi projektów dotyczących wsparcia na rzecz walki z terroryzmem, a także przy okazji wszelkich innych prowadzonych z państwami trzecimi działań na rzecz walki z terroryzmem;

47. wzywa rząd byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii do określenia odpowiedzialności i pociągnięcia do odpowiedzialności za uprowadzenie – najwyraźniej przez pomyłkę – Khaleda El-Masriego, czego skutkiem było jego nielegalne przetrzymywanie i domniemane torturowanie; ubolewa, że prokuratura w Skopje nie przeprowadziła dochodzenia w sprawie skargi złożonej przez Khaleda El-Masriego; zauważa, że Europejski Trybunał Praw Człowieka zajął się tą sprawą oraz że wielka izba przeprowadziła pierwsze przesłuchanie w dniu 16 maja 2012 r.; jest zdania, że domniemane postępowanie rządu FYROM w związku z tą sprawą jest sprzeczne z podstawowymi zasadami UE dotyczącymi praw podstawowych i zasadą państwa prawa oraz że kwestia ta musi zostać należycie uwzględniona przez Komisję w trakcie kandydowania FYROM do przystąpienia do UE;

48. wzywa NATO i władze Stanów Zjednoczonych do przeprowadzenia własnych dochodzeń, do bliskiej współpracy z odpowiednimi parlamentarnymi lub sądowymi komisjami śledczymi z UE i państw członkowskich⁽¹⁾, w tym w odpowiednich przypadkach w postaci szybkiego reagowania na wnioski w sprawie wzajemnej pomocy prawnej, a także do ujawnienia informacji dotyczących programów wydawania w trybie nadzwyczajnym i innych praktyk naruszających prawa człowieka i podstawowe wolności oraz do udzielenia przedstawicielom prawnym osób podejrzanych wszystkich informacji niezbędnych do obrony ich klientów; wzywa do potwierdzenia, że we wszystkich umowach NATO, porozumieniach między NATO i UE oraz wszelkich innych porozumieniach transatlantyckich przestrzega się praw podstawowych;

49. z uznaniem odnosi się do inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego w Stanach Zjednoczonych dotyczących stworzenia w 2010 r. niezależnej dwupartyjnej grupy roboczej zajmującej się analizowaniem polityki i działań rządu Stanów Zjednoczonych w zakresie ujmowania, przetrzymywania i sądenia „podejrzanych o terroryzm” oraz aresztowań dokonywanych przez Stany Zjednoczone w trakcie kadencji prezydenckich Billa Clintona, George’a Busha i Baracka Obamy;

50. wzywa Stany Zjednoczone, biorąc pod uwagę kluczową rolę partnerstwa transatlantyckiego i przywództwo Stanów Zjednoczonych w tym obszarze, do przeprowadzenia kompleksowych dochodzeń i wyciągnięcia konsekwencji w przypadku wszelkich nadużyć, jakich ten kraj się dopuścił, zagwarantowania pełnego stosowania odnośnego prawa krajowego i międzynarodowego w celu likwidacji prawnych „czarnych dziur”, zakończenia procesów wojskowych, pełnego stosowania prawa karnego wobec podejrzanych o terroryzm oraz o przywrócenie kontroli przetrzymywania i stosowania zasad habeas corpus, sprawiedliwego procesu, wolności od tortur, a także do niedyskryminacji obywateli innych państw względem obywateli Stanów Zjednoczonych;

51. wzywa prezydenta Baracka Obamę do wywiązania się ze złożonej w styczniu 2009 r. obietnicy zamknięcia więzienia w Zatoce Guantánamo, jak najszybszego umożliwienia każdemu więźniowi, któremu nie zostaną postawione zarzuty, powrotu do kraju pochodzenia lub innego bezpiecznego kraju, a także do bezzwłocznego przesłuchania tych więźniów Guantánamo, wobec których istnieją wystarczające

⁽¹⁾ Zob. m.in. wyżej wspomnianą rezolucję Parlamentu z dnia 9 czerwca 2011 r.

Wtorek, 11 września 2012 r.

dopuszczalne dowody, w ramach sprawiedliwego przesłuchania publicznego prowadzonego przez niezależny i bezstronny trybunał, a w przypadku ich skazania – do dopilnowania, że zostaną umieszczeni w więzieniu na terytorium Stanów Zjednoczonych zgodnie z właściwymi międzynarodowymi normami i zasadami; wzywa jednocześnie do przeprowadzenia dochodzenia dotyczącego naruszeń praw człowieka w Guantánamo i wskazania osób za nie odpowiedzialnych;

52. wzywa do tego, aby wszystkim więźniom, którym nie zostaną przedstawione zarzuty i których nie będzie można odesłać do kraju pochodzenia ze względu na rzeczywiste ryzyko tortur lub prześladowania, umożliwiono osiedlenie się w Stanach Zjednoczonych oraz by objęto ich ochroną humanitarną i udzielono należącego zadośćuczynienia⁽¹⁾, i apeluje do państw członkowskich o wyrażenie chęci przyjęcia takich byłych więźniów Guantánamo;

53. wzywa władze Stanów Zjednoczonych do zniesienia prawa do bezterminowego przetrzymywania bez postawienia zarzutu i bez procesu, wprowadzonego na mocy NDAA;

54. wzywa Konferencję Przewodniczących Delegacji do zapewnienia inicjowania dialogów parlamentarnych na temat ochrony praw podstawowych w ramach walki z terroryzmem w oparciu o wnioski określone we wspólnym opracowaniu ONZ na temat praktyk stosowanych na świecie w odniesieniu do przetrzymywania w tajnych więzieniach w kontekście zwalczania terroryzmu i w następstwie tego opracowania, a także w oparciu o kompilację dobrych praktyk ONZ dotyczących prawnych i instytucjonalnych ram i środków zapewniających poszanowanie praw człowieka przez agencje wywiadowcze w warunkach walki z terroryzmem, w tym praktyk dotyczących nadzoru na tymi agencjami;

55. zobowiązuje się do poświęcenia następnego wspólnego posiedzenia parlamentarnego z parlamentami państw członkowskich ożywieniu roli parlamentów w zapewnianiu rozliczenia osób odpowiedzialnych za naruszenia praw człowieka w kontekście programu CIA i promowaniu ściślejszej współpracy i regularnej wymiany pomiędzy krajowymi organami nadzoru odpowiedzialnymi za kontrolę służb wywiadowczych, w obecności właściwych władz krajowych, unijnych instytucji i agencji;

56. jest zdeterminowany kontynuować wypełnianie mandatu przyznanego mu przez komisję tymczasową na mocy art. 2, 6 i 7 Traktatu UE; zobowiązuje Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wraz z Podkomisją Praw Człowieka do zabrania głosu na sesji plenarnej Parlamentu poświęconej temu zagadnieniu w rok po przyjęciu niniejszej rezolucji; uważa za niezbędne, aby w tym czasie przeprowadzana była kontrola stopnia wdrożenia wytycznych przyjętych przez Parlament oraz, jeśli jakieś wytyczne nie zostaną wdrożone, aby zostały zanalizowane powody, dla których to nie nastąpiło;

57. zwraca się do Rady, Komisji, Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, rządów i parlamentów państw członkowskich, państw kandydujących i stowarzyszonych, a także Rady Europy, NATO, ONZ oraz rządu i obu izb Kongresu Stanów Zjednoczonych o informowanie Parlamentu o wszelkich mogących zaistnieć zmianach objętych zakresem sprawozdania;

*

* *

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządów i parlamentom państw członkowskich, państw kandydujących i stowarzyszonych, a także Radzie Europy, NATO, ONZ oraz rządowi i obu izbom Kongresu Stanów Zjednoczonych.

---

(1) Zob. ust. 3 ww. rezolucji Parlamentu z dnia 4 lutego 2009 r.

Wtorek, 11 września 2012 r.

Zwiększenie solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu

P7_TA(2012)0310

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie zwiększenia solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu (2012/2032(INI))

(2013/C 353 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 67 ust. 2 oraz art. 78 i 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 2 grudnia 2011 r. w sprawie zwiększenia solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu – agenda UE na rzecz lepszego podziału odpowiedzialności i większego wzajemnego zaufania (COM(2011)0835),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady: „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli” – program sztokholmski ⁽¹⁾,
- uwzględniając Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2005 r. ustanawiający program ramowy „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” na lata 2007–2013, (COM(2005) 0123),
- uwzględniając wnioski Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie wspólnych ram prawdziwej i praktycznej solidarności z państwami członkowskimi, których systemy azylowe są szczególnie obciążone, m.in. z powodu mieszanych przepływów migracyjnych, ustalone podczas 3151. posiedzenia Rady ds. WSiSW,
- uwzględniając międzynarodowe i europejskie instrumenty praw człowieka, w tym w szczególności Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców, europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), oraz w Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (karta),
- uwzględniając zieloną księgę z dnia 6 czerwca 2007 r. w sprawie przyszłego wspólnego europejskiego systemu azylowego (COM(2007)0301),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 czerwca 2008 r. pt. „Plan polityki azylowej: Zintegrowana strategia ochrony na całym obszarze UE” (COM(2008)0360),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami ⁽²⁾,
- uwzględniając 18-miesięczny program Rady z dnia 17 czerwca 2011 r., przygotowany przez prezydencje: polską, duńską i cypryjską,

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Komisji z dnia 15 listopada 2011 r. ustanawiającego Fundusz Migracji i Azylu (COM(2011)0751),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0248/2012),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska zobowiązała się do dokończenia tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego w 2012 r.;
- B. mając na uwadze, że solidarność uznano za kluczowy komponent i zasadę kierującą wspólnym europejskim systemem azylowym od początku jego powstania, jak również podstawową zasadę prawa UE, zgodnie z którą państwa członkowskie powinny dzielić się zarówno korzyściami jak i obciążeniami w sposób równy i sprawiedliwy;
- C. mając na uwadze, że solidarność musi iść w parze z odpowiedzialnością, a państwa członkowskie muszą dopilnować, aby ich systemy były zgodne ze standardami sformułowanymi w prawie międzynarodowym i europejskim, a w szczególności z konwencją genewską w sprawie uchodźców z 1951 r. i protokołem dodatkowym do niej z 1967 r., z Europejską konwencją praw człowieka oraz Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej;
- D. mając na uwadze, że zapewnienie wsparcia w realizacji procedur azylowych w myśl rzeczywistej solidarności i podziału odpowiedzialności musi być postrzegane jako sposób na to, aby pomóc państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań w celu zapewnienia ochrony osobom potrzebującym ochrony międzynarodowej, a także pomocy państwom trzecim przyjmującym największą liczbę uchodźców w celu globalnego wzmocnienia wspólnej przestrzeni ochrony;
- E. mając na uwadze, że pomimo zobowiązania do indywidualnego rozpatrywania poszczególnych wniosków o azyl, jeżeli wspólne rozpatrywanie ma prowadzić do wspólnych decyzji, konieczne jest poświęcenie szczególnej uwagi wspólnym unijnym pojęciom bezpiecznego kraju pochodzenia i bezpiecznego kraju trzeciego, w poszanowaniu warunków i zabezpieczeń przedstawionych w stanowisku Parlamentu przyjętym w pierwszym czytaniu w dniu 6 kwietnia 2011 r. w odniesieniu do wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie procedur azylowych;

Wprowadzenie

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie zwiększenia solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu, w którym wymaga się przełożenia solidarności i podziału odpowiedzialności na konkretne działania, zaś od państw członkowskich dopilnowania, aby ich własne systemy azylowe spełniały zarówno międzynarodowe jak i europejskie standardy;
2. podkreśla kluczową rolę i efekt horyzontalny solidarności i podziału odpowiedzialności w kontekście ustanowienia wspólnego europejskiego systemu azylowego; ponownie podkreśla potrzebę zapewnienia skutecznego i jednolitego stosowania dorobku prawnego Unii w dziedzinie azylu i wdrożenia prawodawstwa na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu ochrony;
3. przypomina, że prawo do ochrony międzynarodowej jest podstawowym prawem zapisanym w prawie międzynarodowym i unijnym, uzupełnionym szeregiem dodatkowych praw i zasad, takich jak zasada non-refoulement, prawo do godności, zakaz tortur, nieludzkiego lub poniżającego traktowania, ochrona kobiet przed przemocą i wszelkimi formami dyskryminacji, prawo do skutecznego środka prawnego i prawa do życia prywatnego i rodzinnego;

Wtorek, 11 września 2012 r.

4. podkreśla, że zasada solidarności i podziału odpowiedzialności jest częścią Traktatów, oraz że skuteczne ramy solidarności obejmują, co najmniej, obowiązek współpracy instytucji i agencji UE oraz państw członkowskich w zakresie opracowania sposobów wprowadzenia tej zasady w życie; twierdzi, że solidarność nie ogranicza się do wzajemnych stosunków między państwami członkowskimi, ale dotyczy również osób ubiegających się o azyl oraz osób objętych ochroną międzynarodową;

5. podkreśla, że pomimo iż liczba osób ubiegających się o azyl w 2011 r. wzrosła, w ostatnim dziesięcioleciu w UE zanotowano ogólny spadek liczby wniosków azylowych; podkreśla, że niektóre państwa członkowskie muszą zmierzyć się z nieproporcjonalnie wysoką liczbą wniosków o azyl w porównaniu z innymi państwami, na co mają wpływ różne czynniki, w tym ich charakterystyka geograficzna, a także że liczba wniosków o azyl kształtuje się nierównomiernie na obszarze UE; przypomina, że w 2011 r. w dziesięciu państwach członkowskich zarejestrowano ponad 90 % wniosków azylowych, z czego do lata 2011 r. jedynie 227 osób objętych ochroną międzynarodową zostało przeniesionych w obrębie UE z Malty do sześciu innych państw członkowskich, zaś w 2011 r. w całej UE jedynie 4 125 uchodźców zostało przesiedlonych do dziesięciu państw członkowskich UE, co stanowi średnio 6,6 % wszystkich osób przesiedlonych na przestrzenie tego roku; podkreśla też kluczowe znaczenie zidentyfikowania tych nierówności, między innymi poprzez porównanie danych bezwzględnych ze wskaźnikami zdolności, i zaznacza, że państwa członkowskie przyjmujące najwięcej wniosków o azyl muszą otrzymywać większe wsparcie – zarówno administracyjne, jak i finansowe – od UE;

6. podkreśla, że wysoki poziom ochrony osób ubiegających się o azyl oraz osób objętych ochroną międzynarodową nie może zostać osiągnięty i nie można podejmować ugruntowanych decyzji w sprawie azylu, jeżeli rozbieżność między liczbą wniosków o azyl a techniczną i administracyjną zdolnością absorpcyjną poszczególnych państw członkowskich nie zostanie zniwelowana i jeśli środki wspierające uchodźców w poszczególnych państwach członkowskich nie są dostosowane do tego, by odpowiednio sprostać napływowi osób ubiegających się o azyl;

7. przypomina, że państwa członkowskie powinny zadbać o wprowadzenie sprawiedliwych i skutecznych systemów azylowych, aby kierować zmiennymi mieszanymi przepływami azylowymi i migracyjnymi; jest zdania, że choć liczba wniosków o udzielenie azylu nie jest stała, istnieją dowody na istnienie określonych punktów wejścia w obrębie zewnętrznych granic UE, które stanowią tzw. „gorące punkty” i z uzasadnionych przyczyn mogą być źródłem sporej liczby wniosków o udzielenie azylu; wzywa do podjęcia środków zwiększających gotowość systemów azylowych państw członkowskich zlokalizowanych w obrębie głównych punktów wejścia UE, jako dowód praktycznej solidarności;

8. podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie są tak samo zobowiązane do pełnego wdrożenia i stosowania prawa Unii i obowiązków międzynarodowych w zakresie azylu; zauważa, że państwa członkowskie na granicach zewnętrznych Unii zmagają się z innymi wyzwaniami w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego niż państwa członkowskie pozbawione granic zewnętrznych, w związku z czym, potrzebują innego wsparcia w celu należytego wykonania poszczególnych zadań; przypomina, że w artykułe 80 TFUE wymaga się aktywacji istniejących środków, a także rozwoju nowych środków mających na celu wspomaganie państw członkowskich, jeśli okaże się to konieczne; podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie są tak samo zobowiązane do pełnego wdrożenia i stosowania prawa Unii i obowiązków międzynarodowych w zakresie azylu;

9. wzywa do optymalizacji wykorzystania istniejących środków, jak również do opracowania nowych ukierunkowanych środków i narzędzi w celu sprostania ciągle zmieniającym się wyzwaniom w sposób elastyczny i skuteczny; taka optymalizacja jest szczególnie pożądana zważywszy na panujący w UE kryzys finansowy, który stanowi dla państw członkowskich dodatkowe utrudnienie w skutecznej realizacji procedur azylowych, w szczególności w przypadku tych, do których napływa niewspółmierna liczba osób ubiegających się o azyl;

10. zauważa, że w świetle rosnących potrzeb w odniesieniu do uchodźców na szczeblu światowym, współpraca z państwami trzecimi w zakresie polityki dotyczącej środowiska i rozwoju, może odgrywać kluczową rolę w budowaniu stosunków opartych na zasadzie solidarności;

11. podkreśla znaczenie gromadzenia, analizowania i przedstawienia w odpowiedniej perspektywie rzetelnych, dokładnych, wyczerpujących, porównywalnych i aktualnych danych ilościowych i jakościowych w celu monitorowania i oceny działań oraz uzyskania głębokiego zrozumienia kwestii związanych z azylem; w związku z tym zachęca się państwa członkowskie do przekazywania EASO i Komisji odpowiednich

Wtorek, 11 września 2012 r.

danych na temat kwestii związanych z azylem, oprócz danych przekazywanych w ramach rozporządzenia dotyczącego statystyk z zakresu migracji i rozporządzenia ustanawiającego Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu; w miarę możliwości wszystkie dane statystyczne przedstawia się w rozbiciu według płci;

12. wyraża ubolewanie w związku z nasileniem się ksenofobii i rasizmu oraz negatywnych i niesłuszných podejrzeń wobec osób ubiegających się o azyl i uchodźców, do którego doszło w kontekście społeczno-gospodarczej niepewności w UE; zaleca, aby państwa członkowskie podjęły działania na rzecz uświadomienia tego, jaka jest faktyczna sytuacja osób ubiegających się o azyl oraz osób objętych ochroną międzynarodową;

Praktyczna współpraca i pomoc techniczna

13. podkreśla, że instytucja Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) ma potencjał umożliwiający promowanie ściślejszej praktycznej współpracy między państwami członkowskimi, mającej na celu udzielenie pomocy w ograniczaniu znaczących różnic w zakresie postępowania w sprawach o azyl w celu utworzenia lepszych i bardziej sprawiedliwych systemów azylowych w Unii Europejskiej; zauważa, że aktywna, praktyczna współpraca musi iść w parze z harmonizacją legislacyjną europejskiej polityki azylowej;

14. przypomina o konieczności udzielenia przez EASO wsparcia technicznego i przekazania wiedzy eksperckiej państwom członkowskim podczas wdrażania prawodawstwa dotyczącego udzielania azylu we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim i UNHCR; Podkreśla, że Komisja powinna wykorzystywać informacje zgromadzone przez EASO w celu zidentyfikowania potencjalnych braków w systemach azylowych państw członkowskich; takie informacje gromadzone przez EASO zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 439/2010 dotyczą ram mechanizmu wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysowego, które będą stanowić część zmienionego rozporządzenia dublińskiego; podkreśla znaczenie regularnej sprawozdawczości i opracowywania planów działania w ramach wspierania ukierunkowanych rozwiązań i zaleceń odnośnie usprawnienia CEAS i usunięcia możliwych braków; Zwraca szczególną uwagę na rolę tej agencji w koordynacji i wspieraniu wspólnych działań w celu wsparcia państw członkowskich, których systemy azylowe i instrumenty pozwalające na przyjmowanie uchodźców są poddane szczególnej presji, za pośrednictwem środków takich jak oddelegowanie urzędników do tych państw członkowskich oraz powoływanie zespołów ekspertów, pracowników socjalnych i tłumaczy ustnych, z których usług można w trybie pilnym skorzystać w razie sytuacji kryzysowej; przypomina, że wpływ Urzędu będzie zależał od tego, czy państwa członkowskie zechcą wykorzystać oferowane przezeń możliwości;

15. wzywa EASO – biorąc pod uwagę zarówno zakres jego obowiązków, jak i ograniczony budżet, środki i doświadczenie – do zoptymalizowania dostępnych środków poprzez zaangażowanie się w bliski dialog i współpracę z organizacjami międzynarodowymi i społeczeństwem obywatelskim w celu wymiany informacji i gromadzenia wiedzy z dziedziny azylu, zbierania danych, wymiany informacji o najlepszych praktykach, opracowywania kompleksowych wytycznych odnośnie do kwestii płci w związku z azylem, doskonalenia szkoleń i tworzenia grup ekspertów, praktyków i tłumaczy ustnych dostępnych na wezwanie w celu udzielenia pomocy; ponadto zaleca EASO zapewnienie licznej reprezentacji organizacji należących do forum konsultacyjnego;

16. podkreśla, że działalność EASO powinna się skupiać zarówno na długoterminowych celach prewencyjnych jak i krótkoterminowych środkach następczych tak, aby odpowiednio zareagować na różne sytuacje; uważa zatem, że o ile EASO powinien wspierać środki na rzecz budowania potencjału dla słabiej rozwiniętych lub dysfunkcyjnych systemów azylowych, pierwszeństwo powinny mieć sytuacje nadzwyczajne i państwa członkowskie zmagające się ze szczególnym lub niewspółmiernym obciążeniem; podkreśla, w tym względzie, kluczową rolę wsparcia zespołów eksperckich ds. azylu udzielonego w odniesieniu do ciężkich przypadków i zaległości, poprzez organizowanie szkoleń, zarządzanie projektem, doradzanie i zalecanie konkretnych środków, oraz monitorowanie i wdrażanie środków następczych;

17. przyjmuje do wiadomości plan operacyjny, którego celem jest wspieranie greckiego systemu azylowego i poprawa sytuacji osób ubiegających się o azyl i osób objętych ochroną międzynarodową w Grecji; podkreśla, że pomimo poczynionych postępów, konieczne jest podjęcie dodatkowych wysiłków zarówno ze strony UE jak i władz greckich w celu usprawnienia systemu azylowego i zadbania o to, aby prawa osób ubiegających się o azyl były w pełni respektowane; przypomina, że środki na rzecz zmniejszenia deficytu budżetowego uniemożliwiają przeznaczenie krajowych funduszy na zatrudnienie większej liczby urzędników, i zaleca rozwiązanie tego problemu, zważywszy, że dobrze funkcjonujący organ ds. azylu jest konieczny, aby Grecja mogła wypełnić swoje zobowiązania w ramach prawa międzynarodowego i unijnego;

Wtorek, 11 września 2012 r.

18. przyjmuje do wiadomości zalecenia Komisji i Rady dotyczące współpracy między urzędem EASO i agencją FRONTEX oraz podkreśla, że pełne i szybkie wdrożenie strategii agencji FRONTEX w zakresie praw podstawowych jest warunkiem sine qua non takiej współpracy w kontekście ochrony międzynarodowej, w tym powołania urzędnika ds. praw człowieka, utworzenia forum konsultacyjnego ze społeczeństwem obywatelskim, i zapraszania organizacji międzynarodowych do udziału w swoich przedsięwzięciach jako obserwatorów praw człowieka; podkreśla, że należy przeanalizować wszelką współpracę w kontekście utrzymania standardów przewidzianych w uregulowaniach europejskich i międzynarodowych w celu podniesienia w praktyce jakości ochrony udzielanej osobom ubiegającym się o azyl; dlatego nawołuje EASO do wsparcia agencji Frontex w wypełnianiu jej obowiązków związanych z dostępem do ochrony międzynarodowej, a zwłaszcza z zasadą non-refoulement; podkreśla, że środki graniczne powinny być stosowane w sposób uwzględniający zapewnienie ochrony;

19. dostrzega potrzebę regularnego przeglądu upoważnienia EASO w celu zapewnienia odpowiedniej zdolności do reagowania na różne wyzwania, które stoją przed systemami azylowymi; mając na uwadze, że wszelkie działania podejmowane przez EASO są zależne od dobrej woli państw członkowskich, sugeruje rozważenie możliwości wprowadzenia zabezpieczenia strukturalnego w ramach upoważnienia EASO tak, aby zapewnić praktyczną współpracę i wsparcie techniczne tam gdzie jest to niezbędne;

Solidarność finansowa

20. zachęca państwa członkowskie do skorzystania w pełni z możliwości dostępnych w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców pod względem podejmowania ukierunkowanych działań na rzecz usprawnienia systemów azylowych; zaleca, aby państwa członkowskie podjęły działania zmierzające do rozwiązania takich problemów jak uciążliwe procedury biurokratyczne, opóźnienia absorpcji i problemy z płynnością, w celu zapewnienia skutecznego i sprawnego podziału funduszy;

21. uważa, że państwa członkowskie muszą dopilnować, aby możliwości oferowane przez Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców zostały w pełni wykorzystane, oraz aby wszystkie przyznane środki mogły być wypłacone tak, aby kierownicy projektów uniknęli problemów w trakcie realizowania finansowanych projektów;

22. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie od 2014 r. prostszego i bardziej elastycznego Funduszu Migracji i Azylu (AMF), który zastąpi Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców, Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich oraz Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów oraz podkreśla potrzebę alokacji wystarczających środków na wspieranie ochrony osób objętych ochroną międzynarodową i osób ubiegających się o azyl; podkreśla w związku z tym znaczenie zapewnienia gwarancji w ramach AMF w celu zapobieżenia nadmiernej alokacji środków wyłącznie do jednego obszaru polityki kosztem wspólnego europejskiego systemu azylowego jako całości; uważa, iż w kontekście reformy alokacji funduszy w odniesieniu do spraw wewnętrznych w trakcie obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, konieczna jest również alokacja wystarczających środków na zabezpieczenie granic dla zapewnienia zwiększonej solidarności w tym obszarze; przypomina, że zawsze należy zadbać o wystarczającą ilość środków na finansowanie ochrony międzynarodowej i środków solidarności dla państw członkowskich;

23. podkreśla, że należy zapewnić, by Fundusz Migracji i Azylu był wystarczająco elastyczny i łatwy do uruchomienia, oraz by dostęp do niego był szybki, tak by jak najszybciej we właściwy sposób reagować na nieprzewidzianą presję lub sytuacje kryzysowe występujące w jednym lub kilku państwach członkowskich; proponuje w tym względzie zarezerwować w razie konieczności pewien odsetek kwoty Funduszu na rzecz Azylu i Migracji wyasygnowanej w ramach przeglądu śródkresowego dla środków przeznaczonych na wsparcie państw członkowskich w pełnym wdrażaniu i stosowaniu dotychczasowego dorobku prawnego Europy w dziedzinie azylu i wypełnianiu wszystkich międzynarodowych zobowiązań w tym zakresie;

24. z zadowoleniem przyjmuje rozmowy na temat polityki spraw wewnętrznych z państwami członkowskimi w zakresie wykorzystania przez nie funduszy poprzedzających wieloletnie programowanie; podkreśla znaczenie działań partycypacyjnych skierowanych na osiągnięcie optymalnych wyników i zaleca wzmocnienie zasady partnerstwa poprzez włączenie społeczeństwa obywatelskiego, władz lokalnych i regionalnych, jak również zainteresowanych stron, gdyż ich doświadczenie w terenie jest kluczowe dla wyznaczenia realistycznych priorytetów i opracowania zrównoważonych programów; ich wkład w rozwój, wdrażanie, monitorowanie i ocenę celów i programów jest zatem ważny i powinien zostać wzięty pod uwagę przez państwa członkowskie;

Wtorek, 11 września 2012 r.

25. podkreśla znaczenie podziału odpowiedzialności finansowej w obszarze azylu i zaleca utworzenie mechanizmu o solidnym podłożu finansowym dla przyjmowania większej liczby osób ubiegających się o azyl oraz osób objętych ochroną międzynarodową na zasadzie pełnego lub proporcjonalnego zwrotu oraz pomocy państwom członkowskim, w których systemy azylowe są słabiej rozwinięte; uznaje, iż niezbędne są dalsze badania w celu identyfikacji i oszacowania rzeczywistych kosztów przyjęcia i rozpatrzenia wniosków o udzielenie azylu; wzywa zatem Komisję do przeprowadzenia badania, aby dokonać oceny funduszy koniecznych do przydzielenia w ramach odpowiedzialności poniesionej przez każde państwo członkowskie, w oparciu o wskaźniki takie jak: liczba pierwszych wniosków o udzielenie azylu, liczba pozytywnych decyzji, na podstawie których nadano status uchodźcy lub zapewniono ochronę uzupełniającą, liczba przesiedlonych i relokowanych uchodźców, liczba decyzji i czynności nakazujących powrót, oraz liczba zatrzymanych nielegalnych migrantów;

26. zaleca państwom członkowskim wykorzystanie zachęt finansowych dostępnych za pośrednictwem Funduszu na rzecz Azylu i Migracji przeznaczonego na działania związane z relokacją, uznając, że wsparcie finansowe poprzez fundusz i wsparcie techniczne poprzez EASO są istotne; proponuje utworzenie obszarów priorytetowych, w celu wskazania sytuacji nagłych i zapewnienia bardziej znaczącego wsparcia finansowego państwom członkowskim wyrażającym gotowość do udziału w inicjatywach dotyczących relokacji tak, aby zmniejszyć towarzyszące koszty finansowe;

27. wierzy, że utworzenie bardziej przejrzystego i skutecznego systemu zachęt finansowych dla państw członkowskich uczestniczących w działaniach związanych z relokacją i proaktywnych strategii mających na celu poprawę infrastruktury krajowych systemów azylowych wyrze długoterminowy pozytywny wpływ na zbieżność standardów w ramach Unii Europejskiej i na jakość działań wspólnego europejskiego systemu azylowego;

28. Wyraża zadowolenie z możliwości zwiększenia wkładu Komisji do 90 % ogólnej wartości wydatków kwalifikowalnych na rzecz projektów, które nie mogłyby być zrealizowane bez tego wsparcia; uważa, że projekty finansowane przez Komisję powinny wnieść wyraźną wartość dodaną; podkreśla, że finansowanie unijne pod żadnym pozorem nie może być zamiennikiem dla budżetów krajowych przeznaczonych na politykę azylową;

29. podkreśla problemy powiązane obecnie z finansowaniem działań w zakresie niwelowania przeszkód w dostępie do dokładnych informacji i finansowania, określania realistycznych i dopasowanych celów oraz wdrożenia skutecznych środków następczych; proponuje wprowadzenie zabezpieczeń, w celu uniknięcia powielania, zapewnienia przejrzystej alokacji funduszy, oraz szczegółowej kontroli wartości dodanej działalności jak również osiągniętych wyników;

30. podkreśla znaczenie ścisłego nadzoru w zakresie wykorzystania funduszy i zarządzania nimi na podstawie wskaźników ilościowych i jakościowych i konkretnych kryteriów w celu uniknięcia niewłaściwej alokacji zasobów ludzkich i finansowych oraz zapewnienia zgodności z ustalonymi celami; w tym względzie przyjmuje z zadowoleniem określenie wspólnego systemu oceny i monitorowania;

31. wzywa państwa członkowskie, przy wsparciu Komisji, do zapewnienia pełnego wykorzystania istniejących komplementarności pomiędzy innymi dostępnymi instrumentami finansowymi, takimi jak Europejski Fundusz Społeczny i inne fundusze strukturalne, w celu wypracowania całościowego podejścia finansowego w odniesieniu do polityki dotyczącej azylu;

Podział odpowiedzialności

32. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Komisji w przeprowadzenie kompleksowej oceny systemu dublińskiego w 2014 r., obejmującej rewizję jego konsekwencji prawnych, gospodarczych, społecznych i dotyczących praw człowieka, w tym wpływu na sytuację kobiet ubiegających się o azyl; uważa, że konieczne jest dalsze rozważenie kwestii utworzenia mechanizmu zrównoważonego podziału odpowiedzialności w celu ustalenia, które państwo członkowskie powinno odpowiadać za rozpatrywanie wniosków o azyl, co umożliwiłoby szybkie i skuteczne udzielenie państwom członkowskim praktycznego wsparcia w nagłych sytuacjach i w obliczu nadmiernych obciążeń;

Wtorek, 11 września 2012 r.

33. uznaje, iż rozporządzenie dublińskie, które reguluje kwestię odpowiedzialności z tytułu rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu, nakłada nieproporcjonalne obciążenia na państwa członkowskie stanowiące punkty wejścia do UE, i jednocześnie nie przewiduje sprawiedliwego podziału odpowiedzialności za kwestie dotyczące azylu pomiędzy państwa członkowskie; zauważa, że system dubliński w formie dotychczas stosowanej, w kontekście bardzo różnych systemów azylowych i niewystarczającego poziomu wdrażania dorobku wspólnotowego w tej dziedzinie, doprowadził do nierównego traktowania osób ubiegających się o azyl w niektórych państwach członkowskich i wywarł jednocześnie negatywny wpływ na łączenie rodzin i ich integrację; ponadto podkreśla braki systemu w zakresie skuteczności i opłacalności ze względu na to, że ponad połowa uzgodnionych transferów nigdy nie dochodzi do skutku i nadal występuje znacząca liczba wielokrotnie składanych wniosków; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, aby osoby ubiegające się o azyl, odesłane z powrotem do państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia Dublin II nie były traktowane gorzej tylko dlatego, że są osobami powracającymi w ramach rozporządzenia dublińskiego II;

34. podkreśla, że już obecnie odpowiednie orzecznictwo kwestionuje logikę systemu dublińskiego; uważa, że pomimo iż orzecznictwo to udziela odpowiedzi w poszczególnych przypadkach, nie jest w stanie przewyżżyć braków we wdrażaniu dorobku w dziedzinie azylu; stwierdzając, iż istnieje potrzeba zapewnienia przez państwa członkowskie zgodności ich systemów azylowych z normami unijnymi i międzynarodowymi, z zadowoleniem przyjmuje dążenia do włączenia do rozporządzenia Dublin II dodatkowych kryteriów w celu złagodzenia niepożądanych szkodliwych skutków systemu; jest przekonany, że dyskusje, których celem jest określenie właściwego państwa członkowskiego muszą uwzględniać to, że niektóre państwa członkowskie już teraz zmagają się z niewspółmiernym obciążeniem i niektóre systemy azylowe są w części bądź w całości nieskuteczne;

Wspólne rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu

35. uważa za istotne zaangażowanie się w dalszy dialog dotyczący podziału odpowiedzialności wobec osób ubiegających się o azyl oraz osób objętych ochroną międzynarodową, w tym wykorzystania narzędzi takich jak wspólne rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu (zwanego dalej „wspólnym rozpatrywaniem”) i programy relokacji;

36. stwierdza, że wspólne rozpatrywanie może stać się cennym narzędziem wzmacniającym solidarność i podział odpowiedzialności w różnych przypadkach, w szczególności gdy państwa członkowskie zmagają się ze znacznym lub nagłym napływem osób ubiegających się o azyl lub gdy istnieją znaczące zaległości w rozpatrywaniu wniosków co opóźnia i podważa procedury azylowe kosztem osób ubiegających się o azyl; wspólne rozpatrywanie może zapobiec problemom związanym ze zdolnością lub służyć ich rozwiązywaniu, redukowaniu obciążeń i kosztów związanych z rozpatrywaniem wniosków o udzielenie azylu oraz zapewnieniu równiejszego podziału odpowiedzialności za rozpatrywanie tych wniosków; podkreśla, że wspólne rozpatrywanie wymaga jasnego podziału odpowiedzialności między zaangażowane państwa członkowskie, aby uniknąć przerzucania odpowiedzialności i pozostawić odpowiedzialność za podejmowanie decyzji państwom członkowskim; zauważa, że musi być to uzupełnione o system, który zapewni bardziej zrównoważony podział odpowiedzialności w trakcie rozpatrywania wniosków;

37. z zadowoleniem przyjmuje studium wykonalności przeprowadzone przez Komisję w celu zbadania prawnych i praktycznych skutków wspólnego rozpatrywania na terytorium Unii ze względu na to, że liczne kwestie wymagają wyjaśnienia;

38. zauważa, że wspólne rozpatrywanie niekoniecznie wiąże się ze wspólnym podejmowaniem decyzji, ale może wiązać się ze wsparciem i wspólnym rozpatrywaniem dotyczącym innych aspektów procedury azylowej, takich jak identyfikacja, przygotowanie procedur w pierwszej instancji, rozmowy lub ocena sytuacji politycznej w kraju pochodzenia;

39. podkreśla, że wspólne rozpatrywanie powinno wnosić wartość dodaną w odniesieniu do jakości procedury podejmowania decyzji, zapewniając tym samym sprawiedliwe i skuteczne procedury oraz usprawniając ich przebieg; podkreśla, że usprawnienie przebiegu procedur azylowych od samego początku (zaopatrzenie wtórne) może skrócić czas i koszt samej procedury, co jest z korzyścią zarówno dla osób ubiegających się o azyl jak i państw członkowskich;

Wtorek, 11 września 2012 r.

40. podkreśla, że plan wspólnego rozpatrywania powinien w pełni uwzględniać prawa wnioskodawców i zawierać mocne gwarancje przewidziane w tym celu; podkreśla, że wspólne rozpatrywanie w żadnych okolicznościach nie może być wykorzystywane do przyspieszenia procedury azylowej kosztem jej jakości; jest zdania, że wspólne rozpatrywanie może poprawić skuteczność procedur azylowych z korzyścią również dla osób ubiegających się o azyl, zważywszy, że zwiększenie zdolności administracyjnych może doprowadzić do usprawnienia procedury rozpatrywania wniosku o zapewnienie ochrony;

41. uważa, że rola EASO może okazać się wartościowa w kompletowaniu, szkoleniu i koordynowaniu zespołów wsparcia w dziedzinie azylu z uwagi na udzielane wsparcie, porady i zalecenia dotyczące procedur w pierwszej instancji;

42. zaleca, aby w ramach przewidywanych programów dotyczących wspólnego rozpatrywania ustalono hierarchię rozwiązań związanych z wdrażaniem i współpracą odpowiednich organów, a nie odsyłało osoby ubiegające się o azyl;

43. wzywa Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu do zachęcania, usprawniania i koordynowania wymiany informacji i innych działań związanych ze wspólnym rozpatrywaniem;

Relokacja osób objętych ochroną międzynarodową i osób ubiegających się o azyl

44. podkreśla, że unijne programy przesiedleń i relokacji w ramach UE są środkami uzupełniającymi, których celem jest wzmocnienie ochrony osób ubiegających się o azyl i osób objętych ochroną międzynarodową, charakteryzującymi się solidarnością zarówno wewnątrz i poza UE;

45. podkreśla, że w pewnych warunkach fizyczna relokacja osób objętych ochroną międzynarodową i osób ubiegających się o azyl jest jedną z najbardziej konkretnych form solidarności i może wnieść istotny wkład w równiejsze funkcjonowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego; podkreśla, że o ile jest ona silnym wyrazem zaangażowania w ochronę międzynarodową i promocję praw człowieka, jak dotąd niewiele państw członkowskich zaangażowało się w inicjatywy dotyczące relokacji;

46. podkreśla znaczenie projektów takich jak program UE dotyczący relokacji z Malty (Eurema) wraz z jego rozszerzeniem, w ramach którego osoby objęte ochroną międzynarodową zostały lub są przesiedlane z Malty do innych państw członkowskich, oraz popiera tworzenie innych inicjatyw tego rodzaju; ubolewa, że projekt ten nie odniósł oczekiwanego sukcesu, z uwagi na niechęć państw członkowskich do udziału w nim; nawołuje państwa członkowskie do bardziej czynnego udziału w programie Eurema w duchu solidarności i wspólnej odpowiedzialności; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Komisji w przeprowadzenie dokładnej oceny projektu Eurema i przedłożenie propozycji dotyczącej stałego mechanizmu relokacji UE;

47. wzywa Komisję do rozpatrzenia w ramach swojego wniosku ustawodawczego w sprawie utworzenia stałego i skutecznego wewnątrzunijnego mechanizmu relokacji wykorzystania unijnego klucza podziału w celu relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej, w oparciu o odpowiednie wskaźniki związane ze zdolnościami państw członkowskich w zakresie przyjmowania i integracji uchodźców, takie jak PKB państw członkowskich, ich liczba mieszkańców i powierzchnia, a także najlepszy interes osób ubiegających się o azyl i perspektywy integracji; ten klucz podziału powinien być brany pod uwagę w przypadku państw członkowskich, które muszą zmierzyć się ze szczególną nadmierną presją na ich krajowy system azylowy, lub w sytuacjach kryzysowych; podkreśla, że relokacja będzie zawsze zależała od zgody osób korzystających z ochrony międzynarodowej i wprowadzenie unijnego klucza podziału odbyłoby się bez uszczerbku dla obowiązku każdego państwa członkowskiego polegającego na pełnym wdrażaniu i stosowaniu dotychczasowego dorobku prawnego Unii w dziedzinie azylu i wypełnianiu wszystkich międzynarodowych zobowiązań w tym zakresie;

48. wzywa Komisję do zawarcia mocnych gwarancji proceduralnych i wyraźnych kryteriów w swoich wnioskach dotyczących stałego programu relokacji UE w celu zagwarantowania najlepszej ochrony interesów potencjalnych beneficjentów i złagodzenia obciążenia migracyjnego w państwach członkowskich szczególnie narażonych na przepływy migracyjne; zaleca zaangażowanie społeczności przyjmującej, społeczeństwa obywatelskiego oraz władz lokalnych od początku powstania inicjatyw dotyczących relokacji;

Wtorek, 11 września 2012 r.

49. podkreśla, że podczas gdy relokacja może zarówno zaoferować trwałe rozwiązania dla osób objętych ochroną międzynarodową, jak i wpłynąć na złagodzenie systemów azylowych w państwach członkowskich, nie może powodować przesunięcia odpowiedzialności; podkreśla, że relokacja powinna wiązać się z silnym zaangażowaniem państw członkowskich odnoszących w związku z nią korzyści, mogących skutecznie określić luki dotyczące ochrony w swoich systemach azylowych oraz zagwarantować wysoki poziom ochrony osób pozostających w wysyłających państwach członkowskich pod względem warunków przyjęcia, procedur azylowych i integracji;

50. z zadowoleniem przyjmuje możliwości dotyczące finansowania przedstawione przez AMF w zakresie relokacji osób ubiegających się o azyl oraz zachęca państwa członkowskie do zaangażowania się w dobrowolne inicjatywy, z pełnym poszanowaniem praw osób ubiegających się o azyl i konieczności uzyskania ich zgody; wzywa Komisję do zbadania wykonalności stworzenia unijnego systemu relokacji osób ubiegających się o azyl i przeanalizowania między innymi możliwości oparcia go o unijny klucz podziału, który uwzględniłby podlegające obiektywnej weryfikacji kryteria, takie jak PKB państw członkowskich, liczba mieszkańców czy powierzchnia, a także najlepszy interes osób ubiegających się o azyl i perspektywy integracji; taki program mógłby być stosowany jako środek solidarności w sytuacjach, w których liczba osób ubiegających się o azyl jest niewspółmiernie wysoka w stosunku do zdolności systemów azylowych państw członkowskich, lub też w przypadkach nadzwyczajnych;

51. przypomina upoważnienie EASO w odniesieniu do promowania relokacji osób objętych ochroną międzynarodową wśród państw członkowskich i wzywa Agencję do budowania swojego potencjału w zakresie aktywnego wspierania programów i działań związanych z relokacją w ścisłej współpracy z UNHCR, poprzez wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz koordynację i współpracę;

52. zauważa, że Komisja podkreśliła, iż zawsze rozważy użycie mechanizmu, o którym mowa w dyrektywie w sprawie tymczasowej ochrony, jeżeli spełnione zostaną wymagane warunki, w szczególności w przypadku masowego napływu lub nieuniknionego masowego napływu przesiedleńców, pozbawionych możliwości powrotu do swojego kraju pochodzenia w bezpiecznych i stabilnych warunkach; wzywa Komisję do zapewnienia, aby dyrektywa była realizowana nawet w przypadkach, gdy określony napływ stanowi masowy napływ dla przynajmniej jednego państwa członkowskiego, a nie tylko gdy stanowi masowy napływ dla całej UE;

Wzajemne zaufanie w centrum odnowionego systemu zarządzania

53. domaga się, aby wzajemne zaufanie opierało się na wspólnym zrozumieniu obowiązków; podkreśla, że zgodność z prawem UE jest nieodzownym elementem zaufania wśród państw członkowskich;

54. podkreśla, że jeśli państwa członkowskie wypełnią swoje zobowiązania dotyczące praw podstawowych, wzmocni to zarówno zaufanie jak i solidarność;

55. podkreśla, jak ważne są solidne podstawy do budowania wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi, które jest zasadniczo związane z rozwojem wspólnego europejskiego systemu azylowego i oraz zapewnieniem rzeczywistej solidarności w praktyce;

56. przyznaje, że choć przestrzeganie zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej zwiększa wzajemne zaufanie, nie koniecznie musi prowadzić do jednolitego stosowania zasad, zważywszy, że interpretacja i stosowanie międzynarodowego i europejskiego prawa azylowego nadal są bardzo zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich, co wyraźnie wynika z niedawnego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej odnoszącego się do rozporządzenia dublińskiego; podkreśla, że obowiązkiem Komisji i sądów jest monitorowanie i ocena stosowania zasad dotyczących azylu zgodnie z prawem międzynarodowym i unijnym;

57. jest przekonany, że mechanizmy wczesnego ostrzegania wprowadzone w celu rozpoznawania i rozwiązywania zaistniałych problemów zanim doprowadzą do kryzysu, może stanowić wartościowe narzędzie; uważa, jednak, że należy również przewidzieć rozwiązania uzupełniające, aby uniknąć naruszenia praw podstawowych i zapewnić właściwe funkcjonowanie systemów azylowych;

Wtorek, 11 września 2012 r.

58. podkreśla, że choć postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego powinny być stosowane z większą gotowością, aby zwrócić uwagę na obowiązki państw członkowskich i ich niezastosowanie się do dotychczasowego dorobku prawnego w dziedzinie azylu, powinny im towarzyszyć środki zapobiegawcze, plany operacyjne i mechanizmy nadzoru w celu uzyskania wyników; podkreśla znaczenie regularnego oceniania, konstruktywnego dialogu i wymiany najlepszych praktyk, jako kluczowych elementów, które mogą przynieść pozytywne zmiany w systemach azylowych, w których rozpoznano pewne braki; istnieje zatem możliwość zapewnienia różnych form wsparcia finansowego i praktycznego, skierowanego na pełne i poprawne wdrożenie przepisów europejskich w zakresie azylu;

59. zauważa, że system dubliński opiera się na wzajemnym zaufaniu i że jego zastosowanie oznacza wzajemne uznanie decyzji o odrzuceniu w państwach członkowskich z uwagi na to, że wniosek o udzielenie azylu może być rozpatrywany w UE tylko raz; wzywa Komisję do przedłożenia komunikatu na temat ram przekazywania ochrony osób korzystających z ochrony międzynarodowej oraz wzajemnego uznawania decyzji w sprawach azylowych do 2014 r., zgodnie z planem działań służącym realizacji programu sztokholmskiego;

60. podkreśla, że zarządzanie migracją może zwiększyć wzajemne zaufanie i działania solidarnościowe wyłącznie jeśli będzie szło w parze z podejściem uwzględniającym ochronę, w którym środki graniczne byłyby stosowane bez uszczerbku dla praw uchodźców i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;

61. podkreśla, że systemy wizowe mają znaczenie dla szeregu upoważnień do wjazdu i wyjazdu, oraz że tego rodzaju zasady wjazdu i wyjazdu nie ograniczają obowiązków prawnych dotyczących zapewnienia dostępu do azylu w żaden sposób;

62. przypomina o zobowiązaniu Komisji do ułatwienia zgodnego z przepisami przybycia osób potrzebujących ochrony do UE, i wzywa Komisję do poszukiwania nowych rozwiązań w zakresie dostępu do procedur azylowych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie zobowiązanie Komisji do przyjęcia do 2013 r. komunikatu dotyczącego nowego podejścia do kwestii dostępu do procedur azylowych ukierunkowanego na główne kraje tranzytowe;

*

* *

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich oraz Radzie Europy.

Przygotowanie programu prac Komisji na rok 2013

P7_TA(2012)0319

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie programu prac Komisji na rok 2013 (2012/2688(RSP))

(2013/C 353 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając mający się wkrótce ukazać komunikat Komisji w sprawie programu prac Komisji na rok 2013,
- uwzględniając istniejące porozumienie ramowe dotyczące stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją, w szczególności jego załącznik IV,
- uwzględniając rezolucję z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2012 r. (1),
- uwzględniając art. 35 ust. 3 Regulaminu,

---

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0292.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- A. mając na uwadze, że skala i charakter długu publicznego, kryzysu finansowego i gospodarczego wystawiają na próbę rządy Unii Europejskiej jak nigdy dotąd;
- B. mając na uwadze, że UE znajduje się w krytycznym punkcie, zaś kryzys nie zostanie przezwyciężony bez znaczącego pogłębienia integracji europejskiej, w szczególności w strefie euro, a także jeśli nie towarzyszyć temu będzie odpowiednie wzmocnienie demokratycznej kontroli i rozliczalności;
- C. mając na uwadze, że rolą Komisji jest obrona ogólnych interesów Unii, podejmowanie właściwych inicjatyw w tym celu, czuwanie nad stosowaniem traktatów, nadzorowanie wdrażania prawa Unii, pełnienie funkcji koordynacyjnych, wykonawczych i administracyjnych oraz występowanie z inicjatywą ustawodawczą;

CZĘŚĆ I

1. zaleca, by Komisja w pełni wykorzystwała wszystkie swoje uprawnienia i zagwarantowała polityczne przywództwo konieczne do tego, by udało się sprostać licznym wyzwaniom narzuconym przez utrzymujący się kryzys, oraz by zmierzała przy tym do osiągnięcia finansowej stabilności i uzdrowienia gospodarczego w oparciu o wzmocnioną konkurencyjność i zrównoważony, efektywny i społecznie sprawiedliwy harmonogram anykryzysowy;
2. przypomina swój postulat z 4 lipca 2012 r., by do września br. Komisja złożyła pakiet wniosków legislacyjnych zgodnych z metodą wspólnotową, w oparciu o cztery elementy składowe wyróżnione w sprawozdaniu pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”;
3. domaga się, by Komisja odegrała główną rolę w sformułowaniu sprawozdań na posiedzenie Rady Europejskiej w październiku i grudniu 2012 r., które to sprawozdania mają wyznaczyć jasną mapę drogową i kalendarz konsolidacji unii gospodarczej i walutowej, w tym zintegrowane ramy polityki finansowej i gospodarczej, i które muszą doprowadzić we właściwym czasie do osiągnięcia silniejszej unii politycznej, a w szczególności do większej rozliczalności politycznej i legitymacji w oparciu o zmianę traktatu;
4. zwraca uwagę na stanowisko Parlamentu w sprawie legislacji w formie „dwupaku”, która wzmocni nadzór budżetowy i utwierdzi politykę budżetową w strefie euro, a która zawiera przepisy umożliwiające różnicowanie konsolidacji budżetowej w przypadku poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej;
5. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków legislacyjnych mających na celu wykonanie zobowiązania określonego w Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zwłaszcza z myślą o stymulowaniu trwałych i zorientowanych na wzrost inwestycji, poprawie konkurencyjności europejskiej gospodarki ukierunkowanej na cele strategii Europa 2020, w szczególności cel efektywnego gospodarowania zasobami i zrównoważonego rozwoju, a także z myślą o pogłębieniu jednolitego rynku; wzywa Komisję do wykorzystania swego programu prac na 2013 r. do określenia szczegółowego programu na rzecz wzrostu, który koncentruje się na wspieraniu biznesu i przedsiębiorców w rozwijaniu gałęzi przemysłu i usług zapewniających długofalowe stanowiska pracy i dobrobyt; podkreśla w tym względzie, iż niezwykle ważne jest znaczące zwiększenie skali europejskich w oparciu o współpracę między budżetem UE, a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym;
6. wskazuje ponadto na potrzebę trwałego i symetrycznego ograniczania nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej i wzywa do konkretnych zmian w prawie podatkowym UE, aby zaradzono wszystkim aspektom rajów podatkowych i unikaniu płacenia podatków;
7. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań, by ułatwiono rychłe przyjęcie wieloletnich ram finansowych (WRF) oraz powiązanych z nimi wieloletnich programów legislacyjnych, przy pełnym zaangażowaniu w ten proces Parlamentu i należnym poszanowaniu jego uprawnień współdecyzyjnych; zdecydowanie popiera zobowiązanie się do uczynienia budżetu EU katalizatorem wzrostu i tworzenia miejsc pracy w całej Europie; wzywa Komisję w związku z tym do wystąpienia w obronie własnego wniosku, by dopilnowano, że budżet Unii będzie odzwierciedlać bezpośrednio jej potrzeby i cele polityczne;

Wtorek, 11 września 2012 r.

8. domaga się jednak, by reforma systemu zasobów własnych, w tym stworzenie nowych źródeł zasobów własnych, stała się podstawowym elementem, bez którego szanse na dojście do porozumienia w sprawie nowych WRF okażą się znikome; wzywa Komisję do poparcia postulatu kilku państw członkowskich dotyczącego pogłębionej współpracy w tej dziedzinie; podkreśla mimo to zalety osiągnięcia przed końcem bieżącego roku absolutnego porozumienia w tym względzie;

9. wzywa Komisję do zwiększenia spójności jej programu działalności legislacyjnej, do poprawy jakości procesu sporządzania aktów prawnych, do poprawy oceny wpływu projektów aktów prawnych, do zaproponowania w stosownych przypadkach wykorzystania tabel korelacji z myślą o lepszej transpozycji prawa UE oraz do wspierania Parlamentu w negocjacjach z Radą w sprawie stosowania aktów delegowanych i wykonawczych; ponawia swe wielokrotne apele o renegotjację międzyinstytucjonalnego porozumienia z 2003 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa;

10. wzywa Komisję do należytego odnotowania stanowisk Parlamentu dotyczących odnośnych sektorów, przedstawionych poniżej w części 2;

CZĘŚĆ 2

Wdrożenie

11. podkreśla znaczenie odpowiedniego i terminowego wdrażania prawa UE w drodze przepisów krajowych państw członkowskich i nalega, aby Komisja wykorzystywała swoje uprawnienia wykonawcze i wszczynała w razie konieczności postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w celu zapewnienia odpowiedniej transpozycji przepisów i rzeczywistego ich egzekwowania;

12. wzywa Komisję do zaproponowania wprowadzenia obowiązkowych krajowych deklaracji w sprawie zarządzania, podpisanych na odpowiednim szczeblu politycznym i dotyczących funduszy unijnych objętych zarządzaniem dzielonym; domaga się kontynuowania działania upraszczania programów UE, zwłaszcza w obszarze badań i innowacji; wzywa Komisję do ścisłego nadzorowania wykorzystywania instrumentów inżynierii finansowej (IFF); wzywa do systematycznej, regularnej i niezależnej oceny, aby zagwarantować, że wszystkie wydatki służą realizacji pożądanego celu w opłacalny sposób;

13. oczekuje, że Komisja w odpowiednim czasie przedstawi projekt budżetu korygującego konieczny do zagwarantowania zgodności poziomów płatności ze środkami zatwierdzonymi na Radzie Europejskiej w czerwcu 2012 r., które mają na celu stymulowanie wzrostu, i że poziomy te będą dostatecznie wysokie, by można było uregulować zaległe zobowiązania;

Jednolity rynek

14. wzywa Komisję do tego, by nie traciła z oczu poprawy zarządzania jednolitym rynkiem, zasilenia jego napędu celem osiągnięcia uproszczenia administracyjnego, by przygotowując wnioski legislacyjne należycie uwzględniała, gdzie to stosowne, raczej rozporządzenia, niż dyrektywy z myślą o zapewnieniu proporcjonalności proponowanych środków, oraz by monitorowała postęp z myślą o pełnym wdrożeniu dorobku prawnego jednolitego rynku, zwłaszcza w sektorze usług, w tym wykorzystywała możliwość „przyspieszonego postępowania w przypadku naruszenia przepisów”; podkreśla, że trzeba należycie uwzględniać gospodarczy, społeczny i środowiskowy wymiar jednolitego rynku;

15. oczekuje propozycji Komisji dotyczących Aktu o jednolitym rynku II w sprawie priorytetowych działań na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i wiary w jednolity rynek; zachęca do sięgania do pogłębionej współpracy gdzie to stosowne i konieczne;

16. wzywa Komisję do systematyczniejszego oceniania wpływu swych wniosków legislacyjnych na MŚP, które stanowią ostaję Europy jeśli chodzi o powstawanie wielu nowych miejsc pracy; nalega w związku z tym, by Komisja czynnie zniechęcała do nadmiernie rygorystycznego wdrażania prawa UE, prowadzącego do zaburzenia równych reguł gry na rynku wewnętrznym; wzywa do dalszego ograniczenia obciążenia biurokratycznego;

Wtorek, 11 września 2012 r.

17. potwierdza swe poparcie dla uwagi, jaką Komisja przywiązuje do agendy cyfrowej; domaga się wniosków zapewniających większej ilości usług transgranicznych konsumentom w całej Unii Europejskiej;

18. przypomina o potrzebie dogłębnego przeglądu dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/95/WE⁽¹⁾), która gwarantuje zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów, ale również ułatwia wymianę handlową towarami, zwłaszcza dla MŚP; wzywa Komisję do zaproponowania przekrojowego rozporządzenia w sprawie nadzoru rynkowego nad wszystkimi produktami; wzywa ponadto do przyjęcia skutecznego mechanizmu dochodzenia roszczeń w obszarze detalicznych usług finansowych, a także wspólnego horyzontalnego skoordynowanego podejścia celem ochrony konsumentów;

19. wzywa Komisję do poprawy jej działań regulacyjnych w odniesieniu do MŚP i mikroprzedsiębiorstw poprzez dostosowywanie przepisów do potrzeb MŚP, a także zwiększenie wprowadzania stosownych wyłączeń;

20. domaga się, by Komisja dokonała dalszych zmian w przepisach dotyczących praw autorskich, które powinny być dostosowane do środowiska internetowego i opierać się na społecznej legitymacji, przy należyтым poszanowaniu praw podstawowych oraz z uwzględnieniem zakończenia reformy praw własności przemysłowej, aby pobudzić wzrost i zatrudnienie w Europie; wzywa Komisję, by przedstawiając swą propozycję przeglądu przepisów UE o znakach towarowych uwzględniła problemy prawne, które pojawiły się przy okazji kontrowersji wokół Umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi (ACTA);

Klimat, środowisko, energia i transport

21. podkreśla potrzebę wprowadzenia w życie „Planu działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” w celu stworzenia zachęt na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, promowania różnorodności biologicznej i zwalczania zmian klimatu, w tym włączenia środków efektywnej gospodarki zasobami, jak przewidziano to w strategii „Europa 2020”;

22. uważa, że każde państwo członkowskie musi wykorzystać europejski semestr do wzięcia odpowiedzialności za własne zobowiązania dotyczące strategii „Europa 2020”, paktu euro plus i innych ważnych celów UE;

23. wzywa Komisję do bezzwłocznego przedstawienia wniosków mających na celu uporanie się z niedociągnięciami obecnie obowiązującego systemu handlu emisjami, aby uniknąć jego rozpadu;

24. wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowego planu działania zawierającego rozwiązania mające na celu osiągnięcie w pełni zintegrowanego i pokrytego siecią wzajemnych połączeń jednolitego rynku energii i podkreśla, jak ważne jest wyposażenie UE w nowoczesną infrastrukturę sieci przesyłowej;

25. wzywa Komisję do wdrożenia Planu działania na rzecz przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., w tym jego średniookresowych kamieni milowych;

26. domaga się, by Komisja przygotowała strategię, która zajęłaby się oddziaływaniem rosnących cen energii na członków społeczeństwa;

27. uważa, że kryzys należy wykorzystać jako szansę na przekształcenie naszego modelu rozwoju społeczeństwa w gospodarkę wysoko wydajną, opartą na odnawialnych źródłach energii i odporną na zmiany klimatu; podkreśla, że Komisja musi przedstawić wnioski legislacyjne dotyczące pakietu energetyczno-klimatycznego do roku 2030 w oparciu o obecne trzy filary: redukcję emisji gazów cieplarnianych, odnawialne źródła energii i efektywność energetyczną;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

Wtorek, 11 września 2012 r.

28. popiera Komisję w podkreślaniu przez nią potrzeby modernizacji europejskiej sieci multimodelowego transportu, która ma żywotne znaczenie dla pomyślnego tworzenia rynku wewnętrznego; wzywa Komisję, by dotrzymała swych zobowiązań w sektorze kolejowym i poszerzyła zakres kompetencji Europejskiej Agencji Kolejowej w dziedzinie certyfikacji i bezpieczeństwa oraz harmonizacji taboru kolejowego;

29. ubolewa nad fiaskiem pełnego wdrożenia inicjatywy jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej i wzywa Komisję do odnowienia swych wysiłków w tym względzie;

Spójne społeczeństwa sprzyjające włączeniu społecznemu – Europa obywateli

30. z wielkim zadowoleniem przyjmuje uwagę, jaką Komisja nadaje zatrudnieniu młodzieży, oraz jej wnioskowi mającym na celu poszerzenie zdolności Unii do pobudzania edukacji i szkoleń; w celu zwalczania wysokiego bezrobocia wśród młodzieży oczekuje przedstawienia – jako część komunikatu ramowego dotyczącego pakietu zatrudnieniowego – jasnych celów i kalendarza oraz konkretnych wniosków legislacyjnych dotyczących obszarów mobilności młodzieży, europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży, ramowych wytycznych w sprawie jakości praktyk, kompetencji językowych i przedsiębiorczości młodych; oczekuje również przedstawienia konkretnych środków mających na celu ograniczenie ubóstwa, reformę rynku pracy i ustanowienie norm społecznych, by podejście łączące elastyczność rynku pracy z pewnością zatrudnienia mogło być praktycznie wdrożone w państwach członkowskich, które tego sobie życzą, i w kontekście starzejącego się społeczeństwa wzywa do dobitniejszego podkreślania zatrudnienia osób niepełnosprawnych;

31. podkreśla znaczenie inwestowania w kapitał ludzki oraz w badanie i rozwój, a także odpowiednią edukację i szkolenia, które ułatwiają mobilność zawodową; wzywa również do dalszego podejmowania zagadnień przemocy wobec kobiet i przemytu ludzi;

32. ponawia swój apel o silną ogólnounijną politykę spójności na okres po roku 2013, która musi zoptymalizować istniejące fundusze i programy, zapewniać wystarczające środki finansowe, opierać się na wielopoziomowym zarządzaniu i być ściśle dostosowana do celów strategii „Europa 2020”; podkreśla potrzebę poprawy efektywności i elastyczności Funduszu Solidarności i oczekuje wniosków legislacyjnych dotyczących tej kwestii; jest przekonany, że dzięki odpowiednim rozwiązaniom możliwe jest odpowiednie wypracowanie wspólnej podstawy unijnej polityki spójności oraz polityki UE na rzecz badań naukowych i rozwoju, ukierunkowanej na wzrost i konkurencyjność i respektującej zasady spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, jak i doskonałość;

33. popiera inicjatywy na szczeblu unijnym, które zmierzają do dopełnienia krajowych inicjatyw na rzecz udostępniania mikrokredytów i pobudzania społecznej przedsiębiorczości, która zapewnia usługi, których sektor publiczny lub prywatny nie zaspokaja w wystarczającym stopniu;

34. z zadowoleniem przyjmuje bardziej zdecydowane podejście Komisji do ochrony rządów prawa i praw podstawowych w całej Unii; wzywa do dokonania przeglądu Agencji Praw Podstawowych z myślą o zagwarantowaniu skutecznego monitorowania i wdrażania Karty Praw Podstawowych i dostosowania jej do traktatu lizbońskiego; wspiera Komisję w jej negocjacjach w sprawie przystąpienia UE do europejskiej konwencji praw człowieka;

35. wzywa Komisję do zbadania wdrożenia dyrektywy o równości rasowej (dyrektywa Rady 2000/43/WE⁽¹⁾) oraz transpozycji decyzji ramowej w sprawie walki z rasizmem i ksenofobią (decyzja ramowa Rady 2008/913/JHA⁽²⁾) i uznaje za godne ubolewania, że unijne ramy strategii na rzecz integracji Romów nie są prawnie wiążące;

36. wzywa Komisję do zapewnienia wzmocnienia swobody przepływu oraz pełnego poszanowania dorobku Schengen; podkreśla potrzebę zastąpienia niewystarczającego systemu wzajemnej oceny państw członkowskich i wzywa Komisję do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za nadzór nad przepisami Schengen; z zadowoleniem przyjmuje poparcie, jakie wyraziła Komisja dla stanowiska Parlamentu Europejskiego w sprawie podstawy prawnej przepisów Schengen;

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 55.

Wtorek, 11 września 2012 r.

37. za godny ubolewania uznaje brak wniosku ustawodawczego w sprawie zwiększenia solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu; apeluje o wniosek legislacyjny ustanawiający wspólny europejski system azylowy, który łączyłby poczucie odpowiedzialności z solidarnością;

38. podkreśla znaczenie przyjęcia rozporządzenia w sprawie ogólnych ram dotyczących ochrony danych i dyrektywy w sprawie ochrony danych w obszarze zapobiegania, wykrywania, prowadzenia dochodzeń lub ścigania przestępstw, aby zapewnić zachowywanie wysokich standardów prywatności i ochrony danych przez wszelkie dalsze środki antyterrorystyczne; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy o zatrzymywaniu danych (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/24/WE ⁽¹⁾);

39. zdecydowanie wspiera Komisję, która kładzie naciska na wdrażanie inicjatyw przyjaznych obywatelom w kontekście wniosku dotyczącego decyzji w sprawie Europejskiego Roku Obywateli (2013) (COM(2011)0489), mającej na celu pogłębienie wiedzy obywateli o korzyściach wynikających z obywatelstwa europejskiego;

Rolnictwo i rybołówstwo

40. odnotowuje obecnie trwającą reformę wspólnej polityki rolnej (WPR); z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do propagowania zrównoważonego i zintegrowanego podejścia, które zarówno chroni trwałą i efektywną produkcję wysokiej jakości żywności, jak i otacza szacunkiem wieś z uwagą na jej wartość środowiskową oraz jej dziedzictwa; nalega, by WPR była ściśle dostosowana do strategii „Europa 2020” celem zachęcania do innowacji w uprawie i wzmocnienia zrównoważonego charakteru, sprawiedliwości i konkurencyjności europejskiego rolnictwa na poziomie lokalnym i regionalnym;

41. podkreśla, że jeśli ma zostać osiągnięty na dłuższą metę cel zrównoważonych i zdrowych zasobów rybnych, reforma wspólnej polityki rybołówstwa musi być ambitna; domaga się, by Komisja zapewniła jako podstawę prawną swego wniosku art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz by ograniczyła wykorzystanie art. 43 ust. 3 do wniosków ściśle związanych z ustanawianiem i przydzielaniem uprawnień do połowów; przypomina o swym sprzeciwie wobec praktyki odrzutów i do przyjmowania nierozsądnych i kosztownych środków mających na celu ograniczenie zdolności floty;

Polityka zagraniczna i polityka na rzecz rozwoju

42. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do współpracy celem zaproponowania Radzie dobre skoordynowanych inicjatyw w obszarze wspólnej polityki zagranicznej i obrony; nalega na Komisję, by zjednoczyła wszystkie swe istotne działania i służby, w tym politykę na rzecz rozwoju, do osiągnięcia międzynarodowych celów Traktatu z Lizbony, a w szczególności art. 208 TFUE, który odnosi się do spójności polityki na rzecz rozwoju, i by pozostała przy tym wierna wartościom, na których zbudowana jest sama Unia;

43. oczekuje, że wnioski legislacyjne skorygują podstawę prawną następnej generacji instrumentów zewnętrznej pomocy finansowej przy użyciu pełnego zestawu aktów delegowanych; domaga się większej elastyczności w udzielaniu pomocy finansowej krajom w sytuacjach kryzysowych;

44. oczekuje, że Komisja wesprze rozszerzenie Unii, włączając do niej każde europejskie państwo, które respektuje wartości Unii i zobowiązuje się do ich promowania, i że weźmie przy tym pod uwagę wymóg spełnienia przez kraje przystępujące kryteriów kopenhaskich oraz zdolność Unii do integracji; uważa, że Unii utraciłaby autorytet moralny i wiarygodność polityczną w świecie, gdyby zamykała drzwi swoim sąsiadom; oczekuje, że Komisja będzie kontynuowała swoje prace w ramach bieżących negocjacji akcesyjnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 54.

Wtorek, 11 września 2012 r.

45. wzywa Komisję do stosowania pogłębionej i zorientowanej na wyniki polityki na rzecz rozwoju, zapewniającej większą skuteczność pomocy i gwarantującej ściślejszą spójność polityczną oraz lepszą koordynację darczyńców na poziomie krajowym, unijnym i światowym oraz coraz częściej wschodzących globalnych podmiotów w obszarze rozwoju; podkreśla potrzebę utworzenia specjalnego funduszu powierniczego w celu rozwiązania problemu niedożywienia w krajach rozwijających się i zainicjowania procesu zasięgania opinii na temat fenomenu zawłaszczania ziemi; nawołuje Komisję do zapewnienia większej skuteczności pomocy UE w kontekście ewentualnych ram milenijnych celów rozwoju z myślą o rozwoju po roku 2015;

Handel

46. uznaje wzajemne i zrównoważone otwarcie rynków za strategiczny instrument polityczny służący wewnętrznemu wzrostowi i zatrudnieniu w UE; podkreśla znaczenie uwzględniania Parlamentu na wszystkich etapach negocjacji i ponawia swe zaangażowanie w wielostronne podejście do handlu międzynarodowego; podkreśla znaczenie walki z protekcjonizmem na wielostronnym poziomie i za pośrednictwem wszystkich umów handlowych;

47. popiera starania podejmowane przez Komisję we wszystkich trwających dwustronnych i regionalnych negocjacjach handlowych; uznaje potrzebę kontynuowania postępu w osiąganiu dwustronnych umów handlowych ze znaczącymi partnerami;

48. podkreśla znaczenie, jakie przywiązuje do włączania praw człowieka, standardów społecznych i norm środowiskowych oraz odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw do głównego nurtu wszystkich obszarów polityki międzynarodowej, wraz z jasnymi zasadami dotyczącymi odpowiedzialnego zachowania europejskich przedsiębiorstw;

*

* *

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Dobrowolne honorowe dawstwo tkanek i komórek

P7_TA(2012)0320

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie dobrowolnego honorowego dawstwa tkanek i komórek (2011/2193(INI))

(2013/C 353 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 184 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności art. 1 dotyczący godności człowieka i art. 3 dotyczący prawa człowieka do integralności, w którym określono „zakaz wykorzystywania ciała ludzkiego i jego poszczególnych części jako źródła zysku”,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie dobrowolnego i honorowego dawstwa tkanek i komórek (COM(2011)0352),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/53/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie norm jakości i bezpieczeństwa narządów ludzkich przeznaczonych do przeszczepienia ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 14.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Plan działania dotyczący dawstwa i przeszczepiania narządów (2009–2015): zacieśnianie współpracy między państwami członkowskimi” ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1394/2007 ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie produktów leczniczych terapii zaawansowanej i zmieniające dyrektywę 2001/83/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 726/2004,
  - uwzględniając dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich ⁽³⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. ⁽⁴⁾ wprowadzającą w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich,
  - uwzględniając wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia w sprawie przeszczepiania komórek, tkanek i narządów ludzkich,
  - uwzględniając Konwencję Rady Europy o prawach człowieka i biomedycynie wraz z protokołem dodatkowym dotyczącym przeszczepiania narządów i tkanek pochodzenia ludzkiego,
  - uwzględniając konwencję z Oviedo o prawach człowieka i biomedycynie wraz z protokołem dodatkowym dotyczącym przeszczepiania narządów i tkanek pochodzenia ludzkiego,
  - uwzględniając dane o prowadzonej w Europie działalności w zakresie dawstwa i przeszczepu tkanek oraz komórek hematopoetycznych i rozrodczych zawarte w sprawozdaniu Europejskiego Rejestru Narządów, Tkanek i Komórek z 2010 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie handlu ludzkimi komórkami jajowymi ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Prawnej (A7–0223/2012),
- A. mając na uwadze, że oddawane tkanki i komórki, np. skóra, kości, ścięgna, rogówki i hematopoetyczne komórki macierzyste, są w coraz większym stopniu wykorzystywane w leczeniu oraz jako materiał wyjściowy w przypadku produktów leczniczych terapii zaawansowanej (ATMP); mając na uwadze, że w dyrektywie 2004/23/WE przewidziano, że państwa członkowskie podejmują starania w celu zagwarantowania dobrowolnego i honorowego dawstwa tkanek i komórek oraz w celu zagwarantowania, że pobieranie tkanek i komórek ludzkich przeprowadza się w oparciu o zasadę niedochodowości; mając na uwadze, że jest to oczywistym zobowiązaniem prawnym, zaś w przypadku, gdy dane państwo członkowskie narusza tę zasadę, może skutkować wszczęciem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 2004/23/WE państwa członkowskie co trzy lata składają Komisji sprawozdania w sprawie praktyki dobrowolnego i honorowego dawstwa;

⁽¹⁾ Dz.U. C 161E z 31.5.2011, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 121.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 48.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 9.2.2006, s. 40.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, p. 251.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- C. mając na uwadze, że w 27 spośród 29 krajów przedstawiających sprawozdania istnieje jakaś forma przepisów (prawnie wiążących lub nie), które regulują dobrowolne i nieodpłatne dawstwo tkanek i komórek;
- D. mając na uwadze, że w 13 krajach istnieją przewodnie zasady w zakresie możliwości stosowania pewnych form rekompensaty lub środków zachęcających w odniesieniu do dawców tkanek i komórek;
- E. mając na uwadze, że 19 krajów zgłosiło stosowanie pewnych form rekompensaty lub środków zachęcających w odniesieniu do żywych dawców tkanek i komórek (z wyjątkiem komórek rozrodczych);
- F. mając na uwadze, że w 14 krajach stosuje się jakąś formę rekompensaty lub środków zachęcających w przypadku dawstwa komórek rozrodczych;
- G. mając na uwadze, że w 4 krajach stosuje się określone formy rekompensaty lub środków zachęcających w odniesieniu do krewnych zmarłych dawców;
- H. mając na uwadze, że podnoszenie świadomości społecznej i rozpowszechnianie jasnych, rzetelnych, naukowo uzasadnionych i przekonujących informacji medycznych na szczeblu krajowym i ogólnoeuropejskim, zwłaszcza w najbliższym otoczeniu pacjenta, odgrywa bardzo ważną rolę w uzyskaniu poparcia opinii publicznej i w podnoszeniu wskaźników dawstwa tkanek i komórek;
- I. mając na uwadze, że należy zakazać ogłaszania potrzeby lub dostępności tkanek i komórek ludzkich z zamiarem zaoferowania lub uzyskania zysków pieniężnych lub porównywalnych korzyści;
- J. mając na uwadze, że o ile w 11 krajach oficjalnie realizowana jest polityka podejmowania starań na rzecz promowania samowystarczalności pod względem tkanek i komórek, o tyle 17 innych krajów zawarło umowy dwustronne w podobnym celu zapewnienia zaopatrzenia państwa w tkanki i komórki ludzkie;
- K. mając na uwadze, że bardzo ważne pod względem etycznym jest również dopilnowanie, by w miarę możliwości zapewnić wystarczające zaopatrzenie w tkanki i komórki potrzebne do celów medycznych; mając na uwadze, że zaopatrzenie to musi być realizowane w interesie obywateli i w związku z tym powinno być nadzorowane przez organy publiczne;
- L. mając na uwadze, że w większości krajów przedstawiających sprawozdania istnieją publiczne punkty pobrania/zaopatrzenia w tkanki i komórki lub system dualistyczny obejmujący prywatne i publiczne punkty pobrania/zaopatrzenia;
- M. mając na uwadze, że tkanki i komórki ludzkie pobierane są przez osoby, które pomyślnie ukończyły program szkoleniowy określony przez zespół kliniczny specjalizujący się w pobieraniu tkanek i komórek lub bank tkanek autoryzowany do pobierania;
- N. mając na uwadze, że pobieranie tkanek i komórek z myślą o biorcach może odbywać się jedynie pod dwoma warunkami: musi służyć osiągnięciu celu medycznego lub naukowego i leczniczego, a wszystkie pobrane elementy muszą być przedmiotem honorowego dawstwa;
- O. mając na uwadze, że pobieranie tkanek i komórek powinno podlegać następującym zasadom: anonimowości (z wyjątkiem sytuacji pobrania tkanek lub komórek od osoby żyjącej dla kogoś z bliskich), nieodpłatności, zgody, obowiązkowi sprawiedliwego rozdzielania przeszczepów między chorych i zasadzie bezpieczeństwa zdrowotnego dawców i biorców;
- P. mając na uwadze, że pobranie tkanek i komórek można przeprowadzić wyłącznie po uprzednim dobrowolnym wyrażeniu przez dawcę świadomej zgody na piśmie i że taka zgoda może zostać odwołana w sposób nieformalny w dowolnej chwili;

Wtorek, 11 września 2012 r.

- Q. mając na uwadze, że zastosowanie tkanek i komórek u ludzi niesie ze sobą ryzyko przenoszenia chorób na biorcę; mając na uwadze, że ryzyko to można zmniejszyć przez staranne dobieranie i ocenę potencjalnych dawców opartą na analizie ryzyka i korzyści przed pobraniem tkanek lub komórek, badanie i monitorowanie materiału z każdego pobrania tkanek lub komórek oraz stosowanie procedur pobierania tkanek i komórek zgodnych z zasadami i procesami ustanawianymi i odpowiednio aktualizowanymi według najlepszej dostępnej wiedzy naukowej;
- R. mając na uwadze, że dawstwo niektórych tkanek i komórek wiąże się z poważnym ryzykiem dla dawcy; mając na uwadze, że ryzyko to jest szczególnie duże w przypadku dawstwa komórek jajowych z uwagi na stosowanie leczenia hormonalnego, które jest niezbędne do tego, by przygotować dawcę do oddania komórek;
- S. mając na uwadze, że w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, która stanowi najważniejsze odniesienie dla Unii Europejskiej i która po wejściu w życie Traktatu z Lizbony uzyskała prawnie wiążący charakter, zawarto zakaz wykorzystywania ciała ludzkiego i jego poszczególnych części jako źródła zysku;
- T. mając na uwadze, że we wszystkich państwach członkowskich powinny istnieć wiążące przepisy pozwalające na egzekwowanie stosowania tej zasady etycznej, w tym za pomocą środków prawno-karnych;
- U. mając jednak na uwadze, że wciąż istnieją wątpliwości co do zgodności z tą zasadą etyczną niektórych rodzajów rekompensat udzielanych w związku z dawstwem tkanek i komórek, w szczególności gdy taka rekompensata jest udzielana krewnym zmarłych dawców;
- V. mając na uwadze, że honorowe dawstwo jest nie tylko zasadą etyczną, lecz również jest ono niezbędne do tego, by chronić zdrowie dawcy i biorcy, ponieważ udział znacznych sum pieniędzy w procesie dawstwa może skłaniać dawcę do podejmowania ryzyka i może powstrzymywać go przed ujawnianiem czynników ryzyka w wywiadzie lekarskim;
- W. mając na uwadze, że wiele dowodów potwierdza to, że alogeniczny przeszczep krwi pępowinowej okazał się już skuteczny u wielu pacjentów, oraz że istnieją również wiarygodne doniesienia, zgodnie z którymi w niektórych przypadkach przeszczepy autologiczne z wykorzystaniem tego rodzaju komórek mogą być skuteczne;
- X. mając na uwadze, że opiniotwórcze media informują o częstych przypadkach naruszeń zasady honorowego dawstwa tkanek i komórek;
- Y. mając na uwadze, że zdolność śledzenia komórek i tkanek między dawcą a biorcą i odwrotnie, jak i długoterminowa analiza kontrolna żyjących dawców i biorców komórek i tkanek są podstawowymi elementami bezpieczeństwa i zarządzania jakością;
1. z zadowoleniem przyjmuje przedstawienie drugiego sprawozdania w sprawie dobrowolnego i honorowego dawstwa tkanek i komórek, w którym wskazano, że w państwach członkowskich podejmuje się wiele działań na rzecz stosowania zasady honorowego dawstwa, lecz również wskazano, że wciąż pozostaje wiele do zrobienia w tym obszarze;
  2. stwierdza z zaniepokojeniem, że połowa państw członkowskich deklaruje, iż ma do czynienia z systematycznym niedoborem tkanek i komórek ludzkich, zwłaszcza szpiku kostnego, gamet i tkanek takich jak rogówka i skóra; uważa, że w związku z tym należy przeprowadzić przegląd obowiązujących polityk i ustawodawstw, które okazują się niewystarczające do sprostania wyzwaniu dotyczącemu samowystarczalności w Unii Europejskiej;

Nieodpłatność, zgoda i bezpieczeństwo zdrowotne

3. podkreśla, że dawstwo powinno być dobrowolne, nieodpłatne i anonimowe (z wyjątkiem pobierania tkanek lub komórek od osoby żyjącej dla kogoś z bliskich) oraz uregulowane zasadami prawnymi i etycznymi zapewniającymi poszanowanie integralności osoby ludzkiej;

Wtorek, 11 września 2012 r.

4. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków ochronnych na rzecz żywych dawców i do zapewnienia anonimowego (z wyjątkiem przypadku pobierania tkanek lub komórek od osoby żyjącej dla kogoś z bliskich), dobrowolnego, wymagającego zgody, świadomego i nieodpłatnego charakteru dawstwa;
5. zwraca się do Komisji o dokładne monitorowanie postępów osiągniętych w państwach członkowskich oraz o szczegółowe analizowanie wszelkich doniesień ze strony społeczeństwa obywatelskiego i mediów w sprawie naruszania zasady nieodpłatnego dawstwa, a także o podejmowanie właściwych działań, a jeśli to konieczne, wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia;
6. uważa, że dla wszystkich państw członkowskich istotne jest jasne określenie warunków przyznawania sprawiedliwej i proporcjonalnej rekompensaty z uwzględnieniem faktu, że rekompensata ściśle ogranicza się do przypadków pokrywania kosztów ponoszonych w związku z dawstwem tkanek i komórek, jak np. kosztów podróży, utraconych dochodów lub kosztów leczenia związanych z procedurą medyczną i ewentualnymi skutkami ubocznymi, co oznacza zakaz jakichkolwiek zachęt finansowych, ale i narażania potencjalnego dawcy na straty finansowe; przyznawanie takiej rekompensaty musi odbywać się w sposób przejrzysty i musi podlegać regularnym kontrolom;
7. wzywa Komisję do sporządzenia sprawozdania w sprawie obecnych krajowych praktyk i kryteriów odnoszących się do przyznawania rekompensaty żyjącym dawcom, zwłaszcza w przypadku dawstwa komórek jajowych;
8. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by jakakolwiek rekompensata udzielana dawcom była zgodna z zasadami etycznymi; sugeruje, aby kwestię tę traktować ze szczególną uwagą w przypadkach, gdy rekompensata nie jest udzielana dawcy, ale rodzinie dawcy po jego śmierci;
9. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby wybór żywych dawców dokonywany był na podstawie opartej na analizie ryzyka i korzyści oceny stanu ich zdrowia i wywiadu lekarskiego, w tym w razie konieczności oceny psychologicznej, prowadzonej przez wykwalifikowanych i wyszkolonych specjalistów;
10. wzywa państwa członkowskie do przedsięwzięcia środków ochronnych na rzecz małoletnich i osób pełnoletnich pozostających pod opieką w zakresie pobierania tkanek i komórek;

Anonimowość, identyfikowalność, przejrzystość i informowanie

11. podkreśla, że zasady przejrzystości i bezpieczeństwa stanowią warunek osiągnięcia wysokiego poziomu wsparcia publicznego dla dawstwa; zachęca państwa członkowskie do podjęcia starań w celu stworzenia przejrzystego oraz bezpiecznego dla dawców i biorców systemu dawstwa;
12. wzywa wszystkie państwa członkowskie do opracowania przepisów zapewniających identyfikowalność tkanek i komórek pochodzenia ludzkiego między dawcą a pacjentem i odwrotnie, a także do stworzenia systemu regulującego przywóz ludzkich tkanek i komórek z państw trzecich, który gwarantowałby stosowanie równoważnych norm jakości i bezpieczeństwa;
13. wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania kampanii informacyjnych i mających na celu podniesienie świadomości społecznej z korzyścią dla dawstwa tkanek i komórek oraz do zapewnienia dostępności jasnych, rzetelnych, naukowo uzasadnionych i przekonujących informacji medycznych i danych, aby społeczeństwo mogło dokonywać świadomych wyborów; podkreśla, że dawcy powinni uzyskiwać kompletne informacje o procedurach stosowanych w ramach tego procesu oraz o ich konsekwencjach moralnych, psychologicznych, medycznych i społecznych;
14. wzywa państwa członkowskie do podjęcia skoordynowanych działań, aby zapobiec rozwojowi czarnego rynku gamet w internecie, gdyż taki rynek może być szkodliwy dla jakości i bezpieczeństwa tkanek i komórek oraz stwarza problemy prawne, etyczne i dotyczące zdrowia publicznego;

Wtorek, 11 września 2012 r.

Wymiana najlepszych praktyk oraz ściślejsza współpraca europejska i międzynarodowa

15. wzywa państwa członkowskie do poprawy wymiany dobrych praktyk, zwłaszcza w zakresie zaopatrzenia w tkanki i komórki, ochrony jakości tkanek i komórek podczas transportu, do podnoszenia świadomości w zakresie dawstwa oraz szkolenia pracowników służby zdrowia;
16. oczekuje, że wszystkie państwa członkowskie utworzą publiczne banki tkanek i komórek;
17. wzywa do opracowania europejskich norm i wymogów w zakresie prywatnych banków tkanek i komórek;
18. jest zdania, że w celu wypełniania etycznego obowiązku, którym jest zapewnianie wystarczającego zaopatrzenia, Komisja i państwa członkowskie powinny rozważyć możliwość stworzenia ogólnoeuropejskiej bazy danych dawców i potencjalnych biorców, co pozwoli na zarządzanie zaopatrzeniem w interesie ogólnym i w stosownych przypadkach na zapobieganie niedoborom;
19. uważa, że porozumienia dwustronne odgrywają niezmiernie ważną rolę we wspomaganie krajów, które doświadczają niedoboru tkanek i komórek lub którym brakuje odpowiednich dawców, oraz w zapewnieniu swobodniejszego przepływu informacji o tkankach i komórkach pomiędzy państwami;
20. w kontekście europejskim ze szczególnym uznaniem odnosi się w tym względzie do kluczowej roli EURO CET jako centralnej europejskiej bazy danych służącej do zbierania informacji o działalności w zakresie dawstwa i przeszczepu tkanek i komórek; wzywa władze państw członkowskich do zacieśnienia współpracy z EURO CET w celu uzgodnienia dalszych wspólnych norm w zakresie dawstwa komórek i tkanek, a co za tym idzie – umożliwienia pracownikom służby zdrowia wyszukiwania bardziej odpowiednich dawców dla obywateli europejskich;
21. wzywa państwa członkowskie do zbadania wszelkich dostępnych możliwości nawiązania szerszej współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie, zwłaszcza w odniesieniu do potencjalnych zastosowań komórek macierzystych szpiku;

Krew pępowinowa i komórki macierzyste

22. przyznaje, że dokonał się istotny postęp naukowy w dziedzinie badań nad krwią pępowinową, która stanowi bardzo obiecującą alternatywę terapeutyczną w leczeniu wielu chorób, w tym chorób dziecięcych;
23. zaznacza, że obecnie badania kliniczne nad wykorzystaniem komórek macierzystych krwi pępowinowej w leczeniu chorób niehematologicznych są prowadzone głównie poza granicami Unii Europejskiej; nawołuje zatem Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia właściwych środków w celu ustanowienia ram regulacyjnych, które sprzyjałyby zwiększaniu dostępności komórek macierzystych krwi pępowinowej;
24. wyraża ubolewanie w związku z tym, że obecnie komórki macierzyste krwi pępowinowej są pobierane jedynie podczas 1 % wszystkich porodów w UE; podkreśla w związku z tym, jak duże znaczenie ma ofiarowywanie przez matki po porodzie krwi pępowinowej i tkanek bankom, które przestrzegają wspólnych norm operacyjnych i etycznych, aby pomóc w leczeniu chorób i dalszym prowadzeniu badań naukowych w tej dziedzinie; zaznacza ponadto, że identyfikowalność musi być jednym z wymogów niezbędnych do udzielenia takim bankom zezwolenia na szczeblu krajowym lub europejskim; podkreśla, że proces przydzielania za pośrednictwem takich banków musi być uczciwy, sprawiedliwy, niedyskryminacyjny i przejrzysty;
25. zaznacza, że publiczne banki komórek muszą podejmować wszelkie niezbędne działania mające na celu ochronę poufności danych w celu pogodzenia wymogu dotyczącego identyfikowalności z koniecznością ochrony praw dawcy, takich jak prawo do tajemnicy lekarskiej i prywatności;
26. uważa, że należy w dalszym stopniu rozwijać możliwość dokonywania u osób niespokrewnionych z dawcą alogenicznych przeszczepów krwi pępowinowej – niezależnie od tego, czy bank, w którym krew ta jest deponowana, jest bankiem publicznym czy prywatnym – tak, by przechowywane jednostki krwi pępowinowej były rejestrowane w Światowym Rejestrze Dawców Szpiku (Bone Marrow Donors Worldwide – BMDW) i by były dostępne dla wszystkich spełniających kryteria pacjentów, którzy ich potrzebują;

Wtorek, 11 września 2012 r.

27. przypomina, że tego rodzaju dawstwo powinno odbywać się na podstawie dobrowolnego i świadomego wyrażenia przez matkę zgody na piśmie i że zgoda taka może zostać odwołana w sposób nieformalny w dowolnej chwili przed ofiarowaniem;
28. wzywa państwa członkowskie do podnoszenia świadomości społecznej na temat istnienia publicznych banków krwi pępowinowej za pośrednictwem kampanii informacyjnych, które mogą się odbywać przykładowo w szkołach rodzenia, i proponuje to w poszanowaniu postanowień Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
29. uważa, że kobiety i mężczyźni powinni być informowani o wszystkich istniejących możliwościach związanych z dawstwem krwi pępowinowej przy porodzie, takich jak: przechowywanie publiczne i prywatne, dawstwo w celu wykorzystania autologicznego lub heterologicznego lub w celach badawczych; uważa, że należy dostarczać pełnych, obiektywnych i dokładnych informacji na temat wad i zalet banków krwi pępowinowej;
30. wzywa państwa członkowskie do jednoczesnego zapewnienia większej ochrony praw rodziców do podejmowania świadomej zgody i wolności wyboru w odniesieniu do praktyk konserwowania komórek macierzystych krwi pępowinowej;
31. proponuje, aby państwa członkowskie rozważyły możliwość przyjęcia i egzekwowania norm operacyjnych i etycznych w stosunku do publicznych i prywatnych banków krwi pępowinowej, tak by zapewnić m.in. przestrzeganie zasady niekomercjalizacji ludzkiego ciała i jego elementów oraz zagwarantować identyfikowalność;
32. oczekuje, że w każdym państwie członkowskim utworzony zostanie co najmniej jeden publiczny bank komórek macierzystych;
33. nawołuje do zaktualizowania wydanej w 2004 r. przez Europejską Grupę do spraw Etyki w Nauce i Nowych Technologiach opinii w sprawie etycznych aspektów przechowywania krwi pępowinowej (opinia nr 19) w kontekście postępu osiągniętego w odniesieniu do konserwowania komórek macierzystych krwi pępowinowej oraz trwających badań klinicznych nad wykorzystaniem komórek macierzystych krwi pępowinowej;
34. zachęca państwa członkowskie do połączenia w sieć terytorialną zakładów położniczych uprawnionych do pobierania krwi pępowinowej w celu zapewnienia zaopatrzenia w tego rodzaju krew wszystkich skupisk ludności;
35. domaga się, aby podczas tworzenia i realizowania krajowych strategii dotyczących kampanii informacyjnych dla rodziców władze krajowe zasięgały opinii wszystkich banków, które przestrzegają unijnych norm operacyjnych związanych z pobieraniem i przechowywaniem krwi pępowinowej;
36. wzywa do opracowania europejskich norm i wymogów dotyczących prywatnych banków komórek macierzystych;
37. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich istnieją już modele i możliwości współpracy sektora publicznego i prywatnego, a ponadto zachęca publiczne i prywatne banki krwi pępowinowej do ścisłej współpracy w celu zwiększenia dostępności i wymiany na szczeblu krajowym, ogólnoeuropejskim i międzynarodowym próbek krwi pępowinowej i tkanek; nawołuje państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich regulacji w odniesieniu do banków publicznych i prywatnych, aby zapewnić jak największą przejrzystość oraz bezpieczeństwo krwi pępowinowej, podkreślając, że banki te powinny zadbać o przejrzyste i solidne praktyki udostępniania informacji, aby nieść pacjentom jak największe korzyści;
38. zwraca uwagę na rozwój nieinwazyjnych procedur pozyskiwania komórek macierzystych przez pobieranie komórek macierzystych krwi obwodowej (PBSC);
39. uważa, że państwa członkowskie powinny rozważyć zwiększenie liczby dawców szpiku kostnego i komórek macierzystych krwi izolowanych z krwi obwodowej poprzez ulepszenie istniejących na ich terytoriach rejestrów dawców szpiku kostnego, dzięki czemu za pośrednictwem BMDW – w ramach współpracy z krajowymi rejestrami w innych państwach – każdy pacjent wymagający przeszczepu komórek macierzystych będzie miał dużą szansę znalezienia odpowiedniego dawcy;

Wtorek, 11 września 2012 r.

40. wzywa państwa członkowskie do opracowania programów zachęcających członków mniejszości etnicznych do ofiarowywania bankom publicznym tkanek i komórek w celu rozwiązania problemu niedostatecznej liczby odpowiednich dawców w tej grupie;

41. podkreśla, że to w zakres kompetencji państw członkowskich wchodzi zezwalanie na badania nad ludzkimi embrionalnymi komórkami macierzystymi oraz zapłodnieniem pozaustrojowym, zakazywanie prowadzenia takich badań lub uregulowanie tej kwestii; podkreśla jednak, że w tym kontekście państwa członkowskie muszą postępować zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2004/23/WE, w tym zapewnić jakość i bezpieczeństwo oraz przestrzegać zasady honorowego dawstwa; wskazuje na to, że Unia Europejska ma ograniczone kompetencje w tym obszarze i że podczas korzystania z tych kompetencji musi przestrzegać zasad określonych w Karcie praw podstawowych oraz zasad przywołanych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

42. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia propozycji dokonania przeglądu dyrektywy 2004/23/WE, aby określone w niej zasady dostosować do zasad regulujących dawstwo narządów ustanowionych w dyrektywie 2010/45/UE oraz uwzględnić nową sytuację prawną panującą po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, jak również postęp naukowy, praktyczne doświadczenia podmiotów działających w tym sektorze i zalecenia zawarte w niniejszym sprawozdaniu;

43. zwraca się ponadto do Komisji o przedstawienie propozycji dokonania przeglądu rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 w celu uwzględnienia w nim przepisu gwarantującego stosowanie zasady honorowego dawstwa, podobnie jak uczyniono to w dyrektywie 2010/45/EU, a także problemów związanych z egzekwowaniem tego rozporządzenia, przede wszystkim w odniesieniu do MŚP;

*

* * *

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Rola kobiet w gospodarce ekologicznej

P7_TA(2012)0321

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej (2012/2035 (INI))

(2013/C 353 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2011 r. pt. „Rio+20: w kierunku gospodarki ekologicznej i lepszego zarządzania” (COM(2011)0363),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 11 lutego 2011 r. pt. „Postępy w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn – sprawozdanie roczne za rok 2010”, (SEC(2011)0193),

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając IV światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ „Pekin +5”, „Pekin +10” i „Pekin +15” odpowiednio w dniach 9 czerwca 2000 r., 11 marca 2005 r. i 2 marca 2010 r., dotyczące dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie pekińskiej deklaracji i platformy działania,
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn z 2012 r. pt. „Przegląd wdrażania w UE obszaru K pekińskiej platformy działania: kobiety i równouprawnienie płci oraz zmiany klimatu”,
- uwzględniając wspólną publikację raportu Programu NZ ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) i Biura Wysokiego Przedstawiciela ds. Krajów Słabo Rozwiniętych, Krajów Rozwijających się Pozbawionych Dostępu do Morza i Krajów Rozwijających się Położonych na Małych Wyspach (UN-OHRLLS) pt. „Dlaczego gospodarka ekologiczna jest istotna dla krajów najsłabiej rozwiniętych” ⁽¹⁾, przygotowanego na konferencję LDC-IV w maju 2011 r.,
- uwzględniając raport UNEP z września 2008 r. pt. „Zielone miejsca pracy: ku godnej pracy w zrównoważonym, niskoemisyjnym świecie” ⁽²⁾,
- uwzględniając raport Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet z dnia 1 listopada 2011 r. pt. „Centralna rola równouprawnienia płci i zwiększenia władzy kobiet dla zrównoważonego rozwoju” ⁽³⁾, przygotowany w oczekiwaniu na dokument konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju (Rio+20) odbywającej się w roku 2012,
- uwzględniając streszczenie oświadczenia Grupy Większościowej Kobiet Rio+20 z dnia 1 listopada 2011 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając stanowisko Grupy Większościowej Kobiet z marca 2011 r. w przygotowaniu do konferencji Narodów Zjednoczonych w 2012 roku w sprawie zrównoważonego rozwoju pt. „Perspektywa płci w gospodarce ekologicznej” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając publikację oficjalnego raportu rządowego (Sztokholm, Szwecja) z 2005 r. pt. „Samochód, kotlet, mieszkanie: zrównoważone ładunki – mądrzejsza konsumpcja” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie kobiet i zmian klimatu ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/Docs/unep_unctad_un-ohrls_en.pdf.

⁽²⁾ http://www.unep.org/labour_environment/features/greenjobs-report.asp.

⁽³⁾ <http://www.unwomen.org/wp-content/uploads/2011/11/Rio+20-UN-Women-Contribution-to-the-Outcome-Documents.pdf>.

⁽⁴⁾ http://www.womenrio20.org/Women's_MG_Rio+20_Summary.pdf.

⁽⁵⁾ <http://www.wecf.eu/download/2011/March/greeneconomyMARCH6docx.pdf>.

⁽⁶⁾ <http://www.regeringen.se/content/1/c6/04/59/80/4edc363a.pdf>.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0145.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych – jakość i równość ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2011 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2011 r. w sprawie określenia wspólnego stanowiska UE na konferencję ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (Rio+20) ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zwiększania potencjału zatrudnienia w nowych zrównoważonych sektorach gospodarki ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn w kontekście pogorszenia koniunktury i kryzysu finansowego ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0235/2012),
- A. mając na uwadze, że gospodarka ekologiczna definiowana jest jako gospodarka zrównoważona, co oznacza zrównoważenie społeczne i ekologiczne; mając na uwadze, że zrównoważony rozwój społeczny obejmuje porządek społeczny cechujący się równouprawnieniem oraz równością społeczną niezależnie od płci, przynależności etnicznej, koloru skóry, religii, orientacji seksualnej, niepełnosprawności lub poglądów politycznych;
- B. mając na uwadze, że zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej zagrażają warunkom życia, dobrobytowi i dobremu samopoczuciu kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że w związku z tym ochrona naszego ekosystemu stanowi podstawę gospodarki ekologicznej; mając na uwadze, że obecne pokolenie nie może pozostawić odpowiedzialności za rozwiązanie współczesnych problemów związanych ze środowiskiem naturalnym przyszłym generacjom; mając na uwadze, że zrównoważony ekologicznie rozwój obejmuje wykorzystanie, ochronę i zwiększanie wspólnych zasobów w celu utrzymania procesów ekologicznych, od których zależy życie, oraz podniesienia ogólnej jakości życia, teraz i w przyszłości;
- C. mając na uwadze, że z uwagi na role wynikające z płci kobiety nie mają takiego samego wpływu na środowisko jak mężczyźni, a w wielu krajach dostęp kobiet do zasobów i możliwości wpływu na sytuację oraz możliwości dostosowania się są ograniczone ze względu na normy strukturalne i dyskryminację;
- D. mając na uwadze, że polityka w dziedzinie środowiska ma bezpośredni wpływ na zdrowie ludzi i ich status społeczno-ekonomiczny, oraz mając na uwadze, że brak równouprawnienia płci w połączeniu z brakiem wrażliwości na odmienny status społeczno-ekonomiczny kobiet i ich potrzeby powoduje, że kobiety często mocniej odczuwają skutki degradacji środowiska i niewłaściwej polityki w tym obszarze;
- E. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich nadal nie docenia się i nie zauważa roli kobiet w gospodarce ekologicznej, co prowadzi do różnego rodzaju dyskryminacji ze względu na utracone korzyści, takie jak ochrona socjalna, ubezpieczenie zdrowotne, odpowiednie wynagrodzenia i prawa emerytalne;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0070.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0069.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0430.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 308 E, z 20.10.2011, s. 6-18.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 236 E, z 12.8.2011, s. 79-86.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- F. mając na uwadze, że z powodu zmiany klimatu i niszczenia ekosystemów najdotkliwiej ucierpią ludzie najubożsi, z których około 70 % stanowią kobiety;
- G. mając na uwadze, że przejście na ekologiczną i zrównoważoną gospodarkę jest niezbędne do zmniejszenia wpływu na środowisko naturalne, poprawy sprawiedliwości społecznej i stworzenia społeczeństwa, w którym kobiety i mężczyźni mają równe prawa i możliwości;
- H. mając na uwadze, że przejście na gospodarkę ekologiczną często powoduje szczególne trudności związane z zatrudnieniem kobiet w zielonych zawodach ze względu na to, że często nie posiadają one odpowiedniego wykształcenia technicznego wymaganego do zajmowania wyspecjalizowanych stanowisk w sektorze gospodarki ekologicznej;
- I. mając na uwadze, że kobiety są wyraźnie niedostatecznie reprezentowane w negocjacjach dotyczących środowiska, w dyskusjach na temat budżetu oraz podejmowaniu decyzji o przechodzeniu na gospodarkę ekologiczną;
- J. mając na uwadze, że wzorce konsumpcji i stylu życia mają istotny wpływ na klimat i środowisko; mając na uwadze, że wzorce konsumpcji bogatej części świata, na przykład w kwestii żywności i transportu, na dłuższą metę nie będą zrównoważone, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę to, że wszystkie kobiety i wszyscy mężczyźni na Ziemi mają prawo do godnego życia w dobrobycie;
- K. mając na uwadze, że ogólnie rzecz biorąc, kobiety i mężczyźni reprezentują odmienne wzorce konsumpcji; mając na uwadze, że kobiety konsumują mniej w porównaniu z mężczyznami, niezależnie od statusu społeczno-ekonomicznego, wykazują też większą chęć działania na rzecz ochrony środowiska przez wybory konsumenckie, takie jak spożywanie mniejszych ilości mięsa, rzadsze używanie samochodu i efektywniejsze gospodarowanie energią;
- L. mając na uwadze, że w wyniku obecnej struktury władzy, w której ważna jest płeć, kobiety nie dysponują takim samym dostępem do zarządzania i systemu transportu jak mężczyźni; mając na uwadze, że aby zwiększyć możliwości transportowe kobiet, konieczne jest wprowadzenie bardziej efektywnych środków transportu publicznego, rozbudowanie sieci ścieżek pieszych i rowerowych oraz skrócenie odległości do usług, a także rozwój i poszerzenie wiedzy i poziomu innowacji w zakresie przyjaznych dla środowiska środków transportu;
- M. mając na uwadze, że kobiety są szczególnie narażone na skutki zagrożeń dla środowiska i zmiany klimatu z powodu ich niższego statusu społeczno-ekonomicznego w porównaniu ze statusem mężczyzn, tradycyjnie nieproporcjonalnego udziału w wykonywaniu obowiązków domowych oraz zagrożenia przemocą, na jaką są narażone w sytuacjach konfliktowych, które uwidaczniają się lub pogłębiają wskutek niedoboru zasobów naturalnych;
- N. mając na uwadze, że kobiety muszą w pełni uczestniczyć w formułowaniu polityki, podejmowaniu decyzji i wdrażaniu ekologicznej gospodarki; mając na uwadze, że udział kobiet doprowadził do poprawy reagowania w sytuacjach kryzysowych, zwiększenia różnorodności biologicznej, zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego, zmniejszenia pustynnienia i lepszej ochrony lasów;
- O. mając na uwadze, że brakuje kompleksowych i porównywalnych danych na temat wpływu gospodarki ekologicznej na rynek pracy;

Rozważania ogólne

1. potwierdza potrzebę przejścia społeczeństwa na gospodarkę ekologiczną, w której względy ekologiczne idą w parze ze zrównoważonym rozwojem społecznym, tj. większym równouprawnieniem i większą sprawiedliwością społeczną;
2. zauważa, że szczególne i ważne elementy gospodarki ekologicznej wpływają na ekosystem, konsumpcję, wyżywienie, wzrost, transport, energię i sektor opieki społecznej;

Wtorek, 11 września 2012 r.

3. wyraża ubolewanie, że w komunikacie Komisji pt. „Rio+20: w kierunku gospodarki ekologicznej i lepszego zarządzania” skierowanym do instytucji i komitetów UE brakuje perspektywy płci;
4. zachęca Komisję i państwa członkowskie do zbierania danych segregowanych według kryterium płci i wieku podczas planowania, wdrażania i oceniania strategii, programów i projektów budżetów w dziedzinie środowiska i klimatu – bez prowadzenia statystyk utrudnione jest przeprowadzanie odpowiednich działań mających na celu zwiększenie równouprawnienia;
5. ubolewa nad tym, że kwestie płci i związana z nimi problematyka nie zostały właściwie włączone do polityki i programów na rzecz zrównoważonego rozwoju; przypomina, że nieuwzględnienie perspektywy płci w polityce w dziedzinie środowiska pogłębia nierówności ze względu na płeć oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia mechanizmów uwzględniania aspektu płci w polityce w dziedzinie środowiska na szczeblu międzynarodowym, krajowym i regionalnym;
6. wzywa Komisję do zainicjowania badań naukowych w zakresie płci i gospodarki ekologicznej oraz udziału kobiet w rozwoju przyjaznych dla środowiska innowacji, usług i produktów;
7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania i promocji specjalnych badań naukowych i ekspertyz analizujących, w jaki sposób przejście na gospodarkę ekologiczną wpłynie na kobiety i mężczyzn w różnych sektorach oraz badających zasadniczą rolę kobiet w ułatwieniu tego przejścia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia perspektywy płci w systemie ochrony środowiska oraz w ekspertyzach mających na celu ocenę oddziaływania na środowisko;
8. dostrzega pilną potrzebę międzynarodowego porozumienia w sprawie wspólnej definicji gospodarki ekologicznej, opartej na filarach zrównoważenia społecznego i ekologicznego; podkreśla istotną rolę, jaką społeczeństwo obywatelskie, zwłaszcza ruchy społeczne, organizacje ekologiczne i organizacje zajmujące się prawami kobiet, muszą odegrać w określaniu celów i założeń gospodarki ekologicznej;
9. wzywa Komisję do systematycznego uwzględniania perspektywy równouprawnienia płci przy określaniu, wdrażaniu i monitorowaniu polityki w dziedzinie środowiska na wszystkich szczeblach, w tym lokalnych i regionalnych działań na rzecz rozwoju i badań naukowych; wzywa Komisję do wykorzystania i wspierania zasady uwzględniania aspektu płci jako narzędzia prawidłowego zarządzania;
10. wzywa Komisję do wspierania równouprawnienia płci jako kluczowej kwestii przy projektowaniu i negocjowaniu przyszłych przepisów i programów w zakresie unijnych funduszy strukturalnych (Europejskiego Funduszu Społecznego – EFS i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego – EFRR) oraz wspólnej polityki rolnej, zwłaszcza w ramach środków związanych z przejściem w kierunku gospodarki ekologicznej;
11. stwierdza, że energia odnawialna może być wykorzystywana na odległych i odizolowanych obszarach, gdzie nie ma dostępu do energii elektrycznej, a jej produkcja zwiększa udział energii niepowodującej zanieczyszczeń; zachęca zatem państwa członkowskie do stworzenia infrastruktury do użytkowania przyjaznej dla środowiska energii ze źródeł odnawialnych dzięki środkom z EFRR i EFS; zachęca ponadto do zwiększenia poziomu innowacji i większego udziału zarówno kobiet, jak i mężczyzn, w rozwoju, np., przyjaznej dla środowiska energii odnawialnej i architektury;
12. wzywa Komisję, aby w kampaniach informacyjnych zwiększała świadomość wagi przejścia na gospodarkę ekologiczną oraz pozytywnych skutków polityki w dziedzinie środowiska uwzględniającej aspekt płci;

Zrównoważona konsumpcja

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania równouprawnienia płci we wszystkich obszarach polityki w dziedzinie środowiska i na wszystkich szczeblach podejmowania decyzji gospodarczych; cele te powinny być opracowywane w porozumieniu ze społeczeństwem obywatelskim;

Wtorek, 11 września 2012 r.

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zaczęły stosować nowy, społeczny i przyjazny dla klimatu wskaźnik wzrostu gospodarczego, uwzględniający aspekty dobrobytu niezwiązane z gospodarką, i kładzie główny nacisk na kwestie dotyczące zrównoważonego rozwoju takie jak: równouprawnienie płci, walka z ubóstwem i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
15. zauważa, że działania na rzecz zaspokojenia uzasadnionych żądań ludzi w zakresie mieszkania, wyżywienia, dostaw, energii i zatrudnienia muszą być zawsze prowadzone w taki sposób, aby ekosystemy były chronione, a zmiana klimatu ograniczana, natomiast zasoby naturalne Ziemi były wykorzystywane w sposób zgodny z prawami człowieka, co prowadzi do zwiększenia równości i przydziału w oparciu o zasady równości środowiskowej;
16. podkreśla znaczenie, jakie ma zapewnienie dzieciom i wnukom dobrych warunków życia oraz zaspokajanie bieżących potrzeb dzięki rozwojowi gospodarczemu bez narażania na szwank przyszłych pokoleń;
17. zwraca uwagę, że PKB jest miarą produkcji, a nie zrównoważonej ochrony środowiska, efektywności w wykorzystywaniu zasobów, integracji społecznej lub ogólnie rozwoju społecznego; domaga się opracowania jasnych i mierzalnych wskaźników, które uwzględniałyby zmianę klimatu, różnorodność biologiczną, efektywne wykorzystywanie zasobów i sprawiedliwość społeczną;
18. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia środków fiskalnych prowadzących do gospodarki ekologicznej, częściowo w drodze ustalenia stawek za wpływ na środowisko naturalne, a częściowo przez inwestowanie środków w stymulowanie innowacji ekologicznych i zrównoważonych systemów infrastrukturalnych;
19. uważa, że fundusze publiczne UE w dużo większym stopniu powinny być przeznaczane na trwałe dobra publiczne;
20. apeluje o wprowadzenie warunków, zgodnie z którymi dotacje UE będą przyznawane wyłącznie na działalność przyjazną dla środowiska i sprzyjającą zrównoważonemu rozwojowi społecznemu;

Zrównoważony transport

21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia zrównoważonych systemów transportu, w których w równym stopniu uwzględniono by potrzeby kobiet i mężczyzn w zakresie transportu i które równocześnie miałyby niewielki wpływ na środowisko;
22. wzywa Komisję do skoncentrowania środków finansowych przeznaczanych na badania naukowe – które stanowią podstawowy środek motywacyjny – na projekty dotyczące opracowania rozwiązań w zakresie innowacyjnego i zrównoważonego transportu;
23. wzywa państwa członkowskie do ograniczenia wpływu sektora transportu na środowisko i energetykę oraz do zwiększenia równości dzięki działaniom na rzecz poprawy dostępu do systemów IT i efektywnego planowania ruchu;
24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia hierarchii transportu, która wyraźnie określa, jakie rodzaje transportu mają być objęte priorytetem, aby umożliwić osiągnięcie ogólnych celów komunikacyjnych i dotyczących ochrony środowiska;
25. wzywa do opracowania statystyk przed ustaleniem jakiegokolwiek hierarchii transportu w celu pomiaru oddziaływania na środowisko publicznych i prywatnych środków transportu w pełnym zakresie zróżnicowanych uwarunkowań lokalnych oraz wzywa odpowiednie władze publiczne, by dawały przykład w tych działaniach;

Wtorek, 11 września 2012 r.

26. wzywa państwa członkowskie do uwzględniania w kontrolach rachunków publicznych sporządzanych przez właściwe organy audytu wpływu korzystania ze środków transportu przez władze publiczne;

27. wzywa państwa członkowskie do propagowania telepracy za pomocą zachęt społecznych i podatkowych oraz przez zapewnienie ram prawnych chroniących pracownika;

28. wzywa państwa członkowskie do znacznego wzmocnienia lokalnego transportu publicznego przez zwiększenie ilości i podniesienie jakości usług transportu, poprawę bezpieczeństwa, komfortu i fizycznej dostępności środków i obiektów transportu, a także przez zapewnienie zintegrowanych i dodatkowych systemów transportu, w tym w małych miejscowościach i na obszarach wiejskich, które zwiększyłyby możliwości przemieszczania się kobiet, osób niepełnosprawnych i osób starszych, a tym samym umożliwiłyby im lepsze włączenie społeczne i poprawiłyby warunki życia;

29. podkreśla, że inwestycje w zrównoważone systemy transportu muszą uwzględniać fakt, iż kobiety i mężczyźni postrzegają przestrzeń publiczną w odmienny sposób i w oparciu o inną ocenę ryzyka, co oznacza, że bezpieczne miejsca w systemie transportu muszą być traktowane priorytetowo w odniesieniu zarówno do kobiet, jak i do mężczyzn;

Sektor opieki społecznej i zielone miejsca pracy

30. stwierdza, że zielone miejsca pracy, np. w sektorze rolniczym, energetycznym, transportu, usług użyteczności publicznej, badań naukowych, technologii, technologii informacyjnych, budowlanym i sektorze gospodarki odpadami, mają duże znaczenie dla gospodarki ekologicznej;

31. zachęca państwa członkowskie do wspierania przedsiębiorczości kobiet w gospodarce ekologicznej przez ułatwianie im dostępu do niej za pomocą upowszechniania danych i warsztatów szkoleniowych oraz tworzenia środków pomagających kobietom osiągnąć równowagę między życiem zawodowym i prywatnym; wzywa państwa członkowskie do pobudzania przedsiębiorczości kobiet w rozwoju ochrony środowiska i przyjaznych dla środowiska technologii, np. w sektorze energii ze źródeł odnawialnych, rolnictwie i turystyce, oraz w rozwoju ekologicznych innowacji, zwłaszcza w sektorze usług; zauważa, że sektor energii odnawialnej może stanowić źródło nowych możliwości zawodowych dla kobiet-przedsiębiorców na obszarach, na których bezrobocie kobiet jest szczególnie wysokie;

32. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia kobietom odpowiednich warunków pracy, dostępu do opieki zdrowotnej, edukacji i mieszkań o przyzwoitym standardzie, a także udziału – z możliwością zdecydowanego wyrażania stanowiska – w dialogu społecznym w celu ułatwienia przejścia w kierunku nowych, zielonych miejsc pracy;

33. zwraca uwagę, że zrównoważona gospodarka oznacza, iż jest ona „ekologiczna dla wszystkich”, tworząc godziwe warunki pracy i zrównoważone wspólnoty oraz umożliwiając bardziej sprawiedliwy podział bogactwa;

34. zauważa, że w ekologicznej gospodarce nie tylko zielone miejsca pracy, ale każda praca o niewielkim wpływie na środowisko jest ważna; zauważa, że tego rodzaju miejsca pracy można znaleźć w sektorze prywatnym, ale również w sektorze opieki społecznej, np. w szkołach i instytucjach opieki;

35. zachęca państwa członkowskie do tego, by zadbały o równą reprezentację kobiet w politycznych organach decyzyjnych oraz w powoływanych przez rząd organach i instytucjach zajmujących się określaniem, planowaniem i wdrażaniem polityki w dziedzinie środowiska, energetyki i zielonych miejsc pracy, tak aby uwzględniać problematykę płci; wzywa państwa członkowskie do powoływania większej liczby kobiet na stanowiska kierownicze oraz do zarządów firm w sektorze zielonych miejsc pracy; podkreśla, że jeżeli osiągnięcie tego celu nie jest możliwe w sposób dobrowolny, należy zastosować ukierunkowane środki wzmacniające równouprawnienie i demokrację, takie jak wprowadzenie parytetów płci lub innych metod;

Wtorek, 11 września 2012 r.

36. zwraca uwagę, że ekologiczna konwersja gospodarki oraz przejście na gospodarkę niskoemisyjną stworzy ogromne zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników; nawiązuje do faktu, że w sektorze odnawialnych źródeł energii zatrudnia się bardzo niewiele kobiet, zwłaszcza w dziedzinach intensywnie wykorzystujących badania naukowe i technologię; podkreśla zatem, że szczególnie ważne jest sporządzenie przez państwa członkowskie planów działania w celu zachęcania większej liczby kobiet do wyboru kierunków studiów i kariery zawodowej w takich dziedzinach, jak inżynieria, nauki ścisłe, technologie informacyjne i inne obszary zaawansowanej technologii, w których w przyszłości będzie można znaleźć wiele zielonych miejsc pracy;

37. wzywa państwa członkowskie do stosowania i rozwijania metod zachęcania kobiet do wyboru kierunków kształcenia i kariery zawodowej w sektorze ochrony środowiska, transportu i energii oraz do zdecydowanego zwalczania stereotypów przedstawiających kariery w dziedzinie nauk ścisłych i stosowanych jako odpowiednie dla mężczyzn;

38. zauważa konieczność wspierania i promowania dostępu kobiet do mikrokredytów dla małych przedsiębiorstw,

39. wzywa państwa członkowskie do stosowania i rozwijania metod zachęcania kobiet do wyboru kierunków kształcenia i kariery zawodowej o niewielkim wpływie na środowisko w sektorze opieki społecznej;

40. zwraca się do państw członkowskich, aby opracowały kursy szkoleniowe w ramach programów UE, takich jak EFRR i EFS, mające na celu ułatwienie kobietom dostępu do nowych zielonych miejsc pracy oraz nowo powstających technologii o niewielkim wpływie na środowisko, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym; apeluje do państw członkowskich o dołożenie starań, aby pracownice były w większym stopniu objęte projektami i programami szkoleniowymi dotyczącymi transformacji ekologicznej, tj. w sektorze odnawialnych źródeł energii oraz w dziedzinach intensywnie wykorzystujących badania naukowe i technologię, oraz o skupienie się na zapewnieniu kobietom – dzięki kształceniu i szkoleniom – kompetencji i kwalifikacji niezbędnych do konkurowania na równych zasadach z mężczyznami o zatrudnienie i indywidualny rozwój zawodowy; stwierdza, że mężczyźni mają łatwiejszy dostęp do zaawansowanych środków produkcji rolnej i technologii prowadzenia działalności gospodarczej potrzebnych do uzyskania dostępu do wysoce wyspecjalizowanych stanowisk w gospodarce ekologicznej;

41. stwierdza, że aby kobiety mogły uczestniczyć w gospodarce ekologicznej na takich samych warunkach jak mężczyźni, należy zwiększyć liczbę ośrodków opieki nad dziećmi i osobami starszymi, zarówno kobiety, jak i mężczyźni muszą mieć możliwość godzenia życia rodzinnego i zawodowego, a prawa seksualne i reprodukcyjne kobiet muszą być zapewnione; wskazuje, że polityka i przepisy powinny mieć na celu zapewnienie wsparcia na rzecz zabezpieczenia społecznego, planowania rodziny i opieki na dziećmi, ponieważ tylko w społeczeństwie, które spełnia te wymogi, kobiety będą mogły wnieść swoją wiedzę i równy wkład w dobrze prosperującą gospodarkę ekologiczną;

42. zwraca uwagę, że ekologizację gospodarki zaczęto uznawać za narzędzie pobudzania rozwoju gospodarczego, zwłaszcza w kontekście kryzysu gospodarczego i strategii „Europa 2020”; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działań na rzecz ekologizacji gospodarki w drodze zachęcania do inwestycji i programów promujących ekologiczne inwestycje i zielone miejsca pracy, skierowanych do osób, które ich najbardziej potrzebują; utrzymuje, że perspektywa płci ma zasadnicze znaczenie dla zapobieżenia pogłębieniu się dysproporcji;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia i analizowania segregowanych według kryterium płci danych dotyczących podziału zasobów finansowych z uwzględnieniem sektorów podzielonych pod względem płci i innowacji ekologicznych oraz do opracowania wskaźników w celu pomiaru potencjalnych, posegregowanych skutków gospodarki ekologicznej dla spójności terytorialnej i społecznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania strategicznego kierunku i zestawu narzędzi umożliwiających skuteczne reagowanie na ewentualne zmiany poziomu i struktury zatrudnienia na rynku pracy;

Wtorek, 11 września 2012 r.

Zrównoważona polityka w stosunkach międzynarodowych

44. spodziewa się, że przejście na szerszej zakrojone i bardziej zrównoważone wskaźniki gospodarcze również w polityce rozwoju będzie prowadzić do większego nacisku na cele społeczne i środowiskowe w krajach rozwijających się oraz że specjalna polityka i przepisy zabezpieczą prawa własności kobiet oraz nadzór nad zasobami naturalnymi; podkreśla, że należy wspierać dostęp kobiet do usług i nowych technologii potrzebnych do zarządzania sieciami energetycznymi i wodnymi, przedsiębiorstwami i produkcją rolną oraz do funkcjonowania tych obszarów gospodarki; podkreśla, że należy zwiększyć udział kobiet w biznesie i ich rolę przywódczą w organizacjach;

45. wzywa Komisję, aby w pełni uznała i uwzględniła wieloaspektowy wpływ degradacji środowiska na dysproporcje, zwłaszcza te występujące między kobietami a mężczyznami, oraz aby zadbała o propagowanie równości praw kobiet podczas opracowywania nowych wniosków dotyczących polityki w dziedzinie zmiany klimatu oraz zrównoważenia środowiskowego;

46. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania wskaźników oceny zależnych od płci skutków projektów i programów oraz do lepszego uwzględnienia perspektywy płci i równouprawnienia w strategiach środowiskowych służących osiągnięciu ekologicznej gospodarki;

47. wzywa Komisję, aby była szczególnie świadoma tego, że dostęp do czystej wody ma bardzo duże znaczenie dla dziewcząt i kobiet w wielu częściach świata, ponieważ to często na nich spoczywa obowiązek przynoszenia wody do domu; podkreśla, że istotne jest również zachowanie wiedzy na temat lokalnych ekosystemów, którą posiadają kobiety w społecznościach rdzennych;

48. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na fakt, że w wielu krajach rozwijających się możliwości kariery zawodowej kobiet w sektorze gospodarki ekologicznej są nadal znacznie ograniczone z powodu uwarunkowań społecznych i systemów patriarchalnych oraz na to, że kobiety nie mają dostępu do informacji, szkoleń i technologii niezbędnych do uzyskania zatrudnienia w tym sektorze;

49. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na to, iż miliardy ludzi są całkowicie zależne od biomasy jako źródła energii, a dzieci i kobiety cierpią z powodów zdrowotnych, ponieważ zajmują się zbieraniem, przetwarzaniem i wykorzystaniem biomasy; podkreśla, że potrzebne są w związku z tym inwestycje w odnawialne i bardziej efektywne źródła energii;

50. domaga się pogłębionych analiz wpływu dotyczących wyników wielostronnych i dwustronnych porozumień handlowych wynegocjowanych pomiędzy UE i państwami trzecimi, przeprowadzonych z perspektywy klimatu, płci i trwałości, oraz wzywa Komisję do zatwierdzenia wyraźnego wsparcia na rzecz zarządzania zmianami klimatu w ramach całej pomocy na rzecz handlu i innej odnośnej pomocy rozwojowej;

51. wzywa Komisję do opracowania programów transferu nowoczesnych technologii i wiedzy eksperckiej, aby pomóc krajom i regionom rozwijającym się w dostosowaniu się do zmian środowiska;

52. podkreśla, że przy opracowywaniu strategii na rzecz walki ze zmianą klimatu należy uwzględnić nierówności ze względu na płeć w dostępie do zasobów takich jak mikropożyczki, kredyty, informacje i technologie;

*

* *

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

Wtorek, 11 września 2012 r.

Warunki pracy kobiet w sektorze usług

P7_TA(2012)0322

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie warunków pracy kobiet w sektorze usług (2012/2046 (INI))

(2013/C 353 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (Traktat UE) oraz art. 8, art. 153 ust. 1 lit. i) i art. 157 oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173), oraz dokument towarzyszący w sprawie wykorzystywania potencjału usług osobistych i usług dla gospodarstw domowych w zakresie zatrudnienia (SWD(2012)0095),
- uwzględniając przedłożony przez Komisję wniosek z dnia 6 października 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Programu Unii Europejskiej na rzecz przemian i innowacji społecznych (COM(2011)0609),
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) przyjęty przez Radę w marcu 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2011 r. na temat postępów w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn w roku 2010 (SEC(2011)0193),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. zatytułowany „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga (COM(2010)0193),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 czerwca 2009 r. pt. „Model flexicurity w czasach kryzysu”,
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przerwana) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Załącznik do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ⁽¹⁾;
  - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Fundacji na rzecz poprawy warunków życia i pracy z 2008 r. zatytułowane „Praca w Europie: Zróżnicowanie ze względu na płeć”,
  - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Fundacji na rzecz poprawy warunków życia i pracy z 2007 r. zatytułowane „Warunki pracy w Unii Europejskiej: Perspektywa płci”,
  - uwzględniając konwencję z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2011 ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 października 2010 r. w sprawie kobiet w niepewnej sytuacji zawodowej ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0246/2012),
- A. mając na uwadze, że wiele krajów przeszło proces tercjaryzacji gospodarki, co oznacza, że sektor usług odpowiada za największą część zatrudnienia i ma największy wkład w krajowe PKB w tych krajach, odpowiadając za ponad 70 % działalności gospodarczej w Unii Europejskiej oraz podobny i wciąż rosnący odsetek sumy zatrudnienia; mając też na uwadze, że w UE w 2010 r. zatrudnienie w sektorze usług wynosiło średnio prawie 70 % sumy zatrudnienia, podczas gdy w przemyśle zatrudnionych było 25,4 % pracowników, a w rolnictwie 5,2 %;
- B. mając na uwadze, że obecnie dziewięć na dziesięć miejsc pracy powstaje w sektorze usług, a na podstawie wyników badań można stwierdzić, że dalszy rozwój jednolitego rynku w zakresie usług mógłby przyczynić się do uwolnienia znacznego potencjału w obszarze zatrudnienia, a właśnie nowych miejsc pracy pilnie potrzebuje UE w dobie obecnego kryzysu;
- C. mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia wynosi 62,1 % dla kobiet i 75,1 % dla mężczyzn, co oznacza, że najważniejszy cel strategii „Europa 2020”, który zakłada wzrost wskaźnika zatrudnienia do 75 % do 2020 r., może zostać osiągnięty tylko wtedy, gdy dostęp do rynku pracy zapewniony zostanie większej liczbie kobiet;
- D. mając na uwadze, że większość kobiet czynnych zawodowo pracuje w sektorze usług oraz mając na uwadze, że w Unii Europejskiej w 2010 r. ta proporcja wynosiła średnio 83,1 % w porównaniu z 58,1 % czynnych zawodowo mężczyzn;

⁽¹⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁽²⁾ Teksty przyjęte: P7_TA(2012)0069.

⁽³⁾ Dz.U. C 199E z 7.7.2012, s. 77.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 70E z 8.3.2012, s. 1.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- E. mając na uwadze, że kobiety w nieproporcjonalnie dużym stopniu są reprezentowane na rynku zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin lub pozwalającym na elastyczny czas pracy z powodu obecnych w naszym społeczeństwie stereotypów dotyczących płci i przedstawiających zajmowanie się rodziną jako podstawowy obowiązek kobiet; mając na uwadze, że w związku z tym postrzegane są one jako odpowiedniejsze od mężczyzn do pracy tymczasowej, pracy dorywczej lub w niższym wymiarze godzin, oraz do pracy w domu; mając na uwadze, że elastyczne formy zatrudnienia, w tym telepraca, praca w niepełnym wymiarze czasu lub praca w domu są wciąż w dużej mierze postrzegane jako „żeński” sposób organizacji czasu pracy;
- F. mając na uwadze, że sektor usług oferuje duży wybór elastycznych umów o pracę – z ruchomym czasem pracy, na niepełny etat i umowy krótkoterminowe – co może pomóc opiekunom, zarówno mężczyznom, jak i kobietom, jeśli będą mieć możliwość dokonania wyboru, w łączeniu pracy i opieki; mając na uwadze, że kobiety częściej decydują się na pracę na stanowiskach pozwalających na elastyczny czas pracy oraz pracę w niepełnym wymiarze godzin w celu pogodzenia obowiązków zawodowych i rodzinnych, nawet jeżeli istnieje różnica w zakresie wynagrodzenia godzinowego pomiędzy pracownikami zatrudnionymi w pełnym wymiarze godzin a pracownikami zatrudnionymi w niepełnym wymiarze godzin; mając także na uwadze, że kobiety mają więcej przerw w karierze zawodowej i gromadzą mniej przepracowanych godzin niż mężczyźni, co może wpłynąć na rozwój ich kariery i na perspektywy awansu społecznego, czego konsekwencją jest też zajmowanie przez nie gorzej opłacanych stanowisk;
- G. mając na uwadze, że niestabilna praca jest częstym zjawiskiem na rynku pracy w Unii Europejskiej oraz mając na uwadze, że taka niestabilność dotyczy w większym stopniu kobiet, że kobiety są dyskryminowane w zakresie wynagrodzenia i częściej pracują w niepełnym wymiarze godzin, a zatem otrzymują niższe wynagrodzenie, mają słabszą opiekę społeczną, mniejsze możliwości rozwoju kariery, mniejsze możliwości uzyskania niezależności finansowej, co skłania je do poświęcenia się strefie prywatnej i w konsekwencji doprowadza do mniejszego podziału odpowiedzialności; mając na uwadze, że kobiety stanowią duży odsetek wśród pracowników zatrudnianych nielegalnie, których głównym zajęciem jest praca w domu i opieka;
- H. mając na uwadze, że na wszystkich szczeblach przeszkolenia zatrudniony jest wyższy odsetek mężczyzn niż kobiet, mimo iż kwalifikacje kobiet są równe kwalifikacjom mężczyzn lub je przewyższają, jednak ich kompetencje nie są często równie pozytywnie oceniane, a ich kariera rozwija się wolniej;
- I. mając na uwadze, że mimo iż kobiety stanowią ok. 60 % absolwentów uniwersytetów, wskaźnik ich zatrudnienia na stanowiskach urzędniczych wyższego szczebla i stanowiskach kierowniczych w sektorze usługowym jest niewspółmiernie niski;
- J. mając na uwadze, że kobiety stanowią większość zatrudnionych na stanowiskach najniższego szczebla w sektorze usługowym pod względem kwalifikacji, płac, wynagrodzenia i prestiżu, w związku z czym zmagają się z większą niestabilnością zatrudnienia niż mężczyźni i dostają niższe wynagrodzenie;
- K. mając na uwadze, że wkład kobiet w siłę roboczą jest często niedoceniany przez pracodawców, zważywszy że są one narażone na przerwy w karierze związane z narodzinami i wychowywaniem potomstwa;
- L. mając na uwadze, że większe możliwości dla kobiet w życiu zawodowym powinny być postrzegane jako atut i inwestycja dla całego społeczeństwa, szczególnie w kontekście aktualnych zmian demograficznych i wyzwań w Europie;
- M. mając na uwadze, że kobiety mają większe trudności z pogodzeniem pracy z życiem prywatnym, ponieważ obowiązki kojarzone z życiem prywatnym nie zawsze są sprawiedliwie podzielone, i to kobiety w większości przypadków sprawują opiekę nad pozostającymi na utrzymaniu członkami rodziny; mając też na uwadze, że stworzenie równowagi między pracą a życiem prywatnym pomoże odblokować znaczny potencjał zatrudnienia kobiet i ułatwi lepsze dopasowanie kobiet do dostępnych miejsc pracy w sektorze usług i wszystkich innych sektorach zawodowych, a tym samym pobudzi wzrost gospodarczy, zatrudnienie i innowacyjność; mając na uwadze, że w związku z tym polityka rządu zapewniająca usługi socjalne dla dzieci oraz osób będących na utrzymaniu jest ważnym czynnikiem warunkującym zdolność kobiet i mężczyzn do pogodzenia różnych obowiązków związanych z miejscem pracy i opieką;

Wtorek, 11 września 2012 r.

- N. mając na uwadze, że tradycyjne role przypisane płciom i stereotypy z tym związane wciąż mają duży wpływ na podział ról pomiędzy kobietami i mężczyznami w domu, w pracy i w społeczeństwie w ujęciu ogólnym, przez co utrzymuje się status quo w kwestii trudności w osiągnięciu równości płci z przyczyn dziedzicznych i ogranicza się możliwości zatrudnienia i rozwoju osobistego dla kobiet w sektorze usługowym, utrudniając im wykorzystanie pełnego potencjału jako jednostki i podmiotu gospodarczego;
- O. mając na uwadze, że przemoc domowa, małżeńska, ekonomiczna i seksualna wobec kobiet stanowi pogwałcenie praw człowieka, które dotyczy wszystkich warstw społecznych, kulturowych i ekonomicznych;
- P. mając na uwadze, że finansowa niezależność kobiet jest warunkiem, który bezwzględnie musi zostać spełniony, aby mogły one podążać swoją drogą rozwoju osobistego i zawodowego oraz dokonywać rzeczywistych wyborów;
- Q. mając na uwadze utrzymujące się nierówności pomiędzy mężczyznami i kobietami w dostępie i wykorzystaniu nowych technologii i internetu, które często skutkują brakiem umiejętności, a nawet „cyfrowym analfabetyzmem” – zjawisko powszechnie znane jako „przepaść cyfrowa pomiędzy płciami”;
- R. mając na uwadze, że różnica w wynagrodzeniach między mężczyznami a kobietami za tą samą pracę lub pracę tej samej wartości jest na jednym z najwyższych poziomów właśnie w sektorze usług;
1. zwraca uwagę na to, że w sektorze usług istnieje silna segregacja pozioma, czyli podział pracy ze względu na płeć; prawie połowa kobiet czynnych zawodowo pracuje w 10 spośród 130 zawodów wyróżnionych w Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów (ISCO) Międzynarodowej Organizacji Pracy: sprzedawczynie i ekspedientki w sklepach i domach towarowych, pomoc domowa, sprzątaczkę, praczki i osoby zajmujące się prasowaniem, opiekunki i zawody pokrewne, urzędnicy, średni personel administracyjny, pracownicy w sektorze hotelarskim i restauracyjnym, sekretarki i osoby obsługujące urządzenia biurowe, kierownicy/ dyrektorzy małych przedsiębiorstw, personel średniego szczebla w zakresie finansów i biznesu oraz personel średniego szczebla w dziedzinie pielęgniarstwa i połoźnictwa;
  2. wzywa Komisję do walki z tym podziałem ze względu na płeć poprzez kampanie promujące wspomniane zawody;
  3. podkreśla wagę ograniczenia segregacji zawodowej, by zniwelować różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn, które są zazwyczaj większe u kobiet zatrudnionych na stanowiskach zdominowanych przez płeć żeńską niż u kobiet o tych samych kwalifikacjach, lecz zatrudnionych w innych sektorach;
  4. zwraca uwagę również na to, że istnieje koncentracja zatrudnienia kobiet w sektorze publicznym, w którym pracuje 25 % kobiet aktywnych zawodowo w porównaniu z jedynie 17 % mężczyzn aktywnych zawodowo; podkreśla fakt, że w tym sektorze kobiety bardziej narażone są na utratę zatrudnienia z powodu cięć budżetowych; wskazuje, że aby osiągnąć cel zatrudnienia na poziomie 75 % dla kobiet i mężczyzn, przewidziany w strategii Europa 2020 (unijnej strategii wzrostu gospodarczego), potrzebne są działania zmierzające do większej aktywności kobiet na rynku pracy, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym; stwierdza, że w wielu państwach członkowskich wśród lekarzy istnieje przewaga kobiet nad mężczyznami;
  5. wzywa państwa członkowskie do tego, aby sektor publiczny, który charakteryzuje się przejrzystymi i jasnymi kryteriami rekrutacyjnymi i warunkami awansu, przyjął wzorcową postawę w kwestii równego dostępu do zatrudnienia na stanowiskach administracyjnych, a w szczególności na stanowiskach kierowniczych; podkreśla potrzebę wprowadzenia transparentnych zasad selekcji i naboru pracowników w sektorze prywatnym;
  6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia konkretnych kroków na drodze dalszego pogłębiania rynku usług, by rozwijać jego znaczny potencjał zatrudnienia;

Wtorek, 11 września 2012 r.

7. podkreśla znaczenie walki ze stereotypami i dyskryminacją ze względu na płęć poprzez przyjmowanie aktywnych strategii politycznych, które są w stanie zmniejszyć faktyczne ograniczenia, których ofiarą są kobiety w sektorze usługowym, w którym dominuje przekonanie, że istnieją męskie i żeńskie stanowiska pracy, przy czym te ostatnie dotyczą pracy wykonywanej przez kobiety w domu i są uważane za ich swoistą kontynuację (odzież i tekstylia, nauczanie, pielęgniarstwo, sprzątanie itp.); oczekuje zwiększenia roli doradztwa edukacyjnego i zawodowego w szkołach, równości kobiet i mężczyzn w zakresie awansu wśród młodych osób oraz zwalczania stereotypów, aby ukierunkować młode kobiety na zdobywanie kwalifikacji i wybieranie zawodów, w których stanowią one mniejszość; zauważa, że znacznie mniej mężczyzn niż kobiet wybiera zawód nauczyciela i podkreśla potrzebę zwiększenia udziału mężczyzn w tym zawodzie;

8. wskazuje, że wśród kobiet zatrudnionych w sektorze usług przeważają te, które znajdują zatrudnienie w sektorze socjalnym, opiekuńczym i telekomunikacyjnym, które charakteryzują się tym, że wymagają niższego poziomu kwalifikacji, cieszą się małym prestiżem społecznym i odpowiadają roli tradycyjnie przypisywanej kobietom w społeczeństwie, podczas gdy przez mężczyzn zdominowane są najbardziej prestiżowe i dochodowe sektory: finansowy i bankowy;

9. wskazuje, że polityka i usługi w obszarze ochrony socjalnej i opieki dla osób starszych, osób będących na utrzymaniu i dzieci, w tym warunki przejścia na urlop macierzyński, ojcowski i wychowawczy są absolutnie kluczowe w kontekście równości płci; zwraca zatem uwagę, że kobiety i mężczyźni powinni mieć wybór w podejmowaniu płatnej pracy, a w przypadku posiadania rodziny i dzieci – swobodę w korzystaniu z prawa do zatrudnienia i równych szans;

10. zwraca uwagę, że zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin (19,2 % całkowitego zatrudnienia w UE w 2010 r.) dotyczy przede wszystkim kobiet; zauważa, że w UE w 2010 r. 31,9 % kobiet zdolnych do pracy było zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy w porównaniu do 8,7 % mężczyzn, co oznacza, że 78 % zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy dotyczy kobiet; zwraca uwagę, że w UE 19 % kobiet i 7 % mężczyzn pracuje na „krótki” (wynoszący mniej niż 20 godzin tygodniowo) niepełny etat, a zaledwie 3 % mężczyzn w wieku od 35 do 49 lat pracuje w „krótkim” niepełnym wymiarze godzin w porównaniu do 16 % kobiet w tej samej grupie wiekowej; zauważa również, że stanowiska pracy w niepełnym wymiarze godzin dotyczą przeważnie konkretnych sektorów, a mianowicie 38 % pracowników niepełnoetatowych – zatrudnionych zarówno na „krótką”, jak i na „znaczącą” część etatu (tj. na 20-34 godzin tygodniowo), jest zatrudnionych w oświacie, sektorze usług zdrowotnych i społecznych, innych usług lub w handlu detalicznym i hurtowym;

11. zwraca uwagę na upowszechnianie się konceptu elastyczności godzin pracy: praca weekendowa, nieregularne i nieprzewidywalne godziny pracy oraz nadgodziny, a także na fakt, że ze względu na to, że zapotrzebowanie na elastyczność jest większe wśród pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, którymi w większości są kobiety, oznacza to, że to kobiety bardziej niż mężczyźni zmagają się ze zmianami godzin pracy z tygodnia na tydzień, co jeszcze bardziej utrudnia im utrzymanie równowagi pomiędzy życiem zawodowym a rodzinnym, zwłaszcza w przypadku samotnych matek i kobiet opiekujących się pozostającymi na utrzymaniu członkami rodziny; podkreśla, że kontrakty zawodowe powinny być stabilne i zawierać określony czas pracy, a na prośbę pracownika i w celu lepszego pogodzenia życia rodzinnego i osobistego z zawodowym ten czas pracy może być negocjowany; podkreśla, że praca w elastycznym wymiarze godzin powinna stanowić wybór pracownika, nie powinna natomiast być wymuszana i narzucana przez pracodawcę; sprzeciwia się elastyczności i niepewności kontraktowej, które nie pozwalają na zorganizowanie i stabilność życia rodzinnego;

12. przypomina, że elastyczne rozwiązania dotyczące pracy są charakterystyczne dla wielu miejsc pracy w tym sektorze; podkreśla, że z jednej strony zwiększona elastyczność w zakresie rozwiązań dotyczących pracy – pod warunkiem, że są one dobrowolne i mają na celu spełnienie rzeczywistych potrzeb pracownika oraz że pracownicy mają nad nimi kontrolę i istnieje jasność co do ich godzin pracy i uzgodnień w zakresie niepełnego wymiaru pracy – zwiększa możliwości kobiet dotyczące aktywnego uczestnictwa w sektorze usług i wspiera godzenie życia rodzinnego i osobistego z aktywnością zawodową, jednak z drugiej strony elastyczność może mieć negatywny wpływ na pensje i emerytury kobiet, może też negatywnie wpływać na kobiety aktywne zawodowo z powodu braku formalnych umów o pracę, zabezpieczenia socjalnego i pewności zatrudnienia; zauważa, że może to również skutkować niezapewnieniem przez pracodawców wymaganych warunków bezpieczeństwa i higieny pracy;

13. podkreśla znaczenie „pracy w domu”, która staje się coraz bardziej popularna; przypomina, że ponad 90 % firm w Niemczech i Szwecji dzieli swój tydzień pracy na nowe sposoby, rozliczając kadrę pracowniczą z godzin przepracowanych na przestrzeni roku a nie tygodnia, umożliwiając tym samym mężom i żonom dzielenie się pracą;

Wtorek, 11 września 2012 r.

14. podkreśla znaczenie zapewnienia godziwych warunków pracy wraz z prawami dotyczącymi m.in. wynagrodzenia, norm bezpieczeństwa i higieny pracy, dostępności, szans na awans, dalszego szkolenia, trwałego zabezpieczenia społecznego i możliwości uczenia się przez całe życie;

15. zauważa, że w UE w 2010 r. odsetek kobiet czynnych zawodowo, z którymi zawarto umowę na czas określony, wynosił 14,5 %, czyli był nieco wyższy niż w przypadku mężczyzn – 13 %;

16. przypomina raz jeszcze, że kobiety w Unii Europejskiej zarabiają średnio 16,4 % mniej niż mężczyźni; zwraca uwagę na to, że kobiety nie otrzymują takiego samego wynagrodzenia kiedy zajmują te same stanowiska co mężczyźni lub pełnią funkcje o równoważnej wartości; zauważa, że w innych przypadkach nie zajmują one tych samych stanowisk ze względu na utrzymywanie się poziomej i pionowej segregacji zawodowej oraz częstsze podejmowanie pracy w niepełnym wymiarze godzin przez kobiety; wzywa w związku z tym, aby państwa członkowskie, pracodawcy i związki zawodowe opracowały i wdrożyły sprawne i konkretne narzędzia oceny pracy, pomagające ustalić, co stanowi pracę o tej samej wartości, aby w ten sposób zapewnić równe wynagrodzenie dla kobiet i mężczyzn oraz zachęcić firmy do przeprowadzania rocznych kontroli równości płac i publikowania danych na ten temat dla zapewnienia maksymalnej przejrzystości i ograniczenia zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć; przypomina, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć przekłada się często na zróżnicowanie wysokości emerytur, co z kolei może skutkować tym, że kobiety będą zmuszone żyć poniżej granicy ubóstwa;

17. podkreśla zatem znaczenie egzekwowania zasady równej płacy dla kobiet i mężczyzn zajmujących to samo stanowisko, jak zapisano w art. 157 Traktatu z Lizbony; przypomina swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie równej płacy dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę lub pracę o równej wartości ⁽¹⁾ i ponownie wnioskuje o przegląd dyrektywy 2006/54/WE, najpóźniej do dnia 15 lutego 2013 r.;

18. z niepokojem zauważa, że zdecydowana większość niskich płac oraz prawie wszystkie bardzo niskie płace dotyczą pracy w niepełnym wymiarze godzin, a około 80 % pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenia to kobiety; zwraca uwagę na potrzebę podjęcia konkretnych działań w celu zwalczania niestabilnych kontraktów zawodowych w sektorze usług, które dotyczą głównie kobiet, i w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania strategii ukierunkowanych na przeciwdziałanie niestabilnym warunkom pracy;

19. zwraca uwagę na dość często stosowaną dyskryminującą praktykę polegającą na przypisywaniu różnych nazw zawodowych tej samej pracy lub pracy o tej samej wartości wykonywanej przez kobiety i mężczyzn: na przykład w przypadku usług sprzątania mężczyźni określane są jako technicy ds. utrzymania porządku, natomiast kobiety jako sprzątaczkę, co ma na celu usprawiedliwienie niższych wynagrodzeń za pracę kobiet;

20. zauważa, że podnoszeniu poziomu wykształcenia przez kobiety rzadko towarzyszy awans w hierarchii zatrudnienia lub poprawa warunków pracy, w związku z czym można mówić o istnieniu zjawiska posiadania nadmiernych kwalifikacji wśród kobiet;

21. zwraca uwagę, że w związku z rosnącym trendem zatrudniania kobiet w niepełnym wymiarze godzin i preferencjami pracodawców do inwestowania w pracowników, z którymi zawarto stałą umowę o pracę, kobiety mają wyraźnie ograniczony dostęp do szerokiej oferty kursów doszkalających i podwyższających kwalifikacje, co zmniejsza ich szanse na rozwój zawodowy;

22. podkreśla potrzebę, by wszyscy pracownicy w sektorze usług, ze szczególnym uwzględnieniem tych, którzy należą do najbardziej narażonych na wykluczenie grup, mieli stały dostęp do programów podnoszenia kwalifikacji i uczenia się przez całe życie, aby mogli poprawić swe przyszłe szanse na rynku pracy i ograniczyć rozbieżność między swoimi umiejętnościami, a stale zmieniającymi się obowiązkami w pracy;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0225.

Wtorek, 11 września 2012 r.

23. przyjmuje do wiadomości niski poziom udziału kobiet w szkoleniach zawodowych w sektorze usług w ramach uczenia się przez całe życie i wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań w tym względzie;
24. podkreśla potrzebę podnoszenia kwalifikacji w przypadku starszych pracowników i rodziców powracających na rynek pracy po okresie, w którym sprawowali opiekę nad dziećmi lub niesamodzielnymi członkami rodzin;
25. zauważa, że w 2010 r. tylko 13,7 % członków zarządów największych europejskich przedsiębiorstw stanowiły kobiety (jedna siódma), a jedynie 3,4 % prezesów zarządów dużych firm stanowiły kobiety;
26. podkreśla znaczenie starań na rzecz zaangażowania większej liczby kobiet w sektorze badawczym i podkreśla, że kobiety mogą odgrywać decydującą rolę w rozwijaniu nowych i innowacyjnych systemów oraz nowych produktów i usług w sektorze usług, zwłaszcza ze względu na fakt, że mimo iż w 80 % przypadków to kobiety odpowiadają za globalne decyzje dotyczące zakupów, większość produktów jest zaprojektowana przez mężczyzn, w tym 90 % produktów technicznych; uważa, że zwiększony udział kobiet w procesach innowacyjnych może otworzyć możliwości na nowych rynkach zbytu i zwiększyć konkurencyjność przedsiębiorstw; uważa, że innowacyjne usługi są warunkiem sprostania wyzwaniom przyszłości, w szczególności zwiększonemu zapotrzebowaniu na usługi związane z dobrobytem ze strony starzejącego się społeczeństwa, oraz mogą dać obywatelom lepsze możliwości mieszkania i pracy w dużych i małych miastach oraz na obszarach wiejskich w całej Unii poprzez zapewnienie sprawnej komunikacji publicznej i usług komercyjnych;
27. podkreśla fakt, że ponieważ wiele kobiet wciąż wybiera kształcenie w sektorze usług, a tym samym zdobywa swe doświadczenie handlowe i wiedzę o branży, istnieje dostatecznie duże pole i wielki potencjał do rozwijania kobiecej przedsiębiorczości; uważa, że aby działania mające na celu zwiększenie przedsiębiorczości wśród kobiet przynosiły zadowalające efekty, potrzebne jest zapewnienie równoważnych warunków w sektorze produkcji i w sektorze usług; przychylnie odnosi się w związku z tym do propozycji rozszerzenia mikrofinansowania jako specjalnej osi programu na rzecz przemian i innowacji społecznych oraz podkreśla znaczenie mikrofinansowania jako instrumentu wspierającego przedsiębiorczość kobiet i osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy w sektorze usług; z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (COM(2011)0682), ponieważ to głównie kobiety podejmują pracę w sektorze przedsiębiorczości społecznej;
28. zauważa, że w sektorze usługowym kobiety obejmują stanowiska kierownicze zazwyczaj w takich branżach jak dystrybucja detaliczna i hotelarstwo, aczkolwiek zauważalna jest tendencja w kierunku tradycyjnych branż, takich jak ubezpieczenia i bankowość, oraz że w większości przypadków kobiety pełnią funkcje kierownicze w małych firmach lub firmach niezatrudniających pracowników; zauważa również, że w dużych przedsiębiorstwach kobiety zazwyczaj dochodzą do stanowisk kierowniczych wyższego szczebla jedynie w mniej istotnych obszarach przedsiębiorstwa, takich jak dział kadr i administracja; zachęca firmy do organizowania regularnych szkoleń dla pracowników niższego szczebla z myślą o wprowadzeniu skutecznych programów wsparcia dla matek, ojców i obydwójga rodziców;
29. wzywa do zniesienia szklanego sufitu istniejącego w administracji i uniemożliwiającego kobietom zajmowanie stanowisk kierowniczych; stwierdza, że sektor publiczny musi być w tym zakresie wzorem dla pozostałych sektorów;
30. podkreśla, że znaczenie szarej strefy w przypadku zatrudnienia kobiet w sektorze usług jest większe niż w przypadku zatrudnienia mężczyzn, częściowo dlatego, że sektory, w których tradycyjnie pracują kobiety, takie jak pomoc domowa i opieka, charakteryzują się większą deregulacją; zauważa z drugiej strony, że w wyniku kryzysu nastąpił rozwój szarej strefy, chociaż bardzo trudno określić jej rozmiary, ponieważ nie istnieją wiarygodne dane na temat częstości jej występowania oraz znaczenia;
31. z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy europejskiego okresu oceny, zatytułowany „W sprawie wykorzystywania potencjału usług osobistych i usług dla gospodarstw domowych w zakresie zatrudnienia” i wzywa państwa członkowskie, partnerów społecznych oraz inne zainteresowane strony do czynnego przyjęcia zaproszenia Komisji do prowadzenia dyskusji nad tym zagadnieniem;

Wtorek, 11 września 2012 r.

32. wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii na rzecz przemianowania pracowników o niestabilnej sytuacji zawodowej pracujących w szarej strefie na pracowników legalnych, na przykład poprzez wprowadzenie korzyści podatkowych i bonów na usługi; wzywa do opracowania programu, którego celem byłoby edukowanie pracowników w sektorze usługowym na temat ich praw i promowanie organizacji zrzeszających takich pracowników; wzywa do podjęcia działań na rzecz pracowników i szerszego grona odbiorców, w celu podniesienia poziomu wiedzy na temat negatywnych skutków i zagrożeń związanych z nieregularnymi i niestabilnymi formami zatrudnienia, w tym również w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy;

33. wzywa Komisję do zlecenia niezależnego badania na temat wpływu liberalizacji sektora usług w zakresie opieki i pracy w domu na sytuację pracowników i warunki pracy;

34. jest zaniepokojony sytuacją kobiet migrujących za pracą i nielegalnych pracowników w sektorze usługowym, w szczególności zatrudnionych w prywatnych gospodarstwach domowych, jako że spora większość pracuje bez umowy w ramach niestabilnego zatrudnienia i jako służba domowa w złych warunkach pracy, otrzymuje znacznie niższe wynagrodzenie niż pracownicy pracujący legalnie i nie jest uprawniona do jakichkolwiek świadczeń socjalnych; podkreśla zatem potrzebę opracowania odpowiednich strategii mających na celu zapewnienie pracownikom migrującym podstawowych praw człowieka w tym prawa do opieki zdrowotnej, sprawiedliwych warunków zatrudnienia, kształcenia i szkoleń, integralności moralnej i fizycznej oraz równości wobec prawa; wzywa państwa członkowskie do przeglądu polityk krajowych i krajowych strategii politycznych, by bardziej skupić je na praktykach zatrudnienia, dostępie do informacji i ochronie praw człowieka oraz do zachęcania tych pracowników, aby zgłaszali nadużycia związane z warunkami pracy bez zagrożenia dla ich statusu pobytowego;

35. zachęca państwa członkowskie do niezwłocznego ratyfikowania konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 189 w sprawie pracowników domowych, która została przyjęta przez organizację trójstronną w 2011 r. celem zapewnienia pracownikom domowym godziwych warunków pracy i takich samych podstawowych praw pracowniczych, z jakich korzystają inni pracownicy, oraz wsparcia rozwoju formalnego sektora usług w zakresie opieki i pracy w domu;

36. wzywa państwa członkowskie do rozważenia wprowadzenia specjalnego systemu dla osób fizycznych i gospodarstw domowych działających w sektorze usług celem prawnego uregulowania powszechnego zjawiska wykonywania pracy nierejestrowanej, która jest udziałem szczególnie kobiet, a tym samym zapewnienia godziwych warunków pracy; wzywa państwa członkowskie do składania sprawozdań z wysiłków, jakie wkładają w zwalczanie pracy nierejestrowanej w ramach krajowych programów reform złożonych zgodnie ze strategią „Europa 2020”;

37. wzywa państwa członkowskie do przyjmowania rozwiązań, które integrowałyby na rynku pracy pracowników szczególnie narażonych na wykluczenie, ze szczególnym uwzględnieniem pracowników słabo wykształconych, bezrobotnych, młodych i starszych, osób niepełnosprawnych, upośledzonych psychicznie oraz grup mniejszości, takich jak pracownicy migrujący lub Romowie, za pośrednictwem ukierunkowanego i dopasowanego poradnictwa zawodowego, szkoleń i praktyk zawodowych;

38. zauważa, że kryzys gospodarczy i tzw. środki oszczędnościowe doprowadziły do zmniejszenia środków na rzecz równości między mężczyznami i kobietami i stanowią dodatkową przeszkodę w realizacji zasady równości między mężczyznami i kobietami, przede wszystkim w kwestii utraty pracy, dostępu do nowych stanowisk pracy i wzrostu niepewności zatrudnienia wśród kobiet, co w połączeniu z faktem, że zatrudnienie mężczyzn zazwyczaj szybciej powraca do normy niż zatrudnienie kobiet, ma istotny negatywny wpływ na zatrudnienie kobiet w sektorze usług oraz na ich karierę i emerytury; wzywa Komisję do zebrania danych dotyczących oddziaływania środków oszczędnościowych na kobiety na rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem sektora usług; podkreśla potrzebę lepszego uwzględnienia współzależności kwestii społecznych i gospodarczych, zważywszy, że położenie większego nacisku na kwestie społeczne jest warunkiem koniecznym dla skutecznego rozwiązania problemu nierówności płci;

39. zwraca uwagę, że jak donosi piąte badanie warunków pracy w Europie, opublikowane w kwietniu 2012 r., 18 % pracowników stwierdziło, że nie zachowuje odpowiedniej równowagi między pracą a życiem prywatnym; podkreśla, że konieczne jest zapewnienie silniejszej polityki w zakresie godzenia życia zawodowego i rodzinnego, a w szczególności zwiększenie i tworzenie wyposażenia i darmowych publicznych usług społecznych wysokiej jakości, w celu świadczenia usług opieki nad dziećmi i innymi osobami na utrzymaniu dopasowanych do godzenia życia rodzinnego i osobistego z aktywnością zawodową, zarówno w środowisku wiejskim, jak i w na obszarach miejskich; podkreśla, że zapewnienie placówek opieki przyczyni się również do zmniejszenia ubóstwa wśród kobiet poprzez umożliwienie im podjęcia pracy;

Wtorek, 11 września 2012 r.

40. podkreśla, że aktywny udział i zaangażowanie mężczyzn w działania na rzecz godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego, jak na przykład zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy, jest kluczowe dla osiągnięcia równowagi życia zawodowego, zważywszy, że zarówno kobiety, jak i mężczyźni mogą skorzystać na polityce zatrudnienia sprzyjającej życiu rodzinnemu oraz równym podziale pracy nieodpłatnej i obowiązków w gospodarstwie domowym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań programowych na rzecz walki ze stereotypami związanymi z płcią i zachęcania mężczyzn do równego dzielenia się obowiązkami związanymi z opieką i pracą w domu, w szczególności poprzez zachęcanie mężczyzn do przechodzenia na urlopy wychowawcze i ojcowskie, co wzmocni ich prawa jako rodzica, przyczyni się do większego równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz lepszego podziału odpowiedzialności za dom i rodzinę, a także zwiększy możliwości kobiet w zakresie pełnego uczestnictwa w rynku pracy; zwraca się do państw członkowskich o poprawne stosowanie dyrektywy Rady 2010/18/UE w sprawie urlopu rodzicielskiego⁽¹⁾, zarówno poprzez środki legislacyjne, jak i edukacyjne dotyczące równouprawnienia płci;

41. wzywa Komisję i Radę do przyjęcia planu działania dotyczącego realizacji celów z Barcelony w odniesieniu do zapewnienia opieki nad dziećmi, jak również ustanowienia ram czasowych dla stopniowych postępów w realizacji tych celów;

42. zwraca uwagę na ograniczone możliwości kobiet do dostosowania się do wymogów rynków pracy we współczesnym, silnie zglobalizowanym świecie, w którym niezbędną cechą pracowników jest ich duża mobilność i zdolność przemieszczania się w celu obejmowania stanowisk poza miejscami zamieszkania, co w przypadku kobiet, które są bardziej zaangażowane w opiekę nad dziećmi i zajmowanie się domem, jest często niemożliwe i nie pozwala im w pełni korzystać z szans oferowanych przez rynek pracy;

43. wzywa Radę do odblokowania przyjęcia poprawek do dyrektywy w sprawie pracownic w ciąży i zaakceptowania elastyczności zaproponowanej przez Parlament, aby Europa mogła dokonać postępów w zakresie ochrony praw i poprawy warunków pracy pracownic w ciąży lub kobiet, które niedawno urodziły; podkreśla w tym kontekście, jak ważna jest skuteczna ochrona macierzyństwa i ojcostwa przed i) zwolnieniem w trakcie ciąży lub po urodzeniu; ii) redukcją wynagrodzenia w trakcie przebywania na urlopie macierzyńskim; oraz iii) zdegradowaniem na niższe stanowisko lub obniżeniem wynagrodzenia po powrocie do pracy; podkreśla potrzebę zapewnienia, aby również pracownicy nietypowi, tacy jak pracownicy zastępczy, wolni strzelcy i inni pracownicy tymczasowi, mogli skorzystać z praw w zakresie odzwierciedlającym wkład pracy pracownic w okresie do ciąży i porodu i zapewniającym maksymalne równe traktowanie w stosunku do pracowników zatrudnionych na stałe w tym sektorze;

44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do należytego respektowania zasady pomocniczości i do rozwijania – w porozumieniu z partnerami społecznymi – strategii ustanawiających minimalne normy w sektorze usług, obejmujące regularne kontrole umów i układów zbiorowych, a także do podejmowania prób zaradzenia negatywnym skutkom segregacji poziomej i pionowej;

45. podkreśla konieczność zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet w sektorze usług, w tym przemocy ekonomicznej, molestowania psychicznego i seksualnego w miejscu pracy, wykorzystywania seksualnego oraz handlu ludźmi;

46. podkreśla konieczność dopilnowania przez Komisję i państwa członkowskie, aby warunki pracy (stopień trudności i ryzyko związane z wykonywaną pracą, a także środowisko pracy) na stanowiskach zajmowanych przez kobiety w sektorze usług były zgodne z Deklaracją Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, przyjętej w czerwcu 1998 r., oraz ze szczegółowymi umowami podstawowymi MOP;

47. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań zwalczających nadużycia w obszarze usług w zakresie pielęgnacji, takich jak masaże i sauna, będących przykrywką dla usług o charakterze seksualnym, gdy są świadczone pod przymusem i kontrolowane przez siatki handlarzy ludźmi;

48. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania ochrony praw socjalnych i prawa do zatrudnienia ogromnej liczbie pracowników niestacjonarnych sektora usług i do zwalczania wszelkich form wyzysku i zagrożenia wykluczeniem społecznym, zapewniając przy tym łatwy dostęp do informacji o prawach pracowników; podkreśla, że mobilność powinna być przyjmowana na zasadzie dobrowolności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 18.03.2010, s. 13.

Wtorek, 11 września 2012 r.

49. kładzie nacisk na konieczność propagowania ukierunkowanych programów wstępnych i ciągłych szkoleń przeznaczonych dla kobiet oraz spójnych z celem dotyczącym zdobywania kompetencji w dziedzinie nauki i techniki, niezbędnych do wejścia na rynek pracy i rozwoju kariery zawodowej;

50. zauważa, że pomimo zwiększonej liczby kobiet korzystających z komputerów i internetu na poziomie podstawowym, przepaść cyfrowa pod względem umiejętności pozostaje bardzo znacząca, co ogranicza dostęp kobiet do technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) oraz korzystanie z nich, przez co ograniczone są ich szanse poszukiwania wykwalifikowanych stanowisk oraz znalezienia się w gronie wykwalifikowanych pracowników, co w konsekwencji zwiększa nierówności w obrębie gospodarstw domowych, społeczności, na rynkach pracy i w przypadku większej gospodarki; wzywa zatem do większych starań na rzecz dostępu kobiet do korzystania z nowych technologii, poprzez zapewnienie im pierwszeństwa dostępu do darmowych kursów; zachęca państwa członkowskie oraz regiony do wprowadzenia bezpłatnych szkoleń informatycznych w ramach projektów finansowanych przez Europejski Fundusz Społeczny (EFS), oferując kobietom możliwość zdobycia nowych umiejętności technicznych w dziedzinie nowych technologii i informatyki, co otworzy przed nimi większe możliwości zatrudnienia w sektorze usług; wzywa rządy do uchwalenia strategii (takich jak kampanie promocyjne i określone stypendia) mających na celu zwiększenie liczby kobiet aplikujących na kierunki z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnych;

51. wzywa do pogłębionego dialogu społecznego i zaangażowania przedstawicieli pracodawców i pracowników w ustanawianie priorytetów UE w obszarze sektora usług dotyczących ochrony praw socjalnych i prawa do zatrudnienia, świadczeń dla bezrobotnych i bycia reprezentowanym;

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządów państw członkowskich.

Kształcenie, szkolenia i strategia „Europa 2020”

P7_TA(2012)0323

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie kształcenia, szkolenia i strategii „Europa 2020” (2012/2045(INI))

(2013/C 353 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 i art. 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 14,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2012 r.” (COM(2011)0815),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. zatytułowany „Kształcenie i szkolenie na rzecz inteligentnego, trwałego rozwoju Europy sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2011)0902),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „EUROPA 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie społecznego wymiaru kształcenia i szkolenia ⁽¹⁾,

(¹) Dz.U. C 135 z 26.5.2010, s. 2.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram Europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. zatytułowane „Mobilna młodzież” – promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie przeciwdziałania zjawisku przedwczesnego kończenia nauki ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie wczesnego kształcenia w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie kluczowych kompetencji w zmieniającym się świecie: postępy w realizacji programu „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uczenia się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0247/2012),
  - A. mając na uwadze, że pomimo pewnych udoskonaleń w kształceniu i szkoleniu dla większości obywateli UE uczenie się przez całe życie nadal pozostaje fikcją oraz że pewne wskaźniki są wręcz niepokojące; mając na uwadze potrzebę zwiększenia znaczenia kształcenia osób dorosłych i uczenia się nieformalnego równoległe ze znaczeniem kształcenia dorosłych i szkolenia nieformalnego;
  - B. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich jest jeszcze wiele do zrobienia w celu zapewnienia właściwego wdrażania strategii uczenia się przez całe życie, mimo że ich realizacja stanowi główne wyzwanie w ramach strategii „Europa 2020”;
  - C. mając na uwadze, że strategię polityczne w dziedzinie kształcenia i szkolenia powinny zapewniać wszystkim szanse uczenia się przez całe życie, niezależnie od wieku, niepełnosprawności, płci, rasy lub pochodzenia etnicznego, religii lub przekonań, orientacji seksualnej, tożsamości językowej i społeczno-ekonomicznej;
  - D. mając na uwadze, że ograniczone i źle dopasowane możliwości uczenia się nadal utrzymują się w odniesieniu do osób z różnych grup; mając ponadto na uwadze to, że zarówno ludność rdzenna, jak i grupy stanowiące mniejszości językowe i kulturowe powinny mieć możliwość uczenia się w swoim języku ojczystym;
  - E. mając na uwadze, że aby UE wyszła z obecnego kryzysu, wzrost gospodarczy musi przede wszystkim opierać się na kształceniu, wiedzy i innowacjach, a także na odpowiedniej polityce społecznej, a do przetrwania tego przełomowego okresu istotne jest rzeczywiste i całkowite wdrożenie polityk w tych dziedzinach w ramach strategii „Europa 2020”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 199 z 7.7.2011, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0531.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0231.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 33.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- F. mając na uwadze, że odpowiedzialność publiczna za opracowywanie polityki w zakresie kształcenia i szkolenia spoczywa na państwach członkowskich oraz że na działania w tych dziedzinach należy przeznaczyć odpowiednie publiczne środki finansowe, tak by zapewnić równość dostępu do kształcenia bez dyskryminacji społecznej, ekonomicznej, kulturowej, rasowej czy też politycznej;
  - G. mając na uwadze, że środki oszczędnościowe i związane z nimi cięcia budżetowe w systemach kształcenia i szkolenia w całej UE stanowią zagrożenie dla jednego z kluczowych czynników stymulujących spójność i wzrost gospodarczy oraz utrudniają osiągnięcie celu, jakim jest wprowadzenie w Europie gospodarki opartej na wiedzy;
  - H. mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą nadal współpracować i wymieniać się sprawdzonymi rozwiązaniami celem rozwijania swoich krajowych systemów kształcenia i szkolenia;
  - I. mając na uwadze, że niedostateczna znajomość języków obcych nadal stanowi poważną przeszkodę w mobilności w celach edukacyjnych i szkoleniowych;
  - J. mając na uwadze, że skuteczna strategia w dziedzinie kształcenia i szkolenia powinna mieć też na celu zapewnienie osobom uczącym się umiejętności i kompetencji niezbędnych z punktu widzenia rozwoju osobistego i aktywności obywatelskiej;
  - K. mając na uwadze, że uczenie się przez całe życie w obecnych warunkach demograficznych powinno naprawdę oznaczać „przez całe życie” oraz mając na uwadze, że należy również lepiej uwzględnić potencjał wiedzy zgromadzonej przez osoby starsze;
  - L. mając na uwadze, że umiejętności posługiwania się nowymi technologiami znacznie ułatwiają osiągnięcie celów programu „Uczenie się przez całe życie”;
  - M. mając na uwadze, że uczenie się przez całe życie to proces ciągły i powinien trwać przez całe życie danej osoby: od dobrej jakościowo wczesnej edukacji po wiek emerytalny;
  - N. mając na uwadze, że zapewnienie wszystkim dzieciom dobrej jakościowo wczesnej opieki i edukacji stanowi inwestycję w przyszłość i zapewnia duże korzyści zarówno poszczególnym osobom, jak i społeczeństwu;
  - O. mając na uwadze, że przedwczesne zakończenie nauki ma poważne skutki dla poszczególnych osób oraz dla rozwoju społecznego i gospodarczego UE;
  - P. mając na uwadze, że należy rozważyć dalsze innowacje w dziedzinie stypendiów na etapie poprzedzającym naukę na wyższych uczelniach;
  - Q. mając na uwadze, że dostępność kształcenia i szkolenia stanowi kluczowe wyzwanie także w kontekście dalszego przyczyniania się do włączenia społecznego, spójności i walki z ubóstwem;
  - R. mając na uwadze, że władze europejskie, krajowe, regionalne i lokalne muszą współpracować, aby skutecznie stawić czoła wyzwaniom, jakie obecnie stoją przed Europą;
1. przyjmuje do wiadomości wspomniany komunikat Komisji zatytułowany „Kształcenie i szkolenie na rzecz inteligentnego, trwałego rozwoju Europy sprzyjającego włączeniu społecznemu”;

Wtorek, 11 września 2012 r.

2. przypomina, że przed obecnym kryzysem wyniki państw członkowskich pod względem udziału wszystkich grup wiekowych w kształceniu, szkoleniu i uczeniu się przez całe życie były bardzo zróżnicowane, a ogólna średnia UE była niższa od średnich międzynarodowych,
3. podkreśla, że w związku z obecną sytuacją gospodarczą niektóre państwa członkowskie dokonały cięć w budżecie przeznaczonym na edukację i szkolenia, uważa jednak, że należy utrzymać, a nawet zwiększyć poziom finansowania na te inwestycje, które mają największą wartość strategiczną; podkreśla, że w wieloletnich ramach finansowych Unii przewiduje się, że w długoterminowym budżecie UE odsetek środków przeznaczonych na kształcenie i sektory pokrewne wzrośnie się w największym stopniu;
4. wskazuje na potrzebę zatwierdzenia w wieloletnich ramach finansowych zwiększenia budżetu przeznaczonego na kształcenie i powiązane sektory; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia krajowych strategii uczenia się przez całe życie przy zapewnieniu odpowiednich zasobów finansowych, gdyż jest to najlepsze możliwe dostępne narzędzie zapewnienia realizacji celów przedstawionych w strategii ET 2020;
5. podkreśla, że koszty gospodarcze będące skutkiem nieskuteczności kształcenia, w tym zbyt wczesne porzucanie nauki oraz nierówności społeczne w systemach edukacji i szkolenia oraz ich wpływ na rozwój państw członkowskich, są znacznie wyższe od kosztów kryzysu finansowego i że państwa członkowskie już od lat corocznie za to płacą;
6. zwraca się do państw członkowskich o nadanie priorytetu wydatkom na kształcenie, szkolenie przez całe życie, badania naukowe i innowacje oraz wspieranie różnorodności językowej i kulturowej, które są uważane za inwestycje w przyszły wzrost i równowagę finansową, a jednocześnie o zapewnienie wartości dodanej takich inwestycji; w związku z tym ponownie domaga się, by – zgodnie z zaleceniami Komisji zawartymi w rocznej analizie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – docelową wartość całkowitych inwestycji w szkolnictwo wyższe ustanowić na poziomie co najmniej 2 % PKB, ponieważ jest to minimum niezbędne do budowy gospodarek opartych na wiedzy;
7. przypomina, że aby móc w przyszłości konkurować z nowymi potęgami światowymi, państwa członkowskie muszą osiągnąć podstawowe cele strategii „Europa 2020”, które w dziedzinie edukacji przekładają się na osiągnięcie 3 % inwestycji przeznaczonych na badania naukowe, zwiększenie do 40 % odsetka młodych ludzi mających wykształcenie wyższe i ograniczenie do poziomu poniżej 10 % liczby przypadków przedwczesnego kończenia nauki;
8. przypomina, że istotne jest nadanie znaczenia badaniom naukowym w ramach ambitnej strategii w dziedzinie kształcenia i szkolenia; zwraca się w związku z tym do Komisji i państw członkowskich o wzmożenie ich działań mających na celu zwiększenie liczby młodych ludzi wybierających tę dziedzinę;
9. przypomina, że należy poświęcić szczególną uwagę ludziom młodym, mając na względzie, iż stopa bezrobocia w UE wzrosła do ponad 20 %, a w niektórych państwach członkowskich lub regionach przekroczyła nawet 50 %, i że to młodych ludzi, zwłaszcza młode osoby o najniższych kwalifikacjach, najbardziej dotyka obecny kryzys; podkreśla w szczególności niekorzystne skutki programów oszczędnościowych w zakresie bezrobocia wśród ludzi młodych w niektórych państwach Unii, zwłaszcza w krajach położonych na południu Europy, które prowadzą do tego, że znaczna liczba specjalistów znajduje zatrudnienie w innych państwach, w tym w państwach spoza UE; przypomina także, że obecnie jeden na siedmiu uczniów (14,4 %) rezygnuje z nauki, zdobywając najwyżej wykształcenie średnie niższego stopnia, a później już nie kształci się ani nie szkoli;
10. zwraca uwagę na naprzemienne systemy szkolenia zawodowego istniejące w niektórych państwach członkowskich, które zapewniają powiązanie teorii z praktyką i umożliwiają lepszy dostęp do rynku pracy niż czysto szkolne systemy szkolenia;

Wtorek, 11 września 2012 r.

11. proponuje, by przy obliczaniu deficytu budżetowego w ramach paktu fiskalnego państwa członkowskie odliczały inwestycje w kształcenie i szkolenie, ponieważ zgodnie z celami strategii „Europa 2020” uznaje się je za kluczowy czynnik napędowy trwałego ożywienia gospodarczego;

12. wzywa instytucje UE do podjęcia dalszych starań na rzecz opracowania jaśniejszych i lepiej ukierunkowanych polityk dotyczących młodzieży na szczeblu UE, dostosowanych w większym stopniu do nowych wyzwań społecznych; obecne pokolenie młodych ludzi uważa, że nie będzie w stanie osiągnąć takiego samego poziomu dobrobytu, jaki osiągnęło poprzednie;

13. w szczególności zwraca się do państw członkowskich, aby podejmowały środki skierowane do młodych ludzi, którzy myślą o przedwczesnym porzuceniu nauki lub tych, którzy nie kształcą się, nie szkolą ani nie pracują, celem przedstawienia im ofert wysokiej jakości szkoleń i staży umożliwiających im zdobycie kwalifikacji i doświadczeń niezbędnych do ich integracji zawodowej, a także ułatwiających powrót niektórych z tych osób do systemu szkolnictwa; jednocześnie wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na kształcenie i szkolenie zawodowe w ramach systemów szkolnictwa wyższego z uwzględnieniem różnorodności krajowych systemów szkolnictwa; nawołuje państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków w celu zapewnienia młodym ludziom możliwości zdobycia prawdziwych doświadczeń zawodowych oraz szybkiego wejścia na rynek pracy; podkreśla, że praktyka musi stanowić ważną część studiów i być częścią programów nauczania;

14. podkreśla, że w czasie trwania kryzysu zatrudnienie ludzi młodych jest jeszcze bardziej zagrożone; podkreśla konieczność monitorowania, jak szybko po zakończeniu edukacji młodzi absolwenci zdobywają pracę odpowiadającą ich wykształceniu i wiedzy, i na podstawie tych informacji dokonania oceny jakości systemów edukacji i szkoleń oraz potrzeb i możliwości wprowadzenia dostosowań;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz wprowadzenia, wdrożenia i dalszego rozwijania europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym, systemu Europass i europejskich ram kwalifikacji;

16. podkreśla, że młodzi ludzie mają do odegrania kluczową rolę w osiągnięciu wymiernych celów UE na rok 2020, jeśli chodzi o zatrudnienie, badania i innowację, klimat i energię, kształcenie oraz walkę z ubóstwem;

17. podkreśla znaczenie uczenia się nieformalnego i pozaformalnego dla rozwoju wartości, umiejętności i kwalifikacji, zwłaszcza w odniesieniu do ludzi młodych, jak również do nauki obywatelstwa i uczestnictwa w życiu demokratycznym; zwraca się do Komisji o zapewnienie wsparcia, w tym finansowego, na rzecz uczenia się nieformalnego i pozaformalnego w ramach nowych programów związanych z kształceniem, młodzieżą i obywatelstwem;

18. mając na względzie, że zmiany demograficzne stały się w Europie niepodważalnym faktem, wzywa uniwersytety do zwiększenia dostępu do uczenia się oraz do zmodernizowania programów nauczania celem stawienia czoła nowym wyzwaniom i podniesienia kwalifikacji europejskiego społeczeństwa, przy czym takie działania nie powinny szkodzić ich misji akademickiej w zakresie przekazywania wiedzy; w tym kontekście podkreśla znaczenie wspierania i uznawania ofert kształcenia pozaformalnego i nieformalnego;

19. wzywa do ustanowienia dialogu między podmiotami prywatnymi, w szczególności MŚP, władzami lokalnymi i regionalnymi, jak również podmiotami społeczeństwa obywatelskiego z wyższymi uczelniami/uniwersytetami, tak aby promować zdobywanie przez studentów wiedzy i umiejętności przydatnych w ich wejściu na rynek pracy; przypomina pracodawcom o znaczeniu szkolenia zawodowego, ponieważ pomaga ono w adaptacji młodych ludzi do życia zawodowego;

Wtorek, 11 września 2012 r.

20. przypomina, że kreatywność stanowi zasadniczy element nowej gospodarki opartej na wiedzy; podkreśla, że środowiska twórcze wnoszą istotny i rosnący wkład w gospodarkę, odpowiadający 4,5 % PKB Unii Europejskiej i 8,5 mln miejsc pracy;
21. przypomina, że niezbędne jest zapewnienie synergii między podażą pracowników a zdolnością absorpcyjną rynku pracy;
22. podkreśla istotną rolę publicznych służb zatrudnienia w realizowaniu polityki na rzecz pomocy i doradztwa dla osób poszukujących pracy, w szczególności w udzielaniu wsparcia w znalezieniu pracy lub szkolenia; kładzie nacisk na fakt, że więcej osób poszukujących pracy powinno mieć możliwość skorzystania z odpowiedniego szkolenia ułatwiającego powrót na rynek pracy i wzywa w związku z tym państwa członkowskie do przeznaczenia na to niezbędnych środków;
23. podkreśla decydujące znaczenie ułatwienia osobom niepełnosprawnym korzystania z możliwości uczenia się przez całe życie nie tylko poprzez opracowywanie i wdrażanie ukierunkowanych programów, lecz także poprzez włączenie wymiaru niepełnosprawności do wszystkich programów przeznaczonych dla ogółu ludności; w związku z tym jest zdania, że poświęcenie szczególnej uwagi powiązaniu niepełnosprawności i uczenia się przez całe życie jest niezbędne, aby zwalczać zjawisko wykluczenia społecznego i rzeczywiście wzmocnić pozycję osób niepełnosprawnych na rynku pracy, mając na uwadze, że zgodnie z wynikami wszelkich badań w tej dziedzinie poziom wykształcenia osób niepełnosprawnych jest niższy niż średnia, a ich udział we wspomnianych programach jest bardzo niewielki;
24. przypomina, że pracodawcy ponoszą główną odpowiedzialność za zapewnienie powszechności uczenia się przez całe życie z należytym uwzględnieniem równości płci; zachęca pracodawców do ułatwienia szkolenia ustawicznego w ciągu całej kariery zawodowej pracowników poprzez lepsze wyeksponowanie praw do szkolenia, dbanie, aby było ono dostępne dla wszystkich pracowników, oraz poprzez właściwe docenianie pracowników za doskonalenie zawodowe, a tym samym umożliwianie dalszej specjalizacji i stwarzanie możliwości awansu zawodowego;
25. apeluje o wzmożenie działań na rzecz utworzenia i wdrożenia europejskiego systemu świadectw i uznawania kwalifikacji oraz uczenia się formalnego i pozaformalnego, w tym wolontariatu, w celu wzmocnienia istotnych powiązań między uczeniem się pozaformalnym a formalnym oraz zwiększenia krajowej i transgranicznej mobilności w zakresie kształcenia oraz rynków pracy;
26. zwraca uwagę na duże rozbieżności między systemami kształcenia i szkolenia w poszczególnych państwach i proponuje, aby – w poszanowaniu zasady pomocniczości – równocześnie ze sprawozdaniem z postępu prac opublikowano przewodniki dotyczące poszczególnych państw członkowskich, zawierające zalecenia mające na celu usprawnienie dotychczasowych strategii politycznych i rozwój krajowych systemów kształcenia;
27. wzywa do wzmocnienia wymiaru zewnętrznego polityk UE za pośrednictwem zintensyfikowanego dialogu politycznego i współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia między Unią a jej międzynarodowymi partnerami i państwami sąsiadującymi w celu: a) odzwierciedlenia rosnących współzależności gospodarczych, społecznych i politycznych, b) wniesienia wkładu we wdrażanie wymiaru zewnętrznego strategii „Europa 2020” oraz c) wspierania stabilności, dobrobytu i poprawy perspektyw zatrudnienia obywateli z krajów partnerskich UE, przy jednoczesnym opracowaniu doskonalszych instrumentów zarządzania migracją wykwalifikowanych pracowników do Europy i ułatwiania tej migracji, aby uzupełnić wynikające ze zmian demograficznych w Europie niedobory i braki umiejętności;
28. przypomina, że krajowe systemy kształcenia i szkolenia zawodowego – jako podmioty międzynarodowego rynku edukacji – powinny być powiązane z resztą świata, aby pozostały nowoczesne i konkurencyjne, a ponadto powinny być w stanie w większym stopniu przyciągać osoby uczące się z innych państw europejskich i państw trzecich poprzez oferowanie im kształcenia i szkolenia oraz ułatwianie uznawania ich kwalifikacji; podkreśla, że kwestie te są tym bardziej istotne w kontekście zmian demograficznych i migracji międzynarodowych;

Wtorek, 11 września 2012 r.

29. podkreśla, że choć europejski obszar kształcenia i szkolenia nabiera już kształtów, nie osiągnięto jeszcze celu dotyczącego usunięcia barier utrudniających mobilność, i że mobilność edukacyjna w kształceniu i szkoleniu zawodowym jest w dalszym ciągu niewielka; zaznacza, że zasadnicze zwiększenie mobilności transnarodowej uczniów i nauczycieli oraz uznawanie wiedzy, kwalifikacji i umiejętności nabytych za granicą będą stanowić w przyszłości ważne wyzwanie i że konieczne jest zapewnienie informacji i ukierunkowanego doradztwa w celu zainteresowania uczniów z zagranicy europejskimi systemami kształcenia i szkolenia zawodowego.

30. ubolewa, że komunikat Komisji pt. „Kształcenie i szkolenie na rzecz inteligentnego i trwałego rozwoju Europy sprzyjającego włączeniu społecznemu” nie uwzględnia w dostatecznym stopniu kwestii rozwoju we wczesnych latach nauki szkolnej, a zwłaszcza zagadnienia nauki języków, mimo że stanowi ono zasadniczy cel strategii „Europa 2020”; jest zdania, że ten etap kształcenia powinien być uważany za najważniejszy dla przyszłych osiągnięć poszczególnych osób w dziedzinie kształcenia i rozwoju osobistego i społecznego; uważa, że dzieci skorzystają na wczesnym kształceniu, które ma na celu zwiększanie umiejętności motorycznych i społecznych, jak również propagowanie zrównoważonego rozwoju emocjonalnego i jednocześnie pobudzanie ciekawości intelektualnej;

31. zwraca się do Komisji o zachęcanie państw członkowskich do przyjęcia środków wspomagających dzieci na rzeczywistych etapach edukacyjnych, od jak najmłodszych lat, a także o ich wspieranie w tych działaniach;

32. jest przekonany, że inwestowanie we wczesną edukację i opiekę nad dzieckiem, właściwie dostosowaną do wrażliwości i poziomu dojrzałości poszczególnych grup docelowych, przynosi dużo większe korzyści niż inwestowanie na pozostałych etapach; podkreśla, iż zostało udowodnione, że inwestycje we wczesnych latach nauki zmniejszają późniejsze koszty; uważa też, że powodzenie kształcenia na wszystkich szczeblach zależy od dobrze wyszkolonych nauczycieli oraz od ich ustawicznego doskonalenia zawodowego, a zatem niezbędne są wystarczające inwestycje w szkolenie nauczycieli;

33. podkreśla konieczność zapewnienia profesjonalnej opieki nad dziećmi, aby zadbać o rozwój społeczny dziecka, w szczególności w odniesieniu do dzieci z rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji społecznej;

34. podkreśla powszechną potrzebę zdobycia doskonałych umiejętności językowych od najmłodszych lat, nie tylko w zakresie języków urzędowych Unii Europejskiej, lecz także języków regionalnych i mniejszościowych, ponieważ umożliwia to ludziom większą mobilność, dając im łatwiejszy dostęp do rynku pracy oraz większe możliwości studiowania, a jednocześnie służy wspieraniu wymiany kulturowej oraz większej spójności europejskiej;

35. podkreśla, że należy koniecznie zachęcać do mobilności w celu nauki języków, tak by osiągnąć cel, jakim jest zapewnienie znajomości dwóch języków obcych przez wszystkich obywateli Unii Europejskiej;

36. podkreśla konieczność rozpoczynania nauki języków już przed zaczęciem nauki w szkole i z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy, które umożliwiają uczniom uczenie się ich języka ojczystego, pisanego i mówionego, jako przedmiotu nieobowiązkowego w szkole oraz zdobywanie w ten sposób dodatkowych umiejętności;

37. uważa za bardzo istotne promowanie mobilności w ramach ambitnych programów wspólnotowych na rzecz edukacji i kultury, zwłaszcza poprzez wymianę nauczycieli, studentów i uczniów, w szczególności w dziedzinie językowej, tak by promować aktywność obywatelską, europejskie wartości, jak również umiejętności językowe i inne wartościowe umiejętności i kompetencje;

38. zachęca Komisję do tego, by wspierała opracowywanie innowacyjnych rozwiązań w dziedzinie edukacji i szkolenia, które można by łatwo dostosować w odniesieniu do języków, a także w kontekście technicznym, i które kreowałyby mobilność w sektorach, w których zjawisko wielojęzyczności występuje w mniejszym stopniu;

Wtorek, 11 września 2012 r.

39. docenia ważny wkład Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej, obchodzonego w roku 2012, i przypomina, że dla UE istotne jest, aby jej obywatele mieli szansę uczenia się, w każdej formie, w późnym okresie życia, oraz zaangażowanie uczących się osób starszych w dialog ze specjalistami, którzy świadczą usługi w zakresie uczenia się i udzielają wsparcia w tym zakresie;
40. przypomina, że celem programu Grundtvig jest wspieranie rozwoju sektora edukacji dla dorosłych oraz umożliwienie większej liczbie osób zdobywania wiedzy; zaznacza, że program ten koncentruje się na nauczaniu oraz potrzebach w zakresie kształcenia osób pobierających naukę w ramach kursów dla dorosłych i „alternatywnych” kursów nauczania, a także na instytucjach świadczących takie usługi; zwraca się do państw członkowskich o podniesienie jakości kształcenia oferowanego przez organizacje zajmujące się oświatą dorosłych oraz o promowanie współpracy między nimi;
41. podkreśla potrzebę promowania istniejących narzędzi europejskich, w szczególności funduszy strukturalnych przeznaczonych na szkolenie;
42. podkreśla, że kształcenie dorosłych wykracza poza działania związane z zatrudnieniem i że systemy formalnego kształcenia i szkolenia przez całe życie, zgodnie z treścią programu „Uczenie się przez całe życie”, powinny uwzględniać także rozwijanie kwalifikacji osobistych, obywatelskich i społecznych;
43. dostrzega pozytywne skutki dla ogółu społeczeństwa wynikające z aktywności osób starszych, której sprzyja ich udział w kształceniu i szkoleniu powodowany chęcią samorealizacji lub kontaktów towarzyskich;
44. podkreśla zapotrzebowanie na statystyki w dziedzinie uczenia się przez całe życie obejmujące grupę wiekową 65+; podkreśla, że ponieważ wiek emerytalny w wielu krajach UE jest podnoszony i ludzie dłużej pracują, konieczne jest uwzględnienie zmian zachodzących w grupie ludności, która nie mieści się w tym przedziale;
45. uznaje edukacyjną i kształtującą rolę sportu, w związku z czym wzywa państwa członkowskie do zwiększania inwestycji w sport oraz do promowania aktywności sportowej w szkołach w celu sprzyjania integracji i przyczyniania się do rozwijania pozytywnych wartości u młodych Europejczyków;
46. podkreśla, że szkolenie zawodników na szczeblu lokalnym ma zasadnicze znaczenie z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju i społecznej roli sportu oraz wyraża poparcie dla organów zarządczych w sporcie, które zachęcają kluby do inwestowania w kształcenie i szkolenie młodych lokalnych zawodników w oparciu o środki wprowadzające minimalną liczbę zawodników trenowanych na szczeblu lokalnym w drużynach klubowych, i zachęca, by kontynuować te działania;
47. zachęca państwa członkowskie do rozważenia możliwości wprowadzenia zakrojonego na większą skalę systemu niewielkich stypendiów, przy jednoczesnym ograniczeniu formalności administracyjnych, dla studentów napotykających trudności finansowe, kształcących się na poziomie niższym niż uniwersytecki, celem zachęcenia ich do kontynuowania nauki, co przyczyni się do ograniczania nierówności społecznych i zapewni lepsze możliwości uczenia się dla wszystkich;
48. jest zdania, że należy podejmować więcej działań w celu zlikwidowania różnic w liczbie mężczyzn i kobiet otrzymujących dyplomy w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, które to różnice ilustruje fakt, że wśród absolwentów kierunków inżynierskich jedynie 20 % to kobiety;
49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Wtorek, 11 września 2012 r.

Internetowa dystrybucja utworów audiowizualnych w UE

P7_TA(2012)0324

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie internetowej dystrybucji utworów audiowizualnych w UE (2011/2313(INI))

(2013/C 353 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (Unesco) w dniu 20 października 2005 r.,
- uwzględniając art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z którym sektor kreatywny ma ważny wkład w walkę z każdą formą dyskryminacji, w tym rasizmem i ksenofobią,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z którym musi być zagwarantowana ochrona danych osobowych,
- uwzględniając decyzję nr 1718/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie programu wspierającego europejski sektor audiowizualny (MEDIA 2007) ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie dziedzictwa filmowego i konkurencyjności związanych z nim działań przemysłowych ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 24 sierpnia 2006 r. w sprawie digitalizacji i udostępnienia w internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa” (COM(2010)0245),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie uwalniania potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 236 z 31.8.2006, s. 28.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0240.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Prawnej (A7-0262/2012),
  - A. mając na uwadze, że era cyfrowa ze swojej natury oferuje szerokie możliwości tworzenia i rozpowszechniania utworów, lecz jednocześnie stawia ogromne wyzwania;
  - B. mając na uwadze, że postępy rynkowe pod wieloma względami wywołały niezbędny wzrost i przyczyniły się do stworzenia treści kulturowych zgodnie z celami jednolitego rynku;
  - C. mając na uwadze, że dziś dostępnych jest o wiele więcej niż kiedykolwiek wcześniej treści tworzonych przez konsumenta;
  - D. mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma zwiększenie konkurencyjności europejskiego sektora audiowizualnego poprzez wspieranie usług online przy jednoczesnym promowaniu cywilizacji europejskiej, europejskiej różnorodności językowej i kulturowej oraz pluralizmu mediów;
  - E. mając na uwadze, że prawa autorskie są niezbędnym instrumentem prawnym, który nadaje ich posiadaczom określone wyłączne prawa oraz je chroni, a jednocześnie umożliwia branży kulturowej i branży twórczej rozwój i utrzymanie dobrej kondycji finansowej, a także pomaga zachować miejsca pracy;
  - F. mając na uwadze, że zmiany ram prawnych mające na celu ułatwienie udostępniania praw autorskich sprzyjałyby swobodnemu przepływowi utworów w Unii i przyczyniłyby się do wzmocnienia europejskiego przemysłu audiowizualnego;
  - G. mając na uwadze, że europejscy nadawcy odgrywają zasadniczą rolę w promowaniu europejskiej branży twórczej i ochronie różnorodności kulturowej, a także finansują ponad 80 % produkcji oryginalnych treści audiowizualnych;
  - H. mając na uwadze, że pokazy kinowe nadal stanowią znaczną część dochodów branży filmowej oraz wywierają znaczący wpływ na sukces filmów na platformach wideo na żądanie;
  - I. mając na uwadze, że art. 13 ust. 1 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych stanowi podstawę podejmowania zobowiązań do finansowania i promowania w odniesieniu do audiowizualnych usług medialnych na żądanie, ponieważ one również odgrywają kluczową rolę w promowaniu i ochronie różnorodności kulturowej;
  - J. mając na uwadze, że europejscy nadawcy w cyfrowym, jednolitym i multimedialnym środowisku wieloplatfomowym potrzebują elastycznych systemów ustalania praw, tworzonych z myślą o przyszłości, które umożliwiają również skuteczne ustalanie praw w pojedynczym punkcie kontaktowym; mając na uwadze, że w krajach nordyckich podobne elastyczne mechanizmy ustalania praw funkcjonują już od dziesięcioleci;
  - K. mając na uwadze, że niezbędne jest zapewnienie rozwoju atrakcyjnej i zróżnicowanej legalnej oferty internetowej oraz dalsze wspieranie i zapewnianie łatwej dystrybucji takich treści poprzez ograniczenie do minimum przeszkód w udzielaniu licencji, w tym licencji transgranicznych; podkreśla również znaczenie ułatwiania konsumentom korzystania z treści, zwłaszcza w odniesieniu do płatności;
  - L. mając na uwadze, że konsumenci domagają się dostępu do wciąż szerszej gamy filmów online niezależnie od położenia geograficznego platform;

Wtorek, 11 września 2012 r.

- M. mając na uwadze, że utwory audiowizualne są już obecnie rozpowszechniane w Europie zgodnie z zasadami paneuropejskich licencji uzyskanych na zasadzie dobrowolności, oraz mając na uwadze, że ich dalszy rozwój jest jednym z rozwiązań, jakie można rozważyć, o ile istnieje takie zapotrzebowanie z ekonomicznego punktu widzenia; mając na uwadze, że trzeba należyście uznać fakt, iż przedsiębiorstwa muszą również uwzględniać różnorodne językowe i kulturowe preferencje europejskich konsumentów, które odzwierciedlają różnorodność wyborów obywateli UE pod względem konsumpcji utworów audiowizualnych w ramach jednolitego rynku;
- N. mając na uwadze, że internetowa dystrybucja produktów audiowizualnych stwarza doskonałą okazję do poszerzenia znajomości języków europejskich, oraz mając na uwadze, że cel ten można osiągnąć za pomocą wersji oryginalnych oraz możliwości tłumaczenia produktów audiowizualnych na wiele różnych języków;
- O. mając na uwadze, że zarówno dla posiadaczy praw, jak dla odbiorców utworów zasadnicze znaczenie ma zapewnienie pewności prawa w odniesieniu do praw autorskich i praw pokrewnych w europejskiej przestrzeni cyfrowej poprzez większą koordynację przepisów prawa państw członkowskich;
- P. mając na uwadze, że wzmocnienie ram prawnych sektora audiowizualnego w Europie przyczynia się do dalszej ochrony wolności wypowiedzi i myśli, przy jednoczesnym wzmocnieniu wartości demokratycznych oraz zasad UE;
- Q. mając na uwadze, że należy podjąć konkretne działania mające na celu ochronę europejskiego dziedzictwa filmowego i audiowizualnego, w szczególności poprzez promowanie cyfryzacji treści oraz ułatwianie obywatelom i użytkownikom dostępu do europejskiego dziedzictwa filmowego i audiowizualnego;
- R. mając na uwadze, że wprowadzenie systemu identyfikacji i etykietowania utworów przyczyniłoby się do ochrony posiadaczy praw i ograniczenia nieuprawnionego wykorzystywania utworów;
- S. mając na uwadze, że podstawową sprawą jest zachowanie neutralności sieci informacyjnych i komunikacyjnych oraz zagwarantowanie projektowania platform medialnych i odtwarzaczy multimedialnych neutralnych technologicznie z myślą o zapewnieniu dostępności usług audiowizualnych, a także wspieranie wolności wypowiedzi i pluralizmu mediów w Unii Europejskiej oraz uwzględnienie konwergencji technologicznej;
- T. mając na uwadze, że trwałe zapewnienie twórczości kulturalnej i różnorodności kulturowej nie jest możliwe bez prawa autorskiego, które chroni i wynagradza twórców, ani bez szczelnego z prawnego punktu widzenia dostępu do dziedzictwa kulturowego dla użytkowników; mając na uwadze, że nowe modele biznesowe powinny obejmować efektywne systemy udzielania licencji, dalsze inwestycje w cyfryzację treści twórczych oraz łatwy dostęp dla konsumentów;
- U. mając na uwadze, że liczne naruszenia praw autorskich i pokrewnych wynikają z uzasadnionego zapotrzebowania wśród potencjalnych odbiorców na nową ofertę audiowizualną charakteryzującą się prostymi i uczciwymi warunkami pod względem ceny, oraz mając na uwadze, że zapotrzebowanie to nie zostało jeszcze wystarczająco zaspokojone;
- V. mając na uwadze, że należy zachęcać do działań mających na celu dostosowanie się do realiów ery cyfrowej, zwłaszcza zmierzających do uniknięcia delokalizacji motywowanych chęcią znalezienia ustawodawstwa zapewniającego jak najmniejszą ochronę praw autorskich;
- W. mając na uwadze słuszność żądań, by we wszystkich umowach przewidywano sprawiedliwe wynagrodzenie dla autorów za wszystkie formy eksploatacji ich utworów, w tym eksploatację w internecie;
- X. mając na uwadze pilną konieczność przedłożenia przez Komisję wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie organizacji zbiorowego zarządzania prawami oraz stowarzyszeń autorów, aby zwiększyć zaufanie do stowarzyszeń autorów poprzez wprowadzenie środków służących poprawie ich efektywności, znacznemu zwiększeniu ich przejrzystości oraz wspieranie dobrego zarządzania nimi i skutecznych mechanizmów rozwiązywania sporów;

Wtorek, 11 września 2012 r.

- Y. mając na uwadze, że zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi jest niezbędnym narzędziem dla nadawców z uwagi na dużą liczbę praw, które muszą oni codziennie ustalać, i w związku z tym powinno przyczynić się do utworzenia skutecznych systemów udzielania licencji na korzystanie w internecie z treści audiowizualnych na życzenie;
- Z. mając na uwadze, że należy dostosować przepisy dotyczące opodatkowania dóbr i usług kulturalnych do realiów ery cyfrowej;
- AA. mając na uwadze, że chronologia wykorzystywania medialnego odpowiada ogólnej równowadze sektora audiowizualnego, umożliwiającej zapewnienie skutecznego systemu prefinansowania utworów audiowizualnych;
- AB. mając na uwadze, że zasada chronologii wykorzystywania medialnego napotyka rosnącą konkurencję z uwagi na coraz większą dostępność utworów cyfrowych oraz możliwość natychmiastowego rozpowszechniania, jaką oferuje zaawansowane społeczeństwo informacyjne;
- AC. mając na uwadze, że Unia powinna przyjąć spójne podejście do kwestii technicznych poprzez propagowanie interoperacyjności systemów wykorzystywanych w erze cyfrowej;
- AD. mając na uwadze, że ramy ustawodawcze i finansowe powinny być korzystne dla przedsiębiorstw promujących internetową dystrybucję produktów audiowizualnych przynoszącą zyski gospodarcze;
- AE. mając na uwadze wyjątkowe znaczenie dostępu do mediów dla osób niepełnosprawnych, oraz fakt, że należy go ułatwiać, w tym poprzez dostosowywanie programów do potrzeb osób niepełnosprawnych;
- AF. mając na uwadze, że istnieje pilna potrzeba przyspieszenia badań i rozwoju w celu rozwoju technik zautomatyzowanego zarządzania usługami dla osób niepełnosprawnych, w szczególności poprzez usługę telewizji hybrydowej;

1. dostrzega rozdrobnienie rynku internetowego, charakteryzującego się między innymi barierami technicznymi, złożonością procedur udzielania licencji, różnicami w metodach płatności, brakiem interoperacyjności podstawowych elementów, takich jak podpis elektroniczny, oraz zróżnicowaniem stawek niektórych podatków od towarów i usług, w tym stawek podatku VAT; uważa zatem, że istnieje obecnie potrzeba przyjęcia przejrzystego, elastycznego i zharmonizowanego podejścia na szczeblu europejskim w celu urzeczywistnienia jednolitego rynku cyfrowego; podkreśla, że we wszystkich proponowanych działaniach należy dążyć do zmniejszenia obciążeń administracyjnych i kosztów transakcji związanych z udzielaniem i uzyskiwaniem licencji na treści;

Legalna oferta, dostępność i zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi

- 2. podkreśla konieczność zwiększenia atrakcyjności, pod względem ilości i jakości, oraz aktualności legalnej oferty, a także poprawy dostępności utworów audiowizualnych, w tym utworów w wersji oryginalnej z napisami oraz utworów we wszystkich językach urzędowych UE;
- 3. podkreśla znaczenie oferowania treści z napisami w tak wielu językach, jak to możliwe, zwłaszcza za pośrednictwem usług wideo na żądanie;
- 4. podkreśla, że istnieje coraz bardziej wyraźna potrzeba wsparcia procesu powstawania legalnych i atrakcyjnych ofert treści internetowych oraz potrzeba zachęcania do innowacyjnych rozwiązań, i z tego względu istotne jest, by nowe sposoby dystrybucji były elastyczne, aby umożliwić powstawanie nowych modeli działalności i udostępnić towary cyfrowe wszystkim obywatelom UE niezależnie od państwa członkowskiego ich zamieszkania, z należyтым uwzględnieniem zasady neutralności sieci;

Wtorek, 11 września 2012 r.

5. podkreśla, że usługi cyfrowe, takie jak strumieniowa transmisja wideo, powinny zostać udostępnione wszystkim obywatelom UE niezależnie od tego, w których państwach członkowskich są umiejscowione ich źródła; wzywa Komisję do zwrócenia się do europejskich przedsiębiorstw cyfrowych o zlikwidowanie kontroli geograficznych (np. blokowania adresów IP) w całej Unii oraz o umożliwienie nabywania usług cyfrowych w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, z którego pochodzi konsument; zwraca się do Komisji o sporządzenie analizy stosowania dyrektywy w sprawie transmisji kablowej i satelitarnej⁽¹⁾ w odniesieniu do dystrybucji cyfrowej;
6. uważa, że należy poświęcić więcej uwagi zwiększeniu bezpieczeństwa internetowych platform dystrybucji, w tym płatności on-line;
7. podkreśla konieczność wprowadzenia przez legalne platformy świadczące usługi online alternatywnych i innowacyjnych systemów mikropłatności, jak np. płatności SMS lub płatności za pomocą aplikacji, aby ułatwić korzystanie z nich konsumentom;
8. podkreśla, że problemy związane z systemami płatności w internecie, takie jak brak interoperacyjności i wysokie koszty mikropłatności dla konsumentów, należy rozwiązywać, wypracowując proste, innowacyjne i opłacalne rozwiązania z korzyścią zarówno dla konsumentów, jak i dla platform cyfrowych;
9. wzywa do opracowania nowych rozwiązań w zakresie przyjaznych użytkownikom systemów płatności, takich jak mikropłatności, oraz w zakresie systemów ułatwiających dokonywanie płatności bezpośrednich na rzecz twórców, a zatem korzystnych zarówno dla konsumentów, jak i autorów;
10. podkreśla, że korzystanie z utworów europejskich, w tym szczególnie z utworów audiowizualnych, w internecie może stanowić prawdziwą szansę na lepsze ich rozpowszechnianie i dystrybucję w warunkach, w których legalna oferta może rozwijać się w środowisku zapewniającym zdrową konkurencję, w którym skutecznie rozwiązuje się problem nielegalnej oferty utworów chronionych;
11. sprzyja rozwojowi bogatej i różnorodnej legalnej oferty treści audiowizualnych, zwłaszcza poprzez uelastycznienie okien eksploatacyjnych; podkreśla, że posiadacze praw autorskich powinni mieć możliwość swobodnego decydowania o tym, kiedy zechcą umieścić produkty na poszczególnych platformach;
12. podkreśla, że należy dopilnować, aby obecny system okien eksploatacyjnych nie został wykorzystany jako środek blokowania eksploatacji utworów w internecie ze szkodą dla drobnych producentów i dystrybutorów;
13. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji dotyczącą wdrożenia działania przygotowawczego przyjętego przez Parlament w odniesieniu do testowania nowych sposobów dystrybucji opartej na komplementarności między platformami pod kątem elastyczności okien eksploatacyjnych;
14. apeluje o wsparcie strategii umożliwiających europejskim MŚP świadczącym usługi audiowizualne skuteczniejsze zarządzanie prawami cyfrowymi, a tym samym zdobycie większej liczby odbiorców;
15. wzywa wszystkie państwa członkowskie do natychmiastowego wdrożenia art. 13 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w formie wiążącej oraz wprowadzenia zobowiązań do finansowania i promowania dotyczących audiowizualnych usług medialnych na żądanie, a także wzywa Komisję do niezwłocznego złożenia Parlamentowi zgodnie z art. 13 ust. 3 szczegółowego sprawozdania na temat obecnego stanu wdrożenia;

⁽¹⁾ Dyrektywa 93/83/EWG, Dz.U. L 248 z 6.10.1993, s. 15.

Wtorek, 11 września 2012 r.

16. przypomina, że do stworzenia jednolitego cyfrowego rynku wewnętrznego w Europie konieczne jest ustanowienie jednolitych europejskich przepisów dotyczących zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi, aby powstrzymać narastającą tendencję do uchwalania zróżnicowanych przepisów w państwach członkowskich, które utrudniają transgraniczne ustalanie praw;
17. popiera stworzenie ram prawnych mających na celu ułatwienie digitalizacji i transgranicznego rozpowszechniania utworów osieroconych na jednolitym rynku cyfrowym, co jest jednym z głównych działań określonych w Europejskiej agendzie cyfrowej, która jest częścią strategii „Europa 2020”;
18. zauważa, że rozwój dostawców usług transgranicznych jest w pełni możliwy pod warunkiem, że platformy biznesowe są przygotowane do nabywania w drodze umów praw do działalności na co najmniej jednym terytorium, ponieważ należy pamiętać, że systemy terytorialne są naturalnymi rynkami w sektorze audiowizualnym;
19. kładzie nacisk na konieczność zagwarantowania pewności prawa w odniesieniu do wyboru systemu prawnego obowiązującego podczas ustalania praw w przypadku transgranicznej dystrybucji, proponując, aby prawem mającym zastosowanie mogło być prawo państwa, w którym dany podmiot prowadzi główną działalność lub uzyskuje zasadniczą część dochodów;
20. ponownie podkreśla cel dotyczący szerszej i skutecznej transgranicznej, internetowej dystrybucji utworów audiowizualnych w państwach członkowskich;
21. proponuje przyjęcie na szczeblu UE kompleksowego podejścia, które powinno obejmować ściślejszą współpracę między posiadaczami praw, internetowymi platformami dystrybucji oraz dostawcami usług internetowych, tak aby ułatwić przyjazny użytkownikowi i konkurencyjny dostęp do treści audiowizualnych;
22. zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia elastyczności i interoperacyjności w dystrybucji utworów audiowizualnych za pośrednictwem platform cyfrowych w dążeniu do poszerzenia legalnej oferty internetowej tych utworów w odpowiedzi na popyt na rynku oraz w celu wspierania transgranicznego dostępu do treści pochodzących z innych państw członkowskich przy jednoczesnym dbaniu o przestrzeganie praw autorskich;
23. z zadowoleniem przyjmuje nowy program „Kreatywna Europa” zaproponowany przez Komisję, który podkreśla to, że dystrybucja internetowa ma również ogromny, pozytywny wpływ na dystrybucję utworów audiowizualnych, a w szczególności na zdobywanie nowych odbiorców w Europie i poza nią, a także na zwiększenie spójności społecznej;
24. podkreśla znaczenie neutralności sieci w celu zagwarantowania równego dostępu do sieci wysokiej prędkości, co ma kluczowe znaczenie dla jakości legalnych usług audiowizualnych świadczonych w internecie;
25. podkreśla, że przepaść cyfrowa między państwami członkowskimi lub regionami UE jest poważną przeszkodą utrudniającą rozwój jednolitego rynku cyfrowego; wzywa zatem do zwiększenia dostępności internetu szerokopasmowego w całej UE w celu ułatwienia dostępu do usług internetowych i nowych technologii;
26. przypomina, że do celów komercyjnej eksploatacji prawa przekazywane są producentowi audiowizualnemu, który funkcjonuje w oparciu o centralizację wyłącznych praw udzielanych na mocy prawa autorskiego w celu zorganizowania finansowania, produkcji i dystrybucji utworów audiowizualnych;
27. przypomina, że komercyjna eksploatacja wyłącznych praw do publicznego udostępniania utworów i podawania ich do publicznej wiadomości ma na celu generowanie środków finansowych w przypadku sukcesu komercyjnego, tak aby finansować przyszłą produkcję i dystrybucję utworów, wspierając tym samym dostępność zróżnicowanej i stałej oferty nowych filmów;

Wtorek, 11 września 2012 r.

28. wzywa Komisję do wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą dotyczącą zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, mającą na celu zapewnienie większej odpowiedzialności, przejrzystości i lepszego zarządzania ze strony organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, wraz ze skutecznymi mechanizmami rozstrzygania sporów, oraz wyjaśnienie i uproszczenie zasad funkcjonowania systemów udzielania licencji w sektorze muzycznym; zwraca w tym względzie uwagę na potrzebę dokonania wyraźnego rozróżnienia między praktykami udzielania licencji dotyczących różnych rodzajów treści, w szczególności na utwory audiowizualne/kinematograficzne i muzyczne; przypomina, że przyznawanie licencji na utwory audiowizualne odbywa się na podstawie indywidualnych umów oraz, w niektórych przypadkach, zbiorowego zarządzania roszczeniami o wynagrodzenie;

29. podkreśla, że w sprawozdaniu Komisji w sprawie stosowania dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ wskazano na odmienne wdrażanie przez państwa członkowskie przepisów określonych w art. 5, 6 i 8, co prowadzi do istnienia różnych wykładni i orzeczeń sądów państw członkowskich; wskazuje na fakt, że stały się one częścią szczegółowego orzecznictwa dotyczącego sektora audiowizualnego;

30. wzywa Komisję do dalszego rygorystycznego monitorowania stosowania dyrektywy 2001/29/WE oraz do okresowego przedstawiania Parlamentowi i Radzie sprawozdań na temat wyników tego monitorowania;

31. wzywa Komisję, aby po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami dokonała przeglądu dyrektywy 2001/29/WE w celu doprecyzowania treści art. 5, 6 i 8 i zapewnienia harmonizacji na szczeblu unijnym ram prawnych w zakresie ochrony praw autorskich w społeczeństwie informacyjnym;

32. popiera utworzenie spójnych europejskich przepisów dotyczących prawidłowego zarządzania oraz przejrzystości w odniesieniu do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi oraz dotyczących skutecznych mechanizmów rozwiązywania sporów;

33. podkreśla, że uproszczone ustalanie praw i ich gromadzenie, zwłaszcza praw muzycznych w utworach audiowizualnych do dystrybucji w internecie, wspierałoby jednolity rynek, i wzywa Komisję do uwzględnienia tej kwestii w planowanym akcie prawnym dotyczącym zbiorowego zarządzania prawami;

34. zwraca uwagę, że postępująca konwergencja mediów wymaga nowych rozwiązań nie tylko w prawie autorskim, ale również w prawie medialnym; wzywa Komisję, aby – uwzględniając najnowsze rozwiązania technologiczne – sprawdziła, w jakim stopniu przepisy dotyczące linearnych i nielinearnych usług medialnych zawarte w dyrektywie 2010/13/UE w sprawie audiowizualnych usług medialnych są jeszcze aktualne;

35. uważa, że ograniczenia dotyczące reklam w przypadku linearnych ofert skierowanych do dzieci, a także w przypadku wiadomości i programów informacyjnych, są uzasadnione, mimo iż rozróżnienie pomiędzy linearnymi a nielinearnymi ofertami jest coraz bardziej anachroniczne; sugeruje jednak, aby zastanowić się nad nowymi formami systemów rozliczeń czasu emisji reklam obejmującymi wszystkie platformy i programy, dzięki którym można zachęcić do emisji treści o wysokiej jakości, które równocześnie podwyższają jakość programów linearnych i zwiększają różnorodność treści w internecie, nie ograniczając przychodów prywatnych nadawców;

36. podkreśla, że w środowisku cyfrowym w dalszym ciągu należy stosować opcję terytorialnych systemów produkcji i dystrybucji, ponieważ okazuje się, że taka forma organizacji rynku audiowizualnego służy za podstawę finansowania europejskich utworów audiowizualnych i kinematograficznych;

37. wzywa Komisję do przedstawienia analizy, czy zasada wzajemnego uznawania może być stosowana do towarów cyfrowych w taki sam sposób jak do towarów fizycznych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10.

Wtorek, 11 września 2012 r.

Identyfikacja

38. uważa, że aby ułatwić ustalanie praw, można by korzystać z nowych technologii; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym inicjatywę dotyczącą systemu numeracji służącego identyfikacji utworów audiowizualnych (International Standard Audiovisual Number – ISAN), który ułatwia identyfikację utworów audiowizualnych i posiadaczom praw autorskich; wzywa Komisję do rozważenia środków wykonawczych ułatwiających powszechniejsze stosowanie systemu ISAN;

Nieuprawnione wykorzystanie

39. wzywa Komisję do zapewnienia internautom korzystającym z usług oferowanych w ramach transmisji strumieniowej pewności prawa oraz do rozważenia w szczególności sposobów zapobiegania korzystaniu z systemów płatności i opłacaniu takich usług poprzez reklamy na płatnych platformach, które oferują nielegalne usługi pobierania i transmisji strumieniowej;

40. wzywa państwa członkowskie do propagowania poszanowania praw autorskich i pokrewnych oraz do zwalczania nielegalnego dostarczania i dystrybucji utworów, także w ramach transmisji strumieniowej;

41. zwraca uwagę na rozwój platform społecznościowych oferujących internautom możliwość wsparcia finansowego produkcji filmu lub programu dokumentalnego, dzięki czemu internauci mogą poczuć się jak ich współtwórcy, lecz podkreśla jednak, że istnieje małe prawdopodobieństwo, by tego rodzaju finansowanie w najbliższej przyszłości zastąpiło tradycyjne źródła finansowania;

42. uznaje, że w obszarach, w których możliwe jest zastosowanie alternatywnych rozwiązań prawnych, naruszenie praw autorskich w internecie nadal pozostaje problemem, i w związku z tym legalną dostępność w internecie wytworów kultury chronionych prawem autorskim należy uzupełnić lepszym egzekwowaniem praw autorskich w internecie, w pełnym poszanowaniu praw podstawowych, a zwłaszcza wolności informacji i wypowiedzi, ochrony danych osobowych oraz prawa do prywatności, a także zasady zwykłego przekazu;

43. zachęca Komisję do sprzyjania sformułowaniu ram zapewniających pewność prawa w kontekście zmiany dyrektywy 2004/48/WE, która została stworzona dla rynku analogowego, w celu wprowadzenia w niej zmian koniecznych do opracowania skutecznych rozwiązań dla rynku cyfrowego;

Wynagrodzenie

44. przypomina o konieczności zapewnienia posiadaczom praw odpowiedniego wynagrodzenia z tytułu internetowej dystrybucji treści audiowizualnych; stwierdza, że pomimo iż prawa autorskie są uznawane na szczeblu europejskim od 2001 r., nadal wynagrodzenie za udostępnianie utworów w internecie jest niewystarczające;

45. uważa, że takie wynagrodzenie powinno mieć na celu ułatwienie twórczości artystycznej i zwiększenie konkurencyjności Europy, a także uwzględnić specyfikę sektora, interesy różnych zainteresowanych stron oraz potrzebę znaczącego uproszczenia procedur licencjonowania; wzywa Komisję do stymulowania tworzenia oddolnych rozwiązań we współpracy z wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu dalszych prac nad szczegółowym prawodawstwem UE;

46. utrzymuje, że zasadnicze znaczenie ma zapewnienie autorom i wykonawcom sprawiedliwego wynagrodzenia, proporcjonalnego do wszystkich form eksploatacji, zwłaszcza eksploatacji ich utworów w internecie; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do wprowadzenia zakazu umów wykupu, które są sprzeczne z powyższą zasadą;

47. wzywa Komisję do pilnego przedstawienia badania, w którym zostaną przeanalizowane różnice między poszczególnymi mechanizmami wynagradzania autorów i wykonawców stosowanymi na poziomie krajowym, w celu opracowania wykazu najlepszych praktyk;

Wtorek, 11 września 2012 r.

48. wzywa do zrównoważenia pozycji negocjacyjnej autorów i wykonawców wobec producentów poprzez nadanie autorom i wykonawcom niezwykłego prawa do wynagrodzenia za wszystkie formy eksploatacji ich utworów, w tym do bieżącego wynagrodzenia w przypadku, gdy przełożą oni producentowi swoje wyłączne prawa do udostępniania;

49. wzywa do podjęcia działań mających na celu zapewnienie sprawiedliwego wynagrodzenia posiadaczom praw autorskich za dystrybucję, retransmisję lub reemisję utworów audiowizualnych;

50. utrzymuje, że najlepszym sposobem na zapewnienie posiadaczom praw godnego wynagrodzenia jest umożliwienie wyboru wedle życzenia pomiędzy układami zbiorowymi (w tym uzgodnionymi umowami standardowymi) a rozszerzonymi licencjami zbiorowymi i organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi;

Wydawanie licencji

51. zaznacza, że europejski dorobek prawny w dziedzinie praw autorskich nie wyklucza per se mechanizmów dobrowolnego udzielania licencji obejmujących terytorium kilku państw lub licencji ogólnoeuropejskich, aby zaś możliwe było dokonanie postępu w kierunku jednolitego rynku cyfrowego, niezbędne jest zastosowanie elastycznego i komplementarnego podejścia na szczeblu europejskim ze względu na różnice kulturowe i językowe między państwami członkowskimi oraz różnice w przepisach krajowych, w tym niezwiązanych z własnością intelektualną;

52. podkreśla, że ogólnoeuropejskie mechanizmy udzielania licencji lub mechanizmy obejmujące kilka państw powinny pozostać dobrowolne oraz że językowe i kulturowe różnice pomiędzy państwami członkowskimi, wraz ze zróżnicowaniem przepisów krajowych niezwiązanych z prawem autorskim, niosą ze sobą szczególne i specyficzne wyzwania; jest w związku z tym przekonany o konieczności przyjęcia elastycznego podejścia do ogólnoeuropejskiego wydawania licencji, przy jednoczesnej ochronie posiadaczy praw autorskich i stopniowym zmierzaniu ku jednolitemu rynkowi cyfrowemu;

53. uważa, że gdyby można było wspierać i propagować zrównoważony system udzielania licencji na terytorium kilku państw w ramach jednolitego rynku cyfrowego utworów audiowizualnych, ułatwiłoby to inicjatywy rynkowe; podkreśla, że technologie cyfrowe zapewniają nowe i innowacyjne sposoby dopasowania i wzbogacenia oferty takich utworów na poszczególnych rynkach oraz zaspokojenia popytu konsumentów, w tym na usługi transgraniczne dostosowane do indywidualnych potrzeb; wzywa do lepszego wykorzystania technologii cyfrowych, które powinny stanowić podstawę zarówno dla zróżnicowania, jak i dla zwielokrotnienia legalnej oferty utworów audiowizualnych;

54. jest przekonany, że potrzebne są aktualne informacje o warunkach licencjonowania, posiadaczach licencji i ich zbiorach, a także przeprowadzenia szczegółowych analiz na szczeblu europejskim w celu zwiększenia przejrzystości, zidentyfikowania źródła problemów i opracowania jasnych, skutecznych i odpowiednich mechanizmów służących ich rozwiązaniu;

55. zauważa, że w erze cyfrowej łatwiejsze administrowanie prawami autorskimi do utworów audiowizualnych w przypadku komercyjnej eksploatacji utworów byłoby możliwe, gdyby państwa członkowskie promowały skuteczne i przejrzyste udzielanie licencji, w tym dobrowolnych, rozszerzonych licencji zbiorowych, tam, gdzie takich procedur obecnie brakuje;

56. zauważa, że warto byłoby, żeby pracownicy zatrudnieni w sektorze kultury oraz państwa członkowskie wynegocjowali wdrożenie środków umożliwiających pełne wykorzystanie technologii cyfrowej w interesie publicznych zbiorów utworów będących częścią dziedzictwa, zwłaszcza jeżeli chodzi o dostęp na odległość do utworów cyfrowych na skalę niekomercyjną;

57. z zadowoleniem przyjmuje konsultacje Komisji zapoczątkowane po opublikowaniu zielonej księgi i uznanie szczególnego charakteru sektora audiowizualnego pod względem mechanizmów udzielania licencji, które mają duże znaczenie dla stałego rozwoju tego sektora pod względem propagowania zarówno różnorodności kulturowej, jak i silnego europejskiego przemysłu audiowizualnego na jednolitym rynku cyfrowym;

Wtorek, 11 września 2012 r.

Interoperacyjność

58. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby zbiorowe zarządzanie prawami było oparte na skutecznych, funkcjonalnych i interoperacyjnych systemach;

VAT

59. podkreśla, że należy pilnie rozpocząć debatę w sprawie rozbieżności stawek VAT stosowanych w państwach członkowskich oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do koordynowania swoich działań w tej dziedzinie;

60. podkreśla, że należy rozważyć stosowanie obniżonej stawki podatku VAT w odniesieniu do dystrybucji cyfrowej dóbr i usług kulturalnych, aby zaradzić rozbieżnościom między usługami online a tradycyjnymi;

61. podkreśla konieczność stosowania takiej samej stawki VAT wobec kulturalnych utworów audiowizualnych sprzedawanych w internecie i poza nim; uważa, że stosowanie obniżonych stawek VAT od internetowych treści kulturowych sprzedawanych przez dostawcę prowadzącego działalność gospodarczą w UE konsumentowi mieszkającemu w UE przyczyniłoby się do zwiększenia atrakcyjności platform cyfrowych; przypomina w związku z tym o swoich rezolucjach: z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie nowelizacji przepisów o podatku VAT w celu pobudzenia jednolitego rynku cyfrowego ⁽¹⁾ oraz z dnia 13 października 2011 r. w sprawie przyszłości podatku VAT ⁽²⁾;

62. wzywa Komisję do wdrożenia ram prawnych dotyczących usług audiowizualnych online spoza UE, w przypadku gdy są one skierowane bezpośrednio lub pośrednio do obywateli UE, tak aby usługi te podlegały takim samym wymogom co usługi UE;

Ochrona i promowanie utworów audiowizualnych

63. zwraca uwagę na warunki, na jakich zapewnia się renowację i konserwację utworów audiowizualnych oraz ich udostępnianie do celów kulturalnych i edukacyjnych w erze cyfrowej, i podkreśla, że kwestia tej należy poświęcić szczególną uwagę;

64. zachęca państwa członkowskie do wdrożenia dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych oraz zaleca, aby państwa członkowskie monitorowały faktyczną prezentację i promocję utworów europejskich, a w szczególności filmów i programów dokumentalnych, w ramach różnych, powszechnie dostępnych audiowizualnych usług medialnych, a także podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy pomiędzy organami regulacyjnymi i organizacjami odpowiedzialnymi za finansowanie filmów;

65. wzywa Komisję do stworzenia mechanizmów wspierających dostęp do archiwalnych materiałów audiowizualnych przechowywanych przez instytucje europejskie zajmujące się dziedzictwem filmowym; zauważa, że z przyczyn związanych często z coraz mniejszą atrakcyjnością dla konsumentów oraz ograniczonym czasem przechowywania znaczna część europejskich materiałów audiowizualnych nie jest udostępniana w sposób komercyjny;

66. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania rozwiązań mających na celu sprzyjanie cyfryzacji, ochronie i udostępnianiu tych utworów w celach edukacyjnych, w tym transgranicznie;

67. zwraca uwagę na znaczenie biblioteki internetowej Europeana oraz uważa, że państwa członkowskie i instytucje kultury powinny poświęcić więcej uwagi jej dostępności i widoczności;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0513.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0436.

Wtorek, 11 września 2012 r.

68. uważa, że digitalizacja i ochrona zasobów kulturowych oraz większy dostęp do nich stwarzają ogromne możliwości gospodarcze i społeczne oraz są podstawowym warunkiem przyszłego rozwoju potencjału kulturowego i kreatywnego Europy oraz jej obecności branżowej w tym obszarze; popiera w związku z tym zalecenie Komisji z dnia 27 października 2011 r. w sprawie digitalizacji i udostępniania w internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych ⁽¹⁾ oraz wniosek dotyczący utworzenia aktualnego pakietu środków w tym zakresie;

Edukacja

69. podkreśla znaczenie propagowania umiejętności cyfrowych oraz umiejętności korzystania z mediów przez wszystkich obywateli UE – w tym przez osoby starsze i osoby niepełnosprawne, np. niedosłyszące – a także zniwelowanie przepaści cyfrowej w społeczeństwie, ponieważ aspekty te odgrywają zasadniczą rolę w kontekście udziału społecznego i demokratycznego obywatelstwa; przypomina o istotnej roli, jaką odgrywają w tym zakresie media publiczne w ramach świadczonych przez nie usług publicznych;

70. ponownie podkreśla zasadnicze znaczenie włączenia nowych technologii do krajowych programów nauczania oraz szczególne znaczenie kształtowania wśród wszystkich obywateli UE w każdym wieku umiejętności korzystania z mediów i umiejętności cyfrowych w celu rozwijania ich kompetencji w tych dziedzinach i korzystania z nich;

71. wskazuje na konieczność przeprowadzenia europejskich i krajowych kampanii edukacyjnych zwiększających świadomość znaczenia praw własności intelektualnej oraz wiedzę o dostępności legalnych kanałów dystrybucji utworów audiowizualnych w internecie; zauważa, że należy odpowiednio informować konsumentów o wszelkich kwestiach związanych z prawem własności intelektualnej, które mogą zaistnieć w związku z usługami współdzielenia plików w ramach usług z zakresu chmury obliczeniowej;

72. zwraca uwagę na potrzebę bardziej wyczerpującego informowania opinii publicznej o znaczeniu ochrony praw autorskich i związanego z nimi godnego wynagrodzenia;

73. podkreśla potrzebę uwzględnienia przyznania szczególnego statusu instytucjom pełniącym funkcję edukacyjną w odniesieniu do dostępu online do utworów audiowizualnych;

MEDIA 2014-2020

74. zwraca uwagę, że program MEDIA przyjął się jako samodzielna marka oraz że podstawowe znaczenie ma kontynuowanie ambitnego programu MEDIA w latach 2014–2020, opracowanego w duchu obecnego programu;

75. podkreśla, że kluczowe znaczenie ma to, by program MEDIA w dalszym ciągu funkcjonował jako odrębny program poświęcony wyłącznie sektorowi audiowizualnemu;

*

*   *

76. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 29.10.2011, s. 39.

Środa, 12 września 2012 r.

Decyzja o niewyrażeniu sprzeciwu wobec środka wykonawczego: pokładowy system zapobiegania kolizjom w niektórych statkach powietrznych

P7_TA(2012)0325

Decyzja Parlamentu Europejskiego o niewyrażeniu sprzeciwu wobec projektu decyzji Komisji upoważniającej Republikę Francuską do zastosowania odstępstwa od rozporządzenia Komisji (UE) nr 1332/2011 w odniesieniu do stosowania nowej wersji oprogramowania pokładowego systemu zapobiegania kolizjom (ACAS II) w przypadku niektórych nowo zbudowanych statków powietrznych (D020967/02 – 2012/2745 (RPS))

(2013/C 353 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji przedstawiony przez Komisję (D020967/02),
  - uwzględniając opinię Komitetu Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego z dnia 4 czerwca 2012 r., o której mowa w punkcie 9 preambuły projektu decyzji Komisji,
  - uwzględniając pismo Komisji z dnia 5 lipca 2012 r., w którym Komisja zwraca się do Parlamentu o oświadczenie, że Parlament nie wyrazi sprzeciwu wobec projektu decyzji,
  - uwzględniając pismo Komisji Transportu i Turystyki do przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji z dnia 27 lipca 2012 r.,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 216/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 14 ust. 6 i 7,
  - uwzględniając art. 5 a decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 88 ust. 4 lit. d) oraz art. 87a ust. 6 Regulaminu,
  - uwzględniając fakt, iż nie wyrażono żadnego sprzeciwu w terminie określonym w art. 87a ust. 6 tiret trzecie i czwarte Regulaminu, który to termin upłynął w dniu 11 września 2012 r.,
- A. mając na uwadze, że projekt decyzji Komisji przewiduje, że decyzja ta przestaje mieć zastosowanie z dniem 31 stycznia 2013 r. a także mając na uwadze, że w tej sytuacji nie należy zwlekać z jej przyjęciem;
1. oświadcza, że nie wyraża sprzeciwu wobec projektu decyzji Komisji;
  2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Komisji i do informacji Rady.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ z.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Środa, 12 września 2012 r.

Decyzja o niewyrażeniu sprzeciwu wobec aktu delegowanego: współpraca międzynarodowa i negocjacje w sektorze mleka i przetworów mlecznych

P7_TA(2012)0326

Decyzja Parlamentu Europejskiego o niewyrażeniu sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 28 czerwca 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do współpracy międzynarodowej i negocjacji umownych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych (12020-12 – C(2012)4297 – 2012/2780 (RPS)

(2013/C 353 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (C(2012)4297),
  - uwzględniając pismo Komisji z dnia 27 lipca 2012 r., w którym Komisja zwraca się do Parlamentu o oświadczenie, że Parlament nie wyrazi sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego,
  - uwzględniając art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 126 ust. 1 oraz art. 196a ust. 5,
  - uwzględniając art. 87a ust. 6 Regulaminu,
  - uwzględniając fakt, iż nie wyrażono żadnego sprzeciwu w terminie określonym w art. 87a ust. 6 tiret trzecie i czwarte Regulaminu, który to termin upłynął w dniu 11 września 2012 r.,
  - A. mając na uwadze, że Komisja podkreśliła, iż istotne jest, aby Parlament zatwierdził swoją decyzję przed dniem 3 października 2012 r. ze względu na to, iż przepisy podstawowego aktu ustawodawczego dotyczące negocjacji umownych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych będą miały zastosowanie od tego dnia;
  - B. mając na uwadze, że dnia 16 lipca 2012 r. Rada postanowiła zwrócić się o przedłużenie o dwa miesiące, tj. do 28 października 2012 r., terminu wyrażenia sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego, a także przyjąć do wiadomości znaczenie podjęcia przed dniem 3 października 2012 r. decyzji o tym, czy wyrazić lub nie sprzeciw wobec wspomnianego rozporządzenia, oraz mając na uwadze, że Rada poinformowała o tym Parlament Europejski pismem z dnia 17 lipca 2012 r.;
1. oświadcza, że nie wyraża sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

Środa, 12 września 2012 r.

Roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

P7_TA(2012)0334

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (12562/2011 -2012/2050(INI))

(2013/C 353 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (12562/2011),
- uwzględniając art. 36 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając część II lit. G pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wyżej wspomniane porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 11 maja 2011 r. ⁽²⁾ i 10 marca 2010 r. ⁽³⁾ w sprawie rocznych sprawozdań dotyczących WPZiB odpowiednio za lata 2009 i 2008,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2010 r. ⁽⁴⁾ w sprawie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel) w sprawie odpowiedzialności politycznej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając oświadczenie złożone przez wysoką przedstawiciel na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego w dniu 8 lipca 2010 r. dotyczące podstawowej organizacji centralnej administracji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽⁷⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. zatytułowany „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886),

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0227.

⁽³⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 51.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 454.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 470.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 472.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

Środa, 12 września 2012 r.

- uwzględniając rezolucje 1325 z 2000 r. i 1820 z 2008 r. Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, rezolucję 1888 z 2009 r. Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie przemocy seksualnej wobec kobiet i dzieci w sytuacjach konfliktu zbrojnego, rezolucję 1889 z 2009 r. Rady Bezpieczeństwa ONZ mającą na celu usprawnienie wdrażania i kontroli stosowania rezolucji 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz rezolucję 1960 z 2010 r. Rady Bezpieczeństwa ONZ, na mocy której ustanowiono mechanizm służący gromadzeniu danych o osobach dopuszczających się przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych i sporządzaniu list z nazwiskami takich osób,
- uwzględniając art. 119 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i opinię Komisji Budżetowej (A7-0252/2012),
  - A. mając na uwadze, że UE powinna nadal rozwijać cele swojej polityki zagranicznej oraz wspierać swe wartości i interesy na świecie, z myślą o ogólnym celu, jakim jest przyczynienie się do pokoju, bezpieczeństwa ludzi, solidarności, zapobiegania konfliktom, praworządności i wspierania demokracji, ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, równości płci, poszanowania prawa międzynarodowego, wspierania międzynarodowych instytucji, skutecznego multilateralizmu i wzajemnego szacunku pomiędzy narodami, zrównoważonego rozwoju, przejrzystego i odpowiedzialnego sprawowania rządów, wolnego i sprawiedliwego handlu oraz eliminacji ubóstwa,
  - B. mając na uwadze, że aby osiągnąć te cele, UE powinna być w stanie stworzyć synergię i zapewnić rozwój partnerstwa strategicznego z tymi państwami, które wyznają te same wartości i są gotowe przyjąć wspólną politykę oraz zaangażować się w realizację wspólnie uzgodnionych działań;
  - C. mając na uwadze, że w Traktacie z Lizbony wprowadzono nowy wymiar europejskich działań zewnętrznych, co umożliwi zwiększenie spójności, konsekwencji i skuteczności polityki zagranicznej UE oraz rozszerzenie działań zewnętrznych; mając na uwadze, że należy wyciągnąć wnioski z poniesionych w przeszłości przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie porażek przy zmianie kierunków swoich działań zewnętrznych, przy jednoczesnym umieszczeniu praw człowieka i demokracji w centrum unijnych strategii politycznych oraz przy wspieraniu transformacji w państwach rządzonych przez reżimy autorytarne, w szczególności w tych przypadkach, gdy dążenie do stabilności i bezpieczeństwa przesłoniło opartą na zasadach politykę wspierania demokracji i praw człowieka;
  - D. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony nadaje nowy impuls polityce zagranicznej UE, w szczególności udostępniając Unii narzędzia instytucjonalne i operacyjne umożliwiające jej odgrywanie na arenie międzynarodowej roli współmiernej z jej wiodącą pozycją gospodarczą i jej ambicjami oraz podjęcie działań zapewniających jej pozycję partnera na arenie międzynarodowej, zdolnego do przyjęcia odpowiedzialności za bezpieczeństwo globalne i pokierowania procesem zdefiniowania wspólnych odpowiedzi na wspólne wyzwania;
  - E. mając na uwadze, że utrzymujący się kryzys finansowy i kryzys zadłużenia publicznego poważnie nadwątlą wiarygodność Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej i podważa skuteczność i długoterminową zrównoważoność wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB);
  - F. mając na uwadze, że nowy impuls w europejskich działaniach zewnętrznych wymaga również od UE, by działała w sposób bardziej strategiczny w celu zdobycia znaczenia na arenie międzynarodowej; mając na uwadze, że zdolność UE do wywierania wpływu na ład międzynarodowy zależy nie tylko od spójności jej strategii politycznych, podmiotów i instytucji, lecz również od prawdziwej strategicznej koncepcji unijnej polityki zagranicznej, która musi jednoczyć wszystkie państwa członkowskie oraz koordynować ich działania wokół wspólnych priorytetów i celów, tak aby przemawiały na arenie międzynarodowej jednym, silnym głosem i okazywały solidarność; mając na uwadze, że polityce zagranicznej UE należy udostępnić konieczne środki i instrumenty, tak aby umożliwić Unii skuteczne i konsekwentne działanie na arenie międzynarodowej,
  - G. E. mając na uwadze, że kontrola polityki zagranicznej UE egzekwowana przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe na odpowiednich szczeblach ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia i poparcia przez obywateli UE europejskich działań zewnętrznych; mając na uwadze, że kontrola parlamentarna zwiększa zasadność takich działań;

Środa, 12 września 2012 r.

OCENA ROCZNEGO SPRAWOZDANIA RADY NA TEMAT WPZiB ZA ROK 2010

1. z zadowoleniem przyjmuje kroki poczynione przez Radę przy wsparciu wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel), ujęte w rocznym sprawozdaniu za 2010 r. i zmierzające w kierunku zaplanowania unijnej polityki zagranicznej w wybiegającym w przyszłość i strategicznym dokumencie dotyczącym polityki;

2. uważa jednak, że roczne sprawozdanie Rady nie odpowiada ambicjom Traktatu z Lizbony z ważnych przyczyn, w tym ze względu na to, że: nie nakreśla się w nim jasnych priorytetów średnio- i długoterminowych lub wytycznych strategicznych w odniesieniu do WPZiB; nie zawiera ono objaśnienia funkcjonowania mechanizmów strategicznych, mających na celu zapewnienie spójności i zgodności różnych elementów polityki zagranicznej, w tym elementów wchodzących w zakres odpowiedzialności Komisji; nie porusza się w nim ważnych pytań dotyczących roli ESDZ i delegatur w dopilnowaniu, aby zasoby Unii (kadra, zasoby finansowe i zaplecze dyplomatyczne) były dostosowane do jej priorytetów w obszarze spraw zagranicznych; oraz unika się w nim dyskusji, przewidzianych w nowych strategiach wobec Rogu Afryki i Sahelu, na temat sposobu włączenia misji i operacji ad hoc w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) (ich przesłanek i efektu końcowego) do polityczno-strategicznych ram priorytetów polityki zagranicznej UE ustanowionych w odniesieniu do państwa lub regionu;

3. przypomina, że zgodnie z traktatem prerogatywy Parlamentu zakładają zasięganie jego opinii w zakresie WPZiB i WPBiO, należyte uwzględnianie jego stanowiska oraz wydawanie przez niego zaleceń; uznaje w tym względzie dyspozycyjność wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel wobec Parlamentu; uważa jednak, że w związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony można by było dokonać usprawnień w informowaniu właściwej komisji o wynikach spotkań Rady do Spraw Zagranicznych, jak również w zasięganiu opinii Parlamentu w celu zadbania o to, by jego stanowisko było należycie brane pod uwagę przed przyjęciem mandatów i strategii w obszarze WPBiO; oczekuje na przegląd instrumentów pomocy zewnętrznej, w wyniku którego zostaną uznane prawa Parlamentu w odniesieniu do dokumentów strategicznych i wieloletnich planów działań zgodnie z art. 290 TFUE; wnosi ponadto o sprawniejsze informowanie Parlamentu i zasięganie jego opinii na wszystkich etapach procedury wydawania przez Radę decyzji dotyczących WPZiB w sprawie porozumień z państwami trzecimi, a przede wszystkim przed podejmowaniem decyzji o upoważnieniu Komisji lub wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel do podejmowania negocjacji i podpisywania umów w imieniu Unii oraz przy określaniu ram uczestnictwa państw trzecich w działaniach UE w zakresie zarządzania kryzysowego;

4. wzywa Radę, aby przy sporządzaniu przyszłych rocznych sprawozdań na temat WPZiB podjęła na jak najwcześniejszym etapie współpracę z Komisją Spraw Zagranicznych w celu omówienia szeroko zakrojonych ram strategicznych na kolejny rok i długoterminowych celów strategicznych oraz w celu ustanowienia punktu odniesienia, by zapewnić obywatelom europejskim jasne informacje na temat rozwoju, priorytetów i postępów w dziedzinie polityki zagranicznej Unii Europejskiej;

NOWE KOMPLEKSOWE PODEJŚCIE DO POLITYKI ZAGRANICZNEJ UE

5. zauważa, że w drugim dziesięcioleciu XXI wieku odnotowuje się rosnącą świadomość wśród obywateli europejskich i spoza Europy, że tylko kompleksowe podejścia, łączące środki dyplomatyczne, gospodarcze, rozwojowe i – w ostatecznych przypadkach oraz w pełnej zgodności z przepisami określonymi w Karcie Narodów Zjednoczonych – wojskowe, są odpowiednie do zaradzenia światowym zagrożeniom i wyzwaniom;

6. uważa, że Traktat z Lizbony zapewnia UE wszystkie środki niezbędne do przyjęcia wspomnianego kompleksowego podejścia, w ramach którego całość zasobów dyplomatycznych i finansowych wykorzystuje się w celu wspierania realizacji wspólnych strategicznych wytycznych politycznych, aby mieć możliwie największą zdolność do sprzyjania bezpieczeństwu i dobrobytowi gospodarczemu obywateli europejskich i ich sąsiadów, a także poszanowaniu ich podstawowych praw; wzywa ponadto do dalszego rozwoju odpowiedniego mechanizmu w ramach ESDZ, z udziałem najważniejszych służb Komisji, w którym zintegrowana geograficzna i tematyczna wiedza specjalistyczna stanowi podstawę kompleksowego podejścia do planowania, formułowania i wdrażania polityki;

Środa, 12 września 2012 r.

7. podkreśla, że w ujęciu kompleksowym WPZiB obejmuje wszystkie obszary polityki zagranicznej, w tym stopniowe określanie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) zmierzające do utworzenia wspólnej obrony, z położeniem nacisku na zapewnienie spójności i konsekwencji oraz przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki każdego elementu działań zewnętrznych; powtarza, że wspomniane podejście do opracowywania polityki zagranicznej UE musi być oparte na zasadach i celach ustanowionych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, co oznacza, że działania zewnętrzne UE muszą być inspirowane promocją i ochroną wartości UE, takich jak poszanowanie praw człowieka, wolności, demokracji oraz praworządności; podkreśla jednocześnie znaczenie ściślejszej koordynacji pomiędzy wymiarami zewnętrznymi i wewnętrznymi polityki bezpieczeństwa UE, która powinna być widoczna w działaniach zewnętrznych Unii;

8. zaznacza, że w 2013 r. upłynie dziesięć lat od przyjęcia europejskiej strategii bezpieczeństwa i w konsekwencji podkreśla potrzebę zaktualizowania i skonsolidowania tego dokumentu ramowego w zgodzie z obecną sytuacją na arenie międzynarodowej;

STRUKTURA POLITYKI ZAGRANICZNEJ

9. podkreśla znaczenie przywództwa politycznego, którego sprawowania oczekuje się od wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, dla zapewnienia jedności, koordynacji, spójności, wiarygodności i skuteczności działań Unii; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do pełnego i terminowego wykorzystania swoich uprawnień w celu zapoczątkowania, wdrożenia i zapewnienia zgodności z WPZiB, przy pełnym zaangażowaniu właściwych organów Parlamentu w te działania; z zadowoleniem przyjmuje ważną wiodącą rolę, jaką w imieniu społeczności międzynarodowej odgrywa w trudnych warunkach wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel w negocjacjach prowadzonych z Iranem; uwzględnia ważne historyczne związki pomiędzy narodami Europy i Iranu; wzywa do zapewnienia przywództwa w ugruntowywaniu roli Unii we wspieraniu europejskiego sąsiedztwa, w świetle Arabskiej Wiosny Ludów, w szczególności procesów przemian demokratycznych w krajach południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, w tym poprzez Europejski Fundusz na rzecz Demokracji, jak również we wstrzymanym bliskowschodnim procesie pokojowym;

10. uznaje zasadniczą rolę ESDZ (w tym delegatur i specjalnych przedstawicieli UE) w udzielaniu wsparcia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel w realizacji celu, jakim jest bardziej strategiczne, spójne i konsekwentne podejście do działań zewnętrznych Unii; potwierdza zamiar dalszego monitorowania równowagi płci i równowagi geograficznej wśród personelu ESDZ z uwzględnieniem wyższych stanowisk i sprawdzania, czy mianowanie dyplomatów państw członkowskich na szefów delegatur i na inne kluczowe stanowiska jest zgodne z interesem Unii, a nie wyłącznie jej państw członkowskich; podkreśla znaczenie posiadania w pełni funkcjonalnej ESDZ oraz zacieśniania stosunków między ESDZ, Komisją i państwami członkowskimi, aby osiągnąć synergię w skutecznym realizowaniu działań zewnętrznych oraz w wypracowywaniu jednego stanowiska UE w sprawie kluczowych kwestii politycznych;

11. podkreśla, że rola specjalnych przedstawicieli UE (SPUE) powinna mieć uzupełniający i spójny charakter wobec działań prowadzonych w poszczególnych państwach przez szefów delegatur UE, a także powinna odzwierciedlać politykę UE wobec regionów o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa lub na rzecz których stworzone specjalne strategie, wymagających stałej obecności i widoczności UE, jak również powinna polegać na koordynacji tej polityki; z zadowoleniem przyjmuje pozytywną odpowiedź wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel na wniosek o stawienie się nowo wyznaczonych SPUE i szefów delegatur przed Parlamentem w celu wymiany poglądów przed objęciem swoich stanowisk; wzywa do ulepszenia sprawozdawczości oraz zapewnienia dostępu do sprawozdań z realizacji polityki sporządzanych przez delegatury i SPUE, aby Parlament mógł otrzymywać pełne i aktualne informacje dotyczące bieżącej sytuacji bezpośrednio z danego miejsca, w szczególności w odniesieniu do obszarów uznawanych za ważne pod względem strategicznym lub wzbudzających zainteresowanie polityczne;

12. ponownie wyraża stanowisko, zgodnie z którym ważne polityki tematyczne, wchodzące wcześniej w zakres kompetencji przedstawicieli, powinny cieszyć się pełnym poparciem ESDZ oraz być odpowiednio reprezentowane w polityce zewnętrznej, w związku z czym wzywa do przedstawiania wniosków, takich jak wniosek dotyczący praw człowieka;

13. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o powołaniu specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka, który powinien posiadać szerokie uprawnienia w zakresie włączania praw człowieka w główny nurt WPZiB, WPBiO oraz innych strategii politycznych UE oraz zapewniać widoczność i spójność działań UE w tej dziedzinie;

Środa, 12 września 2012 r.

14. uważa, że jasno określone wytyczne strategiczne pomogą dostosować znaczące, ale ograniczone zasoby finansowe Unii do ambicji i priorytetów w ramach działań zewnętrznych UE; podkreśla, że takie podejście strategiczne należy objąć kontrolą demokratyczną, ale nie powinno prowadzić to do braku lub zmniejszenia elastyczności w reagowaniu na zmieniającą się sytuację polityczną na miejscu;

15. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie państw członkowskich sformułowane w Traktacie z Lizbony do odgrywania w pełnym zakresie swojej roli w opracowywaniu i wdrażaniu polityki zagranicznej UE oraz w zapewnianiu koordynacji i spójności z innymi strategiami politycznymi Unii; podkreśla, w okresie trudności gospodarczych, znaczenie solidarności państw członkowskich w zwiększaniu skuteczności działań Unii jako światowego podmiotu o spójnych strukturach; zauważa w szczególności znaczenie udostępnienia przez państwa członkowskie zdolności cywilnych i wojskowych do celów skutecznej realizacji WPBiO; ubolewa jednak nad tym, że w wielu sytuacjach stosunki dwustronne niektórych państw członkowskich z państwami trzecimi wciąż przysłaniają lub podważają spójność działania UE, i wzywa w tym względzie do podjęcia przez państwa członkowskie zwiększonych wysiłków na rzecz dostosowania ich zewnętrznych strategii politycznych do WPZiB;

16. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, na równi ze wzmocnieniem systematycznej współpracy pomiędzy wszystkimi państwami członkowskimi w ramach WPZiB, do pełnego przeglądu możliwości przewidzianych w Traktacie z Lizbony w odniesieniu do pogłębionej współpracy, w tym do sformułowania wytycznych dotyczących systematycznego przydzielenia określonych zadań i misji koalicji woli, takiej jak główna grupa państw UE, i do wszczęcia procesu, który doprowadzi do przedstawienia konkluzji Rady Europejskiej w sprawie stałej współpracy strukturalnej w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz w sprawie wdrożenia klauzuli wzajemnej obrony;

POLITYKA ZAGRANICZNA – STRUKTURA BUDŻETOWA I FINANSOWA

17. przypomina, że przegląd porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z 2006 r. powinien stanowić dalszy krok w kierunku zapewnienia większej przejrzystości WPZiB i odpowiedniego informowania o niej władzy budżetowej zgodnie z oświadczeniem wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel w sprawie odpowiedzialności politycznej; uważa w tym względzie, że pełna przejrzystość i kontrola demokratyczna wymagają odrębnych pozycji w budżecie dotyczących każdej misji i operacji w ramach WPBiO i każdego SPUE z osobna, jak również uproszczonych, ale przejrzystych procedur przenoszenia w razie potrzeby środków z jednej pozycji do drugiej; jest jednocześnie przekonany, że nie należy odbierać WPZiB niezbędnej elastyczności i reakcyjności;

18. nalega, aby środki UE przeznaczone na realizację WPZiB były wykorzystywane jak najskuteczniej, oraz by uzyskać w związku z tym synergię pomiędzy działaniami zewnętrznymi UE i jej państw członkowskich, zarówno pod względem politycznym, jak i budżetowym;

19. jest zdania, że mechanizm Athena dotyczący finansowania wspólnych kosztów operacji wojskowych i obronnych prowadzonych przez Unię Europejską nie zapewnia dostatecznego oglądu wszystkich skutków finansowych misji prowadzonych w ramach WPZiB, w związku z czym domaga się przejrzystego zestawienia wszystkich wydatków;

20. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że kładzie się większy nacisk na konsekwencję i spójność szeregu instrumentów finansowych Unii, na przykład poprzez przepisy przekrojowe dotyczące ESDZ zawarte w zaproponowanych rozporządzeniach w sprawie nowych instrumentów finansowych współpracy zewnętrznej na lata 2014–2020; uważa, że podejście to przyczyni się do wykazania wartości dodanej działań Unii mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i dobrobytu obywatelom Europy; podkreśla w tym względzie, że instrumenty finansowe powinny być wykorzystywane tak, by wzajemnie się uzupełniały w ramach szerokiego zakresu polityki zagranicznej Unii, unikając powielania;

21. podkreśla znaczenie zadbania o adekwatność i odpowiednie finansowanie nowych instrumentów finansowych współpracy zewnętrznej rozpatrywanych przez Parlament i Radę, tak aby odpowiadały one interesom strategicznym Unii, oraz o ich przystosowalność do zmieniającej się sytuacji politycznej; wzywa zatem do odpowiedniego finansowania budżetu Unii (wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020) zgodnie z ambicjami i priorytetami UE jako globalnego gracza, tak aby zapewnił obywatelom bezpieczną i dostatnią przyszłość, jak również oferował niezbędną elastyczność, by sprostać nieprzewidzianym zmianom sytuacji;

Środa, 12 września 2012 r.

22. uważa, że bardziej spójne i kompleksowe podejście do stosowania instrumentów współpracy zewnętrznej UE w celu wspierania wspólnych celów politycznych i strategicznych przyczyni się do podejmowania bardziej skutecznych i opłacalnych działań wobec wyzwań związanych z polityką zagraniczną i bezpieczeństwa, a w związku z tym do zapewnienia większego bezpieczeństwa i dobrobytu obywatelom Europy; podkreśla, że aby Parlament mógł zapewnić obywateli o spójności i opłacalności strategii zewnętrznych i instrumentów finansowych Unii, uprawnienia nadane mu na mocy traktatów (zwłaszcza na mocy art. 290 TFUE) muszą być odpowiednio uwzględnione przy przeprowadzaniu przeglądu instrumentów finansowych, a w szczególności w odniesieniu do wykorzystywania aktów delegowanych w celu przyjmowania dokumentów z zakresu planowania strategicznego;

23. uważa, że dla zapewnienia spójności z wartościami wyznawanymi przez samą Unię konieczne jest umocnienie instrumentów finansowych wspierających między innymi ustanawianie pokoju, bezpieczeństwa, demokracji, praworządności, dobrych rządów i sprawiedliwości społecznej, ponieważ stanowią one strategiczne narzędzia polityki zagranicznej UE i działań zewnętrznych Unii służące reagowaniu na globalne wyzwania.

24. podkreśla znaczenie zapewnienia spójności między działaniami w zakresie planowania, opracowywania i wdrażania polityki poprzez odpowiedni zestaw zewnętrznych instrumentów finansowych w obszarze spraw zagranicznych; wzywa między innymi do utrzymania nieprzerwanej komplementarności między WPZiB i instrumentem na rzecz stabilności w obszarze mediacji, zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego i budowania pokoju po konflikcie, jak również do podjęcia dalszych działań mających na celu zapewnienie komplementarności z geograficznymi instrumentami współpracy długoterminowej z danym państwem lub regionem; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie nowego instrumentu w formie partnerstw, zgodnie z wnioskiem Parlamentu, który przynosi znaczną wartość dodaną dla WPZiB UE poprzez zapewnienie finansowych ram współpracy z państwami trzecimi w odniesieniu do celów, które wynikają z dwustronnych, regionalnych lub wielostronnych stosunków Unii, lecz wykraczają poza zakres instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju;

25. uważa, że podejście to można wesprzeć, ustanawiając jasne punkty odniesienia, które powinien oceniać i monitorować Parlament w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej; wzywa do ustanowienia punktów odniesienia w ramach polityki zagranicznej UE w oparciu o dostępne dokumenty z zakresu planowania strategicznego lub strategiczne ramy polityczne (takie jak te istniejące dla Rogu Afryki lub Sahelu), przy bardziej systematycznym i wymiernym określeniu priorytetów i celów strategicznych oraz zasobów do wykorzystania w określonych terminach w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej;

26. jest przekonany, że podejście całościowe do zewnętrznych działań Unii wymaga, między innymi, większej spójności i wzajemnego wzmocnienia WPZiB i europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS); z zadowoleniem przyjmuje, w tym kontekście, wspólną reakcję polityczną Komisji i ESDZ na wydarzenia w sąsiedztwie południowym, której przykładem jest wspólny komunikat z 25 maja 2011 r.; jest przekonany, ponadto, że struktury wielostronne EPS powinny zostać skonsolidowane i opracowane bardziej strategicznie tak, aby skutecznie przewidywać priorytety polityki zagranicznej Unii; stwierdza, że zważywszy na centralny charakter „skutecznego multilateralizmu” w działaniach zewnętrznych Unii, ESDZ i Komisja powinny zbadać rentowność wielostronnej strategii EPS, zapewniając ramy budowania stosunków politycznych w Europie w szerszym zakresie;

PRIORYTETY STRATEGICZNE: KONCENTRYCZNE KRĘGI POKOJU, BEZPIECZEŃSTWA I ROZWOJU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO

27. uważa, że strategiczne interesy, cele i ogólne wytyczne, jakie mają być realizowane w ramach WPZiB, muszą opierać się na dążeniach do zapewnienia pokoju, bezpieczeństwa i dobrobytu obywatelom Europy i spoza Europy, przede wszystkim w naszych państwach sąsiadujących, ale również na dalej położonych obszarach, a także na zasadach leżących u podstaw samej Unii, w tym na zasadzie demokracji, praworządności, uniwersalności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności człowieka, równości i solidarności, jak również poszanowania przepisów prawa międzynarodowego i postanowień Karty Narodów Zjednoczonych, w tym na wypełnianiu obowiązku ochrony;

28. nadal popiera możliwość rozszerzenia Unii Europejskiej o państwa europejskie, które szanują wartości unijne i zobowiązują się do ich propagowania, oraz wyrażają gotowość i zdolność do spełnienia kryteriów przystąpienia;

Środa, 12 września 2012 r.

29. zauważa, że przez lata Unia zbudowała stosunki z państwami i organizacjami regionalnymi o odmiennych podstawach umownych i prawnych, przy czym niektóre zdefiniowano jako „strategiczne”; zauważa, że nie istnieją jasne kryteria decydujące o wyborze partnerów strategicznych przez Unię, i że przy podejmowaniu takich wyborów Parlament nie jest ani informowany, ani pytany o zdanie; zauważa, że ugruntowanie szczerych i odpowiedzialnych partnerstw dwustronnych może stanowić ważny czynnik zwiększający potencjał polityki zagranicznej UE, zarówno na szczeblu regionalnym, jak i w stosunkach wielostronnych, w związku z czym należy dokładnie rozważyć kwestię wyboru partnerów strategicznych w świetle wartości i celów strategicznych, które Unia chce uczynić przedmiotem swoich przedsięwzięć;

30. jest zatem zdania, że przyszłe decyzje w sprawie partnerów strategicznych powinny być starannie opracowywane zgodnie z priorytetami polityki zagranicznej Unii wobec danego państwa lub regionu albo wobec forów wielostronnych, oraz że należy dokładnie rozpatrzyć kwestię rozwiązania partnerstw, które stały się przestarzałe lub zaczęły przynosić efekty odwrotne do zamierzonych; wzywa zatem do przeprowadzenia debaty następczej z Parlamentem w sprawie rozmów w Radzie Europejskiej, które odbyły się we wrześniu 2010 r., na temat partnerstw strategicznych, a także do regularnego informowania z wyprzedzeniem Parlamentu o decyzjach w sprawie przyszłych partnerstw, w szczególności jeżeli partnerstwa te otrzymują wsparcie finansowe z budżetu Unii lub pociągają za sobą ściślejsze stosunki umowne z Unią;

31. jest zdania, że aby Unia skutecznie realizowała działania mające na celu zapewnienie pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju społeczno-gospodarczego w wysoce konkurencyjnych, zmiennych i nieprzewidywalnych warunkach politycznych panujących na arenie międzynarodowej, ważne jest skoncentrowanie ograniczonych zasobów Unii na priorytetach strategicznych, począwszy od wyzwań na obszarach bliżej położonych, zwłaszcza w państwach objętych rozszerzeniem, państwach sąsiadujących, a następnie zakreślając w ramach tych priorytetów coraz większe koncentryczne kręgi reprezentujące pole działania, obejmujące w stosownych przypadkach rolę i odpowiedni wpływ organizacji regionalnych;

32. jest zdania, że przestrzeganie zobowiązań podjętych w ramach rozszerzenia i wykazanie się odpowiedzialnością za naszych sąsiadów zwiększy wiarygodność globalnego zasięgu Unii; ponownie potwierdza zobowiązanie UE do skutecznego multilateralizmu, którego trzon stanowi system Organizacji Narodów Zjednoczonych, i podkreśla znaczenie współpracy z partnerami międzynarodowymi w zakresie reagowania w obliczu kryzysów, zagrożeń i wyzwań międzynarodowych;

Balkany Zachodnie

33. popiera strategię UE na rzecz Bałkanów Zachodnich, w tym plany rozszerzenia UE, mające na celu propagowanie demokracji, stabilizacji, pokojowego rozstrzygnięcia konfliktów i modernizacji społeczno-gospodarczej, zarówno poszczególnych państw, jak i całego regionu; zauważa jednak z niepokojem, że niestabilność polityczna i słabość instytucji, powszechnej korupcji, przestępczości zorganizowanej wraz z nierozstrzygniętymi kwestiami dwustronnymi hamują w niektórych państwach dalszy postęp procesu integracji z UE; wzywa zatem UE do zajęcia się z większym zaangażowaniem tymi kwestiami w ramach procesu integracji, w zgodzie z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, oraz do wzmocnienia swojej centralnej roli w regionie;

34. potwierdza swoje poparcie dla usprawnienia procesu akcesji Bałkanów Zachodnich poprzez oparcie go w większym stopniu na punktach odniesienia, uczynienie go bardziej przejrzystym, zwiększenie jego wzajemnej rozliczalności oraz wprowadzenie jasnych wskaźników; wzywa UE do tego, aby podjęła nowe, przekonujące i szczerze wysiłki w celu wznowienia procesu rozszerzenia jak również, aby kontynuowała nadawanie pierwszeństwa następującym warunkom: konstruktywny dialog polityczny, dobre stosunki sąsiedzkie, rozwój gospodarczy, ugruntowanie praworządności, w tym zapewnienie wolności wypowiedzi i poszanowania praw osób należących do mniejszości narodowych, skuteczne zwalczanie korupcji i przestępczości zorganizowanej, zwiększenie skuteczności i niezawisłości sądownictwa, zwiększenie zdolności administracyjnych do egzekwowania przepisów związanych z unijnym dorobkiem prawnym, działania mające na celu zaradzenie konfliktom międzyetnicznym i międzyreligijnym, działania na rzecz uchodźców i przesiedleńców oraz rozwiązywanie nierozstrzygniętych kwestii dwustronnych i regionalnych;

35. uważa ponadto za istotne, aby polityka zagraniczna UE wobec regionów, w których w nieodległej przeszłości miał miejsce międzyetniczny konflikt zbrojny, służyła propagowaniu atmosfery tolerancji, poszanowania praw osób należących do mniejszości narodowych, strategiom politycznym i prawodawstwu, które dotyczą zapobiegania dyskryminacji, dobrym stosunkom sąsiedzkim i współpracy regionalnej – w tym poprzez bardziej zintegrowane systemy kształcenia (obejmujące międzyregionalne wymiany uczniów i studentów) – oraz współpracy naukowej, będącym podstawowym warunkiem stabilności europejskiej oraz środkami ułatwiającymi proces pojednania;

Środa, 12 września 2012 r.

36. z zadowoleniem przyjmuje reorganizację misji EULEX i przekierowanie jej uwagi na kwestię praworządności i mandatu wykonawczego; ma nadzieję, że będzie ona w pełni operacyjna na całym terytorium Kosowa, w tym również w jego północnej części, i zapewni skuteczniejszą walkę z korupcją na wszystkich szczeblach, w tym walkę z przestępczością zorganizowaną;

Turcja

37. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny program Komisji dotyczący stosunków między UE a Turcją; wyraża zaniepokojenie sytuacją w szeregu dziedzin, zwłaszcza jeśli chodzi o wolność wypowiedzi, praworządność i prawa kobiet w Turcji, powolnością postępów zmierzających ku nowej cywilnej konstytucji, a także polaryzacją społeczeństwa tureckiego; zachęca Turcję do przyśpieszenia procesu reform; wskazuje na to, że Turcja jest nie tylko państwem kandydującym, lecz również ważnym partnerem strategicznym i sprzymierzeńcem NATO; wzywa w związku z tym do zintensyfikowania dialogu politycznego prowadzonego z Turcją w sprawie kierunków polityki zagranicznej i celów leżących we wzajemnym interesie; podkreśla znaczenie zachęcenia Turcji do realizowania polityki zagranicznej w ramach dobrych stosunków sąsiedzkich, ścisłego dialogu i koordynacji z Unią Europejską, aby stworzyć cenną synergię i zwiększyć potencjał pozytywnego wpływu, w szczególności w zakresie wsparcia procesu reform w świecie arabskim; wyraża nadzieję na poprawę warunków sprzyjających otwarciu kolejnych rozdziałów negocjacji dotyczących członkostwa (np. ratyfikacji i wdrożenia protokołu z Ankary);

Południowe sąsiedztwo i Bliski Wschód

38. wzywa do tego, aby zasady stanowiące podstawę nowego podejścia do EPS, określonego we wspólnym komunikacie wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel i Komisji z dnia 25 maja 2011 r., zwłaszcza zasada „więcej za więcej”, zasada różnicowania i wzajemnej rozliczalności oraz zasada „partnerstwo ze społeczeństwami”, były w pełni stosowane w praktyce, a także aby pomoc Unii była w pełnym zakresie dostosowana do tego nowego podejścia; przypomina, że we wspólnym komunikacie z dnia 15 maja 2012 r. pt. „Realizacja nowej europejskiej polityki sąsiedztwa” wymieniono następujące wyzwania, przed którymi stoją państwa tego regionu: trwała demokracja, rozwój i wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, mobilność, współpraca regionalna i praworządność;

39. przypomina, że południowe sąsiedztwo ma zasadnicze znaczenie dla Unii Europejskiej, podkreśla potrzebę wzmocnienia partnerstwa między UE a państwami i społeczeństwami sąsiedztwa we wspieraniu przemian dążących do utrwalonej demokracji oraz nalega na osiągnięcie lepszej równowagi między podejściem ukierunkowanym na rynek a podejściem ukierunkowanym na człowieka i społeczeństwo w ramach reakcji UE na Arabską Wiosnę Ludów; wzywa zatem do położenia większego nacisku na prawa człowieka, praworządność, zatrudnienie (zwłaszcza wobec bezrobocia ludzi młodych), kształcenie, szkolenie i rozwój regionalny, aby przyczynić się do złagodzenia obecnego kryzysu społecznego i gospodarczego w tych krajach oraz aby zapewnić pomoc niezbędną do umocnienia dobrych rządów i demokratycznych reform politycznych oraz rozwoju społecznego i gospodarczego; podkreśla ponadto znaczenie wspierania procesu budowania potencjału instytucjonalnego i skutecznie działającej administracji publicznej, w tym parlamentów tych państw, niezawisłych systemów sądownictwa, wzmocnienia struktur organizacji społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych środków przekazu oraz kształtowania pluralistycznych partii politycznych w ramach jak najbardziej świeckiego systemu, w ramach którego w pełni przestrzega się praw kobiet, jak również znaczących postępów w zakresie kluczowych praw podstawowych, takich jak wolność wyznania, w wymiarze indywidualnym, zbiorowym, publicznym, prywatnym i instytucjonalnym;

40. ponownie podkreśla, że stosunki gospodarcze, polityczne, społeczne, kulturalne i inne pomiędzy UE i krajami objętymi EPS muszą opierać się na równym traktowaniu, solidarności, dialogu oraz poszanowaniu konkretnych asymetrii i charakterystycznych cech poszczególnych krajów;

41. uważa, że ocena ogólnych postępów osiągniętych przez kraje partnerskie musi mieć za podstawę wzajemną przejrzystość i powinna być oparta na poziomie zaangażowania w reformę oraz na jasno określonych i wspólnie uzgodnionych punktach odniesienia, obejmujących harmonogram wdrażania reform zgodnie z planami działań; wspomniane punkty odniesienia powinny stanowić podstawę regularnych oraz w miarę możliwości wspólnych działań w zakresie monitorowania i oceny, realizowanych przy pełnym uwzględnieniu roli społeczeństwa obywatelskiego, aby zapewnić skuteczne i przejrzyste wdrażanie strategii;

Środa, 12 września 2012 r.

42. podkreśla znaczenie Unii dla Śródziemnomorza jako instrumentu służącego instytucjonalizacji stosunków z państwami południowego sąsiedztwa; zwraca uwagę na potrzebę przezwyciężenia paraliżu, w jakim jest obecnie pogrążona ta organizacja; z zadowoleniem przyjmuje zmiany dotyczące europejskiego współprzewodnictwa i ma nadzieję, że dynamizm nowego Sekretarza Generalnego przyczyni się do przyspieszenia realizowanych projektów;

43. przypomina o zaangażowaniu UE w bliskowschodni proces pokojowy i jej poparciu dla rozwiązania dwupaństwowego polegającego na istnieniu Państwa Izrael oraz niezależnego, demokratycznego i suwerennego państwa palestyńskiego, współistniejących w pokoju i bezpieczeństwie;

44. przypomina, że rozwiązanie konfliktu na Bliskim Wschodzie leży w podstawowym interesie Unii Europejskiej, jak również samych zainteresowanych stron i całego regionu; podkreśla zatem, że konieczność postępow w procesie pokojowym jest jeszcze bardziej pilna z uwagi na zachodzące zmiany w świecie arabskim;

Iran

45. popiera dwutorowe podejście Rady mające na celu znalezienie dyplomatycznego rozwiązania, co jest jedynym realnym podejściem w odniesieniu do irańskiej kwestii jądrowej; przypomina, że sankcje nie są celem samym w sobie; nakłania UE3+3 oraz Iran do kontynuowania negocjacji i wzywa negocjatorów do osiągnięcia porozumienia; podkreśla, że zgodnie z głównym założeniem Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej Iran ma prawo wzbogacać uran w celach pokojowych oraz otrzymywać pomoc techniczną w tym samym celu; jest zaniepokojony tym, że może dojść do działań wojskowych i wzywa wszystkie strony do wypracowania pokojowego rozwiązania oraz nakłania Iran do przestrzegania postanowień Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i rezolucji ONZ oraz do pełnej współpracy z MAEA;

46. wzywa ponadto Radę do rozważenia podjęcia pozytywnych środków w przypadku zobowiązania się Iranu do ograniczenia wzbogacania uranu na poziomie poniżej 5 %, do wywozu wszystkich złóż uranu powyżej tego poziomu w celu ponownego przetworzenia na pręty paliwowe do cywilnych celów jądrowych oraz do ujawnienia Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) wszystkich aspektów swojego programu jądrowego, tak aby MAEA mogła zweryfikować, czy program jądrowy Iranu ma całkowicie cywilny charakter; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz Radę do wznowienia negocjacji dyplomatycznych dotyczących pozostałych kwestii leżących we wzajemnym interesie UE i Iranu, takich jak bezpieczeństwo regionalne, prawa człowieka, sytuacja w Syrii, Afganistanie, Iraku i Zatoce Perskiej; wzywa Iran do odegrania konstruktywnej roli w dziedzinie bezpieczeństwa regionalnego;

47. wzywa zatem do podjęcia przez wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Radę zrównoważonych i konsekwentnych wysiłków z myślą o zażądaniu, by Iran przestrzegał praw człowieka; podkreśla potrzebę opracowania polityki UE wobec Iranu, wyrażając tym samym solidarność ze wszystkimi, którzy opierają się represjom i walczą o podstawowe wolności i demokrację; nalega, aby obecność UE na miejscu umożliwiła zarówno państwu członkowskiemu, jak i UE prawidłową ocenę rozwoju sytuacji w każdym obszarze i komunikowanie się z władzami Iranu; uważa, że otwarcie delegatury Unii w Teheranie mogłoby nastąpić we właściwym czasie, w procesie rozwoju stosunków pomiędzy UE a Iranem;

Libia

48. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do pilnego wysłania odpowiedniej liczby pracowników do Libii i przekazania instytucjonalnej wiedzy specjalistycznej, aby pomóc Libii w sprostaniu jej potrzebom i zareagować na zapotrzebowanie Libii w zakresie budowania potencjału, sprawowania rządów, społeczeństwa obywatelskiego i rozwoju; pilnie wzywa UE do udzielenia poparcia dla procesu demokratycznych przemian w Libii we wszystkich obszarach oraz wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zadbania o to, aby zaspokajać potrzeby i prośby Libii, państwa członkowskie postępowywały w sposób skoordynowany, zgodny z zasadami i wartościami UE oraz interesami strategicznymi;

Syria

49. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz państwa członkowskie do zaangażowania się w poszukiwanie rozwiązań kryzysu w Syrii; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zadbania o to, aby w łonie Rady Bezpieczeństwa ONZ, która stanowi odpowiednie forum do dyskusji na temat potencjalnej interwencji międzynarodowej i unijnej w Syrii, państwa członkowskie postępowywały w sposób

Środa, 12 września 2012 r.

jednolity i skoordynowany; wzywa ponadto wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zintensyfikowania wysiłków, których celem jest wywarcie dyplomatycznego nacisku na Rosję i Chiny, aby przełamać impas w Radzie Bezpieczeństwa w kwestii Syrii; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Komisję do zbadania wszelkich możliwości działania na rzecz zapewnienia i zwiększenia wsparcia humanitarnego w reakcji na potrzeby w krajach sąsiadujących, które zostały najbardziej dotknięte przez kryzys w Syrii, mianowicie przez napływ uchodźców;

Wschodnie sąsiedztwo

50. przypomina, że wschodnie sąsiedztwo ma znaczenie strategiczne; wzywa do intensywniejszych wysiłków i poważniejszego politycznego zobowiązania na rzecz osiągnięcia celów Partnerstwa Wschodniego – zgodnie z deklaracją praską i konkluzjami ze szczytu w Warszawie, przypomnianymi we wspólnym komunikacie „Partnerstwo Wschodnie: plan działania na jesienny szczyt 2013 r.” z dnia 15 maja 2012 r. – w tym w szczególności przyspieszenie politycznego stowarzyszenia i integracji gospodarczej oraz zwiększenie mobilności obywateli w bezpiecznym i dobrze zarządzanym otoczeniu; jest zdania, że Unia powinna w szczególności kontynuować negocjacje w sprawie układów o stowarzyszeniu z partnerami wschodnimi oraz ich zawieranie, propagować mobilność w ramach partnerstw na rzecz mobilności i dialogów w sprawie wiz, zapewnić ciągły postęp w przyjmowaniu i wdrażaniu reform, w ścisłym powiązaniu ze Zgromadzeniem Parlamentarnym Euronest; zaznacza, że podejmowaniu wszelkich decyzji powinno towarzyszyć przydzielanie odpowiednich środków finansowych, i wzywa do lepszego zajmowania się tymi kwestiami w ramach partnerstwa na rzecz modernizacji;

51. ubolewa jednak nad tym, że ogólna sytuacja dotycząca standardów demokracji i poszanowania praw człowieka w krajach Partnerstwa Wschodniego praktycznie nie uległa żadnej poprawie; podkreśla, ponadto, że pełen rozwój Partnerstwa Wschodniego może mieć miejsce wyłącznie w przypadku rozwiązania wszystkich nierozstrzygniętych sporów; wzywa, w tym względzie, do aktywniejszego zaangażowania UE w odpowiednie działania pokojowe z myślą o podjęciu wiarygodnych inicjatyw służących przezwyciężeniu obecnych zastoju, ułatwiając tym samym wznowienie dialogu pomiędzy stronami i stworzenie warunków dla zawarcia całościowych i trwałych porozumień;

52. wzywa zatem do silniejszego zaangażowania UE, we współpracy z partnerami regionalnymi, w rozwiązanie „zamrożonych konfliktów” zachodzących na terytorium krajów Partnerstwa Wschodniego, zwłaszcza przełamania impasu w sprawie Osetii Południowej i Abchazji, a także w przełamanie impasu w konflikcie o Górski Karabach, oraz odegranie znaczącej roli we wspieraniu każdego zawartego porozumienia pokojowego; jest przekonany, że problem Nadniedźstrza mógłby być dobrym sprawdzianem dobrej woli partnerów regionalnych;

Mołdawia

53. z zadowoleniem przyjmuje wielowymiarowe wysiłki podejmowane przez Republikę Mołdawii na rzecz zbliżenia się do UE, zwłaszcza poprzez osiąganie postępów w wewnętrznych reformach politycznych oraz znaczne i pozytywne kroki naprzód w negocjacjach „5+2” dotyczących konfliktu naddniestrzańskiego;

Ukraina

54. podkreśla, że chociaż parafowano układ między UE i Ukrainą, jego podpisanie i ratyfikacja może nastąpić tylko pod warunkiem spełnienia przez Ukrainę koniecznych wymogów, tj. poszanowania praw mniejszości, wzmocnienia praworządności – poprzez zwiększenie stabilności, niezawisłości i skuteczności instytucji, które są gwarantami tej zasady – a także wykazania poszanowania praw opozycji i położenia kresu jej prześladowaniu, i ustanowienia tym samym prawdziwie pluralistycznej demokracji; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zapewnienia wystarczających środków finansowych na wsparcie dodatkowych misji monitorowania przebiegu wyborów zaplanowanych podczas nadchodzących wyborów parlamentarnych na Ukrainie; wzywa parlament ukraiński do zmiany kodeksu karnego, który sięga jeszcze epoki sowieckiej, poprzez zniesienie sankcji karnych za przejrzyste działania polityczne funkcjonariuszy państwowych działających w ramach pełnionych funkcji;

Środa, 12 września 2012 r.

Białoruś

55. wzywa władze Białorusi do uwolnienia wszystkich więźniów politycznych; wzywa do uzależnienia budowy stosunków z władzami białoruskimi od postępów w zapewnianiu poszanowania zasad demokracji, praworządności i praw człowieka; przypomina, że w dialogu pomiędzy UE a Białorusią nie nastąpi żaden postęp dopóki wszyscy więźniowie polityczni nie zostaną uwolnieni i zrehabilitowani; z zadowoleniem przyjmuje jednocześnie działania UE i jej delegatury w Mińsku mające na celu nawiązanie kontaktu z białoruskim społeczeństwem i jego większe zaangażowanie, m.in. poprzez europejski dialog na rzecz modernizacji Białorusi, uproszczone procedury wydawania wiz oraz zwiększony udział obywateli białoruskich w programach UE;

Zakaukazie

56. zauważa istotne postępy poczynione w ramach Partnerstwa Wschodniego w celu umocnienia stosunków Unii Europejskiej z Armenią, Azerbejdżanem i Gruzją; wzywa do podjęcia działań w celu pogłębienia stosunków między UE a trzema krajami Południowego Kaukazu;

Strategia dla regionu Morza Czarnego

57. podkreśla strategiczne znaczenie regionu Morza Czarnego dla Unii i ponownie wzywa Komisję i ESDZ do opracowania strategii dla regionu Morza Czarnego, która określi zintegrowane i kompleksowe podejście UE do wyzwań i szans, przed jakimi stoi region;

Rosja

58. popiera politykę krytycznego zaangażowania prowadzoną przez Unię wobec Rosji; uznaje Rosję za ważnego partnera strategicznego i sąsiada, lecz podtrzymuje swoje zastrzeżenia co do zobowiązania Rosji do poszanowania praworządności, pluralistycznej demokracji i praw człowieka; ubolewa, w szczególności, nad ciągłym zastraszaniem, prześladowaniem i aresztowaniami przedstawicieli opozycji i organizacji pozarządowych, niedawnym przyjęciem ustawy w sprawie finansowania organizacji pozarządowych oraz nad rosnącymi naciskami na niezależne media; wzywa w tym względzie UE, aby nieustannie upominała się u władz Rosji o wypełnianie zobowiązań wynikających z jej członkostwa w Radzie Europy i w OBWE; podkreśla, że wzmocnienie praworządności we wszystkich sferach rosyjskiego życia publicznego, w tym w gospodarce, byłoby konstruktywną reakcją na rosnące niezadowolenie wielu obywateli rosyjskich i jest potrzebne, by zbudować autentyczne i konstruktywne partnerstwo między UE a Rosją; podkreśla wolę UE dotyczącą jej wkładu w partnerstwo na rzecz modernizacji oraz w jakikolwiek instrument, który zastąpi obecną umowę o partnerstwie i współpracy i który będzie związany z postęпами Rosji w dziedzinie praw człowieka, praworządności i pluralistycznej demokracji;

59. uznaje, że niedawne skazanie trzech członkiń feministycznej grupy Pussy Riot na dwa lata kolonii karnej za „chuligaństwo motywowane nienawiścią religijną” jest jednym z przejawów strategii objęcia ścisłą kontrolą politycznych decydentów i sił opozycyjnych, która powoduje dalsze skurczenie się rosyjskiej przestrzeni demokratycznej i dogłębnie podważa wiarygodność rosyjskiego systemu sądowego; zdecydowanie potępia to politycznie umotywowane orzeczenie i oczekuje, że wyrok skazujący zostanie unieważniony w drodze odwołania, a trzy członkinie Pussy Riot - zwolnione;

60. jest przekonany, że najlepszym sposobem na zacieśnienie partnerstwa jest ambitna i kompleksowa umowa o partnerstwie i współpracy, zawierająca rozdziały dotyczące dialogu politycznego, handlu i inwestycji, współpracy energetycznej, dialogu na temat praw człowieka, sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa; podkreśla potrzebę budowy autentycznego partnerstwa pomiędzy UE a społecznościami rosyjskimi, i z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście postępy poczynione w zakresie wdrożenia programu „Wspólne działania w kierunku ruchu bezwizowego”, uzgodnionego między UE a Rosją;

61. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Radę do współpracy z Rosją i Chinami w celu przezwyciężenia różnicy zdań – w tym w łonie Rady Bezpieczeństwa ONZ – w ocenie sytuacji w Syrii, zmierzającego do wspólnego celu, jakim jest przerwanie spirali przemocy, uniknięcie wojny domowej i znalezienie pokojowego i długotrwałego rozwiązania w Syrii; z zadowoleniem przyjmuje współpracę z Rosją w ramach negocjacji UE3+3 z Iranem na rzecz uniemożliwienia Iranowi zdobycia broni jądrowej;

Środa, 12 września 2012 r.

62. wzywa Rosję do zwiększenia stabilności, współpracy politycznej i rozwoju gospodarczego, przy poszanowaniu suwerennego prawa każdego z partnerów do opracowywania własnych rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa; wzywa Rosję do poszanowania integralności terytorialnej i konstytucyjnej regionów sąsiadujących i do przyłączenia się do uzgodnień międzynarodowych w Organizacji Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do rodzącej się demokracji;

63. podkreśla, że ponieważ państwa członkowskie rozpoczynają łączenie i integrację swoich rynków krajowych poprzez inwestycje w infrastrukturę i przyjęcie wspólnych regulacji, należy także podejmować ciągłe wysiłki na rzecz współpracy z Rosją w celu określenia kreatywnych i wzajemnie dopuszczalnych środków mających na celu zmniejszanie rozbieżności pomiędzy oboma rynkami energii;

64. jest zaniepokojony nadmierną militaryzacją obszaru kaliningradzkiego w ostatnim czasie, co budzi coraz większe poczucie niepewności na obszarze UE;

Azja Środkowa

65. popiera propagowanie przez UE podejścia regionalnego w Azji Środkowej, które jest niezbędne do stawienia czoła regionalnemu wymiarowi kwestii, obejmujących przestępczość zorganizowaną, handel narkotykami, materiały radioaktywne, prawa człowieka, terroryzm, katastrofy naturalne i spowodowane w środowisku przez człowieka oraz gospodarkę wodną i energetyczną; ubolewa jednak nad brakiem znaczącego postępu, jedynie po części uwarunkowanego ograniczonymi środkami finansowymi; wzywa zatem do tego, aby takie zaangażowanie było zdecydowane i uwarunkowane („więcej za więcej”) postępowaniem w procesie demokratyzacji, przestrzeganiu praw człowieka, dobrym sprawowaniu rządów, zapewnianiu zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego, poszanowaniu praworządności oraz zwalczaniu korupcji; podkreśla, że podejście regionalne nie powinno podważać indywidualnych wysiłków bardziej zaawansowanych państw; zauważa, że w strategii współpracy UE na rzecz Azji Środkowej określono siedem priorytetów, lecz przeznaczono zasoby zbyt małe, by mogły wywrzeć wpływ we wszystkich obszarach polityki; wzywa UE do zdefiniowania priorytetów w taki sposób, by bardziej odpowiadały dostępnym zasobom; przypomina o znaczeniu regionu w kontekście współpracy gospodarczej, energetyki i bezpieczeństwa, podkreśla jednak, że istotne jest zadbanie o to, aby współpraca na rzecz rozwoju nie była podporządkowana interesom gospodarczym, energetycznym lub interesom bezpieczeństwa; podkreśla niemniej znaczenie dialogu UE z krajami Azji Środkowej na temat bezpieczeństwa regionalnego, w szczególności w kontekście sytuacji w Afganistanie i możliwej eskalacji w stosunkach między Uzbekami a Tadżykami; sugeruje, aby UE dokonała przeglądu możliwości połączenia zasobów z państwami członkowskimi wykazującymi aktywność w regionie;

66. zauważa, że jeżeli chodzi o przestrzeganie praw człowieka, praw pracowników, brak wsparcia dla społeczeństwa obywatelskiego oraz praworządność, ogólna sytuacja pozostaje niepokojąca; wzywa do zintensyfikowania i zwiększenia skuteczności dialogów na temat praw człowieka oraz ich większego ukierunkowania na wyniki, przy ścisłej współpracy i zaangażowaniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego w przygotowywaniu, monitorowaniu i prowadzeniu tych dialogów; apeluje do UE i wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, by publicznie wypowiadali się na temat więźniów politycznych oraz uwięzionych obrońców praw człowieka i dziennikarzy, a także by domagali się niezwłocznego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych oraz sprawiedliwych i przejrzystych postępowań sądowych dla pozostałych więźniów; wzywa do zwiększenia przejrzystości wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz do ustanowienia jasnych celów w ramach inicjatywy w zakresie praworządności, aby umożliwić przejrzystą ocenę ich wdrażania i wyników;

67. zauważa, że państwa Azji Środkowej bogate w energię i zasoby zapewniają potencjalne znaczące źródło zróżnicowania zasobów i szlaków przesyłowych UE; zauważa, że UE jest wiarygodnym odbiorcą i że kraje, które są producentami, muszą udowodnić państwom-odbiorcom i zagranicznym inwestorom swoją wiarygodność jako dostawcy poprzez między innymi stworzenie równych szans dla korporacji krajowych i międzynarodowych zgodnie z zasadą praworządności; wzywa ESDZ i Komisję do dalszego wspierania projektów energetycznych i propagowania informowania o ważnych celach, takich jak południowy korytarz gazowy i rurociąg transkaspijski, bez uszczerbku dla zasad dobrego administrowania i przejrzystości będących elementami przynoszącymi korzyści obu stronom w ramach współpracy energetycznej UE z krajami partnerskimi;

Środa, 12 września 2012 r.

68. podkreśla, że wykorzystanie i zarządzanie zasobami naturalnymi w odniesieniu przede wszystkim do zasobów wodnych jest nadal kwestią sporną w regionie i źródłem niestabilności, napięcia i potencjalnego konfliktu; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie inicjatywę wodną realizowaną przez UE w Azji Środkowej, lecz wzywa do skuteczniejszego i bardziej konstruktywnego dialogu pomiędzy górzystymi krajami w górnym biegu rzek i krajami w dolnym biegu rzek, z myślą o znalezieniu trwałych i zrównoważonych sposobów rozwiązywania kwestii związanych z wodą i o zawarciu kompleksowych i długoterminowych umów o podziale wody;

Afganistan

69. jest zaniepokojony odrodzeniem się przemocy w następstwie zerwania negocjacji pokojowych; podkreśla znaczenie podejścia dla subregionu Azji Środkowej do zwalczania transgranicznego handlu ludźmi i towarami oraz zwalczania nielegalnej produkcji i handlu narkotykami, które stanowią podstawowe źródło finansowania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu; wzywa do doskonalszej współpracy między państwami członkowskimi uczestniczącymi w misji ISAF w ramach NATO w celu zapewnienia skuteczności interwencji; wzywa do zwiększenia wysiłków na rzecz wsparcia dla tworzenia zdolności rządu Islamskiej Republiki Afganistanu i jej Narodowych Sił Bezpieczeństwa, jak również na rzecz pomocy szerszym kręgom ludności w rozwoju rolnictwa i rozwoju społeczno-gospodarczym, aby państwo mogło przejąć pełną odpowiedzialność za własne bezpieczeństwo po całkowitym przekazaniu nadzoru nad bezpieczeństwem wewnętrznym siłom afgańskim, które nastąpi do końca 2014 r.;

70. zauważa z ogromną troską o cierpiące na tym społeczeństwo, że interwencja wojskowa w Afganistanie nie doprowadziła do budowy stabilnego państwa ze strukturami demokratycznymi, poprawy warunków życia ogółu ludności – w szczególności kobiet i dziewcząt – lub zastąpienia produkcji narkotyków innymi formami produkcji rolnej, a zamiast tego kraj jest opanowany przez korupcję na bezprecedensowym poziomie; wzywa UE i państwa członkowskie, z uwagi na przyspieszone wycofywanie oddziałów europejskich, by za priorytet uznały przygotowanie planu bezpieczeństwa dla tych Afgańczyków, którzy ściśle wspierali budowanie państwa przez siły europejskie i których istnienie może być zagrożone z uwagi na wycofanie się sił europejskich, przede wszystkim działaczek organizacji kobiecych; wzywa ESDZ do przeprowadzenia szczerzej oceny polityki UE i państw członkowskich w Afganistanie po 2001 r. i do przedstawienia do końca roku realistycznego planu przyszłych działań UE w regionie;

71. podkreśla potrzebę zintensyfikowania współpracy z takimi krajami jak Rosja, Pakistan, Indie i Iran w odniesieniu do wyzwań w Afganistanie, przede wszystkim tych związanych z handlem narkotykami, terroryzmem i ryzykiem ich pośredniego wpływu na kraje sąsiadujące i cały region;

Ameryki

Stany Zjednoczone Ameryki

72. jest stanowczo przekonany, że USA jest najważniejszym partnerem strategicznym dla UE; wzywa zatem UE, aby za jasny priorytet swojej polityki uznała pogłębienie stosunków transatlantyckich na wszystkich szczeblach;

73. podkreśla ogromne znaczenie stosunków transatlantyckich; jest zdania, że regularne szczyty UE-USA zapewnią możliwość określenia wspólnych celów i koordynowania strategii dotyczących zagrożeń i wyzwań o światowym znaczeniu, w tym m.in. zarządzania gospodarczego i opracowania wspólnego podejścia do wschodzących mocarstw; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie grupy roboczej wysokiego szczebla ds. zatrudnienia i wzrostu; uważa, że tematem posiedzeń Transatlantyckiej Rady Gospodarczej i Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców powinno być rozważenie kwestii współpracy strategicznej UE i USA z BRIC i innymi ważnymi krajami o gospodarkach wschodzących, oraz ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej, Unią Afrykańską, Wspólnotą Andyjską i Wspólnotą Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, a także kwestii sposobu wspierania konwergencji regulacyjnej z tymi krajami; podkreśla znaczenie Transatlantyckiej Rady Gospodarczej, jako organu odpowiedzialnego za wzmocnienie integracji gospodarczej i współpracy regulacyjnej, oraz Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców jako forum dla dialogu parlamentarnego i koordynacji prac parlamentarnych z obydwu stron w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w szczególności prawodawstwa dotyczącego rynku transatlantyckiego; przypomina o potrzebie powołania bez dalszej zwłoki Transatlantyckiej Rady Politycznej jako organu ad hoc zajmującego się systematycznymi konsultacjami na wysokim szczeblu i koordynacją kwestii w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa między UE i USA równoległe z NATO;

Środa, 12 września 2012 r.

74. zauważa, że USA stopniowo przenoszą swoje pierwotne zainteresowanie, inwestycje polityczne i gospodarcze oraz zasoby militarne do regionu Pacyfiku, co odzwierciedla rosnące światowe i regionalne znaczenie Chin, Indii i innych azjatyckich krajów o gospodarkach wschodzących; zauważa ponadto, że Azja powinna odgrywać istotniejszą rolę w polityce zagranicznej UE i państw członkowskich; wzywa zatem do większej koordynacji przez USA i UE ich polityki wobec Chin, Indii i innych azjatyckich krajów o gospodarkach wschodzących, aby zapobiec oddzieleniu ich podejść do kluczowych obszarów tej polityki;

75. jest przekonany, że USA będzie nadal w decydującym stopniu przyczyniać się do wspólnego bezpieczeństwa obszaru euroatlantyckiego, oraz potwierdza niezmiennie i kluczowe znaczenie transatlantyckiego połączenia bezpieczeństwa; przypomina, że obliczu zmieniającej się sytuacji geostrategicznej i gospodarczej, zwiększanie europejskiego potencjału w zakresie bezpieczeństwa i obrony jest istotnym elementem wzmocnienia połączenia transatlantyckiego;

Ameryka Łacińska

76. wzywa do rozszerzenia dialogu politycznego UE-Ameryka Łacińska na wszystkich szczeblach, w tym szczytów na szczeblu głów państw i Zgromadzenia Parlamentarnego Eurolat, jako ważnego narzędzia budowania konsensusu politycznego; wnosi o to, aby podejmowaniu zobowiązań politycznych na szczytach UE-Ameryka Łacińska towarzyszyło przydzielanie odpowiednich zasobów finansowych; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że Argentyna niedawno znacjonalizowała jedno z większych hiszpańskich przedsiębiorstw paliwowych (YPF) i podjęła bardzo nieprzyjazne zabiegi dyplomatyczne w odniesieniu do brytyjskich Falklandów;

77. proponuje rozważyć możliwość ściślejszej współpracy pomiędzy Amerykami i UE, zwłaszcza współpracy gospodarczej, zmierzającej do podpisania wspólnej umowy o wolnym handlu;

78. wzywa do zacieśnienia prowadzonych dialogów na temat praw człowieka, przy większym zaangażowaniu Parlamentu, oraz wszczęcia dialogu na rzecz zacieśnienia współpracy w zakresie istotnych wyzwań dotyczących bezpieczeństwa, a zwłaszcza niszczycielskiego wpływu zorganizowanej przestępczości narkotykowej na instytucje państwowe i bezpieczeństwo ludzi; zauważa, że 7. szczyt szefów państw i rządów UE-Ameryka Łacińska i Karaiby, który ma się odbyć w Chinach w styczniu 2013 r., mógłby stanowić dobrą okazję do wprowadzenia w życie nowych wizji współpracy międzyregionalnej w szeregu obszarów politycznych i społeczno-gospodarczych;

79. zaznacza, że spójność społeczna powinna nadal stanowić podstawową zasadę strategii współpracy na rzecz rozwoju wobec Ameryki Łacińskiej nie tylko ze względu na społeczno-gospodarcze znaczenie spójności społecznej, ale również ze względu na jej rolę w umacnianiu instytucji demokratycznych w regionie i praworządności; zauważa ponadto, że kontynuacja współpracy na rzecz rozwoju między UE i krajami Ameryki Łacińskiej o średnich dochodach jest niezbędna w celu wyeliminowania poważnych nierówności, które nadal występują w tym regionie; apeluje o pogłębienie trójstronnej współpracy oraz współpracy Południe-Południe z krajami Ameryki Południowej;

80. wzywa do dalszego zacieśniania trójstronnej współpracy z obiema Amerykami w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, z myślą o utworzeniu euro-atlantyckiego obszaru obejmującego UE, Stany Zjednoczone, Kanadę i Amerykę Łacińską;

81. zwraca uwagę na znaczące skutki wzrostu znaczenia Brazylii w regionie i na arenie światowej, łączącej programy gospodarcze i społeczne z poszanowaniem demokracji, praworządności i podstawowych wolności; wzywa do wzmocnienia partnerstwa strategicznego UE-Brazylia i dialogu politycznego celem wspierania wysiłków podejmowanych przez to państwa, by wzmocnić budowanie instytucji w Mercosur i Unasur;

82. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niebawem zostanie podpisany układ o stowarzyszeniu z Ameryką Środkową, który zostanie poddany procedurze zgody w Parlamencie Europejskim; podkreśla, że jako pierwszy wszechstronny traktat między regionami podpisany przez UE przyczynia się on do podniesienia

Środa, 12 września 2012 r.

rangi stosunków oraz do wspierania podejścia regionalnego i integracji regionalnej Ameryki Łacińskiej; stwierdza, że zamierza ściśle monitorować wdrażanie tego układu, a w szczególności jego wpływ na sytuację praw człowieka i praworządności w Ameryce Środkowej;

83. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niebawem zostanie podpisana umowa o handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru, która zostanie poddana procedurze zgody w Parlamencie Europejskim; przypomina, że umowa ta nie może być traktowana jak ostateczne ramy stosunków pomiędzy UE a tymi krajami, lecz jako jeden lub kilka kroków w kierunku zawarcia globalnego układu o stowarzyszeniu, pozostawiając otwarte drzwi dla innych krajów Wspólnoty Andyjskiej;

84. zwraca zatem uwagę, że celem UE jest podpisanie układu o stowarzyszeniu ze wszystkimi członkami Wspólnoty Andyjskiej; jest zdania, że układ o stowarzyszeniu z Mercosurem stanowiłby odzwierciedlenie zdecydowanej poprawy strategicznych stosunków z Ameryką Łacińską, pod warunkiem że opierałby się na zasadach wolnego i sprawiedliwego handlu oraz pewności prawa w zakresie inwestycji, poszanowaniu międzynarodowych norm w zakresie zatrudnienia i ochrony środowiska oraz na godnym zaufania postępowaniu partnerów;

85. ubolewa nad tym, że we wnioskach Komisji dotyczących rozporządzenia w sprawie planu ogólnych preferencji taryfowych oraz instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju pominięto strategiczny charakter stosunków z Ameryką Łacińską, wykluczając znaczną liczbę państw tego regionu podatnych na zagrożenia; przypomina, że w niektórych krajach Ameryki Łacińskiej istnieją największe nierówności na świecie w dochodach na mieszkańca i że utrzymująca się nierówność powstaje w warunkach słabej mobilności społeczno-ekonomicznej; uważa, że sygnał, jaki UE przesyła temu regionowi, jest bardzo kłopotliwy, ponieważ w praktyce sprowadza się on do stwierdzenia, że UE nie poświęca temu regionowi takiej uwagi, na jaką on zasługuje, pomimo licznych zobowiązań politycznych i handlowych oraz wzajemnych interesów globalnych;

Afryka

86. zauważa, że we wspólnej strategii UE-Afryka i w jej 8 sektorach położono pierwotnie nacisk na Unię Afrykańską i wsparcie techniczne na rzecz budowy potencjału instytucjonalnego i realizację polityk w obszarze pokoju i bezpieczeństwa, praw człowieka, propagowania demokracji i praworządności, a także na realizację milenijnych celów rozwoju; przypomina, że podczas gdy to kompleksowe podejście pozostaje ważne, spójności i skuteczności strategii zmniejszyły się na skutek obowiązywania nakładających się umów z wieloma partnerami i braku specjalnego budżetu na jej wdrażanie; ponadto istnieje pilna potrzeba wyjścia poza zakres budowania potencjału instytucjonalnego na szczeblu kontynentalnym i podjęcia działań mających na celu stworzenie partnerstwa politycznego na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju społeczno-gospodarczego na szczeblu regionalnym i subregionalnym; wzywa do rozszerzenia wspomnianych partnerstw politycznych na regionalne wspólnoty gospodarcze, nie tylko w ramach realizacji strategii na rzecz wzmocnienia Unii Afrykańskiej, ale również wdrażania środków mających na celu zacieśnienie partnerstwa UE-Afryka na szczeblu regionalnym i subregionalnym, udzielając w ten sposób odpowiedzi na interesy polityczne, interesy w obszarze bezpieczeństwa oraz interesy gospodarcze obywateli afrykańskich i europejskich; ubolewa nad ciosami dla demokratycznych wartości i celów popieranych przez Unię Afrykańską, UE i ONZ, jakimi są zamachy stanu, takie jak te, do których doszło w Mali i Gwinei Bissau; wzywa do pilnego przywrócenia porządku konstytucyjnego w tych krajach;

87. przyjmuje do wiadomości strategię UE wobec Rogu Afryki i regionu Sahel; jest przekonany, że strukturalne przyczyny konfliktu w tych regionach muszą zostać zażegnane w celu osiągnięcia odpowiedniego rozwiązania pokojowego dla problemów i stworzenia ludności lepszych perspektyw, co oznacza zapewnienie lepszego dostępu do zasobów poprzez zrównoważony rozwój regionów i redystrybucję bogactwa; wzywa do oceny unijnych strategii tam, gdzie przeznacza się znaczne zasoby na pomoc rozwojową i środki dyplomatyczne, w celu oceny ich wpływu na populację; wzywa do zacieśnienia powiązań między Parlamentem Europejskim, Parlamentem Panafrykańskim i regionalnymi strukturami parlamentarnymi, aby zapewnić większą odpowiedzialność za decyzje polityczne i budżetowe wobec obywateli obu kontynentów, a także podstawy do mierzenia i oceniania postępów w realizacji strategii politycznych; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o rozszerzeniu mandatu operacji EUNAVFOR Atalanta (aby uwzględnić przeciwdziałanie zagrożeniu piractwem na łądzie) jako środka służącego umocnieniu całościowego podejścia do przeciwdziałania szczególnemu zagrożeniu piractwem i zapewnieniu wspierania długofalowego rozwoju regionu;

Środa, 12 września 2012 r.

88. jest poważnie zaniepokojony napięciami pomiędzy Sudanem i Sudanem Południowym; wzywa obie strony do wykazania woli politycznej do rozwiązania swoich nierozstrzygniętych kwestii posesesyjnych w oparciu o plan działania określony w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2046 (2012) z dnia 2 maja 2012; podkreśla, że dla osiągnięcia długoterminowej stabilności w regionie niezbędna jest nowa ujednolicona, kompleksowa międzynarodowa strategia, w której UE odgrywałaby rolę obok innych podmiotów międzynarodowych i regionalnych, i która koncentrowałaby się nie tylko na problemach na osi północ-południe i sytuacji w Kordofanie Południowym i regionie Nilu Błękitnego, ale również na bardzo opóźnionym procesie reform w Sudanie i pogłębieniu reform demokratycznych w Sudanie Południowym;

89. przypomina swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie sytuacji w Saharze Zachodniej; wzywa Maroko i Front Polisario do kontynuowania negocjacji w dążeniu do pokojowego i trwałego zażegnania konfliktu Sahary Zachodniej i ponownie podkreśla prawo ludu Sahary do samostanowienia oraz jego prawo do zdecydowania o statusie Sahary Zachodniej w demokratycznym referendum, zgodnie z odnośnymi rezolucjami Organizacji Narodów Zjednoczonych;

Azja

90. apeluje do UE o jej większą i bardziej zdecydowaną obecność w regionie Azji-Pacyfiku, w szczególności poprzez podkreślanie osiągnięć w dziedzinie przemian demokratycznych w Indonezji, największego społeczeństwa muzułmańskiego, i poprzez wnoszenie wkładu w postaci doświadczeń i wiedzy specjalistycznej w inicjatywy wielostronne realizowane w ramach i przy ASEAN, jak również w proces stopniowej intensyfikacji inicjatyw transpacyficznych; jest zdania, że ESDZ powinna teraz wykorzystać cały swój potencjał do zintensyfikowania współpracy między UE i Azją; uważa, że plan działania Bandar Seri Begawan pogłębi współpracę Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej z UE, co będzie stanowiło pierwszy krok w tym względzie; wyraża również zadowolenie z powodu zatwierdzenia traktatu przyjaźni jako szansy na pogłębienie współpracy, wykraczającej poza zakres umów handlowych między UE i krajami azjatyckimi; podkreśla, że pobudzaniu rozwoju poprzez wymianę koncepcji gospodarczych i kulturowych należy nadać większą rangę, w szczególności poprzez wspieranie możliwości w zakresie inwestycji bezpośrednich oraz zapewnienie łatwiejszych i atrakcyjniejszych warunków dostępu studentom i naukowcom; zauważa, że pociąga to za sobą koordynację strategiczną działań państw członkowskich i UE, stanowiącą przeciwieństwo równoległych i konkurujących strategii krajowych; zauważa, że w kontekście bezpieczeństwa regionalnego Azji-Pacyfiku, w tym toczących się sporów terytorialnych o Morze Południowocchińskie oraz problemów z Koreą Północną, UE jako neutralny partner powinna pełnić aktywną rolę w opracowywaniu trwałego i pokojowego rozwiązania opartego na wielostronnych instytucjach;

91. wzywa do szybkiego rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Japonią;

Chiny

92. z zadowoleniem przyjmuje poczynione postępy w zakresie partnerstwa strategicznego UE-Chiny, w tym rozwój trzeciego filaru – „dialogu bezpośredniego” – w uzupełnieniu dialogów na temat gospodarki i bezpieczeństwa; podkreśla rosnącą współzależność między gospodarką UE i Chin oraz przypomina znaczenie szybkiego wzrostu gospodarki chińskiej i jej oddziaływania na systemy międzynarodowe;

93. zauważa, że zmiany na najwyższym szczeblu władz Chin będą ważnym testem ewolucji tego państwa; ponownie zwraca uwagę na cel, jakim jest rozwój kompleksowego partnerstwa strategicznego z Chinami; wzywa UE i państwa członkowskie do tego, aby ich odpowiednie przesłania oraz polityki były bardziej konsekwentne i strategiczne oraz przyczyniły się przez to w użyteczny sposób do pozytywnych zmian; podkreśla, że oznacza to konieczność wyeliminowania rozbieżności między priorytetami państw członkowskich i UE w zakresie przestrzegania praw człowieka w Chinach, dialogu na temat praw człowieka oraz wspierania organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

Japonia

94. podkreśla potrzebę skonsolidowania stosunków Unii z Japonią jako kluczowym graczem na scenie międzynarodowej, który podziela wartości demokratyczne UE i jest naturalnym partnerem do współpracy na forach wielostronnych oraz w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; oczekuje na realizację umowy w sprawie kompleksowych ram i umowy o wolnym handlu;

Środa, 12 września 2012 r.

Azja Południowa i Wschodnia

95. wzywa UE do zintensyfikowania działań w Azji Południowej i Azji Południowo-Wschodniej, mających na celu wspieranie procesu demokratyzacji i reform w zakresie sprawowania rządów i praworządności; z zadowoleniem przyjmuje zatem zobowiązanie dotyczące demokratyzacji, sekularyzacji, stabilizacji i włączenia społecznego w Pakistanie; z zadowoleniem przyjmuje pierwszy dialog strategiczny UE-Pakistan, który miał miejsce w czerwcu 2012 r., oraz zaangażowanie w konstruktywne rozmowy na temat zintensyfikowania współpracy dwustronnej i wspólne stanowisko w odniesieniu do kwestii regionalnych i międzynarodowych niepokojących obydwie strony, w tym bardziej proaktywne zaangażowanie się w walkę z terroryzmem; wzywa UE i państwa członkowskie do zacieśnienia stosunków z Indiami, opartych na sprzyjaniu demokracji, włączeniu społecznemu, praworządności i poszanowaniu praw człowieka, oraz zachęca UE i Indie do szybkiego zakończenia trwających negocjacji w sprawie kompleksowej umowy o wolnym handlu między UE a Indiami, która pobudzałaby wzrost gospodarczy i rozwój handlu w Europie i w Indiach; wzywa UE i państwa członkowskie do udzielenia wsparcia na rzecz pojednania, odbudowy i rozwoju gospodarczego powojennej Sri Lanki oraz apeluje w tym względzie do Rady o wsparcie dla Sri Lanki w realizacji zaleceń raportu komisji ds. doświadczenia i pojednania (LLRC); z zadowoleniem przyjmuje aktywne wsparcie UE na rzecz sprzyjania demokracji w Myanmarze;

96. z zadowoleniem przyjmuje pomyślne zakończenie wyborów prezydenckich i parlamentarnych, które odbyły się na Tajwanie dnia 14 stycznia 2012 r.; wyraża uznanie dla nieustannych starań Tajwanu o utrzymanie pokoju i stabilności w regionie Azji-Pacyfiku; dostrzega postępy poczynione we wzajemnych stosunkach po obu stronach cieśniny, zwłaszcza postępy w powiązaniach gospodarczych, zauważając, że bliższe związki gospodarcze z Tajwanem mogą ułatwić UE dostęp do chińskiego rynku; wzywa Komisję i Radę, by zgodnie z rezolucją Parlamentu w sprawie WPZiB z maja 2011 r. podjęły konkretne działania na rzecz dalszego zacieśnienia stosunków gospodarczych UE-Tajwan i ułatwienia negocjacji w sprawie umowy o współpracy gospodarczej między UE a Tajwanem; ponownie podkreśla poparcie dla cennego wkładu Tajwanu w działalność odpowiednich organizacji międzynarodowych, w tym Światowej Organizacji Zdrowia; przyznaje, że unijny program zniesienia wiz skierowany do obywateli Tajwanu, który wszedł w życie w styczniu 2011 r., okazał się korzystny dla obydwu stron; zachęca do bliższej współpracy dwustronnej między UE i Tajwanem w takich dziedzinach jak handel, badania, kultura, edukacja i ochrona środowiska;

97. wzywa UE do upowszechniania wiedzy o poważnych naruszeniach praw człowieka, masowych egzekucjach i niehumanitarnym traktowaniu w obozach pracy i obozach dla więźniów politycznych w Korei Północnej oraz do wspierania ofiar tych naruszeń;

Partnerzy wielostronni

G-7, G-8 i G-20

98. jest zdania, że w świetle coraz większego znaczenia BRIC i innych wschodzących mocarstw oraz wobec przybierającego kształt wielobiegunowego systemu globalnego ładu G-20 może okazać się użytecznym i szczególnie odpowiednim forum dla budowania konsensusu, które sprzyja włączeniu społecznemu, jest oparte na partnerstwie i jest zdolne do zwiększania konwergencji, w tym konwergencji regulacyjnej; jest jednak zdania, że G-20 w dalszym ciągu nie udowodniła, że potrafi przekształcić ustalenia szczytu w trwałe strategie polityczne ukierunkowane na kluczowe wyzwania, zwłaszcza kontrolę rajów podatkowych i innych wyzwań oraz zagrożeń związanych ze światowym kryzysem finansowym i gospodarczym; zauważa w związku z tym potencjał G-8 do odegrania istotnej roli w budowaniu konsensusu przed posiedzeniami G-20; uważa, że funkcjonowanie G-8 powinno być także wykorzystywane do zbliżenia stanowisk z Rosją, tak aby stawić czoła wspólnym wyzwaniom w skoordynowany i skuteczny sposób;

ONZ

99. wychodząc z założenia, że skuteczny multilateralizm stanowi kamień węgielny polityki zagranicznej UE, wzywa UE, do przyjęcia wiodącej roli we współpracy międzynarodowej oraz do wsparcia globalnych działań społeczności międzynarodowej; zachęca UE do dalszego propagowania synergii w ramach struktur ONZ, pełnienia funkcji łącznika przy ONZ oraz do podjęcia globalnej współpracy z organizacjami regionalnymi i partnerami strategicznymi; wyraża swoje poparcie dla kontynuacji reformy ONZ; wzywa UE do zapewnienia wkładu w należyte zarządzanie finansami i utrzymanie dyscypliny budżetowej w odniesieniu do zasobów ONZ;

Środa, 12 września 2012 r.

100. wzywa zatem UE, by domagała się przeprowadzenia kompleksowej reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ w celu umocnienia jej legitymacji, reprezentacji regionalnej i skuteczności; podkreśla, że taki proces reform może zostać nieodwracalnie wszczęty przez państwa członkowskie UE, jeżeli zgodnie z założeniami traktatu lizbońskiego dotyczącymi umocnienia polityki zagranicznej i roli UE w dziedzinie pokoju bezpieczeństwa na świecie będą one się domagać stałego miejsca dla UE w rozszerzonej i zreformowanej Radzie Bezpieczeństwa ONZ; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do pilnego przejęcia inicjatywy i nakłonienia państw członkowskich do wypracowania w tym celu wspólnego stanowiska, nalega, aby do czasu jego uzgodnienia państwa członkowskie wyraziły zgodę na system rotacyjny w Radzie Bezpieczeństwa ONZ i bez zwłoki wcieliły go w życie, tak aby zagwarantować stałe miejsce Unii Europejskiej w Radzie Bezpieczeństwa ONZ;

101. uważa za znaczące pełne wdrożenie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie udziału UE w pracach ZO ONZ, jak również podjęcie przez UE działań i osiągnięcie oczekiwanych rezultatów w odpowiednim terminie i w skoordynowany sposób w odniesieniu do istotnych kwestii; wzywa UE do dalszego ulepszenia koordynacji stanowisk i interesów państw członkowskich UE w Radzie Bezpieczeństwa ONZ; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie średnioterminowych priorytetów UE w ramach ONZ oraz wzywa do przeprowadzania regularnych konsultacji z Komisją Spraw Zagranicznych Parlamentu w sprawie rocznego przeglądu i w sprawie wdrażania jakichkolwiek działań; podkreśla potrzebę prowadzenia bardziej stanowczej dyplomacji publicznej w odniesieniu do spraw związanych z ONZ oraz skuteczniejszego informowania społeczeństwa europejskiego o globalnej roli UE;

102. jest mocno przekonany o potrzebie budowania partnerstw w obszarze zapobiegania konfliktom, cywilnych i wojskowych operacji zarządzania kryzysowego oraz budowania pokoju, a związku z tym o potrzebie zwiększenia operacyjności komitetu sterującego UE-ONZ w kontekście zarządzania kryzysowego; wzywa UE i państwa członkowskie do osiągnięcia dalszych postępów we wdrażaniu zasady obowiązku ochrony oraz do współpracy z partnerami ONZ w celu zadbania o to, by koncepcja ta stała się częścią działań w zakresie zapobiegania konfliktom i odbudowy po konflikcie; wzywa do opracowania międzyinstytucjonalnego Konsensusu w sprawie obowiązku ochrony ludności cywilnej oraz w sprawie wspólnej polityki zapobiegania konfliktom równoległe do obowiązujących już: Konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej i Konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej, które mogłyby zapewnić większą spójność w działaniach UE podejmowanych w tych kwestiach na forach ONZ;

103. przypomina, że kompleksowe podejście do wdrażania przez UE rezolucji 1325 i 1820 Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, przyjętej przez Radę Unii Europejskiej dnia 1 grudnia 2008 r., uznaje istnienie ścisłych związków pomiędzy kwestiami pokoju, bezpieczeństwa, rozwoju i równości płci i powinno stanowić centralny punkt wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; podkreśla, że UE konsekwentnie wzywała do pełnego wdrożenia agendy dotyczącej kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, przedstawionej w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. i 1820 z 2008 r., następnie potwierdzonej przyjęciem rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1888 i 1889 z 2009 r. oraz 1960 z 2010 r., a w szczególności do uwzględniania potrzeby zwalczania przemocy wobec kobiet w sytuacjach konfliktowych oraz do propagowania uczestnictwa kobiet w budowaniu pokoju; apeluje do tych państw członkowskich, które jeszcze nie podjęły działań w celu przyjęcia krajowych planów działania w odniesieniu do kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, by to zrobiły, i podkreśla, że powinny się one opierać na jednolitych minimalnych normach europejskich w odniesieniu do ich celów, wdrożenia i monitorowania w UE;

104. podkreśla potrzebę opracowania bardziej skutecznych wytycznych i budowy zdolności w zakresie mediacji poprzez nawiązanie współpracy między UE i ONZ dotyczącej zdolności w zakresie mediacji w celu dostarczania adekwatnych zasobów do prowadzenia mediacji w terminowy i skoordynowany sposób, w tym poprzez zapewnienie uczestnictwa kobiet w tych działaniach; uważa za niezbędne dla wdrożenia polityki UE w obszarze praw człowieka zapewnienie Radzie Praw Człowieka ONZ zdolności do stawiania czoła poważnym i pilnym sytuacjom związanym z przestrzeganiem praw człowieka, wzmocnienia procesu działań następczych po wdrożeniu zaleceń określonych w specjalnych procedurach oraz do wsparcia procesu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka; podkreśla potrzebę kontynuowania wsparcia UE dla Międzynarodowego Trybunału Karnego w celu przyczynienia się do skutecznej ochrony praw człowieka i walki z bezkarnością;

105. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Radę, w odniesieniu do negocjacji ONZ dotyczących traktatu o handlu bronią, do wypracowania jak najbardziej rygorystycznych norm ochrony w zakresie prawa międzynarodowego dotyczącego praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego poprzez ustanowienie norm wykraczających poza te uzgodnione już na szczelbu UE i zapisanych we wspólnym stanowisku UE w sprawie wywozu broni; podkreśla, że państwa-strony należące do UE muszą zatem powstrzymać się od akceptowania mniej rygorystycznych norm, co bez wątpienia byłoby szkodliwe dla powodzenia i skuteczności traktatu o handlu bronią;

Środa, 12 września 2012 r.

UE-NATO

106. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania UE i NATO do wzmocnienia wzajemnego partnerstwa strategicznego, potwierdzonego sojuszem w zakresie przyjęcia nowej strategii strategicznej i na szczycie w Chicago, oraz podkreśla postępy poczynione w zakresie praktycznej współpracy w działaniach; zauważa, że obecny światowy i europejski kryzys gospodarczy przyczynił się do podjęcia działań mających na celu znalezienie bardziej opłacalnych i pilnie potrzebnych zdolności operacyjnych zarówno w UE, jak i w NATO; wzywa zatem wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do podjęcia bardziej proaktywnych działań w zakresie wspierania dalszych konkretnych propozycji dotyczących współpracy między organizacjami, również poprzez Europejską Agencję Obrony (mając za przewodnie zasady inteligentną obronę, łączenie i udostępnianie zdolności wojskowych i podejście kompleksowe, w oparciu o komplementarność inicjatyw); wzywa do znalezienia pilnego rozwiązania politycznego w celu wyjścia z impasu we współpracy w ramach porozumienia Berlin Plus, które powstrzymuje perspektywy skuteczniejszej współpracy obu organizacji;

Rada Europy

107. wzywa państwa członkowskie do wywiązania się z obowiązku poprzez pilne zakończenie negocjacji w sprawie przystąpienia UE do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; podkreśla znaczenie norm, procedur monitorowania i wniosków Rady Europy jako znacznego wkładu w ocenę postępów osiągniętych przez państwa sąsiedzkie w przeprowadzaniu demokratycznych reform;

108. podkreśla fakt, że przystąpienie UE do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jest historyczną szansą na uznanie praw człowieka za zarówno centralną wartość UE, jak i wspólną podstawę dla jej stosunków z państwami trzecimi, i ma nadzieję, że dokona ona tego bez zbędnej zwłoki; potwierdza, że przystąpienie UE do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności stanowi znaczące osiągnięcie dla wzmocnienia ochrony praw człowieka w Europie;

OBWE

109. popiera dialog na temat reformy Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), pod warunkiem że nie zostanie ona przeprowadzona kosztem osłabienia istniejących instytucji i mechanizmów lub ograniczenia ich niezależności; podkreśla potrzebę utrzymania równowagi między trzema wymiarami OBWE, rozwijając je w spójny i kompleksowy sposób w oparciu o dotychczasowe osiągnięcia; podkreśla ponadto, że zagrożeniom i wyzwaniom w obszarze bezpieczeństwa należy stawiać czoła z uwzględnieniem wszystkich trzech wymiarów, jeżeli działania mają być naprawdę skuteczne; wzywa OBWE do dalszego wzmocnienia swojej zdolności do zapewnienia przestrzegania i wdrażania zasad i zobowiązań podjętych przez jej państwa członkowskie w ramach wszystkich trzech wymiarów, między innymi poprzez wzmocnienie mechanizmów działań następczych;

RWPZ

110. oczekuje, że UE wypracuje rzeczywiste partnerstwo strategiczne z Radą Współpracy Państw Zatoki (RWPZ), obejmujące otwarty, regularny i konstruktywny dialog oraz zorganizowaną współpracę w obszarze praw człowieka i demokracji, jak również w zakresie transformacji i zarządzania kryzysowego w południowym sąsiedztwie; powtarza, że aby osiągnąć ten cel ESDZ powinna przydzielić więcej zasobów ludzkich do zajmowania się tym regionem oraz utworzyć delegatury w głównych państwach RWPZ; podkreśla, że prawa człowieka, prawa kobiet, praworządność i aspiracje demokratyczne obywateli państw RWPZ, od Bahrajnu po Arabię Saudyjską, nie mogą nadal być pomijane w strategiach politycznych UE wobec regionu;

Liga Państw Arabskich

111. uznaje rosnące znaczenie roli organizacji regionalnych, w szczególności Ligi Państw Arabskich, lecz również Organizacji Konferencji Islamskiej oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej, oraz wzywa UE do zacieśnienia współpracy, w szczególności jeżeli chodzi o kwestie związane z procesami transformacji i zarządzaniem kryzysowym w południowym sąsiedztwie; z zadowoleniem przyjmuje starania podjęte przez UE, aby pomóc Lidze Państw Arabskich w realizowaniu jej procesu integracji;

Środa, 12 września 2012 r.

Priorytety tematyczne WPZiB

Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony

112. podkreśla, że działania w obszarze WPBiO powinny zostać włączone do kompleksowej polityki wobec krajów i regionów znajdujących się w kryzysie, w których wartości i interesy strategiczne UE są zagrożone, a działania WPBiO faktycznie przyczyniłyby się do osiągnięcia rzeczywistej wartości dodanej pod względem upowszechnienia pokoju, stabilności i zasady państwa prawa; podkreśla również potrzebę przeprowadzenia procesu gromadzenia doświadczeń, który umożliwiłby dokładniejszą ocenę skutecznego wdrożenia każdego działania i jego trwałego wpływu na danym obszarze;

113. powtarza swoje wezwanie skierowane do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, Rady i państw członkowskich do zajęcia się licznymi problemami nękającymi współpracę cywilno-wojskową, poczynając od braków kadrowych, na brakach sprzętu i braku równowagi kończąc; domaga się w szczególności zatrudnienia pracowników w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, w administracji cywilnej, w urzędach celnych oraz na potrzeby dialogu, pojednania i mediacji, aby zapewnić adekwatną i wystarczającą wiedzę specjalistyczną do realizacji misji WPBiO; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do przedstawienia szczegółowych wniosków mających na celu zaradzenie wspomnianym brakom kadrowym, w szczególności w obszarze cywilnego zarządzania kryzysowego zapobiegania konfliktom, odbudowy pokryzysowej i w obszarach wymienionych powyżej;

114. z zadowoleniem przyjmuje wezwania do łączenia i udostępniania w większym zakresie najważniejszego potencjału wojskowego, większej zdolności planowania i prowadzenia misji i operacji, a także do łączenia cywilnych i wojskowych misji i operacji; podkreśla potrzebę stałego ulepszania skuteczności misji i operacji objętych WPBiO, w tym przez ocenę wyników, analizy porównawcze, ocenę wpływu, określanie i wykorzystywanie zdobytych doświadczeń oraz wypracowywanie najlepszych wzorców skutecznego i wydajnego działania w ramach WPBiO; wyraża jednak ubolewanie z powodu politycznych ograniczeń współpracy, które niekiedy uniemożliwiają osiągnięcie synergii dzięki najlepszym praktykom;

Handel bronią

115. przypomina, że państwa członkowskie odpowiadają za ponad jedną trzecią światowego wywozu broni; apeluje do państw członkowskich, aby spełniły nie tylko osiem kryteriów określonych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB (kodeks postępowania UE w zakresie wywozu broni), lecz również by przestrzegały zasad polityki rozwojowej UE; domaga się przekazania Unii Europejskiej kompetencji w zakresie stanowienia przepisów regulujących wywóz broni; przypomina państwom członkowskim, że kraje rozwijające się powinny w pierwszej kolejności przeznaczać środki finansowe na zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy, rozwój demokracji, prawa człowieka i praworządności; apeluje do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel i do państw członkowskich, aby skorzystały z bieżącego przeglądu wspólnego stanowiska UE 2008/944/WPZiB w celu zintensyfikowaniu procesu wdrażania i monitorowania kryteriów UE w zakresie wywozu broni; głęboko ubolewa nad niepowodzeniem negocjacji ONZ dotyczących traktatu o handlu bronią w lipcu 2012 r.; apeluje do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel i do państw członkowskich o to, by w trybie pilnym wywarły nacisk na te państwa, które przeciwstawiają się solidnemu traktatowi o handlu bronią apeluje o silny i trwały traktat, który zobowiązuje państwa-strony do odmowy wywozu broni i amunicji w przypadku zaistnienia poważnego ryzyka wykorzystania broni do celów łamania międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowych praw człowieka, w tym do celów ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, lub do celów umożliwiających takie łamanie;

Zapobieganie konfliktom i budowanie pokoju

116. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do przedstawienia wniosków mających na celu zwiększenie zdolności ESDZ w zakresie zapobiegania konfliktom i budowania pokoju, ze szczególnym odniesieniem do programu göteborgskiego, jak również do dalszej rozbudowy potencjału UE w obszarze zapobiegania konfliktom oraz zapewnienia zdolności do prowadzenia mediacji, dialogu i pojednania wraz ze zdolnościami do zarządzania kryzysowego opartymi na większych zasobach; wzywa, uznając to za kwestię priorytetową, do przeprowadzenia oceny strategii UE w obszarze zapobiegania konfliktom i budowania pokoju, z myślą o przedstawieniu Parlamentowi przez wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel wniosków w sprawie zwiększenia zewnętrznych zdolności i szybkości reagowania Unii w tym obszarze; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji i ESDZ w sprawie wprowadzenia pozycji w budżecie w kwocie 500 000 EUR na rzecz zapobiegania konfliktom i usług wsparcia mediacyjnego w budżecie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych na rok 2013, które ma być poprzedzone pomyślną realizacją proponowanych przez Parlament działań przygotowawczych na koniec tego roku; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zwiększenia aktywności kobiet w ramach instrumentów na rzecz zapobiegania konfliktom, mediacji, prowadzenia dialogu i pojednania i budowania pokoju;

Środa, 12 września 2012 r.

117. uważa, że wniosek w sprawie autonomicznego lub pół-autonomicznego europejskiego instytutu na rzecz pokoju z bliskimi powiązaniem z UE, który mógłby przyczynić się do wzmocnienia działań na rzecz zapobiegania konfliktom i zwiększenia potencjału medyjnego w Europie, jest bardzo obiecujący; apeluje o to, aby instytut ten opierał się na jasno zdefiniowanym mandacie, co pozwoli uniknąć powielania istniejących organizacji rządowych i pozarządowych, i aby skupiał się na nieformalnej dyplomacji medyjnej i wymianie wiedzy między unijnymi i niezależnymi podmiotami medyjnymi; oczekuje na wyniki projektu pilotażowego dotyczącego europejskiego instytutu na rzecz pokoju, stworzonego w roku bieżącym; spodziewa się, że będzie się w pełni angażowała w dyskusje mające na celu stworzenie takiego instytutu;

Sankcje i środki ograniczające

118. jest przekonany, że w swoim podejściu do rządów autorytarnych, UE powinna opracować bardziej spójną politykę w odniesieniu do nakładania i znoszenia sankcji i środków ograniczających;

Nierozprzestrzenianie i rozbrojenie

119. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do przeanalizowania skuteczności Unii Europejskiej w zajmowaniu się kwestiami zagrożeń, jakie stwarza broń chemiczna, biologiczna, radiologiczna i jądrowa, po upływie dziesięciu lat od przyjęcia strategii przeciwko nierozprzestrzenianiu broni masowego rażenia z 2003 r., oraz po upływie przedłużonego terminu wdrożenia „Nowych kierunków działań” z 2008 r., z myślą o przedstawieniu Parlamentowi przez wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel sprawozdania z wniosków w sprawie zwiększenia zewnętrznych zdolności i szybkości reagowania Unii w tym obszarze polityki;

120. wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel do przeanalizowania skuteczności Unii Europejskiej w zajmowaniu się kwestiami zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i innej broni konwencjonalnej, jak również w rozwiązywaniu kwestii dotyczących szerszego rozbrojenia od czasu przyjęcia strategii UE dotyczącej BSiL w 2005 r. i innych odnośnych ram politycznych – w tym wspólnego stanowiska UE z 2003 r. w sprawie pośrednictwa w handlu bronią i embarga UE na broń – w celu przedstawienia Parlamentowi przez wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel propozycji zwiększenia zdolności UE w tym obszarze polityki;

Europejska Agencja Obrony

121. powtarza swoje wezwanie do państw członkowskich do zintensyfikowania europejskiej współpracy w obszarze obrony, co stanowi jedyny możliwy sposób zagwarantowania, że europejskie siły zbrojne pozostaną wiarygodne i operacyjne w świetle coraz mniejszych środków przeznaczanych na obronę; przyjmuje do wiadomości postępy osiągnięte w ramach łączenia i udostępniania zdolności wojskowych oraz strategii inteligentnej obrony NATO, a także uważa za zasadnicze budowanie przez obie te organizacje dalszej synergii; podkreśla potrzebę osiągnięcia dalszych postępów w łączeniu i udostępnianiu aktywów oraz w budowaniu potencjału synergii we współpracy w zakresie badań, rozwoju i przemysłu w kwestiach obrony na szczeblu unijnym; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę pogłębienia współpracy w tym zakresie, w tym inicjatywę formacji Weimar Plus;

122. przypomina w tym względzie o istotnej roli Europejskiej Agencji Obrony (EDA) w tworzeniu i wdrażaniu zdolności i polityki zbrojeniowej UE; wzywa zatem Radę do ugruntowania instytucjonalnego charakteru EDA oraz do uwolnienia pełnego potencjału, zgodnie z art. 42 ust. 3 i art. 45 Traktatu UE;

123. wzywa pilnie Radę i państwa członkowskie do zapewnienia EDA odpowiedniego finansowania na realizację pełnego zakresu jej misji i zadań; jest zdania, że cel ten można by najlepiej osiągnąć poprzez finansowanie kosztów pracowniczych i kosztów bieżących agencji z budżetu Unii, począwszy od kolejnych wieloletnich ram finansowych; zwraca się w związku z powyższym do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel o przedstawienie niezbędnych wniosków;

Bezpieczeństwo energetyczne

124. zauważa, że w art. 194 Traktatu z Lizbony stwierdza się, że UE jest uprawniona do podejmowania środków na szczeblu europejskim w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii; podkreśla, w tym względzie, że dla zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego i jednoczesnego zwiększenia wiarygodności i skuteczności WPBiO niezwykle ważne jest ograniczenie zależności energetycznej od takich państw trzecich, które nie dzielają wartości UE lub wedle nich nie postępują; uważa, że zróżnicowanie źródeł dostaw i szlaków przesyłowych oraz zwiększenie zależności od odnawialnych źródeł energii i czystych źródeł

Środa, 12 września 2012 r.

energii oraz takich szlaków przesyłowych jest dla Unii kwestią pilną i zasadniczą, gdyż UE jest w dużej mierze zależna od zewnętrznych źródeł energii; zauważa, że głównymi kierunkami, jakie należy wziąć pod uwagę w związku z dywersyfikacją, jest Arktyka, basen Morza Śródziemnego i południowy korytarz gazowy biegnący z Iraku do Azji Środkowej oraz Bliski Wschód, a także wzywa Komisję do uznania takich projektów za priorytet; jest zaniepokojony opóźnieniami związanymi z zakończeniem tworzenia korytarza południowego; podkreśla potrzebę osiągnięcia bezpieczeństwa energetycznego poprzez zróżnicowanie energetyczne i zwraca uwagę na potencjał uzupełniającego korytarza LNG we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego jako elastycznego źródła energii i zachęty do zwiększonej konkurencji w ramach wewnętrznego rynku UE; jest zdania, że UE powinna dopilnować, by obecne główne źródło importu – Rosja – przestrzegało zasad funkcjonowania rynku wewnętrznego, przepisów trzeciego pakietu energetycznego oraz postanowień Traktatu karty energetycznej; zauważa wielki potencjał dla rozwoju i współzależności, jaki mogą zaoferować inteligentne międzykontynentalne sieci odnawialnych źródeł energii łączące Europę i Afrykę;

125. zauważa, że w 2011 r. Komisja zaproponowała ustanowienie mechanizmu wymiany informacji dotyczących umów międzyrządowych w sprawie energii zawartych między państwami członkowskimi i państwami trzecimi; uważa, że wymiana najlepszych praktyk i wsparcie Komisji również przyczyniłyby się do wzmocnienia pozycji negocjacyjnej państw członkowskich; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do przedstawiania Parlamentowi regularnych sprawozdań z ustanawiania i wdrażania przedmiotowego mechanizmu; wzywa Komisję do dodania klauzuli dotyczącej bezpieczeństwa energetycznego do umów handlowych, układów o stowarzyszeniu oraz do umów o partnerstwie i współpracy zawieranych z państwami-producentami i państwami tranzytowymi, tj. kodeksu podstępownia w przypadku zerwania lub jednostronnych zmian warunków dostawy;

Nowe zagrożenia i wyzwania

126. podkreśla, że w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, ważne miejsce muszą zajmować działania utrudniające sprostaniu nowej generacji wyzwań na rzecz stabilności i bezpieczeństwa międzynarodowego, takie jak zmiana klimatu, przestępczość międzynarodowa i terroryzm, ataki w cyberprzestrzeni, rozprzestrzenianie broni jądrowej i broni masowego rażenia, upadłe państwa, piractwo i pandemie;

Zewnętrzny wymiar przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

127. przypomina, że strategia na rzecz zewnętrznego wymiaru przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości musi odgrywać ważną rolę we wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa; podkreśla potrzebę zorganizowanego zarządzania przepływami migracyjnymi, z myślą o współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu;

Dialog kultur i religii

128. jest przekonany, że wspieranie dialogu i porozumienia pomiędzy różnymi religiami i kulturami powinno być nieodłączną częścią naszego zaangażowania zewnętrznego w państwach trzecich i innych społecznościach, a zwłaszcza naszego poparcia dla rozwiązywania konfliktów i promowania tolerancyjnych, zintegrowanych i demokratycznych społeczeństw;

*

* *

129. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich UE, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu NATO, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego NATO, urzędującemu przewodniczącemu OBWE, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE, przewodniczącemu Komitetu Ministrów Rady Europy oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

Środa, 12 września 2012 r.

Ochrona i zrównoważona eksploatacja zasobów rybołówstwa

P7_TA(2012)0335

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie obowiązków w zakresie sprawozdawczości na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (2011/2291(INI))

(2013/C 353 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczące obowiązków w zakresie sprawozdawczości na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2011)0418),
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa,
  - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 22 kwietnia 2009 r. dotyczącą reformy wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2009)0163),
  - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2011)0425),
  - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2007 r. w sprawie poprawy wskaźników zdolności połowowej oraz nakładu połowowego w ramach wspólnej polityki rybackiej (COM(2007)0039),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 maja 2011 r. dotyczący konsultacji na temat uprawnień do połowów (COM(2011)0298),
  - uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 12/2011 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy działania podjęte przez UE przyczyniły się do dostosowania zdolności połowowej flot rybackich do dostępnych możliwości połowowych?”,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie przeglądu niektórych ograniczeń dostępu we wspólnej polityce rybołówstwa (Kwadrat Szetlandzki oraz ograniczony obszar połowu gładzicy) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A7-0225/2012),
- A. mając na uwadze, że przywołane powyżej sprawozdanie Komisji ponownie potwierdza niepowodzenie obecnej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) w osiągnięciu celów dotyczących ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa UE oraz dostosowania dostępnej zdolności połowowej do dostępnych zasobów rybołówstwa;

⁽¹⁾ Dz.U. C 290E z 29.11.2006, s. 113.

Środa, 12 września 2012 r.

- B. mając na uwadze, że połów ponad 60 % ryb ze stad w wodach europejskich przekracza poziom pozwalający na zachowanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz mając na uwadze, że w odniesieniu do licznych gatunków brak jest danych naukowych;
  - C. mając na uwadze, że system oparty na całkowitym dopuszczalnym połowie i kwotach okazał się nieefektywny pod względem zrównoważonego gospodarowania określonymi stadami ryb oraz że długoterminowe plany zarządzania mają istotne znaczenie dla zrównoważonego gospodarowania stadami ryb;
  - D. mając na uwadze, że czasami brakuje danych naukowych lub nie są one wiarygodne, a poziom niepewności co do modeli służących do określenia takich danych pozostaje poważnym problemem utrudniającym zrównoważone gospodarowanie wieloma stadami ryb;
  - E. mając na uwadze, że szybko zwiększające się populacje ptaków morskich i fok wywierają dodatkową presję na uszczuplone zasoby rybołówstwa w niektórych regionach UE;
  - F. mając na uwadze, że zrównoważona ochrona zasobów rybołówstwa jest także uzależniona od zmian klimatu, w tym od globalnego ocieplenia, oraz od czynników związanych z działalnością człowieka, takich jak zanieczyszczenie;
  - G. mając na uwadze, że w ciągu ostatniego dziesięciolecia doszło do utraty znacznej liczby miejsc pracy w europejskim sektorze rybołówstwa z powodu złego stanu stad ryb, wzrostu kosztów produkcji, spadku cen na skutek tańszych towarów przywożonych i osiągnięć technologicznych; mając na uwadze, że jednocześnie z powodu osiągnięć technologicznych znacznie zwiększyła się w niektórych przypadkach zdolność połowowa flot;
  - H. mając na uwadze, że dostępne dane dotyczące faktycznej zdolności europejskiej floty rybackiej nie są dostatecznie wiarygodne, ponieważ nie uwzględniają rozwoju technologicznego, a państwa członkowskie nie zawsze podają dokładne dane dotyczące zdolności połowowej floty;
  - I. mając na uwadze, że planowany przegląd ram środków technicznych będzie oznaczał opracowanie istotnych przepisów prawa dotyczących środków ochronnych i zgrupowania tych środków;
1. zwraca uwagę, że Komisja wywiązała się już z zobowiązań wynikających z rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002, które nakłada na Komisję obowiązek przedstawienia Parlamentowi i Radzie sprawozdania na temat funkcjonowania WPRyB w odniesieniu do rozdziału II (Ochrona i zrównoważenie) i rozdziału III (Dostosowanie zdolności połowowej) wspomnianego rozporządzenia przed końcem roku 2012;
  2. zwraca uwagę, że Komisja spełniła również wynikający z tego samego rozporządzenia obowiązek przedstawienia sprawozdania w sprawie uzgodnień określonych w art. 17 ust. 2 dotyczących ograniczeń połowowych w pasach wodnych do 12 mil morskich do dnia 31 grudnia 2011 r.;

Ochrona i zrównoważenie (rozdział II)

3. wzywa Komisję do tego, aby zapewniła opracowanie długoterminowych planów zarządzania dla wszystkich łowisk przemysłowych w UE w ramach wysoce zdecentralizowanego systemu zarządzania w pełni uwzględniającego wszystkie zainteresowane strony; zwraca uwagę na możliwość pogrupowania działalności połowowej według geograficznych regionów połowowych, poprzez regionalizację wspólnej polityki rybołówstwa, dzięki czemu uwzględniono by zarówno specyfikę różnych mórz europejskich, jak i sytuację tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w różnych strefach, aby w jak największym stopniu dostosować środki zarządzania do rzeczywistej sytuacji poszczególnych flot;

Środa, 12 września 2012 r.

4. w celu ochrony zasobów biologicznych i zapewnienia długoterminowej równowagi środowiskowej wzywa Komisję do rozważenia możliwości ustanowienia sieci zamkniętych obszarów, na których w określonym czasie obowiązywałby zakaz wszelkiej działalności połowowej, aby zwiększyć produktywność ryb i chronić biologiczne zasoby wodne oraz ekosystem morski;
5. jest zdania, że w ramach celu zapewnienia stabilności należy uwzględnić politykę na rzecz przyszłości sektora rybołówstwa, a w związku z tym także politykę, która umożliwi dostęp nowym pokoleniom rybaków;
6. wzywa Komisję, państwa członkowskie i Regionalne Komitety Doradcze do zastosowania w przyszłości podejścia ekosystemowego jako podstawy wszystkich długoterminowych planów zarządzania; jest zdania, że te plany zarządzania powinny stanowić trzon przyszłej WPRyb i zawierać precyzyjnie określone cele, obejmujące zasady określania rocznego nakładu połowowego z uwzględnieniem różnicy między obecną wielkością stad i strukturą łowiska z jednej strony a założeniem dotyczącym docelowych stad, kryteriami odrzutów oraz zasadami kontroli odłowu; w związku z tym wzywa Radę do działania zgodnie z celami wieloletnich planów zarządzania, bez wyjątków;
7. wyraża rozczarowanie aktualnym impasem międzyinstytucjonalnym w odniesieniu do niektórych zaproponowanych planów wieloletnich, który to impas ma szersze konsekwencje dla wszystkich innych długoterminowych planów zarządzania;
8. kładzie nacisk na konieczność osiągnięcia równowagi między sytuacją ekologiczną a sytuacją gospodarczą i społeczną na obszarze każdego łowiska, ponieważ uznaje, że bez obfitych zasobów rybnych opłacalny sektor rybołówstwa nie będzie istnieć, i podkreśla, że bardzo ważne jest, aby rybacy europejscy zaakceptowali zasady kontroli odłowu, w związku z czym apeluje o szerokie uczestnictwo przedstawicieli Regionalnych Komitetów Doradczych i innych odpowiednich zainteresowanych stron w ustalaniu planów zarządzania; uważa, że w przyszłości te podmioty powinny odgrywać znacznie ważniejszą rolę w tym procesie; wzywa w związku z tym do zastosowania właściwej regionalizacji; proponuje, aby Regionalne Komitety Doradcze obowiązkowo przekazywały Komisji opinię na temat wszystkich planów zarządzania, jeszcze zanim zostaną złożone wnioski w ich sprawie;
9. podkreśla, że istnieje bezpośredni związek między odrzutami ryb, niechcianymi przyłowami i przełowieniem oraz że na szczeblu UE należy opracować skuteczną politykę unikania odrzutów, dzięki której Wspólnotowa Agencja Kontroli Rybołówstwa (CFCA) posiadałaby większe uprawnienia w zakresie dbania o sprawiedliwy system zasad i sankcji, tj. przestrzeganie zasady równego traktowania; stwierdza, że zakaz odrzutów powinien być wdrażany stopniowo w poszczególnych łowiskach, powinien być częścią poszczególnych planów zarządzania oraz nie powinien dotyczyć poszczególnych stad ryb; podkreśla, że należy propagować używanie selektywnych narzędzi połowowych i innych urządzeń, które zmniejszają lub eliminują przyłowy gatunków niedocelowych i ryb młodych gatunków docelowych, a także inne zrównoważone metody połowowe; podkreśla, że ustanawiając wszelkiego rodzaju systemy zarządzania w Unii Europejskiej, należy bezwzględnie mieć na uwadze znaczenie połowów wielogatunkowych w wodach unijnych, co pociąga za sobą niezbędne dostosowania i konkretne działania w zależności od danego obszaru;
10. jest zdania, że w ramach zreformowanej WPRyb powinno się zachęcać państwa członkowskie współpracujące na szczeblu regionalnym do współpracowania z branżą i innymi zainteresowanymi stronami w celu znalezienia innowacyjnych metod eliminacji odrzutów, jak najbardziej dostosowanych do poszczególnych regionów i łowisk;
11. wzywa Komisję do bezwłocznego rozwiązania problemu braku wystarczającej ilości wiarygodnych danych niezbędnych do zapewnienia rzetelnego doradztwa naukowego; wzywa Komisję do utworzenia systemu karania państw członkowskich, które nie wywiązują się z ciążących na nich obowiązków w zakresie gromadzenia i przekazywania danych w ramach europejskiego programu dotyczącego danych na temat rybołówstwa; podkreśla sprzeczność istniejącą pomiędzy zarzutami Komisji dotyczącymi braku danych a niewielkim budżetem, jaki przeznacza ona na ich otrzymanie, w związku z czym nalega na przeznaczenie wystarczającego finansowania na gromadzenie danych i odpowiednie badania naukowe w państwach członkowskich; wzywa jednocześnie Komisję do określenia ram podejmowania decyzji w sytuacjach niedoboru danych, w odniesieniu zarówno do planów zarządzania, całkowitych dopuszczalnych połowów, jak i decyzji w sprawie kwot, w oparciu o zasadę ostrożnego zarządzania zasobami;

Środa, 12 września 2012 r.

12. podkreśla, że badania naukowe w zakresie rybołówstwa stanowią podstawowe narzędzie zarządzania połowami, niezbędne do identyfikacji czynników warunkujących rozwój zasobów rybnych, umożliwiające przystąpienie do ich oszacowania ilościowego oraz ustalenie modeli pozwalających przewidzieć ewolucję tych zasobów, a także do ulepszenia narzędzi połowowych, jednostek pływających oraz warunków pracy i bezpieczeństwa rybaków, w połączeniu ze znajomością i doświadczeniem tych ostatnich; uważa, że w tym zakresie niezbędne jest inwestowanie w szkolenie zasobów ludzkich, dysponowanie właściwymi środkami finansowymi i wspieranie współpracy pomiędzy poszczególnymi organami publicznymi państw członkowskich;

13. wzywa Komisję do podjęcia środków w celu zmniejszenia szkód wyrządzanych w stadach ryb przez foki i niektóre ptaki morskie, zwłaszcza w przypadkach, gdy są to inwazyjne gatunki obce występujące w określonym regionie;

Dostosowanie zdolności połowowej (rozdział III)

14. sygnalizuje fakt, że brakuje ścisłej i wyrażonej ilościowo definicji nadmiernej zdolności połowowej; wzywa Komisję do określenia na szczeblu UE definicji nadmiernej zdolności połowowej, uwzględniającej definicje regionalne i specyfikę lokalną; wzywa ponadto Komisję do zmiany definicji zdolności połowowej w taki sposób, aby za podstawę służyły zarówno zdolności połowowe statku, jak i jego faktyczne nakłady połowowe; podkreśla ponadto konieczność zdefiniowania tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, ponieważ nie istnieje żadna powszechnie stosowana definicja, oraz konieczność dostosowania tej definicji do celów nowej WPRyB;

15. wzywa Komisję do zmierzenia przed końcem 2013 r. - w oparciu o zalecenia z konsultacji technicznej FAO (1999 r.) - zdolności połowowej flot europejskich, aby można było zidentyfikować przypadki nadmiernej zdolności połowowej w stosunku do dostępnych zasobów oraz określić niezbędne ograniczenia/przekształcenia; nalega na to, by pomiary zdolności połowowej nie dotyczyły tylko pojemności i mocy silników, lecz żeby uwzględniały także rodzaje i liczbę używanych narzędzi połowowych oraz wszelkie inne parametry wpływające na zdolność połowową;

16. wzywa Komisję do monitorowania i dostosowania pułapów zdolności połowowej floty określonych dla państw członkowskich, tak aby zapewnić ich zgodność z wiarygodnymi danymi i uwzględnić osiągnięcia techniczne;

17. wzywa państwa członkowskie do dokonania we właściwych przypadkach odpowiednich dostosowań w oparciu o dokładne pomiary obecnej zdolności floty, w tym pojemności silników i zdolności połowowej, pozwalających na osiągnięcie uprzednio wyznaczonych dla każdego łowiska celów dotyczących zrównoważonego poziomu zdolności połowowej, tak aby rozwiązać utrzymujący się problem znacznej nadmiernej zdolności połowowej niektórych flot rybackich, oraz do nałożenia sankcji za nieosiągnięcie tych celów, tj. zamrożenia funduszy z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR);

18. odnotowuje propozycję Komisji dotyczącą wprowadzenia systemu indywidualnie przekazywalnych koncesji połowowych, podlegającego ścisłym zabezpieczeniom i nie obejmującego tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, oraz wzywa do ustanowienia specjalnego systemu dla tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz preferencyjnego traktowania ekologicznych statków rybackich, uwzględniającego warunkowość i kwestię koncentracji praw oraz możliwość cofnięcia koncesji połowowych; jest zdania, że dobrowolny system przekazywalnych koncesji połowowych jest jednym z wielu możliwych modeli, jakie państwa członkowskie mogą zastosować w celu zmniejszenia nadmiernej zdolności połowowej;

19. podkreśla, że systemu przekazywalnych koncesji połowowych nie można uważać za jedyny środek umożliwiający rozwiązanie problemu przełowienia i nadmiernej zdolności połowowej - w przypadkach w których ją udowodniono - lecz powinien on być jednym z wielu dodatkowych środków zarządzania, którymi dysponuje państwo członkowskie, zaś Komisja wraz z dwoma współustawodawcami powinna określić szersze ramy, kontrolować i monitorować stosowanie systemu na szczeblu krajowym (o ile jest to wybór państwa członkowskiego) oraz składać ustawodawcom regularne sprawozdania z wyników funkcjonowania systemu; podkreśla w związku z tym, że jako środki uzupełniające należy dodatkowo propagować rozwój odpowiedniego zakresu środków technicznych promujących selektywne narzędzia połowowe, zamykanie określonych stref lub ograniczanie dostępu do obszarów morskich zidentyfikowanych jako wrażliwe pod względem biologicznym i geograficznym do flot regionalnych używających technik połowowych przyjaznych dla środowiska;

Środa, 12 września 2012 r.

20. podkreśla, że przyszły EFMR powinien uwzględnić skutki społeczno-gospodarcze środków mających na celu zmniejszenie nadmiernej zdolności połowowej, w przypadkach w których ją udowodniono, i dostosowanie rozmiarów i nakładu połowowego flot rybackich zgodnie z uprawnieniami do połowów i zasadą długoterminowego zrównoważonego rozwoju oraz w związku z tym powinien przewidywać odpowiednie wsparcie finansowe na złagodzenie tych skutków; jest zdania, że im większy będzie poziom uczestnictwa, tym jaśniejsze będą cele, a także że różnorodne środki gospodarowania zasobami rybołówstwa będą o tyle bardziej zrozumiałe i akceptowane oraz sprawniej wdrażane, o ile większe będzie wsparcie gospodarcze i społeczne dla podmiotów, których takie środki dotyczą;

21. podkreśla potrzebę wyznaczenia klarownych terminów i podjęcia działań, które możliwie jak najszybciej doprowadzą do dostosowania floty w niezbędnych przypadkach; podkreśla, że należy uprzywilejować systemy, które wspierają dostosowywanie się flot do rzeczywistego stanu ich łowisk, oraz wzywa Komisję do określenia systemu środków umożliwiających karanie państw członkowskich, które nie wypełniają swoich obowiązków w wyznaczonych terminach, oraz do zapewnienia odpowiedniego finansowania tego procesu, a także do dalszego rozwijania koncepcji uzależnienia dostępu do zasobów rybołówstwa od spełnienia warunków ekologicznych i społecznych, a także wynagrodzenia za zrównoważoną działalność połowową;

22. przyjmuje do wiadomości propozycję Komisji dotyczącą utrzymania zezwolenia na szczególne ograniczenia połowowe do dnia 31 grudnia 2022 r.; zgadza się z Komisją, że zmiana uzgodnień dotyczących systemu dostępu do strefy 12 mil morskich mogłaby zachwiać obecną równowagę, którą osiągnięto od czasu wprowadzenia tego specjalnego systemu; przypomina również, że cele systemu dostępu do strefy 12 mil morskich są odmienne od tych, do których dąży się za pomocą wprowadzenia innych ograniczeń;

23. wzywa Komisję do ustanowienia systemu zarządzania w oparciu o wyniki, służącego do przyznawania praw dostępu, zgodnie z którym ciężar dowodu w zakresie zrównoważonej działalności połowowej spoczywałby na sektorze;

24. uważa, że należy na razie utrzymać specjalny system dostępu dla tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w pasach wodnych do 12 mil morskich oraz utrzymać specjalne ograniczenia dla statków zarejestrowanych w portach Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich na wodach otaczających wspomniane archipelagi, a w szczególności na obszarach wrażliwych pod względem biologicznym i geograficznym, podlegających obecnie postanowieniom rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 ⁽¹⁾;

25. zwraca uwagę, że w sprawozdaniu Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) na temat Kwadratu Szetlandzkiego stwierdzono, że zrezygnowanie z Kwadratu mogłoby doprowadzić do zwiększenia nakładów połowowych w tym obszarze oraz że STECF zaleca w związku z tym, by pozostawić Kwadrat;

26. uważa, że w przyszłości nadawanie statusu obszarów ograniczonych połowów, jak w przypadku Kwadratu Szetlandzkiego, powinno w dużej mierze opierać się na kryteriach naukowych uzasadniających zasadność ich zakwalifikowania jako obszarów wrażliwych pod względem biologicznym i geograficznym, zwłaszcza jeśli ograniczenia te mają stanowić część ram regulacyjnych wspólnej polityki rybołówstwa w drodze rozporządzenia podstawowego;

27. stwierdza, że należy uznać i wspierać rolę okresów ochrony biologicznej jako istotnego środka służącego ochronie zasobów rybnych, o potwierdzonej skuteczności, oraz jako podstawowego instrumentu zrównoważonego zarządzania połowami; jest zdania, że ustanawianie okresów ochrony biologicznej w określonych fazach cyklu życia gatunków pozwala na wzrost stad kompatybilny z utrzymaniem działalności połowowej poza okresem ochronnym;

*

* *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 289 z 7.11.2003, s. 1.

Środa, 12 września 2012 r.

Reforma wspólnej polityki rybołówstwa

P7_TA(2012)0336

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa – ogólny komunikat (2011/2290(INI))

(2013/C 353 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz do zarządzania nimi (porozumienie nowojorskie z dnia 4 sierpnia 1995 r.),
- uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, przyjęty w dniu 31 października 1995 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2002 r. w sprawie zielonej księgi Komisji dotyczącej przyszłości wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie wydane na Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju, który odbył się w Johannesburgu w dniach 26 sierpnia – 4 września 2002 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wprowadzenie zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowieniu” (COM(2006)0360) oraz swoją rezolucję z dnia 6 września 2007 r. w sprawie wprowadzenia zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywanym odłowieniu ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz ograniczenia niepożądanych przyłówów i eliminacji odrzutów w rybołówstwie europejskim” (COM(2007)0136) oraz swoją rezolucję z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie strategii na rzecz ograniczenia niepożądanych przyłówów i eliminacji odrzutów w rybołówstwie europejskim ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 12/2011 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy działania podjęte przez UE przyczyniły się do dostosowania zdolności połowowej flot rybackich do dostępnych możliwości połowowych?”,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 E z 7.11.2002, s. 401.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽³⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 228.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 271.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 68 E z 21.3.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

Środa, 12 września 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie roli WPRyb we wprowadzaniu podejścia ekosystemowego do gospodarki morskiej (COM(2008)0187) oraz swoją rezolucję z dnia 13 stycznia 2009 r. dotyczącą roli WPRyb we wprowadzaniu podejścia ekosystemowego do gospodarki morskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 września 2008 r. zatytułowany „Europejska strategia na rzecz badań morskich: wykorzystanie spójnych ram Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako wsparcia dla zrównoważonego wykorzystania mórz i oceanów” (COM(2008)0534) oraz swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie badań stosowanych w dziedzinie wspólnej polityki rybackiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie zarządzania w ramach WPRyb: Parlament Europejski, regionalne komitety doradcze i inne podmioty ⁽³⁾,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i swoją rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie nowej roli i obowiązków Parlamentu przy wdrażaniu traktatu lizbońskiego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Budowa zrównoważonej przyszłości dla akwakultury – Nowy impuls dla strategii zrównoważonego rozwoju europejskiej akwakultury” (COM(2009)0162),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 22 kwietnia 2009 r. zatytułowaną „Reforma wspólnej polityki rybołówstwa” (COM(2009)0163),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie zielonej księgi Komisji dotyczącej przyszłości wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając cel 6 z Aichi przyjęty w ramach protokołu z Nagoi opublikowanego w wyniku szczytu w Nagoi poświęconego różnorodności biologicznej, który odbył się w dniach 18–29 października 2010 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2011)0425 i dokument roboczy służb Komisji towarzyszący temu wnioskowi (SEC(2011)0891),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Reforma wspólnej polityki rybołówstwa” (COM(2011)0417),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (COM(2011)0804),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (COM(2011)0416),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2011)0424),

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 38.

⁽³⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 75.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 37.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 15.

Środa, 12 września 2012 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące obowiązków w zakresie sprawozdawczości na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2011)0418),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wkładu wspólnej polityki rybołówstwa na rzecz wytwarzania dóbr publicznych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie kryzysu w europejskim sektorze rybołówstwa spowodowanego wzrostem cen ropy ⁽²⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020” (COM(2010)2020),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0253/2012),
- A. mając na uwadze, że po raz pierwszy w historii wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyB) Parlament pełni funkcję współprawodawcy w ustanawianiu zreformowanej WPRyB;
- B. mając na uwadze strategiczne znaczenie sektora rybołówstwa dla zaopatrzenia ludności w ryby i dla równowagi żywnościowej państw członkowskich i samej UE, a także mając na uwadze jego istotny wkład w dobrobyt społeczno-gospodarczy społeczności obszarów przybrzeżnych, rozwój lokalny, zatrudnienie, tworzenie i utrzymywanie działalności gospodarczej, zarówno na wcześniejszych, jak i na późniejszych etapach łańcucha produkcji, oraz utrzymanie lokalnych tradycji kulturalnych;
- C. mając na uwadze, że pomimo poczynienia pewnych postępów po przeprowadzeniu przeglądu WPRyB w 2002 r. w obecnym komunikacie przypomina się, iż w ramach poprzedniej WPRyB nie udało się osiągnąć jej kluczowych celów: liczne stada ryb są przeławiane; sytuacja gospodarcza części floty UE jest niestabilna pomimo dotacji; ilość miejsc pracy w sektorze rybołówstwa maleje i są one nieatrakcyjne, zwłaszcza dla młodych ludzi przystępujących do sektora; a sytuacja wielu społeczności obszarów przybrzeżnych utrzymujących się z rybołówstwa i akwakultury jest niepewna;
- D. mając na uwadze, że poprzednia WPRyB miała jednak pewien pozytywny wpływ, ponieważ umożliwiła odbudowę niektórych zasobów i utworzenie Regionalnych Komitetów Doradczych;
- E. mając na uwadze, że w WPRyB w odniesieniu do produktywnego sektora rybołówstwa niezbędne jest utrzymanie podejścia uwzględniającego aspekty ekologiczne oraz gospodarcze i społeczne (trzy filary reformy WPRyB), tak aby zachować równowagę między stanem istniejących zasobów w różnych strefach morskich oraz ochroną struktury społeczno-gospodarczej społeczności obszarów przybrzeżnych zależnych od połowów przybrzeżnych, w celu zapewnienia im miejsc pracy i dobrobytu;
- F. mając na uwadze, że UE odpowiada za około 4,6 % ogólnych połowów oraz produktów akwakultury, co czyni ją czwartym co do wielkości producentem na świecie; mając na uwadze, że mimo to UE importuje ponad 60 % spożywanych ryb;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0052.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0234.

Środa, 12 września 2012 r.

- G. mając na uwadze, że pomimo uznanego braku danych naukowych, według szacunków Komisji 75 % zasobów ryb UE jest nadmiernie eksploatowanych, ponad 60 % zasobów ryb z wód europejskich jest poławianych ponad maksymalny podtrzymywalny połów (MSY), a UE traci około 1,8 mld EUR potencjalnego dochodu rocznie z powodu braku zarządzania rybołówstwem w sposób zrównoważony;
- H. mając na uwadze, że pomimo tego niektóre łowiska UE są uznawane za zrównoważone, co świadczy o tym, że współpraca pomiędzy organami zarządzającymi, przemysłem rybnym i innymi zainteresowanymi stronami może przynieść zadowalające wyniki;
- I. mając na uwadze, że w opinii Komisji od 2003 r. decyzje Rady wykraczały poza zalecenia naukowe średnio o 47 %, a 63 % szacowanych zasobów ryb z Oceanu Atlantyckiego jest obecnie przeławianych, podobnie jak 82 % zasobów z Morza Śródziemnego i cztery szóstą zasobów z Morza Bałtyckiego;
- J. mając na uwadze, że choć w latach 2002–2007 przemysł rybny UE stracił 30 % miejsc pracy ze względu na zły stan zasobów ryb, spadek cen wynikający z tańszego przywozu oraz postęp technologiczny, nadal szacuje się, że sektor rybołówstwa (w tym akwakultura) wygenerował 34,2 miliarda EUR zysków rocznie w tym okresie i przyczynia się do tworzenia 350 000 miejsc pracy zarówno na wcześniejszych, jak i na późniejszych etapach łańcucha produkcji w sektorach rybołówstwa, przetwórstwa oraz obrotu produktami rybołówstwa, w szczególności na obszarach przybrzeżnych, regionach najbardziej oddalonych oraz na wyspach, gdzie wytwarza on „dobra publiczne”, które nie zostały należycie uwzględnione; mając na uwadze, że pomimo utraty miejsc pracy zdolność połowowa flot znacznie wzrosła dzięki postępowi technologicznemu;
- K. mając na uwadze, że dostępne dane dotyczące faktycznej zdolności europejskiej floty rybackiej nie są wiarygodne, ponieważ nie uwzględniają rozwoju technologicznego, a państwa członkowskie nie podają dokładnych danych dotyczących zdolności floty;
- L. mając na uwadze niepewność dochodów i wynagrodzeń osób zawodowo zajmujących się rybołówstwem, która jest konsekwencją formy handlu w sektorze, sposobu ustalania cen pierwszej sprzedaży i nieregularnej charakterystyki działalności, które to czynniki stwarzają konieczność utrzymania finansowania publicznego, krajowego i unijnego, dostosowanego do potrzeb sektora;
- M. mając na uwadze, że zarówno floty tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz floty działające na niewielką skalę, w tym floty zajmujące się połowami skorupiaków i inną działalnością w zakresie tradycyjnej akwakultury ekstensywnej, jak i działające na większą skalę floty o charakterze przemysłowym mają bardzo odmienne właściwości, co dotyczy również flot w różnych częściach UE, niezależnie od wielkości statków; mając na uwadze w związku z tym, że odpowiednich instrumentów zarządzania oraz problemów nie można uwzględniać w ramach tego samego modelu i różne floty powinno się zatem traktować odrębnie;
- N. mając na uwadze, że reforma WPRyB musi zapewnić przetrwanie i przyszłą rentowność flot rybackich tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, flot działających na niewielką skalę i na obszarach przybrzeżnych, w tym w regionach najbardziej oddalonych, które są wysoce uzależnione od rybołówstwa i które mogą wymagać tymczasowego wsparcia społeczno-gospodarczego w ramach nowej WPRyB, nie powodując jednakże wzrostu łącznej zdolności floty;
- O. mając na uwadze konieczność włączenia przedstawicieli flot o charakterze przemysłowym i flot działających na niewielką skalę oraz sektora akwakultury w definiowanie i opracowywanie nowej WPRyB;
- P. mając na uwadze, że kobiety odgrywają zasadniczą rolę w sektorze przetwórstwa i akwakultury, w wykonywaniu pomocniczych zadań kierowniczych i administracyjnych oraz w zbieraniu skorupiaków; mając na uwadze, że kobiety, choć w mniejszym stopniu, pracują również w sektorze połowowym; mając jednak na uwadze, że ich istotny wkład nie jest jednak bardzo często należycie uznawany ani wynagradzany;

Środa, 12 września 2012 r.

- Q. mając na uwadze zawarty w Traktacie z Lizbony obowiązek czuwania nad spójnością strategii politycznych Unii, także w odniesieniu do reformy WPRyb;
- R. mając na uwadze, że produkty rybołówstwa i akwakultury, jako źródło bogatej w białko, zdrowej żywności, odgrywają ważną rolę w żywieniu ludzi zarówno w Europie, jak i na świecie;
- S. mając na uwadze, że dzieci w wieku szkolnym już od najwcześniejszych lat muszą zdobywać wiedzę na temat dużej różnorodności dostępnych gatunków ryb oraz o ich sezonowości;
- T. mając na uwadze, że konsumenci muszą być stale informowani o dużej różnorodności dostępnych gatunków w celu ograniczenia nadmiernych połowów niektórych stad,
- U. mając na uwadze, że w ramach WPRyb powinno się wziąć odpowiedzialność związaną z finansowaniem ponoszonych kosztów, a w szczególności z decyzjami i środkami podejmowanymi w jej ramach;

CELE REFORMY

Zrównoważenie środowiskowe

Środki na rzecz ochrony żywych zasobów morza

1. uważa, że podstawowym celem każdego rodzaju polityki rybołówstwa jest zapewnienie zaopatrzenia ludności w ryby oraz rozwoju społeczności obszarów przybrzeżnych, poprzez tworzenie miejsc pracy oraz poprawę warunków życia osób zatrudnionych w rybołówstwie, jednocześnie zapewniając stabilność zasobów, sprzyjającą ich właściwej ochronie;
2. uważa, że WPRyb (sektor połowów i akwakultury) wymaga dogłębnej i ambitnej reformy, jeżeli UE ma zapewnić długoterminowe zrównoważenie środowiskowe, które jest warunkiem wstępnym zapewnienia opłacalności ekonomicznej i społecznej sektora rybołówstwa i akwakultury UE; popiera większą koordynację zmienionej polityki z innymi obszarami polityki UE, takimi jak polityka spójności, polityka środowiskowa, rolna i zewnętrzna, oraz spójność przyszłych międzynarodowych porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z tą polityką; przypomina w związku z tym o znaczeniu takich narzędzi jak zintegrowana polityka morska oraz podejście makroregionalne, które mogą zapewnić ściślejszą integrację;
3. podkreśla, że każdy rodzaj polityki rybołówstwa powinien obejmować szereg wymiarów – społeczny, środowiskowy, gospodarczy – które wymagają zastosowania zintegrowanego i zrównoważonego podejścia, nieidącego w parze z podejściem tworzącym ich hierarchię według odgórnej definicji priorytetów;
4. podkreśla, że odpowiednio zarządzany, z naciskiem na zrównoważony globalny rozwój, sektor połowów i akwakultury mógłby wnieść większy wkład w zaspokajanie potrzeb europejskiego społeczeństwa pod względem bezpieczeństwa żywnościowego, jakości żywności, zatrudnienia, ochrony środowiska oraz zachowania dynamicznych i zróżnicowanych społeczności rybackich i przybrzeżnych;
5. uznaje, że rybołówstwo przez wiele pokoleń dawało zatrudnienie wielu często słabym gospodarczo społecznościom zamieszkującym wybrzeża Europy; uważa, że wszystkie te społeczności, niezależnie od wielkości, zasługują na ochronę w ramach europejskiej polityki rybołówstwa oraz że należy utrzymać historyczne powiązanie pomiędzy społecznościami a wodami, na których tradycyjnie prowadziły one działalność połowową;

Środa, 12 września 2012 r.

6. uważa, że, zgodnie z zasadą warunkowości, tym, którzy poławiają – w tym także skorupiaki – w sposób zrównoważony i korzystają ze zrównoważonych pod względem środowiskowym, mniej intensywnych selektywnych narzędzi i metod połowowych, należy zaproponować zachęty w celu zapewnienia powszechnego wykorzystania tych praktyk połowowych oraz zrównoważonego rozwoju społeczności obszarów przybrzeżnych; uważa, że sam przemysł rybny musi odegrać kluczową rolę w opracowaniu zrównoważonych metod połowowych i że takie zachęty powinny być proponowane na szczeblu zbliżonym do szczebla zainteresowanych stron oraz we współpracy z rybakami i innymi zainteresowanymi organami; zauważa, że obejmuje to udzielenie wsparcia na rzecz dobrowolnego unijnego oznakowania ekologicznego, które można by było zlecić w ramach podwykonawstwa istniejącym jednostkom certyfikującym, w celu zapewnienia równych szans rybakom i producentom pochodzącym zarówno z UE, jak i spoza UE;
7. jest przekonany, że w ramach reformy WPRyb należy ustanowić odpowiednie i skuteczne instrumenty wspierania zarządzania rybołówstwem opartego na ekosystemie; dlatego uważa, że w wieloletnich planach zarządzania trzeba uwzględnić takie podejście ekosystemowe; jest zdania, że należy bezwzględnie położyć kres sytuacji impasu instytucjonalnego w związku ze wspomnianymi wieloletnimi planami zarządzania i że powinna mieć zastosowanie zwykła procedura ustawodawcza; uważa ponadto, że faktyczne uprawnienia do mikrozarządzania należy przekazać państwom członkowskim współpracującym na szczeblu regionalnym;
8. przypomina, że rozwój na obszarach morskich i przybrzeżnych musi być zgodny z prawodawstwem środowiskowym, na przykład z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej i z dyrektywami w sprawie ochrony różnorodności biologicznej, ponieważ dobry stan środowiska powinien być warunkiem wstępnym wszelkich działań podejmowanych w regionach morskich i przybrzeżnych;
9. podkreśla, że WPRyb musi przewidywać ostrożnościowe podejście do zarządzania rybołówstwem oraz zapewniać, że zrównoważona eksploatacja żywych zasobów morskich przyczyni się do obudowy i utrzymania populacji wszystkich stad poławianych gatunków **na poziomach zbliżonych do** poziomów umożliwiających maksymalny podtrzymywalny połów; podkreśla, że w rozporządzeniu podstawowym musi zostać określony jasny harmonogram, w tym ostateczny termin; podkreśla, że w celu wyeliminowania przeławiania, tam, gdzie ono występuje, i osiągnięcia zrównoważonej ochrony zasobów, co wymaga dostępu do wiarygodnych danych naukowych, konieczne jest przydzielenie odpowiednich zasobów finansowych na realizację WPRyb;
10. uważa, że należy niezwłocznie zrealizować cel osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu opartego na śmiertelności połowowej, ponieważ przyczyni się to w znacznym stopniu do nadania właściwego kierunku zrównoważonemu rozwojowi zasobów ryb; wzywa Komisję i państwa członkowskie do osiągnięcia tego celu w sposób operacyjny, w oparciu o solidne dane naukowe oraz z uwzględnieniem konsekwencji społeczno-gospodarczych;
11. podkreśla jednak trudności związane z wdrażaniem zasady maksymalnego podtrzymywalnego połowu, zwłaszcza w przypadku połowów wielogatunkowych lub przypadków, gdy dane naukowe dotyczące zasobów ryb są niedostępne lub niezetelne; wzywa zatem do przeznaczenia odpowiednich kwot na badania naukowe i gromadzenie danych w celu wprowadzenia zrównoważonej polityki rybołówstwa;
12. wzywa Komisję do tego, aby przewidziała opracowanie długoterminowych planów zarządzania dla wszystkich łowisk w UE oraz do zastosowania podejścia ekosystemowego jako podstawy wszystkich takich planów, wraz z precyzyjnie określonymi celami i zasadami kontroli odłowu jako kluczowymi elementami każdego planu, który powinien określać zasady ustalania rocznego nakładu połowowego z uwzględnieniem różnicy między obecną wielkością i strukturą stad a celami dotyczącymi docelowych stad; w związku z tym wzywa Radę do działania zgodnie z celami wieloletnich planów zarządzania, bez wyjątków;
13. podkreśla bezpośredni związek pomiędzy odrzutami, niepożądanymi przyłowami i przeławianiem oraz rozumie powody i potrzeby, jakie skłoniły Komisję do opracowania na szczeblu UE skutecznej polityki zakazującej odrzutów, przy czym Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa powinna mieć szersze uprawnienia do zapewnienia sprawiedliwego systemu przepisów i sankcji zgodnych z zasadą równego traktowania;

Środa, 12 września 2012 r.

14. proponuje w związku z powyższym wprowadzenie obowiązku prowadzenia szczegółowej dokumentacji dotyczącej ilości ryb poszczególnych gatunków złowionych powyżej określonego progu i niewyładowanych, w celu zaspokojenia potrzeb w zakresie badań naukowych i umożliwienia rozwijania selektywnych narzędzi połowowych w warunkach pełnej znajomości sytuacji;

15. uważa, że stopniowe eliminowanie odrzutów powinno być uzależnione od rodzaju połowów oraz od właściwości i realiów różnych metod i połowów, mając na uwadze, że jest to łatwiejsze do osiągnięcia w przypadku niektórych połowów jednogatunkowych i że przedstawia to pewne wyzwania w przypadku połowów wielogatunkowych, które należy pokonać; podkreśla, że należy zwrócić uwagę na organizacje skupiające producentów i organizacje rybackie, które powinny zostać aktywnie włączone w ten proces; podkreśla, że eliminowaniu odrzutów powinny towarzyszyć środki techniczne mające na celu zmniejszenie lub wyeliminowanie niepożądanych przyłówów oraz zachęty na rzecz selektywnych praktyk połowowych; uważa, że priorytetem powinno być przede wszystkim unikanie przypadkowych połowów, a nie zarządzanie nimi; wyraża zaniepokojenie w związku z tym możliwością pojawienia się rynku równoległego odrzutów, który stanowiłby zagrożenie dla ekosystemu i europejskiego sektora rybołówstwa; podkreśla, że powinny zostać wprowadzone w związku z tym odpowiednie gwarancje; podkreśla też konieczność zaangażowania ze strony zainteresowanych stron oraz uważnego planowania obowiązku wyładunku i późniejszego przetwarzania połowów w celu zapobieżenia zastąpieniu wyrzucania niechcianych ryb z powrotem do morza wyrzucaniem niechcianych ryb na ląd;

16. podkreśla konieczność zintensyfikowania badań naukowych oraz przyznania na nie odpowiedniego finansowania, a także opracowania narzędzi i technik połowowych pozwalających uniknąć przypadkowych połowów; zwraca się do Komisji, aby zaproponowała wystarczające i odpowiednie środki oraz udzieliła państwom członkowskim wsparcia finansowego na ten cel; podkreśla znaczenie uwzględnienia w tym celu zarządzania połowami wielogatunkowymi; zauważa, że dzisiejsza technologia ograniczania lub eliminowania odrzutów nie jest równie skuteczna dla wszystkich rodzajach rybołówstwa; wzywa w związku z tym Komisję do promowania partnerstwa między naukowcami i rybakami, uwzględniania ich opinii podczas opracowywania swoich strategii oraz wspierania państw członkowskich w opracowywaniu nowych technik połowowych;

17. wzywa Komisję i państwa członkowskie do niezwłocznego przeprowadzenia „projektów pilotażowych” ukierunkowanych na poprawę selektywności narzędzi połowowych;

18. dostrzega trudności w stosowaniu środka na rzecz eliminowania odrzutów w przypadku łowisk wielogatunkowych, takich jak na Morzu Śródziemnym (lecz nie tylko), z uwagi na występowanie szczególnych praktyk połowowych oraz szczególnych warunków klimatycznych i geologicznych; uważa, że dalsze konsultacje są konieczne, aby pokonać trudności związane z ustanowieniem niezbędnej infrastruktury służącej gromadzeniu i przetwarzaniu przyłówów proponowanej przez Komisję; wzywa do wprowadzenia dalszych środków ograniczających połowy niedojrzałych organizmów morskich i zniechęcających do handlowania niedojrzalymi organizmami morskimi;

19. wzywa Komisję, aby z myślą o ochronie żywych zasobów i zagwarantowaniu długotrwałej równowagi środowiskowej oceniła możliwość ustanowienia sieci obszarów zamkniętych, na których wszelka działalność połowowa będzie zakazana przez pewien okresu czasu w celu zwiększenia produktywności ryb i ochrony żywych zasobów wodnych i ekosystemu morskiego;

20. podkreśla specyfikę regionów najbardziej oddalonych, które w wymiarze ekonomicznym, społecznym i demograficznym są silnie uzależnione od rybołówstwa (głównie od rybołówstwa na niewielką skalę) i które są otoczone morzem; uważa za konieczne ograniczenie dostępu do stref morskich tych regionów biogeograficznych dla flot regionalnych, korzystających z przyjaznych środowisku narzędzi połowowych;

21. wyraża wątpliwości związane z wnioskami dotyczącymi rynku przyłówów oraz podkreśla, że w przypadku ich wdrożenia należy przewidzieć właściwe gwarancje w celu uniknięcia pojawienia się rynku równoległego, który zachęcałby rybaków do zwiększenia połowów;

22. uważa, że zakaz odrzutów należy wprowadzać w rybołówstwie krok po kroku, aby sektor mógł łatwiej się do niego dostosować; podkreśla, że organizacje skupiające producentów powinny się aktywnie zaangażować w stopniowe wdrażanie tego zakazu;

Środa, 12 września 2012 r.

23. wzywa Komisję do udzielania pomocy państwom członkowskim w kompensowaniu różnorodnych społeczno-gospodarczych konsekwencji przyjęcia zakazu odrzutów;
24. podkreśla, że wprowadzenie środków na rzecz stopniowego eliminowania odrzutów wymagałoby dogłębnej reformy systemu kontroli i egzekwowania; wzywa Komisję do udzielenia państwom członkowskim pomocy w tym względzie w celu dopilnowania, by egzekwowanie było wszędzie takie samo; uważa, że Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa musi otrzymać odpowiednie wsparcie i że należy zapewnić jej wystarczające uprawnienia i zasoby, aby mogła ona wypełniać swoje obowiązki i tym samym wspierać państwa członkowskie w stosowaniu ich systemów przepisów i sankcji;
25. wzywa Komisję do zbadania ograniczenia zasobów rybnych spowodowanego przez naturalnych wrogów takich jak foki, w tym foki pospolite, i kormorany oraz do pilnego opracowania i wdrożenia, we współpracy z państwami członkowskimi, planów zarządzania regulacją wspomnianych populacji;
26. wzywa Komisję do wdrożenia programów informujących dzieci w wieku szkolnym oraz konsumentów o różnorodności dostępnych gatunków oraz o znaczeniu spożywania ryb poławianych w sposób zrównoważony;
27. przypomina o zawartym w Traktacie z Lizbony obowiązku czuwania nad spójnością polityk Unii, także podczas reformy WPRyb;

Monitorowanie i gromadzenie wysokiej jakości danych

28. uważa, że wiarygodność danych naukowych oraz ocen skutków społeczno-gospodarczych dotyczących różnych stad w różnych basenach morskich i poszczególnych ekosystemów, a także doskonalenia stosowanych modeli i ich ujednoczenia, podobnie jak dostępność tych danych, musi koniecznie stać się jednym z czołowych priorytetów reformy; obawia się braku rzetelnych i dostępnych danych naukowych niezbędnych dla celów solidnego doradztwa naukowego;
29. podkreśla, że badania naukowe w zakresie rybołówstwa stanowią podstawowe narzędzie zarządzania połowami, które jest niezbędne zarówno do identyfikacji czynników warunkujących rozwój zasobów rybnych, umożliwiające przystąpienie do ich oszacowania ilościowego oraz opracowanie modeli pozwalających przewidzieć ich ewolucję, jak i do ulepszenia narzędzi połowowych, jednostek pływających oraz warunków pracy i bezpieczeństwa rybaków, w połączeniu z wiedzą i doświadczeniem tych ostatnich;
30. wzywa Komisję do złożenia wniosków w sprawie skutecznego gromadzenia wysokiej jakości danych dla naukowców, zharmonizowanego na szczeblu UE; jednocześnie zachęca ją do ustanowienia ram decyzyjnych w sytuacji braku danych oraz opracowania modeli naukowych, na których opierać się będzie zarządzanie połowami wielogatunkowymi; podkreśla potrzebę angażowania rybaków, a także wszystkich zainteresowanych stron i naukowców w przyczynianie się do gromadzenia i analizowania informacji oraz aktywnego budowania partnerstwa badawczego;
31. zauważa, że wśród głównych powodów braku dostatecznych podstawowych danych naukowych dotyczących większości zasobów ryb należy wyróżnić niewystarczającą sprawozdawczość państw członkowskich, brak odpowiedniego finansowania oraz ograniczone zasoby ludzkie i techniczne państw członkowskich; wzywa w związku z tym Komisję do ustanowienia systemu nakładania sankcji na państwa członkowskie, które nie wypełniają swoich obowiązków w zakresie gromadzenia i przekazywania danych; uważa, że w ramach nowego EFMR powinno się w razie konieczności udzielić państwom członkowskim pomocy technicznej i finansowej w zakresie gromadzenia i analizy rzetelnych danych oraz zapewnić odpowiednie zasoby finansowe na istotne badania naukowe w państwach członkowskich;
32. zauważa, że udział Unii w zakresie finansowania pozyskiwania, przetwarzania i udostępniania danych naukowych, które umożliwiają wspieranie zarządzania opartego na wiedzy, obecnie nie przekracza 50 %; wzywa w związku z tym do zwiększenia wysiłków Unii w tym zakresie;

Środa, 12 września 2012 r.

33. wzywa Komisję do określenia na szczeblu UE definicji nadmiernej zdolności połowowej, która uwzględni definicje regionalne i specyfikę lokalną; wzywa ponadto Komisję do zmiany definicji zdolności połowowej w taki sposób, aby za podstawę służyły zarówno zdolności połowowe statku, jak i faktyczne nakłady połowowe; podkreśla ponadto konieczność zdefiniowania działalności połowowej na niewielką skalę w celu oddzielenia jej od rybołówstwa przemysłowego;

Zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy

34. uważa, że zasoby morskie są wspólnym dobrem publicznym, niemożliwym do sprywatyzowania; sprzeciwia się tworzeniu praw własności prywatnej w dostępie do eksploatacji tego dobra publicznego;

35. zauważa, że wniosek zawarty w rozporządzeniu podstawowym dotyczący wprowadzenia przekazywalnych koncesji połowowych jako jedynego sposobu rozwiązania problemu nadmiernej zdolności połowowej mógłby spowodować antykonkurencyjne, spekulacyjne praktyki koncentracji i uważa, że wprowadzenie koncesji powinno być dobrowolne i uzależnione od decyzji państw członkowskich, jak to ma miejsce obecnie; zauważa, że z bezpośredniego doświadczenia niektórych państw członkowskich, które już wprowadziły systemy przekazywalnych koncesji połowowych bez skutecznych ograniczeń i gwarancji wynika, że istnieje bezpośredni związek pomiędzy ich wprowadzeniem a wzrostem koncentracji praw połowowych przysługujących niektórym podmiotom gospodarczym, a zatem wzrostem cen produktów rybołówstwa; zauważa, że chociaż w niektórych krajach wdrożenie takiego systemu spowodowało ograniczenie zdolności floty, odbyło się to głównie kosztem rybołówstwa na niewielką skalę oraz tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, które to segmenty floty nie są najbardziej szkodliwe dla środowiska, lecz są najbardziej zagrożoną ekonomicznie częścią przemysłu i zapewniają najwięcej miejsc pracy i największą aktywność gospodarczą w regionach przybrzeżnych; przypomina, że ograniczenie zdolności połowowej niekoniecznie musi oznaczać zmniejszenie działalności połowowej, lecz tylko koncentrację eksploatacji zasobów rybnych w rękach podmiotów bardziej konkurencyjnych z ekonomicznego punktu widzenia; podkreśla, że w przypadku wprowadzenia systemów przekazywalnych koncesji połowowych trzeba będzie wprowadzić odpowiednie gwarancje w celu zabezpieczenia rybołówstwa na niewielką skalę i tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;

36. uważa, że należy zapewniać priorytetowy dostęp do stref połowowych tym, którzy połowią w sposób społecznie i środowiskowo odpowiedzialny; zaznacza, że ograniczenie zdolności połowowej w przypadku niektórych łowisk może zostać osiągnięte bez konieczności stosowania przekazywalnych koncesji połowowych; wzywa państwa członkowskie do wprowadzania najodpowiedniejszych środków z punktu widzenia ich szczególnej sytuacji w celu ograniczenia zdolności połowowej wszędzie, gdzie jest to konieczne;

37. uważa, że efektywność gospodarcza sektora rybołówstwa została nadwyrężona między innymi niestabilnością cen ropy; wzywa Komisję do przedłożenia odpowiednich środków poprawy efektywności paliwowej w sektorze rybołówstwa i akwakultury bez zwiększania zdolności połowowej, wyeliminowania trudnej sytuacji gospodarczej, w której znajduje się europejskie rybołówstwo i akwakultura, oraz zaproponowania w tym względzie planu działania dla regionów przybrzeżnych i wysp, szczególnie dla regionów najbardziej oddalonych;

38. przypomina, że oceany świata, dzięki rybołówstwu, nie tylko zapewniają pożywienie, bezpieczeństwo żywnościowe i źródło utrzymania 500 mln osób na świecie oraz co najmniej 50 % białka zwierzęcego z produktów rybołówstwa, które spożywane jest przez 400 mln osób w krajach najuboższych, lecz także odgrywają kluczową rolę w łagodzeniu zmiany klimatu, jako że zbiorniki wodne są największymi długotrwałymi pochłaniaczami dwutlenku węgla, a także zapewniają transport i stanowią siedlisko dla około 90 % gatunków żyjących na Ziemi;

39. potwierdza konieczność ścisłego kontrolowania oraz certyfikacji produktów rybołówstwa wprowadzanych na unijny rynek, także tych przywożonych z państw trzecich, w celu zapewnienia ich pochodzenia z przedsiębiorstw prowadzących zrównoważoną działalność w zakresie rybołówstwa oraz, w przypadku przywozów, zapewnienia tego, by produkty spełniały te same wymogi, którym podlegają producenci z Unii, na przykład w zakresie oznakowania, możliwości ustalenia pochodzenia, przepisów fitosanitarnych oraz minimalnych rozmiarów;

Środa, 12 września 2012 r.

Przyszłość miejsc pracy w sektorze rybołówstwa i akwakultury

40. jest głęboko przekonany, że zreformowanej WPRyb nie wolno oddzielać od kontekstu społeczno-gospodarczego i środowiskowego, w którym ona funkcjonuje; uważa, że sektory rybołówstwa i akwakultury ekstensywnej trzeba postrzegać jako istotne bezpośrednie i pośrednie źródło zatrudnienia dla naszych regionów nadmorskich, ożywiające ich gospodarkę i wpływające na strukturę całości ich gospodarki, a jednocześnie przyczyniające się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego UE; uważa, że w związku z tym WPRyb powinna przyczynić się do podwyższenia standardu życia tych społeczności, które uzależnione są od rybołówstwa, a także do poprawy warunków pracy rybaków, w szczególności poprzez zapewnienie zgodności z ustawodawstwem w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa oraz z przepisami określonymi w zbiorowych układach pracy;

41. jest zaniepokojony tym, że w ubiegłym dziesięcioleciu w sektorze połowowym utracono ponad 30 % miejsc pracy; uważa, że ograniczenie zasobów ryb, brak gwarantowanego minimalnego wynagrodzenia za pracę i niskiej wartości pierwszej sprzedaży oraz bardzo ciężkie warunki pracy stanowią przeszkody w niezbednej odnowie zasobów ludzkich w sektorze;

42. z zadowoleniem zauważa, że z niektórych badań wynika, że poprzez umożliwienie zwiększenia poziomów stad ryb powyżej poziomów maksymalnego podtrzymywalnego połowu można by osiągnąć znaczne korzyści społeczne i gospodarcze, w tym zwiększyć zatrudnienie, połowy oraz opłacalność;

43. uważa, że sektor rybołówstwa może pozostać zrównoważony, jeśli uda się znaleźć równowagę pomiędzy aspektami społeczno-gospodarczymi i środowiskowymi oraz jeśli będzie wystarczająca liczba odpowiednio wyszkolonych i mających właściwe kwalifikacje pracowników; uważa, że aby to osiągnąć, kariera w rybołówstwie musi stać się atrakcyjna, a standardy dotyczące kwalifikacji i szkoleń muszą być zgodne z wymogami międzynarodowymi i europejskimi; wzywa Komisję do promowania właściwego szkolenia i systemów kształcenia w zakresie najlepszych praktyk i biologii morskiej w poszczególnych obszarach sektora, ponieważ mogłoby to pomóc w przyciągnięciu młodych ludzi i stworzeniu konkurencyjnego oraz zrównoważonego sektora rybołówstwa i akwakultury; uważa, że powinna istnieć możliwość uruchamiania działalności gospodarczej, aby nowe pokolenie rybaków rozpoczęło działalność połowową na niewielką skalę;

44. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie inicjatywy dotyczącej niebieskiego wzrostu gospodarczego – zrównoważonego rozwoju związanego z oceanami, morzami i wybrzeżami; uważa, że większa mobilność zawodowa w sektorze rybołówstwa, dywersyfikacja miejsc pracy i ustalenie narzędzi umożliwiających dopasowanie umiejętności, kwalifikacji i programów kształcenia do potrzeb sektora są ważne dla wzrostu obszarów morskich, rybołówstwa i akwakultury;

45. uważa, że roli kobiet w sektorze rybołówstwa należy nadać większe uznanie prawne i społeczne oraz lepiej ją wynagradzać; nalega, że kobiety w sektorze rybołówstwa powinny mieć pod każdym względem takie same prawa co mężczyźni, na przykład w odniesieniu do członkostwa w organach zarządzających organizacjami rybackimi oraz kwalifikowalności do tych organów; uważa, że małżonkom oraz partnerom życiowym rybaków utrzymujących rodzinę należy nadać de facto taki status prawny oraz przyznać im takie świadczenia społeczne, które odpowiadają statusowi i świadczeniom, do jakich uprawnione są osoby pracujące na własny rachunek, zgodnie z dyrektywą 2010/41/UE; uważa ponadto, że środki finansowe przewidziane w ramach EFR oraz przyszłego EFMR należy udostępnić na rzecz szkoleń specjalnie dostosowanych do potrzeb kobiet pracujących w sektorze rybołówstwa;

46. wyraża obawę, że w przypadku braku odpowiednich środków towarzyszących WPRyb, mogłaby ona w krótkim czasie doprowadzić do utraty miejsc pracy, przede wszystkim w sektorze połowowym i przetwórstwa rybnego na lądzie, a przez to wywrzeć nieodwracalny szkodliwy wpływ na niestabilny wzrost społeczności przybrzeżnych i wyspiarskich, szczególnie w regionach najbardziej oddalonych; w tym względzie podkreśla konieczność uzupełnienia środków społeczno-gospodarczych, w tym profesjonalnej współpracy i planów dotyczących miejsc pracy, aby złagodzić czasowe skutki osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu, uczynić sektor bardziej atrakcyjnym dla ludzi młodych i zagwarantować zachęty do przystąpienia do niego; wzywa Komisję do pogłębienia i promowania współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym w celu zwiększenia inwestycji w sektor;

Środa, 12 września 2012 r.

47. uważa za konieczne promowanie rozwoju innowacji i działań pokrewnych w obszarze rybołówstwa, które mogą zrównoważyć utratę miejsc pracy spowodowaną dostosowaniami związanymi z reformą WPRyb; nalega, aby Komisja opracowała specjalne programy ukierunkowane na rozwinięcie turystyki rybackiej i innych dziedzin rozwoju gospodarczego związanych z morzem i z rybołówstwem;

Regionalizacja

48. podziela pogląd wyrażony we wniosku Komisji dotyczący konieczności adaptacji i konkretnych środków w oparciu o odmienne realia europejskiego przemysłu rybnego i europejskiej akwakultury, zwłaszcza w przypadku regionów przybrzeżnych i regionów najbardziej oddalonych UE; popiera koncepcję ustanowienia regionalizacji jako jednego z głównych instrumentów tego nowego sposobu zarządzania w celu odpowiedniego zareagowania na potrzeby każdego basenu morskiego oraz zachęcania do przestrzegania przepisów przyjętych na szczeblu europejskim;

49. uważa, że reforma powinna być okazją do podjęcia istotnych kroków na rzecz nowej formy współpracy pomiędzy społecznością naukową, przemysłem i partnerami społecznymi na rzecz wdrożenia procesu regionalizacji;

50. podkreśla znaczenie sektora rybołówstwa dla sytuacji społeczno-gospodarczej, zatrudnienia i dla promocji spójności gospodarczej i społecznej regionów najbardziej oddalonych, charakteryzujących się gospodarką o stałych strukturalnych uwarunkowaniach i małych możliwościach zróżnicowania ekonomicznego;

51. uważa, że w odniesieniu do regionalizacji należy ustanowić przejrzyste i proste przepisy na właściwym szczeblu, co pozwoli zwiększyć ich przestrzeganie; jest też głęboko przekonany, że Regionalne Komitety Doradcze, z szerszą reprezentacją i większą ilością obowiązków, powinny dalej promować dialog i współpracę między zainteresowanymi stronami oraz aktywnie przyczynić się do ustanowienia wieloletnich planów zarządzania; przypomina o roli współprawodawców w procesie przyjmowania tych planów;

52. ogólnie jest zdania, że należy wzmocnić rolę Regionalnych Komitetów Doradczych pod względem reprezentatywności i kompetencji; wzywa w tym względzie Komisję do złożenia nowego wniosku ukierunkowanego na umocnienie udziału zainteresowanych stron oraz tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i rybołówstwa na niewielką skalę, które doprowadzi do prawdziwej regionalizacji w ramach WPRyb; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji o ustanowienie komitetu doradczego ds. Morza Czarnego; podkreśla również, że Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) nie stanowi odpowiednich ram dla zarządzania Morzem Czarnym i że jest potrzebna nowa regionalna organizacja zarządzania rybołówstwem; zwraca się do Komisji o zintensyfikowanie dialogu z krajami regionu Morza Czarnego, szczególnie w zakresie wykorzystania i ochrony zasobów rybnych; wzywa do utworzenia komitetu doradczego ds. regionów najbardziej oddalonych; uważa, że, zgodnie z zaleceniem Komisji dotyczącym regionalizacji i pomocniczości, należy rozważyć stworzenie Regionalnego Komitetu Doradczego do spraw regionów najbardziej oddalonych, który będzie uwzględniał szczególną specyfikę tych regionów; podkreśla, że Regionalne Komitety Doradcze mają doradzać Parlamentowi i Radzie podczas przyjmowania planów wieloletnich, a w podejmowaniu przez te komitety decyzji muszą brać udział naukowcy;

53. uważa, że regionalizacja WPRyb musi odzwierciedlać geograficzną skalę zarządzania rybołówstwem, a także cele i zasady przyjęte przez współprawodawców UE oraz szczegóły środków zarządzania ustanowione na szczeblu regionalnym z uwzględnieniem, w miarę możliwości, potrzeb lokalnych, co oznacza, że w przypadku niektórych łowisk regionalizacja objęłaby kilka państw członkowskich, a w przypadku innych - część jednego państwa członkowskiego; uznaje, że może zaistnieć konieczność opracowania nowych struktur, aby umożliwić funkcjonowanie tego rodzaju systemu;

54. uważa, że należy przywiązywać większą wagę do określonych segmentów europejskiego sektora rybołówstwa, na przykład tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na niewielką skalę, które na niektórych obszarach geograficznych takich jak Morze Śródziemne pomaga zapewnić dobrobyt i miejsca pracy;

Środa, 12 września 2012 r.

55. jest ponadto przekonany, że potrzebne jest bardziej całościowe i zintegrowane podejście do środowiska morskiego, i że morskie planowanie przestrzenne na szczeblu lokalnym i regionalnym obejmujące wszystkie zainteresowane strony jest niezbędnym narzędziem służącym wdrożeniu rzeczywistego podejścia ekosystemowego do zarządzania;
56. zwraca uwagę, że skuteczne planowanie na szczeblu regionalnym lub lokalnym ułatwi optymalne wykorzystanie zasobów morskich z uwzględnieniem warunków lokalnych, potrzeb rynkowych, konkurencyjnych sposobów wykorzystania zasobów, potrzeb obszarów chronionych oraz konieczności wyznaczenia określonych obszarów, na których zezwala się na stosowanie wyłącznie określonych narzędzi połowowych zgodnych z najlepszą praktyką itp.;
57. podkreśla, że ambitna i rzeczywista reforma WPRyb może być ułatwiona poprzez udostępnienie na kolejne 10 lat wystarczających środków finansowych na wsparcie wszystkich działań związanych z reformą oraz rozstrzygnięcia problemów społeczno-gospodarczych i środowiskowych, które mogą się pojawić; odrzuca wszelkie apele państw członkowskich o ograniczenie poziomu funduszy UE przeznaczonych na rybołówstwo i akwakulturę;
58. podkreśla szczególnie znaczenie synergii między Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego (EFRR), ENPI i EFR dla zagospodarowania przestrzennego obszarów przybrzeżnych; jest zdania, że strategie makroregionalne, programy europejskiej współpracy terytorialnej i programy obejmujące baseny mórz stanowią ważne narzędzia służące opracowywaniu zintegrowanych strategii rozwoju terytoriów przybrzeżnych UE;
59. podkreśla konieczność przyznawania przez EFMiR pomocy na modernizację flot zajmujących się rybołówstwem, z powodów bezpieczeństwa, ochrony środowiska i gospodarki paliwowej;
60. podkreśla, że na nowe strategie polityczne, cele i priorytety dotyczące środowiska morskiego powinny zostać przyznane nowe środki finansowe; sprzeciwia się finansowaniu nowych priorytetów, celów i strategii politycznych (takich jak zintegrowana polityka morska) kosztem środków niezbędnych dla polityki rybołówstwa;
61. przypomina o zobowiązaniu wynikającym z art. 208 TFUE, zgodnie z którym UE musi uwzględnić cele współpracy na rzecz rozwoju we wdrażaniu strategii politycznych, w tym we wdrażaniu WPRyb, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się;
62. podkreśla, że przywożone produkty rybołówstwa i akwakultury powinny spełniać takie same normy środowiskowe, sanitarne i społeczne jak europejska produkcja wewnętrzna, z uwzględnieniem ich pełnej identyfikowalności od połowu po produkt gotowy, a także uważa, że kraje rozwijające się będą potrzebowały pomocy finansowej i technicznej zarówno w celu wprowadzenia takich samych norm, jak i w celu skutecznego zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
63. podkreśla, że wszelki dostęp do zasobów rybnych w krajach rozwijających się musi być zgodny nie tylko z art. 62 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącym nadwyżki połowowej, lecz również z art. 69 i 70 dotyczącymi praw państw śródlądowych i państw o niekorzystnym położeniu geograficznym w danym regionie, w szczególności w odniesieniu do potrzeb żywieniowych i społeczno-gospodarczych lokalnych społeczności;
64. przypomina o podstawowym warunku nadwyżki połowowej, jak określono w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, przy odławianiu ryb na wodach państw trzecich; podkreśla znaczenie należytego i naukowego stwierdzenia występowania takiej nadwyżki; podkreśla, że WPRyb musi funkcjonować w oparciu o zasady przejrzystości i wymiany wszelkich istotnych informacji między UE i partnerskimi państwami trzecimi na temat całkowitych nakładów połowowych krajowych i, w stosownym przypadku, zagranicznych statków rybackich w odniesieniu do określonych zasobów;
65. przypomina, że przyszła WPRyb musi opierać się na zasadach dobrych rządów, w tym przejrzystości i dostępu do informacji zgodnie z konwencją z Aarhus oraz dostępu do oceny porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem;

Środa, 12 września 2012 r.

66. podkreśla, że UE powinna promować zrównoważone zarządzanie zasobami w państwach trzecich i wzywa w związku z tym UE do nasilenia działań na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów; podkreśla, że porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem powinny być w większym stopniu ukierunkowane na badania naukowe i gromadzenie danych, monitorowanie, kontrolę i nadzór; uważa, że na te cele UE powinna przeznaczyć odpowiednie wsparcie w formie zasobów finansowych, technicznych i ludzkich na rzecz partnerskich państw trzecich;

67. przypomina, że WPRyB musi być spójna z polityką rozwojową i polityką dotyczącą ochrony środowiska, w tym ochrony ekosystemów morskich; wzywa w związku z tym do podjęcia działań na rzecz udoskonalenia i rozszerzenia wiedzy naukowej oraz do ściślejszej współpracy międzynarodowej w celu zapewnienia większej skuteczności;

68. przypomina, że wszyscy obywatele UE muszą przestrzegać – niezależnie od miejsca prowadzenia działalności – zasad i przepisów WPRyB, w tym przepisów dotyczących ochrony środowiska i społeczeństwa;

*

* * *

69. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 13 września 2012 r.

18. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa – stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności (2010 r.)

P7_TA(2012)0340

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie 18. sprawozdania w sprawie lepszego stanowienia prawa – stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności (2010 r.) (2011/2276(INI))

(2013/C 353 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólną deklarację polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólną deklarację polityczną z dnia 27 października 2011 r. Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽³⁾,
- uwzględniając praktyczne zasady uzgodnione w dniu 22 lipca 2011 r. pomiędzy właściwymi służbami Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania art. 294 ust. 4 TFUE w przypadku porozumień w pierwszym czytaniu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, pomocniczości, proporcjonalności i inteligentnych regulacji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie 27. sprawozdania rocznego z kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zapewnienia niezależnych ocen skutków regulacji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie pomocniczości i proporcjonalności (18. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa za 2010 r.) (COM(2011)0344),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Zmniejszanie obciążeń regulacyjnych dla MŚP. Dostosowanie przepisów UE do potrzeb mikroprzedsiębiorstw” (COM(2011)0803),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie 28. sprawozdania rocznego z kontroli sprawowania prawa (2010) (COM(2011)0588),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej” (COM(2010)0543),
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie inteligentnych regulacji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.⁽³⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 15.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0381.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0377.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0259.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając sprawozdanie Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych z dnia 15 listopada 2011 r. pt. „Europę stać na więcej. Sprawozdanie na temat najlepszych praktyk w państwach członkowskich w zakresie wdrażania prawodawstwa UE w sposób powodujący jak najmniejsze obciążenia”,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0251/2012),
- A. mając na uwadze, że w 2010 r. Parlament Europejski otrzymał od parlamentów krajowych ponad siedem razy więcej uwag niż uzasadnionych opinii,
- B. mając na uwadze, że program inteligentnych regulacji stanowi próbę wzmocnienia wysiłków na rzecz lepszego stanowienia prawa, uproszczenia prawa UE oraz ograniczenia obciążeń administracyjnych i regulacyjnych, a także podjęcia działań na rzecz dobrego sprawowania rządów, w którym podstawę stanowi polityka oparta na faktach, a oceny skutków i kontrole ex post odgrywają istotną rolę,
- C. mając na uwadze, że porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r. straciło na aktualności względem obecnego otoczenia prawnego ustanowionego na mocy Traktatu z Lizbony, zwłaszcza w odniesieniu do fragmentarycznego podejścia stosowanego przez instytucje UE, jeżeli chodzi o przyjmowanie wspólnych deklaracji politycznych dotyczących dokumentów wyjaśniających oraz uzgadnianych na szczeblu sekretariatu praktycznych zasad dotyczących stosowania art. 294 TFUE,
- D. mając na uwadze, że błędny wybór pomiędzy zastosowaniem aktów delegowanych na mocy art. 290 TFUE lub aktów wykonawczych na mocy art. 291 TFUE w przypadku aktu ustawodawczego stwarza ryzyko orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości o jego nieważności,

Uwagi ogólne

1. podkreśla nadrzędną potrzebę tworzenia przejrzystego, prostego, zrozumiałego i przystępnego dla wszystkich prawodawstwa;
2. podkreśla konieczność poszanowania zasad pomocniczości i proporcjonalności przez instytucje europejskie podczas tworzenia prawa;
3. wyraża głębokie zaniepokojenie opinią Rady ds. Ocen Skutków, zgodnie z którą sposób uwzględniania tych zasad przez Komisję w przeprowadzanych przez nią ocenach skutków jest często niezadowalający; uważa za niezwykle ważne, aby Komisja usunęła wszelkie uchybienia w tym obszarze w celu zapewnienia poszanowania tych zasad;
4. ponawia swoje wielokrotne wezwania do renegocjacji porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r. w celu uwzględnienia nowego otoczenia prawnego ustanowionego na mocy Traktatu z Lizbony, utrwalenia obecnych najlepszych praktyk i zaktualizowania przedmiotowego porozumienia zgodnie z programem inteligentnych regulacji; proponuje w tym kontekście wprowadzenie uzgodnień dotyczących rozgraniczenia pomiędzy aktami delegowanymi i wykonawczymi; zwraca się do przewodniczącego PE o podjęcie koniecznych kroków celem rozpoczęcia negocjacji z pozostałymi instytucjami;

Kontrola zasady pomocniczości przez parlamenty krajowe

5. z zadowoleniem przyjmuje większe zaangażowanie parlamentów krajowych w europejski proces legislacyjny, szczególnie w odniesieniu do kontroli wniosków ustawodawczych w świetle zasad pomocniczości i proporcjonalności;
6. zauważa, że w 2010 r. otrzymano 211 opinii parlamentów krajowych, ale jedynie niewielka ich liczba – łącznie 34 – zawierała zastrzeżenia dotyczące zasady pomocniczości; zwraca uwagę na to, że wymogi art. 2 ust. 130 zdania pierwszego Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności

Czwartek, 13 września 2012 r.

zostały spełnione po raz pierwszy w maju 2012 r. w odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wykonywania prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (COM(2012)0130); w związku z powyższym wzywa Komisję do przeprowadzenia koniecznego przeglądu przedmiotowego projektu ze szczególnym poszanowaniem wyrażonej woli parlamentów krajowych, ponieważ nowa procedura kontroli powinna zapewnić podejmowanie decyzji możliwie najbardziej odpowiadających woli obywateli;

7. nawołuje do przeprowadzenia na zlecenie Komisji Europejskiej niezależnej analizy w celu zbadania roli parlamentów regionalnych i lokalnych w dziedzinie kontroli zasady pomocniczości; w tym kontekście przypomina o platformie internetowej IPEX finansowanej przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe, która jest przydatnym narzędziem wymiany informacji szczególnie w związku z procedurami kontrolnymi;

8. sugeruje, iż należy przypomnieć organom uczestniczącym w procesie stanowienia prawa o konieczności zapewnienia właściwego stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności zgodnie z postanowieniami Protokołu nr 2 stanowiącego załącznik do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

9. zauważa, że krytyka ze strony Rady ds. Ocen Skutków dotycząca uwzględnienia zasady pomocniczości była również wyrażana przez liczne parlamenty krajowe w opiniach zgłaszanych w ramach mechanizmu kontroli zasady pomocniczości wprowadzonego na mocy Traktatu z Lizbony; zauważa jednak, że w 2010 r. w żadnym przypadku nie osiągnięto progu, który powodowałby wszczęcie formalnych procedur na mocy protokołu nr 2 załączonego do traktatów;

10. zwraca jednak uwagę na to, że w dniu 22 maja 2012 r., po raz pierwszy od wejścia w życie Traktatu z Lizbony, parlamenty krajowe uruchomiły procedurę „żółtej kartki” poprzez przyjęcie uzasadnionych opinii skierowanych przeciwko wnioskowi Komisji dotyczącemu rozporządzenia Rady w sprawie wykonywania prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (COM(2012)0130);

11. z niepokojem zauważa, że w niektórych opiniach parlamentów krajowych podkreślono, że w wielu wnioskach Komisji brakuje uzasadnienia dotyczącego pomocniczości lub jest ono niewystarczające;

12. podkreśla, że instytucje europejskie powinny umożliwić parlamentom krajowym kontrolę wniosków ustawodawczych, dopilnowując, by Komisja przedstawiała szczegółowe i wyczerpujące motywy swoich decyzji dotyczących pomocniczości i proporcjonalności zgodnie z art. 5 Protokołu nr 2 do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);

13. proponuje przeprowadzenie oceny w celu określenia, czy istnieje konieczność ustanowienia na szczeblu UE właściwych kryteriów oceny zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności;

14. uważa, że określone w traktatach terminy dla parlamentów narodowych na przeprowadzenie kontroli zasady pomocniczości powinny być poddawane przeglądowi w celu określenia, czy są wystarczające; proponuje, aby PE, Komisja i przedstawiciele parlamentów krajowych zbadali, w jaki sposób można usunąć wszelkie przeszkody utrudniające parlamentom krajowym udział w mechanizmie kontroli zasady pomocniczości;

15. przypomina, że zgodnie z zasadą pomocniczości UE podejmuje działania poza dziedzinami, w których posiada wyłączną kompetencję, wyłącznie w takich przypadkach i w takim zakresie, w jakim planowane działania mogą być lepiej zrealizowane na szczeblu Unii niż na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym; stosowanie zasady pomocniczości może zatem prowadzić zarówno do rozszerzenia zakresu działań Unii w ramach jej kompetencji, jeśli wymagają tego okoliczności, lub przeciwnie, do ograniczenia bądź wstrzymania danego działania w sytuacji, gdy nie jest to już uzasadnione; w tym kontekście podkreśla, że zasada pomocniczości ma zastosowanie nie tylko do relacji pomiędzy UE a jej państwami członkowskimi, lecz obejmuje również szczebel regionalny i lokalny;

Czwartek, 13 września 2012 r.

16. wzywa Komisję do udoskonalenia i unormowania oświadczeń, które zawierają uzasadnienie jej inicjatyw ustawodawczych w oparciu o zasadę pomocniczości; przypomina, że prawo administracyjne UE powinno być dostosowane i uproszczone w celu zmniejszenia kosztów administracyjnych i regulacyjnych; uważa, że w tym kontekście należy zastosować odpowiednio zasadę pomocniczości i proporcjonalności;

17. ubolewa, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego sprawozdania w sprawie stosowania zasady proporcjonalności, zwłaszcza w odniesieniu do zastosowania art. 290 i 291 TFUE dotyczących aktów delegowanych i wykonawczych; ostrzega Radę przed zacieraniem wyraźnego rozróżnienia pomiędzy aktami delegowanymi a wykonawczymi; wzywa Komisję do zapewnienia właściwego stosowania tych dwóch artykułów;

18. stwierdza, że w okresie objętym sprawozdaniem Europejski Trybunał Sprawiedliwości wydał tylko jedno orzeczenie dotyczące proporcjonalności i pomocniczości (w sprawie roamingu w telefonii mobilnej), w którym nie stwierdził naruszenia tych zasad, ponieważ ograniczenie cen dla konsumentów końcowych było konieczne w celu ochrony ich interesów, a cel ten można było najlepiej osiągnąć na szczeblu Unii;

19. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie zmienionej wersji wspomnianej strony internetowej IPEX, która może służyć jako katalizator kolejnych usprawnień i zaangażowania w działanie mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, a także zwraca uwagę na potrzebę szerszego promowania tej strony;

20. zwraca uwagę, że dla kontroli stosowania zasady pomocniczości podstawowe znaczenie ma jej rozszerzenie, tak aby objęła również szczebel regionalny i lokalny w państwach członkowskich; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdanie na temat pomocniczości opublikowane przez Komitet Regionów i serwis internetowy komitetu – REGPEX, ponieważ oba elementy wspierają wymianę informacji i przyczynią się do dalszej poprawy monitorowania pomocniczości;

21. wzywa parlamenty narodowe, zgodnie z protokołem w sprawie stosowania pomocniczości, do skonsultowania się z parlamentami regionalnymi mającymi kompetencje ustawodawcze; wzywa Komisję, aby w ramach kontroli stosowania zasady pomocniczości, a w szczególności w sprawozdaniach rocznych dotyczących pomocniczości i proporcjonalności, zwracała szczególną uwagę na rolę parlamentów regionalnych mających kompetencje ustawodawcze;

Prowadzenie polityki opartej na faktach

22. podkreśla znaczenie programu inteligentnych regulacji oraz opracowania nowych podejść regulacyjnych, które mają doprowadzić do tego, że prawodawstwo UE będzie odpowiednie do celu, któremu służy, oraz będzie mogło skutecznie przyczynić się do sprostania przyszłym wyzwaniom związanym z konkurencyjnością i wzrostem;

23. zwraca uwagę na kluczowe znaczenie ocen skutków jako narzędzi pomagających w podejmowaniu decyzji w procesie tworzenia prawa i podkreśla w tym kontekście konieczność odpowiedniego uwzględnienia kwestii dotyczących pomocniczości i proporcjonalności;

24. podkreśla zaangażowanie Parlamentu w wypełnianie swoich obowiązków w ramach programu inteligentnych regulacji i wzywa komisje zaangażowane w prace legislacyjne do rutynowego korzystania z pomocy Dyrekcji Parlamentu ds. Oceny Skutków Regulacji; przypomina o zobowiązaniu Parlamentu i Rady podjętym w międzyinstytucjonalnym wspólnym podejściu do oceny skutków z 2005 r. i dotyczącym przeprowadzania oceny skutków przed przyjęciem zmian merytorycznych oraz wzywa komisje do korzystania z pomocy nowej Dyrekcji ds. Oceny Skutków Regulacji podczas wypełniania wspomnianego zobowiązania;

25. proponuje, aby w ramach bardziej systematycznego podejścia do rozpatrywania ocen skutków w Parlamencie komisje zwracały się do Dyrekcji ds. Oceny Skutków Regulacji o przygotowanie krótkiego streszczenia każdej z ocen skutków podlegających rozpatrzeniu, podczas gdy odbywa się wstępna wymiana poglądów; sugeruje możliwość zawarcia w przedmiotowym streszczeniu zwięzłych wniosków odnośnie do jakości oceny skutków wraz z krótką notatką dotyczącą kluczowych ustaleń i wszelkich obszarów analizy pominiętych przez Komisję; jest zdania, że takie działanie znacznie usprawniłoby kontrolę projektów aktów prawnych przez Parlament;

Czwartek, 13 września 2012 r.

26. uznaje za istotne, aby metodologie stosowane przez Dyрекcję ds. Oceny Skutków Regulacji były zgodne i porównywalne z podejściem przyjętym przez Komisję, oraz wzywa Parlament i Komisję do pełnej współpracy w tym zakresie;

27. przypomina o porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r. i wzywa Radę do niezwłocznego zakończenia prac nad ustanowieniem własnego mechanizmu przeprowadzania ocen skutków, zgodnie ze zobowiązaniami Rady na mocy wspomnianego porozumienia z 2003 r.;

28. wzywa Komisję do dalszego usprawniania własnego podejścia do ocen skutków oraz do wzmocnienia roli Rady ds. Ocen Skutków, a w szczególności do finalizowania i przedstawiania wniosków ustawodawczych jedynie wówczas, gdy zostaną one zatwierdzone pozytywną opinią tej rady;

Zmniejszanie obciążeń regulacyjnych

29. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie zmniejszania obciążeń regulacyjnych dla MŚP; uznaje za istotne, aby Komisja przestrzegała zasady „najpierw myśl na małą skalę” podczas przygotowywania aktów prawnych, i z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Komisji i jej chęć wykroczenia poza obecnie stosowane podejścia oraz wprowadzenia mniej rygorystycznych zasad i zwolnień dla mniejszych przedsiębiorstw;

30. przypomina stanowisko Parlamentu w kwestii zwolnień regulacyjnych i wzywa Komisję do obejmowania MŚP zwolnieniem w sytuacji, gdy przepisy regulacyjne wpływałyby na nie w nieproporcjonalnym stopniu oraz gdy nie ma dostatecznego powodu włączenia ich w zakres prawodawstwa; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ponownie położono akcent na rygorystyczne stosowanie testu MŚP, oraz uznaje mikrowymiar za nieodłączny element tego testu, w ramach którego wszystkie możliwe opcje są poddawane systematycznej ocenie; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem stanowisko Komisji w sprawie włączenia mikropodmiotów, które powinny zostać w pełni objęte zakresem projektu aktu prawnego tylko wtedy, gdy spełniają ulepszony test MŚP;

31. przypomina jednak Komisji, że przeniesienie ciężaru dowodu nie powinno automatycznie prowadzić do większej złożoności przepisów prawa opracowywanych bez uwzględnienia MŚP; wzywa Komisję, aby dążyła do uproszczenia prawodawstwa wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, oraz w dalszym ciągu przygotowywała i przedstawiała wnioski, uznając dostępność i łatwość wdrażania dla MŚP za przewodnie zasady w procesie sporządzania projektów aktów prawnych, nawet jeśli można zastosować zwolnienie;

32. podkreśla, że Komisja powinna zapewnić konsekwentne stosowanie ulepszanego testu MŚP we wszystkich swoich dyrekcjach generalnych, i wzywa państwa członkowskie do rozważenia podobnych działań w krajowych procesach podejmowania decyzji;

33. z zadowoleniem przyjmuje proponowane przez Komisję podejście do prawodawstwa dostosowane do konkretnych potrzeb; wzywa do rozpatrzenia możliwego przyszłego zastosowania podejść dostosowanych do konkretnych potrzeb podczas przeglądu obowiązujących przepisów;

Działania następcze, kontrole ex post i informacje zwrotne dotyczące cyklu kształtowania polityki

34. wyraża zadowolenie w związku z przyjęciem przez Komisję zalecenia Parlamentu w sprawie publikacji informacji dotyczących wdrażania przepisów, a co za tym idzie – rozwiązaniem problemu nadmiernie rygorystycznego wdrażania; przypomina Komisji i Radzie, że w celu zapewnienia powodzenia istniejących i przyszłych programów na rzecz ograniczenia obciążeń konieczna jest aktywna współpraca pomiędzy Komisją i państwami członkowskimi, tak aby uniknąć rozbieżności w wykładni i wdrażaniu przepisów prawa; wzywa państwa członkowskie do ograniczenia obciążenia administracyjnego o dodatkowe 25 % do 2015 r.;

Czwartek, 13 września 2012 r.

35. uznaje, że za wnioskami w sprawie publicznego piętnowania instytucji europejskich wycofujących się z uproszczenia stoją dobre intencje; jest jednak zdania, że tego rodzaju rozgłos byłby zbędny w przypadku bardziej konstruktywnego zaangażowania w proces poprzedzający stanowienie prawa z udziałem zainteresowanych stron i instytucji, wraz z przestrzeganiem ogólnych zobowiązań do uproszczenia przepisów prawa i programu inteligentnych regulacji; proponuje jednak, aby wymienić z nazwy państwa członkowskie mające największy udział w nadmiernie rygorystycznym wdrażaniu dyrektyw, podobnie jak te, które dopuszczają się największych uchybień w postaci późnej, nieprecyzyjnej lub niepełnej transpozycji prawa UE;

36. przypomina swoje wcześniejsze oświadczenia dotyczące konieczności kompleksowego przeglądu prowadzonego przez Komisję procesu konsultacji i oczekuje na przyjęcie przez Komisję zaleceń Parlamentu w tej dziedzinie przed końcem 2012 r.;

Zapewnienie ciągłości i kontroli

37. podkreśla znaczenie tych środków jako kluczowego elementu służącego powrotowi do wzrostu gospodarczego w UE; w tym kontekście przypomina swoją rezolucję w sprawie inteligentnych regulacji i wzywa Komisję do przedstawienia wniosków wdrażających rozwiązania kompensacyjne dotyczące regulacji, co wymagałoby określenia równoważnej kompensacji kosztów jeszcze przed wprowadzeniem nowych przepisów wiążących się z ponoszeniem kosztów; przypomina ponadto swoje stanowisko, w którym opowiada się za rozszerzeniem zakresu programu ograniczania obciążeń administracyjnych, i wzywa Komisję do wprowadzenia w programie prac na 2013 r. programu ukierunkowanego na potrzebę ograniczenia ogólnych obciążeń regulacyjnych;

*

* * *

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.

Strategia na rzecz obszaru atlantyckiego w ramach polityki spójności UE

P7_TA(2012)0341

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie strategii na rzecz obszaru atlantyckiego w ramach polityki spójności UE (2011/2310 (INI))

(2013/C 353 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Rozwój strategii morskiej na rzecz obszaru Oceanu Atlantyckiego” (COM(2011)0782),
- uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 14 czerwca 2010 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej na rzecz regionu atlantyckiego,
- uwzględniając strategię Unii Europejskiej na rzecz regionu Morza Bałtyckiego i regionu Dunaju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 95.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji pt. „Rozwój strategii morskiej na rzecz obszaru Oceanu Atlantyckiego” (ECO/306),
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji pt. „Rozwój strategii morskiej na rzecz obszaru Oceanu Atlantyckiego”,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącą celu 3: wyzwanie dla współpracy terytorialnej – przyszły program współpracy transgranicznej, ponadpaństwowej i międzyregionalnej ⁽¹⁾;
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Transportu i Turystyki (A7-0222/2012),
- A. mając na uwadze, że region atlantycki wyróżnia się wieloma cechami charakterystycznymi, które wymagają rozwiązań politycznych na szczeblu europejskim:
- to dynamiczny region morski;
  - to region o środowisku morskim podatnym na zagrożenie;
  - to region będący zachodnią bramą wjazdową do Unii;
  - to region peryferyjny Unii;
- B. mając na uwadze, że europejski kryzys pogorszył sytuację i że duża część obszarów należących do regionu atlantyckiego cofnęła się w rozwoju;
- C. mając na uwadze, że region atlantycki składa się z wielu znacznie różniących się między sobą obszarów, z których znaczna część nie osiągnęła jeszcze średniego unijnego poziomu dochodów, w związku z czym nadal pozostaje objęta celem „Konwergencja” w ramach europejskiej polityki spójności;
- D. mając na uwadze, że strategia makroregionalna jest kluczowa, by zrewitalizować region atlantycki poprzez przedstawienie wspólnego podejścia w celu:
- rozwiązania wspólnych wyzwań i problemów, z jakimi borykają się kraje i regiony atlantyckie;
  - ułatwienia efektu synergii pomiędzy poszczególnymi instrumentami i szczeblami działania obecnymi w polityce planowania przestrzennego;
  - włączenia podmiotów działających w terenie (sektora prywatnego, władz regionalnych i lokalnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego) w opracowywanie i wdrażanie polityki planowania przestrzennego;
- E. mając na uwadze, że strategia będzie musiała być skierowana do całego unijnego regionu atlantyckiego, w tym regionów przybrzeżnych kanału La Manche i Morza Irlandzkiego, regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich, a także że powinna ona uwzględniać wzajemne oddziaływanie między regionem atlantyckim a regionem Morza Północnego;
- F. mając na uwadze, że powinniśmy umożliwić wymienionym obszarom zrównoważony rozwój z punktu widzenia środowiskowego i społeczno-gospodarczego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0285.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Polityka planowania przestrzennego w regionie atlantyckim

1. wyraża nadzieję, że w strategii przyjęte zostanie szerokie podejście dzięki wprowadzeniu uzgodnionej strategicznej wizji przyszłego rozwoju regionu atlantyckiego, obejmującej wymiar terytorialny, tworzącej powiązania między obszarami lądowymi i morskimi oraz ustalającej ramy lepszego zarządzania polityką zagospodarowania terenów morskich i lądowych w regionie atlantyckim;
2. postuluje, aby w procesie tworzenia strategii atlantyckiej zostały w pełni uwzględnione cenne doświadczenia zdobyte podczas opracowywania istniejących strategii makroregionalnych oraz innych strategii transnarodowych, w szczególności w takich kwestiach jak zarządzanie, rozwój polityki, komunikacja i współodpowiedzialność, określanie celów oraz ocena;
3. uważa, że polityka spójności jest podstawowym instrumentem umożliwiającym podjęcie wyzwań w zakresie unijnej polityki terytorialnej oraz pobudzenie endogenicznego rozwoju regionów składających się na makroregion;
4. domaga się, aby w strategii i towarzyszącym jej planie działania położono silny nacisk na tworzenie miejsc pracy, wzrost i inwestycje w regionach, zarówno nadmorskich, jak i tych leżących w głębi lądu;
5. domaga się utworzenia stałej struktury morskiego planowania przestrzennego na szczeblu regionu atlantyckiego, złożonej z zainteresowanych regionów i państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, której celem będzie koordynacja określonej strategii i nadzór nad wykonaniem planu działania według podejścia międzysektorowego i transnarodowego;
6. uważa, że zintegrowane zarządzanie danymi dotyczącymi morza i regionów nadmorskich na szczeblu Unii ma zasadnicze znaczenie dla wykorzystania potencjału związanego z morzem; wzywa Komisję do kontynuowania starań na rzecz usprawnienia zarządzania danymi i zwiększenia ich dostępności;
7. uważa, że zdecydowana interwencja jest niezbędna do zachowania równowagi ekologicznej i różnorodności biologicznej oraz ograniczenia śladu węglowego w regionie atlantyckim;
8. uważa, że rybołówstwo, w szczególności tradycyjne rybołówstwo łodziowe i przybrzeżne, oraz akwakultura muszą odgrywać wiodącą rolę w polityce zagospodarowania terenów morskich, ponieważ mogą one przyczynić się w decydujący sposób do zwiększenia wzrostu gospodarczego, tworzenia dobrobytu i miejsc pracy; domaga się, by regionalizacja wspólnej polityki rybołówstwa pozwoliła na zarządzanie oparte na ekosystemach dostosowane do potrzeb regionu atlantyckiego i wzywa w związku z tym Komisję do uprzedniego zasięgnięcia opinii Regionalnych Komitetów Doradczych w kontekście wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz planów zarządzania;
9. apeluje o ustanowienie partnerstw lokalnych, regionalnych i transgranicznych, dążących do poprawy potencjału w zakresie zapobiegania zagrożeniom i zarządzania zagrożeniami w regionie atlantyckim w odniesieniu do wypadków morskich i lądowych, klęsk żywiołowych i działań przestępczych (piractwo, przemyt, nielegalne połowy itp.), a także o utworzenie wystarczających i sprawnie działających mechanizmów w zakresie środków naprawczych i odszkodowań za poniesione szkody; wzywa do utworzenia europejskiej straży przybrzeżnej;
10. wzywa do doskonalenia istniejących systemów monitorowania statków, do natychmiastowego wprowadzenia poszerzonych kompetencji EMSA i do zawierania umów w sprawie wymiany danych między właściwymi organami w celu umożliwienia identyfikacji i śledzenia statków oraz zwalczania zagrożeń takich jak przestępczość transgraniczna, przemyt, nielegalne połowy i nielegalny handel; podkreśla znaczenie udzielania wsparcia na rzecz tworzenia i realizacji programów dotyczących europejskich systemów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) w celu objęcia nimi systemów wspierania akcji poszukiwawczo-ratowniczych na Atlantyku; przypomina o konieczności zapewnienia trwałego finansowania ze środków unijnych programu globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES), który przyczynia się w szczególności do zapobiegania wypadkom na morzu i do zarządzania związanym z nimi ryzykiem;

Czwartek, 13 września 2012 r.

11. uważa, że wymiar terytorialny strategii ma zasadnicze znaczenie dla potrzeb zwiększenia dostępności regionów atlantyckich oraz że powinien on skupić się na powiązaniu regionu atlantyckiego z Europą kontynentalną, prowadząc do wzajemnego połączenia sieci transportowych, energetycznych i informatycznych, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich i miejskich w głębi lądu oraz zacieśnienia powiązań pomiędzy lądem a morzem, w tym między regionami najbardziej oddalonymi i regionami wyspiarskimi;
12. jest zdania, że autostrady morskie pozwalają zwiększyć dostępność regionu atlantyckiego, wzmocnić wymianę handlową, pobudzić działalność gospodarczą w portach, ożywić turystykę i zmniejszyć emisję CO₂; uważa, że ważne jest, aby przy prowadzeniu działań zmierzających do zmniejszenia emisji CO₂ uwzględniano handel morski na Atlantyku oraz szczególne cechy regionów najbardziej oddalonych, gdzie morski transport towarów i osób ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia rzeczywistej spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej; domaga się, aby autostrady morskie kwalifikowały się do wsparcia z instrumentu „Łącząc Europę”;
13. zachęca, aby w celu umożliwienia zrównoważonego rozwoju autostrad morskich i zgodnie ze strategią „Europa 2020” wydano specjalne zalecenia dotyczące statków, które mogą z nich korzystać, aby zapewnić, że posiadają one układy napędowe charakteryzujące się niskimi emisjami dwutlenku węgla oraz konstrukcję spełniającą rygorystyczne wymagania pod względem wydajności, komfortu, pojemności, bezpieczeństwa i telekomunikacji; podkreśla, że zalecenia te powinny być skoncentrowane na zwiększaniu efektywności tego rodzaju transportu, zapewnieniu ochrony środowiska oraz ułatwianiu integracji tego środka transportu z innymi sieciami i rodzajami transportu;
14. za niezbędne uważa lepsze połączenie regionu atlantyckiego z resztą Europy przez inwestowanie w infrastrukturę transportową według podejścia multimodalnego;
15. podkreśla potrzebę efektywnej transgranicznej koordynacji i współpracy w celu budowy i użytkowania infrastruktury transportu drogowego i kolejowego, w tym linii kolejowych dużych prędkości, a także portów lotniczych, morskich i śródlądowych, terminali położonych w głębi lądu i logistyki, w celu stworzenia bardziej zrównoważonego i multimodalnego systemu transportu;
16. kładzie nacisk na znaczenie gospodarcze i terytorialne portów oraz jest zdania, że istnienie połączeń kolejowych i rzecznych pomiędzy portami a obszarami w głębi lądu stanowi podstawowy warunek konkurencyjności portów;
17. ubolewa nad tym, że we wnioskach Komisji dotyczących sieci bazowej transeuropejskiej sieci transportowej brak korytarza obejmującego cały region atlantycki i że wnioskuje się o włączenie do sieci bazowej zbyt małej liczby portów atlantyckich; uważa, że sieć ta powinna obejmować inne porty atlantyckie, takie jak porty węglowe, i zamierza przedstawić odpowiednie propozycje w tym celu.
18. przypomina o korzyściach płynących z otwarcia europejskiej przestrzeni powietrznej w celu wzmocnienia spójności terytorialnej poprzez zwielokrotnienie przepływów między regionalnymi portami lotniczymi w Unii i zachęca w związku z tym Komisję do dopilnowania, aby funkcjonalne bloki przestrzeni powietrznej zostały ustanowione w ustalonych dla osiągnięcia tego celu terminach;

Polityka przemysłowa w regionie atlantyckim

19. wyraża życzenie, aby strategia wspierała konkurencyjność dynamicznych gałęzi gospodarki w regionie atlantyckim za pośrednictwem odpowiedniej polityki przemysłowej; w tym kontekście uważa, że władze publiczne muszą wspierać inwestycje sektora prywatnego w dziedzinach badań i rozwoju, innowacji, rozwoju klastrów i wsparcia dla MSP;
20. domaga się, aby zwrócić szczególną uwagę na obszary, w których restrukturyzuje się przedsiębiorstwa i branże, a także w których zamyka się przedsiębiorstwa lub je delokalizuje, w celu wsparcia reindustrializacji tych obszarów poprzez utworzenie synergii między działalnością portową, logistyką i rozwijaniem pokrewnych branż o dużej wartości dodanej; domaga się również utworzenia mechanizmu wymiany najlepszych praktyk przemysłowych między poszczególnymi obszarami łuku atlantyckiego;

Czwartek, 13 września 2012 r.

21. uważa, że strategia będzie musiała wspierać badania morskie i ułatwić dostęp przedsiębiorstw do wyników tych badań w celu pogłębienia wiedzy naukowej o środowisku morskim, pobudzenia innowacji w przemyśle morskim i umożliwienia zrównoważonej eksploatacji zasobów morskich;
22. uważa, że strategia będzie musiała obejmować ambitne założenia społeczne celem wsparcia edukacji i dostępu osób młodych do zawodów morskich, poprzez konsolidację struktur zatrudnienia związanych obecnie z morzem oraz zwiększenie zdolności do zatrzymania ludności na obszarach nadmorskich, ale też tworzenie nowych specjalizacji, które mogą przyczynić się do zrównoważonego rozwoju obszarów rybackich i poprawy jakości życia na tych obszarach;
23. podkreśla, że energetyka morska oparta na źródłach odnawialnych stanowi przyszłościową gałąź przemysłu pozwalającą złagodzić zmiany klimatu i zmniejszyć zależność energetyczną UE oraz osiągnąć bardziej zrównoważony rozwój w zakresie energii w regionie atlantyckim i cele strategii Europa 2020; przypomina, że region atlantycki szczególnie sprzyja rozwojowi nowych wspomnianych źródeł energii oraz uważa, że wsparcie publiczne jest niezbędne jako zachęta do inwestycji prywatnych w takie technologie, szczególnie w morską energię wiatrową i energię wytwarzaną przez fale morskie i przypiływy;
24. podkreśla znaczenie strategiczne transportu morskiego na wybrzeżu atlantyckim oraz połączeń między regionami najbardziej oddalonymi a innymi obszarami położonymi na kontynencie; zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków upraszczających formalności administracyjne w portach bez utraty zdolności do kontroli i sprawdzania prawidłowości operacji i ładunków;
25. przypomina, jak ważny gospodarczo jest przemysł morski w regionie atlantyckim, zwłaszcza przemysł stoczniowy, którego sytuacja na niektórych obszarach regionu atlantyckiego jest bardzo trudna i na co Komisja powinna znaleźć rozwiązanie; zwraca się do Komisji o pobudzenie inicjatywy LeaderSHIP 2015 w celu wzmocnienia konkurencyjności tego sektora w kontekście konkurencji międzynarodowej;
26. kładzie nacisk na znaczenie morskiej działalności rybackiej i akwakultury w regionie atlantyckim oraz opowiada się za wsparciem publicznym na odnowienie i unowocześnienie statków rybackich, a także za specyficznym rozróżnieniem cech i możliwości rybactwa przybrzeżnego na niewielką skalę i połowów skorupiaków;
27. podkreśla znaczenie, jakie ma wspieranie turystyki zrównoważonej społecznie, gospodarczo i środowiskowo, co może stanowić dużą wartość dodaną dla regionów atlantyckich przy jednoczesnej ochronie ich ekosystemów i biologicznej różnorodności; kładzie nacisk na turystykę morską jako formę rozwijania aktywności sportowej i promowania turystyki rejsowej;
28. podkreśla bogactwo dna Oceanu Atlantyckiego oraz uważa, że strategia będzie musiała ułatwić przeszukiwanie dna i jego zrównoważone eksploataowanie;

Plan działania na lata 2014–2020

29. apeluje o zewnętrzny wymiar strategii, by promował on określone cele i przyciągał inwestycje międzynarodowe, tak aby wykorzystać istniejące możliwości, a także wskazuje, że kluczowym elementem planu działania musi być propagowanie regionu atlantyckiego jako miejsca, gdzie się inwestuje, podróżuje i prowadzi interesy;
30. zwraca się do Komisji o utworzenie makroregionu atlantyckiego i zaproponowanie planu działania w celu rozpoczęcia realizacji strategii w latach 2014-2020;

Czwartek, 13 września 2012 r.

31. domaga się zastosowania podejścia opartego na wielopoziomym zarządzaniu do opracowania, wdrażania, oceny i przeglądu planu działania, w którym będą ściśle uczestniczyć regionalne i lokalne władze publiczne, atlantyckie państwa członkowskie, zainteresowane podmioty sektora prywatnego oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
32. podkreśla, że plan działania finansowany będzie z dostępnych już funduszy europejskich bez konieczności tworzenia nowych instrumentów budżetowych;
33. zachęca do połączenia planu działania z polityką regionalną i zintegrowaną polityką morską Unii, polityką badań i innowacji (Horyzont 2020) i instrumentem „Łącząc Europę”; jest zdania, że zasadnicze znaczenie ma utworzenie synergii z europejską polityką w innych dziedzinach, takich jak: badania i innowacje, transport, środowisko, energetyka, technologia, turystyka, rybołówstwo i akwakultura oraz współpraca międzynarodowa;
34. kładzie nacisk na znaczny potencjał Europejskiego Banku Inwestycyjnego, pożyczek przeznaczonych na finansowanie projektów oraz partnerstw publiczno-prywatnych dla udzielania finansowania inwestycjom wymaganym w ramach strategii;
35. podkreśla, że przyszła strategia atlantycka powinna się opierać na filarach tematycznych zawartych w strategii Europa 2020, ponieważ pozwoli to powiązać w zintegrowany sposób tematyczne treści z sektorowymi strategiami politycznymi; w związku z tym uważa, że cele i koncentracja tematyczna, jakie zaproponowano dla pięciu funduszy objętych wspólnymi ramami strategicznymi europejskiej polityki spójności na następny okres programowania powinny stanowić szkielet planu działania; kładzie nacisk na cele: „wspieranie badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji”, „podnoszenie konkurencyjności MŚP”, „wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną” oraz „promowanie zrównoważonego transportu i usuwanie niedoborów przepustowości w działaniu najważniejszych infrastruktur sieciowych”;
36. domaga się wprowadzenia obowiązku ukierunkowywania umów o partnerstwie oraz programów operacyjnych na priorytety odnośnych strategii makroregionalnych, których są częścią, w celu zapewnienia ścisłej koordynacji środków na mocy programów operacyjnych z priorytetami strategii makroregionalnych, w wyniku czego nastąpi dużo skuteczniejsze wykorzystanie funduszy strukturalnych, a na szczeblu regionalnym zostanie osiągnięta wartość dodana; zwraca uwagę, że to obowiązkowe ukierunkowywanie programów musi obejmować nie tylko programy operacyjne dotyczące celu współpracy terytorialnej polityki spójności (Interreg), lecz również programy operacyjne właściwe dla każdego regionu obszaru atlantyckiego;
37. popiera uznanie i uwzględnienie poprzednio istniejących strategii, projektów i doświadczeń w zakresie współpracy terytorialnej, które pomogą określić linie działania oraz polityczne i operacyjne priorytety w planie działania; domaga się uwzględnienia planu działania w przyszłych programach współpracy terytorialnej objętych strategią, na etapie ich opracowywania i wdrażania; uważa też, że w ramach aspektu ponadnarodowego celu europejskiej współpracy terytorialnej należy zapewnić wsparcie techniczne we wdrażaniu planu działania, w szczególności ułatwiając wymianę najlepszych praktyk oraz tworzenie sieci;
38. uważa, że programy operacyjne obejmujące wiele regionów i korzystające z wielu funduszy oraz zintegrowane inwestycje terytorialne są wyjątkowo przydatnymi instrumentami dla wdrażania planu działania;
39. proponuje, aby roczne sprawozdania z realizacji poszczególnych programów zawierały ocenę, w jaki sposób programy przyczyniają się do osiągnięcia celów strategii atlantyckiej i wdrożenia planu działania;

Czwartek, 13 września 2012 r.

40. podkreśla możliwości regionów najbardziej oddalonych jako naturalnych laboratoriów służących realizacji działań z zakresu badania i rozwoju energii odnawialnej i gospodarki morskiej; zwraca uwagę na znacznie, jakie ma dla tych regionów sektor turystyki oraz na możliwości utworzenia platform logistycznych, które ułatwią transport towarów między Europą a pozostałymi gospodarkami światowymi;

41. zachęca władze krajowe, regionalne i lokalne do wypracowania efektu synergii pomiędzy ramami politycznymi a priorytetami planu działania;

42. przypomina, że zaangażowanie w strategię europejskich funduszy zarządzanych w sposób scentralizowany i wspólny będzie wymagać określenia odpowiedniego systemu zarządzania i kontroli, w związku z czym domaga się utworzenia platformy zarządzania planem działania, będącej modułem informacyjno-komunikacyjnym dla beneficjentów i ułatwiającej koordynację pomiędzy poszczególnymi podmiotami odpowiedzialnymi za zarządzanie funduszami;

43. zaleca, by w ramach strategii atlantyckiej w pierwszej kolejności uzgodnić strategiczną wizję regionu atlantyckiego, która będzie stanowić punkt odniesienia dla planu działania na lata 2014–2020; proponuje ponadto, aby ten plan działania:

- określał kluczowe priorytety, środki i projekty przewodnie;
- wskazywał wyraźnie określone role i zadania wszystkich podmiotów politycznych i podmiotów zajmujących się wdrażaniem;
- określał kluczowe cele i zestaw wskaźników w celu pomiaru rezultatów;
- wskazywał uzgodniony proces oceny i śródkresowego przeglądu osiągnięć; oraz
- określał zasoby niezbędne do wdrożenia planu działania;

44. przypomina, że w ramach działania przygotowawczego zaproponowanego przez Parlament na lata 2012 i 2013 utworzono forum atlantyckie w celu włączenia wszystkich zainteresowanych stron w sporządzanie planu działania; podkreśla, że Parlament, jako inicjator tego forum, odgrywa w nim wiodącą rolę;

45. proponuje, by plan działania został przyjęty przez forum atlantyckie oraz apeluje do przyszłej prezydencji irlandzkiej, by uznała za priorytet zatwierdzenie przez Radę Europejską w okresie przewodnictwa Irlandii planu działania, który kładzie nacisk na wyniki, wiarygodny proces monitorowania i stałej oceny oraz zaplanowany przegląd śródkresowy;

46. zwraca się do Komisji, by przeanalizowała możliwość opracowania podobnych strategii makroregionalnych również w innych regionach, w których przyniosą one zrównoważony i trwały wzrost gospodarczy;

*

* *

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Sytuacja w Syrii

P7_TA(2012)0351

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie Syrii (2012/2788(RSP))

(2013/C 353 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dni 23 lipca, 25 czerwca, 14 maja, 23 kwietnia i 23 marca 2012 r.; uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Syrii z dnia 29 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia w sprawie Syrii złożone przez wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w dniach 15 marca, 14 i 27 kwietnia, 27 maja, 3 i 18 czerwca, 6, 8 i 20 lipca, 3, 4, 8 i 18 sierpnia oraz 5 września 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia w sprawie Syrii złożone w dniach 17 i 31 lipca oraz 29 sierpnia 2012 r. przez europejską komisarz ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego,
- uwzględniając trzydniową wizytę przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża w Syrii w dniach 4–6 września 2012 r.,
- uwzględniając decyzję podjętą w dniu 17 sierpnia 2012 r. przez sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych Bana Ki-moona oraz sekretarza generalnego Ligi Państw Arabskich Nabila El Arabi'ego z w sprawie mianowania Lakhudara Brahimiego nowym wspólnym specjalnym wysłannikiem ds. Syrii,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 509/2012 z dnia 15 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz kolejne decyzje Rady wprowadzające te środki w życie,
- uwzględniając rezolucję 66/253 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 3 sierpnia 2012 r. w sprawie sytuacji w Syryjskiej Republice Arabskiej,
- uwzględniając przyjęte przez Radę Praw Człowieka ONZ rezolucje 19/1 z dnia 1 marca 2012 r., S-19/1 z dnia 1 czerwca 2012 r. i 20/L.22 z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Syrii;
- uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ z dnia 15 sierpnia 2012 r. w sprawie Syrii,
- uwzględniając decyzję o zawieszeniu członkostwa Syrii podjętą przez Organizację Współpracy Islamskiej (OWI) w dniu 13 sierpnia 2012 r.,
- uwzględniając pakt krajowy i wspólną polityczną wizję przemian w Syrii wydane po konferencji opozycji syryjskiej, która odbyła się pod auspicjami Ligi Państw Arabskich w Kairze w dniach 2–3 lipca 2012 r.,
- uwzględniając wyniki posiedzenia grupy działania, które odbyło się w Genewie w dniu 30 czerwca 2012 r.,

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając plan Kofiego Annana oraz rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2042, 2043 i 2059,
- uwzględniając konkluzje i zalecenia dokumentu „The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria” (Projekt na przyszłość: wsparcie przemian demokratycznych w Syrii) opublikowanego w sierpniu 2012 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka i protokół fakultatywny do niej w sprawie udziału dzieci w konfliktach zbrojnych oraz Konwencję w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, których stroną jest Syria,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według ONZ od rozpoczęcia brutalnej rozprawy z uczestnikami pokojowych protestów w Syrii w marcu 2011 r. śmierć poniosło blisko 20 000 osób, w większości cywilnych; mając na uwadze, że stale następuje eskalacja brutalnej przemocy, jak użycie ciężkiej artylerii i ostrzeliwanie zamieszkałych terenów, oraz eskalacja potwornych zbrodni dokonywanych przez armię syryjską, siły bezpieczeństwa i bojówki Shabiha, a także przez różne siły opozycyjne; mając na uwadze, że dokonano szeregu masakr i licznych, ukierunkowanych (dokonanych z bliskiej odległości) zabójstw mężczyzn, kobiet i dzieci; mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach dramatycznie nasiliło się zjawisko stosowania tortur, masowych aresztowań i dokonywanego na szeroką skalę niszczenia zamieszkałych terenów; mając na uwadze, że miasta i miasteczka w całej Syrii są oblegane i bombardowane – między innymi przy użyciu helikopterów i myśliwców bojowych – przez siły rządowe; mając na uwadze, że w wyniku narastającej militaryzacji konfliktu rozwój sytuacji zmierza w kierunku wojny domowej;
- B. mając na uwadze, że jakakolwiek dalsza militaryzacja sytuacji w Syrii będzie wywierać poważny wpływ na jej ludność cywilną, która już zmaga się z gwałtownie pogarszającą się sytuacją humanitarną, a także nadal będzie oddziaływać na szerszy region, w szczególności na Jordanię i Liban, pod względem bezpieczeństwa i stabilności, co niesie ze sobą ryzyko nieprzewidywalnych skutków i konsekwencji;
- C. mając na uwadze, że według szacunków ONZ w sierpniu w wyniku trwających walk zginęło około 5 000 osób, co oznacza, że od początku konfliktu liczba ofiar śmiertelnych przekroczyła 20 000; mając na uwadze, że z powodu nasilenia przemocy oraz z uwagi na niepewne warunki bezpieczeństwa i warunki humanitarne w Syrii państwa sąsiadujące – zwłaszcza w ostatnich tygodniach – udzielają pomocy znacznie większej liczbie obywateli syryjskich poszukujących schronienia, szczególnie w Turcji, Jordanii i Libanie; mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ONZ ds. Uchodźców zarejestrował lub jest w trakcie rejestrowania 235 000 uchodźców z Syrii; mając na uwadze, że ponad 75 % tych uchodźców stanowią kobiety i dzieci; mając na uwadze, że dziesiątki tysięcy uchodźców nie rejestrują się; mając na uwadze, że w sierpniu przypuszczalnie ponad 100 000 uchodźców opuściło Syrię, przekraczając granice z Jordanią, Libanem, Irakiem i Turcją – średnio 500-2 000 osób dziennie; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami ONZ ponad 1,2 mln osób zostało przesiedlonych wewnątrz Syrii, a około 3 mln potrzebuje pilnej pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że reżim syryjski celowo odciął całym społeczeństwu, np. w Hims lub ostatnio w Aleppo, dostęp do żywności, wody, energii elektrycznej oraz środków medycznych; mając na uwadze, że Turcja zwróciła się do Rady Bezpieczeństwa ONZ o rozważenie utworzenia strefy bezpieczeństwa dla cywilów, chronionej przez kraje sąsiadujące;
- D. mając na uwadze, że 2 sierpnia 2012 r. Kofi Annan ogłosił swoją rezygnację z funkcji wspólnego specjalnego wysłannika ds. Syrii z ramienia ONZ i Ligi Państw Arabskich z uwagi na nieustępliwość reżimu syryjskiego, nasilenie przemocy zbrojnej oraz brak zdecydowanego poparcia ze strony podzielonej Rady Bezpieczeństwa dla jego wysiłków na rzecz wdrożenia sześciopunktowego planu pokojowego; mając na uwadze, że były algierski minister spraw zagranicznych Lakhdar Brahimi został niedawno mianowany nowym wspólnym wysłannikiem ds. Syrii z ramienia ONZ i Ligi Państw Arabskich;

Czwartek, 13 września 2012 r.

- E. mając na uwadze, że reżim syryjski utracił wszelką wiarygodność i legitymację jako przedstawiciel narodu syryjskiego;
- F. mając na uwadze, że weta Rosji i Chin uniemożliwiły Radzie Bezpieczeństwa ONZ przyjęcie rezolucji popierającej rezultaty starań grupy działania na rzecz Syrii, a także uniemożliwiły zastosowanie proponowanych środków zmierzających do wyegzekwowania przestrzegania sześciopunktowego planu Annana zgodnie z art. 41 Karty ONZ; mając na uwadze, że społeczności międzynarodowej dotychczas nie udało się zjednoczyć i odpowiednio zareagować na kryzys w Syrii;
- G. mając na uwadze, że w przyszłości Syrii nie ma miejsca dla prezydenta Baszara Al-Assada i jego autorytarne reżimu; mając na uwadze, że prezydent musi ustąpić, aby uniknąć dalszej eskalacji kryzysu i umożliwić przeprowadzenie pokojowej i demokratycznej transformacji kraju; mając na uwadze, że kilku byłych przywódców politycznych i wojskowych reżimu oraz ambasadorów zbiegło do sąsiadujących krajów lub dalej;
- H. mając na uwadze, że niezbędna jest wiarygodna alternatywa dla obecnego reżimu; mając na uwadze, że alternatywa ta powinna być pluralistyczna i reprezentować różnorodność społeczeństwa syryjskiego, a także w pełni szanować uniwersalne wartości demokracji, praworządność, prawa człowieka i podstawowe wolności, ze szczególnym uwzględnieniem praw mniejszości etnicznych, kulturowych i religijnych oraz praw kobiet; mając na uwadze, że ustanowienie przez siły opozycji pluralistycznego i reprezentatywnego rządu tymczasowego może przyczynić się do powodzenia tego alternatywnego rozwiązania;
- I. mając na uwadze, że UE nałożyła ukierunkowane sankcje na Syrię w kilku etapach oraz jeszcze bardziej zaostrzyła embargo na wywóz broni do Syrii; mając na uwadze, że pomimo obowiązującego embarga UE na broń, amunicję i inny sprzęt wojskowy, a także mimo zakazu eksportu technologii monitorowania, kilka odnotowanych incydentów dotyczących transportu broni na wodach UE oraz wycieku szczegółów transakcji handlowych pomiędzy przedsiębiorstwami UE a różnymi syryjskimi podmiotami, grupami i osobami – podlegającymi sankcjom unijnym – wykazało niekompetencję wewnętrznych organów UE do pełnego wdrażania własnych decyzji i przepisów;
- J. mając na uwadze, że różne podmioty zewnętrzne i państwa, w bezpośredni sposób lub za pośrednictwem kanałów regionalnych lub krajów ościennych, nadal aktywnie wspierają wszystkie strony konfliktu, udzielając im finansowego, operacyjnego, logistycznego i taktycznego wsparcia i pomocy, w tym dostarczając broń, amunicję i wszystkie inne rodzaje sprzętu wojskowego, udzielając pomocy logistycznej, zapewniając narzędzia komunikacji i wszystkie rodzaje pomocy, które mogą być wykorzystane do celów wojskowych, co podkreśla pan-regionalny charakter konfliktu; mając na uwadze, że dalsza militaryzacja konfliktu może przynieść jedynie większe cierpienia narodowi syryjskiemu i całemu regionowi;
- K. mając na uwadze, że Komisja ogłosiła w dniu 7 września 2012 r., iż dodatkowo uruchomiona zostanie pomoc humanitarna w wysokości 50 mln EUR w celu wsparcia osób potrzebujących takiej pomocy na terenie Syrii i osób przekraczających granice; mając na uwadze, że według ECHO UE przekazała już 142 mln EUR, a całość pomocy UE, łącznie z pomocą państw członkowskich, wynosi około 224 mln EUR;
- L. mając na uwadze, że przedstawiciele opozycji syryjskiej odbyli w ostatnich miesiącach kilka posiedzeń z myślą o przezwycięzeniu wewnętrznych różnic i utworzeniu zjednoczonego frontu, a także opublikowali pakt krajowy i wspólną polityczną wizję przemian w Syrii oraz konkluzje i zalecenia dokumentu „The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria”; mając na uwadze, że pomimo wszystkich wysiłków, wśród opozycji nadal utrzymują się wewnętrzne podziały i napięcia;
- M. mając na uwadze, że w dniu 1 lipca 2012 r. na posiedzeniu w Genewie grupa działania na rzecz Syrii uzgodniła zasady i wytyczne dotyczące przemian wprowadzanych pod przewodnictwem Syrii, które obejmują ustanowienie tymczasowego organu rządowego sprawującego pełną władzę wykonawczą;

Czwartek, 13 września 2012 r.

1. ponownie z najwyższą mocą potępia nasilające się stosowanie przez reżim prezydenta Assada zmasowanej przemocy wobec syryjskiej ludności cywilnej, w szczególności ukierunkowane zabójstwa dzieci i kobiet oraz masowe egzekucje w wioskach; wyraża najgłębsze zaniepokojenie powagą naruszeń praw człowieka i prawdopodobnymi zbrodniami przeciw ludzkości, na które przyzwalają i/lub których dopuszczają się władze syryjskie, armia syryjska, siły bezpieczeństwa i związane z nimi bojówki; potępia doraźne, pozasądowe egzekucje i wszelkie inne formy naruszania praw człowieka popełniane przez grupy i siły opozycyjne wobec reżimu Assada;
2. z zadowoleniem przyjmuje starania krajów sąsiadujących, które przyjmują uchodźców z Syrii i udzielają im pomocy humanitarnej, oraz apeluje o większe międzynarodowe wsparcie i pomoc w tym zakresie; podkreśla podstawowe znaczenie, jakie ma znalezienie trwałej odpowiedzi na kryzys humanitarny, zarówno w Syrii, jak i pośród uchodźców z Syrii w krajach sąsiadujących; wzywa kraje sąsiadujące do dalszego zapewniania ochrony uchodźcom z Syrii i wysiedleńcom oraz do powstrzymania się, zgodnie z ich zobowiązaniami międzynarodowymi, od wydalania i odsyłania tych osób z powrotem do Syrii; wzywa UE do podjęcia odpowiednich, odpowiedzialnych środków w związku z ewentualnym napływem uchodźców do państw członkowskich; podkreśla konieczność współpracy z Czerwonym Krzyżem; z zadowoleniem przyjmuje gotowość UE do zapewnienia dodatkowego wsparcia, również środków finansowych, by pomóc państwu sąsiadującym, w tym Turcji, Libanowi i Jordanii, w udzielaniu schronienia coraz większej liczbie uchodźców z Syrii oraz nalega, aby UE i jej państwa członkowskie nasiliły starania na rzecz znalezienia alternatywnych sposobów dostarczania pomocy humanitarnej ludności Syrii pomimo wszystkich przeszkód i trudności;
3. wzywa reżim syryjski, aby umożliwił szybkie dostarczanie pomocy humanitarnej oraz zezwolił organizacjom humanitarnym i międzynarodowym mediom na swobodny dostęp do Syrii, a także by ułatwić wprowadzanie humanitarnych przerw w walkach, tak by można było bezpiecznie nieść pomoc humanitarną; ponownie podkreśla, że wszystkie strony kryzysu muszą w pełni przestrzegać międzynarodowego prawa humanitarnego; podkreśla, że nigdy nie wolno odmawiać pomocy medycznej osobom rannym i potrzebującym pomocy, oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony do ochrony osób cywilnych, do umożliwienia pełnego i niezakłóconego dostępu do żywności, wody, energii elektrycznej i do powstrzymania się od stosowania wszelkich form zastraszania i przemocy wobec pacjentów, lekarzy, sanitariuszy i pracowników pomocy;
4. składa kondolencje rodzinom ofiar; ponownie zapewnia o swojej solidarności z Syryjczykami walczącymi o wolność, godność i demokrację oraz pochwała ich odwagę i determinację, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet;
5. wzywa wszystkie uzbrojone podmioty do natychmiastowego położenia kresu przemocy w Syrii; wzywa rząd syryjski do natychmiastowego wycofania armii syryjskiej z oblężonych miast, natychmiastowe uwolnienie wszystkich przetrzymywanych manifestantów, więźniów politycznych, obrońców praw człowieka, blogerów i dziennikarzy;
6. ubolewa nad tym, że Rada Bezpieczeństwa ONZ nie była w stanie podjąć działania ani uzgodnić tekstu rezolucji zmierzającej do wywarcia silniejszej i skuteczniejszej presji, aby położyć kres przemocy w Syrii; ponawia apel do członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza Rosji i Chin, o wywiązanie się ze spoczywającego na nich obowiązku położenia kresu przemocy i represjom wobec narodu syryjskiego, w tym przez poparcie wymuszenia zgodności z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2042 i 2043; nadal popiera wysiłki UE i jej państw członkowskich w tym zakresie; wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel, by dołożyła wszelkich starań w celu doprowadzenia do przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, wywierając nacisk dyplomatyczny zarówno na Rosję, jak i Chiny;
7. podkreśla, że UE powinna być gotowa przyjąć dalsze środki i musi nadal analizować w ramach Rady Bezpieczeństwa ONZ wszelkie opcje związane z obowiązkiem ochrony, przy ścisłej współpracy z USA, Turcją i Ligą Państw Arabskich, aby pomóc ludności syryjskiej i powstrzymać rozlew krwi;

Czwartek, 13 września 2012 r.

8. popiera skierowane przez niektóre grupy opozycyjne i rząd turecki wezwania do zapewnienia miejsc bezpiecznego pobytu wzdłuż granicy turecko-syryjskiej oraz ewentualnie w samej Syrii, a także do utworzenia korytarzy humanitarnych przez społeczność międzynarodową; wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel do intensyfikacji rozmów z Turcją, Ligą Państw Arabskich i opozycją syryjską na temat zapewnienia tych miejsc bezpiecznego pobytu, w których przyjmowani byłiby syryjscy uchodźcy i które umożliwiałyby osobom prześladowanym przez reżim znalezienie schronienia i ochrony;
9. ponownie apeluje do prezydenta Assada i jego reżimu o bezzwłoczne ustąpienie, aby jak najszybciej możliwe stały się pokojowe i demokratyczne przemiany, realizowane przy zaangażowaniu wszystkich stron, pod przewodnictwem Syrii;
10. wzywa wszystkie strony do jak najszybszego uzgodnienia (lokalnych) zawieszek broni w celu umożliwienia szerszego wynegocjowanego, znaczącego zawieszenia broni;
11. wyraża zaniepokojenie dalszą militaryzacją konfliktu i przemocą na tle wyznaniowym; odnotowuje rolę różnych podmiotów regionalnych, w tym w zakresie dostaw broni, i wyraża zaniepokojenie rozprzestrzenianiem się konfliktu syryjskiego na kraje ościenne; wzywa Radę, aby rozważyła wprowadzenie dodatkowych sankcji wobec grup i podmiotów zewnętrznych biorących udział w działaniach na miejscu mających na celu wsparcie reżimu Baszara Al-Assada;
12. potępia wyrażony przez reżim syryjski zamiar użycia broni chemicznej przeciw „zewnętrznym zagrożeniom terrorystycznym”, przypomina prezydentowi Assadowi o jego zobowiązaniach wynikających z protokołu genewskiego dotyczącego niestosowania broni chemicznej oraz wzywa władze syryjskie, aby rygorystycznie wywiązywały się ze swoich zobowiązań międzynarodowych;
13. popiera obecne dążenie UE do zwiększenia presji na reżim prezydenta Assada za pomocą środków ograniczających, wzywa UE, aby rozważyła rozszerzenie zakresu stosowania środków ograniczających na podmioty lub grupy zewnętrzne, które bezsprzecznie udzielają lub ułatwiają udzielanie wsparcia finansowego i operacyjnego władzom syryjskim;
14. z zadowoleniem przyjmuje decyzję szczytu Organizacji Konferencji Islamskiej z dni 14-15 sierpnia 2012 r. w sprawie zawieszenia członkostwa Syryjskiej Republiki Arabskiej w Organizacji Współpracy Islamskiej i w jej wszystkich organach pomocniczych oraz wyspecjalizowanych i powiązanych instytucjach;
15. odnotowuje starania podejmowane przez przedstawicieli opozycji syryjskiej na rzecz utworzenia zjednoczonego frontu sił opozycji, jak również niedawno wydany pakt krajowy, wspólną polityczną wizję przemian w Syrii oraz konkluzje i zalecenia „The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria”; zachęca opozycję syryjską do dalszych działań w tym kierunku z myślą o stworzeniu wiarygodnej alternatywy dla reżimu oraz apeluje do wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel i do państw członkowskich UE o dołożenie wszelkich starań mających na celu zjednoczenie opozycji syryjskiej; z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane poparcie Turcji, Libanu i Jordanii dla ludności Syrii; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel do podjęcia wszelkich starań na rzecz rozpoczęcia z Turcją, Libanem i Jordanią, Ligą Państw Arabskich oraz syryjską opozycją rozmów na temat przygotowania pokojowych przemian w Syrii po ustąpieniu Assada;
16. ponownie zdecydowanie pochwała wezwania skierowane przez wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka, aby Rada Bezpieczeństwa ONZ zwróciła się do Międzynarodowego Trybunału Karnego o wszczęcie oficjalnego dochodzenia w sprawie sytuacji w Syrii; wyraża zdecydowane zaangażowanie na rzecz zapewnienia identyfikacji i postawienia przed sądem osób odpowiedzialnych za naruszenia praw człowieka i naruszenia prawa międzynarodowego; zdecydowanie popiera prace niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ds. Syrii, której celem jest zbadanie wszelkich naruszeń międzynarodowego prawa człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, do jakich doszło w tym kraju, celem dopilnowania, aby wszystkie osoby odpowiedzialne za te czyny zostały rozliczone, i wzywa państwa członkowskie UE, aby na 21. sesji Rady Praw Człowieka ONZ zadbały o to, by komisja ta mogła dalej pracować, w razie potrzeby z odpowiednim wsparciem;

Czwartek, 13 września 2012 r.

17. wzywa do pokojowych i autentycznych przemian demokratycznych prowadzonych pod przewodnictwem Syrii, zgodnych z uzasadnionymi żądaniami Syryjczyków i opartych na pluralistycznym dialogu z udziałem wszystkich sił demokratycznych i części składowych syryjskiego społeczeństwa, zmierzającym do zainicjowania procesu dogłębnych reform demokratycznych uwzględniających również potrzebę zapewnienia pojednania narodowego i obejmujących zobowiązanie do zapewnienia poszanowania praw i swobód mniejszości, w tym mniejszości etnicznych, religijnych, kulturowych i innych;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, rządowi i parlamentowi Republiki Turcji, rządowi i Radzie Doradczej Państwa Katar, rządowi i Izbie Reprezentantów Stanów Zjednoczonych Ameryki, rządowi Królestwa Arabii Saudyjskiej, rządowi i parlamentowi Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego, rządowi i parlamentowi Republiki Libańskiej, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich oraz rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej.

Wykorzystywanie wymiaru sprawiedliwości w celach politycznych w Rosji

P7_TA(2012)0352

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wykorzystywania w Rosji wymiaru sprawiedliwości do celów politycznych (2012/2789(RSP))

(2013/C 353 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze sprawozdania i rezolucje w sprawie Rosji, w szczególności rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie wyniku wyborów prezydenckich w Rosji ⁽¹⁾, z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie zbliżających się wyborów prezydenckich w Rosji ⁽²⁾, z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie wyborów do Dumy Państwowej ⁽³⁾ i z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie przygotowań do wyborów do rosyjskiej Dumy Państwowej w grudniu 2011 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając trwające negocjacje w sprawie nowej umowy określającej nowe, kompleksowe ramy stosunków między UE a Rosją, a także uwzględniając zainicjowane w 2010 r. partnerstwo na rzecz modernizacji,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, która stanowi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego wysłuchania przed właściwym, niezawisłym i bezstronnym sądem ustanowionym przez prawo,
- uwzględniając konstytucję Rosji, w szczególności jej art. 118, który stanowi, że sprawiedliwość w Federacji Rosyjskiej sprawują wyłącznie sądy, oraz art. 120, który stanowi, że sędziowie są niezawisli, a podlegają tylko konstytucji Federacji Rosyjskiej i prawu federalnemu,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 17 sierpnia 2012 r. w sprawie wyroku wydanego w Rosji na członkinie zespołu punkowego „Pussy Riot”,
- uwzględniając wniosek rosyjskiego prokuratora generalnego z dnia 12 września 2012 r. o głosowanie w sprawie pozbawienia mandatu Giennadija Gudkowa, wybranego do rosyjskiej Dumy z ramienia partii Sprawiedliwa Rosja,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0088.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0054.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0575.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0335.

Czwartek, 13 września 2012 r.

— uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska jako pełnoprawny członek Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie zobowiązała się do przestrzegania zasad demokracji i praworządności oraz praw człowieka; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich miesięcy doszło w Rosji do serii poważnych naruszeń zasad praworządności i przyjęto restrykcyjne akty prawne, w wyniku czego rosną obawy co do wypełniania przez Rosję jej zobowiązań międzynarodowych i krajowych;
- B. mając na uwadze, że Unia Europejska jest nadal gotowa do dalszego pogłębiania i rozwijania stosunków z Rosją, co potwierdza jej zobowiązanie do rzeczowego udziału w negocjacjach dotyczących nowej umowy ramowej regulującej dalszy rozwój stosunków między UE a Rosją, oraz mając na uwadze, że Unia Europejska i Rosja nawiązały ściśle i rozległe stosunki, zwłaszcza w dziedzinie energetyki, gospodarki i przedsiębiorczości, a w ramach gospodarki światowej są od siebie wzajemnie uzależnione;
- C. mając na uwadze, że sytuacja pod względem przestrzegania praw człowieka w Rosji dramatycznie się pogorszyła w ciągu ostatnich kilku miesięcy, a rosyjskie władze przyjęły niedawno serię aktów prawnych zawierających niejednoznaczne przepisy, które mogą być wykorzystywane do dalszego ograniczania działań opozycji i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego oraz do utrudniania korzystania z wolności słowa i zgromadzeń; mając na uwadze, że sprawami tymi należy się zająć priorytetowo w odpowiednim trybie, zwłaszcza w ramach posiedzeń dwustronnych i negocjacji między UE a Rosją;
- D. mając na uwadze, że dotychczas nie wyjaśniono okoliczności śmierci Anny Politkowskiej, Natalii Estemirowej, Anastazji Baburowej, Stanisława Markielowa oraz Siergieja Magnickiego;
- E. mając na uwadze, że w dniu 30 grudnia 2010 r. sąd rejonowy Moskwa-Chamowniki wydał na Michaiła Chodorkowskiego i jego współnika Płatona Lebediewa wyrok skazujący za defraudację; mając na uwadze, że śledztwo, proces i wyrok opisywano na arenie międzynarodowej jako politycznie umotywowane;
- F. mając na uwadze, że sprawa Siergieja Magnickiego to tylko jeden z przykładów nadużywania władzy przez rosyjskie organy ścigania, że w sprawie tej doszło do pogwałcenia zasad praworządności i że nie ukarano winnych spowodowania śmierci Siergieja Magnickiego; mając na uwadze wiele innych procesów, w których względy polityczne wykorzystuje się do wyeliminowania rywalizacji politycznej i zastraszania społeczeństwa obywatelskiego;
- G. mając na uwadze, że wyrok skazujący członkinię rosyjskiego zespołu punkowego „Pussy Riot” na dwa lata więzienia za będące protestem przeciwko prezydentowi Władimirowi Putinowi wystąpienie w moskiewskiej cerkwi jest niewspółmierny do czynu;
- H. mając na uwadze, że na dzień 12 września 2012 r. w Dumie zaplanowano głosowanie nad pozbawieniem mandatu deputowanego Giennadija Gudkowa za prowadzenie działalności gospodarczej w czasie sprawowania mandatu, bez zastosowania niezbędnych procedur demokratycznych; mając na uwadze, że w duchu praworządności przepisy parlamentarne powinny być stosowane jednakowo i bezstronnie do wszystkich deputowanych Dumy; mając na uwadze, że podobne zarzuty postawiono innym członkom partii Sprawiedliwa Rosja, takim jak Dmitrij Gudkow i Ilia Ponomariow;
- I. mając na uwadze, że nowe przepisy dotyczące organizacji pozarządowych i przepisy dotyczące wolności zgromadzeń mogą być wykorzystywane do tłumienia działalności społeczeństwa obywatelskiego, dławienia opozycyjnych opinii politycznych oraz nękania organizacji pozarządowych, demokratycznej opozycji i mediów; mając na uwadze, że w lipcu 2012 r. rosyjski parlament uchwalił ustawę nadającą status „zagranicznych agentów” rosyjskim organizacjom niekomercyjnym prowadzącym działalność polityczną i finansowanym z zagranicy;

Czwartek, 13 września 2012 r.

- J. mając na uwadze, że wbrew oświadczeniom i zobowiązaniom prezydenta Władimira Putina i premiera Dmitrija Miedwiediewa rośnie presja na swobody polityczne przynależne obywatelom Rosji; mając na uwadze, że prezydent Władimir Putin oświadczył, iż istnieje pilna potrzeba zwalczania szeroko rozpowszechnionej w Rosji korupcji, publicznie zobowiązał się do poprawy przestrzegania zasad praworządności w Rosji oraz wyraził zaniepokojenie sprawą niezawisłości rosyjskiego sądownictwa i systemu prawnego;
1. zauważa, że poważne i konstruktywne stosunki między UE a Rosją zależą od starań o umocnienie demokracji, praworządności i przestrzegania praw podstawowych; podkreśla, że średnio- i długoterminowa stabilność polityczno-gospodarcza oraz rozwój Rosji zależy od powszechnego przestrzegania zasad praworządności i umożliwienia dokonywania prawdziwie demokratycznych wyborów;
  2. jest zdania, że Rosja jako członek Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie powinna wywiązywać się z podjętych zobowiązań; podkreśla, że ostatnie wypadki stanowią krok w kierunku przeciwnym do reform niezbędnych do poprawy standardów demokratycznych i zasad praworządności oraz niezawisłości sądownictwa w Rosji;
  3. z zadowoleniem przyjmuje decyzję sądu najwyższego z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie rewizji spraw Michaiła Chodorkowskiego i Płatona Lebediewa zgodnie z zaleceniem prezydenckiej rady ds. praw człowieka z grudnia 2011 r.; odnotowuje skrócenie wyroku Płatona Lebediewa o trzy lata; wzywa do kontynuowania dogłębnej rewizji tych przypadków zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Rosji do zapewniania uczciwych i przejrzystych procesów oraz apeluje o pełne przestrzeganie i wdrażanie ustaleń i zaleceń prezydenckiej rady ds. praw człowieka w odniesieniu do sprawy Michaiła Chodorkowskiego;
  4. wzywa rosyjskie władze, by pociągnęły do odpowiedzialności winnych zabójstwa Anny Politowskiej i Natalii Estemirowej, oraz apeluje do nich o przeprowadzenie wiarygodnego i niezależnego śledztwa w sprawie Siergieja Magnickiego i w innych podobnych sprawach oraz o położenie kresu wszechobecnej bezkarności i powszechnej korupcji w tym kraju;
  5. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu innych politycznie umotywowanych procesów, zwłaszcza z powodu postawienia zarzutów karnych naukowcom oskarżanym o szpiegostwo, gdyż współpracowali oni z zagranicznymi instytucjami naukowymi, z powodu skazania działaczki opozycji Tajsiji Osipowej na osiem lat kolonii karnej na podstawie zarzutów karnych i w wyniku procesu określanego jako politycznie umotywowany, w którym wykorzystano wątpliwe i prawdopodobnie sfabrykowane dowody oraz nie przestrzegano standardów sprawiedliwego procesu, z powodu zatrzymania i postawienia politycznie umotywowanych zarzutów kilkunastu uczestnikom protestów w Moskwie w dniu 6 maja 2012 r., których niesłusznie oskarżono o udział w rzekomych „masowych zamieszkach”, a także z powodu dochodzenia karnego przeciwko działaczom opozycji, np. Aleksiejowi Nawalnemu, Borysowi Niemcowowi i Siergiejowi Udalcowowi;
  6. wyraża głębokie rozczarowanie niewspółmiernym wyrokiem skazującym wydanym przez sąd rejonowy Moskwa-Chamowniki w sprawie Nadieždy Tołokonnikowej, Mariji Ałochiny i Jekatieriny Samucewicz, członkiń zespołu punkowego „Pussy Riot”; zaznacza z zaniepokojeniem, że sprawa ta to element niedawnej fali politycznie motywowanego zastraszania i prześladowania działaczy opozycji w Federacji Rosyjskiej, a przy tym stwierdza, że tendencja ta budzi coraz większe zaniepokojenie Unii Europejskiej; ponownie wyraża przekonanie, że nastąpi rewizja wyroku i że zostanie on uchylony zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Rosji;
  7. odnotowuje wniosek prokuratora generalnego o głosowanie nad wcześniejszym pozbawieniem Giennadija Gudkowa statusu deputowanego do Dumy za prowadzenie działalności gospodarczej w czasie pełnienia mandatu parlamentarnego, co jest niezgodne z art. 289 rosyjskiego kodeksu karnego; podkreśla, że wszczęcie politycznej procedury parlamentarnej w celu pozbawienia mandatu Giennadija Gudkowa, członka opozycyjnej partii Sprawiedliwa Rosja, jest powszechnie postrzegane jako zastraszanie ukierunkowane na uprawnioną działalność polityczną partii opozycyjnej popierającej żądania ruchu protestacyjnego; wzywa Rosję, by powstrzymała się od arbitralnego wykorzystywania przepisów do ograniczania działalności opozycji;

Czwartek, 13 września 2012 r.

8. wyraża jednak zaniepokojenie pogarszającym się klimatem dla rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Rosji, zwłaszcza jeśli chodzi o niedawne przyjęcie serii aktów prawnych dotyczących demonstracji, organizacji pozarządowych, zniesławienia i internetu, a zawierających niejednoznaczne przepisy mogące prowadzić do ich arbitralnego egzekwowania; przypomina rosyjskim władzom, że nowoczesne i dobrze prosperujące społeczeństwo musi uznawać i chronić prawa jednostki i prawa zbiorowe przynależne wszystkim obywatelom; w związku z tym wzywa właściwe organy rosyjskie do zmiany nowych przepisów dotyczących organizacji pozarządowych, by chronić stowarzyszenia obywatelskie otrzymujące wsparcie finansowe z renomowanych zagranicznych funduszy przed prześladowaniami politycznymi;
9. wyraża również zaniepokojenie z powodu przepisów o ekstremizmie, umożliwiających bardzo swobodne interpretowanie podstawowych pojęć, jakimi są „działania ekstremistyczne” i „organizacje ekstremistyczne”, co zdaniem komisji weneckiej Rady Europy może prowadzić do arbitralności oraz ograniczania wolności zrzeszania się, słowa i przekonań; apeluje do rosyjskich władz, by zareagowały na te obawy, nowelizując ustawę;
10. przypomina, że były prezydent Dmitrij Miedwiediew powołał grupę roboczą ds. reformy systemu wyborczego oraz poprawy przestrzegania zasad praworządności i praw podstawowych w Rosji; przypomina, że Parlament Europejski wezwał rosyjskie władze do kontynuowania tych reform i że stale oferuje on wsparcie ze strony UE, w tym w ramach partnerstwa na rzecz modernizacji;
11. potępia przyjęte niedawno w niektórych regionach Rosji akty prawne, w których za przestępstwo uznano publiczne informowanie o orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, a także podobne plany na szczeblu federalnym; przypomina rosyjskim władzom, że mają obowiązek stać na straży wolności słowa i praw osób LGBT;
12. wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą Komisji oraz Komisję, by oferowały działaczom społeczeństwa obywatelskiego i przedstawicielom nowego oddolnego ruchu społecznego konsekwentne i zdecydowane wsparcie; apeluje do UE, by wywierała na władze Rosji ciągłą presję, domagając się przestrzegania standardów OBWE w zakresie praw człowieka, demokracji, praworządności i niezawisłości sądownictwa;
13. podkreśla znaczenie stałej, poświęconej prawom człowieka wymiany poglądów z Rosją w ramach konsultacji między UE a Rosją na temat praw człowieka, gdyż jest to sposób doskonalenia interoperacyjności stron we wszystkich dziedzinach współpracy, a także żąda poprawy formatu posiedzeń, by zwiększyć ich skuteczność, ze szczególnym uwzględnieniem wspólnych działań przeciwko rasizmowi i ksenofobii, a ponadto domaga się otwarcia tego procesu na rzeczywisty udział Parlamentu Europejskiego, Dumi Państwowej i organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka oraz oczekuje, że spotkania w ramach dialogu będą się odbywać na zmianę w Rosji i w jednym z państw członkowskich UE;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, a także Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.
-

Czwartek, 13 września 2012 r.

Wnioski w sprawie europejskiej unii bankowej (EUB)

P7_TA(2012)0353

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w kierunku unii bankowej (2012/2729(RSP))

(2013/C 353 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie przewodniczącego Rady Europejskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. pt. „W kierunku autentycznej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 28 i 29 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu państw strefy euro z dnia 29 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 października 2009 r. zatytułowany „Unijne ramy transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym” (COM(2009)0561),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2010 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez przywódców po szczycie G20 w Pittsburgu w dniach 24-25 września 2009 r. dotyczące rozwiązania problemów transgranicznych i instytucji finansowych o znaczeniu systemowym,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia w sprawie środków i inicjatyw, jakie należy podjąć ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 6 czerwca 2012 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 77/91/EWG, 82/891/EWG, 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (COM(2012)0280),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie nr 13 zawarte w sprawozdaniu przekazanym przewodniczącemu Komisji J. M. Barroso w dniu 25 lutego 2009 r. przez grupę wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego pod przewodnictwem Jacquesa de Larosièrè'a, w którym „grupa domaga się wprowadzenia w UE spójnych i funkcjonalnych ram prawnych w zakresie zarządzania kryzysowego”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 61.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0331.

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro ⁽¹⁾, a w szczególności zalecenie nr 6 rezolucji,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego (A7-0166/2010),
- uwzględniając pisma Komisji Gospodarczej i Monetarnej wysłane zarówno do Komisji, jak i do Europejskich Urzędów Nadzoru w sprawie niezależności Europejskich Urzędów Nadzoru,
- uwzględniając protokół ustaleń z dnia 1 czerwca 2008 r. w sprawie współpracy między organami nadzoru finansowego, bankami centralnymi i ministrami finansów Unii Europejskiej w zakresie transgranicznej stabilności finansowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (COM(2011)0452),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi i zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego (COM(2011)0453),
- uwzględniając drugą dyrektywę Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej oraz utrzymania i zmian jej kapitału, w celu uzyskania ich równoważności ⁽⁶⁾, trzecią dyrektywę Rady 78/855/EWG z 9 października 1978 r. dotyczącą łączenia spółek akcyjnych ⁽⁷⁾ oraz szóstą dyrektywę Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. dotyczącą podziału spółek akcyjnych ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ ECFIN/CEFCPE(2008)REP/53106 REV REV.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 295 z 20.10.1978, s. 36.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 47.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (przekształcenie) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów ⁽²⁾,
  - uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 31 sierpnia 2011 r. dla Komisji Budżetowej w sprawie stanowiska Parlamentu dotyczącego projektu budżetu na 2012 r. zmienionego przez Radę – wszystkie sekcje (2011/2020(BUD)),
  - uwzględniając pytanie ustne do Komisji na temat wniosków w sprawie europejskiej unii bankowej (O-000151/2012 – B7-0360/2012),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w oświadczeniu wydanym przez przywódców po szczycie G20 w Pittsburgu w dniach 24-25 września 2009 r. wezwano do osiągnięcia porozumienia do końca 2010 r. co do kwestii rozwiązania problemów transgranicznych i instytucji finansowych o znaczeniu systemowym;
- B. mając na uwadze, że niezwykle ważne jest dołożenie wszelkich starań, aby ustabilizować europejski rynek finansowy i zlikwidować związek między bankami i funduszami państwowymi, tak aby zmierzać w stronę unii gospodarczej i monetarnej z prawdziwego zdarzenia;
- C. mając na uwadze, że w lipcu 2010 r. Parlament – w rezolucji w sprawie transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym i sprawozdaniu w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego – zaproponował rozwiązania kwestii transgranicznego zarządzania kryzysowego, a mianowicie – zintegrowany mechanizm nadzoru, reformę mechanizmu systemów gwarancji depozytów i stworzenie Europejskiego Funduszu Stabilności;
- D. mając na uwadze, że dla banków w strefie euro europejski mechanizm stabilności, w następstwie zwykłej decyzji, ma możliwość bezpośredniego dokapitalizowania banków;
- E. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada w końcu dochodzą do tych samych wniosków co Parlament, jeżeli chodzi o potrzebę bardziej zintegrowanego systemu nadzoru, i wzywają obecnie do ustanowienia unii bankowej przez ustanowienie jednolitego mechanizmu nadzoru wraz z systemami gwarancji depozytów i systemem naprawczym;
- F. mając na uwadze, że pełne zaangażowanie Parlamentu ma podstawowe znaczenie dla legitymacji demokratycznej procesu prowadzącego do ustanowienia takiej unii bankowej, jak wyraźnie stwierdzono w ramach czwartego elementu określonego we wspomnianym sprawozdaniu Hermana Van Rompuy'a, czyli wzmocnienia demokratycznej legitymacji i odpowiedzialności;
- G. mając na uwadze, że Parlament był w pełni zaangażowany za pośrednictwem procedury współdecyzji w ustanowienie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF), w tym w ustanowienie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB);

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0049.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0313.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- H. mając na uwadze, że będąc w oczywistej sprzeczności z tymi właśnie zasadami, ale również z prawem Komisji do inicjatywy, Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przygotowanie wniosku dotyczącego jednolitego mechanizmu nadzoru, przyjmując za jedyną podstawę prawną art. 127 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, co pozbawia tym samym Parlament władzy ustawodawczej w kwestiach dotyczących jednolitego rynku, które są zwykle rozpatrywane w drodze procedury współdecyzji;
- I. mając na uwadze, że zaangażowanie jedynie państw członkowskich w te procedurę – co nie uczyni tego procesu ani szybszym ani bardziej skutecznym – wysłałoby opinii publicznej negatywny sygnał, nikt nie kwestionuje już potrzeby większej przejrzystości i większego wsparcia demokratycznego;
- ponownie stwierdza, że w okresie kryzysu metoda wspólnotowa musi zawsze mieć pierwszeństwo, ponieważ jest to jedyny sposób, aby Unia mogła wyjść z kryzysu silniejsza;
  - wzywa przywódców politycznych do wspierania legitymacji demokratycznej we wszystkich kwestiach dotyczących Unii Europejskiej;
  - podkreśla potrzebę zwiększenia legitymacji demokratycznej w odniesieniu do proponowanej unii bankowej i jednolitego mechanizmu nadzoru dzięki pełnemu włączeniu Parlamentu w roli współustawodawcy;
  - podkreśla potrzebę właściwego uwzględnienia możliwych wzajemnych skutków ubocznych unii bankowej w strefie euro dla państw członkowskich nienależących do strefy;
  - podkreśla, że rozważy wnioski dotyczące unii bankowej jako pakiet w przypadku, gdy zmienią one akty prawne przyjęte w drodze procedury współdecyzji;
  - podkreśla, że jakiegokolwiek znaczącej zmianie w nadzorze, w tym przeniesieniu do innych instytucji, musi towarzyszyć odpowiednie zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności takich instytucji wobec Parlamentu, który musi dysponować pełnymi prawami w zakresie przesłuchań i pełnymi uprawnieniami w odniesieniu do nominacji i procedur budżetowych;
  - zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej oraz parlamentom i rządami państw członkowskich.

Republika Południowej Afryki: masakra strajkujących górników

P7_TA(2012)0354

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie Republiki Południowej Afryki: masakra strajkujących górników (2012/2783(RSP))

(2013/C 353 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny plan działania z zakresu partnerstwa strategicznego RPA-UE, które jest jedynym partnerstwem tego rodzaju dotychczas zawartym między UE a jakimkolwiek państwem afrykańskim,
- uwzględniając umowę o partnerstwie między AKP a WE (umowę z Kotonu),
- uwzględniając Deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy i towarzyszące jej działania następcze,
- uwzględniając inicjatywę ONZ *Global compact* oraz Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych,

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając ramy zrównoważonego rozwoju Międzynarodowej Rady ds. Górnictwa i Metali,
- uwzględniając umowę w zakresie handlu, rozwoju i współpracy podpisaną między Unią Europejską a Republiką Południowej Afryki w 1999 r., uzupełnioną w 2009 r. przepisami o współpracy politycznej i gospodarczej,
- uwzględniając komunikat prasowy prezydenta Jacoba Zuma z 17 sierpnia 2012 r.,
- uwzględniając uwagi wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z 23 i 24 sierpnia 2012 r., ogłoszone w następstwie 11. ministerialnego dialogu politycznego między RPA-UE z udziałem minister spraw zagranicznych Nkoana-Mashabane,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z 30 maja 2012 r. w sprawie skutków społecznych i środowiskowych górnictwa w państwach AKP,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze zastrzelenie 34 osób i ranienie co najmniej 78 w starciach między policją a strajkującymi górnikiem w kopalni platyny Marikana koncernu Lonmin, do jakich doszło 16 sierpnia 2012 r. w północno-zachodniej prowincji RPA; mając na uwadze, że poprzedziły je trwające szereg dni krwawe zajścia, w których zginęło 10 osób, w tym dwóch strażników i dwóch policjantów;
- B. mając na uwadze aresztowanie 270 strajkujących górników i oskarżenie ich o zabójstwo własnych kolegów na mocy prawa opartego na zasadzie „wspólnego celu”, wywodzące się z czasów apartheidu;
- C. mając na uwadze, że wobec oburzenia opinii publicznej, prokuratorzy cofnęli zarzuty zabójstwa postawione aresztowanemu 16 sierpnia 2012 r. górnikom, zaś sprawę o stosowanie przemocy odłożono do zakończenia śledztwa;
- D. mając na uwadze, że strzelanina ta jest najkrwawszym starciem między policją a demonstrantami od zakończenia apartheidu w 1994 r.;
- E. mając na uwadze, że incydent ten należy postrzegać w szerszej perspektywie ogromnych społeczno-ekonomicznych nierówności, z jakimi zmaga się kraj; mając na uwadze, że od upadku reżimu apartheidu RPA zdołała zbudować demokratyczne państwo, jednak kraj ten wciąż boryka się z podstawowymi wyzwaniami gospodarczymi i społecznymi, z utrzymującą się olbrzymią nierównością, jak i wysokim wskaźnikiem ubóstwa i bezrobocia;
- F. mając na uwadze publiczne wyrazy ubolewania prezydenta Zuma wobec tak tragicznych skutków tych krwawych wydarzeń;
- G. mając na uwadze ustanowienie przez prezydenta Zumę sądowej komisji śledczej celem zbadania masakry oraz zainicjowanie śledztwa w tej sprawie przez południowoafrykańską Niezależną Dyрекcję Śledczą Policji (ang. IPID); mając na uwadze powołanie międzyministerialnej komisji odpowiedzialnej za wypracowanie trwałego rozwiązania problemów, które doprowadziły do tych zabójstw;
- H. mając na uwadze, że brak reformy mechanizmów rozwiązywania sporów pracowniczych prowadzi do narastania znacznych kosztów gospodarczych dla RPA i działa odstrasza na zagranicznych inwestorów;
- I. mając na uwadze, że strajkujący górnicy prowadzili spór płacowy z właścicielem kopalni, firmą Lonmin, trzecim na świecie pod względem wielkości, notowanym na giełdzie w Londynie przedsiębiorstwem wydobywania platyny;

Czwartek, 13 września 2012 r.

- J. mając na uwadze, że do sporu doprowadziła zagorzała rywalizacja polityczna i rywalizacja związków zawodowych, w szczególności napięcia między Krajową Unią Górników (NUM) a Stowarzyszeniem Unii Górników i Pracowników Budowlanych (AMCU);
- K. mając na uwadze, że usunięty były przewodniczący African National Congress Youth League – młodzieżówki Afrykańskiego Kongresu Narodowego – Julius Malema widziany był przy udzielaniu wsparcia strajkującym górnikom i AMCU;
- L. mając na uwadze eksport minerałów i produktów przemysłu wydobywczego z Republiki Południowej Afryki, w tym do krajów Unii Europejskiej; mając na uwadze, że sektor wydobywczy dotknięty jest słabnącym popytem oraz podwyższonymi kosztami operacyjnymi;
- M. mając na uwadze, iż część górników w kopalni platyny Marikana Lonmin wciąż strajkuje o podniesienie pensji;
- N. mając na uwadze obecność sporych sił policyjnych 5 września 2012 r. podczas przemarszu przeszło 3 000 strajkujących górników ulicami w pobliżu kopalni Marikana w największym pokojowym proteście od czasu strzelaniny 16 sierpnia 2012 r.;
- O. mając na uwadze, że akcja rozprzestrzeniła się na inne kopalnie i w starciach w kopalni Gold One Modder East dnia 5 września 2012 r. cztery osoby zostały ranione, kiedy to strażnicy wystrzelili gumowe pociski w stronę strajkujących górników;
1. zdecydowanie potępia brutalne zabójstwo strajkujących górników dnia 16 sierpnia 2012 r., jak również poprzedzające je akty przemocy, które kosztowały życie 10 osób, w tym dwóch strażników i dwóch policjantów;
  2. wyraża szczere współczucie rodzinom wszystkich, którzy stracili życie od początku kryzysu w kopalni Marikana;
  3. z zadowoleniem przyjmuje zarówno decyzję prezydenta Zumy o ustanowieniu komisji śledczej, jak i zainicjowanie przez IPID dochodzenia w sprawie tej masakry;
  4. wzywa komisję śledczą do zachowania przejrzystości, do działania na wskroś niezależnie i bezstronnie oraz do zadbania o to, by jej dochodzenie uzupełniało śledztwo prowadzone przez IPID;
  5. nalega, by wszystkie zaangażowane strony współpracowały z komisją śledczą celem ustalenia faktów dotyczących wydarzeń w Marikanie;
  6. wzywa komisję śledczą do zbadania dogłębnych przyczyn nadużycia siły przez oddziały policyjne i wyraża głębokie zaniepokojenie sięganiem przez organy władzy po przepisy wywodzące się z epoki apartheidu w myśl zasady „wspólny cel”;
  7. wyraża zaniepokojenie, iż partnerzy społeczni RPA o utrwalonej pozycji tracą swoją legitymację wśród obywateli z uwagi na utrzymujące się sygnały o korupcji na wszystkich poziomach;
  8. wzywa władze RPA i Lonmin do dopilnowania, by ofiary oraz ich rodziny miały dostęp do wymiaru sprawiedliwości i otrzymały odszkodowanie i opiekę;
  9. wzywa, by wszyscy aresztowani byli traktowani sprawiedliwie, zgodnie z procedurami sądowymi, obejmującymi prowadzenie przez policję bezstronnego i przejrzystego śledztwa;

Czwartek, 13 września 2012 r.

10. ubolewa nad tym, iż Lonmin nie zdołało potraktować sporu pracowniczego z należyтым wyczuciem, na jakie on zasługiwał, ani nie wzięło na siebie odpowiedzialności, przyjmuje jednak oświadczenie firmy, iż nie zamierza ona zwalniać strajkujących, jeśli nie podejmą oni pracy, wbrew pierwotnemu żądaniu przedsiębiorstwa;
11. jest głęboko zaniepokojony groźbami uciekania się do przemocy, wyrażanymi przez strajkujących górników, w szczególności wobec doniesień o przypadkach zastraszania górników, którym grożono śmiercią w przypadku kontynuowania przez nich pracy; wzywa wszystkie zaangażowane strony do dopilnowania, by protesty przebiegały pokojowo;
12. jest zaniepokojony, iż starcie w kopalni Gold One Modder East może stanowić sygnał, iż akcje protestacyjne obejmą cały sektor wydobywania złota, prowadząc do ewentualnego szerzenia się aktów przemocy;
13. przypomina wszystkim stronom o ich obowiązku przestrzegania prawa międzynarodowego, w tym zasad i priorytetów MOP, oraz konstytucji RPA, która gwarantuje prawo stowarzyszania się, prawo zgromadzeń i wolność wypowiedzi;
14. wzywa władze RPA, związki zawodowe i Lonmin do kontynuowania wszelkich starań, by osiągnąć szybkie, wszechstronne i sprawiedliwe rozwiązanie konfliktu i sporu płacowego w dążeniu do przywrócenia pokoju i stabilności w regionie;
15. apeluje o pilne rozwiązanie trwających sporów i konfliktów między NUM, a AMCU;
16. nalega, by rozwiązano kwestię odpowiednich pensji dla pracowników południowoafrykańskich kopalni oraz nierówności siatki płac;
17. uznaje, że rząd południowoafrykański podjął szereg kroków, by poprawić warunki pracy w przemyśle wydobywczym, i nalega, by władze kontynuowały swe wysiłki w tym względzie;
18. wzywa rząd RPA do zajęcia się kwestią rozwijania kwalifikacji wśród sił policyjnych RPA, w szczególności w zakresie powstrzymywania gwałtownych demonstracji i używania ostrej amunicji; wzywa do zintensyfikowania współpracy między UE a RPA w zakresie szkolenia policji;
19. wzywa Komisję Europejską do ustanowienia mechanizmu kontroli mającego uniemożliwić przywóz do UE produktów przemysłu wydobywczego, które zostały pozyskane bez zachowania gwarancji społecznych, pracowniczych, w zakresie bezpieczeństwa i środowiska; zachęca Komisję do ustanowienia znaku jakości dla produktów przemysłu wydobywczego, pozyskanych przy zachowaniu minimalnych norm społecznych, pracowniczych, w zakresie bezpieczeństwa i środowiska;
20. nalega, by rząd RPA zajął się przyczynami leżącymi u podstaw aktów przemocy, w tym niepokojącą przepaścią między bogatymi a ubogimi, wzrostem bezrobocia wśród młodzieży, warunkami pracy i życia pracowników, by położono kres tej skrajnej gospodarczej nierówności;
21. jest gotowy kontynuować swe wsparcie dla RPA i podkreśla, iż istnieje potrzeba trwałego i bardziej ukierunkowanego partnerstwa, by pomóc krajowi w stawianiu czoła wyzwaniom społeczno-gospodarczym;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentowi i rządowi Republiki Południowej Afryki, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Parlamentowi Panafrykańskiemu oraz Unii Afrykańskiej.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Prześladowanie muzułmanów Rohingya w Birmie

P7_TA(2012)0355

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie prześladowania muzułmanów Rohingya w Birmie/ Mjanmie (2012/2784(RSP))

(2013/C 353 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy/ Mjanmy, a zwłaszcza rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie z postępów z dnia 7 marca 2012 r. przedłożone przez Specjalnego Sprawozdawcę ONZ ds. Sytuacji w zakresie Praw Człowieka w Mjanmie,
  - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Birmy/ Mjanmy z dnia 23 kwietnia 2012 r.,
  - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie kryzysu na północy stanu Arakan w Birmie/ Mjanmie,
  - uwzględniając wymianę poglądów na temat mniejszości Rohingya, która odbyła się w Podkomisji Praw Człowieka PE w dniu 11 lipca 2012 r.,
  - uwzględniając oświadczenie komisarz Kristaliny Georgiewej z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie dostępu Rohingya i innych poszkodowanych społeczności do pomocy humanitarnej,
  - uwzględniając oświadczenie ministrów spraw zagranicznych ASEAN z dnia 17 sierpnia 2012 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w stanie Arakan,
  - uwzględniając konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
  - uwzględniając art. 18–21 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając art. 25 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (ICCPR) z 1966 r.,
  - uwzględniając decyzje o przyznaniu Birmie/ Mjanmie przywileju organizacji Igrzysk Azji Południowo-Wschodniej w 2013 r. oraz o objęciu przez nią przewodnictwa w ASEAN w 2014 r.,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od czasu ukonstytuowania się nowego rządu prezydenta Theina Seina w marcu 2011 r. rząd ten podjął wiele działań na rzecz rozszerzenia swobód obywatelskich w kraju, uwolniono większość więźniów politycznych, a niektórych spośród nich wybrano do parlamentu w wyborach uzupełniających, zawarto też wstępne zawieszenia broni z większością zbrojnych grup etnicznych, a wielu dysydentów politycznych powróciło z wygnania w nadziei na pojednanie;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0142.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- B. mając jednak na uwadze, że nasiliła się dyskryminacja mniejszości Rohingya;
- C. mając na uwadze, że dnia 28 maja 2012 r. gwałt na buddystce i jej zabójstwo wywołały falę zamieszek między stanowiącą większość buddyjską ludnością Rakhine a muzułmańską mniejszością Rohingya w stanie Arakan (Rakhine), które pociągnęły za sobą ofiary śmiertelne;
- D. mając na uwadze, że w kolejnych dniach przemoc między wspólnotami objęła obie społeczności przy niewspółmiernie dużym zaangażowaniu tłumów wzburzonych Rakhine i sił bezpieczeństwa, które atakowały przedstawicieli Rohingya, zabito dziesiątki osób, zniszczono tysiące domów, a około 70 tys. osób zostało przesiedleńcami wewnętrznymi; mając na uwadze, że dnia 10 czerwca 2012 r. w sześciu miejscowościach w stanie Arakan ogłoszono stan wyjątkowy;
- E. mając na uwadze, że prezydent Thein Sein początkowo wyraził zdanie, że jedynym rozwiązaniem dla grupy etnicznej Rohingya jest albo wysłanie jej przedstawicieli do obozów uchodźców przy wsparciu biura UNHCR, albo ich przesiedlenie do innych krajów;
- F. mając na uwadze, że Rohingya, których duża liczba od stuleci żyje w stanie Arakan, nie zostali uznani za jedną z 135 grup narodowych Birmy/ Mjanmy, i tym samym odmówiono im prawa do obywatelstwa wynikającego z ustawy o obywatelstwie z 1982 r., że wielu Birmańczyków postrzega ich jako nielegalnych imigrantów z Bangladeszu i że są oni przedmiotem systematycznej i dotkliwej dyskryminacji i restrykcji w obszarach takich jak swoboda przemieszczania się, zawieranie związków małżeńskich, edukacja, opieka zdrowotna i zatrudnienie, jak również konfiskata ziemi, praca przymusowa, arbitralne aresztowania i nękanie przez władze;
- G. mając na uwadze, że według szacunków w związku z ciągłymi prześladowaniami w ostatnich latach do krajów ościennych uciekło milion Rohingya; mając na uwadze, że do samego Bangladeszu uciekło 300 tys. osób, że w tym kraju ich sytuacja w dłuższej perspektywie wciąż pozostaje nierozstrzygnięta, przy czym władze bangladeskie nakazały ostatnio zawieszenie działalności międzynarodowym humanitarnym organizacjom pozarządowym zapewniającym podstawowe usługi zdrowotne i żywieniowe niezarejestrowanym uchodźcom, jak również miejscowej ludności w rejonie Cox's Bazar, a obecnie władze te – według doniesień – odsyłają ubiegające się o azyl osoby należące do mniejszości Rohingya;
- H. mając na uwadze, że biuro pomocy humanitarnej i ochrony ludności Komisji (ECHO) przyznało 10 mln EUR na rok 2012 w celu wsparcia uchodźców Rohingya oraz przyjmującej ich miejscowej ludności Bangladeszu;
- I. mając na uwadze, że dnia 17 sierpnia 2012 r. birmański rząd powołał niezależną komisję śledczą, w skład której wchodzi 27 przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz organizacji politycznych i religijnych, w celu zbadania przyczyn eskalacji przemocy na tle religijnym oraz sformułowania odnośnych zaleceń;
1. jest zaniepokojony nieustającymi aktami przemocy na tle etnicznym w zachodniej Birmie, w wyniku których wiele osób poniosło śmierć lub zostało rannych i które doprowadziły do zniszczenia mienia i przesiedlenia miejscowej ludności, oraz wyraża obawę, że te starcia między wspólnotami mogą zagrozić przemianom demokratycznym w Birmie/ Mjanmie;
  2. apeluje do wszystkich stron o zachowanie powściągliwości oraz wzywa władze birmańskie do zaprzestania arbitralnych aresztowań Rohingya, do udzielenia informacji na temat losu setek osób przetrzymywanych od czasu rozpoczęcia w czerwcu 2012 r. w stanie Arakan działań w zakresie bezpieczeństwa oraz do niezwłocznego uwolnienia osób arbitralnie aresztowanych;
  3. wzywa rząd Birmy/ Mjanmy, aby w trybie pilnym zezwolił agendum ONZ i humanitarnym organizacjom pozarządowym, jak również dziennikarzom i dyplomatom na nieograniczony dostęp do wszystkich rejonów stanu Arakan, zagwarantował wszystkim społecznościom dotkniętym konfliktem nieograniczony dostęp do pomocy humanitarnej oraz zapewnił przesiedlonym Rohingya swobodę przemieszczania się i zezwolił im na powrót do miejsca zamieszkania, jak tylko będą to mogli bezpiecznie uczynić;
  4. przychylnie odnosi się do utworzenia niezależnej komisji śledczej, lecz ubolewa nad brakiem przedstawiciela Rohingya wśród jej członków;

Czwartek, 13 września 2012 r.

5. wzywa rząd Birmy/ Mjanmy do postawienia przed sądem sprawców brutalnych starć i innych powiązanych nadużyć, do których doszło w stanie Arakan, oraz do powstrzymania ugrupowań ekstremistycznych podlegających do nienawiści między wspólnotami, grożących organizacjom humanitarnym i agendum międzynarodowym oraz opowiadających się za wydaleniem Rohingya lub trwałą segregacją obu społeczności;
6. wzywa ESDZ do wspomoczenia rządu birmańskiego za pomocą wszelkich możliwych środków w podejmowanych przez niego staraniach na rzecz ustabilizowania sytuacji, wdrożenia programów sprzyjających pojednaniu, opracowania szerzej zakrojonego planu społeczno-gospodarczego rozwoju stanu Arakan oraz dalszego postępu Birmy/ Mjanmy na drodze do demokracji;
7. wyraża uznanie dla tych obywateli Mjanmy, którzy poparli muzułmańską mniejszość i opowiedzieli się za społeczeństwem pluralistycznym, oraz wzywa siły polityczne do zajęcia podobnego zdecydowanego stanowiska; sądzi, że obejmujący wszystkich dialog z lokalnymi społecznościami mógłby być ważnym czynnikiem pozwalającym załagodzić liczne problemy etniczne w Birmie/ Mjanmie;
8. nalega, by nie wykluczać mniejszości Rohingya z budzącej się od niedawna otwartości na wielokulturową Birmę/ Mjanmę, oraz wzywa rząd do zmiany ustawy o obywatelstwie z 1982 r., tak aby była zgodna z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka oraz zobowiązaniami wynikającymi z art. 7 konwencji ONZ w sprawie praw dziecka, w celu przyznania praw obywatelskich mniejszości Rohingya i innym mniejszościom bezpieczeństwa oraz w celu zagwarantowania równego traktowania wszystkich obywateli Birmy, a tym samym położenia kresu praktykom dyskryminacyjnym;
9. wyraża zaniepokojenie zatrzymaniem podczas zamieszek 14 osób świadczących pomoc międzynarodową oraz apeluje o niezwłoczne uwolnienie pięciu z nich, które wciąż przebywają w areszcie;
10. wzywa rząd birmański do zezwolenia specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w tym kraju na przeprowadzenie niezależnego dochodzenia w sprawie nadużyć, do których doszło w stanie Arakan; wzywa OHCHR do ustanowienia biura w Birmie/ Mjanmie, którego mandat obejmowałby pełną ochronę, wspieranie i pomoc techniczną, jak również filii w różnych stanach w całym kraju, również w stanie Arakan;
11. zachęca rząd birmański do dalszego wdrażania reform demokratycznych, ustanowienia rządów prawa i zapewnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności wolności wypowiedzi i wolności zgromadzeń (również w internecie);
12. wzywa wszystkie państwa w regionie do przyjęcia z pomocą uchodźcom z Birmy/ Mjanmy oraz do udzielenia birmańskiemu rządowi wsparcia w znalezieniu sprawiedliwych rozwiązań dla przyczyn leżących u podłoża konfliktu;
13. wzywa w szczególności Bangladesz do dalszego przyjmowania obecnego wsparcia od darczyńców i wszelkich dodatkowych środków wsparcia oraz do zezwolenia organizacjom świadczącym pomoc humanitarną na kontynuację działalności w tym kraju, w szczególności w świetle wydarzeń w stanie Arakan oraz wynikających z nich dodatkowych przepływów uchodźców pilnie potrzebujących podstawowej opieki;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Birmy/ Mjanmy i Bangladeszu, wysokiej przedstawiciel UE, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ do spraw Uchodźców oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Azerbejdżan: sprawa Ramila Safarowa

P7_TA(2012)0356

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie Azerbejdżanu: sprawa Ramila Safarowa (2012/2785(RSP))

(2013/C 353 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Azerbejdżanie, zwłaszcza te dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając utrwaloną praktykę prawa międzynarodowego dotyczącą przekazywania osób, mianowicie Konwencję o przekazywaniu osób skazanych, w której uzgodniono, że należy zacieśniać współpracę, by wspierać cele wymiaru sprawiedliwości i resocjalizacji osób skazanych, umożliwiając im odbywanie nałożonych na nie wyroków we własnym społeczeństwie,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego PE Martina Schulza w sprawie ułaskawienia Ramila Safarowa w Azerbejdżanie, wydane w dniu 5 września 2012 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa Catherine Ashton oraz komisarza Štefana Fülego w sprawie uwolnienia Ramila Safarowa, wydane w dniu 3 września 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego Rady Europy Thorbjørna Jaglana, wydane w dniu 4 września 2012 r.,
- uwzględniając oficjalne pismo wiceministra sprawiedliwości Republiki Azerbejdżanu Wilajata Zahirowa do Ministerstwa Administracji Publicznej i Sprawiedliwości Węgier z dnia 15 sierpnia 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie negocjacji układu o stowarzyszeniu UE-Azerbejdżan ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie węgierskiego premiera Viktora Orbána z dnia 3 września 2012 r., w którym zapewnił on, że Węgry działały w zgodzie z nałożonymi na nie zobowiązaniami międzynarodowymi,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Azerbejdżanem, która weszła w życie w 1999 r., oraz prowadzone między obiema stronami negocjacje nad nową umową stowarzyszeniową, która ma zastąpić poprzednią,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0127.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- A. mając na uwadze, że Ramil Safarow był przetrzymywany w węgierskim więzieniu od 2004 r. po brutalnym zabójstwie ormiańskiego żołnierza podczas kursu zorganizowanego w Budapeszcie pod egidą NATO w ramach programu „Partnerstwo dla Pokoju”; mając na uwadze, że Ramil Safarow przyznał się do winy i nie okazał skruchy, uzasadniając swój czyn faktem, że ofiara była Ormianinem;
- B. mając na uwadze, że w dniu 31 sierpnia 2012 r. Ramil Safarow, porucznik azerskich sił zbrojnych, który został uznany za winnego zabójstwa i skazany na dożywocie na Węgrzech, został przekazany Azerbejdżanowi na ponawianą od wielu lat prośbę władz azerskich;
- C. mając na uwadze, że bezzwłocznie po przekazaniu Ramila Safarowa do Azerbejdżanu prezydent tego kraju İlham Alijew ułaskawił go zgodnie z konstytucją Republiki Azerbejdżanu i z art. 12 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych; mając na uwadze, że władze węgierskie nie mogły nie wiedzieć, że Ramil Safarow jest w Azerbejdżanie uważany za bohatera, biorąc pod uwagę fakt, że popełnione przez niego morderstwo jest związane z konfliktem ormiańsko-azerskim; mając na uwadze, że władze węgierskie nie mogły nie wiedzieć, że Ramil Safarow jest w Azerbejdżanie uważany za bohatera, biorąc pod uwagę fakt, że popełnione przez niego morderstwo jest związane z konfliktem ormiańsko-azerskim;
- D. mając na uwadze, że art. 9 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych, której stroną są zarówno Węgry, jak i Azerbejdżan, stanowi, że osoba skazana na terytorium jednego państwa może zostać przekazana na terytorium innego państwa w celu odbycia nałożonego na nią wyroku, o ile spełnione zostaną warunki określone w tej konwencji;
- E. mając na uwadze, że wiceminister sprawiedliwości Republiki Azerbejdżanu Wilajat Zahirow wysłał w dniu 15 sierpnia 2012 r. oficjalne pismo do Ministerstwa Administracji Publicznej i Sprawiedliwości Węgier, w którym stwierdził, że wykonywanie decyzji sądów obcych państw w sprawie przekazywania osób skazanych w celu odbycia pozostałej części wyroku pozbawienia wolności w Republice Azerbejdżanu odbyło się zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) rzeczonej konwencji, bez jakiegokolwiek ingerencji w nałożone na nie wyroki; mając na uwadze, że następnie wiceminister zapewnił, że zgodnie z kodeksem karnym Republiki Azerbejdżanu kara dożywotniego pozbawienia wolności może zostać zamieniona przez sąd jedynie na karę pozbawienia wolności na określony czas, a skazany może zostać warunkowo zwolniony dopiero po odbyciu co najmniej 25 lat kary; a także mając na uwadze, że władze Azerbejdżanu zaprzeczyły następnie, jakoby udzieliły władzom węgierskim jakichkolwiek gwarancji dyplomatycznych;
- F. mając na uwadze, że porucznik Safarow został uroczysto powitany w Azerbejdżanie, a kilka godzin później został ułaskawiony przez prezydenta, uwolniony i podniesiony do rangi majora podczas publicznej ceremonii;
- G. mając na uwadze, że decyzja o uwolnieniu Ramila Safarowa wywołała powszechną dezaprobatę i potępienie na arenie międzynarodowej;
- H. mając na uwadze, że w dniu 31 sierpnia 2012 r. prezydent Armenii Serż Sarkisjan ogłosił, że Armenia zawiesiła stosunki dyplomatyczne z Węgrami;
- I. mając na uwadze, że Azerbejdżan czynnie uczestniczy w europejskiej polityce sąsiedztwa oraz w partnerstwie wschodnim, jest członkiem-założycielem Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest i zobowiązał się do poszanowania zasad demokracji, praw człowieka i praworządności, które są podstawowymi wartościami powyższych inicjatyw;
- J. mając na uwadze, że w latach 2012-2013 Azerbejdżan jest niestałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ i zobowiązał się do przestrzegania wartości określonych w Karcie Narodów Zjednoczonych oraz Powszechnej deklaracji praw człowieka;
- K. mając na uwadze, że Azerbejdżan jest członkiem Rady Europy, a także stroną europejskiej konwencji praw człowieka oraz szeregu innych umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;

Czwartek, 13 września 2012 r.

1. podkreśla znaczenie praworządności i przestrzegania podjętych zobowiązań;
2. wyraża ubolewanie z powodu decyzji prezydenta Azerbejdżanu w sprawie ułaskawienia Ramila Safarowa, mordercy skazanego wyrokiem sądów państwa członkowskiego Unii Europejskiej; postrzega tę decyzję jako gest, który może przyczynić się do dalszej eskalacji napięć między dwoma krajami, nasilając poczucie niesprawiedliwości i pogłębiając różnice między nimi; ponadto obawia się, że ten czyn podważa wszelkie wysiłki na rzecz pokojowego pojednania między społecznościami i może udaremnić przyszły rozwój pokojowych kontaktów międzyludzkich w regionie;
3. uważa, że choć prezydenckie ułaskawienie Ramila Safarowa jest zgodne z literą Konwencji o przekazywaniu osób skazanych, to stoi w sprzeczności z duchem tej międzynarodowej umowy, którą wynegocjowano po to, by umożliwić przekazanie osoby skazanej na terytorium jednego państwa w celu odbycia reszty wyroku na terytorium innego państwa;
4. uznaje prezydenckie ułaskawienie Ramila Safarowa za pogwałcenie gwarancji dyplomatycznych udzielonych władzom węgierskim we wniosku Azerbejdżanu o przekazanie więźnia na mocy Konwencji o przekazywaniu osób skazanych;
5. ubolewa nad tym, że Ramil Safarow przywitano w Azerbejdżanie jak bohatera, a także nad decyzją o awansowaniu go do stopnia majora oraz wypłacie zaległego ośmioletniego żołdu po powrocie do kraju; obawia się, że stanowi to przykład dla przyszłych pokoleń, oraz jest zaniepokojony wsparciem i uznaniem, jakie Ramil Safarow otrzymał od azerskiego państwa;
6. jest zdania, że odnotowywana w Azerbejdżanie i Armenii frustracja z powodu braku znaczących postępów w procesie pokojowym w Górskim Karabachu nie usprawiedliwia aktów zemsty ani niepotrzebnych prowokacji, które zaogniają już i tak napiętą i niepewną sytuację;
7. wyraża poparcie dla wysiłków podejmowanych przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), Specjalnego Przedstawiciela UE w Regionie Południowego Kaukazu oraz państwa członkowskie, aby rozładować napięcie i zainicjować proces pokojowy w regionie;
8. wspiera współprzewodniczących Grupy Mińskiej OBWE w ich staraniach na rzecz zapewnienia znacznego postępu w procesie pokojowym w Górskim Karabachu z myślą o znalezieniu trwałego i kompleksowego rozwiązania z poszanowaniem prawa międzynarodowego;
9. nalega, aby UE odgrywała silniejszą rolę w rozwiązaniu konfliktu w Górskim Karabachu, wspierając wprowadzanie działań na rzecz budowy zaufania, które zbliżą do siebie społeczeństwa ormiańskie i azerskie, a także rozpowszechnią idee pokoju, pojednania i zaufania po obu stronach;
10. przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym obecnie negocjowana umowa stowarzyszeniowa między UE a Azerbejdżanem powinna zawierać klauzule i wskaźniki dotyczące ochrony i upowszechniania praw człowieka oraz praworządności;
11. potępia wszelkie formy terroryzmu i stosowanie gróźb terrorystycznych;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji ESDZ, Radzie Europejskiej, Komisji, rządów i parlamentom Republiki Azerbejdżanu i Republiki Armenii, Radzie Europy, OBWE oraz specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka i walki z terroryzmem.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Zarządzanie populacją psów w Unii Europejskiej

P7_TA(2012)0357

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie walki ze stwardnieniem rozsianym w Europie

(2013/C 353 E/22)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 123 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że ok. 600 000 Europejczyków cierpi na stwardnienie rozsiane (SM), które jest najbardziej powszechną chorobą neurodegeneracyjną i główną przyczyną niewynikającej z wypadków niepełnosprawności u ludzi młodych;
- B. mając na uwadze, że u większości osób SM jest diagnozowane w okresie rozkwitu ich aktywności zawodowej, i że prawie połowa przestaje pracować w ciągu trzech lat od diagnozy;
- C. mając na uwadze, że w Europie mamy do czynienia z olbrzymimi rozbieżnościami w dostępie do leczenia modyfikującego przebieg choroby, które w ostatnich miesiącach jeszcze się nasiliły;

1. wzywa Komisję i Radę do:

- zachęcania, w ramach programu „Horyzont 2020”, do bliższej współpracy naukowej i badań porównawczych nad SM;
- propagowania, w ramach procesu refleksji nad chorobami przewlekłymi, równego dostępu do leczenia i elastycznej polityki zatrudnienia dla osób cierpiących na przewlekłe choroby neurologiczne, takie jak SM;

2. wzywa państwa członkowskie, aby:

- zwiększały równy dostęp do opieki wysokiej jakości, np. dzięki korzystaniu z potwierdzonych edukacyjnych narzędzi szkoleniowych (takich jak szkolenia zawodowe dla personelu pielęgniarskiego specjalizującego się w SM) w celu wykształcenia, znormalizowania i porównywania specjalistycznych szkoleń dla personelu pielęgniarskiego;
- wsparły europejski rejestr SM, zachęcając do zbierania danych pacjentów na poziomie krajowym;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia, wraz z nazwiskami sygnatariuszy ⁽¹⁾, Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Lista sygnatariuszy jest opublikowana w załączniku 1 do protokołu z dnia 13 września 2012 r. (P7_PV(2012)09-13(ANN1)).

Wtorek, 11 września 2012 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Uchylenie immunitetu parlamentarnego Jarosława Leszka Wałęsy

P7_TA(2012)0307

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Jarosława Leszka Wałęsy (2012/2112(IMM))

(2013/C 353 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Jarosława Leszka Wałęsy przekazany przez prokuratora generalnego Rzeczypospolitej Polskiej dnia 20 kwietnia 2012 r. w związku z postępowaniem prawnym dotyczącym domniemanego wykroczenia, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 23 maja 2012 r.,
- po umożliwieniu Jarosławowi Leszkowi Wałęsie udzielenia wyjaśnień zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu Parlamentu,
- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dni 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r. i 6 września 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 105 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 7b ust. 1 i art. 7c, w związku z art. 10b, polskiej ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora,
- uwzględniając art. 6 ust. 2 i art. 7 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0230/2012),

⁽¹⁾ Sprawa 101/63 Wagner przeciwko Fohrmann i Krier, Zb.Orz. [1964], s. 195, sprawa 149/85 Wybot przeciwko Faure i inni, Zb. Orz. [1986], s. 2391, sprawa T-345/05 Mote przeciwko Parlamentowi, Zb.Orz. [2008], s. II-2849, sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 Marra przeciwko De Gregorio i Clemente, Zb.Orz. [2008] s. I-7929, sprawa T-42/06 Gollnisch przeciwko Parlamentowi (dotychczas nieopublikowana w Zb.Orz.) i sprawa C-163/10 Patriciello (dotychczas nieopublikowana w Zb.Orz.).

Wtorek, 11 września 2012 r.

- A. mając na uwadze, że prokurator generalny Rzeczypospolitej Polskiej zwrócił się o uchylenie immunitetu poselskiego posła do Parlamentu Europejskiego Jarosława Leszka Wałęsy w związku z postępowaniem prawnym dotyczącym domniemanego wykroczenia;
- B. mając na uwadze, że wniosek prokuratora generalnego dotyczy postępowania dotyczącego domniemanego wykroczenia na mocy polskiej ustawy z dnia 20 maja 1971 r. wprowadzającej Kodeks wykroczeń oraz Prawa o ruchu drogowym z dnia 20 czerwca 1997 r. w związku z wypadkiem komunikacyjnym, który miał miejsce dnia 2 września 2011 r. w Polsce, w którym brał udział Jarosław Leszek Wałęsa i w następstwie którego doznał on poważnego uszczerbku na zdrowiu;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- D. mając na uwadze, że Jarosław Leszek Wałęsa odrzucił możliwość udzielenia wyjaśnień Komisji Prawnej, lecz stwierdził, iż optuje za szybkim zamknięciem tej sprawy, i jest zdania, że jego immunitet powinien zostać uchylony;
- E. mając na uwadze, że tylko Parlament może podjąć decyzję o uchyleniu lub odmowie uchylenia immunitetu; mając na uwadze, że Parlament może w uzasadnionym stopniu wziąć pod uwagę stanowisko danego posła przy podejmowaniu decyzji o uchyleniu lub odmowie uchylenia jego immunitetu ⁽¹⁾;
- F. mając na uwadze, że okoliczności faktyczne sprawy przedstawione w pismach skierowanych do Komisji Prawnej wskazują na to, że domniemane czyny nie mają bezpośredniego, oczywistego związku z wykonywaniem przez Jarosława Leszka Wałęsę mandatu posła do Parlamentu Europejskiego;
- G. mając na uwadze, że Jarosław Leszek Wałęsa nie był zatem w trakcie wykonywania mandatu posła do Parlamentu Europejskiego;
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Jarosława Leszka Wałęsy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Rzeczypospolitej Polskiej i Jarosławowi Leszkowi Wałęsie.

---

(1) Sprawa T-345/05 Mote przeciwko Parlamentowi, Zb.Orz. [2008], s. II-2849, ust. 28.

Uchylenie immunitetu parlamentarnego Birgit Collin-Langen

P7_TA(2012)0308

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Birgit Collin-Langen (2012/2128(IMM))

(2013/C 353 E/24)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Birgit Collin-Langen, przekazany przez prokuratora naczelnego Koblencji (Niemcy) dnia 27 kwietnia 2012 r. w związku z postępowaniem sądowym dotyczącym domniemanego przestępstwa, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 14 czerwca 2012 r.,

— po wysłuchaniu wyjaśnień Birgit Collin-Langen, zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
  - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r. oraz 6 września 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 46 niemieckiej ustawy zasadniczej (Grundgesetz),
  - uwzględniając art. 6 ust. 2 i art. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0229/2012),
- A. mając na uwadze, że prokurator naczelny skierował wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego posłanki do Parlamentu Europejskiego Birgit Collin-Langen w związku z postępowaniem sądowym dotyczącym domniemanego wykroczenia;
- B. mając na uwadze, że wniosek prokuratora naczelnego dotyczy postępowania dotyczącego domniemanego przestępstwa na mocy § 331 niemieckiego kodeksu karnego, który stanowi, że „osoba pełniąca funkcję publiczną lub szczególnie zobowiązana w interesie służby publicznej, która za wypełnianie swoich obowiązków domaga się korzyści dla siebie lub dla osoby trzeciej, przyjmuje obietnicę takiej korzyści lub samą korzyść, podlega karze pozbawienia wolności do lat trzech lub karze grzywny”;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- D. mając na uwadze, że na mocy art. 46 ust. 2 niemieckiej ustawy zasadniczej poseł nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności za czyn karalny bez zgody parlamentu, chyba że został ujęty w trakcie popełniania czynu lub w ciągu następnej doby;
- E. mając na uwadze, że Parlament musi zatem uchylić immunitet Birgit Collin-Langen, aby postępowanie przeciwko niej mogło być kontynuowane;
- F. mając na uwadze, że Birgit Collin-Langen udzieliła wyjaśnień Komisji Prawnej, zwracając się o szybkie zamknięcie tej sprawy i oświadczając, że jej immunitet powinien zostać uchyłony;
- G. mając na uwadze, że tylko Parlament może podjąć decyzję o uchyleniu lub odmowie uchylenia immunitetu; mając na uwadze, że Parlament może w uzasadnionym stopniu wziąć pod uwagę stanowisko danego posła przy podejmowaniu decyzji o uchyleniu lub odmowie uchylenia jego immunitetu ⁽²⁾;
- H. mając na uwadze, że Birgit Collin-Langen jest posłanką do Parlamentu Europejskiego od dnia 17 marca 2012 r.;

⁽¹⁾ Sprawa 101/63 Wagner przeciwko Fohrmann i Krier, Zb.Orz. [1964], s. 195, sprawa 149/85 Wybot przeciwko Faure i inni, Zb. Orz. [1986], s. 2391, sprawa T-345/05 Mote przeciwko Parlamentowi, Zb.Orz. [2008], s. II-2849, sprawy połączone C-200/07 i C-201/07 Marra przeciwko De Gregorio i Clemente, Zb.Orz. [2008] s. I-7929, sprawa T-42/06 Gollnisch przeciwko Parlamentowi (dotychczas nieopublikowana w Zb.Orz.) i sprawa C-163/10 Patriciello (dotychczas nieopublikowana w Zb.Orz.).

⁽²⁾ Sprawa T-345/05 Mote przeciwko Parlamentowi, Zb.Orz. [2008] s. II-2849, pkt 28.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- I. mając na uwadze, że okoliczności faktyczne sprawy dotyczą lat 2006–2008, a pisma skierowane do Komisji Prawnej wskazują na to, że domniemane czyny nie mają bezpośredniego, oczywistego związku z wykonywaniem przez Birgit Collin-Langen mandatu posła do Parlamentu Europejskiego;
  - J. mając na uwadze, że Birgit Collin-Langen nie była zatem w trakcie wykonywania mandatu posła do Parlamentu Europejskiego;
  - K. mając na uwadze, że fakty przedstawione w uzasadnieniu nie wskazują na przypadek *fumus persecutionis*;
    1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Birgit Collin-Langen;
    2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji Parlamentu Europejskiego właściwym organom Republiki Federalnej Niemiec i Birgit Collin-Langen.
-

Czwartek, 13 września 2012 r.

Przekazywanie Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywanie przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

P7_TA(2012)0339

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa 2012/2069(ACI)

(2013/C 353 E/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pismo przewodniczącego Parlamentu z dnia 10 kwietnia 2012 r.,
  - uwzględniając projekt porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
  - uwzględniając art. 1 akapit drugi oraz art. 2, 6, 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 15 i 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 5 i art. 9,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (art. 104 ust. 7 Regulaminu) w latach 2009–2010 ⁽²⁾, w szczególności jej art. 12,
  - uwzględniając art. 23 ust. 12 i art. 127 ust. 1 Regulaminu, jak również załącznik VIII do Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0245/2012),
- A. mając na uwadze, że przejrzystość i dostęp do wszystkich odpowiednich dokumentów i informacji stanowią podstawę i warunek konieczny demokracji, a w szczególności umożliwiają Parlamentowi Europejskiemu wykonywanie swojej działalności na rzecz społeczeństwa, jak to przewidziano w traktatach,
- B. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony zastrzega wymogi dotyczące przejrzystości i prawa obywateli do uczestniczenia w podejmowaniu decyzji przez Unię; mając na uwadze, że ograniczenia prawa Parlamentu i jego posłów do dzielenia się odpowiednimi informacjami z opinią publiczną muszą stanowić jasno określone i uzasadnione wyjątki,
- C. mając na uwadze, że traktaty, a konkretnie art. 13 ust. 2 TUE, uznaje zasadę lojalnej współpracy między instytucjami Unii,
- D. mając na uwadze, że art. 14 ust. 1 TUE stanowi, że Parlament Europejski pełni, wspólnie z Radą, funkcje prawodawczą i budżetową oraz że pełni funkcje kontroli politycznej i konsultacyjne zgodnie z warunkami przewidzianymi w traktatach, a także mając na uwadze, że w celu skutecznego pełnienia funkcji powierzonych mu na mocy traktatu Parlament musi mieć dostęp do odpowiednich dokumentów Rady,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0378.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- E. mając na uwadze, że traktaty zobowiązują Radę do zasięgnięcia opinii lub uzyskania zgody Parlamentu Europejskiego przed przyjęciem określonych aktów prawnych,
- F. mając na uwadze, że art. 218 ust. 10 TFUE wymaga, by Parlament Europejski był natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury związanej z umowami międzynarodowymi,
- G. mając na uwadze, że zasady dotyczące utajniania i odtajniania dokumentów unijnych powinny zostać określone w drodze rozporządzeń przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 15 ust. 3 TFUE ⁽¹⁾,
- H. mając na uwadze, że porozumienie ramowe dotyczące stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską ⁽²⁾ już określa zasady dotyczące przekazywania Parlamentowi poufnych informacji przez Komisję,
- I. mając na uwadze, że decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 6 czerwca 2011 r. ⁽³⁾ określa przepisy regulujące postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie Europejskim,
- J. mając na uwadze, że Konferencja Przewodniczących wyznaczyła zespół negocjacyjny do prowadzenia rozmów z Radą Unii Europejskiej na temat trzech konkretnych kwestii: włączania tabel korelacji do dyrektyw unijnych, zasad uczestnictwa Parlamentu w konferencjach międzynarodowych oraz dostępu do niejawnych dokumentów Rady; mając na uwadze, że kwestie tabel korelacji i uczestnictwa Parlamentu w konferencjach międzynarodowych zostały w międzyczasie ustalone ⁽⁴⁾,

1. uważa porozumienie dotyczące przekazywania Parlamentowi i przetwarzania przez niego posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa („porozumienie”) za niezbędny instrument umożliwiający Parlamentowi pełne wykonywanie swoich uprawnień i funkcji; wskazuje, że porozumienie to nie narusza przepisów dotyczących dostępu do dokumentów przyjętych zgodnie z art. 15 ust. 3 TFUE;

2. zwraca uwagę na fakt, że o ile zakres porozumienia dotyczy informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, to umowy międzynarodowe zawierane na mocy art. 218 ust. 6 TFUE, które nie odnoszą się wyłącznie do polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (umowy „mieszane”), są objęte tym porozumieniem, w tym wszystkie ich części, które wchodzą w zakres wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; podkreśla ponadto, że do czasu przyjęcia innych ustaleń, dostęp Parlamentu do wszelkich informacji niejawnych odnoszących się wyłącznie do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa nadal będzie podlegał ustaleniom na mocy doraźnej decyzji Rady lub porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 listopada 2002 r. dotyczącego dostępu Parlamentu Europejskiego do posiadanych przez Radę informacji sensorycznych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony ⁽⁵⁾ („porozumienie międzyinstytucjonalne z 2002 r.”);

⁽¹⁾ Zob. również w tym kontekście stanowisko Parlamentu z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (przekształcenie) (P7_TA(2011)0580) i wyżej wspomnianą rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (art. 104 ust. 7 Regulaminu) w latach 2009–2010.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ Dz.U. C 190 z 30.6.2011, s. 2.

⁽⁴⁾ W odniesieniu do tabel korelacji zob. Wspólną deklarację polityczną Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie dokumentów wyjaśniających załączoną do rezolucji legislacyjnej Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych norm dotyczących kwalifikowania i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub beneficjentów ochrony międzynarodowej oraz zakresu udzielanej ochrony (przekształcenie) (P7_TA(2011)0469); jeżeli chodzi o uczestnictwo Parlamentu, kwestia ta została rozwiązana w drodze wymiany pism.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 298 z 30.11.2002, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

3. w tym kontekście zwraca uwagę na oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady załączone do porozumienia, które stanowi, że przegląd porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2002 r. powinien rozpocząć się w 2012 r. i uwzględnić doświadczenia zdobyte przy wdrażaniu zarówno porozumienia, jak i porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2002 r.;
4. ubolewa nad faktem, że porozumienie międzyinstytucjonalne z 2002 r. nie mogło określić bardziej szczegółowych kryteriów w odniesieniu do dostępu do informacji niejawnych dotyczących WPZiB niż przyjmowanie decyzji ad hoc; podkreśla w związku z tym, że niezwykle istotne jest, aby Parlament Europejski i Rada podjęły negocjacje w celu zmiany porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2002 r., tak aby dostosować je do reform przeprowadzonych od tego czasu, a także do obecnej sytuacji;
5. z zadowoleniem przyjmuje dołączone do porozumienia oświadczenie dotyczące klauzuli tajności dokumentów; ubolewa jednak, że w przeciwieństwie do porozumienia ramowego między Komisją a Parlamentem przedmiotowe porozumienie nie określa szczegółowej procedury, jaką należy stosować w razie wątpliwości dotyczących poufnego charakteru danej informacji lub odpowiedniego poziomu klauzuli tajności;
6. z zadowoleniem przyjmuje szczególnie następujące elementy porozumienia:
  - rozróżnienie w zakresie wykorzystywania i przechowywania dokumentów w zależności od poziomu klauzuli tajności;
  - rozróżnienie procedur w odniesieniu do poświadczenia bezpieczeństwa posłów i pracowników w zależności od poziomu klauzuli tajności, zgodnie z którym posłowie nie będą podlegali poświadczeniu bezpieczeństwa w związku z dokumentami poniżej poziomu klauzuli „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” lub jej odpowiednika, tak jak ma to miejsce w przypadku wyżej wspomnianego porozumienia ramowego między Parlamentem a Komisją;
  - uwzględnienie w porozumieniu dokumentów opatrzonych klauzulą „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” lub jej odpowiednikiem, tak jak ma to miejsce w przypadku wyżej wspomnianego porozumienia ramowego między Parlamentem a Komisją;
  - fakt, że dostęp do dokumentów może być, w odpowiednim przypadku, przyznany również sprawozdawcom, kontrsprawozdawcom lub wszystkim bądź niektórym członkom zainteresowanej komisji;
  - postanowienia dotyczące ścisłej współpracy między Parlamentem a Radą w celu zapewnienia jednakowych poziomów ochrony dokumentów niejawnych;
7. zwraca się do Prezydium zgodnie z art. 23 ust. 12 Regulaminu Parlamentu, by dostosowało swoją wspomnianą wyżej decyzję z dnia 6 czerwca 2011 r. w celu uwzględnienia porozumienia;
8. zatwierdza zawarcie porozumienia w formie znajdującej się w załączniku i postanawia załączyć je do Regulaminu Parlamentu;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania porozumienia wraz z przewodniczącym Rady;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji tytułem informacji.

Czwartek, 13 września 2012 r.

ZAŁĄCZNIK

POROZUMIENIE MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i przetwarzania przez parlament Europejski posiadanych przez radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 14 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) stanowi, że Parlament Europejski ma pełnić, wspólnie z Radą, funkcję prawodawczą i budżetową oraz że ma pełnić także funkcje kontroli politycznej i konsultacyjne zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach.
- (2) Art. 13 ust. 2 TUE stanowi, że każda instytucja ma działać w granicach uprawnień przyznanych jej na mocy Traktatów, zgodnie z procedurami, na warunkach i w celach w nich określonych. Postanowienie to przewiduje również, że instytucje mają ze sobą lojalnie współpracować. Art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że Parlament Europejski i Rada mają, między innymi, ustalać warunki współpracy i że w tym celu mogą one, w poszanowaniu Traktatów, zawierać porozumienia międzyinstytucjonalne, które mogą mieć charakter wiążący.
- (3) Traktaty oraz, w stosownych przypadkach, inne właściwe przepisy stanowią, że w ramach specjalnej procedury ustawodawczej albo na mocy innych procedur decyzyjnych Rada ma konsultować się z Parlamentem Europejskim lub uzyskiwać jego zgodę przed przyjęciem aktu prawnego. Traktaty przewidują także, że w niektórych przypadkach Parlament Europejski ma być informowany o postępach lub rezultatach danej procedury lub brać udział w ocenie lub kontroli niektórych jednostek organizacyjnych Unii.
- (4) W szczególności art. 218 ust. 6 TFUE stanowi, że z wyjątkiem przypadków gdy umowa międzynarodowa dotyczy wyłącznie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Rada ma przyjąć decyzję w sprawie zawarcia danej umowy po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego lub po konsultacji z nim; zatem niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne obejmuje wszystkie umowy międzynarodowe nieodnoszące się wyłącznie do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.
- (5) Art. 218 ust. 10 TFUE stanowi także, że Parlament Europejski ma być natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury; postanowienie to ma także zastosowanie do umów odnoszących się do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.
- (6) W przypadkach, w których wykonywanie Traktatów i, stosownie do okoliczności, innych odpowiednich przepisów wymagałoby dostępu Parlamentu Europejskiego do informacji niejawnych posiadanych przez Radę, należy dokonać odpowiednich ustaleń między Parlamentem Europejskim a Radą, które regulowałyby ten dostęp.
- (7) W przypadku gdy Rada zadecyduje o udzieleniu Parlamentowi Europejskiemu dostępu do posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących obszaru wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Rada, stosownie do okoliczności, podejmuje decyzje *ad hoc* albo stosuje w tym celu porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim i Radą dotyczące dostępu Parlamentu Europejskiego do posiadanych przez Radę informacji sensytywnych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony⁽¹⁾ (zwane dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 20 listopada 2002 roku”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 30.11.2002, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (8) Oświadczenie wysokiej przedstawiciel w sprawie odpowiedzialności politycznej ⁽¹⁾, złożone przy przyjmowaniu decyzji Rady nr 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określającej organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ⁽²⁾, przewiduje, że wysoka przedstawiciel dokona przeglądu obecnych przepisów o dostępie posłów do Parlamentu Europejskiego do dokumentów i informacji niejawnych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony (na przykład porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 listopada 2002 roku) i w razie potrzeby zaproponuje ich zmianę.
- (9) Ważne jest, by Parlament Europejski posiadał wiedzę o regulujących informacje niejawne zasadach, standardach i przepisach, które są konieczne do ochrony interesów Unii Europejskiej i państw członkowskich. Ponadto Parlament Europejski będzie mógł przekazywać informacje niejawne Radzie.
- (10) W dniu 31 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję nr 2011/292/UE w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽³⁾ (zwaną dalej „przepisami bezpieczeństwa Rady”).
- (11) W dniu 6 czerwca 2011 r. Prezydium Parlamentu Europejskiego przyjęło decyzję dotyczącą przepisów regulujących postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie Europejskim ⁽⁴⁾ (zwaną dalej „przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego”).
- (12) Przepisy bezpieczeństwa instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii powinny razem tworzyć kompleksowe i spójne ogólne ramy ochrony informacji niejawnych w Unii Europejskiej oraz zapewniać równowagę podstawowych zasad i minimalnych standardów. Podstawowe zasady i minimalne standardy określone w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego i w przepisach bezpieczeństwa Rady powinny być w związku z tym równoważne.
- (13) Poziom ochrony przyznawany informacjom niejawnym na mocy przepisów bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego powinien być równoważny z poziomem przyznawanym informacjom niejawnym na mocy przepisów bezpieczeństwa Rady.
- (14) Odpowiednie służby Sekretariatu Parlamentu Europejskiego i Sekretariatu Generalnego Rady będą ściśle ze sobą współpracować w celu zapewnienia, aby do informacji niejawnych w obydwu instytucjach stosować równoważne poziomy ochrony.
- (15) Niniejsze porozumienie nie narusza obecnych i przyszłych przepisów o dostępie do dokumentów, przyjętych zgodnie z art. 15 ust. 3 TFUE; przepisów o ochronie danych osobowych, przyjętych zgodnie z art. 16 ust. 2 TFUE; przepisów o uprawnieniach śledczych Parlamentu Europejskiego, przyjętych zgodnie z art. 226 akapit trzeci TFUE; oraz odpowiednich przepisów dotyczących Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i zakres zastosowania

Niniejsze porozumienie określa ustalenia regulujące przekazywanie Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywanie przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, które to informacje są istotne dla wykonywania swych funkcji i uprawnień przez Parlament Europejski. Odnosi się to do wszystkich takich spraw, a mianowicie:

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 190 z 30.6.2011, s. 2.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- a) wniosków podlegających specjalnej procedurze ustawodawczej lub innej procedurze decyzyjnej, w ramach której należy się skonsultować z Parlamentem Europejskim lub uzyskać jego zgodę;
- b) umów międzynarodowych, w związku z którymi należy się skonsultować z Parlamentem Europejskim lub w związku z którymi Parlament Europejski ma wydać zgodę na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE;
- c) wytycznych negocjacyjnych do umów międzynarodowych, o których mowa w lit. b);
- d) działań, sprawozdań z oceny lub innych dokumentów, o których należy informować Parlament Europejski; oraz
- e) dokumentów na temat działalności tych jednostek organizacyjnych Unii, w ocenie lub kontroli których Parlament Europejski ma brać udział.

Artykuł 2

Definicja „informacji niejawnych”

Do celów niniejszego porozumienia „informacje niejawne” oznaczają wszystkie poniższe rodzaje informacji lub którykolwiek z nich:

- a) „informacje niejawne UE” (EUCI) zdefiniowane w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego oraz w przepisach bezpieczeństwa Rady i opatrzone jedną z poniższych klauzul tajności:
  - RESTREINT UE/EU RESTRICTED,
  - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL,
  - SECRET UE/EU SECRET,
  - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET;
- b) informacje niejawne przekazane Radzie przez państwa członkowskie i opatrzone oznaczeniem krajowej klauzuli tajności równoważnym z jednym z oznaczeń klauzul tajności stosowanych w przypadku EUCI, wymienionych w lit. a);
- c) informacje niejawne dostarczone Unii Europejskiej przez państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe, opatrzone oznaczeniami klauzul tajności równoważnymi z jednym z oznaczeń klauzul tajności stosowanych w przypadku EUCI, wymienionych w lit. a), zgodnie z odpowiednimi porozumieniami w sprawie bezpieczeństwa informacji lub uzgodnieniami administracyjnymi.

Artykuł 3

Ochrona informacji niejawnych

1. Parlament Europejski, zgodnie ze swoimi przepisami bezpieczeństwa i z niniejszym porozumieniem, chroni wszelkie informacje niejawne przekazane mu przez Radę.
2. Z uwagi na konieczność zachowania równowagi podstawowych zasad i minimalnych standardów ochrony informacji niejawnych określonych w przepisach bezpieczeństwa, odpowiednio, Parlamentu Europejskiego i Rady, Parlament Europejski zapewnia, aby środki bezpieczeństwa obowiązujące w jego pomieszczeniach zapewniały poziom ochrony informacji niejawnych równoważny z poziomem ochrony przyznanym takim informacjom w pomieszczeniach Rady. Odpowiednie służby Parlamentu Europejskiego i Rady ściśle ze sobą współpracują w tym celu.

Czwartek, 13 września 2012 r.

3. Parlament Europejski podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby informacje niejawne przekazane mu przez Radę:

- a) nie były wykorzystywane do celów innych niż cele, do których je udostępniono;
- b) nie były ujawniane osobom innym niż osoby, którym udzielono dostępu zgodnie z art. 4 i 5, ani nie były podawane do publicznej wiadomości;
- c) nie były przekazywane bez uprzedniej pisemnej zgody Rady innym instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii ani państwom członkowskim, państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.

4. Rada może udzielić Parlamentowi Europejskiemu dostępu do informacji niejawnych pochodzących z innych instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii, lub z państw członkowskich, państw trzecich lub organizacji międzynarodowych wyłącznie za uprzednią pisemną zgodą wytwórcy tych informacji.

Artykuł 4

Środki bezpieczeństwa dotyczące osób

1. Dostępu do informacji niejawnych udziela się posłom do Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 5 ust. 4.

2. W przypadku gdy dane informacje opatrzone są klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET lub klauzulą TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną, dostępu można udzielić wyłącznie upoważnionym przez Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego posłom do Parlamentu Europejskiego:

- a) którzy uzyskali poświadczenie bezpieczeństwa zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego; lub
- b) co do których właściwe organy krajowe powiadomiły, że ze względu na pełnione przez nich funkcje przyznano im odpowiednie upoważnienie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

Niezależnie od pierwszego akapitu, w przypadku gdy dane informacje opatrzone są klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub klauzulą jej równoważną, dostępu można udzielić także tym posłom do Parlamentu Europejskiego określonym zgodnie z art. 5 ust. 4, którzy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego podpisali uroczyste oświadczenie, że nie ujawnią tych informacji. Nazwiska posłów do Parlamentu Europejskiego, którym udzielono dostępu na podstawie niniejszego akapitu, podawane są do wiadomości Rady.

3. Przed uzyskaniem dostępu do informacji niejawnych posłowie do Parlamentu Europejskiego informowani są o spoczywającym na nich obowiązku ochrony takich informacji zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego i potwierdzają przyjęcie do wiadomości tego obowiązku, oraz informowani są o środkach zapewniających taką ochronę.

4. Dostępu do informacji niejawnych udziela się wyłącznie tym urzędnikom Parlamentu Europejskiego oraz innym pracownikom Parlamentu pracującym dla grup politycznych, którzy:

- a) zostali wcześniej wyznaczeni jako osoby mające prawo do ograniczonego dostępu przez odnośny organ parlamentarny lub urzędnika, określonych zgodnie z art. 5 ust. 4;
- b) uzyskali poświadczenie bezpieczeństwa na odpowiednim poziomie w przypadku gdy informacje są opatrzone klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną; oraz

Czwartek, 13 września 2012 r.

- c) zostali poinformowani oraz otrzymali pisemne wskazówki dotyczące spoczywającego na nich obowiązku ochrony takich informacji i środków zapewniających taką ochronę oraz podpisali oświadczenie, w którym potwierdzili otrzymanie tych wskazówek oraz zobowiązanie do stosowania się do nich zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 5

Procedura uzyskiwania dostępu do informacji niejawnych

1. Rada przekazuje Parlamentowi Europejskiemu informacje niejawne, o których mowa w art. 1, w przypadku gdy jest do tego prawnie zobowiązana na mocy Traktatów lub aktów prawnych przyjętych na podstawie Traktatów. Organy parlamentarne lub urzędnicy, o których mowa w ust. 3, mogą ponadto złożyć pisemny wniosek o przekazanie takich informacji.

2. W innych przypadkach Rada może przekazać Parlamentowi Europejskiemu informacje niejawne, o których mowa w art. 1, z własnej inicjatywy albo na pisemny wniosek przedstawiony przez jeden z organów parlamentarnych lub urzędników, o których mowa w ust. 3.

3. Pisemny wniosek do Rady mogą złożyć następujące organy parlamentarne lub urzędnicy:

- a) Przewodniczący;
- b) Konferencja Przewodniczących;
- c) Prezydium;
- d) przewodniczący odnośnej(-ych) komisji parlamentarnej(-ych);
- e) odnośny(-ni) sprawozdawca(-y).

Pozostali posłowie do Parlamentu Europejskiego mogą złożyć taki wniosek za pośrednictwem jednego z organów parlamentarnych lub urzędników, o których mowa w akapicie pierwszym.

Rada niezwłocznie udziela odpowiedzi na takie wnioski.

4. W przypadkach gdy Rada jest prawnie zobowiązana do udzielenia Parlamentowi Europejskiemu dostępu do informacji niejawnych lub gdy postanowiła mu udzielić dostępu do tych informacji, Rada określa na piśmie, przed przekazaniem takich informacji, wspólnie z odnośnym organem parlamentarnym lub urzędnikiem, o których mowa w ust. 3:

- a) że taki dostęp może zostać udzielony co najmniej jednemu z następujących organów parlamentarnych lub urzędników:
  - (i) Przewodniczącemu;
  - (ii) Konferencji Przewodniczących;
  - (iii) Prezydium;
  - (iv) przewodniczącemu(-ym) odnośnej(-ych) komisji parlamentarnej(-ych);

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (v) odnośnemu(-ym) sprawozdawcy(-om);
  - (vi) wszystkim lub niektórym członkom danej(-ych) komisji parlamentarnej(-ych); oraz
- b) wszelkie szczegółowe ustalenia dotyczące wykorzystywania takich informacji mające na celu ich ochronę.

Artykuł 6

Rejestracja, przechowywanie, konsultowanie i omawianie informacji niejawnych w Parlamencie Europejskim

1. W przypadku gdy informacje niejawne przekazywane Radzie przez Parlament Europejski są opatrzone klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną:

- a) są one rejestrowane do celów bezpieczeństwa, aby stworzyć zapis ich cyklu życia i zapewnić możliwość ich śledzenia w każdej chwili;
- b) są one przechowywane w zabezpieczonym miejscu spełniającym minimalne standardy bezpieczeństwa fizycznego określone w przepisach bezpieczeństwa Rady i przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego, które muszą być równoważne; oraz
- c) mogą być one udostępniane odnośnym posłom do Parlamentu Europejskiego, urzędnikom Parlamentu Europejskiego i innym pracownikom Parlamentu pracującym dla grup politycznych, o których mowa w art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 4, wyłącznie w zabezpieczonej czytelni w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego. W takim przypadku mają zastosowanie następujące warunki:
  - (i) informacje nie mogą być w żaden sposób kopiowane, na przykład przez wykonywanie fotokopii lub fotografowanie;
  - (ii) nie można sporządzać notatek; oraz
  - (iii) nie wolno wносить do czytelni jakichkolwiek elektronicznych urządzeń komunikacyjnych.

2. Informacje niejawne opatrzone klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED lub klauzulą jej równoważną, przekazywane przez Radę Parlamentowi Europejskiemu, są wykorzystywane i przechowywane zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego, które muszą zapewniać stosowanie w stosunku do tych informacji poziomu ochrony równoważnego poziomowi stosowanemu w Radzie.

Niezależnie od akapitu pierwszego, w okresie 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszego porozumienia informacje niejawne opatrzone klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED lub klauzulą jej równoważną będą wykorzystywane i przechowywane zgodnie z ust. 1. Dostęp do tych informacji regulują art. 4 ust. 4 lit. a) i c) oraz art. 5 ust. 4.

3. Z informacji niejawnych można korzystać wyłącznie w systemach informatyczno-komunikacyjnych, które zostały należycie uznane lub zatwierdzone zgodnie ze standardami równoważnymi ze standardami określonymi w przepisach bezpieczeństwa Rady.

4. W przypadku informacji niejawnych przekazywanych odbiorcom w Parlamencie Europejskim w formie ustnej, poziom ochrony informacji niejawnych musi być równoważny poziomowi ochrony mającemu zastosowanie do informacji przekazywanych w formie pisemnej.

Czwartek, 13 września 2012 r.

5. Niezależnie od ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, informacje opatrzone klauzulą do poziomu CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub klauzulą jej równoważną przekazywane Parlamentowi Europejskiemu przez Radę mogą być omawiane na posiedzeniach utajnionych i z udziałem tylko posłów do Parlamentu Europejskiego oraz tych urzędników Parlamentu Europejskiego i innych pracowników Parlamentu pracujących dla grup politycznych, którym udzielono dostępu do tych informacji zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 4. Zastosowanie mają następujące warunki:

- dokumenty rozdawane są na początku posiedzenia i ponownie zbierane pod koniec tego posiedzenia,
- dokumenty nie mogą być w żaden sposób kopiowane, na przykład przez wykonywanie fotokopii lub fotografowanie,
- nie można sporządzać notatek,
- do pomieszczenia, w którym odbywa się posiedzenie, nie wolno wносить jakichkolwiek elektronicznych urządzeń komunikacyjnych, oraz
- protokół z posiedzenia nie zawiera żadnej wzmianki na temat dyskusji dotyczącej punktu zawierającego informacje niejawne.

6. W przypadku gdy posiedzenia są niezbędne do omówienia informacji opatrzonej klauzulą SECRET UE/EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną, zostaną poczynione szczegółowe ustalenia między Parlamentem Europejskim a Radą odnoszące się do poszczególnych przypadków.

Artykuł 7

Naruszenie bezpieczeństwa, utrata lub narażenie na szwank bezpieczeństwa informacji niejawnych

1. W przypadku udowodnionej lub podejrzewanej utraty lub narażenia na szwank bezpieczeństwa informacji niejawnych przekazanych przez Radę Sekretarz Generalny Parlamentu Europejskiego niezwłocznie informuje o tym Sekretarza Generalnego Rady. Sekretarz Generalny Parlamentu Europejskiego przeprowadza dochodzenie i informuje Sekretarza Generalnego Rady o wynikach dochodzenia oraz o środkach przyjętych w celu niedopuszczenia do ponownego wystąpienia takiego zdarzenia. W przypadku gdy dotyczy ono posła do Parlamentu Europejskiego, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego działa wspólnie z Sekretarzem Generalnym Parlamentu Europejskiego.

2. Każdy poseł Parlamentu Europejskiego odpowiedzialny za naruszenie zasad określonych w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego lub w niniejszym porozumieniu może podlegać środkom i sankcjom zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 152-154 regulaminu Parlamentu Europejskiego.

3. Każdy urzędnik Parlamentu Europejskiego lub inny pracownik Parlamentu pracujący dla grupy politycznej, odpowiedzialny za naruszenie zasad określonych w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego lub w niniejszym porozumieniu może podlegać sankcjom określonym w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowionym rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾.

4. Osoby odpowiedzialne za utratę informacji niejawnych lub za narażenie na szwank ich bezpieczeństwa mogą podlegać postępowaniu dyscyplinarnemu lub sądowemu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi, zasadami i przepisami wykonawczymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Artykuł 8

Przepisy końcowe

1. Obie instytucje, Parlament Europejski i Rada, każda w swoim zakresie, podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wykonywania niniejszego porozumienia. W tym celu obydwie instytucje współpracują, w szczególności poprzez organizowanie wizytacji mających na celu nadzór nad realizacją technicznych aspektów bezpieczeństwa wymaganych na mocy niniejszego porozumienia.
2. Odpowiednie służby Sekretariatu Parlamentu Europejskiego oraz Sekretariatu Generalnego Rady konsultują się ze sobą przed dokonaniem zmian swoich przepisów bezpieczeństwa, w celu zapewnienia zachowania równowagi podstawowych zasad i minimalnych standardów ochrony informacji niejawnych.
3. Informacje niejawne przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu na mocy niniejszego porozumienia po ustaleniu przez Radę, wspólnie z Parlamentem Europejskim, że osiągnięto równowagę podstawowych zasad i minimalnych standardów ochrony informacji niejawnych określonych w przepisach bezpieczeństwa odpowiednio Parlamentu Europejskiego i Rady, z jednej strony, oraz równowagę między poziomem ochrony informacji niejawnych zapewnionym w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i Rady, z drugiej strony.
4. Niniejsze porozumienie może, na wniosek jednej z instytucji, zostać poddane przeglądowi na podstawie doświadczeń zebranych przy jego wykonywaniu.
5. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OŚWIADCZENIA

a) Oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie art. 8 ust. 3

Parlament Europejski i Rada będą współpracować w celu dokonania ustalenia, o którym mowa w art. 8 ust. 3 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia ... (*) między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, przed wejściem w życie tego porozumienia.

b) Oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klauzuli tajności dokumentów

Parlament Europejski i Rada przypominają, że opatrzenie dokumentu zbyt niską lub zbyt wysoką klauzulą tajności podważa wiarygodność przepisów bezpieczeństwa.

Rada w dalszym ciągu będzie zapewniać, aby informacjom pochodzącym z Rady nadawano właściwe klauzule tajności, zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Rady. Rada będzie dokonywać przeglądu poziomu klauzuli tajności każdego dokumentu przed przekazaniem go Parlamentowi Europejskiemu, w szczególności w celu weryfikacji zasadności dalszego stosowania określonej klauzuli tajności.

(*) Data podpisania niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Parlament Europejski zapewni ochronę wszelkich przekazywanych mu informacji niejawnych, na poziomie odpowiednim do poziomu klauzuli tajności takich informacji. W przypadku wniosku Parlamentu Europejskiego o ewentualne obniżenie poziomu klauzuli tajności lub odtajnienie dokumentu niejawnego przekazanego przez Radę, takie obniżenie poziomu klauzuli tajności lub odtajnienie jest możliwe wyłącznie za przednią pisemną zgodą Rady.

c) Oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do informacji niejawnych z zakresu wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Mając na uwadze oświadczenie wysokiej przedstawiciel w sprawie odpowiedzialności politycznej⁽¹⁾, Parlament Europejski i Rada uważają, że przeglądu porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim a Radą dotyczącego dostępu Parlamentu Europejskiego do posiadanych przez Radę informacji sensytywnych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony⁽²⁾ należy dokonać w 2012 r.

Przegląd ten zostanie dokonany z poszanowaniem szczególnej roli Parlamentu Europejskiego w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz z uwzględnieniem doświadczeń zebranych przy wykonywaniu zarówno porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia ... (*) między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, jak i wspomnianego powyżej porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 listopada 2002 r.

Do czasu zakończenia przeglądu, w przypadku postanowienia przez Radę o udzieleniu Parlamentowi Europejskiemu dostępu do posiadanych przez Radę informacji niejawnych w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Rada postępuje w sposób opisany w motywie 7 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia ... (*) między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, oraz zgodnie z ust. 2 oświadczenia wysokiej przedstawiciel, o którym mowa powyżej.

Parlament Europejski i Rada zgadzają się, że przy realizacji niniejszego oświadczenia zostaną należycie uwzględnione wyjątkowy charakter i szczególnie sensytywna treść informacji z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

d) Oświadczenie Rady w sprawie dokumentów niejawnych Rady

Rada potwierdza, że porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia ... (*) między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, nie ma zastosowania do jawnych dokumentów wewnętrznych Rady (na przykład oznaczanych jako „LIMITE”).

e) Oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie informacji niejawnych posiadanych przez Komisję

Parlament Europejski podkreśla, że informacje niejawne, których wytwórcą jest Komisja Europejska lub które są przekazywane przez Komisję Europejską Parlamentowi Europejskiemu, są przekazywane i wykorzystywane zgodnie z przepisami określonymi w Porozumieniu ramowym z dnia 20 października 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 z 30.11.2002 s. 1.

^(*) Data podpisania niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego.

⁽³⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

Wtorek, 11 września 2012 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji: wniosek Danii - EGF/2011/008 DK/Odense Steel Shipyard

P7_TA(2012)0304

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek Danii EGF/2011/008 DK/Odense Steel Shipyard) (COM(2012)0272 – C7-0131/2012 – 2012/2110(BUD))

(2013/C 353 E/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0272 – C7-0131/2012),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ (PMI z dnia 17 maja 2006 r.), w szczególności jego pkt 28,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie EFG),
- uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 28 PMI z dnia 17 maja 2006 r.,
- uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0232/2012),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opracowała odpowiednie instrumenty legislacyjne i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami istotnych zmian w strukturze światowego handlu oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- B. mając na uwadze, że zakres zastosowania EFG został rozszerzony na wnioski przedłożone po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje pomoc dla pracowników, których zwolnienie było bezpośrednim skutkiem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego;
- C. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojednawczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu PMI z dnia 17 maja 2006 r. w odniesieniu do przyjmowania decyzji o uruchomieniu EFG;
- D. mając na uwadze, że Dania wniosła o pomoc w związku z 981 zwolnieniami (550 zwolnionych pracowników ma zostać objętych pomocą), do których doszło w głównym przedsiębiorstwie Odense Steel Shipyard oraz u czterech dostawców i producentów niższego szczebla w Danii w czteromiesięcznym okresie odniesienia;
- E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG;
1. zgadza się z Komisją, że warunki wymienione w art. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Dania ma prawo do pomocy finansowej na mocy tego rozporządzenia;
  2. odnotowuje, że władze Danii przedłożyły wniosek o wkład finansowy z EFG w dniu 28 października 2011 r., a Komisja przedstawiła ocenę tego wniosku w dniu 6 czerwca 2012 r.; wzywa Komisję do przyspieszenia procesu dokonywania ocen, zwłaszcza w przypadku wniosków dotyczących sektorów, w których EFG był już kilkakrotnie wykorzystywany;
  3. zwraca uwagę, że bezpośrednie straty w przedsiębiorstwie Odense Steel Shipyard objęte dwoma wnioskami o wsparcie z EFG (omawiany wniosek i wniosek EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard⁽¹⁾) stanowią około 2 % lokalnej siły roboczej oraz że wraz z pośrednią utratą miejsc pracy zamknięcie stoczni uważane jest za poważny kryzys w gospodarce regionalnej;
  4. zwraca uwagę, że władze Danii poinformowały, iż według ich oceny jedynie 550 spośród 981 zwolnionych pracowników zdecydowało się na skorzystanie z proponowanych środków, natomiast pozostali decydują się przejść na emeryturę lub sami szukają nowej pracy; wzywa władze Danii do wykorzystania w pełni potencjału pomocy z EFG;
  5. odnotowuje, że według rocznego sprawozdania 2010-2011⁽²⁾ Związku Europejskich Zrzeszeń Stoczni (CESA) liczebność siły roboczej w europejskim przemyśle stoczniowym spadła o 23 % w ciągu ostatnich trzech lat – ze 148 792 osób w 2007 r. do 114 491 osób w 2010 r.; odnotowuje, że w ostatnich trzech latach już trzykrotnie uruchomiono wsparcie z EFG dla przemysłu stoczniowego (EGF/2010/001 DK/Nordjylland⁽³⁾), EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznań⁽⁴⁾ oraz EGF/2010/025 DK/Odense Steel Shipyard);
  6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że władze samorządowe miast Odense i Kerteminde, których zwolnienia w stoczni Odense Steel Shipyard dotknęły w największym stopniu, były ściśle zaangażowane w przygotowanie wniosku, który stanowi część strategii na rzecz nowych możliwości pobudzenia wzrostu gospodarczego w regionie, opracowanej przez grupę zainteresowanych stron na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym po ogłoszeniu zamknięcia stoczni w 2009 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2011, s. 52.

⁽²⁾ http://www.cesa.eu/presentation/publication/CESA_AR_2010_2011/pdf/CESA%20AR%202010-2011.pdf.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 4.11.2010, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 342 z 28.12.2010, s. 19.

Wtorek, 11 września 2012 r.

7. docenia to, że aby zapewnić pracownikom szybkie wsparcie, duńskie władze postanowiły rozpocząć wdrażanie środków jeszcze przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o przyznaniu pomocy z EFG na zaproponowany skoordynowany pakiet;

8. zwraca uwagę, że władze Danii proponują stosunkowo drogi skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług (11 737 EUR ze środków wsparcia EFG na jednego pracownika); z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że pakiet obejmuje dodatkowe i innowacyjne środki w porównaniu z tym, co zazwyczaj oferują biura pośrednictwa pracy, oraz że są one pomyślane w taki sposób, aby stanowić pomoc dla wysoko wykwalifikowanych pracowników w obliczu trudnych warunków na rynku pracy;

9. przypomina, jak ważne jest zwiększenie szans wszystkich pracowników na zatrudnienie przez odpowiednie szkolenia oraz uznanie ich umiejętności i kompetencji zdobytych w trakcie kariery zawodowej; oczekuje, że szkolenia oferowane w ramach skoordynowanego pakietu będą dostosowane nie tylko do potrzeb zwolnionych pracowników, ale również do aktualnej sytuacji gospodarczej;

10. odnotowuje, że docelową grupę stanowią pracownicy posiadający już wysokie kwalifikacje, ale w dziedzinie, w której szanse na zatrudnienie w przyszłości są małe; z tego względu zaproponowane dla nich środki będą bardziej kosztowne niż środki, które zostałyby podjęte w przypadku innych pracowników objętych masowymi zwolnieniami, które często dotyczą osób o raczej niskich kwalifikacjach;

11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług oferuje również zachęty i kursy w zakresie rozpoczęcia działalności gospodarczej, przewidziane dla dziesięciu pracowników (w tym również jedną pożyczkę na rozpoczęcie działalności w wysokości 26 000 EUR);

12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że grupa składająca się z zainteresowanych stron na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym omówiła i sformułowała strategię na rzecz nowych szans na wzrost gospodarczy w regionie Odense, oraz że na podstawie tej strategii zdecydowano o środkach szkoleniowych przewidzianych we wniosku;

13. zwraca jednak uwagę na proponowaną dietę dzienną w wysokości 103 EUR na pracownika za każdy dzień aktywnego udziału w odpowiednich środkach oraz na fakt, że kwota przewidziana na te diety stanowi ponad jedną trzecią całkowitych kosztów pakietu; przypomina, że wsparcie ze środków EFG należy przeznaczać przede wszystkim na poszukiwanie zatrudnienia i programy szkoleniowe, a nie bezpośrednio na diety, za które na mocy przepisów krajowych odpowiadają państwa członkowskie;

14. z zadowoleniem przyjmuje podkreślenie znaczenia nowych obszarów potencjalnego wzrostu i rozwoju w gospodarce regionalnej, jak technologie energetyczne, robotyka i technologie w dziedzinie opieki socjalnej, które są zgodne z założeniami strategii lizbońskiej w zakresie silnej europejskiej konkurencyjności, jak również z celami strategii „Europa 2020” dotyczącymi inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu;

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wsparcie ze środków EFG jest w tym przypadku koordynowane przez nowo powołany sekretariat EFG w gminie Odense, że specjalnie w tym celu utworzono stronę internetową oraz że planuje się dwie konferencje w celu propagowania skutków owych dwóch wniosków o pomoc z EFG;

16. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych działań na rzecz poprawy przepisów proceduralnych i budżetowych celem szybszego uruchamiania EFG; docenia wprowadzoną przez Komisję w następstwie wniosku Parlamentu o przyspieszenie uwalniania dotacji ulepszoną procedurę, mającą na celu przedstawianie władzy budżetowej oceny Komisji dotyczącej kwalifikowalności wniosku o wsparcie z EFG równocześnie z wnioskiem o jego uruchomienie; wyraża nadzieję, że dalsze usprawnienia procedury zostaną uwzględnione w nowym rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) oraz że uda się osiągnąć większą skuteczność, przejrzystość i rozpoznawalność EFG;

Wtorek, 11 września 2012 r.

17. przypomina, że instytucje zobowiązane są do zagwarantowania sprawnej i szybkiej procedury przyjmowania decyzji w sprawie uruchomienia EFG, zapewniając jednorazowe, ograniczone w czasie indywidualne wsparcie mające na celu pomoc pracownikom zwolnionym w wyniku globalizacji oraz kryzysu finansowego i gospodarczego; podkreśla rolę, jaką EFG może odegrać w powrocie zwolnionych pracowników na rynek pracy;
18. ubolewa, że mimo kilku pozytywnie rozpatrzonych wniosków Danii o uruchomienie środków z EFG zarówno w oparciu o kryteria handlowe, jak i kryteria dotyczące kryzysu, Dania należy do krajów kwestionujących zasadność istnienia EFG po 2013 r., blokujących przedłużenie odstępstwa związanego z kryzysem oraz dążących do obniżenia przydziału środków finansowych dla Komisji z przeznaczeniem na pomoc techniczną dla EFG w 2012 r.;
19. podkreśla, że zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie EFG należy zadbać o to, aby EFG wspierał powrót na rynek pracy zwolnionych pracowników; ponadto podkreśla, że pomoc z EFG może współfinansować jedynie aktywne działania na rynku pracy prowadzące do długotrwałego zatrudnienia; ponownie podkreśla, że wsparcie z EFG nie zastępuje działań, za podjęcie których – na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani środków restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów; ubolewa nad faktem, że EFG może zachęcać przedsiębiorstwa do zastępowania siły roboczej zatrudnionej na umowy pracownikami zatrudnianymi krótkoterminowo i na bardziej elastycznych warunkach;
20. odnotowuje, że informacje na temat skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, które mają być finansowane z EFG, obejmują dane na temat jego komplementarności z działaniami finansowanymi z funduszy strukturalnych; ponownie wzywa Komisję do przedstawiania analizy porównawczej tych danych w sprawozdaniach rocznych w celu zapewnienia całkowitego przestrzegania obowiązujących przepisów i zapobiegania powielaniu usług finansowanych przez Unię;
21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w następstwie ponawianych wniosków Parlamentu, w budżecie na rok 2012 uwidocznione są środki na płatności w wysokości 50 000 000 EUR w pozycji budżetowej EFG 04 05 01; przypomina, że EFG stworzono jako osobny specjalny instrument z własnymi celami i terminami i że w związku z tym ma on prawo do własnych środków, co pozwoli uniknąć przesunięć z innych linii budżetowych, jak miało to miejsce w przeszłości i co mogłoby zaszkodzić realizacji celów politycznych EFG;
22. wyraża ubolewanie z powodu decyzji Rady o zablokowaniu przedłużenia odstępstwa związanego z kryzysem, które oprócz pracowników tracących pracę z powodu zmian strukturalnych w handlu światowym pozwalało na objęcie pomocą finansową również pracowników zwalnianych w wyniku obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego, a także na podwyższenie stopy współfinansowania przez UE do wartości 65 % kosztów programu w przypadku wniosków złożonych po dniu 31 grudnia 2011 r., oraz wzywa Radę do bezzwłocznego przywrócenia tego środka;
23. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

Wtorek, 11 września 2012 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek Danii EGF/2011/008 DK/Odense Steel Shipyard)

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji 2012/537/UE.)

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji: wniosek Hiszpanii - EGF/2011/017 ES/Aragon

P7_TA(2012)0305

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek Hiszpanii EGF/2011/017 ES/Aragón Construction) (COM(2012)0290 – C7-0150/2012 – 2012/2121(BUD))

(2013/C 353 E/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0290 – C7-0150/2012),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾ (PMI z dnia 17 maja 2006 r.), w szczególności jego pkt 28,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie EFG),
- uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 28 PMI z dnia 17 maja 2006 r.,
- uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0233/2012),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opracowała odpowiednie instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami poważnych zmian strukturalnych w handlu światowym oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy;
- B. mając na uwadze, że zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje pomoc dla pracowników, których zwolnienie było bezpośrednim skutkiem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- C. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojednawczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu EFG;
- D. mając na uwadze, że Hiszpania wystąpiła o pomoc w związku z 836 zwolnieniami – z czego 320 ma zostać objętych pomocą – do których doszło w 377 przedsiębiorstwach prowadzących działalność w dziale 41 według klasyfikacji NACE Rev. 2 („Roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków”) (1) w regionie według klasyfikacji NUTS II autonomicznej wspólnoty Aragonii (ES24) w Hiszpanii;
- E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG;
1. zgadza się z Komisją, że warunki przewidziane w art. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Hiszpania ma prawo do pomocy finansowej na mocy wspomnianego rozporządzenia;
  2. odnotowuje, że w dniu 28 grudnia 2011 r. władze Hiszpanii przedłożyły wniosek o wkład finansowy z EFG, a w dniu 18 czerwca 2012 r. Komisja przedstawiła ocenę tego wniosku; z zadowoleniem stwierdza, że Hiszpania przeprowadziła ocenę i dostarczyła dodatkowych informacji szybko i precyzyjnie;
  3. zauważa, że bezrobocie w Aragonii drastycznie wzrosło i że na koniec 2011 r. liczba pracowników zarejestrowanych w publicznych urzędach pracy wynosiła blisko 100 000, z czego 15 % stanowili pracownicy zwolnieni w sektorze budowlanym;
  4. zwraca uwagę, że region Aragonii był już poważnie dotknięty masowymi zwolnieniami, i wyraża zadowolenie, że region ten postanowił skorzystać ze wsparcia z EFG, by uporać się z kwestią tych zwolnień; Hiszpania złożyła poprzednio dwa wnioski o pomoc z EFG dla regionu Aragonii: EGF/2008/004 ES Kastylija-León i Aragonia (1 082 zwolnienia w przemyśle samochodowym, z czego 594 miały miejsce w Aragonii) (2) oraz EGF/2010/016 ES Aragón Retail trade(1 154 zwolnienia w sektorze detalicznym) (3); wyraża zadowolenie, że region korzysta z wcześniejszych doświadczeń związanych z EFG i szybko udziela pomocy pracownikom w kilku sektorach; jest głęboko przekonany, że przewidywana pomoc z EFG może dodatkowo przyczynić się do zapobiegania ryzyku wyludnienia w regionie Aragonii (obecnie zamieszkiwanym przez 3-54 mieszkańców na km²) poprzez skuteczne zachęcanie ludności do pozostania na tym obszarze;
  5. przyjmuje do wiadomości podaną przez władze hiszpańskie informację, że w ich ocenie w oparciu o doświadczenia z poprzednich wniosków w sprawie EFG na skorzystanie z omawianego środka zdecyduje się jedynie 320 pracowników przewidzianych do objęcia wsparciem z EFG; wzywa władze Hiszpanii do pełnego wykorzystywania potencjału wsparcia udzielanego w ramach EFG;
  6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom, hiszpańskie władze postanowiły rozpocząć wdrażanie środków jeszcze przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o przyznaniu z EFG pomocy na zaproponowany skoordynowany pakiet;

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

(2) Dz.U. C 212 E z 05.08.10, s. 165.

(3) Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 157.

Wtorek, 11 września 2012 r.

7. przypomina, jak ważne jest zwiększanie szans wszystkich pracowników na zatrudnienie przez odpowiednio dostosowane szkolenia oraz uznawanie umiejętności i kompetencji zdobytych w trakcie całego życia zawodowego; oczekuje, że szkolenia oferowane w ramach skoordynowanego pakietu będą dostosowane do potrzeb nie tylko zwolnionych pracowników, lecz także ich otoczenia biznesowego;

8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przeprowadzono konsultacje z odpowiednimi partnerami społecznymi w sprawie wniosku o pomoc z EFG oraz zawartości pakietu zindywidualizowanych usług, które są przewidziane dla pracowników w celu lepszego dopasowania popytu i podaży na rynku pracy;

9. z zadowoleniem przyjmuje w szczególności szkolenie dostosowane do określonych potrzeb lokalnych przedsiębiorstw, które z kolei podejmą się zatrudnić niektórych pracowników uczęszczających na ten kurs;

10. podkreśla, że trzeba wyciągnąć wnioski z przygotowania i realizacji niniejszego wniosku oraz innych wniosków dotyczących masowych zwolnień w wielu małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP) w jednym sektorze, w szczególności w zakresie kwalifikowalności osób prowadzących działalność na własny rachunek i właścicieli MŚP do wsparcia z EFG na mocy przyszłego rozporządzenia, a także w zakresie wprowadzanych przez regiony i państwa członkowskie rozwiązań służących szybkiemu sporządzaniu wniosków sektorowych obejmujących dużą liczbę przedsiębiorstw;

11. zauważa, że środki wspierające przedsiębiorczość są przewidziane tylko dla 20 pracowników; ma nadzieję, że władze hiszpańskie będą promować przedsiębiorczość i będą w stanie odpowiednio dostosować skoordynowany pakiet usług w przypadku zwiększenia zainteresowania tego rodzaju środkami;

12. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych działań na rzecz poprawy przepisów proceduralnych i budżetowych celem szybszego uruchamiania EFG; docenia ulepszoną procedurę wprowadzoną przez Komisję w następstwie wniosku Parlamentu o przyspieszenie uwalniania dotacji, mającą na celu przedstawianie władzy budżetowej oceny Komisji dotyczącej kwalifikowalności wniosku w sprawie pomocy z EFG równocześnie z wnioskiem o jego uruchomienie; wyraża nadzieję, że w nowym rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) zostaną uwzględnione dalsze usprawnienia procedury oraz że uda się osiągnąć większą skuteczność, przejrzystość i widoczność EFG;

13. zauważa, że skoordynowany pakiet przewiduje kilka zachęt do uczestnictwa w przyjętych środkach, mianowicie: dodatek na poszukiwanie pracy w wysokości 300 EUR (ryczałt), a także dodatek w ramach programu zwolnień monitorowanych w wysokości 200 EUR oraz 400 EUR dla samozatrudnionych, wypłacane co miesiąc przez maksymalnie trzy miesiące; przypomina, że wsparcie z EFG należy przede wszystkim przeznaczać na szkolenia i poszukiwanie pracy, jak również na programy szkoleniowe, a nie powinno się ono przyczyniać bezpośrednio do zasiłków dla bezrobotnych, za które odpowiedzialne są instytucje krajowe;

14. przypomina, że instytucje zobowiązane są do zapewnienia sprawnej i szybkiej procedury przyjęcia decyzji w sprawie uruchomienia EFG, zapewniając jednorazowe, ograniczone w czasie indywidualne wsparcie mające pomóc pracownikom zwolnionym w wyniku globalizacji oraz kryzysu finansowego i gospodarczego; podkreśla rolę, jaką EFG może odegrać w powrocie zwolnionych pracowników na rynek pracy;

15. zauważa, że omawiany przypadek odzwierciedla krajobraz społeczny i gospodarczy tego konkretnego regionu, który w przyszłości mógłby zostać uwzględniony przez objęcie zakresem EFG również osób samozatrudnionych (w wersji zaproponowanej przez Komisję we wniosku w sprawie EFG na lata 2014–2020);

Wtorek, 11 września 2012 r.

16. podkreśla, że zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie EFG należy zadbać o to, aby EFG wspierał powrót na rynek pracy poszczególnych zwolnionych pracowników; ponadto podkreśla, że pomoc z EFG może współfinansować jedynie aktywne środki na rynku pracy prowadzące do długotrwałego zatrudnienia; ponownie podkreśla, że wsparcie z EFG nie może zastępować działań, za podjęcie których – na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani też środków restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów; ubolewa nad faktem, że EFG może stanowić dla przedsiębiorstw zachętę do zastępowania siły roboczej zatrudnionej na umowy pracownikami zatrudnianymi na bardziej elastycznych warunkach i krótkoterminowo;
17. odnotowuje, że informacje na temat skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, które mają być finansowane z EFG, obejmują dane na temat jego komplementarności z działaniami finansowanymi z funduszy strukturalnych; ponownie wzywa Komisję do przedstawiania analizy porównawczej tych danych w sprawozdaniach rocznych w celu zapewnienia pełnego przestrzegania obowiązujących przepisów i zapobiegania powielaniu usług finansowanych przez Unię;
18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w następstwie ponawianych wniosków Parlamentu w budżecie na rok 2012 ujęto środki na płatności w wysokości 50 000 000 EUR w linii budżetowej EFG 04 05 01; przypomina, że EFG stworzono jako odrębny szczególny instrument z własnymi celami i terminami i że w związku z tym ma on prawo do własnych środków, co pozwoli uniknąć przesunięć z innych linii budżetowych, jak to miało miejsce w przeszłości, i co mogłoby być ze szkodą dla realizacji celów politycznych EFG;
19. wyraża ubolewanie z powodu decyzji Rady o zablokowaniu przedłużenia odstępstwa związanego z kryzysem, które oprócz osób tracących pracę z powodu zmian w kierunkach światowego handlu pozwalało na objęcie pomocą finansową również pracowników zwalnianych w wyniku obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego, a także na podwyższenie stopy współfinansowania przez Unię do wysokości 65 % kosztów programu w przypadku wniosków złożonych po terminie przypadającym w dniu 31 grudnia 2011 r., oraz wzywa Radę do niezwłocznego ponownego wprowadzenia tego środka;
20. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2011/017 ES/Aragón Construction z Hiszpanii)

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji 2012/536/UE.)

Wtorek, 11 września 2012 r.

Efektywność energetyczna ***I

P7_TA(2012)0306

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej oraz uchylającej dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE (COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))

(2013/C 353 E/28)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2011)0370),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0168/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną przez parlament Szwecji w ramach Protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zawierającą stwierdzenie, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 października 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 14 grudnia 2011 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 27 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 TFUE,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0265/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu europejskiego, Rady i Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
  3. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Komisji załączone do niniejszej rezolucji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 134.

⁽²⁾ Dz.U. C 54 z 23.2.2012, s. 49.

Wtorek, 11 września 2012 r.

4. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0172

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2012/27/UE.)

Załącznik do rezolucji legislacyjnej

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie wzorcowej roli ich budynków w kontekście dyrektywy o efektywności energetycznej

Parlament Europejski, Rada i Komisja oświadczają, że w związku z dużym wyeksponowaniem ich budynków i wiodącą rolą, jaką instytucje te powinny odgrywać w odniesieniu do charakterystyki energetycznej ich budynków, podejmą się one – bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów budżetowych i przepisów dotyczących zamówień – stosowania do budynków stanowiących ich własność i przez nie zajmowanych tych samych wymogów, co wymogi dotyczące budynków instytucji rządowych państw członkowskich na mocy art. 4 i 5 dyrektywy 2012/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej oraz uchylającej dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE.

Oświadczenie Komisji w odniesieniu do audytów energetycznych

Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa (COM(2012)0209 final z 8 maja 2012 r.) Komisja stwierdziła, że wytyczne unijne w sprawie pomocy państwa dla ochrony środowiska są jednym z instrumentów, które mogą przyczynić się do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz wzrostu gospodarczego i jej celów oraz które mogą zostać poddane przeglądowi do końca 2013 r. W tym kontekście Komisja będzie mogła sprawdzić, czy przyszłe zasady w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska nadal w optymalny sposób propagują zrównoważony wzrost, między innymi przez propagowanie efektywności energetycznej zgodnie z celami przedmiotowej dyrektywy.

Oświadczenie Komisji w odniesieniu do EU ETS

W świetle potrzeby utrzymania zachęt w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Komisja podejmuje się:

- pilnie przedstawić pierwsze sprawozdanie na mocy art. 10 ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE w sprawie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla wraz z przeglądem harmonogramu aukcji w fazie III;
  - przeanalizować w tym sprawozdaniu warianty działania – w tym między innymi stałe zmniejszenie puli uprawnień o niezbędną ilość – z myślą o jak najszybszym przyjęciu dalszych stosownych środków strukturalnych mających wzmocnić ETS w fazie III i zwiększyć jego skuteczność.
-

Wtorek, 11 września 2012 r.

Normalizacja europejska ***I

P7_TA(2012)0311

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2011)0315 – C7-0150/2011 – 2011/0150(COD))

(2013/C 353 E/29)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2011)0315),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0150/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 września 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 6 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, jak również Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0069/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 376 z 22.12.2011, s. 69.

Wtorek, 11 września 2012 r.

P7_TC1-COD(2011)0150

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniającego dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylającego decyzję 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.)

Elektroniczna identyfikacja bydła ***I

P7_TA(2012)0312

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 11 września 2012 r. do zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i skreślającego przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny (COM(2012)0162 – C7-0114/2012 – 2011/0229(COD))⁽¹⁾

(2013/C 353 E/30)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Tytuł**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i **skreślające przepisy dotyczące dobrowolnego** etykietowania wołowiny

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i etykietowania wołowiny

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 4 preambuły**

(4) Prześledzenie pochodzenia wołowiny poprzez identyfikację i rejestrację jest warunkiem wstępnym określania pochodzenia na etykiecie w całym łańcuchu żywnościowym, **co pozwala na zapewnienie ochrony** konsumentów i zdrowia publicznego.

(4) Prześledzenie pochodzenia wołowiny poprzez identyfikację i rejestrację jest warunkiem wstępnym określania pochodzenia na etykiecie w całym łańcuchu żywnościowym. **Środki te zapewniają ochronę** konsumentów i zdrowia publicznego **oraz sprzyjają zwiększeniu zaufania konsumentów.**

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 6 preambuły**

(6) Stosowanie systemów identyfikacji elektronicznej mogłoby usprawnić procesy dotyczące identyfikowalności dzięki automatycznemu i dokładniejszemu odczytowi i zapisowi

(6) Stosowanie systemów identyfikacji elektronicznej mogłoby usprawnić procesy dotyczące identyfikowalności dzięki automatycznemu i dokładniejszemu odczytowi i zapisowi

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7- 0199/2012).

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

w rejestrze gospodarstwa. Umożliwiłoby ono również automatyczne zgłaszanie przemieszczeń zwierząt do skomputeryzowanej bazy danych, a tym samym zwiększenie szybkości działania, wiarygodności i dokładności systemu.

w rejestrze gospodarstwa. Umożliwiłoby ono również automatyczne zgłaszanie przemieszczeń zwierząt do skomputeryzowanej bazy danych, a tym samym zwiększenie szybkości działania, wiarygodności i dokładności systemu. **Poprawiłoby zarządzanie płatnościami bezpośrednimi wypłacanymi rolnikom na każde zwierzę hodowlane dzięki lepszym kontrolom i zmniejszonemu ryzyku błędów w płatnościach.**

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 7 preambuły

(7) Systemy identyfikacji elektronicznej z zastosowaniem identyfikacji radiowej znacznie ulepszono w ciągu ostatnich dziesięciu lat. Technologia ta umożliwia szybszy i dokładniejszy odczyt indywidualnych kodów identyfikacyjnych zwierząt bezpośrednio w systemach przetwarzania danych, co powoduje skrócenie czasu potrzebnego na wykrycie potencjalnie zakaźnych zwierząt lub zakażonej żywności, przy obniżeniu kosztów pracy związanych z odczytem ręcznym, ale jednoczesnym zwiększeniu kosztów wyposażenia.

(7) Systemy identyfikacji elektronicznej z zastosowaniem identyfikacji radiowej znacznie ulepszono w ciągu ostatnich dziesięciu lat, **choć nadal konieczne jest stosowanie norm Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej ISO, a systemy te należy przetestować w przypadku bydła.** Technologia ta umożliwia szybszy i dokładniejszy odczyt indywidualnych kodów identyfikacyjnych zwierząt bezpośrednio w systemach przetwarzania danych, co powoduje skrócenie czasu potrzebnego na wykrycie potencjalnie zakaźnych zwierząt lub zakażonej żywności, **co z kolei prowadzi do usprawnienia baz danych i zwiększenia możliwości szybkiej reakcji w przypadku wystąpienia ognisk choroby,** przy obniżeniu kosztów pracy związanych z odczytem ręcznym, ale jednoczesnym zwiększeniu kosztów wyposażenia. **W przypadku wadliwego funkcjonowania identyfikacji elektronicznej, awaria techniczna nie może pociągać za sobą kar pieniężnych nakładanych na rolników.**

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 9 preambuły

(9) Biorąc pod uwagę obecny stopień rozwoju technologicznego systemu elektronicznej identyfikacji bydła, kilka państw członkowskich podjęło decyzję o dobrowolnym rozpoczęciu wdrażania tego systemu w odniesieniu do bydła. Inicjatywy te mogą prowadzić do stworzenia różnych systemów w poszczególnych państwach członkowskich lub przez zainteresowane strony.

(9) Biorąc pod uwagę obecny stopień rozwoju technologicznego systemu elektronicznej identyfikacji bydła, kilka państw członkowskich podjęło decyzję o dobrowolnym rozpoczęciu wdrażania tego systemu w odniesieniu do bydła. Inicjatywy te mogą prowadzić do stworzenia różnych systemów w poszczególnych państwach członkowskich lub przez zainteresowane strony. Utrudniłoby to późniejszą harmonizację norm technicznych w Unii. **Należy zadbać o to, by systemy stosowane w państwach członkowskich były interoperacyjne i zgodne z normami ISO.**

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 16 preambuły

(16) Wprowadzenie obowiązku stosowania systemu identyfikacji elektronicznej w całej Unii może mieć negatywny wpływ ekonomiczny na niektóre podmioty gospodarcze. W związku z tym **w zakresie wprowadzania identyfikacji elektronicznej należy ustanowić system oparty na zasadzie dobrowolności. W ramach takiego systemu identyfikację elektroniczną wybieraliby posiadacze zwierząt, którzy mogliby czerpać z tego bezpośrednio korzyści ekonomiczne.**

(16) Wprowadzenie obowiązku stosowania systemu identyfikacji elektronicznej w całej Unii może mieć negatywny wpływ ekonomiczny na niektóre podmioty gospodarcze. **Ponadto istnieją praktyczne przeszkody, które nadal zakłócają skuteczne działanie systemu identyfikacji elektronicznej, w szczególności w zakresie dokładności technologii. Doświadczenia wynikające ze stosowania obowiązkowej elektronicznej identyfikacji małych przeżuwaczy pokazują, że z powodu wadliwej technologii i trudności praktycznych często niemożliwe jest osiągnięcie stuprocentowej dokładności.** W związku z tym należy ustanowić system oparty na zasadzie dobrowolności. **Taki system umożliwiłby wybór identyfikacji elektronicznej wyłącznie przez tych posiadaczy zwierząt, którzy mieliby szanse czerpać z tego w krótkim czasie korzyści ekonomiczne.**

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 17 preambuły**

(17) W państwach członkowskich istnieją bardzo różne systemy gospodarskie, praktyki gospodarki rolnej i sposoby organizacji sektora. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia na swoich terytoriach obowiązku stosowania identyfikacji elektronicznej, *tylko jeżeli uznają to za stosowne, po rozważeniu wszystkich powyższych czynników.*

(17) W państwach członkowskich istnieją bardzo różne systemy gospodarskie, praktyki gospodarki rolnej i sposoby organizacji sektora. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia na swoich terytoriach obowiązku stosowania identyfikacji elektronicznej *wyłącznie w razie, gdy uznają to za stosowne, po rozważeniu wszystkich powyższych czynników, w tym wszelkich negatywnych następstw dla drobnych rolników, i zasięgnięciu opinii organizacji reprezentujących sektor wołowy.*

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 18 preambuły**

(18) Zwierzęta *wprowadzane* na terytorium Unii z państw trzecich powinny być objęte takimi samymi wymogami w zakresie identyfikacji, jakie mają zastosowanie do zwierząt urodzonych na terytorium Unii.

(18) Zwierzęta **i mięso** dostarczane na terytorium Unii z państw trzecich powinny być objęte takimi samymi wymogami w zakresie identyfikacji **i identyfikowalności**, jakie mają zastosowanie do zwierząt urodzonych na terytorium Unii.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 19 preambuły**

(19) W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 przewidziano, że właściwy organ wydaje paszport dla każdego zwierzęcia, które podlega identyfikacji zgodnie z tym rozporządzeniem. Stanowi to dla państw członkowskich znaczne obciążenie administracyjne. Skomputeryzowane bazy danych ustanowione przez państwa członkowskie w wystarczającym stopniu **zapewniają** identyfikowalność przemieszczeń bydła na ich terytoriach krajowych. W związku z tym paszporty powinno się wydawać wyłącznie dla zwierząt przeznaczonych na handel wewnątrz Unii. Gdy wymiana danych między krajowymi skomputeryzowanymi bazami danych zostanie uruchomiona, wymóg dotyczący wydawania takich paszportów nie powinien mieć dłużej zastosowania do zwierząt przeznaczonych na handel wewnątrz Unii.

(19) W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 przewidziano, że właściwy organ wydaje paszport dla każdego zwierzęcia, które podlega identyfikacji zgodnie z tym rozporządzeniem. Stanowi to dla państw członkowskich znaczne obciążenie administracyjne. Skomputeryzowane bazy danych ustanowione przez państwa członkowskie **powinny** w wystarczającym stopniu **zapewnić** identyfikowalność przemieszczeń bydła na ich terytoriach krajowych. W związku z tym paszporty powinno się wydawać wyłącznie dla zwierząt przeznaczonych na handel wewnątrz Unii. Gdy wymiana danych między krajowymi skomputeryzowanymi bazami danych zostanie uruchomiona, wymóg dotyczący wydawania takich paszportów nie powinien mieć dłużej zastosowania do zwierząt przeznaczonych na handel wewnątrz Unii.

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 19 a preambuły (nowy)**

(19a) *Dotychczas nie przyjęto szczegółowego ustawodawstwa dotyczącego klonowania. Niemniej z sondaży opinii publicznej wynika, że ta kwestia budzi wielkie zainteresowanie Europejczyków. Należy zatem zapewnić, aby wołowina pochodząca ze zwierząt sklonowanych lub ich potomstwa była jako taka oznakowana.*

Poprawka 12**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 20 preambuły**

(20) W tytule II sekcja II rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 określono zasady dotyczące dobrowolnego systemu etykietowania wołowiny, zgodnie z którymi właściwy organ państwa

(20) W tytule II sekcja II rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 określono zasady dotyczące dobrowolnego systemu etykietowania wołowiny, zgodnie z którymi właściwy organ państwa

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

członkowskiego zatwierdza niektóre wykazy informacji umieszczanych na opakowaniach. **Obciążenie administracyjne i koszty ponoszone przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze w związku ze stosowaniem tego systemu nie są proporcjonalne do korzyści wynikających z jego stosowania. W związku z tym wspomnianą sekcję należy skreślić.**

członkowskiego zatwierdza niektóre wykazy informacji umieszczanych na opakowaniach. **Z uwagi na rozwój sektora wołowiny od momentu przyjęcia tego rozporządzenia konieczny jest przegląd systemu etykietowania wołowiny. Ponieważ system dobrowolnego etykietowania wołowiny nie jest ani skuteczny ani przydatny, powinien on zostać zniesiony, co nie oznacza negowania prawa podmiotów do informowania konsumentów za pomocą dobrowolnego etykietowania. W konsekwencji, podobnie jak w przypadku innych rodzajów mięsa, informacje wykraczające poza obowiązkowe etykietowanie – to jest w tym konkretnym przypadku poza elementy określone w art. 13 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 – i będące niezwykle istotne dla konsumentów i rolników, na przykład dotyczące rasy, paszy i hodowli, będą musiały być zgodne z przepisami obowiązującego prawodawstwa horyzontalnego, w tym z rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności⁽¹⁾. Ponadto przeciwwagą dla jego zniesienia stanowi sformułowanie w niniejszym rozporządzeniu ogólnych zasad gwarantujących ochronę konsumentów.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

Poprawka 14 oraz 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 22 preambuły

(22) W celu zapewnienia stosowania przepisów niezbędnych do właściwego funkcjonowania systemów identyfikacji, rejestracji i identyfikowalności bydła i wołowiny uprawnienia w zakresie przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji zgodnie z wymogami dotyczącymi alternatywnych środków identyfikacji bydła, szczególnych okoliczności, w których państwa członkowskie mogą przedłużać terminy stosowania środków identyfikacji, danych wymienianych między skomputeryzowanymi bazami danych państw członkowskich, terminów dotyczących niektórych obowiązków w zakresie informowania, wymogów dotyczących środków identyfikacji, informacji umieszczanych w paszportach i w indywidualnych rejestrach prowadzonych w każdym gospodarstwie, minimalnego poziomu kontroli urzędowych, identyfikacji i rejestracji przemieszczeń bydła **latem na pastwiska położone w różnych rejonach górskich**, zasad dotyczących etykietowania niektórych produktów, które powinny być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, definicji mielonego mięsa wołowego, okrawków mięsa wołowego lub siekanego mięsa wołowego, **szczegółowych informacji, które można umieszczać na etykietach, przepisów dotyczących etykietowania związanych z uproszczeniem informacji na temat pochodzenia**, maksymalnego rozmiaru i składu niektórych grup zwierząt oraz procedur zatwierdzania związanych z warunkami dotyczącymi etykietowania opakowań siekanego mięsa wołowego oraz sankcji administracyjnych stosowanych przez państwa członkowskie w przypadku niezgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000. Szczególnie istotne jest, aby podczas prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła stosowne konsultacje, również z ekspertami.

(22) W celu zapewnienia stosowania przepisów niezbędnych do właściwego funkcjonowania systemów identyfikacji, rejestracji i identyfikowalności bydła i wołowiny **należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wymogów dotyczących alternatywnych środków identyfikacji bydła, szczególnych okoliczności, w których państwa członkowskie mogą przedłużać terminy stosowania środków identyfikacji, danych wymienianych między skomputeryzowanymi bazami danych państw członkowskich, terminów dotyczących niektórych obowiązków w zakresie informowania, wymogów dotyczących środków identyfikacji, informacji umieszczanych w paszportach i w indywidualnych rejestrach prowadzonych w każdym gospodarstwie, minimalnego poziomu kontroli urzędowych, identyfikacji i rejestracji przemieszczeń bydła **podczas różnych rodzajów transhumancji sezonowej**, zasad dotyczących etykietowania niektórych produktów, które powinny być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, definicji mielonego mięsa wołowego, okrawków mięsa wołowego lub siekanego mięsa wołowego, maksymalnego rozmiaru i składu niektórych grup zwierząt oraz procedur zatwierdzania związanych z warunkami dotyczącymi etykietowania opakowań siekanego mięsa wołowego oraz sankcji administracyjnych stosowanych przez państwa członkowskie w przypadku niezgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów.**

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 23 preambuły

(23) W celu zapewnienia jednolitych warunków *dotyczących wykonania niniejszego* rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do rejestracji gospodarstw stosujących alternatywne środki identyfikacji, właściwości technicznych i trybu wymiany danych między skomputeryzowanymi bazami danych państw członkowskich, formy i konstrukcji środków identyfikacji, procedur i norm technicznych w zakresie wdrażania systemów identyfikacji elektronicznej, formatu paszportów i rejestrów prowadzonych w każdym gospodarstwie, zasad dotyczących *procedur* stosowania sankcji nakładanych przez państwa członkowskie na posiadaczy zwierząt zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000, działań naprawczych podejmowanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000, w przypadkach gdy jest to uzasadnione na podstawie kontroli na miejscu, Komisji *należy przekazać* uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

(23) W celu zapewnienia jednolitych warunków *wykonywania* rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do rejestracji gospodarstw stosujących alternatywne środki identyfikacji, właściwości technicznych i trybu wymiany danych między skomputeryzowanymi bazami danych państw członkowskich, ***uznania, że system wymiany danych między państwami członkowskimi jest w pełni operacyjny***, formy i konstrukcji środków identyfikacji, procedur i norm technicznych w zakresie wdrażania systemów identyfikacji elektronicznej, formatu paszportów i rejestrów prowadzonych w każdym gospodarstwie, zasad dotyczących stosowania sankcji nakładanych przez państwa członkowskie na posiadaczy zwierząt zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000, działań naprawczych podejmowanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000, w przypadkach gdy jest to uzasadnione na podstawie kontroli na miejscu, ***oraz zasad niezbędnych do zapewnienia właściwej zgodności w odniesieniu w szczególności do poziomu kontroli, sankcji administracyjnych i maksymalnych terminów, określonych w niniejszym rozporządzeniu***, *należy powierzyć* Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 23 a preambuły (nowy)

(23a) *Wykonanie niniejszego rozporządzenia należy monitorować. W konsekwencji najpóźniej pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące zarówno wykonania niniejszego rozporządzenia, jak i technicznej i ekonomicznej wykonalności wprowadzenia obowiązkowej elektronicznej identyfikacji na całym terytorium Unii. Jeżeli z tego sprawozdania wyniknie, że elektroniczna identyfikacja powinna stać się obowiązkowa, powinien mu towarzyszyć, w razie potrzeby, odpowiedni wniosek ustawodawczy. Takie przepisy wyeliminują ryzyko zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym.*

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 17**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 1 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 2

(1a) w art. 2 dodaje się definicję w brzmieniu:

„„zwierzęta sklonowane” oznaczają zwierzęta wyhodowane za pomocą metody bezpłciowego, sztucznego rozmnażania, służącej wyhodowaniu jednakowej lub niemal jednakowej genetycznie kopii pojedynczego zwierzęcia;”.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 1 b (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 2

(1b) w art. 2 dodaje się definicję w brzmieniu:

„„potomstwo zwierząt sklonowanych” oznacza zwierzęta wyhodowane za pomocą rozmnażania płciowego, jeżeli co najmniej jedno z rodziców jest zwierzęciem sklonowanym;”.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit pierwszy

1. Wszystkie zwierzęta w gospodarstwie identyfikuje się przy użyciu co najmniej dwóch indywidualnych środków identyfikacji dozwolonych zgodnie z art. 10 i art. 10a oraz zatwierdzonych przez właściwy organ.

1. Wszystkie zwierzęta w gospodarstwie identyfikuje się przy użyciu co najmniej dwóch indywidualnych środków identyfikacji dozwolonych zgodnie z art. 10 i art. 10a oraz zatwierdzonych przez właściwy organ. **Komisja zapewnia, aby środki identyfikacji stosowane w Unii były interoperacyjne i zgodne z normami ISO.**

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit drugi

Środki identyfikacji przydziela się gospodarstwu, rozprowadza się i umieszcza się na zwierzętach w sposób określony przez właściwy organ.

Środki identyfikacji przydziela się gospodarstwu, rozprowadza się i umieszcza się na zwierzętach w sposób określony przez właściwy organ. **Nie ma to zastosowania do zwierząt urodzonych przed 1 stycznia 1998 r., które nie są przeznaczone do obrotu wewnątrz Unii.**

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit trzeci

Na wszystkich środkach identyfikacji umieszczanych na jednym zwierzęciu umieszcza się taki sam niepowtarzalny kod identyfikacyjny umożliwiający dokonanie indywidualnej identyfikacji każdego zwierzęcia oraz gospodarstwa, w którym się ono urodziło.

Na wszystkich środkach identyfikacji umieszczanych na jednym zwierzęciu umieszcza się taki sam niepowtarzalny kod identyfikacyjny umożliwiający dokonanie indywidualnej identyfikacji każdego zwierzęcia oraz gospodarstwa, w którym się ono urodziło. **W drodze odstępstwa, w przypadkach gdy przy użyciu dwóch indywidualnych środków identyfikacyjnych nie jest możliwe umieszczenie takiego samego niepowtarzalnego kodu identyfikacyjnego, właściwy organ może – w ramach swojej działalności nadzorczej – zezwolić na umieszczenie na drugim środku identyfikacyjnym innego kodu, pod warunkiem że zapewniona jest pełna identyfikowalność oraz możliwa jest indywidualna identyfikacja zwierzęcia, łącznie z gospodarstwem, w którym zwierzę się urodziło.**

Poprawka 22**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit drugi

Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości przekazują Komisji tekst takich przepisów krajowych.

Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości przekazują Komisji tekst takich przepisów krajowych. **Następnie Komisja przekazuje pozostałym państwom członkowskim, w języku łatwo zrozumiałym w tych państwach członkowskich, streszczenie przepisów krajowych mających zastosowanie w przypadku przemieszczania zwierząt do państw członkowskich, które wybrały obowiązkowy system identyfikacji elektronicznej, i upublicznia je.**

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 a – ustęp 1 – akapit pierwszy – litera b)

b) 60 dni w przypadku drugiego środka identyfikacji.

b) 60 dni w przypadku drugiego środka identyfikacji, **ze względu na związany z rozwojem fizjologicznym zwierząt.**

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 a – ustęp 1 – akapit drugi

Zwierzę nie może opuścić gospodarstwa, w którym się urodziło, przed umieszczeniem obydwu środków identyfikacji.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej zwierzę nie może opuścić gospodarstwa, w którym się urodziło, przed umieszczeniem obydwu środków identyfikacji.

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 a – ustęp 2 – akapit pierwszy a (nowy)

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do zwierząt urodzonych przed dniem 1 stycznia 1998 r., które nie są przeznaczone do obrotu wewnątrz Unii.

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 b – ustęp 2 – akapit drugi

Termin ten nie przekracza 20 dni od dnia przeprowadzenia kontroli weterynaryjnych, o których mowa w ust. 1. W każdym przypadku środki identyfikacji umieszcza się na zwierzętach zanim opuszczą gospodarstwo przeznaczenia.

Termin ten nie przekracza 20 dni od dnia przeprowadzenia kontroli weterynaryjnych, o których mowa w ust. 1. **W drodze odstępstwa, ze względów związanych z rozwojem fizjologicznym zwierząt, termin ten można przedłużyć maksymalnie o 60 dni w przypadku drugiego środka identyfikacji.** W każdym przypadku środki identyfikacji umieszcza się na zwierzętach zanim opuszczą gospodarstwo przeznaczenia.

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 c – ustęp 2 – akapit drugi

Maksymalny termin, o którym mowa w lit. b) nie przekracza 20 dni od dnia przybycia zwierząt do gospodarstwa przeznaczenia. W każdym przypadku środki identyfikacji umieszcza się na zwierzętach zanim opuszczą gospodarstwo przeznaczenia.

Maksymalny termin, o którym mowa w lit. b), nie przekracza 20 dni od dnia przybycia zwierząt do gospodarstwa przeznaczenia. **W drodze odstępstwa, ze względów związanych z rozwojem fizjologicznym zwierząt, termin ten można przedłużyć maksymalnie o 60 dni w przypadku drugiego środka identyfikacji.** W każdym przypadku środki identyfikacji umieszcza się na zwierzętach zanim opuszczą gospodarstwo przeznaczenia.

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 c – ustęp 2 – akapit drugi a (nowy)

Niezależnie od art. 4 ust. 1 akapit trzeci w przypadkach, gdy nie jest możliwe umieszczenie identyfikatora elektronicznego z takim samym niepowtarzalnym kodem identyfikacyjnym, właściwy organ może – w ramach swojej działalności nadzorczej – zezwolić na umieszczenie na drugim środku identyfikacyjnym innego kodu, pod warunkiem że zapewniona jest pełna identyfikowalność oraz możliwa indywidualna identyfikacja zwierzęcia, łącznie z gospodarstwem, w którym zwierzę się urodziło.

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 4**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 4 d

Środków identyfikacji nie **można usuwać ani zastępować** bez zezwolenia i bez kontroli właściwego organu. Zezwolenie takie można przyznać wyłącznie w wypadku, gdy usunięcie lub zastąpienie nie zagrażają identyfikowalności zwierzęcia.

Środków identyfikacji nie **zmienia się, nie usuwa ani nie zastępuje** bez zezwolenia i bez kontroli właściwego organu. Zezwolenie takie można przyznać wyłącznie w wypadku, gdy **zmiana**, usunięcie lub zastąpienie nie zagrażają identyfikowalności zwierzęcia.

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 5 – tiret pierwsze**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 5 – ustęp 2 – akapit pierwszy

Państwa członkowskie mogą wymieniać dane elektroniczne między skomputeryzowanymi bazami danych od dnia, w którym Komisja uzna, że system wymiany danych jest w pełni uruchomiony.

Państwa członkowskie mogą wymieniać dane elektroniczne między skomputeryzowanymi bazami danych od dnia, w którym Komisja uzna, że system wymiany danych jest w pełni uruchomiony. **Musi to się odbywać w sposób gwarantujący ochronę danych i zapobiegający wszelkim nadużyciom w celu ochrony interesów gospodarstwa.**

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 6**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 6 – litera c a) (nowa)

ca) w odniesieniu do zwierząt wywożonych do państw trzecich, ostatni hodowca zwraca paszport właściwym organom w miejscu, z którego zwierzę jest wywożone.

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 7 – lit. b)**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 7 – ustęp 5 – litera b)

b) wprowadzają aktualne informacje bezpośrednio do skomputeryzowanej bazy danych w ciągu **dwudziestu czterech** godzin od danego zdarzenia.

b) wprowadzają aktualne informacje bezpośrednio do skomputeryzowanej bazy danych w ciągu **siedemdziesięciu dwóch** godzin od danego zdarzenia.

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 8

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 9 a

Państwa członkowskie dopilnowują, aby każda osoba odpowiedzialna za identyfikację i rejestrację zwierząt otrzymała instrukcje i wytyczne dotyczące odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia i wszystkich aktów delegowanych i wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie art. 10 i 10a oraz aby dostępne były właściwe szkolenia.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby każda osoba odpowiedzialna za identyfikację i rejestrację zwierząt otrzymała instrukcje i wytyczne dotyczące odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia i wszystkich aktów delegowanych i wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie art. 10 i 10a oraz aby dostępne były właściwe szkolenia. **Informacje te będą dostarczane adresatowi bezpłatnie, za każdym razem, gdy odpowiednie przepisy ulegną zmianie, i tak często, jak to konieczne. Państwa członkowskie dzielą się najlepszymi praktykami w trosce o wysoką jakość szkoleń i wymiany informacji w Unii.**

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 9

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 10 – akapit pierwszy – litera e)

e) identyfikacji i rejestracji przemieszczeń bydła **latem na pastwiska położone w różnych rejonach górskich.**

e) identyfikacji i rejestracji przemieszczeń bydła **podczas różnych rodzajów transhumancji sezonowej.**

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 11 – litera b a) (nowa)

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 13 – ustęp 5 a (nowy)

ba) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. W przypadku, gdy wołowina pochodzi ze zwierząt sklonowanych lub potomstwa takich zwierząt, w terminie ... (*) podmioty i organizacje podają na etykiecie również tę informację.”

(*) Sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 46

Proponowane rozporządzenie

Artykuł 1 – ustęp 14

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1760/2000

Tytuł II – sekcja II

14) skreśla się art. 16, 17 i 18;

14) **Z dniem 1 stycznia 2014 r. tytuł TYTUŁU II SEKCJA II otrzymuje brzmienie „Znakowanie dobrowolne”, skreśla się art. 16, 17 i 18 oraz dodaje się artykuł 15a do TYTUŁU II SEKCJA II w brzmieniu:**

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

„Artykuł 15a**Przepisy ogólne**

Informacje inne niż te, o których mowa w Sekcji I niniejszego Tytułu, umieszczane na etykietach przez podmioty lub organizacje wprowadzające do obrotu mięso wołowe muszą być obiektywne, możliwe do sprawdzenia przez właściwe organy oraz zrozumiałe dla konsumentów.

Ponadto znakowanie dobrowolne mięsa wołowego musi przestrzegać obowiązujących przepisów horyzontalnych dotyczących znakowania, a także przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności.

Właściwy organ sprawdza prawdziwość dobrowolnych informacji. W przypadku nieprzestrzegania tych wymogów przez podmioty lub organizacje wprowadzające do obrotu mięso wołowe zastosowanie mają sankcje przyjęte na mocy art. 22 ust. 4a.»

Poprawka 51**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 15**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 19 – litera b)

b) szczegółowych informacji, które można umieszczać na etykietach;

b) **definicji i wymogów dotyczących** szczegółowych informacji, które można umieszczać na etykietach;

Poprawka 40**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 17 – litera a**

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 22 – ustęp 1 – akapit trzeci

*W drodze aktów wykonawczych Komisja ustanawia niezbędne zasady, w tym środki przejściowe wymagane do ich wprowadzenia, dotyczące procedur stosowania sankcji, o których mowa w akapicie drugim. **Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.***

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22b, ustanawiających niezbędne zasady, w tym środki przejściowe wymagane do ich wprowadzenia, dotyczące procedur stosowania sankcji, o których mowa w akapicie drugim.

Poprawka 47**Proponowane rozporządzenie****Artykuł 1 – ustęp 18**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1760/2000

Artykuł 22 b

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 4 ust. 5, w art. 4a ust. 2, art. 5, 7, 10, 14 i 19 i art. 22 ust. 4a, powierza się Komisji na **czas nieokreślony** od dnia (*)

3. Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 4 ust. 5, w art. 4a ust. 2, art. 5, 7, 10, 14 i 19 i art. 22 ust. 4a może zostać w *każdej chwili* odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna od dnia następującego po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 5, 4a ust. 2, art. 5, 7, 10, 14 i 19 i art. 22 ust. 4a wchodzi w życie, wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że podjęły decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

(*) data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub każda inna data określona przez ustawodawcę].

POPRAWKA

2. Uprawnienia **do przyjęcia aktów delegowanych**, o których mowa w art. 4 ust. 5, w art. 4a ust. 2, art. 5, 7, 10, 14 i 19, **w art. 22 ust. 1 akapit trzeci oraz** w art. 22 ust. 4a, powierza się Komisji na **okres pięciu lat** od dnia (*).

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 5, w art. 4a ust. 2, art. 5, 7, 10, 14 i 19, **w art. 22 ust. 1 akapit trzeci oraz** w art. 22 ust. 4a może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 5, 4a ust. 2, art. 5, 7, 10, 14 i 19, **art. 22 ust. 1 akapit trzeci lub** art. 22 ust. 4a wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 19 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000

Artykuł 23 a (nowy)

(19a) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23a

Sprawozdanie i dalsze działania ustawodawcze

Najpóźniej pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawi Parlamentowi i Radzie sprawozdanie dotyczące zarówno wykonania niniejszego rozporządzenia, jak i technicznej i ekonomicznej wykonalności wprowadzenia obowiązkowej elektronicznej identyfikacji na całym terytorium Unii. Jeżeli z tego sprawozdania wynika, że elektroniczna identyfikacja powinna stać się obowiązkowa, towarzyszy mu odpowiedni wniosek ustawodawczy.”.

Wtorek, 11 września 2012 r.

Nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii (zmiana dyrektywy 2001/83/WE)
***I

P7_TA(2012)0313

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii (COM(2012)0052 – C7-0033/2012 – 2012/0025(COD))

(2013/C 353 E/31)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0052),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 114 oraz art. 168 ust. 4 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0033/2012),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 28 marca 2012 r. ⁽¹⁾
  - po konsultacji z Komitetem Regionów,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 27 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0165/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 201.

Wtorek, 11 września 2012 r.

P7_TC1-COD(2012)0025

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/.../UE zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2012/26/UE)

Nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii (zmiana rozporządzenia (WE) nr 726/2004) ***I

P7_TA(2012)0314

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 726/2004 w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii (COM(2012)0051 – C7-0034/2012 – 2012/0023(COD))

(2013/C 353 E/32)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0051),
- uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 114 oraz art. 168 ust. 4 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C7-0034/2012),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 28 marca 2012 r. (1),
- po konsultacji z Komitetem Regionów,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 27 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0164/2012),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

---

(1) Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 202.

Wtorek, 11 września 2012 r.

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2012)0023

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 726/2004 w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1027/2012.)

Zawartość siarki w paliwach żeglugowych ***I

P7TA(2012)0315

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w odniesieniu do zawartości siarki w paliwach żeglugowych (COM(2011)0439 – C7-0199/2011 – 2011/0190(COD))

(2013/C 353 E/33)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0439),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0199/2011),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 stycznia 2012 r. ⁽¹⁾,
- po konsultacji z Komitetem Regionów,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 31 maja 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.2012, s. 70.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Transportu i Turystyki (A7-0038/2012),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego projektu lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0190

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2012/33/UE)

System płatności jednolitych i wsparcie dla plantatorów winorośli ***I

P7_TA(2012)0316

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych i wsparcia dla plantatorów winorośli (COM(2011)0631 – C7-0338/2011 – 2011/0285(COD))

(2013/C 353 E/34)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0631),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0338/2011),
- uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
- uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 42 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 25 kwietnia 2012 r. (1),

(1) Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 116.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 4 maja 2012 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 9 lipca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 i 37 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0203/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 174.

P7_TC1-COD(2011)0285

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych i wsparcia dla plantatorów winorośli

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1028/2012)

Współpraca administracyjna za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku ewnętrznym ***I

P7_TA(2012)0317

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) (COM(2011)0522 – C7-0225/2011 – 2011/0226(COD))

(2013/C 353 E/35)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2011)0522),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0225/2011),

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 7 grudnia 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 23 maja 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0068/2012),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego projektu lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 14.

P7_TC1-COD(2011)0226

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającego decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1024/2012.)

Wspólny system opodatkowania stosowany do odsetek oraz należności licencyjnych *

P7_TA(2012)0318

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (wersja przekształcona) (COM(2011)0714 – C7-0516/2011 – 2011/0314(CNS))

(2013/C 353 E/36)

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja – przekształcenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2011)0714),

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0516/2011),
  - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 6 marca 2012 r. skierowane do Komisji Gospodarczej i Monetarnej zgodnie z art. 87 ust. 3 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 87 i art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0227/2012),
- A. mając na uwadze, że grupa konsultacyjna służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że przedmiotowy wniosek nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te określone jako takie we wniosku, oraz mając na uwadze, że w odniesieniu do ujednoczenia niezmiennych przepisów wcześniejszych aktów z tymi zmianami wniosek zawiera zwykłe ujednoczenie istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, z uwzględnieniem poniższych poprawek;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1
Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 1 preambuły

(1) Dyrektywę Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich kilkakrotnie zmieniono. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

(1) Dyrektywę Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich kilkakrotnie zmieniono. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona. **W dniu 19 kwietnia 2012 r. Parlament Europejski zaapelował o opracowanie konkretnych sposobów walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, zwracając uwagę na oszustwa podatkowe poprzez hybrydowe instrumenty finansowe i wzywa państwa członkowskie do zapewnienia płynnej współpracy i koordynacji pomiędzy swoimi systemami podatkowymi w celu uniknięcia niezamierzonego braku opodatkowania oraz uchylania się od opodatkowania.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 1 a preambuły (nowy)

(1a) Stały wysoki deficyt publiczny jest ściśle związany z trwającym obecnie kryzysem społecznym, gospodarczym i finansowym.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 4 preambuły

(4) Zniesienie opodatkowania odsetek oraz należności licencyjnych w państwie członkowskim, w którym powstają, pobieranego przez potrącenie u źródła lub poprzez jego naliczenie, jest najbardziej właściwym środkiem zniesienia wymienionych formalności i problemów oraz zapewnienia równości traktowania w zakresie opodatkowania między transakcjami krajowymi a transgranicznymi; zniesienie takich podatków jest szczególnie niezbędne w zakresie takich płatności dokonywanych między spółkami powiązаныmi różnych państw członkowskich, jak również między stałymi zakładami takich spółek.

(4) Zniesienie opodatkowania odsetek oraz należności licencyjnych w państwie członkowskim, w którym powstają, pobieranego przez potrącenie u źródła lub poprzez jego naliczenie, jest najbardziej właściwym środkiem zniesienia wymienionych formalności i problemów oraz zapewnienia równości traktowania w zakresie opodatkowania między transakcjami krajowymi a transgranicznymi; zniesienie takich podatków jest szczególnie niezbędne w zakresie takich płatności dokonywanych między spółkami powiązаныmi różnych państw członkowskich, jak również między stałymi zakładami takich spółek **w celu zapewnienia uproszczonego i bardziej przejrzystego systemu podatkowego.**

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 5 preambuły

(5) Niezbędne jest zapewnienie, aby odsetki oraz należności licencyjne były opodatkowane w państwie członkowskim tylko raz, a korzyści wynikające z niniejszej dyrektywy powinny wyłącznie mieć zastosowanie w przypadku faktycznego opodatkowania dochodu uzyskanego z płatności w państwie członkowskim spółki przyjmującej lub w państwie członkowskim, w którym znajduje się stały zakład będący odbiorcą płatności.

(5) Niezbędne jest zapewnienie, aby odsetki oraz należności licencyjne były opodatkowane w państwie członkowskim tylko raz, a korzyści wynikające z niniejszej dyrektywy powinny wyłącznie mieć zastosowanie w przypadku faktycznego opodatkowania dochodu uzyskanego z płatności w państwie członkowskim spółki przyjmującej lub w państwie członkowskim, w którym znajduje się stały zakład będący odbiorcą płatności, **bez możliwości wyłączenia z opodatkowania czy też możliwości zmiany bądź zastąpienia poprzez wpłacenie innego podatku.**

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 12 preambuły

(12) Ponadto niezbędne jest, **aby nie stawiać przeszkód dla państw członkowskich w przyjmowaniu właściwych środków mających na celu zwalczanie** nadużyć finansowych.

(12) Ponadto niezbędne jest **podjęcie odpowiednich kroków, by nie utrudniać państwom członkowskim zwalczania oszustw podatkowych, unikania zobowiązań podatkowych oraz** nadużyć.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 20 a preambuły (nowy)

(20a) Aby zapewnić sprawne wdrożenie przepisów tej dyrektywy oraz efektywność kosztową tego procesu, przedsiębiorstwa powinny sporządzać roczne sprawozdania finansowe oraz przedstawiać wszelkie niezbędne dane podatkowe w języku sprawozdawczości finansowej XBRL.

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1

1. Odsetki lub należności licencyjne powstające w państwie członkowskim są zwolnione z wszelkich podatków nałożonych na te płatności w tym państwie członkowskim przez potrącenie u źródła lub przez naliczenie, pod warunkiem że właściciel odsetek lub należności licencyjnych jest spółką innego państwa członkowskiego lub stałym zakładem spółki państwa członkowskiego znajdującym się w innym państwie członkowskim oraz faktycznie podlega opodatkowaniu podatkiem od dochodu uzyskanego z tych płatności w tym innym państwie członkowskim.

1. Odsetki lub należności licencyjne powstające w państwie członkowskim są zwolnione z wszelkich podatków nałożonych na te płatności w tym państwie członkowskim przez potrącenie u źródła lub przez naliczenie, pod warunkiem że właściciel odsetek lub należności licencyjnych jest spółką innego państwa członkowskiego lub stałym zakładem spółki państwa członkowskiego znajdującym się w innym państwie członkowskim oraz faktycznie podlega opodatkowaniu podatkiem od dochodu uzyskanego z tych płatności w tym innym państwie członkowskim **w wysokości nie niższej niż 70 % średniej ustawowej stawki podatku od osób prawnych obowiązującej w państwach członkowskich, bez możliwości wyłączenia z opodatkowania czy też możliwości zmiany bądź zastąpienia poprzez wpłacenie innego podatku. Odsetki lub należności licencyjne nie są zwolnione z podatku w państwie członkowskim, w którym są one naliczane, jeżeli wypłata nie jest objęta podatkiem zgodnie z krajowym prawem podatkowym, któremu podlega właściciel praw, z powodu innej kwalifikacji płatności (instrumenty hybrydowe) lub innej kwalifikacji płatnika i beneficjenta (jednostki hybrydowe).**

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 3

3. Zakład stały jest uznany za płatnika odsetek lub należności licencyjnych tylko w takim zakresie, w jakim te płatności stanowią wydatki poniesione na potrzeby działalności zakładu stałego .

3. Zakład stały jest uznany za płatnika odsetek lub należności licencyjnych tylko w takim zakresie, w jakim te płatności stanowią wydatki poniesione na potrzeby działalności zakładu stałego. **Tylko zakład stały, który wykonał swoje zobowiązania podatkowe, uznaje się za beneficjenta zwolnień od podatku lub korzyści podatkowych.**

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 1 – litera d) – podpunkt (ii)

(ii) druga spółka ma minimalny udział w wysokości **10 %** w kapitale pierwszej spółki, lub

(ii) druga spółka ma minimalny udział w wysokości **25 %** w kapitale pierwszej spółki, lub

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 1 – litera d) – podpunkt (iii)

(iii) trzecia spółka ma minimalny udział w wysokości **10 %** zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej spółki.

(iii) trzecia spółka ma minimalny udział w wysokości **25 %** zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej spółki.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – tytułNadużycia *finansowe*Nadużycia *podatkowe i uchylanie się od opodatkowania*

Wtorek, 11 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 4 – ustęp 2

2. Państwa członkowskie **mogą**, w przypadku transakcji, których zasadniczą przyczyną lub jedną z zasadniczych przyczyn jest **uchylenie** się od podatków, unikanie płacenia podatków **lub nadużycie**, cofnąć korzyści wynikające z niniejszej dyrektywy lub odmówić zastosowania niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie, w przypadku transakcji, których zasadniczą przyczyną lub jedną z zasadniczych przyczyn jest **oszustwo podatkowe, uchylenie** się od podatków, **nadużycie podatkowe lub** unikanie płacenia podatków, **mogą** cofnąć korzyści wynikające z niniejszej dyrektywy lub odmówić zastosowania niniejszej dyrektywy.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 1 – akapit pierwszy

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania przepisów art. 1 ust. 1 i 3, art. 2 lit. c) i d) oraz załącznika I część A najpóźniej do dnia **1 stycznia 2012** r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania przepisów art. 1 ust. 1 i 3, art. 2 lit. c) i d) oraz załącznika I część A najpóźniej do dnia **31 grudnia 2013** r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 6 – ustęp 2 a (nowy)

2a. Przedsiębiorstwa sporządzają roczne sprawozdania finansowe oraz przedstawiają wszelkie niezbędne dane podatkowe w języku sprawozdawczości finansowej XBRL.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 7

Do dnia 31 grudnia **2016** r. Komisja składa Radzie sprawozdanie w sprawie wpływu gospodarczego niniejszej dyrektywy.

Do dnia 31 grudnia **2015** r. Komisja składa **Parlamentowi Europejskiemu i** Radzie sprawozdanie w sprawie wpływu gospodarczego niniejszej dyrektywy.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa nie narusza stosowania przepisów krajowych lub przepisów opartych na umowach, które wykraczają poza przepisy niniejszej dyrektywy i mają na celu zniesienie lub ograniczenie podwójnego opodatkowania odsetek i należności licencyjnych.

Niniejsza dyrektywa nie narusza stosowania przepisów krajowych lub przepisów opartych na umowach, które wykraczają poza przepisy niniejszej dyrektywy i mają na celu zniesienie lub ograniczenie podwójnego opodatkowania **i podwójnego braku opodatkowania** odsetek i należności licencyjnych.

Środa, 12 września 2012 r.

Normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw ***I

P7_TA(2012)0327

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw (COM(2011)0275 – C7-0127/2011 – 2011/0129(COD))

(2013/C 353 E/37)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0275),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 82 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0127/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 7 grudnia 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 16 lutego 2012 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 21 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 TFUE
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, a także opinię Komisji Prawnej (A7-0244/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 39.

⁽²⁾ Dz.U. C 113 z 18.4.2012, s. 56.

Środa, 12 września 2012 r.

P7_TC1-COD(2011)0129

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującej decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2012/29/UE).

Zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości wołowinę oraz wieprzowinę, mięso drobiowe, pszenicę i mieszankę żyta z pszenicą, otręby, śrutę i inne pozostałości ***I

P7_TA(2012)0328

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 774/94 otwierające i ustalające zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości wołowinę oraz na wieprzowinę, mięso drobiowe, pszenicę i mieszankę żyta z pszenicą, otręby, śrutę i inne pozostałości (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD)) ⁽¹⁾
(2013/C 353 E/38)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 3 preambuły

(3) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów rozporządzenia (WE) nr 774/94, należy przekazać Komisji uprawnienia do *przyjmowania* aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przyjmowania dostosowań do przedmiotowego rozporządzenia, w przypadku konieczności zmian wielkości i innych warunków uzgodnień kontyngentowych, w szczególności w drodze decyzji o **zatwierdzeniu** umowy z jednym lub z większą liczbą państw trzecich. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, również z ekspertami. W trakcie przygotowania i opracowania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne i odpowiednie przekazanie na czas właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(3) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów rozporządzenia (WE) nr 774/94, należy przekazać Komisji uprawnienia do *przyjęcia* aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o *funkcjonowaniu Unii Europejskiej* w odniesieniu do przyjmowania dostosowań do przedmiotowego rozporządzenia, w przypadku konieczności zmian wielkości i innych warunków uzgodnień kontyngentowych, w szczególności w drodze decyzji **Rady** o **zawarcium** umowy z *co najmniej* jednym państwem trzecim. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. **Komisja powinna podać wszystkie informacje i pełną dokumentację dotyczącą jej posiedzeń z udziałem ekspertów krajowych w ramach prowadzonych przez nią prac dotyczących opracowywania i wdrażania aktów delegowanych. W związku z tym, w oparciu o najlepsze praktyki wypracowane na podstawie wcześniejszych doświadczeń zdobytych w innych dziedzinach polityki Komisja powinna zadbać o odpowiednie zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w celu stworzenia mu jak najlepszych warunków do wykonywania przyszłych kontroli aktów delegowanych.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art.57 ust. 2 akapit drugi (A7-0212/2012).

Środa, 12 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 1**

Rozporządzenie (WE) nr 774/94

Artykuł 7 – ustęp 2

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w **art. [323 ust. 2] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku]***.

Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w **art. 7a ust. 2**.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 1**

Rozporządzenie (WE) nr 774/94

Artykuł 7 a (nowy)

Artykuł 7a**Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. [xx] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] z dnia ...2012 r. .... [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku] (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. Jeżeli przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.

(*) Dz.U. L

(**) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 2**

Rozporządzenie (WE) nr 774/94

Artykuł 8 a – ustęp 2

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 8, przekazuje się Komisji **na czas nieokreślony od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]**.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8, powierza się Komisji na **okres pięciu lat od dnia ... (*)**. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 12 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 2**

Rozporządzenie (WE) nr 774/94

Artykuł 8 a – ustęp 5

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze strony Parlamentu Europejskiego albo Rady wyrażonego w ciągu dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Termin ten podlega przedłużeniu o **dwa** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rady nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o **cztery** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Przywóz oliwy z oliwek i innych produktów rolnych z Turcji w odniesieniu do uprawnień delegowanych i wykonawczych, które zostaną przyznane Komisji ***I

P7_TA(2012)0329

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2008/97, (WE) nr 779/98 i (WE) nr 1506/98 w zakresie przywozu oliwy z oliwek i innych produktów rolnych z Turcji w odniesieniu do uprawnień delegowanych i wykonawczych, które zostaną przyznane Komisji (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))⁽¹⁾

(2013/C 353 E/39)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Punkt 5 preambuły**

5. W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów rozporządzenia (WE) nr 2008/97, należy przekazać Komisji uprawnienia do *przyjmowania* aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przyjmowania dostosowań niezbędnych do stosowania przedmiotowego rozporządzenia w przypadku gdy obecne warunki szczególnych ustaleń określone w układzie o stowarzyszeniu uległy zmianie, w szczególności w zakresie kwot, oraz w przypadku zawarcia nowego układu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, również z ekspertami. W trakcie przygotowania i opracowania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne i odpowiednie przekazanie na czas właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych innych niż istotne elementów rozporządzenia (WE) nr 2008/97 należy przekazać Komisji uprawnienia do *przyjęcia* aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o *funkcjonowaniu Unii Europejskiej* w odniesieniu do przyjmowania dostosowań niezbędnych do stosowania tego rozporządzenia w przypadku, gdy obecne warunki szczególnych ustaleń określone w układzie o stowarzyszeniu ulegną zmianie, w szczególności w zakresie kwot, oraz w przypadku zawarcia nowego układu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. **Komisja powinna udostępnić wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą jej posiedzeń z ekspertami krajowymi w ramach prowadzonych przez nią prac nad przygotowaniem i wdrożeniem aktów delegowanych. W związku z tym Komisja, w oparciu o najlepsze praktyki wypracowane podczas wcześniejszych doświadczeń w innych dziedzinach polityki, powinna zadbać o należyte**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art.57 ust. 2 akapit drugi (A7-0209/2012).

Środa, 12 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w celu stworzenia mu jak najlepszych warunków do przeprowadzenia przyszłej kontroli aktów delegowanych.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt -1 (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 2008/97

Punkt 5 a preambuły (nowy)

-1. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania niektórych środków mających na celu wykonanie niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt -1 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 2008/97

Punkt 6 preambuły

-1a. punkt 6 preambuły otrzymuje brzmienie:

„W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania niezbędnych dostosowań niniejszego rozporządzenia w przypadku, gdy obecne warunki szczególnych ustaleń określone w układzie o stowarzyszeniu ulegną zmianie, w szczególności w zakresie kwot, oraz w przypadku zawarcia nowego układu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja powinna udostępnić wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą jej posiedzeń z ekspertami krajowymi w ramach prowadzonych przez nią prac nad przygotowaniem i wdrożeniem aktów delegowanych. W związku z tym Komisja, w oparciu o najlepsze praktyki wypracowane na podstawie wcześniejszych doświadczeń w innych dziedzinach polityki, powinna zadbać o należyte zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w celu stworzenia mu jak najlepszych warunków do przeprowadzenia przyszłej kontroli aktów delegowanych.”

Środa, 12 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 1**

Rozporządzenie (WE) nr 2008/97

Artykuł 7

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje środki niezbędne do wdrożenia zasad w celu stosowania szczególnych ustaleń dotyczących przywozu, określonych w niniejszym rozporządzeniu. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w **art. [323 ust. 2] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku] ***.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje środki niezbędne do wdrożenia zasad w celu stosowania szczególnych ustaleń dotyczących przywozu, określonych w niniejszym rozporządzeniu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w **art. 7a ust. 2**.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 1**

Rozporządzenie (WE) nr 2008/97

Artykuł 7 a (nowy)

Artykuł 7a**Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet ... ustanowiony na mocy art. [xx] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] z dnia ... [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku] (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.

(*) Dz.U. L

(**) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 2**

Rozporządzenie (WE) nr 2008/97

Artykuł 8a – ustęp 2

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 8, przekazuje się Komisji na czas **nieokreślony** od dnia [proszę wprowadzić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8, powierza się Komisji na **okres pięciu lat** od dnia ... (*). Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż **dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat**. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż **trzy miesiące przed końcem każdego okresu**.

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 12 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 2**

Rozporządzenie (WE) nr 2008/97

Artykuł 8a – ustęp 5

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze strony Parlamentu Europejskiego albo Rady wyrażonego w ciągu dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o **dwa** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski lub Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o **cztery** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – punkt -1 (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 779/98

Punkt 4 a preambuły (nowy)

-1. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania niektórych środków mających na celu wykonanie niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – punkt 1**

Rozporządzenie (WE) nr 779/98

Artykuł 1

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje przepisy niezbędne do stosowania systemu przywozu w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, pochodzących z Turcji i przywożonych do Unii na podstawie warunków określonych w decyzji nr 1/98 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w **art. [323 ust. 2] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku] ***.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje przepisy niezbędne do stosowania systemu przywozu w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, pochodzących z Turcji i przywożonych do Unii na podstawie warunków określonych w decyzji nr 1/98 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w **art. 2a ust. 2**.

Środa, 12 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – punkt 1 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 779/98

Artykuł 2 a (nowy)

1a. dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 2a
Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet ... ustanowiony na mocy art. [xx] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] z dnia ... [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku] (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.

(*) Dz.U. L

(**) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – punkt -1 (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1506/98

Punkt 6 a preambuły (nowy)

-1. dodaje się punkt preambuły w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków przyjmowania niektórych środków mających na celu wykonanie niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (*).

(*) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

Środa, 12 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 12**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – punkt 1**

Rozporządzenie (WE) nr 1506/98

Artykuł 3

Komisja – w drodze aktu wykonawczego – potwierdza zakończenie zawieszenia, o którym mowa w art. 2, z chwilą zniesienia barier w preferencyjnym wywozie z Unii do Turcji. *Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmowany jest zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. [323 ust. 2] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku] **.

Komisja – w drodze aktu wykonawczego – potwierdza zakończenie zawieszenia, o którym mowa w art. 2, z chwilą zniesienia barier w preferencyjnym wywozie z Unii do Turcji. *Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 3a ust. 2.*

Poprawka 13**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 3 – punkt 1 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1506/98

Artykuł 3 a (nowy)

1a. dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 3a
Procedura komitetowa**

1. *Komisję wspomaga komitet ... ustanowiony na mocy art. [xx] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/yyyy] z dnia ... [dostosowane rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku] (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (**).*

2. *W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.*

3. *W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub większość członków komitetu.*

(*) Dz.U. L

(**) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.”

Środa, 12 września 2012 r.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Australią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, certyfikatów i oznakowania ***

P7_TA(2012)0330

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Australią zmieniającej Umowę w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, certyfikatów i oznakowania między Wspólnotą Europejską a Australią (12124/2010 – C7-0057/2012 – 2010/0146(NLE))

(2013/C 353 E/40)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12124/2010),
  - uwzględniając projekt Umowy między Unią Europejską a Australią zmieniającej Umowę w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, certyfikatów i oznakowania między Wspólnotą Europejską a Australią (12150/2010),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0057/2012),
  - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0211/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Australii.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności ***

P7_TA(2012)0331

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności (12126/2010 – C7-0058/2012 – 2010/0139(NLE))

(2013/C 353 E/41)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12126/2010),

Środa, 12 września 2012 r.

- uwzględniając projekt Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności (12151/2010),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0058/2012),
  - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0210/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Nowej Zelandii.

Określone środki podejmowane w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy ***I

P7_TA(2012)0332

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy (COM(2011)0888 – C7-0508/2011 – 2011/0434(COD))

(2013/C 353 E/42)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0888),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 i art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0508/2011),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 23 maja 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 27 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 112.

Środa, 12 września 2012 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0146/2012),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego projektu lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.

P7_TC1-COD(2011)0434

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1026/2012.)

Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ***I

P7_TA(2012)0333

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (COM(2011)0416 – C7-0197/2011 – 2011/0194(COD))

(2013/C 353 E/43)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0416),
- uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 42 i art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0197/2011),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Środa, 12 września 2012 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 28 marca 2012 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 4 maja 2012 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0217/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 20.

P7_TC1-COD(2011)0194

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury oraz w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,
- uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
- po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,
- stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r.

Środa, 12 września 2012 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb”) obejmuje środki dotyczące rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii. Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zwana dalej „wspólną organizacją rynku”, jest integralną częścią WPRyb i powinna przyczynić się do osiągnięcia jej celów. Ponieważ WPRyb jest zmieniana, odpowiednio dostosować należy wspólną organizację rynku.
- (2) Aby uwzględnić niedociągnięcia wykryte przy wdrażaniu obecnie obowiązujących przepisów, zmiany na rynku unijnym i światowym, a także rozwój działalności gospodarczej w zakresie rybołówstwa i akwakultury, należy zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (¹).
- (2a) **Rybołówstwo ma szczególne znaczenie dla gospodarki regionów przybrzeżnych Unii, w tym regionów najbardziej oddalonych. Mając na uwadze, że zapewnia to dochód rybakom z tych regionów, należy podjąć działania w celu zwiększenia stabilności rynku i zapewnienia lepszego dostosowania podaży do popytu.** [Popr. 1]
- (3) Przepisy wspólnej organizacji rynku należy wdrożyć zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do przepisów Światowej Organizacji Handlu („WTO”). **Ryby i skorupiaki to wspólne dobro. Ponieważ rybołówstwo różni się od innych rodzajów działalności, powinny w nim obowiązywać w szczególności środki spełniające kryteria środowiskowe i ekosystemowe, niezależnie od wymogów rynkowych.** [Popr. 2]
- (3a) **Z uwagi na fakt, że obecnie obowiązujące przepisy WTO dotyczące handlu przynoszą satysfakcjonujące wyniki, każdy nowy wniosek powinien w miarę możliwości dążyć do utrzymania status quo. Komisja powinna jednak zadbać o to, aby produkty rybołówstwa i akwakultury przywożone z krajów trzecich były w pełni zgodne z zasadami zrównoważonej praktyki połowowej oraz z przepisami prawa unijnego, aby Unia mogła konkurować z produktami importowanymi na równych zasadach.** [Popr. 3]
- (4) Wspólna organizacja rynku powinna przyczynić się do osiągnięcia celów WPRyb.
- (5a) **Ze względu na znaczną wielkość przywozu produktów rybołówstwa i akwakultury do Unii i znaczny udział przywożonych produktów w całkowitym spożyciu w Unii, wspólna organizacja rynków musi koniecznie wpisywać się w ramy polityki handlowej i celnej zmierzającej do regulacji przywozu i złagodzenia jego wpływu na ceny pierwszej sprzedaży uzyskiwane przez unijnych producentów oraz na rentowność ich działalności.** [Popr. 4]
- (5b) **Należy zapewnić możliwie największą spójność między WPRyb a wspólną polityką handlową oraz systematyczne wykorzystanie tej drugiej do celów tej pierwszej, zarówno w ramach negocjacji wielostronnych w WTO, jak i w ramach umów handlowych dwustronnych lub regionalnych.** [Popr. 5]
- (5c) **Ważne jest, aby wszystkim organom administracji krajowej odpowiedzialnym za kontrolę celną i sanitarną produktów rybołówstwa i akwakultury przywożonych do Unii zapewnić zasoby ludzkie i finansowe oraz instrumenty niezbędne do należytego wykonywania ich zadań.** [Popr. 6]
- (6) Ważne jest, aby wspólna organizacja rynku była prowadzona zgodnie z zasadą dobrego rządzenia, zawartą we WPRyb.

(¹) Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

Środa, 12 września 2012 r.

- (6a) *Aby wspólna organizacja rynku odniosła sukces, podstawowe znaczenie ma informowanie konsumentów, za pośrednictwem kampanii marketingowych i edukacyjnych, o wartości spożywania ryb i różnorodności dostępnych gatunków, a także o znaczeniu zrozumienia informacji umieszczonych na etykietach.* [Popr. 7]
- (7) Organizacje producentów są strategicznymi podmiotami pod względem odpowiedniego stosowania WPRyb i wspólnej organizacji rynku. Konieczne zatem jest wzmocnienie ich celów **oraz zapewnienie niezbędnego wsparcia finansowego**, aby **umożliwić tym organizacjom odgrywanie większej roli w zakresie bieżącego zarządzania zasobami rybołówstwa, działając w ramach określonych przez cele WPRyb. Należy także zagwarantować**, że ich członkowie prowadzą działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury w sposób zrównoważony, poprawiają wprowadzanie produktów do obrotu, **odczuwają zwiększenie dochodów** oraz gromadzą informacje **gospodarcze** o akwakulturze. Przy realizacji tych celów organizacje producentów powinny uwzględniać różne warunki sektorów rybołówstwa i akwakultury panujące w Unii, **w szczególności w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych**, a zwłaszcza specyfikę rybołówstwa łódzowego i **akwakultury ekstensywnej Państwa członkowskie i władze regionalne powinny mieć możliwość wzięcia odpowiedzialności za realizację tych celów w ścisłej współpracy z organizacjami producentów w zakresie kwestii dotyczących zarządzania**, w tym – w stosownych przypadkach – w zakresie podziału kwot i zarządzania nakładem połowowym, **stosownie do potrzeb danego rodzaju połowów.** [Popr. 8]
- (7a) *W celu zwiększenia konkurencyjności i rentowności organizacji producentów należy jasno określić odpowiednie kryteria tworzenia takich organizacji, zwłaszcza kryteria dotyczące minimalnej liczby członków i oficjalnego uznania tych organizacji.* [Popr. 9]
- (8) Organizacje międzybranżowe zrzeszające różne kategorie podmiotów mogą pomóc w poprawieniu koordynacji działalności związanej z obrotem w łańcuchu wartości i w opracowywaniu środków będących przedmiotem zainteresowania całego sektora.
- (9) Zasadne jest ustanowienie wspólnych warunków uznawania przez państwa członkowskie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, rozszerzania zasad przyjętych przez organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, a także dotyczących podziału kosztów wynikających z takiego rozszerzenia. Procedura rozszerzenia zasad powinna wymagać zezwolenia Komisji.
- (10) Aby organizacje producentów mogły ukierunkowywać swoich członków na zrównoważoną działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury, organizacje te powinny określić i przedłożyć właściwym organom państw członkowskich plan produkcji i wprowadzania do obrotu, wraz ze środkami koniecznymi do realizacji swoich celów.
- (10a) *Wyładunek wszystkich połowów przypadkowych i przyłowów oraz zmniejszenie odrzutów to dwa spośród celów bieżącej reformy WPRyb. By osiągnąć te cele, należy w większym stopniu wykorzystywać selektywne narzędzia połowowe, które pozwalają unikać odławiania egzemplarzy niespełniających kryteriów minimalnego rozmiaru.* [Popr. 165]
- (11) Nieprzewidywalność działalności połowowej sprawia, że stosowne jest ustanowienie mechanizmu składowania produktów rybołówstwa do spożycia przez ludzi, mając na uwadze wspieranie większej stabilności rynku i zwiększenie zysku z produktów, w szczególności poprzez tworzenie wartości dodanej. Mechanizm ten powinien przyczynić się do stabilizacji i ujednoczenia lokalnych rynków unijnych, co w perspektywie powinno doprowadzić do stworzenia jednolitego rynku.
- (11a) *Mając na uwadze oddalenie i odizolowanie geograficzne regionów najbardziej oddalonych, można będzie rozważyć wprowadzenie specjalnego programu działań, który uwzględni specyfikę tych regionów, zgodnie z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”).* [Popr. 11]
- (11b) *Komisja powinna ustanowić środki wsparcia, aby zwiększyć udział kobiet w organizacjach producentów sektora akwakultury.* [Popr. 12]

Środa, 12 września 2012 r.

- (12) ~~Organizacje~~ **Organizacjom** producentów ~~mogą utworzyć fundusz zbiorowy do finansowania~~ **należy przyznać pomoc finansową Unii w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego na potrzeby sfinansowania** planów produkcji i wprowadzania do obrotu oraz mechanizmu składowania. [Popr. 13]
- (13) Aby uwzględnić zróżnicowanie cen w całej Unii, każda organizacja producentów powinna być uprawniona proponowania ceny progowej dla mechanizmu składowania. Ta cena progowa nie powinna prowadzić do ustalenia cen minimalnych, które mogłyby ograniczyć konkurencję.
- (14) Ponieważ stada ryb stanowią wspólne zasoby, proces zrównoważenia i zwiększenia efektywności eksploatacji tych stad może – w niektórych przypadkach – być skuteczniej realizowany przez organizacje, w których skład wchodzi członkowie z różnych państw członkowskich **różnych regionów**. Należy zatem przewidzieć również możliwość **zachęcać do** zakładania międzynarodowych organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów, ~~które na szczeblu transregionalnym, z siedzibą – w stosownych przypadkach – w regionach biogeograficznych, oraz na szczeblu międzynarodowym.~~ **Organizacje takie powinny być partnerstwami, których zadaniem jest opracowanie wspólnych i wiążących przepisów, a także zapewnienie wszystkim podmiotom działającym w sektorze rybołówstwa jednakowych warunków. Przy zakładaniu takich organizacji należy zapewnić, że będą one podlegać będą** regułom konkurencji przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu **oraz przestrzegać potrzeby utrzymania powiązania pomiędzy poszczególnymi społecznościami stref przybrzeżnych a rybołówstwem i wodami, na których tradycyjnie prowadziły działalność.** [Popr. 14]
- (15) Stosowanie wspólnych norm handlowych powinno umożliwić zaopatrzenie rynków w zrównoważone produkty, zrealizowanie pełnego potencjału wewnętrznych rynków produktów rybołówstwa i akwakultury oraz ułatwienie funkcjonowania handlu opartego na zasadach uczciwej konkurencji, aby w ten sposób poprawić rentowność produkcji.
- (16) ~~Rozszerzający się asortyment~~ **Konsumenci muszą otrzymywać jasne i zrozumiałe informacje dotyczące m.in. pochodzenia** produktów rybołówstwa i akwakultury powoduje konieczność zapewnienia konsumentom minimalnej ilości obowiązkowych informacji o głównych cechach produktów. W celu promowania zróżnicowania produktów konieczne jest także uwzględnienie dodatkowych informacji, ~~które mogą być udzielane dobrowolnie~~ **oraz metody i daty ich wytworzenia, aby mieli możliwość podejmowania świadomych wyborów.** [Popr. 15]
- (16a) **Stosowanie oznakowania ekologicznego w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących zarówno z państw należących do UE, jak i z państw spoza UE, daje możliwość przekazania jasnych informacji na temat ekologicznego zrównoważonego rozwoju produktów rybołówstwa. W związku z tym Komisja musi zbadać możliwość opracowania i ustanowienia minimalnych kryteriów dotyczących wprowadzenia unijnego oznakowania ekologicznego dla produktów rybołówstwa.** [Popr. 16]
- (16b) **W celu zapewnienia ochrony europejskim konsumentom władze państw członkowskich odpowiedzialne za kontrolowanie i egzekwowanie zobowiązań określonych w niniejszym rozporządzeniu powinny w pełni wykorzystywać dostępne technologie, w tym testy DNA, w celu powstrzymania przedsiębiorców od fałszywego oznaczania połowów.** [Popr. 17]
- (16c) **Ze względu na znaczenie przypisywane przez konsumenta szeroko pojętym kryteriom kraju pochodzenia i wysyłki przy wyborze produktów rybołówstwa i akwakultury oferowanych na rynku należy szczególnie dopilnować tego, aby konsument dysponował możliwie najbardziej wiarygodnymi, jasnymi i kompletnymi informacjami na ten temat.** [Popr. 18]
- (16d) **W celu zapewnienia spójności między WPRyb – zwłaszcza jej aspektami dotyczącymi organizacji rynków i informowania konsumentów – a wspólną polityką handlową należy unikać wszelkich nadmiernie szerokich definicji preferencyjnego pochodzenia celnego produktów rybołówstwa i akwakultury oraz wszelkich odstępstw od definicji powszechnie stosowanych, które to odstępstwa mają negatywny wpływ na identyfikowalność produktów i utrzymują niejasność co do miejsca i rzeczywistych warunków pozyskiwania.** [Popr. 19]

Środa, 12 września 2012 r.

- (17) Reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 TFUE, należy stosować do produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury o tyle, o ile ich stosowanie nie utrudnia funkcjonowania wspólnej organizacji rynków ani nie zagraża osiągnięciu celów określonych w art. 39 TFUE.
- (17a) **Należy zapewnić spełnianie przez produkty przywożone, wprowadzane na rynek unijny, tych samych wymogów i norm wprowadzania towaru do obrotu, jakie muszą być spełnione przez producentów unijnych.** [Popr. 20]
- (18) Należy ustanowić reguły konkurencji dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, uwzględniając szczególny charakter sektora rybołówstwa i akwakultury, w tym jego rozdrobnienie, fakt, że ryby stanowią wspólny zasób oraz to, czy wielkość przywozu jest duża, **który to szczególny charakter powinien podlegać tym samym regułom, co unijne produkty rybołówstwa i akwakultury.** W celu uproszczenia, stosowne przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi ⁽¹⁾ należy włączyć do niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 nie należy już zatem stosować do produktów rybołówstwa i akwakultury. [Popr. 21]
- (19) Należy koniecznie podnieść poziom informacji gospodarczych na temat rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii.
- (20) Aby ~~umożliwić uzupełnienie lub zmianę warunków i wymogów dotyczących uznawania~~ **zapewnić należyte funkcjonowanie** organizacji producentów **i organizacji międzybranżowych** oraz aby ustanowić odpowiednie wspólne normy handlowe ~~uzupełnienie lub zmianę treści planu produkcji i wprowadzania do obrotu, określenie i zmianę wspólnych norm handlowych, uzupełnienie lub zmianę informacji obowiązkowych i ustalenie kryteriów minimalnych w odniesieniu do informacji dobrowolnie przekazywanych konsumentom przez podmioty gospodarcze,~~ należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w **zakresie ich wsparcia finansowego, ich zasad wewnętrznych, treści planu produkcji i wprowadzania do obrotu oraz określenia i zmiany wspólnych norm handlowych** do art. 24, 33, 41 i 46. [Popr. 22] Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia w zakresie terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w odniesieniu do uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych; formatu, terminów i procedur w odniesieniu do informowania Komisji przez państwa członkowskie o wszelkich decyzjach w sprawie przyznania lub wycofania uznania; przepisów dotyczących częstotliwości, treści i praktycznych metod kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie; formatu i procedur powiadomienia przez państwa członkowskie w przypadku rozszerzenia zasad; zasad i terminów przedkładania przez organizacje producentów i zatwierdzania przez państwa członkowskie planu produkcji i wprowadzania do obrotu; oraz formatu publikacji przez państwa członkowskie komunikatu o cenach progowych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Środa, 12 września 2012 r.

- (22a) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, tj. ustanowienie przepisów dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na jego zakres i skutki oraz potrzebę dalszego wspólnego działania może być skuteczniej osiągnięty na szczeblu Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule zakres niniejszego rozporządzenia nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (23) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 należy uchylić, jednakże w interesie pewności prawa niektóre przepisy tego rozporządzenia powinny mieć nadal zastosowanie, do momentu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa.
- (23a) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1184/2006,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejszym ustanawia się wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zwaną dalej „wspólną organizacją rynku”.
  2. Wspólna organizacja rynku obejmuje następujące instrumenty:
    - a) organizacje zawodowe;
    - b) normy handlowe;
    - c) informacje dla konsumentów;
    - d) reguły konkurencji;
    - e) rozpoznanie rynku;
- ea) wymiar zewnętrzny. [Popr. 23]*

Artykuł 2

Zakres

Wspólną organizację rynku stosuje się do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I, które są **produkowane lub** wprowadzane do obrotu w Unii. [Popr. 24]

Środa, 12 września 2012 r.

Artykuł 3

Cele

Wspólna organizacja rynku przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w ~~art. 2 i 3 rozporządzenia~~ **rozporządzeniu** Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) nr .../20XX w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (*), **a w szczególności do stworzenia zachęt rynkowych wspierających bardziej zrównoważone praktyki produkcyjne, poprawy pozycji rynkowej produktów z Unii, opracowania strategii produkcji celem dostosowania WPRyba do zmian strukturalnych oraz krótkotrwałych wahań rynków, jak również do wzmocnienia potencjalnego rynku dla produktów z Unii.** [Popr. 25]

Artykuł 4

Zasady

Wspólna organizacja rynku jest prowadzona zgodnie z zasadą dobrego rządzenia, ~~zawartą w art. 4 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa~~ **poprzez jasne zdefiniowanie kompetencji na szczeblu unijnym, jak również na szczeblach krajowym, regionalnym i lokalnym, zastosowanie perspektywy długoterminowej, szerokie uczestnictwo podmiotów gospodarczych, zasadę odpowiedzialności państwa bandery oraz spójność ze zintegrowaną polityką morską, polityką handlową i innymi strategiami politycznymi Unii.** [Popr. 26]

Artykuł 5

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje wymienione w rozporządzeniu (UE) nr .../20XX (**) **oraz definicje wymienione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ i w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009⁽²⁾.** [Popr. 27]

Ponadto stosuje się następujące definicje:

- a) „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne pochodzące z dowolnej działalności połowowej lub otrzymywane z nich produkty, wyszczególnione w załączniku I;
- b) „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na dowolnym etapie ich cyklu życia, pochodzące z dowolnej działalności akwakultury lub otrzymywane z nich produkty, wyszczególnione w załączniku I;
- c) „producent” oznacza dowolną osobę fizyczną bądź prawną, która wykorzystuje środki produkcji do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury z zamiarem wprowadzenia ich do obrotu;
- d) „sektor rybołówstwa i akwakultury” oznacza sektor gospodarki obejmujący wszelką działalność gospodarczą związaną z produkcją lub przetwarzaniem produktów rybołówstwa bądź akwakultury i ich wprowadzaniem do obrotu;

(*) Numer, data i odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2011/0195(COD)).

(**) Numer, data i odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2011/0195(COD)).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1.

Środa, 12 września 2012 r.

- da) „przypadkowe połowy” oznaczają połowy zdefiniowane, jako takie w rozporządzeniu (UE) nr .../20XX (*); [Popr. 28]
- e) „udostępnienie produktu na rynku” oznacza każde dostarczenie produktu rybołówstwa lub akwakultury w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- f) „wprowadzanie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu rybołówstwa lub akwakultury na rynku unijnym po raz pierwszy.

Rozdział II

Organizacje zawodowe

Sekcja I

Ustanawianie organizacji zawodowych, ich cele i środki

Artykuł 6

Ustanawianie organizacji producentów sektora rybołówstwa

Organizacje producentów sektora rybołówstwa mogą być ustanawiane jako grupa utworzona z własnej inicjatywy producentów produktów rybołówstwa w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

Przy ustanawianiu organizacji producentów sektora rybołówstwa należy mieć na uwadze specyficzną sytuację producentów z segmentu rybołówstwa na małą skalę oraz tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, tak aby, w szczególności, ci producenci korzystali z dyskryminacji pozytywnej w zakresie dostępu do wsparcia w procesie tworzenia organizacji producentów. [Popr. 29]

Artykuł 7

Cele organizacji producentów sektora rybołówstwa

Organizacje producentów sektora rybołówstwa realizują następujące cele:

- a) promowanie opłacalnej **i zrównoważonej** działalności połowowej swoich członków w pełnej zgodności z polityką ochrony, **zarządzania i eksploatacji** określoną w rozporządzeniu (UE) nr .../20XX (*) i z ~~przepisami dotyczącymi~~ **w aktach prawnych Unii dotyczących** środowiska naturalnego; [Popr. 30]
- aa) **planowanie działalności połowowej swoich członków oraz doradzanie państwom członkowskim i władzom regionalnym w kwestiach zarządzania rybołówstwem, a także wymiana dobrych praktyk wypracowanych przez statki Unii;** [Popr. 31]
- ab) **aktywny udział w zaopatrzeniu w żywność oraz zachowanie i tworzenie miejsc pracy na obszarach przybrzeżnych i wiejskich, w tym programy kształcenia zawodowego i współpracy w celu zachęcenia młodzieży do zaangażowania się w działalność sektora i zapewnienie godziwego poziomu życia osobom prowadzącym działalność połowową;** [Popr. 32]
- b) ~~przeciwdziałanie przypadkowym połowom~~ **unikanie, minimalizowanie i optymalne wykorzystanie przypadkowych połowów** stad handlowych, **unikając przy tym tworzenia poważnego rynku dla takich połowów;** [Popr. 33]

(*) Numer, data i odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2011/0195(COD)).

Środa, 12 września 2012 r.

- ba) *przyczynianie się do eliminowania praktyki nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów poprzez wewnętrzne kontrole przeprowadzane w razie konieczności wśród członków;* [Popr. 34]
- bb) *ograniczenie oddziaływania rybołówstwa na środowisko, w tym poprzez wprowadzenie środków służących poprawie selektywności narzędzi połowowych, w celu kontroli działań i uniknięcia przypadkowych i niedozwolonych połowów;* [Popr. 35]
- bc) *zarządzanie prawami dostępu do zasobów przyznawanymi ich członkom na mocy przepisów przewidzianych w rozdziale IV rozporządzenia (UE) nr .../20XX (*);* [Popr. 36]
- c) poprawienie warunków wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa swoich członków;
- d) stabilizowanie rynków;
- e) poprawienie rentowności producentów **i zwiększenie dochodów osób zawodowo zajmujących się rybołówstwem;** [Popr. 37]
- ea) *zapewnienie identyfikowalności produktów rybołówstwa oraz poprawa dostępu konsumentów do jasnych i dokładnych informacji, w celu zwiększenia zrozumienia stanu ochrony ekosystemów morskich i zasobów rybnych, a także informowania konsumentów o różnorodności dostępnych do spożycia gatunków;* [Popr. 38]
- eb) *promowanie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnej („TIK”) w celu zapewnienia lepszego wprowadzania do obrotu i wyższych cen produktów rybołówstwa.* [Popr. 39]

Artykuł 8

Środki podejmowane przez organizacje producentów sektora rybołówstwa

Do osiągnięcia celów określonych w art. 7 organizacje producentów sektora rybołówstwa ~~mogą stosować~~ **podejmują, między innymi,** następujące środki: [Popr. 41]

- a) **planowanie zarządzania działalnością połowową swoich członków, w tym opracowanie i wprowadzenie środków służących poprawie selektywności** ~~działalności połowowej swoich członków, oraz doradzanie państwom członkowskim i władzom regionalnym w kwestii wyżej wspomnianych planów zarządzania;~~ [Popr. 42]
- b) **optymalne wykorzystanie przypadkowych połowów stad handlowych** ~~poprzez~~ **oraz wspieranie swoich członków w działaniach służących uniknięciu i zminimalizowaniu takich połowów;**
  - ~~przeznaczenie wyladowanych produktów, które nie spełniają wymaganych przy wprowadzaniu do obrotu kryteriów minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), na cele inne niż spożycie przez ludzi;~~
  - ~~wprowadzanie do obrotu wyladowanych produktów, które spełniają kryteria minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), wymagane przy wprowadzaniu do obrotu;~~
  - ~~bezpłatną dystrybucję wyladowanych produktów na cele dobroczynne lub charytatywne;~~ [Popr. 43 i 44]

(*) Numer, data i odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2011/0195(COD)).

Środa, 12 września 2012 r.

- c) dostosowanie produkcji do wymogów rynkowych;
  - d) kierowanie dostawami i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków;
  - e) zarządzanie miejscem tymczasowego składowania produktów rybołówstwa zgodnie z art. 35 i 36;
  - f) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu uzyskania zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez organizację producentów,
- fa) poprawa jakości, podnoszenie poziomu wiedzy i przejrzystości w zakresie produkcji i rynku; prowadzenie badań mających na celu usprawnienie działań w zakresie planowania i zarządzania oraz wspieranie programów zawodowych w celu promowania produktów zrównoważonego rybołówstwa; [Popr. 46]**
- fb) dobrowolne przesyłanie informacji o stanie ochrony ekosystemów morskich i zasobów rybnych właściwym władzom krajowym w takich odstępach czasu i takimi sposobami, jakie uznane zostaną za odpowiednie; [Popr. 47]**
- fc) zapewnienie zbiorowego zarządzania uprawnieniami do połowów swoich członków; [Popr. 48]**
- fd) promowanie dostępu konsumentów do jasnych i wyczerpujących informacji dotyczących produktów rybołówstwa. [Popr. 49]**

Artykuł 9

Ustanawianie organizacji producentów sektora akwakultury

Organizacje producentów sektora akwakultury mogą być ustanawiane jako grupa utworzona z własnej inicjatywy producentów produktów akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

Artykuł 10

Cele organizacji producentów sektora akwakultury

Organizacje producentów sektora akwakultury realizują następujące cele:

- a) promowanie podejmowania **opłacalnych i zrównoważonych pod względem gospodarczym, środowiskowym i społecznym** działań w obszarze akwakultury przez swoich członków **i zalet organicznej akwakultury** przy jednoczesnym stwarzaniu im możliwości rozwoju; **w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i władzami regionalnymi oraz zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego⁽¹⁾ i dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽²⁾, w prawnych ramach ustanowionych w poszczególnych państwach członkowskich lub ich części; [Popr. 151]**
- aa) **dopilnowanie, by produkty paszowe pochodzenia rybnego na potrzeby akwakultury pochodziły z działalności połowowej zarządzanej w sposób zrównoważony; [Popr. 52]**

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

Środa, 12 września 2012 r.

- b) aktywny udział w zaopatrzeniu w żywność, z **poszanowaniem surowych norm jakości i tworzeniu bezpieczeństwa żywności, przy jednoczesnym wkładzie w tworzenie** miejsc pracy na obszarach **przybrzeżnych i wiejskich i przybrzeżnych**; [Popr. 53]
- c) zapewnienie zgodności działalności ich członków z krajowymi strategicznymi planami, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr .../20XX (*);
- d) poprawienie warunków wprowadzania do obrotu produktów akwakultury swoich członków;
- da) stabilizowanie rynków; [Popr. 54]**
- e) poprawienie rentowności producentów: **i zwiększanie dochodów pracowników tego sektora wraz z poprawą warunków ich pracy; [Popr. 55]**
- ea) uruchamianie programów na rzecz wspierania ciągłej poprawy produktów i zrównoważonych działań środowiskowych w akwakulturze, a także szkoleń i działań zawodowych i kształcenia w celu zapewnienia godziwego poziomu życia osobom prowadzącym działalność w dziedzinie akwakultury oraz zmniejszania do minimum negatywnego wpływu na cały łańcuch produkcji; [Popr. 56]**
- eb) promowanie wszelkich innych działań, które leżą w interesie członków organizacji producentów, oraz rozwijanie lub usprawnianie działalności sektora w celu umożliwienia organizacjom producentów realizacji celów, które nie zostały wymienione w niniejszym artykule; [Popr. 57]**
- ec) ułatwienie konsumentom dostępu do informacji dotyczących produktów akwakultury; [Popr. 58]**
- ed) stosowanie, w miarę możliwości, TIK w celu zapewnienia uzyskania jak najlepszej ceny produktów. [Popr. 59]**

Artykuł 11

Środki podejmowane przez organizacje producentów sektora akwakultury

Do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 10, organizacje producentów sektora akwakultury mogą stosować, **między innymi**, następujące środki: [Popr. 60]

- a) promowanie odpowiedzialnej, **ekstensywnej** i zrównoważonej akwakultury, szczególnie w kategoriach ochrony środowiska, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; [Popr. 61]
- aa) planowanie zarządzania działalnością w zakresie akwakultury swoich członków; [Popr. 62]**
- b) dostosowanie produkcji do wymogów rynkowych;
- c) kierowanie dostawami, **stabilizowanie cen** i ~~wprowadzaniem~~ **wprowadzanie** do obrotu produktów swoich członków; [Popr. 63]
- ca) zarządzanie miejscem tymczasowego składowania produktów akwakultury zgodnie z art. 35 i 36; [Popr. 64]**

(*) Numer, data i odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2011/0195(COD)).

Środa, 12 września 2012 r.

- d) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu uzyskania zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez organizację producentów;
- e) gromadzenie informacji **o środowisku i informacji** o produktach wprowadzanych do obrotu, w tym informacji gospodarczych o pierwszej sprzedaży i o prognozach dotyczących produkcji; [Popr. 65]
- ea) **poprawa jakości, podnoszenie poziomu wiedzy i przejrzystości w zakresie produkcji i rynku; prowadzenie badań mających na celu usprawnienie działań w zakresie planowania i zarządzania oraz wspieranie programów zawodowych w celu promowania produktów zrównoważonej akwakultury;** [Popr. 66]
- eb) **promowanie dostępu konsumentów do jasnych i wyczerpujących informacji dotyczących produktów akwakultury;** [Popr. 67]
- ec) **promowanie produktów akwakultury poprzez wykorzystanie możliwości w dziedzinie uzyskiwania certyfikatów, w szczególności w zakresie chronionej nazwy pochodzenia, i zalet zrównoważonego rozwoju.** [Popr. 68]

Artykuł 12

Ustanawianie zrzeszeń organizacji producentów

1. Zrzeszenie organizacji producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury może być powołane jako grupa utworzona z własnej inicjatywy organizacji producentów uznawanych w jednym lub w wielu państwach członkowskich.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do organizacji producentów stosuje się do zrzeszeń organizacji producentów, o ile nie określono inaczej.

Artykuł 13

Cele zrzeszeń organizacji producentów

Zrzeszenia organizacji producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury realizują następujące cele:

- a) bardziej **zrównoważone i** efektywne osiąganie dowolnych celów członków organizacji producentów, określonych w art. 7 i 10; [Popr. 69]
- b) koordynowanie i rozwijanie działalności stanowiącej przedmiot wspólnego zainteresowania zrzeszonych organizacji producentów, **w tym usprawnienie wprowadzania do obrotu produktów przeznaczonych dla konsumentów;** [Popr. 70]
- ba) **zapewnienie zgodności ze wszystkimi działaniami ukierunkowanymi na zapewnienie każdemu państwu członkowskiemu względnej stabilności działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska.** [Popr. 71]

Artykuł 13a

Finansowanie zrzeszeń organizacji producentów

1. **Europejski Fundusz Morski i Rybacki może wspierać finansowo tworzenie lub rozwój zrzeszeń organizacji producentów.**

Środa, 12 września 2012 r.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych określających szczegółowe zasady takiego wsparcia finansowego, zgodnie z art. 50. [Popr. 72]

Artykuł 14

Ustanawianie organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe mogą być powoływane jako grupa utworzona z inicjatywy producentów produktów rybołówstwa i akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

Artykuł 15

Cele organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe realizują następujące cele:

- a) poprawienie warunków udostępniania na rynku unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury;
- b) pomoc w lepszym koordynowaniu wprowadzania do obrotu i udostępniania na rynku unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 16

Środki podejmowane przez organizacje międzybranżowe

Do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 15, organizacje międzybranżowe mogą podejmować następujące środki:

- a) opracowywanie standardowych umów zgodnych z unijnym prawem;
- b) promowanie produktów rybołówstwa i akwakultury Unii w sposób niedyskryminacyjny, poprzez wykorzystanie możliwości w dziedzinie uzyskiwania certyfikatów, w szczególności w zakresie nazwy pochodzenia, znaków jakości, oznaczeń geograficznych i zalet zrównoważonego rozwoju, **oraz zapewnienie wyraźnego określenia produktów Unii w stosunku do produktów z przywozu; [Popr. 73]**
- c) ustanawianie zasad dotyczących produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, które są bardziej restrykcyjne niż te zawarte w unijnych aktach prawnych lub w ustawodawstwie krajowym;
- d) poprawianie jakości, pogłębianie wiedzy oraz zwiększanie przejrzystości zagadnień związanych z produkcją i obrotem, **a także zapewnienie programów szkolenia i kształcenia zawodowego w celu zachęcenia do dbałości o jakość produktów i do jej wspierania, identyfikowalności, bezpieczeństwa żywności i inicjatyw w zakresie badań naukowych i rozwoju; [Popr. 74]**
- e) prowadzenie badań rynku oraz rozwijanie technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku, w tym TIK;
- f) dostarczanie informacji i przeprowadzanie badań niezbędnych do zapewniania zrównoważonych dostaw, których wielkość, jakość i cena spełniałyby wymogi rynku oraz oczekiwania konsumentów;
- fa) promowanie wśród konsumentów gatunków niewprowadzanych obecnie na rynek, a mających cenne wartości odżywcze i pochodzących ze zdrowych stad; [Popr. 75]**

Środa, 12 września 2012 r.

- g) kontrolowanie i, w razie konieczności, podejmowanie odpowiednich środków w celu zapewnienia zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez organizację międzybranżową.

Sekcja II

Uznawanie

Artykuł 17

Uznawanie organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą uznać za organizacje producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury wszystkie grupy producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury, które wystąpią o udzielenie takiego uznania, pod warunkiem że:

- a) są wystarczająco aktywne gospodarczo na swoim terytorium lub jego części, szczególnie w odniesieniu do liczby ich członków i wielkości ich produkcji zbywalnej;
- b) posiadają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego oraz posiadają swoją oficjalną siedzibę główną i prowadzą działalność na terytorium tego państwa;
- c) są w stanie realizować cele określone w art. 7 i 10;
- d) przestrzegają reguł konkurencji określonych w rozdziale ~~IV~~; oraz **[Popr. 76]**
- e) ~~nie mogą zajmować dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to konieczne w ramach realizacji celów określonych w art. 39 traktatu.~~ **[Popr. 77]**

ea) dysponują przejrzystymi informacjami na temat członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania. **[Popr. 78]**

1a Państwa członkowskie mogą określić dodatkowe warunki uznawania organizacji producentów. **[Popr. 79]**

1b. Organizacje producentów uznane na mocy rozporządzenia (WE) nr 104/2000 uważa się za uznane na mocy niniejszego rozporządzenia. **[Popr. 80]**

1c. Należy podjąć działania mające na celu zapewnienie odpowiedniego udziału łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w organizacjach producentów oraz jego reprezentatywnego charakteru. **[Popr. 81]**

Artykuł 18

Uznawanie organizacji międzybranżowych

1. Państwa członkowskie mogą, z uwzględnieniem przepisów Unii, w szczególności przepisów z zakresu konkurencji, uznać za organizacje międzybranżowe wszystkie grupy mające siedzibę na ich terytorium, które złożą właściwy wniosek, pod warunkiem że takie grupy:

- a) reprezentują **na danym obszarze** znaczący udział w ~~co najmniej dwóch z poniższych rodzajów działalności na danym obszarze lub obszarach:~~ produkcji, **przetwórstwie lub** wprowadzaniu do obrotu i ~~przetwórstwie~~ produktów rybołówstwa i akwakultury lub produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa i akwakultury, **które są poławiane przez statki unijne lub są hodowane w środowisku wodnym na terytorium państw członkowskich;** **[Popr. 82]**

Środa, 12 września 2012 r.

- b) same nie są zaangażowane w produkcję, wprowadzanie do obrotu lub przetwórstwo produktów rybołówstwa i akwakultury oraz produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa i akwakultury;
- c) posiadają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego oraz posiadają swoją oficjalną siedzibę główną i prowadzą działalność na terytorium tego państwa członkowskiego;
- d) mogą realizować cele określone w art. 15;
- e) uwzględniają interesy konsumentów; oraz
- f) nie utrudniają prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku.

1a. Za uznane można uważać również istniejące organizacje międzybranżowe, które spełniają wszystkie warunki określone w tym artykule, nawet jeśli zostały ustanowione na mocy aktu wykonawczego czy innych przepisów. [Popr. 83]

Artykuł 19

Kontrole i wycofywanie uznania przez państwa członkowskie

Państwa członkowskie w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów, **zrzeszenia organizacji producentów** i organizacje międzybranżowe spełniają warunki udzielonego uznania określone w art. 17 i 18 i, w stosownych przypadkach, wycofują uznanie tym podmiotom. [Popr. 84]

Artykuł 20

Międzynarodowe organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i organizacji międzybranżowych

Państwa członkowskie, których obywatele są członkami organizacji producentów, **zrzeszenia organizacji producentów** lub organizacji międzybranżowej mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, gdzie znajduje się oficjalna siedziba główna zrzeszenia organizacji producentów uznawanego w innych państwach członkowskich, nawiązuje, we współpracy z odpowiednimi państwami członkowskimi, współpracę administracyjną konieczną do umożliwienia przeprowadzania kontroli działalności danej organizacji lub danego zrzeszenia. [Popr. 85]

Artykuł 21

Przydział uprawnień do połowów

Organizacja producentów, której członkowie są obywatelami różnych państw członkowskich, lub zrzeszenie organizacji producentów uznawane w różnych państwach członkowskich realizują swoje zadania nie naruszając przepisów określających rozdział uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr .../20XX (*).

Artykuł 22

Informowanie Komisji i rozpowszechnianie listy organizacji producentów [Popr. 87]

~~Państwa członkowskie informują Komisję środkami elektronicznymi o wszystkich decyzjach o udzieleniu lub cofnięciu uznania.~~ **Na początku każdego roku Komisja publikuje listę organizacji producentów uznanych w roku poprzednim oraz organizacji, którym w tym samym okresie uznanie takie cofnięto.** [Popr. 88]

(*) Numer, data i odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2011/0195(COD)).

Środa, 12 września 2012 r.

Artykuł 23

Kontrole przeprowadzane przez Komisję

W celu zapewnienia przestrzegania określonych w art. 17 i 18 warunków uznawania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych Komisja może przeprowadzać kontrole i ~~może~~, w stosownych przypadkach, ~~zażądać~~ ~~żąda~~ od państw członkowskich cofnięcia uznania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych. [Popr. 89]

Artykuł 24

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu: ~~ustanowienia przepisów dotyczących wewnętrznego funkcjonowania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych, zasad dotyczących ich zrzeszania się, mających wobec nich zastosowanie przepisów finansowych i budżetowych, zobowiązań członków i egzekwowania tych przepisów, w tym kar, jakie można nałożyć.~~ [Popr. 90]

- a) ~~wprowadzenia zmian do warunków uznawania, o których mowa w art. 17 i 18, lub ich uzupełnienia. Zasady te mogą dotyczyć wewnętrznego funkcjonowania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych, zasad dotyczących zrzeszania się, przepisów finansowych i budżetowych, zobowiązań członków i egzekwowania stosowania własnych zasad, w tym kar;~~ [Popr. 91]
- b) ~~ustanowienia przepisów dotyczących częstotliwości, treści i praktycznych metod kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 20 i 21.~~ [Popr. 92]

Artykuł 25

Akty wykonawcze

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:
  - a) terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych zgodnie z art. 17 i 18 lub w zakresie wycofywania danego uznania zgodnie z art. 19;
  - b) formatu, terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie informowania Komisji o wszelkich decyzjach w sprawie przyznania lub wycofania uznania zgodnie z art. 22;
- ba) ustanowienia przepisów dotyczących częstotliwości, treści i praktycznych metod kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 20.** [Popr. 93]
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

Sekcja III

Rozszerzenie zasad

Artykuł 26

Rozszerzenie zasad organizacji producentów **oraz zrzeszeń organizacji producentów** [Popr. 94]

1. Państwo członkowskie może uczynić zasady uzgodnione w ramach organizacji producentów **lub zrzeszenia organizacji producentów** wiążącymi dla tych producentów, którzy nie są członkami tej organizacji **lub zrzeszenia**, a którzy wprowadzają do obrotu dowolny z produktów objętych przedmiotem działalności takiej organizacji producentów **lub zrzeszenia organizacji producentów** na obszarze, na którym dana organizacja producentów **lub zrzeszenie organizacji producentów** jest ~~reprezentatywna~~ **reprezentatywne**, pod warunkiem że: [Popr. 95]

Środa, 12 września 2012 r.

- a) organizacja producentów ~~jest uważana za reprezentatywną~~ **lub zrzeczenie organizacji producentów są uważane za reprezentatywne** w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu, w **tym – w stosownych przypadkach – w odniesieniu do segmentu rybołówstwa na małą skalę oraz tradycyjnego rybołówstwa łodziowego**, w jednym państwie członkowskim i ~~składa~~ **składają** wniosek do właściwych organów krajowych; [Popr. 96]
- b) rozszerzane zasady dotyczą jednego lub więcej środków dla organizacji producentów, określonego w art. 8 lit. a)-e) oraz

ba) zachowane są zasady wolnej konkurencji między przedsiębiorstwami. [Popr. 97]

2. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora rybołówstwa uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej ~~65~~**30** % ilości danego produktu wprowadzonej do obrotu w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad. [Popr. 98]

~~3. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora akwakultury uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej 40 % ilości danego produktu wprowadzonej do obrotu w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad.~~ [Popr. 99]

4. Zasady rozszerzone na podmioty niebędące członkami obowiązują przez okres od ~~90~~**30** dni do 12 miesięcy. [Popr. 100]

Artykuł 27

Rozszerzenie zasad organizacji międzybranżowych

1. Państwo członkowskie może uczynić niektóre porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki przyjęte w ramach organizacji międzybranżowej wiążącymi na danym obszarze lub na danych obszarach dla innych podmiotów gospodarczych, które nie należą do tej organizacji, pod warunkiem że:

- a) organizacja międzybranżowa odpowiada przynajmniej za 65 % co najmniej dwóch z poniższych rodzajów działalności: produkcji, wprowadzania do obrotu lub przetwórstwa danego produktu w poprzednim roku, na danym obszarze lub na danych obszarach państwa członkowskiego, i składa wniosek do właściwych organów krajowych;
- b) zasady rozszerzane na inne podmioty gospodarcze dotyczą dowolnego środka dla organizacji międzybranżowych określonego w art. 16 lit. a)-f) i nie powodują żadnych szkód dla innych podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim lub w Unii.

2. Rozszerzenie zasad ma zastosowanie przez okres nie dłuższy niż trzy lata.

Artykuł 28

Odpowiedzialność

Jeżeli zgodnie z art. 26 i 27 zasady są rozszerzane na podmioty niebędące członkami, zainteresowane państwo członkowskie może zdecydować, że podmioty te są zobowiązane do zapłacenia organizacji producentów lub organizacji międzybranżowej równowartości całości lub części kosztów ponoszonych przez członków wskutek stosowania rozszerzonych zasad.

Artykuł 29

Zatwierdzanie przez Komisję

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zasadach, które ~~zamierzają~~ **postanawiają** ustanowić jako wiążące dla wszystkich producentów lub podmiotów gospodarczych na określonym obszarze lub na określonych obszarach, na podstawie art. 26 i 27. [Popr. 101]

Środa, 12 września 2012 r.

2. Komisja przyjmuje decyzję zatwierdzającą rozszerzenie zasad będących przedmiotem powiadomienia przez państwo członkowskie, pod warunkiem że:

- a) przestrzegane są przepisy art. 26 i 27;
- b) przestrzegane są przepisy rozdziału VI dotyczące reguł konkurencji;
- c) rozszerzenie to nie zagraża zasadom wolnego handlu; oraz
- d) nie wiąże się to z uszczerbkiem dla celów ustanowionych w art. 39 TFUE.

3. W ciągu ~~dwóch miesięcy~~ **15 dni** od dnia otrzymania powiadomienia Komisja podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia rozszerzenia zasad i informuje o tym państwa członkowskie. Jeżeli Komisja nie podjęła decyzji w terminie ~~dwóch miesięcy~~ **15 dni**, uznaje się, że zatwierdziła ona rozszerzenie zasad. **[Popr. 102]**

Artykuł 30

Wycofanie zatwierdzenia

Komisja może przeprowadzać kontrole i może wycofać zatwierdzenie rozszerzenia zasad, w przypadku gdy stwierdzi, że którekolwiek z wymagań dla tego zatwierdzenia nie jest spełnione. Komisja informuje o tym państwa członkowskie.

Artykuł 31

Akty wykonawcze

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zasady dotyczące formatu i procedury powiadomienia, o którym mowa w art. 29 ust. 1. Te akty przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

Sekcja IV

Planowanie produkcji i wprowadzania do obrotu

Artykuł 32

Plan produkcji i wprowadzania do obrotu

1. ~~Aby~~ **Zgodnie z wytycznymi przekazanymi przez Komisję**, każda organizacja producentów przedkłada swoim właściwym organom krajowym plan produkcji i wprowadzania do obrotu, opisujący sposób, jaki organizacja ta zamierza spełnić cele określone w art. 3, 7 i 10. **[Popr. 103]**

2. Państwo członkowskie zatwierdza przedmiotowy plan. Organizacja producentów wdraża plan niezwłocznie po jego zatwierdzeniu.

3. Organizacja producentów może zrewidować plan produkcji i wprowadzania do obrotu, a o rewizji tej informuje się właściwe organy państwa członkowskiego w celu jej zatwierdzenia.

4. Organizacja producentów sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności w ramach planu produkcji i wprowadzania do obrotu, o którym mowa w ust. 1, i przedkłada je właściwym organom państwa członkowskiego.

Środa, 12 września 2012 r.

5. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu dopilnowania, aby każda organizacja producentów wypełniła zobowiązania przewidziane w niniejszym artykule. **W przypadku stwierdzenia przez państwo członkowskie niewypełnienia zobowiązań, może ono postanowić o wycofaniu uznania.** [Popr. 104]

Artykuł 33

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 50, aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące treści planu produkcji i wprowadzania do obrotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

Artykuł 34

Akty wykonawcze

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające regulamin i terminy przedkładania przez organizacje producentów i zatwierdzania przez państwa członkowskie planu produkcji i wprowadzania do obrotu, o którym mowa w art. 32. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

Sekcja V

Stabilizacja rynków

Artykuł 35

Mechanizm składowania

Organizacje producentów mogą ~~finansować~~ **współfinansować** składowanie produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II, pod warunkiem że: [Popr. 105]

- a) produkty zostały wystawione na sprzedaż przez organizacje producentów, ale nie znaleziono na nie kupca po cenie progowej, o której mowa w art. 36;
- b) produkty odpowiadają normom handlowym przyjętym na mocy art. 39 i są odpowiedniej jakości do spożycia przez ludzi;
- c) produkty zostały zakonserwowane lub przetworzone i są składowane poprzez zamrożenie, na pokładzie statków albo w obiektach lądowych, solenie, suszenie, marynowanie i, w stosownych przypadkach, gotowanie i pasteryzacja. Jednemu z powyższych procesów może towarzyszyć filetowanie lub porcjowanie oraz, w stosownych przypadkach, odgławianie;
- d) zmagazynowane produkty są ponownie wprowadzane do obrotu do spożycia przez ludzi na późniejszym etapie; oraz

da) minimalny i maksymalny okres finansowania składowania produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II zostanie wyraźnie określony. [Popr. 106]

Artykuł 36

Ceny progowe dla mechanizmu składowania

1. Przed rozpoczęciem każdego roku każda organizacja producentów może złożyć indywidualną ofertę na cenę progową dla mechanizmu składowania, o którym mowa w art. 35, odnośnie do produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II, **a także odnośnie do produktów akwakultury.** [Popr. 107]
2. Cena progowa nie może przekraczać 80 % średniej ważonej ceny odnotowanej dla danego produktu na obszarze prowadzenia działalności przez daną organizację producentów w ciągu trzech lat bezpośrednio poprzedzających rok, dla którego ustalana jest cena progowa.

Środa, 12 września 2012 r.

3. Przy określaniu ceny progowej bierze się pod uwagę:

- a) tendencje w produkcji i w zakresie popytu;
- b) stabilizację cen rynkowych;
- c) konwergencję rynków;
- d) dochody producentów; oraz
- e) interesy konsumentów.

4. Po przeanalizowaniu ofert złożonych przez organizacje producentów uznane na ich terytorium, państwa członkowskie określają ceny progowe stosowane przez organizacje producentów. Ceny te są ustalane na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 3. Zostają one podane do wiadomości publicznej.

Artykuł 37

Akty wykonawcze

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zasady dotyczące formatu komunikatu o cenach progowych publikowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 36 ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 51.

Sekcja VI

Fundusz zbiorowy

Artykuł 38

Fundusz zbiorowy

-1. Stworzenie, restrukturyzacja i wykonanie planów mających na celu poprawienie jakości w organizacjach producentów i ich zrzeszeniach będą finansowane przez Europejski Fundusz Morski i Rybacki. [Popr. 108]

1. Każda organizacja producentów1. Europejski Fundusz Morski i Rybacki może utworzyć fundusz zbiorowy, z którego korzysta wyłącznie w celu być wykorzystywany do sfinansowania następujących środków: [Popr. 109]

- a) planów produkcji i wprowadzania do obrotu zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 32;
- b) mechanizmu składowania określonego zgodnie z art. 35 i 36.

1a. Finansowanie instrumentów objętych wspólną organizacją rynków, włącznie z funduszem zbiorowym, jest dokonywane w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, bez uszczerbku dla określonych stawek współfinansowania. [Popr. 110]

Środa, 12 września 2012 r.

Rozdział III

Normy handlowe

Artykuł 39

Ustanawianie norm handlowych

1. Dla produktów wymienionych w załączniku I przeznaczonych do spożycia przez ludzi, **niezależnie od ich pochodzenia (produkty unijne lub z przywozu)**, można ustanowić wspólne normy handlowe. [Popr. 111]

2. Normy, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności odnosić się do:

a) minimalnego rozmiaru produktów wprowadzanych na rynek, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych opinii naukowych i zgodnie z rozmiarami odniesienia do celów ochrony dla produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 15 ust. 32 rozporządzenia (UE) nr .../20XX (*);

aa) klasyfikacji ze względu na jakość, rozmiar, wagę, jak również prezentacji; [Popr. 112]

b) specyfikacji konserw, zgodnie z wymogami w dziedzinie ochrony i zobowiązaniami międzynarodowymi.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla:

a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 853/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾;

b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania ⁽²⁾; oraz

c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 40

Przestrzeganie norm handlowych

1. Produkty, dla których ustalono normy handlowe, mogą być wprowadzone do obrotu do spożycia przez ludzi w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami. **Niniejsza zasada ma zastosowanie także do wszystkich przywożonych produktów rybołówstwa i akwakultury.** [Popr. 114]

2. Państwa członkowskie sprawdzają, czy produkty objęte wspólnymi normami handlowymi są zgodne z tymi normami. Kontrole mogą być dokonywane na każdym etapie wprowadzania do obrotu i podczas transportu.

3. Wszystkie wyławowane produkty rybołówstwa, w tym produkty niezgodne z normami handlowymi, mogą zostać, w ramach odpowiedzialności państw członkowskich, rozdane bezpłatnie instytucjom dobroczynnym lub charytatywnym, prowadzącym działalność gospodarczą na terytorium Unii lub osobom uznanym w prawodawstwie krajowym danego państwa członkowskiego za upoważnione do otrzymania pomocy publicznej.

(*) Numer, data i odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2011/0195(COD)).

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Środa, 12 września 2012 r.

Artykuł 40a

Normy higieniczno-sanitarne

Aby zapobiec nieuczciwej konkurencji na rynku Unii, produkty przywożone powinny spełniać te same normy higieniczno-sanitarne, co normy wymagane od produktów unijnych, oraz powinny podlegać tym samym środkom kontroli, włącznie z ich pełną identyfikowalnością. Gruntowne kontrole, zarówno na granicy, jak i w miejscu wyjazdu, powinny zapewnić należyte spełnianie tych wymogów. [Popr. 116]

Artykuł 41

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 określających wspólne normy handlowe, o których mowa w art. 39 ust. 1, w odniesieniu do jakości, rozmiaru lub masy, opakowania, prezentacji i etykietowania, oraz – jeżeli doświadczenia z wdrażania tych norm wskazują, że istnieje taka potrzeba – wprowadzających do nich zmiany, dopilnowując przy tym, aby normy te były formułowane w sposób uczciwy i przejrzysty.

Rozdział IV

Informacje dla konsumentów

Artykuł 42

Informacje obowiązkowe

1. Niezależnie od ich pochodzenia **geograficznego**, produkty rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w pkt. a), b), c) i e) załącznika I, które są wprowadzane do obrotu na terytorium Unii, mogą być oferowane w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu wyłącznie wówczas, gdy **odpowiednie oznakowanie lub etykieta zawiera obowiązkowe informacje** na odpowiednim oznakowaniu lub etykiecie podane są następujące informacje: **temat żywności wskazane w rozdziale IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności** ⁽¹⁾.

1a. Oznakowanie lub etykieta będzie obejmowała także: [Popr. 117]

- a) handlowe oznaczenie gatunku;
- b) metoda produkcji, w szczególności określona słowami: „... złowione ...” lub „... złowione w wodach śródlądowych ...” bądź „... wyhodowane ...” **w tym – w przypadku połowów przemysłowych – rodzaj używanych narzędzi określonych w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011;** [Popr. 167]
- c) **określone stado ryb** i obszar, na którym produkt został złowiony lub wyhodowany; [Popr. 118]
- d) data ~~złowienia~~ **wyladunku** produktów rybołówstwa lub data zbioru produktów akwakultury **w przypadku produktów przeznaczonych do sprzedaży jako produkty świeże;** [Popr. 119]
- e) ~~ezy~~ **informacja „produkt jest świeży, czy został rozmrożony/rozmrózony” w przypadku produktów zamrożonych wprowadzanych do sprzedaży jako świeże, zgodnie z potwierdzeniem przy wykorzystaniu klasyfikacji kontroli jakości, nie naruszając postanowień załączników V i VI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 i art. 68 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011;** [Popr. 120]

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

Środa, 12 września 2012 r.

~~2. Produkty rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w pkt. h) i i) załącznika I, które są wprowadzane do obrotu na terytorium Unii, niezależnie od ich pochodzenia, mogą być oferowane w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu wyłącznie wówczas, gdy na odpowiednim oznakowaniu lub etykiecie podane są następujące informacje:~~

- ~~a) handlowe oznaczenie gatunku;~~
- ~~b) metoda produkcji, w szczególności określona słowami: „... złowione ...” lub „... złowione w wodach śródlądowych ...” bądź „... wyhodowane ...”;~~
- ~~e) obszar, na którym produkt został złowiony lub wyhodowany; [Popr. 121]~~

3. Informacje, o których mowa w ust. 1a, są prezentowane w sposób wyraźny i czytelny.

4. Przepisy ust. 1a i 3 stosuje się bez uszczerbku dla:

- a) dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁾;
- b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek ⁽²⁾;
- c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiającego wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito ⁽³⁾;

ca) rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽⁴⁾. [Popr. 122]

Artykuł 42a

Sprawozdawczość dotycząca oznakowania ekologicznego

Po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, do dnia 1 stycznia 2015 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie wraz z wnioskiem w sprawie ustanowienia unijnego programu oznakowania ekologicznego dla produktów rybołówstwa. Sprawozdanie przeanalizuje ewentualne minimalne wymogi dotyczące otrzymania zgody na stosowanie takiego ekologicznego oznakowania. [Popr. 123]

Artykuł 43

Oznaczenie handlowe

Do celów art. 42 ust. 1a lit. a) państwa członkowskie sporządzają i publikują wykaz oznaczeń handlowych przyjętych na ich terytorium. Wykaz ten obejmuje:

- a) naukową nazwę każdego gatunku, zgodnie z systemem informacyjnym FishBase; [Popr. 124]

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79.

⁽³⁾ Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Środa, 12 września 2012 r.

- b) jego nazwę w języku urzędowym lub w językach urzędowych państwa członkowskiego;
- c) w stosownych przypadkach, **oprócz nazw wymienionych w lit. a) i b)**, każdą inną nazwę lub nazwy przyjęte i stosowane lokalnie bądź regionalnie. [Popr. 125]

Artykuł 44

Oznaczenie obszaru połowu, **hodowli** lub ~~produkcji~~ **uprawy** [Popr. 126]

1. Oznaczenie ~~obszaru połowu lub produkcji~~ **pochodzenia produktu, rozumianego jako miejsce złowienia lub wyhodowania**, zgodnie z art. 42 ust. 1a lit. c) obejmuje: [Popr. 127]

- a) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu:
    - (i) nazwę jednego z obszarów, podobszarów lub rejonów wymienionych w obszarach rybołówstwa FAO, **włącznie z ich nazwą przybrzeżną i geograficzną, przy zastosowaniu terminologii zrozumiałej dla konsumenta**; [Popr. 128]
    - (ii) **informację o tym, czy produkty zostały złowione na wodach Unii, czy też poza nimi**; [Popr. 129]
    - (iii) **państwo bandery statku, który dokonał połowu**; [Popr. 130]
  - b) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach śródlądowych – odniesienie do ~~państwa członkowskiego lub państwa trzeciego będącego~~ **jednolitej części wód pochodzenia w państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym** krajem pochodzenia produktu; [Popr. 131]
  - c) w przypadku produktów akwakultury – odniesienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym produkt przechodzi końcowy etap hodowli lub chowu, trwający co najmniej 3 miesiące.
2. **Nie naruszając rozporządzenia (WE) nr 510/2006**, podmioty mogą, poza informacjami, o których mowa w ust. 1, precyzyjnie wskazać obszar połowu lub produkcji. [Popr. 132]

Artykuł 45

Dodatkowe dobrowolne informacje

1. Poza informacjami obowiązkowymi wymaganymi zgodnie z art. 42, następujące informacje mogą zostać przekazane na zasadzie dobrowolności, **pod warunkiem że są jasne i jednoznaczne**: [Popr. 133]

(-a) data złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury; [Popr. 134]

- a) informacje o ochronie środowiska;
- b) informacje dotyczące zagadnień etycznych lub społecznych;
- c) informacje o technologii produkcji;
- d) informacje o praktykach produkcyjnych;
- e) informacje o zawartości składników żywieniowych w produkcie;

ea) informacje dotyczące portu wyładunku produktu; [Popr. 135]

Środa, 12 września 2012 r.

eb) data złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury, w odniesieniu do których nie ma obowiązku wskazania tej informacji zgodnie z art. 42. [Popr. 136]

2. Informacji dobrowolnych nie wolno przedstawiać ze szkodą dla miejsca na oznakowaniu lub etykiecie, które jest dostępne do przekazywania informacji obowiązkowych.

2a. Nie wolno podawać informacji dobrowolnych, które nie mogą zostać zweryfikowane. [Popr. 137]

3. Przepisy ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla następujących aktów prawnych Unii:

a) dyrektywa 2000/13/WE;

b) rozporządzenie (UE) nr 1169/2011;

c) rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności ⁽¹⁾;

d) rozporządzenie (WE) nr 510/2006;

e) rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽²⁾, oraz

f) rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych ⁽³⁾.

Artykuł 46

Akty delegowane

~~Komisja jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu:~~

~~a) uzupełnienia lub zmienienia wymogów w zakresie informacji obowiązkowych, o których mowa w art. 42 ust. 1, art. 42 ust. 2, art. 43 i art. 44, zapewniając przy tym precyzyjne i przejrzyste przekazywanie informacji obowiązkowych;~~

~~b) określenia kryteriów minimalnych dotyczących informacji, o których mowa w art. 45 ust. 1, przekazywanych dobrowolnie przez podmioty, gwarantując przy tym precyzyjne, przejrzyste i niedyskryminacyjne warunki dobrowolnego podawania informacji. [Popr. 138]~~

Rozdział V

Reguły konkurencji

Artykuł 47

Stosowanie reguł konkurencji

Artykuły 101-106 TFUE oraz rozporządzenia lub dyrektywy wydane w celu ich zastosowania mają zastosowanie do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, które dotyczą produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

Środa, 12 września 2012 r.

Artykuł 48

Wyjątki od stosowania reguł konkurencji

1. Niezależnie od przepisów art. 47 niniejszego rozporządzenia art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do tych porozumień, decyzji i praktyk organizacji producentów, które dotyczą produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, lub wykorzystywania wspólnych obiektów do przechowywania, obrabiania lub przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury, pod warunkiem, że:

- a) są one niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
- b) nie zakładają istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;
- c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie wykluczają konkurencji; oraz
- e) nie zagrażają osiągnięciu celów art. 39 TFUE.

2. Niezależnie od przepisów art. 47 niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk organizacji międzybranżowych, które:

- a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
- b) nie pociągają za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych;
- c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów; oraz
- f) nie ograniczają konkurencji w sposób, który jest konieczny z punktu widzenia realizacji celów WPRyb.

Rozdział VI

Rozpoznanie rynku

Artykuł 49

Rozpoznanie rynku

1. Komisja:

- a) ~~gromadzi, analizuje i rozpowszechnia wiedzę gospodarczą i zrozumienie unijnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury wzdłuż całego łańcucha dostaw, uwzględniając kontekst międzynarodowy;~~ **zapewnia organizacjom producentów finansowe i praktyczne wsparcie w zakresie tworzenia elektronicznych krajowych baz danych/rynków w celu lepszej koordynacji informacji między podmiotami gospodarczymi i przetwórcami; [Popr. 139]**

Środa, 12 września 2012 r.

- b) regularnie bada ceny produktów rybołówstwa i akwakultury wzdłuż całego łańcucha dostaw w Unii, prowadzi analizy tendencji na rynku **i podaje do wiadomości publicznej wyniki tych badań i analiz;** [Popr. 140]
- c) zapewnia badania rynku ad hoc i metodykę na potrzeby badania kształtowania się cen;
- ca) podejmuje działania służące zaprojektowaniu ogólnounijnej kampanii w celu uświadomienia konsumentom ogromnej różnorodności gatunków ryb wyladowywanych w portach unijnych oraz w celu poinformowania obywateli Unii o różnych okresach sezonowości gatunków, a także kampanie promocyjne dotyczące wprowadzenia nowych środków oznakowania;* [Popr. 141]
- cb) zobowiązuje się do dopilnowania, że w szkołach podstawowych i średnich w całej Unii przeprowadzone zostaną kampanie informacyjne mające na celu podniesienie świadomości młodych obywateli i ich nauczycieli na temat korzyści płynących ze spożywania ryb oraz o dużej różnorodności gatunków ryb dostępnych do spożycia.* [Popr. 142]
2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Komisja korzysta z następujących środków:
- a) ułatwienie dostępu do dostępnych danych dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury, zgromadzonych zgodnie z aktami prawnymi Unii;
- b) udostępnienie ~~na właściwym poziomie~~ **właściwych** informacji rynkowych **wszystkim** zainteresowanym stronom, **w tym udostępnianie konsumentom tego rodzaju informacji w łatwo dostępny i zrozumiały sposób.** [Popr. 143]
3. Państwa członkowskie przyczyniają się do osiągnięcia celów określonych w ust. 1.

Rozdział VII

Przepisy proceduralne

Artykuł 50

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w artykułach 13a, 24, 33 i 41, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia (*).
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13a, 24, 33 i 41 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 12 września 2012 r.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13a, 24, 33 i 41 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 51

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 52

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1184/2006

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 dodaje się tekst w brzmieniu:

„oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr ... z dnia ... r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (*) (*)

(*) Dz.U. [...]”.

Artykuł 52

Środki przejściowe

Nie naruszając rozdziału IV, produkty rybołówstwa i akwakultury oraz ich opakowania, które zostały opatrzone etykietą lub oznakowane przed ... (*), mogą być wprowadzane do obrotu i sprzedawane do wyczerpania zapasów. [Popr. 144]

Artykuł 53

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 traci moc. Jednakże artykuły 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 i 39 stosuje się do dnia 31 grudnia 2013 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

Artykuł 54

Przegląd

Przed końcem ~~2022~~**2019** r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników stosowania niniejszego rozporządzenia. **[Popr. 145]**

(*) Numer i data niniejszego rozporządzenia.

(*) **Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.**

Środa, 12 września 2012 r.

Artykuł 55

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem art. 32, 35 i 36, które stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. **Przepisy dotyczące informowania konsumentów zawarte w art. 42 mają zastosowanie zgodnie z datą wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. [Popr. 146]**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0301	Ryby żywe
0302	Ryby świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0303	Ryby zamrożone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0304	Filety rybne i pozostałe mięso rybie (nawet rozdrobnione), świeże, schłodzone lub zamrożone
b) 0305	Ryby suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, nawet gotowane przed lub podczas procesu wędzenia; mąki, mączki i granulki, z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi
c) 0306	Skorupiaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki, ze skorupiaków, nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; bezkręgowce wodne, inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki, z bezkręgowców wodnych innych niż skorupiaki, nadające się do spożycia przez ludzi
d)	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi: - Pozostałe -- Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych; martwe zwierzęta objęte działem 3: --- Odpadki rybne --- Pozostałe
0511 91 10	---
0511 91 90	---
e) 1212 20 00	- Wodorosty morskie i pozostałe algi
f)	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie: - Oleje z wątróbek rybnych i ich frakcje
1504 10	-

Środa, 12 września 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie
1504 20	- Tłuszcze, oleje i ich frakcje, z ryb, inne niż oleje z wątróbek
g) 1603 00	Ekstrakty i soki, z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
h) 1604	Ryby przetworzone lub zakonserwowane; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry rybiej
i) 1605	Skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub zakonserwowane
j)	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
1902 20	- Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
1902 20 10	-- Zawierające więcej niż 20 % masy ryb, skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
k)	Mąki, mączki i granulki, z mięsa lub podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
2301 20 00	- Mąki, mączki i granulki, z ryb lub ze skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
l)	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt
2309 90	- Pozostałe:
ex 2309 90 10	-- Roztwory z ryb
	mączki rybne
	tuńczyki przeznaczone do przetworzenia
	gatunki akwakultury określone w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 104/2000
	gatunki <i>Sprattus sprattus</i> i <i>Coryphaena hippurus</i> [Popr. 147]

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie
0302 22 00	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Zimnica (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Flądra (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
oraz	
0302 31 90	
ex 0302 40	Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>
0302 62 00	Łupacz (plamiak) (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i>

Środa, 12 września 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie
0302 65 20	Koleń (<i>Squalus acanthias</i> oraz <i>Scyrorhinus</i> spp.)
oraz	
0302 65 50	
0302 69 31	Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)
oraz	
0302 69 33	
0302 69 41	Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Molwa (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Sardela (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	Morszczuk z gatunku (<i>Merluccius merluccius</i>)
0302 69 81	Żabnica (<i>Lophius</i> spp.)
0302 69 99	Raje (<i>Raja</i> spp, <i>Amblyraja</i> spp i <i>Leucoraja</i> spp)
0302 84 10	Ryby z gatunku <i>Dicentrarchus labrax</i> (<i>Dicentrarchus labrax</i>) [Popr. 148]
ex 0307 41 10	Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Sola (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Homarzec (nerczan) (<i>Nephrops norvegicus</i>)
0303 31 10	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Morszczuk z rodzaju <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
oraz	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Kielec (właściwy) i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Włócznik (<i>Xiphias Gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Krewetki z rodziny <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Mątwy z gatunku <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	

Środa, 12 września 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie
0307 49 31	Kalamarnice (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
oraz	
0307 49 38	
0307 49 51	Kalamarnice (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Ośmiornice (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	Kalmary (<i>Illex</i> spp.)
0303 41 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacores</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Latający lub paskowany bonito (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Pozostałe gatunki z rodzajów <i>Thunnus</i> oraz <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Złocica (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
oraz	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Rdzawiec (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Brama (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i> lub <i>Gadus poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Bielmnik (<i>Trisopterus luscus</i>) oraz karlik (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Bops (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Pikarel (<i>Smaris smar</i>)
ex 0302 69 99	Konger (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Kurki (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Cefal (<i>Mugil</i> spp.)

Środa, 12 września 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0302 69 99	Raja (Raja spp.)
oraz	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Pałasz ogoniasty (Lepidopus caudatus i Aphanopus carbo)
ex 0307 21 00	Musze św. Jakuba (Pecten maximus)
0307 31 10	Omulek śródziemnomorski (Mytilus spp.) [Popr. 150]
ex 0307 91 00	Trąbik zwyczajny (Buccinum undatum)
ex 0302 69 99	Barwena i barbata (Mullus surmuletus, Mullus barbatus)
ex 0302 69 99	Kantar (Spondyliosoma cantharus)
	Kaproszowate (Caproidae)
	Szprot (Sprattus sprattus)
	Turbot (Psetta maxima)
	Labraks (Dicentrarchus labrax)
	Argentyna wielka (Argentina silus)
	Pająk morski (Maja brachydactyla)
	Homar europejski (Homarus gammarus) [Popr. 149]

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuły 1, 2, 3, 4, 5
Artykuły 2, 3	Artykuły 39, 40, 41
Artykuł 4	Artykuły 42, 43, 44, 45
Artykuł 5 ust. 1	Artykuły 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
Artykuły 5 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 4, art. 6	Artykuły 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25
Artykuł 7	Artykuły 26, 28, 29, 30, 31
Artykuł 8	—
Artykuły 9, 10, 11, 12	Artykuły 32, 33, 34, 38
Artykuł 13	Artykuły 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25
Artykuł 14	Artykuł 48 ust. 2
Artykuł 15	Artykuł 27
Artykuł 16	Artykuły 28, 29, 30, 31
Artykuły 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27	Artykuły 35, 36, 37, 38

Środa, 12 września 2012 r.

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 28, 29, 30, 31, 32, 33	—
Artykuł 34	Artykuły 22, 25, 37
Artykuł 35	—
Artykuł 36	—
Artykuł 37	Artykuły 50, 51
Artykuły 38, 39	Artykuł 51
Artykuł 40	—
Artykuł 41	Artykuł 54
Artykuł 42	Artykuły 52, 53
Artykuł 43	Artykuł 55
—	Artykuł 47
—	Artykuł 48 ust. 1
—	Artykuł 49

Czwartek, 13 września 2012 r.

Przedłużenie Umowy o współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską oraz Federacją Republiką Brazylii ***

P7_TA(2012)0337

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej przedłużenia Umowy o współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską oraz Federacją Republiką Brazylii (10475/2012 – C7-0181/2012 – 2012/0059(NLE))

(2013/C 353 E/44)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (10475/2012),
  - uwzględniając decyzję Rady 2005/781/WE z dnia 6 czerwca 2005 r. w sprawie zawarcia Umowy o współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Federacją Republiką Brazylii ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 186 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0181/2012),
  - uwzględniając art. 81, art. 90 ust. 7 i art. 46 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0268/2012),
1. wyraża zgodę na przedłużenie umowy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Federacyjnej Republiki Brazylii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 11.11.2005, s. 37.

Zawarcie umowy między UE a Algierią o współpracy naukowo-technicznej ***

P7_TA(2012)0338

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Unią Europejską a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną o współpracy naukowo-technicznej (08283/2012 – C7-0122/2012 – 2011/0175(NLE))

(2013/C 353 E/45)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (08283/2012),

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając projekt umowy podpisany w dniu 19 marca 2012 r. (17318/2011),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 186, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) i art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0122/2012),
  - uwzględniając art. 81, art. 90 ust. 7 oraz art. 46 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0267/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Usunięcie niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje ***I

P7_TA(2012)0342

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w zakresie usunięcia niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje (COM(2011)0598 – C7-0305/2011 – 2011/0260(COD))

(2013/C 353 E/46)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0598),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0305/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0207/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

Czwartek, 13 września 2012 r.

P7_TC1-COD(2011)0260

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w zakresie usunięcia niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Negocjacje umów o partnerstwie gospodarczym („umowy”) między:

Państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 16 grudnia 2007 r.;

Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Stroną Afryka Środkowa, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 17 grudnia 2007 r. (Republika Kamerunu);

Ghaną, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 13 grudnia 2007 r.;

Wybrzeżem Kości Słoniowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 7 grudnia 2007 r.;

Państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 28 listopada 2007 r. (Republika Seszeli i Republika Zimbabwe), w dniu 4 grudnia 2007 r. (Republika Mauritiusu), w dniu 11 grudnia 2007 r. (Związek Komorów i Republika Madagaskaru) oraz w dniu 30 września 2008 r. (Republika Zambii);

Państwami SADC EPA, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 23 listopada 2007 r. (Republika Botswany, Królestwo Lesotho, Królestwo Suazi, Republika Mozambiku) oraz w dniu 3 grudnia 2007 r. (Republika Namibii);

Państwami Partnerskimi Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 27 listopada 2007 r.;

Państwami Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską, z drugiej strony, zostały zakończone w dniu 23 listopada 2007 r.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (2) Zakończenie negocjacji umów przez Antiguę i Barbudę, Wspólnotę Bahamów, Barbados, Belize, Republikę Botswany, Republikę Burundi, Republikę Kamerunu, Związek Komorów, Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej, Wspólnotę Dominiki, Republikę Dominikańską, Republikę Wysp Fidzi, Republikę Ghany, Grenadę, Kooperacyjną Republikę Gujany, Republikę Haiti, Jamajkę, Republikę Kenii, Królestwo Lesotho, Republikę Madagaskaru, Republikę Mauritiusu, Republikę Mozambiku, Republikę Namibii, Niezależne Państwo Papui-Nowej Gwinei, Republikę Rwandy, Federację Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Republikę Seszeli, Republikę Surinamu, Królestwo Suazi, Zjednoczoną Republikę Tanzanii, Republikę Trynidadu i Tobago, Republikę Ugandy, Republikę Zambii ⁽¹⁾ oraz Republikę Zimbabwe umożliwiło ich włączenie do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽²⁾.
- (3) Republika Botswany, Republika Burundi, Republika Kamerunu, Związek Komorów, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej, Republika Wysp Fidzi, Republika Ghany, Republika Haiti, Republika Kenii, Królestwo Lesotho, Republika Mozambiku, Republika Namibii, Republika Rwandy, Królestwo Suazi, Zjednoczona Republika Tanzanii, Republika Ugandy, Republika Zambii oraz Republika Zimbabwe nie podjęły działań niezbędnych do ratyfikacji swoich odpowiednich umów.
- (4) W związku z powyższym, w świetle art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, a w szczególności jego lit. b), należy zmienić załącznik I do tego rozporządzenia w celu usunięcia z niego tych państw.
- (5) Aby zapewnić szybkie przywrócenie partnerów do załącznika I do tego rozporządzenia, kiedy tylko podejmą działania niezbędne do ratyfikacji odpowiednich umów i w oczekiwaniu na ich wejście w życie, uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii powinny zostać przekazane Komisji w zakresie przywracania państw usuniętych niniejszym rozporządzeniem z załącznika I. Szczególnie ważne jest, aby *podczas prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, również z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja powinna udostępnić wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą jej posiedzeń z ekspertami krajowymi w ramach prowadzonych przez nią prac dotyczących opracowywania i wdrażania aktów delegowanych. Komisja powinna zaprosić ekspertów Parlamentu do uczestnictwa w tych posiedzeniach, [Popr. 1]*

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1528/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wprowadza się następujące artykuły:

„Artykuł 2a

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 2b, w celu wprowadzania zmian w załączniku I poprzez przywracanie tych regionów lub państw spośród grupy państw AKP, które usunięto z tego załącznika I na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../... ^(*) i które po usunięciu z załącznika podjęły działania niezbędne do ratyfikacji swoich odpowiednich umów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 9.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

^(*) Numer niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Artykuł 2b

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień Komisji, o którym mowa w art. 2a, następuje na ~~czas nieokreślony~~ **okres pięciu lat** od dnia ~~wejścia w życie niniejszego rozporządzenia...~~ ^(*). **Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem wspomnianego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień jest przedłużane automatycznie na okresy tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada zgłoszą sprzeciw wobec takiego przedłużenia nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. [Popr. 2]**
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2a może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 2a wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze strony Parlamentu Europejskiego albo Rady wyrażonego w ciągu 2 miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o ~~2 miesiące~~ **cztery miesiące** z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady. **[Popr. 3]**

(*) Dz.U. L [...] z [...], s. [...].;

- 2) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ~~1 stycznia 2014 r.~~ **1 stycznia 2016 r.** **[Popr. 4]**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ~~Bruxeli~~

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) **Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz regionów lub państw, które zakończyły negocjacje w rozumieniu art. 2 ust. 2:

ANTIGUA I BARBUDA

WSPÓLNOTA BAHAMÓW

BARBADOS

BELIZE

WSPÓLNOTA DOMINIKI

REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA

GRENADA

KOOPERACYJNA REPUBLIKA GUJANY

JAMAJKA

REPUBLIKA MADAGASKARU

REPUBLIKA MAURITIUSU

NIEZALEŻNE PAŃSTWO PAPUI-NOWEJ GWINEI

FEDERACJA SAINT KITTS I NEVIS

SAINT LUCIA

SAINT VINCENT I GRENADYNY

REPUBLIKA SESZELI

REPUBLIKA SURINAMU

REPUBLIKA TRYNIDADU I TOBAGO”

Umowy międzyrządowe w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi ***I

P7_TA(2012)0343

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (COM(2011)0540 – C7-0235/2011 – 2011/0238(COD))

(2013/C 353 E/47)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2011)0540),

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0235/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez luksemburską Izbę Deputowanych, w której to opinii stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 stycznia 2012 r. ⁽¹⁾,
  - po konsultacji z Komitetem Regionów,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 5 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 TFUE,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0264/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.2012, s. 65.

P7_TC1-COD(2011)0238

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2012/UE w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji nr 994/2012/UE).

Czwartek, 13 września 2012 r.

Systemy zapewniania jakości produktów rolnych ***I

P7_TA(2012)0344

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów zapewniania jakości produktów rolnych (COM(2010)0733 – C7-0423/2010 – 2010/0353(COD))

(2013/C 353 E/48)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2010)0733),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 ust. 2 i art. 118 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0423/2010),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 5 maja 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 12 maja 2011 r. ⁽²⁾
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 25 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0266/2011),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
  2. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Rady załączone do niniejszej rezolucji;
  3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do jego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 218 z 23.7.2011, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 1.7.2011, s. 28

Czwartek, 13 września 2012 r.

P7_TC1-COD(2010)0353

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr.../2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1151/2012).

Załącznik**Oświadczenie rady**

„Rada odnotowała, jaką wagę przywiązuje Parlament Europejski do rozszerzenia systemu zarządzania produkcją serów z chronioną nazwą pochodzenia (CHNP) i chronionym oznaczeniem geograficznym (CHOG) na inne produkty z CHNP i CHOG.

Rada zobowiązuje się do omówienia kwestii zarządzania podażą produktów z CHNP i CHOG w kontekście swoich negocjacji z Parlamentem Europejskim w sprawie wniosku Komisji dotyczącego reformy WPR w zakresie jednolitej wspólnej organizacji rynku, który zawiera przepisy dotyczące instrumentów służących regulowaniu podaży na rynkach rolnych.”

Europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej ***I

P7_TA(2012)0345

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (COM(2011)0862 – C7-0489/2011 – 2011/0418(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/49)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka nr 2]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0194/2012).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR .../2012

w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

— uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
- po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
- uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,
- stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ponieważ inwestorzy dążą nie tylko do generowania zysków finansowych, ale również do osiągnięcia celów społecznych, w coraz większym stopniu rozwija się w Unii rynek inwestycji społecznych, na który składają się m.in. fundusze inwestycyjne ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne. Takie fundusze inwestycyjne zapewniają finansowanie przedsiębiorstwom społecznym, które stanowią siłę napędową zmian społecznych, dostarczając innowacyjnych rozwiązań problemów natury społecznej, **na przykład pomagając w przewycięzaniu społecznych skutków kryzysu finansowego**, oraz zapewniając cenny wkład w osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”.
- (1a) **Niniejsze rozporządzenie jest elementem inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, przedstawionej przez Komisję w komunikacie z dnia 25 października 2011 r. zatytułowanym „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowanie ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji”.**
- (2) Należy ustanowić wspólne przepisy ramowe dotyczące posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” („**EuSEF**”), a w szczególności struktury portfela funduszy działających pod tą nazwą, ich kwalifikowalnych celów inwestycyjnych, narzędzi inwestycyjnych, które mogą wykorzystywać, oraz kategorii inwestorów uprawnionych do inwestowania w takie fundusze, dzięki wprowadzeniu w Unii jednolitych przepisów. W przeciwnym razie istnieje ryzyko, że państwa członkowskie podejmą rozbieżne środki na szczeblu krajowym, co miałyby bezpośredni negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i stworzyłyby przeszkody w jego funkcjonowaniu, ponieważ fundusze, które chciałyby prowadzić działalność na terenie Unii, podlegałyby różnym przepisom w różnych państwach członkowskich. Ponadto rozbieżne wymogi jakościowe dotyczące struktury portfela, celów inwestycyjnych oraz kwalifikowalnych inwestorów mogłyby doprowadzić do powstania różnych poziomów ochrony inwestorów i spowodować niejasność w zakresie oferty inwestycyjnej związanej z europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej (EuSEF). Inwestorzy powinni mieć również możliwość porównania ofert inwestycyjnych różnych EuSEF. Należy wyeliminować znaczne utrudnienia w transgranicznym pozyskiwaniu środków finansowych przez EuSEF, unikać zakłóceń konkurencji między tymi funduszami, a także zapobiegać powstawaniu w przyszłości wszelkich dalszych potencjalnych przeszkód w wymianie handlowej i poważnych zakłóceń konkurencji. W związku z tym odpowiednią podstawę prawną stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, interpretowany zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (3) Należy przyjąć rozporządzenie ustanawiające jednolite przepisy mające zastosowanie do EuSEF i nakładające odpowiednie obowiązki na zarządzających tymi funduszami we wszystkich państwach członkowskich, którzy chcieliby pozyskiwać kapitał w całej Unii, posługując się nazwą „**EuSEF**”. Wymogi te powinny zagwarantować zaufanie inwestorów, którzy chcą inwestować w takie fundusze.
- (3a) **Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do istniejących systemów krajowych, które umożliwiają inwestowanie w przedsiębiorstwa społeczne i nie obejmują posługiwania się nazwą „EuSEF”.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 19.6.2012, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 55.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ...

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (4) Określenie wymogów jakościowych w odniesieniu do posługiwania się nazwą „EuSEF” w formie rozporządzenia powinno zagwarantować, że wymogi te będą miały bezpośrednie zastosowanie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy pozyskują środki finansowe, posługując się tą nazwą. Zapewniłoby to jednolite warunki stosowania tej nazwy, zapobiegając pojawieniu się rozbieżnych wymogów krajowych w wyniku transpozycji dyrektywy. Rozporządzenie wymagałoby od zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy posługują się tą nazwą, przestrzegania jednakowych przepisów w całej Unii, co zwiększyłoby również zaufanie inwestorów, którzy chcą inwestować w fundusze ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne. Rozporządzenie zmniejszyłoby również złożoność przepisów oraz ponoszone przez zarządzających koszty przestrzegania często rozbieżnych przepisów krajowych w zakresie takich funduszy, szczególnie w przypadku tych zarządzających, którzy chcieliby pozyskiwać kapitał na poziomie transgranicznym. Rozporządzenie powinno również przyczynić się do wyeliminowania zakłóceń konkurencji.
- (4a) *Należy umożliwić zewnętrzne lub wewnętrzne zarządzanie EuSEF. W przypadku gdy EuSEF jest zarządzany wewnętrznie, pełni on również rolę zarządzającego i w związku z tym powinien spełniać wszystkie wymogi obowiązujące zarządzających EuSEF na mocy niniejszego rozporządzenia oraz powinien zostać zarejestrowany jako zarządzający EuSEF. Wewnętrznie zarządzanemu EuSEF nie należy jednak zezwalać na sprawowanie funkcji zewnętrznego zarządzającego innymi przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania lub UCITS.*
- (5) Aby wyjaśnić związek między niniejszym rozporządzeniem a *innymi* przepisami dotyczącymi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i zarządzających nimi, należy zaznaczyć, że niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania innymi niż UCITS, zgodnie z art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾, którzy mają siedzibę w Unii i zostali zarejestrowani przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ⁽²⁾, *pod warunkiem że zarządzający ci zarządzają portfelami EuSEF. Jednak zarządzającym EuSEF, którzy są zarejestrowani na mocy niniejszego rozporządzenia i którzy są zewnętrznymi zarządzającymi, należy zezwolić dodatkowo na zarządzanie UCITS pod warunkiem uzyskania pozwolenia na mocy dyrektywy 2009/65/WE.*
- (5a) Ponadto niniejsze rozporządzenie *ma* zastosowanie wyłącznie do zarządzających *tyimi przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania*, w których łączna wartość aktywów objętych zarządzaniem nie przekracza progu, *o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE. Oznacza to, że wyliczenia tego progu do celów niniejszego rozporządzenia dokonuje się według obliczenia progu określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE. Jednak zarejestrowani na mocy niniejszego rozporządzenia zarządzający EuSEF, których łączna wartość aktywów rośnie później, aż przekroczy próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, i którzy w związku z tym zaczynają podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 6 tej dyrektywy, mogą nadal posługiwać się nazwą „EuSEF” w odniesieniu do obrotu EuSEF w Unii, pod warunkiem że spełniają wymogi określone we wspomnianej dyrektywie oraz przez cały czas w odniesieniu do EuSEF nadal spełniają niektóre wymogi posługiwania się nazwą „EuSEF” określone w niniejszym rozporządzeniu. Powyższe ma zastosowanie do istniejących EuSEF oraz do EuSEF ustanowionych po przekroczeniu progu.*
- (6) Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w przypadku, gdy zarządzający przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania nie mają zamiaru posługiwać się nazwą „EuSEF”. W takich przypadkach powinny w dalszym ciągu obowiązywać istniejące przepisy krajowe oraz ogólne przepisy unijne.
- (7) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące charakteru EuSEF, szczególnie w odniesieniu do przedsiębiorstw portfelowych, w które EuSEF mogą inwestować, oraz instrumentów inwestycyjnych, z których powinny korzystać. *Jest to konieczne, aby umożliwić wyznaczenie wyraźnej granicy między EuSEF a pozostałymi alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, które stosują inne, mniej specjalistyczne strategie inwestycyjne, np. wykupy, których wspieranie nie jest celem niniejszego rozporządzenia.*

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (7a) Zgodnie z celem, jakim jest precyzyjne określenie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, które zostaną objęte niniejszym rozporządzeniem, a także w celu zapewnienia koncentracji wysiłków na dostarczaniu przedsiębiorstwom społecznym kapitału, za EuSEF należy uznać te fundusze, które zamierzają zainwestować w takie przedsiębiorstwa co najmniej 70 % łącznej wartości swoich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego. EuSEF nie należy zezwalać na inwestowanie więcej niż 30 % łącznej wartości ich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w aktywa inne niż kwalifikowalne inwestycje. Oznacza to, że 30 % powinno stanowić w każdym momencie maksymalną wysokość niekwalifikowalnych inwestycji, a 70 % powinno być zarezerwowane dla kwalifikowalnych inwestycji przez cały okres istnienia EuSEF. Wspomniane limity należy obliczać na podstawie kwot, które mogą zostać zainwestowane po odliczeniu wszystkich odnośnych kosztów oraz posiadanych środków pieniężnych i ich ekwiwalentów. W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić szczegółowe zasady niezbędne do obliczania wspomnianych limitów inwestycji.
- (7b) Aby zapewnić niezbędną jasność i pewność, w niniejszym rozporządzeniu należy również określić jednolite kryteria uznawania przedsiębiorstw społecznych za uprawnione kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe. **Przedsiębiorstwo społeczne jest podmiotem gospodarki społecznej, którego głównym celem jest raczej wywarcie skutku społecznego niż wygenerowanie zysku dla właścicieli i udziałowców. Przedsiębiorstwo społeczne działa, dostarczając towary i świadcząc usługi na rynku, a zyski wykorzystuje przede wszystkim do osiągania celów społecznych. Jest zarządzane w odpowiedzialny i przejrzysty sposób, w szczególności poprzez angażowanie pracowników, konsumentów i zainteresowanych stron, których dotyczy działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.**
- (7c) **Ponieważ celem podstawowym przedsiębiorstw społecznych jest raczej osiągnięcie pozytywnych skutków społecznych niż maksymalizacja własnych zysków** ■, w niniejszym rozporządzeniu należy **propagować wyłącznie wspieranie kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, które skupiają się na osiągnięciu wymiernego i pozytywnego skutku społecznego. Wymierny i pozytywny skutek społeczny może obejmować świadczenie usług na rzecz imigrantów, którzy w innym przypadku byliby wykluczeni, lub na przywracaniu marginalizowanych grup na rynek pracy dzięki zapewnieniu zatrudnienia, wsparcia lub szkoleń. Takie przedsiębiorstwa wykorzystują swoje zyski do realizacji swojego** ■ **podstawowego celu społecznego** oraz są zarządzane w sposób odpowiedzialny i przejrzysty. W odniesieniu do zasadniczo wyjątkowych przypadków, w których kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe zamierza dokonać podziału zysków między udziałowców i właścicieli, przedsiębiorstwo to powinno dysponować uprzednio określonymi procedurami i zasadami dotyczącymi sposobu przeprowadzania podziału zysków między udziałowców i właścicieli. W zasadach tych należy doprecyzować, że podział zysków nie powinien wpływać negatywnie na osiągnięcie podstawowego celu społecznego.
- (8) Do przedsiębiorstw społecznych zalicza się szeroką gamę przedsiębiorstw o różnych formach prawnych, które świadczą usługi społeczne lub dostarczają towary na rzecz osób słabszych, marginalizowanych, **znajdujących się w niekorzystnej sytuacji lub wykluczonych**. Usługi te obejmują dostęp do mieszkań, opiekę zdrowotną, pomoc dla osób starszych lub niepełnosprawnych, opiekę nad dziećmi, dostęp do zatrudnienia i szkolenia oraz zarządzanie sytuacją osób zależnych. Do przedsiębiorstw społecznych należą również przedsiębiorstwa, które stosują sposoby produkcji towarów i świadczenia usług odzwierciedlające **ich** cel o charakterze społecznym, a których działalność może dotyczyć towarów i usług innych niż społeczne. Działalność ta obejmuje integrację społeczną i zawodową poprzez zapewnienie dostępu do zatrudnienia osobom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji, w szczególności ze względu na zbyt niskie kwalifikacje bądź problemy społeczne lub zawodowe prowadzące do wykluczenia i marginalizacji. **Działalność ta może również dotyczyć ochrony środowiska o oddziaływaniu społecznym, np. przeciwdziałania zanieczyszczeniu, recyklingu i energii ze źródeł odnawialnych.**
- (8a) **Celem niniejszego rozporządzenia jest wspieranie rozwoju przedsiębiorstw społecznych w Unii. Inwestowanie w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe z siedzibą w państwach trzecich może pozwolić EuSEF na pozyskanie dodatkowego kapitału, a tym samym przynieść korzyści przedsiębiorstwom społecznym w Unii. Jednak w żadnych okolicznościach nie należy inwestować w przedsiębiorstwa portfelowe z państw trzecich zlokalizowane w rajach podatkowych lub jurysdykcjach niechętnych do współpracy.**
- (8b) **EuSEF nie powinny mieć siedziby w rajach podatkowych lub jurysdykcjach niechętnych do współpracy, takich jak państwa trzecie charakteryzujące się w szczególności niestosowaniem podatków lub stosowaniem podatków minimalnych, brakiem odpowiednich ustaleń o współpracy między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia zarządzającego EuSEF a organami nadzorczymi państwa trzeciego, w którym fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej ma siedzibę, lub brakiem skutecznej wymiany informacji w sprawach podatkowych. EuSEF nie powinny również inwestować w jurysdykcjach wykazujących którąkolwiek z powyższych cech.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (8c) *Zarządzający EuSEF powinni być w stanie przyciągnąć dodatkowe wkłady kapitałowe przez cały czas istnienia funduszu. Takie dodatkowe wkłady kapitałowe w okresie istnienia EuSEF powinny być uwzględniane przy rozważaniu kolejnej inwestycji w aktywa inne niż aktywa kwalifikowalne. Na dodatkowe wkłady kapitałowe należy zezwalać zgodnie z kryteriami i na warunkach określonych w regulaminie lub dokumentach założycielskich EuSEF.*
- (9) Ze względu na potrzeby w zakresie finansowania specyficzne dla przedsiębiorstw społecznych należy zapewnić jasność co do rodzajów instrumentów, jakie EuSEF powinien wykorzystywać na potrzeby tego finansowania. W rozporządzeniu należy zatem ustanowić jednolite przepisy dotyczące kwalifikowanych instrumentów, które EuSEF powinien stosować, realizując inwestycje, takich jak: instrumenty kapitałowe i **quasi-kapitałowe**, instrumenty dłużne, **takie jak weksle własne i certyfikaty oszczędnościowe**, inwestycje w inne EuSEF, **zabezpieczone lub niezabezpieczone** pożyczki oraz **dotacje**. **Aby jednak uniknąć rozmycia inwestycji w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, EuSEF należy zezwolić na inwestowanie w inne EuSEF jedynie wtedy, gdy te inne EuSEF same nie zainwestowały więcej niż 10 % łącznej wartości ich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w inne EuSEF.**
- (9a) *Podstawową działalność EuSEF stanowi zapewnienie finansowania przedsiębiorstwom społecznym przez inwestycje podstawowe. EuSEF nie powinny uczestniczyć w działalności bankowej o znaczeniu systemowym wykraczającej poza zwyczajowe ostrożnościowe ramy regulacyjne (tzw. równoległy system bankowy). Nie powinny one również realizować typowych strategii typu private equity, takich jak wykup wspomagany dźwignią finansową.*
- (10) Aby utrzymać niezbędny poziom elastyczności w swoim portfelu inwestycyjnym, EuSEF mogą ■ inwestować w aktywa inne niż kwalifikowalne inwestycje, pod warunkiem że inwestycje te nie przekroczą **limitu 30 %** dotyczącego niekwalifikowalnych inwestycji. Przy obliczaniu **tego limitu** nie należy brać pod uwagę **posiadanych środków pieniężnych i ich ekwiwalentów, ponieważ środków pieniężnych i ich ekwiwalentów nie należy traktować jako inwestycji**. EuSEF powinny realizować za pośrednictwem swoich portfeli inwestycje zgodne z ich etyczną strategią inwestycyjną, **na przykład nie powinny dokonywać inwestycji w przemysł zbrojeniowy, inwestycji wiążących się z ryzykiem naruszenia praw człowieka lub inwestycji związanych z pozbywaniem się odpadów elektronicznych.**
- (11) Aby zapewnić wiarygodność i rozpoznawalność nazwy „EuSEF” wśród inwestorów w całej Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy określić, że wyłącznie zarządzający EuSEF, którzy spełniają jednolite kryteria jakościowe określone w niniejszym rozporządzeniu, powinni być uprawnieni do posługiwania się nazwą „EuSEF” przy wprowadzaniu EuSEF do obrotu w całej Unii.
- (12) Aby zagwarantować, że EuSEF będą posiadały odrębny i możliwy do zidentyfikowania profil, który jest dostosowany do ich celu, należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące struktury portfela oraz technik inwestycyjnych dozwolonych w przypadku takich funduszy.
- (13) Aby zagwarantować, że EuSEF nie przyczynią się do rozwoju zagrożeń systemowych, oraz ■ że ich działania inwestycyjne skupiają się na wspieraniu kwalifikowalnych **przedsiębiorstw** portfelowych, **stosowanie dźwigni finansowej** na poziomie funduszu nie powinno być dozwolone. **Zarządzającym EuSEF należy zezwolić na zaciąganie pożyczek, emitowanie papierów dłużnych lub udzielanie gwarancji na poziomie EuSEF jedynie pod warunkiem, że takie pożyczki, papiery dłużne lub gwarancje są pokryte w niewniesionym wkładzie zadeklarowanym i tym samym nie powodują wzrostu wartości ekspozycji funduszu powyżej wartości zadeklarowanego kapitału**. Przy takim podejściu **zaliczki gotówkowe od inwestorów EuSEF, które są w pełni pokryte w kapitale zadeklarowanym tych inwestorów, nie powodują wzrostu ekspozycji EuSEF, i dlatego powinny być dopuszczalne**. Ponadto aby fundusz mógł pokrywać nadzwyczajne potrzeby w zakresie płynności, które mogą pojawić się w okresie od wezwania inwestorów do wniesienia zadeklarowanego kapitału do faktycznego wpłynięcia kapitału na rachunki funduszu, powinno być dozwolone zaciąganie pożyczek krótkoterminowych, pod warunkiem że nie przekraczają one wartości niewniesionego kapitału zadeklarowanego.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (14) Aby zagwarantować, że EuSEF podlegają obrotowi **jedynie** wśród inwestorów, którzy posiadają **doświadczenie, wiedzę i kompetencje do samodzielnego podejmowania decyzji inwestycyjnych i do właściwej oceny** ryzyka związanego z tymi funduszami, oraz aby utrzymać zaufanie inwestorów do EuSEF, należy określić pewne szczególne zabezpieczenia. W związku z tym EuSEF należy **wprowadzać do obrotu wyłącznie** wśród inwestorów, którzy są klientami branżowymi lub którzy mogą być za takich uznani na mocy dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych⁽¹⁾. W celu zapewnienia dostatecznie szerokiej bazy inwestorów dla inwestycji w europejskie EuSEF wskazane jest jednak również, aby dostęp do tych funduszy mieli również niektórzy z pozostałych inwestorów, w tym zamożni klienci indywidualni. W odniesieniu do tych pozostałych inwestorów należy jednak określić szczególne zabezpieczenia, tak aby zagwarantować, że EuSEF są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów, których profil jest odpowiedni do dokonywania takich inwestycji. Zabezpieczenia takie wykluczają wprowadzanie do obrotu z wykorzystaniem planów systematycznego oszczędzania. **Ponadto należy umożliwić kadrze kierowniczej, dyrektorom lub pracownikom uczestniczącym w zarządzaniu zarządzającego EuSEF dokonywanie inwestycji w EuSEF, którym zarządzają, gdyż osoby takie mają wystarczająco dużą wiedzę, by brać udział w inwestycjach tego rodzaju.**
- (15) Aby zagwarantować, że nazwą „EuSEF” posługują się wyłącznie zarządzający EuSEF, którzy spełniają jednolite kryteria jakościowe dotyczące zachowania na rynku, należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu zasady prowadzenia działalności gospodarczej oraz określić relacje między zarządzającym EuSEF a jego inwestorami. Z tego samego względu w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite warunki dotyczące rozwiązywania konfliktów interesów przez takich zarządzających. Zasady takie powinny również zawierać wymóg, aby zarządzający stosował niezbędne ustalenia organizacyjne i administracyjne umożliwiające odpowiednie rozwiązywanie konfliktów interesów.
- (15a) *Jeżeli zarządzający EuSEF zamierza powierzyć swoje zadania osobom trzecim, to fakt, że zarządzający EuSEF powierzył swoje zadania osobom trzecim nie powinien mieć wpływu na odpowiedzialność zarządzającego wobec EuSEF i jego inwestorów. Ponadto zarządzający EuSEF nie powinien powierzać swoich zadań w zakresie uniemożliwiającym w gruncie rzeczy dalsze uznawanie go za zarządzającego EuSEF i powodującym, że stanie się on podmiotem-skrzynką na listy. Zarządzający EuSEF powinien zawsze pozostać odpowiedzialny za właściwe wykonywanie powierzonych zadań i zgodność z niniejszym rozporządzeniem. Powierzenie zadań nie powinno zagrażać skutecznemu nadzorowi nad zarządzającym EuSEF i w szczególności nie powinno uniemożliwiać zarządzającemu EuSEF działania, a EuSEF bycia zarządzanym w sposób najkorzystniejszy dla jego inwestorów.*
- (16) Osiągnięcie pozytywnych skutków społecznych przy jednoczesnym generowaniu zysków finansowych na rzecz inwestorów stanowi najważniejszą cechę charakteryzującą fundusze inwestycyjne ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne, która odróżnia te fundusze od innych rodzajów funduszy inwestycyjnych. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem nałożyć na zarządzających EuSEF obowiązek wprowadzenia procedur **pomiaru** pozytywnych skutków społecznych, które mają zostać osiągnięte poprzez inwestowanie w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe.
- (16a) *Obecnie fundusze ukierunkowane na osiąganie wyników lub skutków społecznych zwykle oceniają i segregują informacje dotyczące zakresu, w jakim przedsiębiorstwa społeczne osiągają zamierzone cele. Istnieje szeroki wachlarz różnych rodzajów wyników lub skutków społecznych, do jakich mogą dążyć przedsiębiorstwa społeczne. Opracowano zatem różne sposoby określania skutków społecznych i ich pomiaru. Na przykład przedsiębiorstwo starające się pomagać osobom w niekorzystnej sytuacji może przekazywać informacje o liczbie takich osób, którym udzielono pomocy, na przykład o liczbie osób zatrudnionych, które w innym przypadku nie znalazłyby zatrudnienia. Natomiast przedsiębiorstwo, którego celem jest pomoc w resocjalizacji zwalnianych więźniów, może oceniać swoje wyniki pod względem wskaźników recydywy. Fundusze pomagają przedsiębiorstwom w przygotowaniu i dostarczaniu informacji o ich celach i osiągnięciach oraz w gromadzeniu ich dla inwestorów. Chociaż informacje o skutkach społecznych mają bardzo duże znaczenie dla inwestorów, trudno jest dokonywać porównań między różnymi przedsiębiorstwami społecznymi i różnymi funduszami z powodu różnicowania zakładanych skutków społecznych oraz z powodu różnorodności aktualnych podejść. W celu stworzenia zachęt do jak największej spójności i porównywalności takich informacji w dłuższej perspektywie czasowej oraz do jak największej skuteczności procedur otrzymywania informacji pożądaną jest opracowanie aktów delegowanych w tym obszarze. Takie akty delegowane powinny również zapewniać organom nadzoru, EuSEF i przedsiębiorstwom społecznym większą jasność.*

(1) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (17) Aby zapewnić integralność nazwy „**EuSEF**”, niniejsze rozporządzenie powinno również zawierać kryteria jakościowe dotyczące organizacji zarządzającego EuSEF. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite, proporcjonalne wymogi dotyczące konieczności utrzymywania odpowiednich zasobów technicznych i ludzkich ■.
- (17a) Aby zapewnić właściwe zarządzanie EuSEF oraz zdolność zarządzającego do pokrycia potencjalnego ryzyka wynikającego z jego działalności, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite, proporcjonalne wymogi wobec zarządzającego EuSEF dotyczące utrzymywania wystarczających środków własnych. Wysokość tych środków własnych powinna być wystarczająca do zapewnienia ciągłości i właściwego zarządzania EuSEF.**
- (18) Do celów ochrony inwestorów konieczne jest zapewnienie właściwego oszacowania aktywów EuSEF. W związku z tym **regulamin lub dokumenty założycielskie** EuSEF powinny zawierać zasady wyceny aktywów. Powinno to zapewnić rzetelność i przejrzystość wyceny.
- (19) Aby zagwarantować, że zarządzający EuSEF posługujący się nazwą „EuSEF” przedstawiają wystarczające informacje na temat swojej działalności, należy ustanowić jednolite zasady dotyczące sprawozdań rocznych.
- (20) Aby zapewnić integralność nazwy „**EuSEF**” w oczach inwestorów, powinni się nią posługiwać wyłącznie zarządzający funduszami, którzy prowadzą w pełni przejrzystą politykę inwestycyjną oraz realizują przejrzyste cele inwestycyjne. Dlatego też w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite zasady w zakresie wymogów dotyczących ujawniania informacji obowiązujące zarządzającego EuSEF w odniesieniu do inwestorów. Wymogi te obejmują elementy specyficzne dla inwestycji w przedsiębiorstwa społeczne, tak aby możliwe było osiągnięcie wyższego poziomu spójności i porównywalności takich informacji. Dotyczy to między innymi informacji na temat kryteriów i procedur stosowanych przy wyborze określonych kwalifikowalnych przedsiębiorstw na cele inwestycyjne, a także informacji na temat pozytywnych skutków społecznych, które mają zostać osiągnięte w wyniku realizacji polityki inwestycyjnej, oraz sposobu ich monitorowania i oceny. Aby zapewnić niezbędne zaufanie inwestorów do takich inwestycji, wspomniane wymogi obejmują również informacje na temat aktywów EuSEF, których nie inwestuje się w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, oraz sposobu ich wyboru.
- (21) Aby zapewnić skuteczny nadzór w zakresie jednolitych wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien nadzorować przestrzeganie jednolitych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu przez zarządzającego EuSEF. W tym celu zarządzający EuSEF, który zamierza wprowadzać fundusze na rynek pod nazwą „**EuSEF**”, powinien poinformować o tym właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia. Właściwy organ powinien dokonać rejestracji zarządzającego funduszem, jeżeli przedstawiono wszystkie niezbędne informacje oraz jeżeli wprowadzono stosowne ustalenia zapewniające zgodność z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Rejestracja ta powinna być ważna na terytorium całej Unii.
- (21a) Aby zapewnić skuteczny transgraniczny obrót EuSEF, rejestracja zarządzającego powinna przebiegać możliwie szybko.**
- (21b) Choć w niniejszym rozporządzeniu wprowadzono zabezpieczenia mające na celu upewnienie się, że fundusze wykorzystywane są we właściwy sposób, organy nadzoru powinny zachowywać czujność, zapewniając przestrzeganie tych zabezpieczeń.**
- (22) Aby zapewnić skuteczny nadzór dotyczący spełniania jednolitych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono zawierać przepisy dotyczące okoliczności, w których konieczna jest aktualizacja informacji dostarczonych właściwemu organowi w państwie członkowskim pochodzenia.
- (23) Do celów skutecznego nadzoru w zakresie wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu należy w nim również określić proces powiadamiania transgranicznego między właściwymi organami nadzoru, który byłby uruchamiany w wyniku rejestracji zarządzającego EuSEF w jego państwie członkowskim pochodzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (24) Aby utrzymać przejrzystość warunków prowadzenia obrotu EuSEF przez zarządzających tymi funduszami w całej Unii, należy powierzyć **Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGIPW) powołanemu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010** ⁽¹⁾ zadanie prowadzenia centralnej bazy danych zawierającej wykaz wszystkich **zarządzających EuSEF i EuSEF, którymi zarządzają**, zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (24a) *Jeśli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do udowodnienia podstawy do uznania, że zarządzający EuSEF narusza na jego terytorium przepisy niniejszego rozporządzenia, organ ten powinien niezwłocznie powiadomić o tym właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, który powinien podjąć odpowiednie działania.*
- (24b) *Jeżeli mimo działań podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub z powodu niepodjęcia przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia działań w rozsądnych ramach czasowych, lub jeżeli zarządzający EuSEF nadal działa w sposób pozostający w wyraźnej sprzeczności z niniejszym rozporządzeniem, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, poinformowawszy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, może podjąć wszelkie stosowne działania niezbędne do ochrony inwestorów, obejmujące możliwość powstrzymania danego zarządzającego od prowadzenia dalszego obrotu EuSEF na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.*
- (25) Aby zapewnić skuteczny nadzór w zakresie jednolitych kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, należy w nim zamieścić wykaz uprawnień nadzorczych, którymi dysponują właściwe organy.
- (26) Aby zapewnić właściwe egzekwowanie przepisów, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać **administracyjne sankcje i środki** za naruszenie kluczowych przepisów tego rozporządzenia, tj. dotyczących struktury portfela, zabezpieczeń związanych z tożsamością kwalifikowalnych inwestorów oraz posługiwania się nazwą „**EuSEF**” wyłącznie przez zarejestrowanych zarządzających EuSEF. Należy określić, że naruszenie tych kluczowych przepisów wiąże się z zakazem posługiwania się powyższą nazwą oraz z usunięciem zarządzającego funduszem z rejestru.
- (27) Informacje nadzorcze powinny być przedmiotem wymiany między właściwymi organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim a EUNGIPW.
- (28) Skuteczna współpraca regulacyjna między podmiotami, które sprawują nadzór w zakresie spełniania jednolitych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, wymaga, aby wszystkie odpowiednie organy krajowe i EUNGIPW były zobowiązane do zachowania wysokiego poziomu tajemnicy służbowej.
- (28a) *Wkład EuSEF w rozwój europejskiego rynku inwestycji społecznych będzie zależał od przyjęcia nazwy przez zarządzających funduszami, uznania nazwy przez inwestorów oraz rozwoju silnego ekosystemu dla przedsiębiorstw społecznych w całej Unii, który wspomże te przedsiębiorstwa w korzystaniu ze stworzonych możliwości finansowania. W tym celu wszystkie zainteresowane strony, w tym operatorzy rynkowi, właściwe organy w państwach członkowskich, Komisja i inne odpowiednie podmioty na terytorium Unii, powinny starać się zapewnić wysoki poziom wiedzy o możliwościach oferowanych przez niniejsze rozporządzenie.*
- (29) Standardy techniczne usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz wysoki poziom nadzoru w całej Unii. Ponieważ EUNGIPW jest organem dysponującym wysoce specjalistyczną wiedzą, skutecznym i właściwym krokiem byłoby powierzenie mu zadania opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych celem ich przedłożenia Komisji, w zakresie, w jakim nie oznacza to podejmowania decyzji politycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (30) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych na mocy art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Należy powierzyć EUNGiPW zadanie opracowania wykonawczych standardów technicznych w odniesieniu do formatu **■** powiadomienia, o którym mowa w **niniejszym rozporządzeniu**.
- (31) W celu sprecyzowania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określenia **rodzajów towarów i usług lub metod produkcji towarów i świadczenia usług, które odzwierciedlają cel społeczny, oraz okoliczności, w których zyski można podzielić między właścicieli i inwestorów**, rodzajów konfliktów interesów, których zarządzający EuSEF muszą unikać, oraz kroków, które należy podjąć w tym zakresie, szczegółów dotyczących procedur pomiaru skutków społecznych, które mają osiągnąć kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, oraz **treści i procedur dostarczania informacji inwestorom**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, **biorąc pod uwagę inicjatywy samoregulacji i kodeksy postępowania. W prowadzonych przez Komisję w trakcie prac przygotowawczych konsultacjach w sprawie aktów delegowanych dotyczących szczegółów procedur pomiaru skutków społecznych, które mają osiągnąć kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, powinny uczestniczyć zainteresowane strony i EUNGiPW. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**
-
- (33) Najpóźniej po upływie czterech lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy przeprowadzić przegląd niniejszego rozporządzenia, aby uwzględnić rozwój rynku EuSEF. **Przegląd powinien obejmować ogólną analizę funkcjonowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz doświadczenia zdobyte podczas ich stosowania.** Na podstawie tego przeglądu Komisja powinna sporządzić sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – **wnioski ustawodawcze.**
- (33a) **Ponadto do dnia 22 lipca 2017 r. Komisja powinna rozpocząć przegląd wzajemnego oddziaływania między niniejszym rozporządzeniem a innymi przepisami w zakresie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i zarządzających nimi, zwłaszcza przepisami zawartymi w dyrektywie 2011/61/UE. W szczególności przegląd ten powinien objąć zakres niniejszego rozporządzenia i ocenić, czy konieczne jest rozszerzenie tego zakresu, aby umożliwić posługiwanie się nazwą „EuSEF” zarządzającym większymi alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Na podstawie tego przeglądu Komisja powinna sporządzić sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – wnioski ustawodawcze.**
- (33b) **W kontekście tego przeglądu Komisja powinna ocenić wszelkie przeszkody, które mogłyby utrudniać wykorzystywanie funduszy przez inwestorów, w tym wpływ na inwestorów instytucjonalnych innych uregulowań o charakterze ostrożnościowym, które mogą mieć do nich zastosowanie. Ponadto Komisja powinna gromadzić dane służące ocenie wkładu EuSEF w inne programy Unii, takie jak program „Horyzont 2020”, których celem jest również wspieranie innowacji w Unii.**
- (33c) **W związku z badaniem przez Komisję przeszkód podatkowych utrudniających transgraniczne inwestowanie kapitału wysokiego ryzyka, przewidzianym w komunikacie Komisji z dnia 7 grudnia 2011 r. zatytułowanym „Plan działania na rzecz ułatwienia dostępu do finansowania dla MSP”, oraz w kontekście przeglądu niniejszego rozporządzenia Komisja powinna rozważyć przeprowadzenie podobnej analizy ewentualnych przeszkód podatkowych napotykanym przez fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz ocenić ewentualne zachęty podatkowe mające na celu pobudzanie przedsiębiorczości społecznej w Unii.**
- (33d) **EUNGiPW powinien dokonać oceny zapotrzebowania na personel i zasoby, związanego z przyjęciem uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, i przedłożyć sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (34) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej.
- (35) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾ reguluje kwestie dotyczące przetwarzania danych osobowych w państwach członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, w szczególności niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy Unii i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾ reguluje kwestie dotyczące przetwarzania danych osobowych przez EUNGiPW w ramach niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
- (36) **Ponieważ** cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie rozwój rynku wewnętrznego EuSEF poprzez ustanowienie ram rejestrowania zarządzających EuSEF, ułatwiających wprowadzanie do obrotu tych funduszy w całej Unii, **nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, lecz ze względu na jego skalę i skutki można go lepiej osiągnąć na szczeblu unijnym**, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite wymogi **i warunki** dla zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy zamierzają posługiwać się nazwą „EuSEF” **w związku z obrotem EuSEF w Unii**, przyczyniając się tym samym do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W rozporządzeniu ustanawia się również jednolite zasady dotyczące **obrotu** EuSEF wśród kwalifikowalnych inwestorów w całej Unii, struktury portfela EuSEF, kwalifikowalnych instrumentów i technik inwestycyjnych, jak również organizacji, przejrzystości działalności i sposobu postępowania zarządzających EuSEF, którzy prowadzą obrót EuSEF w całej Unii.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, zdefiniowanymi w art. 3 ust. 1 lit. b), **w których łączna wartość aktywów objętych zarządzaniem nie przekracza progu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, którzy mają** siedzibę w Unii i **podlegają** rejestracji przez właściwe organy państw członkowskich pochodzenia zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, pod warunkiem że zarządzają oni portfelami EuSEF **■**.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

1a. Zarejestrowani na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 14 zarządzający EuSEF, w których łączna wartość aktywów wzrośnie następnie, aż przekroczy próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, i którzy w związku z tym zaczynają podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 6 tej dyrektywy, mogą nadal posługiwać się nazwą „EuSEF” w odniesieniu do obrotu EuSEF w Unii, pod warunkiem że spełniają wymogi określone w dyrektywie 2011/61/UE oraz przez cały czas w odniesieniu do EuSEF nadal spełniają przepisy art. 3, 5, 9, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 lit. c), d) i e) niniejszego rozporządzenia.

I

3a. Zarządzający EuSEF, którzy są zarejestrowani na podstawie niniejszego rozporządzenia, mogą dodatkowo zarządzać UCITS pod warunkiem uzyskania zezwolenia na mocy dyrektywy 2009/65/WE i pod warunkiem że są oni zarządzającymi zewnętrznymi.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” (EuSEF) oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które:

(i) **zamierza zainwestować** co najmniej 70 % łącznej wartości swoich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w aktywa, które stanowią kwalifikowalne inwestycje, w ramach czasowych określonych w regulaminie lub dokumentach założycielskich EuSEF;

(ii) w żadnym przypadku nie wykorzystuje do nabycia aktywów innych niż kwalifikowalne inwestycje więcej niż 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału funduszu i niewniesionego kapitału zadeklarowanego;

(iii) posiada siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich lub w państwie trzecim, pod warunkiem że to państwo trzecie:

— nie przewiduje środków podatkowych wiążących się z niestosowaniem podatków lub stosowaniem podatków minimalnych lub przyznaniem korzyści nawet bez prowadzenia jakiegokolwiek rzeczywistej działalności gospodarczej i bez znaczącej obecności gospodarczej w państwie trzecim oferującym takie korzyści podatkowe;

— posiada odpowiednie ustalenia o współpracy z właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia zarządzającego EuSEF, co wiąże się z możliwością zapewnienia skutecznej wymiany informacji w rozumieniu art. 21 niniejszego rozporządzenia, która pozwala właściwym organom na wykonywanie ich obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

— nie jest sklasyfikowane przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy jako kraj lub terytorium odmawiające współpracy;

— podpisało umowę z państwem członkowskim pochodzenia zarządzającego EuSEF i z każdym innym państwem członkowskim, w którym zamierza się prowadzić obrót jednostkami uczestnictwa lub udziałami EuSEF, co gwarantuje, że dane państwo trzecie w pełni przestrzega norm określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, co obejmuje wszelkie wielostronne porozumienia w sprawie podatków;

progi, o których mowa w ppkt (i) i (ii), oblicza się na podstawie kwot, które mogą zostać zainwestowane po odliczeniu wszystkich odnośnych kosztów oraz posiadanych środków pieniężnych i ich ekwiwalentów;

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (aa) „odnośne koszty” oznaczają wszystkie opłaty, koszty i wydatki ponoszone bezpośrednio lub pośrednio przez inwestorów, uzgodnione między zarządzającym EuSEF a inwestorami;
- b) „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania” oznacza AFI zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;
- c) „kwalifikowalne inwestycje” oznaczają dowolny z instrumentów wymienionych poniżej:
- (i) **instrumenty kapitałowe lub quasi-kapitałowe, które zostały:**
    - wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe i nabyte od niego bezpośrednio przez EuSEF,
    - wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe w zamian za udziałowy papier wartościowy wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe lub
    - wyemitowane przez przedsiębiorstwo, którego jednostką zależną, w której posiada ono większościowy udział, jest kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, i nabyte przez EuSEF w zamian za instrument kapitałowy wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe;
  - (ii) sekurytyzowane lub niesekurytyzowane instrumenty dłużne, wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe;
  - (iii) jednostki lub udziały jednego EuSEF lub większej ich liczby, **pod warunkiem że te EuSEF same nie zainwestowały w EuSEF powyżej 10 % łącznej wartości ich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego;**
  - (iv) **sekurytyzowane lub niesekurytyzowane** pożyczki przyznane przez EuSEF kwalifikowalnemu przedsiębiorstwu portfelowemu;
  - (v) wszelkie inne rodzaje udziałów w kwalifikowalnym przedsiębiorstwie portfelowym;
- d) „kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe” oznacza przedsiębiorstwo, które w chwili dokonania inwestycji przez EuSEF nie jest **dopuszczone do obrotu** na rynku regulowanym **lub na wielostronnej platformie obrotu (MTF)**, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 14 i 15 dyrektywy 2004/39/WE, i które:
- (-i) **posiada siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich lub w państwie trzecim, pod warunkiem że to państwo trzecie:**
    - nie przewiduje środków podatkowych wiążących się z niestosowaniem podatków lub stosowaniem podatków minimalnych lub przyznaniem korzyści nawet bez prowadzenia jakiegokolwiek rzeczywistej działalności gospodarczej i bez znaczącej obecności gospodarczej w państwie trzecim oferującym takie korzyści podatkowe;
    - nie jest sklasyfikowane przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy jako kraj lub terytorium odmawiające współpracy;
    - podpisało umowę z państwem członkowskim pochodzenia zarządzającego EuSEF i z każdym innym państwem członkowskim, w którym zamierza się prowadzić obrót jednostkami uczestnictwa lub udziałami EuSEF, co gwarantuje, że dane państwo trzecie w pełni przestrzega norm określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, co obejmuje wszelkie wielostronne porozumienia w sprawie podatków;

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (i) za cel podstawowy ma osiągnięcie wymiernych pozytywnych skutków społecznych, zgodnie z umową spółki, statutem spółki lub wszelkimi innymi **regulaminami lub dokumentami założycielskimi** ustanawiającymi to przedsiębiorstwo, **jeżeli to przedsiębiorstwo:**
- **■** świadczy usługi lub dostarcza towary na rzecz osób należących do słabszych lub zmarginalizowanych, **znajdujących się w niekorzystnej sytuacji lub wykluczonych** grup społecznych;
  - **■** stosuje metodę produkcji towarów lub świadczenia usług, która odzwierciedla jego cel o charakterze społecznym; **lub**
  - **udziela wsparcia finansowego wyłącznie przedsiębiorstwom społecznym określonym w pierwszych dwu tiret;**
- (ii) **■** wykorzystuje wygenerowane zyski **przede wszystkim** do realizacji swojego **podstawowego** celu **społecznego zgodnie z umową spółki, statutem spółki lub wszelkimi innymi regulaminami lub dokumentami założycielskimi ustanawiającymi to przedsiębiorstwo; te regulaminy lub dokumenty założycielskie zawierają** uprzednio określone procedury i zasady w odniesieniu do wszelkich przypadków podziału zysków między udziałowców i właścicieli, **aby zagwarantować, że wszelki podział zysków nie wpłynie negatywnie na cel podstawowy; oraz**
- (iii) **■** jest zarządzane w odpowiedzialny i przejrzysty sposób, w szczególności poprzez angażowanie pracowników, klientów i zainteresowanych stron, których dotyczy działalność gospodarcza prowadzona przez przedsiębiorstwo;
- e) „kapitał własny” oznacza udziały własnościowe w przedsiębiorstwie, mające postać akcji lub innych **form udziału** w kapitale kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, wyemitowane na rzecz **jego** inwestorów;
- (ea) „quasi-kapitał własny” oznacza każdy rodzaj instrumentu inwestycyjnego stanowiącego połączenie kapitału i długu, jeżeli zwrot z inwestycji jest powiązany z zyskiem lub stratą danego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego i jeżeli spłata instrumentu w przypadku niewywiązania się z płatności nie jest w pełni zabezpieczona;**
- f) „obróć” oznacza bezpośrednio lub pośrednio oferowanie lub plasowanie, z inicjatywy zarządzającego EuSEF lub w imieniu tego zarządzającego, jednostek lub udziałów EuSEF, którym dany zarządzający zarządza, na rzecz inwestorów lub wśród inwestorów zamieszkałych lub posiadających siedzibę statutową na terytorium Unii;
- g) „kapitał zadeklarowany” oznacza każde zobowiązanie, na mocy którego **inwestor jest zobowiązany do nabycia** udziału w EuSEF lub dokonania wpłat na poczet kapitału na rzecz EuSEF **w ramach czasowych określonych w regulaminie lub dokumentach założycielskich EuSEF;**
- h) „zarządzający EuSEF” oznacza osobę prawną, której regularna działalność gospodarcza polega na zarządzaniu co najmniej jednym EuSEF;
- i) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym zarządzający EuSEF ma siedzibę **i podlega obowiązkowi rejestracji przez właściwy organ zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;**
- j) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym zarządzający EuSEF wprowadza na rynek EuSEF zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- k) „właściwy organ” oznacza organ krajowy wyznaczony przez państwo członkowskie pochodzenia w drodze przepisów ustawowych lub wykonawczych celem dokonania rejestracji zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 2 ust. 1;

Czwartek, 13 września 2012 r.

ka) „UCITS” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, które otrzymało zezwolenie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE.

W odniesieniu do ust. 1 lit. h) jeżeli forma prawna EuSEF pozwala na zarządzanie wewnętrzne, a organ zarządzający funduszem zdecyduje o niepowoływaniu zarządzającego zewnętrznego, to sam EuSEF zostaje zarejestrowany jako zarządzający EuSEF. EuSEF zarejestrowany jako wewnętrzny zarządzający EuSEF nie może zostać zarejestrowany jako zewnętrzny zarządzający EuSEF innym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu określenia rodzajów usług lub towarów oraz metod świadczenia usług lub produkcji towarów, które odzwierciedlają cel o charakterze społecznym, o którym mowa w ust. 1 lit. d) ppkt (i) niniejszego artykułu, z uwzględnieniem różnych rodzajów kwalifikowanych przedsiębiorstw portfelowych oraz przypadków, w których zyski mogą być rozdzielone między właścicieli i inwestorów.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI STOSOWANIA NAZWY „EuSEF”

Artykuł 4

Zarządzający EuSEF spełniający wymogi określone w niniejszym rozdziale są uprawnieni do posługiwania się nazwą „**EuSEF**” w odniesieniu do obrotu EuSEF w Unii.

Artykuł 5

1. Przy nabywaniu aktywów innych niż kwalifikowalne inwestycje zarządzający EuSEF dopilnowują, aby do nabycia takich innych aktywów wykorzystywać nie więcej niż 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału i niewniesionego kapitału zadeklarowanego; **limit 30 % oblicza się na podstawie kwot, które mogą zostać zainwestowane po odliczeniu wszystkich odnośnych kosztów**; przy obliczaniu tego limitu nie bierze się pod uwagę posiadanych środków pieniężnych i ich ekwiwalentów, **ponieważ środków pieniężnych i ich ekwiwalentów nie należy traktować jako inwestycji**.

2. Zarządzający EuSEF **nie może stosować** na poziomie EuSEF żadnych metod powodujących wzrost wartości ekspozycji funduszu **powyżej wartości zadeklarowanego kapitału** poprzez zaciąganie pożyczek środków pieniężnych lub pożyczek papierów wartościowych, inwestycje w instrumenty pochodne ani w żaden inny sposób.

2a. Zarządzający EuSEF może zaciągać pożyczki, emitować papiery dłużne lub udzielać gwarancji na poziomie EuSEF jedynie pod warunkiem, że takie pożyczki, papiery dłużne lub gwarancje są pokryte w niewniesionym wkładzie zadeklarowanym.

█

Artykuł 6

1. Zarządzający EuSEF prowadzą obrót jednostkami i udziałami EuSEF, którymi zarządzają, wyłącznie wśród inwestorów, których uznaje się za klientów branżowych zgodnie z sekcją I załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE lub których na życzenie można traktować jako klientów branżowych zgodnie z sekcją II załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE, lub wśród innych inwestorów, jeżeli:

a) tacy inni inwestorzy zobowiązali się do zainwestowania co najmniej 100 000 EUR; oraz

Czwartek, 13 września 2012 r.

- b) tacy inni inwestorzy oświadczyli na piśmie, w dokumencie odrębnym w stosunku do zawieranej umowy, której przedmiotem ma być zobowiązanie do dokonania inwestycji, że są świadomi ryzyka związanego z przewidywanym zobowiązaniem.

I

1a. Ust. 1 nie ma zastosowania do inwestycji dokonywanych przez kadrę kierowniczą, dyrektorów lub pracowników uczestniczących w zarządzaniu zarządzającego EuSEF, jeżeli inwestycje dotyczą EuSEF, którymi zarządzają.

Artykuł 7

Zarządzający EuSEF, w odniesieniu do EuSEF, którymi zarządzają:

- a) postępują **w sposób uczciwy**, z należytą fachowością, dbałością, starannością **i rzetelnością** przy realizacji swoich działań;
- b) stosują odpowiednie strategie i procedury zapobiegania nieuczciwym praktykom, w przypadku których można w sposób racjonalny oczekiwać, że będą miały wpływ na interesy inwestorów oraz kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
- c) prowadzą działalność gospodarczą tak, aby **wspierać pozytywne skutki społeczne kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które inwestują**, działać w najlepszym interesie EuSEF, którymi zarządzają, inwestorów tych funduszy oraz integralności rynku;
- d) zapewniają wysoki poziom staranności przy doborze i bieżącym monitorowaniu inwestycji w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe **oraz pozytywnych skutków społecznych tych przedsiębiorstw**;
- e) posiadają odpowiednie doświadczenie i wiedzę w zakresie kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które inwestują;

ea) sprawiedliwie traktują swoich inwestorów;

eb) dopilnowują, aby żaden z inwestorów nie był traktowany preferencyjnie, chyba że takie preferencyjne traktowanie jest przewidziane w regulaminie lub dokumentach założycielskich EuSEF.

Artykuł 7a

1. Jeżeli zarządzający EuSEF zamierza powierzyć swoje zadania osobom trzecim, to fakt powierzenia zadań zarządzającego osobom trzecim nie ma wpływu na odpowiedzialność zarządzającego wobec EuSEF i jego inwestorów; zarządzający nie powierza swoich zadań w takim zakresie uniemożliwiającym mu w gruncie rzeczy dalsze uznawanie za zarządzającego EuSEF i sprawiającym, że staje się on podmiotem-skrzynką na listy.

2. Powierzenie zadań nie może zagrażać skutecznemu nadzorowi nad zarządzającym EuSEF, a w szczególności nie może uniemożliwiać zarządzającemu EuSEF działania, a EuSEF bycia zarządzanym w sposób najkorzystniejszy dla jego inwestorów.

Artykuł 8

1. Zarządzający EuSEF wykrywają konflikty interesów i unikają ich oraz, jeżeli konfliktów takich nie można uniknąć, zarządzają nimi, monitorują je, a także – zgodnie z ust. 4 – **niezwłocznie je** ujawniają, aby nie dopuścić do sytuacji, w której takie konflikty interesów miałyby niekorzystny wpływ na interesy EuSEF oraz ich inwestorów, oraz aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie EuSEF, którymi zarządzają.

Czwartek, 13 września 2012 r.

2. Zarządzający EuSEF wykrywają w szczególności te konflikty interesów, które mogą się pojawić pomiędzy:

- a) zarządzającymi EuSEF, osobami faktycznie prowadzącymi działalność zarządzającego EuSEF, pracownikami lub wszelkimi innymi osobami, które bezpośrednio lub pośrednio kontrolują lub podlegają kontroli zarządzającego EuSEF, a EuSEF zarządzanym przez zarządzającego EuSEF lub inwestorami tych EuSEF;
- b) EuSEF lub inwestorami tego funduszu a innym EuSEF zarządzanym przez tego samego zarządzającego EuSEF lub inwestorami takiego innego EuSEF;

ba) EuSEF lub inwestorami tego funduszu a przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania lub UCITS zarządzanym przez tego samego zarządzającego EuSEF lub inwestorami tego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub UCITS.

3. Zarządzający EuSEF utrzymują i stosują skuteczne ustalenia organizacyjne i administracyjne w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.

4. Konflikty interesów, o których mowa w ust. 1, ujawnia się, jeżeli ustalenia organizacyjne wprowadzone przez zarządzającego EuSEF w celu wykrywania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi i monitorowania ich nie są wystarczające, aby z należytą pewnością zapewnić wyeliminowanie ryzyka naruszenia interesów inwestorów. Zarządzający EuSEF w wyraźny sposób informują inwestorów o ogólnym charakterze lub źródłach konfliktów interesów przed zawarciem transakcji w ich imieniu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu określenia:

- a) rodzajów konfliktów interesów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;
- b) kroków, które **podejmują** zarządzający EuSEF w zakresie struktur oraz procedur organizacyjnych i administracyjnych w celu wykrywania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi oraz ich monitorowania i ujawniania.

Artykuł 9

1. Zarządzający EuSEF stosują w odniesieniu do każdego EuSEF, którym zarządzają, procedury pomiaru stopnia osiągnięcia przez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, w które EuSEF inwestuje, pozytywnego skutku społecznego, do którego osiągnięcia są zobowiązane. **Zarządzający dopilnowują, aby procedury te były jasne i przejrzyste oraz zawierały wskaźniki, które w zależności od celu społecznego i charakteru kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego obejmują jedno lub więcej z następujących zagadnień:**

- a) zatrudnienie i rynki pracy;
- b) normy i prawa odnoszące się do jakości miejsc pracy;
- c) integracja społeczna oraz ochrona poszczególnych grup społecznych; równe traktowanie i równość szans, niedyskryminacja;
- d) zdrowie i bezpieczeństwo publiczne;
- e) dostęp do systemu ochrony socjalnej, ochrony zdrowia i systemu nauczania oraz wpływ na te systemy.

Czwartek, 13 września 2012 r.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu szczegółowego określenia procedur, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do różnych kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych.

Artykuł 10

Zarządzający EuSEF stale utrzymują wystarczające środki własne oraz wykorzystują dostateczne i odpowiednie zasoby techniczne i ludzkie, które są niezbędne do prawidłowego zarządzania EuSEF.

Na zarządzających EuSEF spoczywa w każdym momencie obowiązek zadbania o to, by byli oni w stanie uzasadnić, że ich środki własne są wystarczające do utrzymania ciągłości operacyjnej, oraz ujawnić, z czego wynika, że środki te są wystarczające, jak określono w art. 13.

Artykuł 11

1. Zasady wyceny aktywów są określane w **regulaminie lub dokumentach założycielskich EuSEF i zapewniają rzetelny i przejrzysty proces wyceny.**

1a. Stosowane procedury wyceny zapewniają prawidłową wycenę aktywów i obliczenie wartości aktywów co najmniej raz do roku.

1b. W celu zapewnienia spójności wyceny kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych EUNGiPW opracowuje wytyczne ustalające wspólne zasady traktowania inwestycji w takie przedsiębiorstwa z uwzględnieniem ich podstawowego celu polegającego na osiągnięciu wymiernych pozytywnych skutków społecznych i wykorzystywaniu zysków przede wszystkim z myślą o osiągnięciu takich skutków.

Artykuł 12

1. Zarządzający EuSEF udostępniają właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia sprawozdanie roczne w odniesieniu do każdego EuSEF objętego zarządzaniem nie później niż 6 miesięcy po zakończeniu roku obrotowego. W sprawozdaniu opisuje się strukturę portfela EuSEF oraz działalność prowadzoną w poprzednim roku. **W sprawozdaniu ujawnia się również zyski EuSEF na koniec okresu jego istnienia, a w stosownych przypadkach zyski podzielone w okresie istnienia.** Zawiera ono zbadane sprawozdania finansowe EuSEF. **Audyt, przeprowadzany co najmniej raz w roku, potwierdza, że środki pieniężne i aktywa są przechowywane w imieniu funduszu oraz że zarządzający EuSEF ustanowił i prowadzi odpowiednią ewidencję oraz kontrolę w związku z korzystaniem z jakiegokolwiek pełnomocnictwa lub kontroli w odniesieniu do środków pieniężnych i aktywów EuSEF i jego inwestorów.** Sprawozdanie roczne sporządza się zgodnie z obowiązującymi standardami sprawozdawczości oraz z warunkami ustalonymi pomiędzy zarządzającym EuSEF a inwestorami. Zarządzający EuSEF udostępniają sprawozdanie inwestorom na życzenie. Zarządzający EuSEF i inwestorzy mogą uzgodnić między sobą dodatkowe ujawnianie informacji.

2. Sprawozdanie roczne zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) szczegółowe informacje, w stosownych przypadkach, dotyczące ogólnych skutków społecznych polityki inwestycyjnej oraz metody stosowanej do pomiaru tych skutków;
- b) zestawienie wszystkich przypadków zbycia, jakie miały miejsce w odniesieniu do kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
- c) opis pozwalający stwierdzić, czy zbycie innych aktywów EuSEF, które nie są inwestowane w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, odbyło się w oparciu o kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. e);

Czwartek, 13 września 2012 r.

- d) podsumowanie działań, które zarządzający EuSEF podjął w odniesieniu do kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. k);

da) informacje dotyczące charakteru i celu inwestycji innych niż kwalifikowalne inwestycje portfelowe, o których mowa w art. 4 ust. 1.

3. Jeżeli zarządzający EuSEF ma obowiązek podać do wiadomości publicznej swoje roczne sprawozdanie finansowe zgodnie z art. 4 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ⁽¹⁾ w odniesieniu do tego funduszu, to informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, można przedstawić osobno lub jako dodatkową część rocznego sprawozdania finansowego.

Artykuł 13

1. **Przed podjęciem decyzji w sprawie inwestycji** zarządzający EuSEF, **w odniesieniu do EuSEF, którymi zarządzają**, przekazują **swoim inwestorom w jasny i zrozumiały sposób** następujące informacje:

- a) tożsamość zarządzającego EuSEF oraz wszelkich innych usługodawców, którym zarządzający EuSEF zlecił zarządzanie takim funduszem, oraz opis ich obowiązków;

aa) wysokość środków własnych dostępnych dla zarządzającego EuSEF, a także szczegółowe oświadczenie stwierdzające, dlaczego zarządzający EuSEF uznaje te środki własne za wystarczające do utrzymania odpowiednich zasobów ludzkich i technicznych niezbędnych do prawidłowego zarządzania jego EuSEF;

- b) opis strategii i celów inwestycyjnych EuSEF, w tym:

(i) rodzajów kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, **w które zamierza inwestować;**

(ii) **wszelkich innych EuSEF, w które zamierza inwestować;**

(iii) **rodzajów kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które zamierza inwestować każdy inny EuSEF, o którym mowa w ppkt (ii);**

(iv) **niekwalifikowalnych inwestycji, jakich zamierza dokonać;**

(v) technik **■**, które **zamierza** stosować; oraz

(vi) **wszelkich mających zastosowanie ograniczeń inwestycyjnych;**

- c) pozytywny skutek społeczny stanowiący cel polityki inwestycyjnej EuSEF, w tym – w stosownych przypadkach – racjonalne prognozy skutków oraz informacje na temat wyników osiągniętych w przeszłości w tej dziedzinie;

- d) metod, które należy stosować do pomiaru skutków społecznych;

- e) opis aktywów innych niż kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, a także procedury i kryteriów stosowanych do celów wyboru tych aktywów, chyba że są to środki pieniężne lub ich ekwiwalenty;

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- f) opis profilu ryzyka EuSEF oraz wszelkich rodzajów ryzyka związanych z aktywami, w które fundusz może inwestować, lub technikami inwestycyjnymi, które można stosować;
- g) opis procedury wyceny EuSEF oraz metodyki wyceny aktywów, w tym metod stosowanych do wyceny kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
- h) opis wszystkich **odnośnych** kosztów ■ wraz z ich maksymalnymi kwotami ■;
- i) opis sposobu obliczania wynagrodzenia zarządzającego EuSEF;
- j) w odpowiednich przypadkach, wyniki osiągnięte przez EuSEF w przeszłości;
- k) usługi w zakresie wsparcia przedsiębiorstw oraz inne działania wspierające, które zarządzający EuSEF świadczy lub zapewnia za pośrednictwem osób trzecich w celu ułatwienia rozwoju, wzrostu lub innych aspektów operacji prowadzonych przez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, w które inwestuje EuSEF, lub, jeżeli takie usługi lub działania nie są świadczone, wyjaśnienie takiego stanu rzeczy;
- l) opis procedur, na podstawie których EuSEF może zmienić swoją strategię inwestycyjną lub politykę inwestycyjną.

2. Wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, są rzetelne, jasne i nie wprowadzają w błąd. **W stosownych przypadkach są** one uaktualniane i poddawane regularnemu przeglądowi.

3. Jeżeli zarządzający EuSEF ma obowiązek opublikować prospekt emisyjny zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych ⁽¹⁾ lub zgodnie z prawem krajowym w odniesieniu do EuSEF, to informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, można przedstawić osobno lub jako część prospektu emisyjnego.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu określenia:

- a) treści informacji, o których mowa w ust. 1 lit. b)–e) i k) niniejszego artykułu;
- b) sposobu jednolitego przedstawienia informacji, o których mowa w ust. 1 lit. b)–e) i k) niniejszego artykułu, w celu zapewnienia możliwie najwyższego poziomu porównywalności.

ROZDZIAŁ III

NADZÓR I WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 14

1. Zarządzający EuSEF, którzy zamierzają posługiwać się nazwą „**EuSEF**” do celów prowadzenia obrotu swoimi EuSEF, informują o tym zamiarze właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia oraz przedstawiają następujące informacje:

- a) tożsamość osób faktycznie prowadzących działalność polegającą na zarządzaniu EuSEF;
- b) dane określające EuSEF, których jednostki lub udziały będą przedmiotem obrotu, oraz ich strategię inwestycyjne;

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- c) informacje dotyczące ustaleń dokonanych do celów zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w rozdziale II;
- d) wykaz państw członkowskich, w których zarządzający EuSEF zamierza prowadzić obrót poszczególnymi EuSEF;

da) wykaz państw członkowskich i państw trzecich, w których zarządzający EuSEF ustanowił lub zamierza ustanowić siedzibę EuSEF.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia rejestruje danego zarządzającego EuSEF, wyłącznie jeżeli jest przekonany, że zostały spełnione następujące kryteria:

-a) osoby faktycznie prowadzące działalność polegającą na zarządzaniu EuSEF cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadają odpowiednie doświadczenie, również w odniesieniu do strategii inwestycyjnych stosowanych przez zarządzającego EuSEF;

- a) wymagane informacje, o których mowa w ust. 1, są kompletne;
- b) ustalenia zgłoszone zgodnie z ust. 1 lit. c) są odpowiednie z punktu widzenia zgodności z wymogami określonymi w rozdziale II;

ba) wykaz zgłoszony zgodnie z ust. 1 lit. da) ujawnia, że siedziba wszystkich EuSEF jest zgodna z wymogami art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia.

3. Rejestracja jest ważna na całym terytorium Unii i umożliwia zarządzającym EuSEF wprowadzanie EuSEF na rynek w całej Unii pod nazwą „**EuSEF**”.

Artykuł 15

Zarządzający EuSEF uaktualnia informacje przedstawione właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia, jeżeli zamierza:

- a) wprowadzić na rynek nowy EuSEF;
- b) wprowadzić na rynek istniejący EuSEF w państwie członkowskim, które nie figuruje w wykazie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. d).

Artykuł 16

1. Natychmiast po rejestracji zarządzającego EuSEF, **dodaniu nowego EuSEF, dodaniu nowego adresu siedziby EuSEF lub dodaniu nowego państwa członkowskiego, w którym zarządzający EuSEF zamierza wprowadzić na rynek EuSEF**, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgłasza **to** państwu członkowskiemu wskazanemu zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. d) ■ oraz EUNGIPW.

2. Przyjmujące państwa członkowskie wskazane zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia nie stosują wobec zarządzającego EuSEF zarejestrowanego zgodnie z art. 14 żadnych wymogów ani procedur administracyjnych w związku z prowadzeniem obrotu jego EuSEF ani nie wymagają od niego żadnego zatwierdzenia dotyczącego prowadzenia obrotu przed jego rozpoczęciem.

3. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego artykułu, EUNGIPW opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu powiadomienia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

4. EUNGIPW przedstawia ten projekt wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia ... (*).
5. Uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3, powierza się Komisji zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 17

EUNGIPW prowadzi centralną bazę danych, powszechnie dostępną za pośrednictwem internetu i zawierającą wykaz wszystkich zarządzających EuSEF zarejestrowanych w Unii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem **oraz wykaz EuSEF, które wprowadzają oni na rynek, i wykaz państw, w których EuSEF są wprowadzane na rynek.**

Artykuł 18

1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nadzoruje przestrzeganie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

1a. Jeśli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do udowodnienia podstawy do uznania, że zarządzający EuSEF narusza na jego terytorium przepisy niniejszego rozporządzenia, organ ten niezwłocznie powiadamia o tym właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, który podejmuje odpowiednie działania.

1b. Jeżeli mimo działań podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub z powodu niepodjęcia przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia działań w rozsądnych ramach czasowych, lub jeżeli zarządzający EuSEF nadal działa w sposób pozostający w wyraźnej sprzeczności z niniejszym rozporządzeniem, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego – w następstwie tego i poinformowawszy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia – może podjąć wszelkie stosowne działania niezbędne do ochrony inwestorów, obejmujące możliwość powstrzymania danego zarządzającego od prowadzenia dalszego obrotu EuSEF na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 19

Zgodnie z prawem krajowym właściwe organy posiadają wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są im niezbędne do wykonywania obowiązków. Są one uprawnione przede wszystkim do:

- a) żądania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie oraz otrzymywania lub pobierania ich kopii;
- b) żądania od zarządzającego EuSEF niezwłocznego udzielenia informacji;
- c) żądania informacji od każdej osoby związanej z działaniami zarządzającego EuSEF lub działaniami EuSEF;
- d) prowadzenia niezapowiedzianych lub zapowiedzianych kontroli na miejscu;
- e) podjęcia odpowiednich środków w celu upewnienia się, że zarządzający EuSEF nadal spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;
- f) wydania nakazu w celu upewnienia się, że zarządzający EuSEF spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz powstrzymuje się od powtórzenia jakiegokolwiek działania, które może stanowić naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia.

(* *Dziewięć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.*

Czwartek, 13 września 2012 r.

Artykuł 20

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące **administracyjnych sankcji i środków** mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane **administracyjne sankcje i środki** są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o przepisach, o których mowa w ust. 1, do dnia ... (*). Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 21

1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia podejmuje, z **zachowaniem zasady proporcjonalności**, stosowne środki, o których mowa w ust. 2, jeżeli zarządzający EuSEF:
  - a) **nie spełnia** wymogów mających zastosowanie do struktury portfela, **naruszając tym samym przepisy art. 5;**
  - b) **sprzedaje, naruszając tym samym art. 6, jednostki i udziały EuSEF niekwalifikowanym inwestorom** **;**
  - c) **posługuje się** nazwą „EuSEF”, chociaż **nie został zarejestrowany** przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z przepisami art. 14;
    - ca) **posługuje się nazwą „EuSEF” w celu wprowadzenia na rynek funduszy, które nie mają siedziby zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia;**
    - cb) **uzyskał rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub jakichkolwiek innych nielegalnych środków, naruszając tym samym art. 14;**
    - cc) **nie postępuje w sposób uczciwy, z należyłą fachowością, dbałością, starannością i rzetelnością przy realizacji swoich działań, naruszając tym samym przepisy art. 7 lit. a);**
    - cd) **nie stosuje odpowiednich strategii i procedur zapobiegania nieuczciwym praktykom, naruszając tym samym przepisy art. 7 lit. b);**
    - ce) **uporczywie nie spełnia wymogów wynikających z art. 12 dotyczącego sprawozdania rocznego;**
    - cf) **uporczywie nie spełnia obowiązku informowania inwestorów zgodnie z art. 13.**
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia podejmuje w razie potrzeby następujące środki:
  - a) **podejmuje kroki zapewniające przestrzeganie przez zarządzającego EuSEF przepisów art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 5, 6, art. 7 lit. a) i b), art. 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia;**

- a) wydaje zakaz posługiwania się nazwą „EuSEF” i usuwa zarządzającego EuSEF z rejestru.

(*) 24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia **niezwłocznie** informuje właściwe organy przyjmujących państw członkowskich wskazanych zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. d) **oraz EUNGiPW** o usunięciu zarządzającego EuSEF z rejestru, o którym mowa w **ust. 2 lit. a)** niniejszego artykułu.

4. Prawo do wprowadzania na rynek w Unii co najmniej jednego EuSEF pod nazwą „**EuSEF**” wygasa ze skutkiem natychmiastowym w dniu wydania przez właściwy organ decyzji, o której mowa w ust. 2 lit. a) **█**.

Artykuł 22

1. **█** Właściwe organy i EUNGiPW współpracują na potrzeby wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia **zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010**.

2. **Właściwe organy oraz EUNGiPW** prowadzą wymianę wszystkich informacji i dokumentów niezbędnych do **wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, w szczególności do** wykrywania i usuwania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22a

W przypadku braku zgody między właściwymi organami państw członkowskich odnośnie do oceny, działania jednego z właściwych organów lub zaniechania działania przez ten organ w obszarach, w których na mocy niniejszego rozporządzenia wymagana jest współpraca lub koordynacja działań właściwych organów z więcej niż jednego państwa członkowskiego, właściwe organy mogą przekazać sprawę EUNGiPW, który może działać na podstawie uprawnień przekazanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, jeżeli brak zgody nie jest związany z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lub art. 3 ust. 1 lit. d) ppkt (-i) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

1. Wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla właściwych organów lub EUNGiPW, a także audytorzy i eksperci wykonujący prace na zlecenie właściwych organów i EUNGiPW są zobowiązani do zachowania tajemnicy służbowej. Żadne poufne informacje, jakie osoby te otrzymują w trakcie wykonywania swoich obowiązków, nie mogą być ujawniane jakimkolwiek osobom lub organom, z wyjątkiem ujawnienia w formie skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwi zidentyfikowanie poszczególnych zarządzających EuSEF i poszczególnych EuSEF, bez uszczerbku dla przypadków objętych przepisami prawa karnego oraz postępowaniem na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwym organom państw członkowskich lub EUNGiPW nie zabrania się wymieniania informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii mającym zastosowanie do zarządzających EuSEF oraz do EuSEF.

3. Właściwe organy i EUNGiPW, które otrzymały poufne informacje zgodnie z ust. 1, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie podczas wykonywania swoich obowiązków oraz do celów postępowań administracyjnych i sądowych.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 24

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

Czwartek, 13 września 2012 r.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2 oraz art. 13 ust. 4, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia ... (*). Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2 oraz art. 13 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie **trzech** miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o **trzy** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 25

1. Najpóźniej po upływie czterech lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje jego przeglądu. Przegląd obejmuje ogólną analizę funkcjonowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz doświadczenia zdobyte podczas ich stosowania, w tym:

a) zakres stosowania nazwy „**EuSEF**” przez zarządzających EuSEF w różnych państwach członkowskich na poziomie krajowym lub transgranicznym;

aa) lokalizację geograficzną EuSEF oraz konieczność wprowadzenia dodatkowych środków w celu zapewnienia tworzenia EuSEF zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iii);

ab) geograficzny i sektorowy rozkład inwestycji dokonywanych przez EuSEF;

b) wykorzystywanie różnych kwalifikowalnych inwestycji przez EuSEF oraz jego wpływ na rozwój przedsiębiorstw społecznych w całej Unii;

ba) stosowność wprowadzenia europejskiego znaku jakości „przedsiębiorstwo społeczne”;

bb) możliwość rozszerzenia obrotu EuSEF w celu objęcia nim inwestorów detalicznych;

c) stosowanie w praktyce kryteriów identyfikacji kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, jego wpływ na rozwój przedsiębiorstw społecznych w całej Unii **i ich pozytywne skutki społeczne;**

ca) analizę procedur stosowanych przez zarządzających EuSEF do pomiaru pozytywnych skutków społecznych wywieranych przez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, o których mowa w art. 9, oraz ocenę wykonalności wprowadzenia ujednoczonych standardów pomiaru skutków społecznych na poziomie Unii w sposób spójny z polityką społeczną Unii;

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- cb) stosowność uzupełnienia niniejszego rozporządzenia systemem depozytariuszy;
- cd) stosowność zaliczenia EuSEF do kwalifikowalnych aktywów zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE;
- ce) stosowność wymogów dotyczących informacji, o których mowa w art. 13, w szczególności sprawdzenie, czy są one wystarczające, by umożliwić inwestorom podjęcie świadomej decyzji o inwestycji;
- cf) analizę ewentualnych przeszkód podatkowych napotykanym przez fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz ocenę ewentualnych zachęt podatkowych mających na celu pobudzenie przedsiębiorczości społecznej w Unii;
- cg) ocenę wszelkich przeszkód, które mogłyby utrudniać wykorzystywanie funduszy przez inwestorów, w tym wpływu innych unijnych uregulowań prawnych o charakterze ostrożnościowym na inwestorów instytucjonalnych.

I

2. Po przeglądzie, o którym mowa w ust. 1, i po konsultacji z EUNGiPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – wniosek ustawodawczy.

Artykuł 25a

1. Do dnia 22 lipca 2017 r. Komisja rozpocznie przegląd wzajemnego oddziaływania między niniejszym rozporządzeniem a innymi przepisami w zakresie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i zarządzających nimi, zwłaszcza przepisami zawartymi w dyrektywie 2011/61/UE. Przegląd ten obejmie zakres niniejszego rozporządzenia. Zebrane zostaną dane do oceny, czy konieczne jest rozszerzenie zakresu w celu uznania za zarządzających EuSEF zarządzających tymi EuSEF, w których suma aktywów przekracza progi przewidziane w art. 2 ust. 1.

2. Po przeglądzie, o którym mowa w ust. 1, i po konsultacji z EUNGiPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – wniosek ustawodawczy.

Artykuł 26

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2013 r., z wyjątkiem I art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 4, które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 13 września 2012 r.

Europejskie fundusze venture capital ***I

P7_TA(2012)0346

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy venture capital (COM(2011)0860 – C7-0490/2011 – 2011/0417(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/50)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka nr 2]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0193/2012).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

ROZPORZĄDZENIE (UE) NR .../2012 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie europejskich funduszy *venture capital*

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
- uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
- po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
- uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,
- stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Venture capital* (tj. kapitał wysokiego ryzyka) zapewnia finansowanie na rzecz przedsiębiorstw, które są z reguły bardzo małe, znajdują się na początkowych etapach rozwoju działalności gospodarczej i wykazują duży potencjał wzrostu i rozwoju. Ponadto fundusze *venture capital* zapewniają ■ przedsiębiorstwom cenną wiedzę fachową i doświadczenie, kontakty biznesowe, wartość marki oraz doradztwo strategiczne. Zapewniając finansowanie i doradztwo na rzecz takich przedsiębiorstw, fundusze *venture capital* stymulują wzrost gospodarczy, przyczyniają się do tworzenia nowych miejsc pracy **i do mobilizacji kapitału, wspierają tworzenie i rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw**, zwiększają ich inwestycje w badania i rozwój, jak również wspierają przedsiębiorczość, innowacyjność i konkurencyjność **zgodnie z celami strategii „Europa 2020” oraz w kontekście długofalowych**

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 19.6.2012, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 72.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ....

Czwartek, 13 września 2012 r.

wyzwań, przed jakimi stoją państwa członkowskie, takich jak wyzwania wskazane w sprawozdaniu europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych (ESPAS) dotyczącym globalnych tendencji do 2030 r.

- (2) Konieczne jest ustanowienie wspólnych przepisów ramowych w zakresie posługiwania się nazwą „europejski fundusz *venture capital*” („**EuVECA**”), dotyczących w szczególności struktury portfela funduszy działających pod tą nazwą, ich kwalifikowalnych celów inwestycyjnych, narzędzi inwestycyjnych, z których mogą korzystać, oraz kategorii inwestorów uprawnionych do inwestowania w takie fundusze w Unii, zgodnie z jednolitymi przepisami. W przeciwnym razie istnieje ryzyko, że państwa członkowskie podejmą rozbieżne środki na szczeblu krajowym, co miałoby bezpośredni negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i stworzyłoby przeszkody w jego funkcjonowaniu, ponieważ fundusze *venture capital*, które chciałyby prowadzić działalność na terenie Unii, podlegałyby różnym przepisom w różnych państwach członkowskich. Ponadto rozbieżne wymogi jakościowe dotyczące struktury portfela, celów inwestycyjnych oraz kwalifikowalnych inwestorów mogłyby doprowadzić do powstania różnych poziomów ochrony inwestorów i spowodować niejasność w zakresie oferty inwestycyjnej związanej z „**EuVECA**”. Inwestorzy powinni mieć również możliwość porównania ofert inwestycyjnych różnych funduszy *venture capital*. Niezbędne jest wyeliminowanie znacznych utrudnień w transgranicznym pozyskiwaniu środków finansowych przez fundusze *venture capital*, unikanie zakłóceń konkurencji między tymi funduszami, a także zapobieganie wszelkim możliwym przeszkodom w wymianie handlowej i powstawaniu poważnych zakłóceń konkurencji w przyszłości. W związku z powyższym odpowiednią podstawę prawną stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, interpretowany zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (3) Konieczne jest przyjęcie rozporządzenia ustanawiającego jednolite przepisy mające zastosowanie do europejskich funduszy *venture capital* i nakładające odpowiednie obowiązki na zarządzających tymi funduszami we wszystkich państwach członkowskich, którzy chcieliby pozyskiwać kapitał w całej Unii, posługując się nazwą „**EuVECA**”. Wymogi te powinny zagwarantować zaufanie inwestorów, którzy chcą inwestować w fundusze *venture capital*.
- (4) Określenie wymogów jakościowych w odniesieniu do posługiwania się nazwą „**EuVECA**” w formie rozporządzenia zagwarantowałoby, że wymogi te będą miały bezpośrednie zastosowanie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy gromadzą środki finansowe, posługując się tą nazwą. Zapewniłoby to jednolite warunki stosowania tej nazwy, zapobiegając pojawieniu się rozbieżnych wymogów krajowych w wyniku transpozycji dyrektywy. Przepisy tego rozporządzenia wymagałyby od zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy posługują się tą nazwą, przestrzegania jednakowych przepisów w całej Unii, co zwiększyłoby również zaufanie inwestorów, którzy chcą inwestować w fundusze *venture capital*. Rozporządzenie zmniejszyłoby również złożoność przepisów regulacyjnych oraz ponoszone przez zarządzających koszty przestrzegania często rozbieżnych przepisów krajowych w zakresie funduszy *venture capital*, szczególnie w przypadku tych zarządzających, którzy chcieliby pozyskiwać kapitał na poziomie transgranicznym. Rozporządzenie powinno również przyczynić się do wyeliminowania zakłóceń konkurencji.
- (4a) **Jak określono w komunikacie Komisji z dnia 7 grudnia 2011 r. pt. „Plan działania na rzecz ułatwienia dostępu do finansowania dla MŚP”, w 2012 r. Komisja zakończy badanie przeszkód podatkowych utrudniających transgraniczne inwestycje *venture capital*, tak aby w 2013 r. przedstawić rozwiązania mające na celu wyeliminowanie tych przeszkód i jednocześnie zapobieżenie unikaniu zobowiązań podatkowych oraz oszustwom podatkowym.**
- (4b) **Powinna istnieć możliwość zewnętrznego albo wewnętrznego zarządzania kwalifikowalnym funduszem *venture capital*. Gdy kwalifikowalny fundusz *venture capital* jest zarządzany wewnątrz, jest on jednocześnie zarządzającym, a w związku z tym powinien spełniać wymogi dotyczące zarządzających kwalifikowalnymi funduszami *venture capital* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i być zarejestrowany jako taki. Nie należy jednak zezwalać, aby wewnątrz zarządzany kwalifikowalny fundusz *venture capital* był zewnętrznym zarządzającym innego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub UCITS.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (5) Aby wyjaśnić związek między niniejszym rozporządzeniem a innymi przepisami dotyczącymi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i zarządzających nimi, należy zaznaczyć, że niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania innymi niż UCITS, zgodnie z art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾, którzy mają swoją siedzibę w Unii i zostali zarejestrowani przez właściwy organ swojego państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ⁽²⁾, **pod warunkiem że zarządzają oni portfelami kwalifikowalnych funduszy venture capital. Należy jednak dopuścić, aby zarządzający kwalifikowalnymi funduszami venture capital zarejestrowani zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i będący zewnętrznymi zarządzającymi dodatkowo zarządzali UCITS, pod warunkiem uzyskania zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE.**
- (5a) Ponadto niniejsze rozporządzenie **ma** zastosowanie wyłącznie do zarządzających tymi **przedsiębiorstwami inwestowania zbiorowego**, których łączna wartość aktywów objętych zarządzaniem nie przekracza progu 500 mln EUR. **Oznacza to, że obliczanie progu do celów niniejszego rozporządzenia odbywa się tak samo jak obliczanie progu przewidzianego w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE.**
- (5b) **Jednakże zarządzający kwalifikowalnymi funduszami venture capital, którzy są zarejestrowani na mocy niniejszego rozporządzenia i których łączne aktywa wzrosną następnie do poziomu przekraczającego próg przewidziany w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, którzy w związku z tym zaczęły podlegać zezwoleniu właściwych władz państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 6 tej dyrektywy, mogą nadal posługiwać się nazwą „EuVECA” przy wprowadzaniu do obrotu kwalifikowalnych funduszy venture capital w Unii, pod warunkiem że spełniają wymogi określone w tej dyrektywie i że nadal spełniają pewne wymogi dotyczące posługiwania się nazwą „EuVECA” określone w niniejszym rozporządzeniu w każdym przypadku w odniesieniu do kwalifikowalnych funduszy venture capital. Odnosi się to zarówno do już istniejących kwalifikowalnych funduszy venture capital, jak i do kwalifikowalnych funduszy venture capital utworzonych po przekroczeniu progu.**
- (6) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania w przypadku, gdy zarządzający przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania nie mają zamiaru posługiwać się nazwą „EuVECA”. W takich przypadkach powinny w dalszym ciągu obowiązywać istniejące przepisy krajowe oraz ogólne przepisy unijne.
- (7) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące charakteru kwalifikowalnych funduszy venture capital, szczególnie w odniesieniu do przedsiębiorstw portfelowych, w które kwalifikowalne fundusze venture capital mogą inwestować, oraz instrumentów inwestycyjnych, z których powinny korzystać. Jest to konieczne, aby umożliwić wyznaczenie wyraźnej granicy między kwalifikowalnym funduszem venture capital a alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi angażującymi się w inne, mniej specjalistyczne strategie inwestycyjne, np. **wykupy lub spekulacyjne inwestycje w nieruchomości, których wspieranie nie jest celem niniejszego rozporządzenia.**
- (8) Zgodnie z celem polegającym na precyzyjnym określeniu przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, które zostaną objęte zakresem niniejszego rozporządzenia, oraz **aby zapewnić skupienie** na dostarczaniu kapitału małym przedsiębiorstwom na początkowym etapie działalności, **za kwalifikowalne fundusze venture capital należy uznawać te fundusze, które zamierzają inwestować w takie przedsiębiorstwa co najmniej 70 % łącznej wartości otrzymanych wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego** ¶ **Nie należy zezwalać, aby kwalifikowalny fundusz venture capital inwestował więcej niż 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w aktywa inne niż kwalifikowalne inwestycje. Oznacza to, że górny limit w przypadku inwestycji niekwalifikowalnych powinien zawsze wynosić 30 %, natomiast limit 70 % powinien być zastrzeżony dla kwalifikowalnych inwestycji w okresie trwania kwalifikowalnego funduszu venture capital. Wyżej wymienione limity powinny być obliczane na podstawie kwot dostępnych do zainwestowania po odjęciu wszystkich stosownych kosztów oraz inwestycji w środki pieniężne i ich ekwiwalenty. Niniejsze rozporządzenie powinno określać szczegóły niezbędne do obliczenia wspomnianych limitów inwestycji.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.09, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 01.07.11, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (8a) *Celem niniejszego rozporządzenia jest wspieranie wzrostu i innowacyjności w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP) w Unii. Inwestycje w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe mające siedzibę w państwach trzecich mogą powiększyć kapitał kwalifikowalnych funduszy venture capital, a tym samym być korzystne dla MŚP w Unii. W żadnym wypadku nie powinny jednak mieć miejsca inwestycje w przedsiębiorstwa portfelowe w państwach trzecich umiejscowione w rajach podatkowych lub w jurysdykcjach niechętnych do współpracy.*
- (8b) *Kwalifikowalne fundusze venture capital nie powinny mieć siedziby w rajach podatkowych lub jurysdykcjach niechętnych do współpracy, takich jak państwa trzecie charakteryzujące się w szczególności brakiem podatków lub opodatkowaniem nominalnym, brakiem właściwych umów o współpracy między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia zarządzającego funduszem venture capital a organami nadzorczymi państwa trzeciego, w którym założono kwalifikowalny fundusz venture capital, lub brakiem skutecznej wymiany informacji w sprawach podatkowych. Kwalifikowalny fundusz venture capital nie powinien też inwestować w jurysdykcjach odpowiadających dowolnemu z powyższych kryteriów.*
- (8c) *Zarządzający kwalifikowalnym funduszem venture capital powinni być w stanie przyciągnąć dodatkowe wkłady kapitałowe przez cały okres trwania tego funduszu. Takie dodatkowe wkłady kapitałowe w okresie trwania kwalifikowalnego funduszu venture capital powinny być uwzględniane, gdy rozważana jest kolejna inwestycja w aktywa inne niż aktywa kwalifikowalne. Dodatkowe wkłady kapitałowe powinny być dozwolone zgodnie z kryteriami i w myśl warunków określonych w przepisach dotyczących kwalifikowalnego funduszu venture capital lub w dokumentach założycielskich.*
- (8d) *Kwalifikowalne inwestycje powinny mieć postać instrumentów kapitałowych lub quasi-kapitałowych. Quasi-kapitałowe instrumenty inwestycyjne obejmują typ instrumentu finansowego stanowiący połączenie instrumentu kapitałowego i dłużnego, w którym to przypadku zwrot jest powiązany z zyskami lub stratami danego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, a wykup nie jest w pełni zabezpieczony na wypadek niewykonania zobowiązań. Do takich instrumentów należą różnego rodzaju instrumenty finansowe, np. pożyczki podporządkowane, ciche udziały, pożyczki partycypacyjne, prawa do udziału w zyskach, obligacje zamienne i obligacje opcyjne. Jako ewentualne uzupełnienie – ale nie zastępstwo – instrumentów kapitałowych i quasi-kapitałowych kredyty zabezpieczone lub niezabezpieczone, np. finansowanie pomostowe, przyznawane przez kwalifikowalny fundusz venture capital kwalifikowalnemu przedsiębiorstwu portfelowemu, w którym ten kwalifikowalny fundusz venture capital posiada już kwalifikowalne inwestycje, powinny być dozwolone, pod warunkiem że do takich kredytów wykorzystywanych jest nie więcej niż 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału i niewniesionego kapitału zadeklarowanego. Ponadto w celu uwzględnienia praktyk biznesowych stosowanych na rynku venture capital należy umożliwić kwalifikowalnym funduszom venture capital kupowanie istniejących udziałów kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego od udziałowców tego przedsiębiorstwa. Poza tym aby zapewnić jak najszersze ewentualne możliwości pozyskiwania środków finansowych, należy zezwolić na inwestycje w inne kwalifikowalne fundusze venture capital. Aby zapobiec zmniejszeniu potencjalnej wartości z inwestycji w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, należy pozwolić kwalifikowalnym funduszom venture capital na inwestowanie w inne kwalifikowalne fundusze venture capital jedynie pod warunkiem, że te kwalifikowalne fundusze venture capital same nie zainwestowały więcej niż 10 % wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w inne kwalifikowalne fundusze venture capital.*
- (8e) *Podstawową działalnością funduszy venture capital jest zapewnianie finansowania MŚP poprzez inwestycje podstawowe. Fundusze venture capital nie powinny uczestniczyć w systemowo ważnej działalności bankowej wykraczającej poza zwyczajowe ostrożnościowe ramy regulacyjne (tzw. „shadow banking”). Nie powinny one też stosować typowych strategii private equity, takich jak wykup wspomagany dźwignią finansową.*
- (8f) *Zgodnie ze strategią Europa 2020 na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu niniejsze rozporządzenie ma wspierać inwestycje venture capital w innowacyjne MŚP zakorzenione w realnej gospodarce. Instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne, przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, finansowe spółki holdingowe i spółki holdingowe o profilu mieszanym powinny zatem być wyłączone z definicji kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych na mocy niniejszego rozporządzenia.*

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (9) Aby wprowadzić niezbędne zabezpieczenie, które pozwala odróżnić kwalifikowalne fundusze *venture capital* objęte zakresem niniejszego rozporządzenia od szerszej kategorii alternatywnych funduszy inwestycyjnych, które prowadzą obrót emitowanymi papierami wartościowymi na rynkach wtórnych, konieczne jest **ustanowienie przepisów, tak aby kwalifikowalne fundusze *venture capital* inwestowały przede wszystkim** w instrumenty emitowane bezpośrednio.
- (10) Aby zapewnić zarządzającym funduszami *venture capital* pewien stopień elastyczności w zarządzaniu inwestycjami i płynnością ich kwalifikowalnych funduszy, należy zezwolić na obrót, **taki jak obrót akcjami lub udziałami w niekwalifikowalnych przedsiębiorstwach portfelowych lub nabywanie inwestycji niekwalifikowalnych**, do wartości maksymalnego progu wynoszącego 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału i niewniesionego kapitału. ■
- (11) Aby zapewnić wiarygodność i rozpoznawalność nazwy „**EuVECA**” wśród inwestorów w całej Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy określić, że wyłącznie zarządzający funduszami *venture capital*, którzy spełniają jednolite kryteria jakościowe określone w niniejszym rozporządzeniu, są uprawnieni do posługiwania się nazwą „**EuVECA**” przy wprowadzaniu kwalifikowalnych funduszy *venture capital* do obrotu w całej Unii.
- (12) Aby zagwarantować, że kwalifikowalne fundusze *venture capital* będą posiadały odrębny i możliwy do zidentyfikowania profil, który jest dostosowany do ich celu, należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące struktury portfela oraz technik inwestycyjnych dozwolonych w przypadku takich kwalifikowalnych funduszy.
- (13) Aby zagwarantować, że kwalifikowalne fundusze *venture capital* nie przyczynią się do rozwoju zagrożeń systemowych, oraz aby zapewnić ukierunkowanie działań inwestycyjnych takich funduszy na wspieranie kwalifikowalnych **przedsiębiorstw** portfelowych, **stosowanie lewarowania** na poziomie funduszu nie powinno być dozwolone. **Zarządzającemu funduszem *venture capital* powinno się zezwalać na zaciąganie pożyczek, emisję papierów dłużnych lub zapewnianie gwarancji, na poziomie kwalifikowalnego funduszu *venture capital*, tylko pod warunkiem, że takie pożyczki, papiery dłużne lub gwarancje znajdują pokrycie w niewniesionych wkładach zadeklarowanych, a tym samym nie powodują wzrostu wartości ekspozycji funduszu powyżej poziomu kapitału zadeklarowanego. Zgodnie z tym podejściem zaliczki pieniężne od inwestorów kwalifikowalnego funduszu, które mają pełne pokrycie we wkładach kapitałowych od tych inwestorów, nie powodują wzrostu ekspozycji kwalifikowalnego funduszu *venture capital*, a zatem powinny być dozwolone.** Ponadto aby fundusz mógł pokrywać nadzwyczajne potrzeby w zakresie płynności, które mogą pojawić się w okresie od wezwania inwestorów do wniesienia zadeklarowanego kapitału do faktycznego wpływania kapitału na rachunki funduszu, powinno być dozwolone zaciąganie pożyczek krótkoterminowych, **pod warunkiem nieprzekroczenia wysokości niewniesionego kapitału zadeklarowanego.**
- (14) Aby zagwarantować, że kwalifikowalne fundusze *venture capital* są wprowadzane do obrotu **jedynie** wśród inwestorów, którzy posiadają ■ doświadczenie, **wiedzę i fachowość** umożliwiające **podejmowanie własnych decyzji inwestycyjnych i właściwą ocenę** ryzyka związanego z tymi funduszami, oraz aby utrzymać zaufanie inwestorów do kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, należy określić pewne szczególne zabezpieczenia. W związku z tym kwalifikowalne fundusze *venture capital* należy ■ wprowadzać do obrotu wyłącznie wśród inwestorów, którzy są klientami branżowymi lub którzy mogą być za takich uznani na mocy dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽¹⁾. W celu zapewnienia dostatecznie szerokiej bazy inwestorów dla inwestycji w fundusze *venture capital* wskazane jest jednak również, aby dostęp do **kwalifikowalnych** funduszy *venture capital* mieli również niektórzy z pozostałych inwestorów, w tym zamożni klienci indywidualni. W odniesieniu do tych pozostałych inwestorów należy jednak określić szczególne zabezpieczenia, tak aby zagwarantować, że kwalifikowalne fundusze *venture capital* są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów, których profil jest odpowiedni do dokonywania takich inwestycji. Do takich zabezpieczeń nie należy wprowadzanie do obrotu z wykorzystaniem okresowych planów oszczędnościowych. **Ponadto powinno być możliwe, by kadra kierownicza, dyrektorzy lub pracownicy uczestniczący w zarządzaniu funduszem *venture capital* dokonywali inwestycji w kwalifikowalny fundusz *venture capital*, którym zarządzają, gdyż osoby takie mają wystarczająco dużą wiedzę, by brać udział w inwestycjach *venture capital*.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (15) Aby zagwarantować, że nazwą „**EuVECA**” posługują się wyłącznie zarządzający funduszami venture capital, którzy spełniają jednolite kryteria jakościowe dotyczące zachowania na rynku, należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu zasady prowadzenia działalności gospodarczej oraz określić relacje między zarządzającym funduszem venture capital a jego inwestorami. Z tego samego względu w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite warunki dotyczące rozwiązywania konfliktów interesów przez takich zarządzających. Zasady takie powinny również zawierać wymóg, aby zarządzający stosował niezbędne ustalenia organizacyjne i administracyjne umożliwiające odpowiednie rozwiązywanie konfliktów interesów.
- (15a) Gdy zarządzający funduszem venture capital zamierza przekazać funkcje osobom trzecim, nie powinno to wpływać na jego odpowiedzialność wobec tego funduszu i jego inwestorów. Ponadto zarządzający funduszem venture capital nie powinien przekazywać funkcji w stopniu, który zasadniczo powodowałby, że nie można by już uznawać go za zarządzającego funduszem venture capital i że stałby się on podmiotem-skrzynką pocztową. Zarządzający funduszem venture capital powinien w każdym przypadku pozostawać odpowiedzialny za właściwe wykonywanie przekazanych funkcji i zgodność z niniejszym rozporządzeniem. Przekazanie funkcji nie powinno podważać skutecznego nadzoru nad zarządzającym funduszem venture capital oraz, w szczególności, nie powinno unieważniać zarządzającemu funduszem venture capital działania, ani kwalifikowalnemu funduszowi venture capital bycia zarządzanym, w sposób najkorzystniejszy dla inwestorów.*
- (16) Aby zapewnić integralność nazwy „**EuVECA**”, niniejsze rozporządzenie powinno również zawierać kryteria jakościowe dotyczące organizacji zarządzającego funduszem venture capital. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite, proporcjonalne wymogi dotyczące konieczności utrzymywania odpowiednich zasobów technicznych i ludzkich ■.
- (16a) Aby zapewnić prawidłowe zarządzanie kwalifikowalnym funduszem venture capital oraz zdolność zarządzającego do pokrycia potencjalnego ryzyka wynikającego z jego działalności, niniejsze rozporządzenie powinno określać jednolite, proporcjonalne wymogi, zgodnie z którymi zarządzający kwalifikowalnymi funduszami venture capital muszą dysponować wystarczającym kapitałem własnym. Kwota takiego kapitału własnego powinna wystarczać do zapewnienia ciągłości i prawidłowego zarządzania kwalifikowalnymi funduszami venture capital.*
- (17) Do celów ochrony inwestorów konieczne jest zapewnienie właściwego oszacowania aktywów kwalifikowalnego funduszu venture capital. W związku z tym **przepisy lub dokumenty założycielskie** dotyczące kwalifikowalnych funduszy venture capital powinny zawierać zasady wyceny aktywów. Powinno to zapewnić rzetelność i przejrzystość wyceny.
- (18) Aby zagwarantować, że zarządzający funduszami venture capital posługujący się nazwą „**EuVECA**” przedstawiają wystarczające informacje na temat swojej działalności, należy ustanowić jednolite zasady dotyczące sprawozdań rocznych.
- (19) Do celów zapewnienia integralności nazwy „**EuVECA**” w oczach inwestorów konieczne jest, aby posługiwali się nią wyłącznie zarządzający funduszami venture capital, którzy prowadzą w pełni przejrzystą politykę inwestycyjną oraz realizują przejrzyste cele inwestycyjne. Dlatego też w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite zasady w zakresie wymogów dotyczących ujawniania informacji obowiązujące zarządzającego funduszem venture capital w odniesieniu do inwestorów. Przede wszystkim należy określić obowiązki w zakresie ujawniania przed zawarciem umowy informacji dotyczących strategii i celów inwestycyjnych kwalifikowalnych funduszy venture capital, stosowanych instrumentów inwestycyjnych, kosztów i związanych z nimi opłat, a także profilu ryzyka/zysku inwestycji proponowanej przez kwalifikowalny fundusz. W celu osiągnięcia wysokiego stopnia przejrzystości takie wymogi dotyczące ujawniania informacji powinny również obejmować informacje na temat sposobu obliczania wynagrodzenia zarządzającego funduszem venture capital.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (20) Aby zapewnić skuteczny nadzór w zakresie jednolitych wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia **powinien nadzorować** przestrzeganie jednolitych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu przez zarządzającego funduszem *venture capital*. W tym celu zarządzający kwalifikowalnym funduszem *venture capital* zamierzający wprowadzać kwalifikowalne fundusze do obrotu pod nazwą „EuVECA” powinien poinformować o tym właściwy organ państwa członkowskiego jego pochodzenia. Właściwy organ powinien dokonać rejestracji zarządzającego funduszem *venture capital*, jeżeli przedstawiono wszystkie niezbędne informacje oraz jeżeli wprowadzono stosowne ustalenia zapewniające zgodność z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Rejestracja ta powinna być ważna na terytorium całej Unii.
- (20a) *Aby ułatwić transgraniczne wprowadzanie do obrotu kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, rejestracja powinna odbywać się jak najszybciej.*
- (20b) *Niniejsze rozporządzenie obejmuje zabezpieczenia mające gwarantować prawidłowe wykorzystanie funduszy, natomiast organy nadzorcze powinny czuwać nad zapewnieniem przestrzegania tych zabezpieczeń.*
- (21) Aby zapewnić skuteczny nadzór dotyczący spełniania jednolitych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono zawierać przepisy dotyczące okoliczności, w których konieczna jest aktualizacja informacji dostarczonych właściwemu organowi w państwie członkowskim pochodzenia.
- (22) Do celów skutecznego nadzoru w zakresie wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu należy w nim również określić proces powiadamiania transgranicznego między właściwymi organami nadzorczymi, który byłby uruchamiany w wyniku rejestracji zarządzającego funduszem *venture capital* w jego państwie członkowskim pochodzenia.
- (23) Aby utrzymać przejrzystość warunków wprowadzania do obrotu kwalifikowalnych funduszy *venture capital* w całej Unii, należy powierzyć **Europejskiemu Urzędowi Nadzoru** (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGIW), **ustanowionemu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾**, zadanie prowadzenia centralnej bazy danych zawierającej wykaz wszystkich **zarządzających kwalifikowalnym funduszem *venture capital* oraz kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, którymi oni zarządzają**, zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (23a) *Jeśli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do udowodnienia podstawy do uznania, że zarządzający funduszem *venture capital* działa z naruszeniem na jego terytorium przepisów niniejszego rozporządzenia, powinien powiadomić o tym niezwłocznie właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, który powinien powziąć właściwe środki.*
- (23b) *Jeżeli pomimo środków przyjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub w przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nie podejmuje działania w rozsądnych granicach czasowych lub zarządzający funduszem *venture capital* nadal działa w sposób wyraźnie sprzeczny z niniejszym rozporządzeniem, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może – po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia – przyjąć wszelkie stosowane środki potrzebne do ochrony inwestorów, w tym uniemożliwienie danemu zarządzającemu dalszego wprowadzania do obrotu funduszu *venture capital* na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.*
- (24) Aby zapewnić skuteczny nadzór w zakresie jednolitych kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, należy w nim zamieścić wykaz uprawnień nadzorczych, którymi dysponują właściwe organy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (25) Aby zapewnić właściwe wykonanie, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać **administracyjne sankcje i środki** za naruszenie kluczowych przepisów tego rozporządzenia, tj. dotyczących struktury portfela, zabezpieczeń związanych z tożsamością kwalifikowalnych inwestorów oraz posługiwanie się nazwą „EuVECA” wyłącznie przez zarejestrowanych zarządzających funduszami venture capital. Należy określić, że naruszenie tych kluczowych przepisów wiąże się z zakazem posługiwanie się powyższą nazwą oraz z usunięciem zarządzającego funduszem *venture capital* z rejestru.
- (26) Informacje nadzorcze powinny być przedmiotem wymiany między właściwymi organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim a EUNGiPW.
- (27) Skuteczna współpraca w zakresie regulacji między podmiotami, które sprawują nadzór w zakresie spełniania jednolitych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, wymaga, aby odpowiednie organy krajowe i EUNGiPW były zobowiązane do zachowania wysokiego poziomu tajemnicy służbowej.
- (28) Standardy techniczne usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz wysoki poziom nadzoru w całej Unii. Biorąc pod uwagę, że EUNGiPW jest organem o wysoce specjalistycznej wiedzy, skutecznym i właściwym krokiem byłoby powierzenie mu zadania opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych, o ile nie obejmują one wariantów polityki, celem ich przedłożenia Komisji.
- (29) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych na mocy art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽¹⁾. Należy powierzyć EUNGiPW zadanie opracowania wykonawczych standardów technicznych w odniesieniu do formatu **powiadomienia, o którym** mowa w **niniejszym rozporządzeniu**.
- (30) W celu sprecyzowania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do **rodzajów konfliktów interesów, których zarządzający funduszami venture capital muszą unikać, oraz kroków, które należy podjąć w tym zakresie**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. **Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**
- (32) Najpóźniej po upływie czterech lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy przeprowadzić przegląd niniejszego rozporządzenia, aby uwzględnić rozwój rynku *venture capital*. **Przegląd powinien obejmować ogólną analizę funkcjonowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz doświadczenia zdobyte podczas ich stosowania**. Na podstawie tego przeglądu Komisja powinna sporządzić sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – propozycje **wniosków** ustawodawczych.
- (32a) **Ponadto do dnia 22 lipca 2017 r. Komisja powinna rozpocząć przegląd współdziałania między niniejszym rozporządzeniem a innymi przepisami dotyczącymi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i nimi zarządzających, zwłaszcza z przepisami dyrektywy 2011/61/UE. W szczególności przegląd ten powinien dotyczyć zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia i obejmować ocenę tego, czy konieczne jest rozszerzenie tego zakresu, tak aby umożliwić szerszej grupie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi posługiwanie się nazwą „EuVECA”. Na podstawie tego przeglądu Komisja powinna sporządzić sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – propozycje wniosków ustawodawczych.**

(1) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (32b) *W kontekście tego przeglądu Komisja powinna ocenić wszelkie przeszkody, które mogą utrudniać wykorzystanie funduszy przez inwestorów, w tym wpływ, jaki na inwestorów instytucjonalnych mogą wywierać inne mające do nich zastosowanie przepisy o charakterze ostrożnościowym. Ponadto Komisja powinna gromadzić dane do celów oceny wkładu EuVECA w inne programy Unii, takie jak Horyzont 2020, które również mają na celu wspieranie innowacyjności w Unii.*
- (32c) *W świetle komunikatu Komisji pt. „Plan działania na rzecz ułatwienia dostępu do finansowania dla MŚP” oraz komunikatu Komisji z dnia 6 października 2010 r. pt. „Projekt przewodni strategii Europa 2020. Unia innowacji” ważne jest, aby zapewnić skuteczność programów publicznych prowadzonych w Unii w celu wsparcia rynku venture capital oraz koordynację i wzajemną spójność różnych obszarów polityki Unii mających na celu wspieranie innowacyjności, jak polityka w zakresie konkurencyjności i badań naukowych. Jednym z centralnych punktów unijnej polityki na rzecz innowacyjności i rozwoju jest technologia ekologiczna, ze względu na cel Unii, jakim jest bycie w światowej czołówce w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju globalnym liderem oraz efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami, w tym w zakresie finansowania MSP. Ważne, aby przy przeglądzie niniejszego rozporządzenia ocenić jego wpływ na postęp w realizacji tego celu.*
- (32d) *EUNGiPW powinien dokonać oceny swoich potrzeb odnoszących się do personelu i zasobów, związanych z przyjęciem swoich uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.*
- (32e) *Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI) inwestuje m.in. w fundusze venture capital w całej Unii. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mające umożliwić łatwą identyfikację funduszy venture capital na podstawie określonych cech wspólnych powinny ułatwiać EFI identyfikację funduszy venture capital na mocy niniejszego rozporządzenia jako potencjalnych celów inwestycyjnych. Należy zatem zachęcać EFI to inwestowania w europejskie fundusze venture capital.*
- (33) *Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7) oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16).*
- (34) *Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾ reguluje kwestie dotyczące przetwarzania danych osobowych w państwach członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, w szczególności niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾ reguluje kwestie dotyczące przetwarzania danych osobowych przez EUNGiPW w ramach niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.*
- (35) *Niniejsze rozporządzenie powinno pozostać bez uszczerbku dla stosowania zasad pomocy państwa w odniesieniu do kwalifikowalnych funduszy venture capital.*
- (36) ***Jako że cele** niniejszego rozporządzenia – mianowicie zapewnienie stosowania jednolitych wymogów do wprowadzania do obrotu kwalifikowalnych funduszy venture capital **oraz ustanowienie prostego systemu rejestracji zarządzających funduszami venture capital, a tym samym pełne uwzględnienie potrzeby zrównoważenia bezpieczeństwa i wiarygodności związanych z posługiwaniem się nazwą „EuVECA” oraz skutecznego funkcjonowania rynku venture capital i kosztów ponoszonych przez różne zainteresowane strony – nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i przez to z uwagi na swoją skalę i skutki mogą być lepiej osiągnięte na szczeblu Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tymże artykule **█ niniejsze rozporządzenie nie wykracza **█** poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,*****

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Czwartek, 13 września 2012 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite wymogi **i warunki** dla tych zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy zamierzają posługiwać się nazwą „EuVECA” przy wprowadzaniu do obrotu w Unii kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, przyczyniając się tym samym do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W rozporządzeniu ustanawia się jednolite zasady dotyczące wprowadzania kwalifikowalnych funduszy *venture capital* do obrotu wśród kwalifikowalnych inwestorów w całej Unii, struktury portfela kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, kwalifikowalnych instrumentów inwestycyjnych i technik stosowanych przez kwalifikowalne fundusze *venture capital*, jak również organizacji, postępowania i przejrzystości działalności zarządzających funduszami *venture capital*, którzy wprowadzają kwalifikowalne fundusze *venture capital* do obrotu w całej Unii.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, jak określono w art. 3 lit. b), **których łączna wartość aktywów objętych zarządzaniem nie przekracza progu określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE**, mających siedzibę w Unii i podlegających rejestracji przez właściwe organy państw członkowskich ich pochodzenia, zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, pod warunkiem że zarządzają oni portfelami kwalifikowalnych funduszy *venture capital* **■**.

1a. Zarządzający kwalifikowalnymi funduszami *venture capital*, którzy są zarejestrowani na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 13 i których łączne aktywa wzrosną następnie do poziomu przekraczającego próg przewidziany w art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, którzy w związku z tym zaczną podlegać zezwoleniu właściwych władz państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 6 tej dyrektywy, mogą nadal posługiwać się nazwą „EuVECA” przy wprowadzaniu do obrotu kwalifikowalnych funduszy *venture capital* w Unii, pod warunkiem że spełniają wymogi określone w tej dyrektywie i że nadal działają zgodnie z przepisami art. 3, art. 5, i art. 12 lit. b) i ga) niniejszego rozporządzenia w każdym wypadku w odniesieniu do kwalifikowalnych funduszy *venture capital*.

1b. Zarządzający funduszami *venture capital*, którzy są zarejestrowani na mocy niniejszego rozporządzenia, mogą ponadto zarządzać przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) objętymi upoważnieniem na mocy dyrektywy 2009/65/WE, pod warunkiem że są oni zarządcami zewnętrznymi.

■

Artykuł 3

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „kwalifikowalny fundusz *venture capital*” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które:
- (i) **zamierza inwestować** co najmniej 70 % łącznej wartości swoich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w aktywa, które stanowią kwalifikowalne inwestycje, w ramach czasowych określonych w przepisach lub instrumentach założycielskich kwalifikowalnego funduszu *venture capital*;

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (ii) *nigdy nie wykorzystuje więcej niż 30 % wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego do nabycia aktywów innych niż kwalifikowalne inwestycje;*
- (iii) *ma siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pod warunkiem że państwo trzecie:*
  - *nie przewiduje środków podatkowych, które obejmują brak opodatkowania lub opodatkowanie nominalne, lub jeśli przyznawane są udogodnienia nawet bez jakiegokolwiek rzeczywistej działalności gospodarczej i istotnej obecności gospodarczej w państwie trzecim oferującym takie udogodnienia podatkowe;*
  - *posiada odpowiednie umowy o współpracy z właściwymi władzami państwa członkowskiego pochodzenia zarządzającego funduszem venture capital, w wyniku czego możliwe jest zapewnienie skutecznej wymiany informacji w rozumieniu art. 21 niniejszego rozporządzenia, która pozwala właściwym władzom na wykonywanie obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.*
  - *nie jest sklasyfikowane jako państwo lub terytorium odmawiające współpracy przez FATF;*
  - *podpisało umowę z rodzimym państwem członkowskim zarządzającego funduszem venture capital i z każdym innym państwem członkowskim, w którym zamierza się wprowadzić do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały kwalifikowalnego funduszu venture capital, w celu zapewnienia, że państwo trzecie w pełni stosuje się do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku;*

Limity, o których mowa w pkt (i) oraz (ii), obliczane są na podstawie kwot dostępnych do zainwestowania po odjęciu wszystkich stosownych kosztów oraz inwestycji w środki pieniężne i ich ekwiwalenty;

- aa) *„uzasadnione koszty” oznaczają wszystkie opłaty, koszty i wydatki bezpośrednio lub pośrednio ponieszone przez inwestorów i uzgodnione między zarządzającym kwalifikowalnym funduszem venture capital a inwestorami;*
- b) *„przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania” oznacza AFI zgodnie z definicją art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;*
- c) *„kwalifikowalne inwestycje” oznaczają dowolny z instrumentów wymienionych poniżej:*
  - (i) *instrumenty kapitałowe lub quasi-kapitałowe:*
    - *wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe i nabyte bezpośrednio w ramach kwalifikowalnego funduszu venture capital od kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego; ■*
    - *wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe w zamian za udziałowy papier wartościowy wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe; lub*
    - *wyemitowane przez przedsiębiorstwo, którego jednostką zależną, w której posiada ono większościowy udział, jest kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, i które zostało nabyte przez kwalifikowalny fundusz venture capital w zamian za instrument kapitałowy wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe;*

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (ii) *zabezpieczone lub niezabezpieczone kredyty przyznawane przez kwalifikowalny fundusz venture capital kwalifikowalnemu przedsiębiorstwu portfelowemu, w którym dany kwalifikowalny fundusz venture capital posiada już kwalifikowalne inwestycje, pod warunkiem że do takich kredytów wykorzystywanych jest nie więcej niż 30 % wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w kwalifikowalnym funduszu venture capital;*
  - (iii) *udziały kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego nabyte od istniejących udziałowców tego przedsiębiorstwa;*
  - (iv) *jednostki lub fundusze jednego lub większej liczby innych kwalifikowalnych funduszy venture capital, pod warunkiem że te kwalifikowalne fundusze venture capital same nie zainwestowały więcej niż 10 % wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w kwalifikowalne fundusze venture capital;*
- d) „kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe” oznacza przedsiębiorstwo, które:
- (i) w chwili dokonania inwestycji przez kwalifikowalny fundusz venture capital:
    - nie jest *dopuszczone do obrotu* na rynku regulowanym *lub na wielostronnej platformie obrotu (MTF)*, zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 14 i 15 dyrektywy 2004/39/WE;
    - zatrudnia mniej niż 250 osób i
    - albo ma obrót roczny o wartości nieprzekraczającej 50 mln EUR, albo roczną sumę bilansową nieprzekraczającą 43 mln EUR;
  - (ii) samo nie jest przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania;
  - (iii) *nie jest jednym z następujących:*
    - *instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE,*
    - *przedsiębiorstwo inwestycyjne w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE,*
    - *zakład ubezpieczeń w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE,*
    - *finansowa spółka holdingowa w rozumieniu art. 4 ust. 19 dyrektywy 2006/48/WE; lub*
    - *spółka holdingowa o profilu mieszanym w rozumieniu art. 4 ust. 20 dyrektywy 2006/48/WE;*
  - (iv) *ma siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pod warunkiem że państwo trzecie:*
    - *nie przewiduje środków podatkowych, które obejmują brak opodatkowania lub opodatkowanie nominalne, lub jeśli przyznawane są udogodnienia nawet bez jakiegokolwiek rzeczywistej działalności gospodarczej i istotnej obecności gospodarczej w państwie trzecim oferującym takie udogodnienia podatkowe;*

Czwartek, 13 września 2012 r.

- *nie jest sklasyfikowane jako państwo lub terytorium odmawiające współpracy przez FATF,*

  - *podpisało umowę z rodzimym państwem członkowskim zarządzającego funduszem venture capital i z każdym innym państwem członkowskim, w którym zamierza się wprowadzić do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały kwalifikowalnego funduszu venture capital, w celu zapewnienia, że państwo trzecie w pełni stosuje się do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku;*
- e) „kapitał własny” oznacza udziały własnościowe w przedsiębiorstwie, mające postać akcji lub innych **form** udziałów w kapitale kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, wyemitowane na rzecz **jego** inwestorów;
- f) „quasi-kapitałowy instrument inwestycyjny” oznacza każdy **instrument finansowy, który jest połączeniem instrumentu kapitałowego i dłużnego, z którego zwrot jest oparty na zyskach lub stratach** odnoszonych przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe oraz **którego wykup nie jest w pełni zabezpieczony** na wypadek niewykonania zobowiązań;
- g) „wprowadzanie do obrotu” oznacza bezpośrednie lub pośrednie oferowanie lub plasowanie, z inicjatywy zarządzającego funduszem *venture capital* lub w imieniu zarządzającego funduszem *venture capital*, jednostek lub udziałów funduszu *venture capital*, którym taki zarządzający zarządza, na rzecz inwestorów lub wśród inwestorów zamieszkałych lub posiadających siedzibę statutową na terytorium Unii;
- h) „kapitał zadeklarowany” oznacza każde zobowiązanie, na mocy którego **inwestor jest zobligowany, w terminie ustanowionym w regulaminie lub dokumentach założycielskich kwalifikowalnego funduszu venture capital, do** nabycia udziału w funduszu *venture capital* lub dokonania wpłat na poczet kapitału na rzecz funduszu *venture capital*;
- i) „zarządzający funduszem *venture capital*” oznacza osobę prawną, której regularna działalność gospodarcza polega na zarządzaniu co najmniej jednym kwalifikowalnym funduszem *venture capital*;
- j) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym zarządzający funduszem *venture capital* ma swoją siedzibę **i podlega rejestracji przez właściwe organy zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;**
- k) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym zarządzający funduszem *venture capital* wprowadza do obrotu kwalifikowalne fundusze *venture capital* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- l) „właściwy organ” oznacza organ krajowy wyznaczony przez państwo członkowskie pochodzenia w drodze przepisów ustawowych lub wykonawczych celem dokonania rejestracji zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 2 ust. 1;
- la) „UCITS” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe posiadające zezwolenie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE.

Czwartek, 13 września 2012 r.

W odniesieniu do akapitu pierwszego pkt (i), jeżeli forma prawna kwalifikowalnego funduszu venture capital pozwala na zarządzanie wewnętrzne, a organ zarządzający funduszem postanowi nie powoływać zarządcy zewnętrznego, sam kwalifikowalny fundusz venture capital rejestrowany jest jako zarządzający tym funduszem. Kwalifikowalny fundusz venture capital, który zarejestrowany jest jako zarządca wewnętrzny funduszu venture capital, nie może być zarejestrowany jako zarządca zewnętrzny funduszu venture capital innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI STOSOWANIA NAZWY 'EuVECA'

Artykuł 4

Zarządzający funduszami venture capital spełniający wymogi określone w niniejszym rozdziale są uprawnieni do posługiwania się nazwą „**EuVECA**” w odniesieniu do wprowadzania kwalifikowalnych funduszy venture capital do obrotu w Unii.

Artykuł 5

1. Przy nabywaniu aktywów innych niż kwalifikowalne inwestycje zarządzający funduszem venture capital dopilnowuje, aby do nabycia takich innych aktywów wykorzystywać nie więcej niż 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału i niewniesionego kapitału zadeklarowanego; **owe 30 % obliczane jest na podstawie kwot, które po odliczeniu wszystkich uzasadnionych kosztów mogą zostać zainwestowane**; przy obliczaniu tego limitu nie bierze się pod uwagę inwestycji w środki pieniężne i ich ekwiwalenty, **ponieważ środki pieniężne i ich ekwiwalenty nie są uznawane za inwestycje**.

2. Zarządzający funduszem venture capital nie **może stosować** ■ na poziomie kwalifikowalnego funduszu venture capital żadnych metod powodujących wzrost wartości ekspozycji w funduszu **powyżej wartości jego zadeklarowanego kapitału** poprzez zaciąganie pożyczek środków pieniężnych lub papierów wartościowych, inwestycje w instrumenty pochodne ani w żaden inny sposób.

2a. Zarządzającemu funduszem venture capital zezwala się na zaciąganie pożyczek, emisję papierów dłużnych lub zapewnianie gwarancji na poziomie kwalifikowalnego funduszu venture capital tylko pod warunkiem, że takie pożyczki, papiery dłużne czy gwarancje znajdują pokrycie w niewniesionych wkładach zadeklarowanych.

■

Artykuł 6

1. Zarządzający funduszami venture capital wprowadzają do obrotu jednostki i udziały kwalifikowalnych funduszy venture capital wyłącznie wśród inwestorów, których uznaje się za klientów branżowych zgodnie z sekcją I załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE lub których na życzenie można traktować jako klientów branżowych zgodnie z sekcją II załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE, lub wśród pozostałych inwestorów, jeżeli:

- a) tacy pozostali inwestorzy zobowiązali się do **zainwestowania** co najmniej 100 000 EUR; oraz
- b) tacy pozostali inwestorzy oświadczyli na piśmie, w dokumencie odrębnym w stosunku do zawieranej umowy, której przedmiotem ma być zobowiązanie do dokonania inwestycji kapitałowej, że są świadomi ryzyka związanego z przewidywanym zobowiązaniem lub inwestycją.

■

2. **Ustęp 1 nie ma zastosowania do inwestycji dokonywanych przez kadrę kierowniczą, dyrektorów lub pracowników uczestniczących w zarządzaniu funduszem venture capital, inwestujących w kwalifikowalne fundusze venture capital, którymi zarządzają.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

Artykuł 7

Zarządzający funduszami *venture capital*, w odniesieniu do kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, którymi zarządzają:

- a) postępują **uczciwie**, z należytą fachowością, dbałością i starannością **oraz rzetelnością** przy realizacji swoich działań;
- b) stosują odpowiednie strategie i procedury w zakresie zapobiegania nieuczciwym praktykom, w przypadku których można w sposób racjonalny oczekiwać, że będą miały wpływ na interesy inwestorów oraz kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
- c) prowadzą działalność gospodarczą tak, aby działać w najlepszym interesie kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, którymi zarządzają, i inwestorów tych kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, oraz integralności rynku;
- d) zapewniają wysoki poziom staranności przy doborze i bieżącym monitorowaniu inwestycji w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe;
- e) posiadają odpowiednie doświadczenie i wiedzę w zakresie kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które inwestują;

ea) rzetelnie traktują inwestorów;

*eb) dbają, aby żaden inwestor nie był traktowany w sposób preferencyjny, chyba że takie preferencyjne traktowanie jest przewidziane w stosownym regulaminie lub dokumentach założycielskich kwalifikowalnego funduszu *venture capital*.*

Artykuł 7a

1. Jeżeli zarządzający funduszem *venture capital* zamierza przekazać funkcje osobom trzecim, fakt przekazania funkcji osobie trzeciej nie wpływa na odpowiedzialność zarządzającego wobec kwalifikowalnego funduszu *venture capital* i jego inwestorów, a zarządzającemu nie wolno przekazywać funkcji w takim zakresie, że w praktyce nie może być już uznawany za zarządzającego kwalifikowalnym funduszem *venture capital* oraz w stopniu, który powodowałby, że stanie się on podmiotem-skrzynką pocztową.

2. Przekazanie nie może podważać skutecznego nadzoru nad zarządzającym funduszem *venture capital* oraz, w szczególności, nie może uniemożliwiać zarządzającemu funduszem *venture capital* działania, a kwalifikowalnemu funduszowi *venture capital* bycia zarządzanym, w sposób najkorzystniejszy dla inwestorów.

Artykuł 8

1. Zarządzający funduszami *venture capital* wykrywają konflikty interesów i zapobiegają im oraz, jeżeli konfliktom takim nie można zapobiec, zarządzają nimi, monitorują je, a także – zgodnie z ust. 4 – ujawniają **bezwłocznie**, aby nie dopuścić do sytuacji, w której takie konflikty interesów miałyby niekorzystny wpływ na interesy kwalifikowalnych funduszy *venture capital* oraz ich inwestorów, oraz aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, którymi zarządzają.

2. Zarządzający funduszem *venture capital* wykrywa w szczególności te konflikty interesów, które mogą się pojawić pomiędzy:

- a) zarządzającymi funduszami *venture capital*, osobami faktycznie prowadzącymi działalność zarządzającego funduszem *venture capital*, pracownikami lub wszelkimi innymi osobami, które bezpośrednio lub pośrednio kontrolują lub podlegają kontroli zarządzającego funduszem *venture capital*, a kwalifikowalnym funduszem *venture capital* zarządzanym przez zarządzających funduszami *venture capital* lub inwestorów tych kwalifikowalnych funduszy *venture capital*;

Czwartek, 13 września 2012 r.

b) kwalifikowalnym funduszem *venture capital* lub inwestorami tego kwalifikowalnego funduszu *venture capital* a innym kwalifikowalnym funduszem *venture capital* zarządzanym przez tego samego zarządzającego funduszem *venture capital* lub inwestorów takiego innego kwalifikowalnego funduszu *venture capital*;

ba) kwalifikowalnym funduszem *venture capital* lub inwestorami tego kwalifikowalnego funduszu *venture capital* a przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania lub UCITS zarządzanym przez tego samego zarządzającego funduszem *venture capital* lub inwestorów takiego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub UCITS.

3. Zarządzający funduszami *venture capital* utrzymują i stosują skuteczne ustalenia organizacyjne i administracyjne w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.

4. Konflikty interesów, o których mowa w ust. 1, ujawnia się, jeżeli ustalenia organizacyjne wprowadzone przez zarządzającego funduszem *venture capital* w celu wykrywania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi i monitorowania ich nie są wystarczające, aby z należytą pewnością zapewnić wyeliminowanie ryzyka naruszenia interesów inwestorów. Zarządzający funduszami *venture capital* w wyraźny sposób informują inwestorów o ogólnym charakterze lub źródłach konfliktów interesów przed zawarciem transakcji w ich imieniu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie ze środkami, o których mowa w art. 23, w celu określenia:

a) rodzajów konfliktów interesów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;

b) kroków, które **podejmuje** zarządzający funduszami *venture capital*, w zakresie struktur i procedur organizacyjnych i administracyjnych w celu wykrywania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi oraz ich monitorowania i ujawniania.

Artykuł 9

Zarządzający funduszami *venture capital* stale dysponują wystarczającym kapitałem własnym i wykorzystują odpowiednie i stosowne zasoby techniczne i ludzkie, które są niezbędne do prawidłowego zarządzania kwalifikowalnymi funduszami *venture capital*.

Na zarządzających funduszami *venture capital* stale spoczywa obowiązek zapewnienia, że są w stanie wykazać wystarczającą ilość swych środków własnych do utrzymania ciągłości operacyjnej, oraz ujawnienia swego uzasadnienia wystarczającej ilości tych środków zgodnie z art. 12.

Artykuł 10

Zasady wyceny aktywów są określone w **regulaminie lub dokumentach założycielskich** kwalifikowalnego funduszu *venture capital* i **zapewniają należyty i przejrzysty proces wyceny.**

Stosowane procedury wyceny zapewniają odpowiednią wycenę aktywów i obliczanie wartości aktywów co najmniej raz do roku.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Artykuł 11

1. Zarządzający funduszem *venture capital* udostępnia właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia sprawozdanie roczne w odniesieniu do każdego kwalifikowalnego funduszu *venture capital* objętego zarządzaniem nie później niż 6 miesięcy po zakończeniu roku obrotowego. W sprawozdaniu opisuje się strukturę portfela kwalifikowalnego funduszu *venture capital* oraz działalność prowadzoną w poprzednim roku. **Sprawozdanie obejmuje również ujawnienie zysków funduszu *venture capital* na koniec jego okresu trwania i, w stosownych przypadkach, ujawnienie zysków wypłaconych w trakcie jego trwania.** Zawiera ono zbadane sprawozdanie finansowe dotyczące kwalifikowalnego funduszu *venture capital*. **Audyt potwierdza, że środki pieniężne i aktywa są przechowywane w imieniu funduszu oraz że zarządzający funduszem *venture capital* ustanowił i prowadził odpowiednią ewidencję oraz kontrolę w związku z korzystaniem z jakiegokolwiek pełnomocnictwa lub kontroli w odniesieniu do środków pieniężnych i aktywów kwalifikowalnego funduszu *venture capital* i jego inwestorów, i jest przeprowadzany przynajmniej raz w roku.** **Sprawozdanie roczne** sporządza się zgodnie z obowiązującymi standardami sprawozdawczości oraz z warunkami ustalonymi pomiędzy zarządzającym funduszem *venture capital* a inwestorami. Zarządzający funduszem *venture capital* udostępnia sprawozdanie inwestorom na życzenie. Zarządzający funduszami *venture capital* i inwestorzy mogą ■ uzgodnić, że **będą ujawniać sobie nawzajem** dodatkowe informacje.

2. Jeżeli zarządzający funduszem *venture capital* ma obowiązek podać do wiadomości publicznej swoje roczne sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ⁽¹⁾ w odniesieniu do kwalifikowalnego funduszu *venture capital*, informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, można przedstawić osobno lub jako dodatkową część rocznego sprawozdania finansowego.

Artykuł 12

1. Zanim inwestorzy podejmą decyzję w sprawie inwestycji, zarządzający funduszami *venture capital* przekazują im, **w sposób jasny i zrozumiały**, następujące informacje **w odniesieniu do kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, którymi zarządzają:**

- a) tożsamość zarządzającego funduszem *venture capital* oraz wszelkich innych usługodawców, którym zarządzający funduszem *venture capital* zlecił zarządzanie kwalifikowalnymi funduszami *venture capital*, oraz opis ich obowiązków;
- aa) **wysokość kapitału własnego do dyspozycji zarządzającego funduszem *venture capital*, a także szczegółowe oświadczenie wyjaśniające, dlaczego zarządzający funduszem *venture capital* uważa ten kapitał własny za wystarczający do utrzymania odpowiednich zasobów ludzkich i technicznych niezbędnych do właściwego zarządzania kwalifikowalnymi funduszami *venture capital*;**
- b) opis strategii i celów inwestycyjnych kwalifikowalnego funduszu *venture capital*, w tym:
  - (i) ■ rodzajów kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, **w które zamierza inwestować;**
  - (ii) wszelkich innych ■ **funduszy *venture capital*, w które zamierza inwestować;**
  - (iii) **rodzajów kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które jakiegokolwiek inne kwalifikowalne fundusze *venture capital*, o których mowa w pkt (ii), zamierzają inwestować;**
  - (iv) **niekwalifikowalnych inwestycji, których zamierzają dokonać;**

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- (v) technik, które **zamierzają** stosować; oraz
- (vi) wszelkich mających zastosowanie ograniczeń inwestycyjnych;
- c) opis profilu ryzyka kwalifikowalnego funduszu *venture capital* oraz wszelkich rodzajów ryzyka związanych z aktywami, w które fundusz może inwestować, lub technikami inwestycyjnymi, które można stosować;
- d) opis procedury wyceny kwalifikowalnego funduszu *venture capital* oraz metodyki wyceny aktywów, w tym metod stosowanych do wyceny kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
- e) opis sposobu obliczania wynagrodzenia zarządzającego funduszem *venture capital*;
- f) opis wszystkich **stosownych kosztów** wraz z ich maksymalnymi kwotami **■**;
- g) w odpowiednich przypadkach, wcześniejsze wyniki osiągnięte przez kwalifikowalny fundusz *venture capital*;
- ga) usługi w zakresie wsparcia przedsiębiorstw oraz inne działania wspierające świadczone lub zapewniane przez zarządzającego kwalifikowalnym funduszem *venture capital* za pośrednictwem osób trzecich w celu ułatwienia rozwoju, wzrostu lub innych aspektów operacji prowadzonych przez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, w które inwestuje kwalifikowalny fundusz *venture capital*, lub, jeżeli takie usługi lub działania nie są świadczone, wyjaśnienie takiego stanu rzeczy;**
- h) opis procedur, na podstawie których kwalifikowalny fundusz *venture capital* może zmienić swoją strategię inwestycyjną lub politykę inwestycyjną.

1a. Wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, muszą być rzetelne, jasne i nie mogą wprowadzać w błąd. W stosownych przypadkach muszą być uaktualniane i poddawane regularnemu przeglądowi.

2. Jeżeli zarządzający kwalifikowalnym funduszem *venture capital* ma obowiązek opublikować prospekt emisyjny zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych⁽¹⁾ lub zgodnie z prawem krajowym w odniesieniu do kwalifikowalnego funduszu *venture capital*, informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, można przedstawić osobno lub jako część prospektu emisyjnego.

ROZDZIAŁ III

NADZÓR I WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 13

1. Zarządzający funduszami *venture capital*, którzy zamierzają posługiwać się nazwą „**EuVECA**” do celów wprowadzania do obrotu swoich kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, informują o tym zamiarze właściwy organ państwa członkowskiego ich pochodzenia oraz przedstawiają następujące informacje:
  - a) tożsamość osób faktycznie prowadzących działalność polegającą na zarządzaniu kwalifikowalnymi funduszami *venture capital*;
  - b) dane określające kwalifikowalne fundusze *venture capital*, których jednostki lub udziały będą wprowadzane do obrotu, oraz ich strategię inwestycyjną;

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- c) informacje dotyczące ustaleń dokonanych do celów zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w rozdziale II;
- d) wykaz państw członkowskich, w których zarządzający funduszem *venture capital* zamierza wprowadzać do obrotu każdy kwalifikowalny fundusz *venture capital*;

da) wykaz państw członkowskich i państw trzecich, w których zarządzający funduszem *venture capital* ustanowił lub zamierza ustanowić kwalifikowalne fundusze *venture capital*.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia rejestruje danego zarządzającego funduszem *venture capital*, wyłącznie jeżeli jest przekonany, że **zostały spełnione następujące kryteria:**

-a) osoby faktycznie prowadzące działalność zarządzania kwalifikowalnym funduszem *venture capital* cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadają odpowiednie doświadczenie, również w odniesieniu do strategii inwestycyjnych stosowanych przez zarządzającego kwalifikowalnym funduszem *venture capital*;

- a) informacje wymagane na mocy ust. 1 są kompletne;
- b) ustalenia zgłoszone zgodnie z ust. 1 lit. c) są odpowiednie z punktu widzenia zachowania zgodności z wymogami określonymi w rozdziale II;

ba) z wykazu zgłoszonego zgodnie z ust. 1 lit. e) wynika, że wszystkie kwalifikowalne fundusze *venture capital* ustanowione są zgodnie z art. 3 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia.

3. Rejestracja jest ważna na całym terytorium Unii i umożliwia zarządzającym funduszami *venture capital* wprowadzanie kwalifikowalnych funduszy *venture capital* do obrotu w całej Unii pod nazwą „**EuVECA**”.

Artykuł 14

Zarządzający funduszem *venture capital* informuje właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o tym, że zamierza wprowadzać do obrotu w tym państwie:

- a) nowy kwalifikowalny fundusz *venture capital*;
- b) istniejący kwalifikowalny fundusz *venture capital* w państwie członkowskim, które nie figuruje w wykazie zamieszczonym w art. 13 ust. 1 lit. d).

Artykuł 15

1. Natychmiast po rejestracji zarządzającego funduszem *venture capital*, **dodaniu nowego kwalifikowalnego funduszu *venture capital*, dodaniu nowej siedziby dla ustanowienia kwalifikowalnego funduszu *venture capital* lub dodaniu nowego państwa członkowskiego, w którym zarządzający funduszem *venture capital* zamierza wprowadzać do obrotu kwalifikowalne fundusze *venture capital***, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgłasza fakt rejestracji zarządzającego funduszem *venture capital* państwu członkowskiemu wskazanemu zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d) oraz EUNGiPW.

2. Przyjmujące państwa członkowskie wskazane zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d) nie stosują wobec zarządzającego funduszem *venture capital* zarejestrowanego zgodnie z art. 13 żadnych wymogów ani procedur administracyjnych w związku z wprowadzaniem do obrotu jego kwalifikowalnych funduszy *venture capital* ani nie wymagają od nich żadnego zatwierdzenia dotyczącego wprowadzania do obrotu przed jego rozpoczęciem.

Czwartek, 13 września 2012 r.

3. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego artykułu, EUNGiPW opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu powiadomienia.
4. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia ... (*).
5. Powierza się Komisji uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 16

EUNGiPW prowadzi centralną bazę danych, powszechnie dostępną za pośrednictwem internetu i zawierającą wykaz wszystkich zarządzających funduszami *venture capital* zarejestrowanych w Unii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem **i wszystkich kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, które wprowadzają oni do obrotu, oraz państw, w których fundusze te są wprowadzane do obrotu.**

Artykuł 17

1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nadzoruje przestrzeganie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

1a. Jeśli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do udowodnienia podstawy do uznania, że zarządzający funduszem *venture capital* narusza na jego terytorium przepisy niniejszego rozporządzenia, powinien powiadomić o tym niezwłocznie właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, który podejmuje odpowiednie środki.

1b. Jeżeli pomimo środków przyjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub w przypadku, gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nie podejmuje działań w rozsądnych granicach czasowych lub zarządzający funduszem *venture capital* nadal działa w sposób wyraźnie sprzeczny z niniejszym rozporządzeniem, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może – w konsekwencji powyższego i po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia – przyjąć wszelkie stosowne środki potrzebne do ochrony inwestorów, w tym uniemożliwienie danemu zarządzającemu wprowadzania do obrotu jego funduszu *venture capital* na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 18

Zgodnie z prawem krajowym właściwe organy posiadają wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są im niezbędne do wykonywania obowiązków. Są one uprawnione przede wszystkim do:

- a) żądania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie oraz otrzymywania lub pobierania ich kopii;
- b) żądania od zarządzającego funduszem *venture capital* niezwłocznego udzielenia informacji;
- c) żądania informacji od każdej osoby związanej z działaniami zarządzającego funduszem *venture capital* lub kwalifikowalnym funduszem *venture capital*;
- d) prowadzenia niezapowiedzianych lub zapowiedzianych kontroli na miejscu;

da) podjęcia odpowiednich środków w celu upewnienia się, że zarządzający funduszem *venture capital* nadal spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;

(*) .../...

Czwartek, 13 września 2012 r.

- e) wydania nakazu w celu upewnienia się, że zarządzający funduszem *venture capital* spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz powstrzymuje się od powtórzenia jakiegokolwiek działania, które może stanowić naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące **■** administracyjnych sankcji **i środków** mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. **Administracyjne sankcje** i środki **■** są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o przepisach, o których mowa w ust. 1, do dnia ... (*). Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 20

1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, **przestrzegając zasady proporcjonalności**, podejmuje stosowne środki, o których mowa w ust. 2, jeżeli zarządzający funduszem *venture capital*:

a) nie spełnia wymogów mających zastosowanie do struktury portfela, naruszając tym samym przepisy art. 5;

b) **wprowadza do obrotu, z naruszeniem przepisów art. 6, jednostki i udziały** kwalifikowalnego funduszu *venture capital* wśród **niekwalifikowalnych** inwestorów **■**;

c) **posługuje się nazwą „EuVECA” bez zarejestrowania się** u właściwego organu państwa członkowskiego jego pochodzenia **zgodnie** z art. 13;

ca) **posługuje się nazwą „EuVECA” do wprowadzania do obrotu funduszy, które nie zostały ustanowione zgodnie z art. 3 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia;**

cb) **uzyskał rejestrację składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny nieprawidłowy sposób, naruszając tym samym art. 13;**

cc) **nie postępuje uczciwie, z należytą fachowością, dbałością i starannością oraz rzetelnością przy prowadzeniu swej działalności, naruszając tym samym art. 7 lit. a)**

cd) **nie stosuje odpowiednich strategii i procedur w zakresie zapobiegania nieuczciwym praktykom, naruszając tym samym art. 7 lit. b);**

ce) **wielokrotnie nie spełnia wymogów art. 11 dotyczących sprawozdania rocznego;**

cf) **wielokrotnie nie wypełnia obowiązku informowania inwestorów zgodnie z art. 12.**

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia podejmuje w razie potrzeby następujące środki:

-a) **podejmuje środki w celu upewnienia się, że zarządzający funduszem *venture capital* spełnia wymogi art. 3 lit. a) ppkt (iii), art. 5, 6, 7 lit. a), 7 lit. b), 11, 12 oraz 13 niniejszego rozporządzenia;**

(*) 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- a) wydaje zakaz posługiwania się nazwą „**EuVECA**” **oraz** usuwa zarządzającego funduszem *venture capital* z rejestru.
3. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia **niezwłocznie** informuje właściwe organy przyjmujących państw członkowskich wskazanych zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d) **oraz EUNGiPW** o usunięciu zarządzającego funduszem *venture capital* z rejestru, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu.
4. Prawo do wprowadzania do obrotu w Unii co najmniej jednego kwalifikowalnego funduszu **venture capital** pod nazwą „**EuVECA**” wygasa ze skutkiem natychmiastowym w dniu wydania przez właściwy organ decyzji, o której mowa w ust. 2 lit. a).

Artykuł 21

1. W razie potrzeby właściwe organy i EUNGiPW podejmują współpracę na potrzeby wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia **zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010**.
2. **Właściwe organy i EUNGiPW prowadzą wymianę** wszystkich informacji i dokumentów niezbędnych do **wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, w szczególności do** wykrywania i usuwania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

1. Wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla właściwych organów lub EUNGiPW, a także audytorzy i eksperci wykonujący prace na zlecenie właściwych organów podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej. Żadne poufne informacje, jakie osoby te otrzymują w trakcie wykonywania swoich obowiązków, nie są ujawniane jakimkolwiek osobom lub organom w innej formie niż skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych zarządzających funduszami *venture capital* i kwalifikowalnych funduszy *venture capital*, bez uszczerbku dla przypadków objętych przepisami prawa karnego oraz postępowaniem na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwym organom państw członkowskich lub EUNGiPW nie zabrania się wymieniania informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii mającym zastosowanie do zarządzających funduszami *venture capital* oraz kwalifikowalnych funduszy *venture capital*.
3. Właściwe organy i EUNGiPW, które otrzymały poufne informacje zgodnie z ust. 2, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie podczas wykonywania swoich obowiązków oraz do celów postępowań administracyjnych i sądowych.

Artykuł 22a

Rozstrzygnięcie sporów

W przypadku sporu pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich dotyczącego oceny, działania lub zaniechania właściwego organu w dziedzinach, w których niniejsze rozporządzenie wymaga współpracy lub koordynacji między właściwymi organami z więcej niż jednego państwa członkowskiego, właściwe organy mogą zwrócić się o rozstrzygnięcie do EUNGiPW, który to urząd może działać zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, o ile dany spór nie ma związku z art. 3 lit. a) ppkt (iii) lub art. 3 lit. d) ppkt (iv) niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 23

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 5, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia ... (*). Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwia się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 5 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 5 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie **trzech** miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy **miesiące** z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 24

1. Najpóźniej po upływie czterech lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje przeglądu tego rozporządzenia. Przegląd obejmuje ogólną analizę funkcjonowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz doświadczenia zdobyte podczas ich stosowania, w tym:
  - a) zakres stosowania nazwy „**EuVECA**” przez zarządzających funduszami *venture capital* w różnych państwach członkowskich na poziomie krajowym lub transgranicznym;
  - aa) *lokalizacja geograficzna kwalifikowalnych funduszy **venture capital** oraz kwestia, czy konieczne są dodatkowe środki w celu upewnienia się, że kwalifikowalne fundusze **venture capital** ustanowione są zgodnie z art. 3 lit. a) ppkt (iii);*
  - ab) *geograficzny i sektorowy rozkład inwestycji dokonywanych przez europejskie fundusze **venture capital**;*
  - ac) *wykorzystywanie różnych kwalifikowalnych inwestycji przez zarządzających funduszami **venture capital** i kwestia, czy w niniejszym rozporządzeniu zachodzi potrzeba dostosowania kwalifikowalnych inwestycji;*
  - b) *możliwość rozszerzenia na inwestorów detalicznych zakresu wprowadzania do obrotu produktów europejskich funduszy **venture capital**;*

(*) Wejście w życie niniejszego rozporządzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- ba) stosowność uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o system depozytariuszy;*
- bb) stosowność wymogów dotyczących informacji, o których mowa w art. 12, w szczególności sprawdzenie, czy są one wystarczające, by umożliwić inwestorom podjęcie świadomej decyzji o inwestycji;*
- bc) skuteczność, proporcjonalność i stosowanie sankcji administracyjnych i środków przewidzianych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;*
- bd) wpływ niniejszego rozporządzenia na rynek venture capital;*
- be) ocena wszelkich przeszkód, jakie mogą zakłócać wykorzystanie funduszy przez inwestorów, w tym wpływ na inwestorów instytucjonalnych innych przepisów unijnych o charakterze ostrożnościowym.*

2. **Po przeglądzie, o którym mowa w ust. 1, i** po konsultacji z EUNGiPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – wniosek ustawodawczy.

Artykuł 24a

1. **Do dnia 22 lipca 2017 r. Komisja rozpoczyna przegląd współdziałania między niniejszym rozporządzeniem a innymi przepisami dotyczącymi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i nimi zarządzających, zwłaszcza z przepisami dyrektywy 2011/61/UE. Przegląd ten dotyczy zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W jego ramach gromadzone są dane służące do oceny, czy konieczne jest rozszerzenie zakresu w celu pozwolenia zarządzającym funduszami venture capital, których łączna wartość aktywów przekracza próg określony w art. 2 ust. 1, na stanie się zarządzającymi funduszami venture capital zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.**

2. **Po przeglądzie, o którym mowa w ust. 1, i** po konsultacji z EUNGiPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – wniosek ustawodawczy.

Artykuł 25

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2013 r., z wyjątkiem art. 8 ust. 5, który stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 13 września 2012 r.

Wprowadzenie w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między UE a Kolumbią i Peru ***I

P7_TA(2012)0347

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru (COM(2011)0600 – C7-0307/2011 – 2011/0262(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/51)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 3 a preambuły (nowy)

(3a) Należy ustanowić odpowiednie instrumenty ochronne, aby zapobiec poważnym szkodliwym skutkom dla unijnego sektora uprawy bananów, który jest sektorem o dużym znaczeniu dla końcowej produkcji rolnej w wielu regionach najbardziej oddalonych. Ograniczone możliwości zróżnicowania w tych regionach, spowodowane ich naturalnymi właściwościami, sprawiają, że banany są szczególnie wrażliwym sektorem produkcji. Dlatego też istotnym jest stworzenie skutecznych mechanizmów dotyczących preferencyjnego przywozu z krajów trzecich, aby zapewnić utrzymanie unijnej produkcji bananów – która stanowi kluczowy sektor zatrudnienia, szczególnie w regionach najbardziej oddalonych – w możliwie najlepszych warunkach.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 4 a preambuły (nowy)

(4a) Ścisłe monitorowanie przywozu bananów ułatwi właściwe podejmowanie decyzji o stosowaniu mechanizmu stabilizacyjnego w sektorze bananów, wszczynanie dochodzeń lub wprowadzanie środków ochronnych. W związku z tym Komisja powinna nasilić regularne monitorowanie przywozu w sektorze bananów począwszy od daty rozpoczęcia stosowania Umowy.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 5 preambuły

(5) Zgodnie z postanowieniami art. 48 Umowy zastosowanie środków ochronnych powinno być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak dużych ilościach, w wartościach bezwzględnych lub w odniesieniu do produkcji unijnej, i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla producentów unijnych wytwarzających produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.

(5) Zgodnie z postanowieniami art. 48 Umowy zastosowanie środków ochronnych powinno być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak dużych ilościach, w wartościach bezwzględnych lub w odniesieniu do produkcji unijnej, i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla producentów unijnych wytwarzających produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny. **Na mocy**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0249/2012).

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do produktów i sektorów gospodarczych regionów najbardziej oddalonych należy wprowadzać środki ochronne, gdy tylko dany produkt przywożony do Unii powoduje powstanie szkody lub grozi powstaniem szkody dla producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych w regionach najbardziej oddalonych Unii.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 5 a preambuły (nowy)**

(5a) Poważna szkoda lub groźba poważnej szkody dla producentów z Unii Europejskiej może również powstać w wyniku niewypelnienia szczególnych zobowiązań wynikających z tytułu IX Umowy, dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w odniesieniu do określonych w nim norm socjalnych i norm w zakresie środowiska.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 6 preambuły**

(6) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w art. 50 Umowy.

(6) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w art. 50 Umowy. **Na mocy art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przewidzieć specjalne środki ochronne, jeżeli produkty i sektory gospodarcze regionów najbardziej oddalonych są zagrożone.**

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 7 a preambuły (nowy)**

(7a) Komisja powinna przedstawiać coroczne sprawozdanie w sprawie stosowania Umowy, środków ochronnych i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, które powinno zawierać zaktualizowane i wiarygodne dane statystyczne dotyczące przywozu z Kolumbii i Peru oraz ocenę ich wpływu na ceny rynkowe, zatrudnienie, warunki pracy w Unii i zmiany zachodzące w tym sektorze produkcji unijnej, zwracając szczególną uwagę na drobnych przedsiębiorców i spółdzielnie. Komisja powinna dołożyć wszelkich starań, aby zawrzeć analizę wpływu Umowy i niniejszego rozporządzenia na produkcję ekologiczną i konsumpcję w Unii oraz na przepływy w zakresie sprawiedliwego handlu pomiędzy wszystkimi stronami Umowy.

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 7 b preambuły (nowy)**

(7b) Nadzwyczajne wyzwania związane z przestrzeganiem w Kolumbii i Peru praw człowieka, praw społecznych, pracowniczych i środowiskowych w powiązaniu z kolumbijskimi i peruwiańskimi produktami wymagają ścisłego dialogu między Komisją i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego UE.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 8 preambuły**

(8) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje, w tym dostępne dowody, na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.

(8) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Komisja powinna otrzymywać informacje, w tym dostępne dowody, od państw członkowskich **i zainteresowanych stron oraz wymagać od zaangażowanych sektorów informacji** na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 8 a preambuły (nowy)**

(8a) W razie przyjęcia przez Parlament Europejski zalecenia dotyczącego wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja zbada uważnie, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu warunki wszczynania dochodzenia z urzędu. W przypadku gdy Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 10 a preambuły (nowy)**

(10a) Monitorowanie oraz przegląd Umowy, a także, w razie potrzeby, wprowadzenie niezbędnych środków ochronnych, powinno odbywać się w możliwie najbardziej przejrzysty sposób i przy udziale społeczeństwa obywatelskiego. W tym celu komisje Unii do spraw zatrudnienia, środowiska lub zrównoważonego rozwoju powinny być włączone na każdym etapie procesu.

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 10 b preambuły (nowy)**

(10b) W niektórych przypadkach zwiększony przywóz skoncentrowany w jednym lub kilku najbardziej oddalonych regionach Unii może spowodować poważne pogorszenie się ich sytuacji gospodarczej lub grozić jego spowodowaniem. W przypadku zwiększonego przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku najbardziej oddalonych regionach Unii Komisja może wprowadzić wcześniejsze środki nadzoru.

Poprawka 12**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 14 preambuły**

(14) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia poważnej szkodzi lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie art. 52 Umowy należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu.

(14) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia poważnej szkodzi lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie art. 52 Umowy należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu. **W odniesieniu do środków ochronnych stosowanych w celu ochrony produkcji i sektorów gospodarczych regionów**

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

najbardziej oddalonych należy stosować specjalne środki zgodnie z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 14 a preambuły (nowy)

(14a) Ścisłe monitorowanie powinno ułatwić podjęcie w odpowiednim czasie decyzji w sprawie ewentualnego wszczęcia dochodzenia lub wprowadzenia środków. Dlatego Komisja powinna regularnie monitorować przywóz i wywóz w sektorach wrażliwych, takich jak sektor bananów od daty rozpoczęcia stosowania Umowy.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 14 b preambuły (nowy)

(14b) Należy podkreślić znaczenie przestrzegania międzynarodowych standardów pracy określonych i nadzorowanych przez Międzynarodową Organizację Pracy. Obrona godnej pracy dla wszystkich powinna być absolutnym priorytetem, a banany przywożone z Kolumbii i Peru powinny być produkowane na godnych warunkach społecznych i środowiskowych i za uczciwą zapłatę, tak aby zapewnić, że unijni producenci nie staną się ofiarami dumpingu, której to niekorzystnej sytuacji nie mogliby zrównoważyć, a która trwale pogorszyłaby ich konkurencyjność na światowym rynku bananów.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 16 a preambuły (nowy)

(16a) Komisja powinna rzetelnie i skutecznie wykorzystywać mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów, aby uniknąć znaczącego pogorszenia lub groźby znaczącego pogorszenia sytuacji producentów w regionach najbardziej oddalonych Unii, a także, od stycznia 2020 r., wykorzystywać istniejące instrumenty, takie jak klauzula ochronna, lub – w razie konieczności – rozważyć opracowanie nowych instrumentów, które w przypadku poważnych zakłóceń na rynku umożliwią zachowanie konkurencyjności sektorów produkcyjnych w Unii, a szczególnie w regionach najbardziej oddalonych.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – litera (e a) (nowa)

ea) „poważne pogorszenie” oznacza znaczne zakłócenia w danym sektorze lub branży; „groźba poważnego pogorszenia” oznacza znaczne zakłócenia, które są wyraźnie nieuchronne.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 a (nowy)

Artykuł 2a

Monitorowanie

1. Komisja monitoruje zmiany w danych statystycznych dotyczących przywozu i wywozu produktów z Kolumbii i Peru, szczególnie w sektorach wrażliwych, w tym w sektorze bananów. W tym celu Komisja prowadzi regularną współpracę i wymianę informacji z państwami członkowskimi oraz przemysłem unijnym i wszystkimi zainteresowanymi stronami.

2. Na należycie umotywowany wniosek zainteresowanych sektorów przemysłu Komisja może rozważyć rozszerzenie zakresu monitorowania na inne sektory.

3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wyników monitorowania zawierające aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu z Kolumbii i Peru produktów w sektorach wrażliwych oraz tych sektorach, na które rozszerzono monitorowanie, w tym w sektorze bananów.

4. W sprawozdaniu z wyników monitorowania Komisja dokłada wszelkich starań, aby uwzględnić wskaźniki zatrudnienia i warunki pracy producentów bananów w Kolumbii i Peru w celu uniknięcia wszelkich form dumpingu.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 b (nowy)

Artykuł 2b

Dialog na temat wykonania i wpływu Umowy

Komisja prowadzi systematyczny dialog z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w odniesieniu do wykonania i wpływu Umowy.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – ustęp 1

1. Dochodzenie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla niej oczywiste, na podstawie czynników, o których mowa w art. 4 ust. 5, że istnieją wystarczające dowody prima facie uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

1. Dochodzenie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, **na wniosek Parlamentu Europejskiego** lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla niej oczywiste, na podstawie czynników, o których mowa w art. 4 ust. 5, że istnieją wystarczające dowody prima facie uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – ustęp 3**

3. Dochodzenie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* na to, iż warunki wszczęcia dochodzenia są spełnione, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5.

3. Dochodzenie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich **lub regionach najbardziej oddalonych**, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* na to, iż warunki wszczęcia dochodzenia są spełnione, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5.

Poprawka 21**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 5**

5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wywierające wpływ na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności tempo i wielkość wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu stwierdzenia występowania poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne i inne czynniki, które powodują lub mogą powodować poważną szkodę albo grożą spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wywierające wpływ na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności tempo i wielkość wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia **i warunków pracy**. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu stwierdzenia występowania poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne, **wpływ na zatrudnienie** i inne czynniki, które powodują lub mogą powodować poważną szkodę albo grożą spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 5 a (nowy)**

5a. Ponadto podczas dochodzenia Komisja ocenia kwestię przestrzegania przez Kolumbię i Peru określonych w tytule IX Umowy norm socjalnych i norm w zakresie środowiska oraz wszelkie skutki w odniesieniu do cen lub nieuczciwej przewagi konkurencyjnej potencjalnie prowadzącej do powstania poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla producentów lub poszczególnych sektorów gospodarki w Unii.

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 – ustęp 4**

4. Jakikolwiek przedłużenie na podstawie ust. 3 jest poprzedzone dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* – ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5 – potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3.

4. Jakikolwiek przedłużenie na podstawie ust. 3 jest poprzedzone dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, **na wniosek Parlamentu Europejskiego** lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* – ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5 – potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 11 a (nowy)****Artykuł 11a****Sprawozdanie**

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu roczne sprawozdanie dotyczące stosowania i wykonania Umowy i niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o zastosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, wcześniejszych środków nadzoru, regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych, o przypadkach zakończenia postępowań bez wprowadzania środków oraz działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania Umowy oraz wypełniania wynikających z niej zobowiązań, łącznie z informacjami otrzymanymi od zainteresowanych stron.

2. Sprawozdanie obejmuje aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z Kolumbii i Peru oraz jego bezpośredni i pośredni wpływ na rozwój zatrudnienia i warunki pracy w sektorze produkcyjnym Unii.

3. W specjalnych częściach sprawozdania ocenia się wypełnienie zobowiązań wynikających z tytułu IX Umowy oraz działania podjęte w tym względzie przez Kolumbię i Peru na mocy ich mechanizmów wewnętrznych, a także wyniki dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, jak stanowi art. 282 umowy.

4. Sprawozdanie zawiera także streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z Kolumbią i Peru.

5. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonaniem niniejszego rozporządzenia.

6. Nie później niż trzy miesiące po przedstawieniu sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 12 – ustęp 4 a (nowy)**

4a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu jeżeli, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 12 a (nowy)

ROZDZIAŁ I A

Artykuł 12a

W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A załącznika II do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Kolumbią i Peru, dotyczącego pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej, a także w dodatku 2 załącznika I do tejże Umowy, dotyczącego znoszenia cel, zastosowanie ma art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 1 a (nowy)

1a. Stosowanie mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów w żadnym przypadku nie uniemożliwia stosowania przepisów zawartych w dwustronnej klauzuli ochronnej.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 2

2. W odniesieniu do przywozu produktów wspomnianych w ust. 1 została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w trzeciej i czwartej kolumnie tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Gdy wartość progowa dla Kolumbii bądź Peru zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja *może*, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3, tymczasowo *zawiesić* cło preferencyjne stosowane do produktów pochodzących z danego państwa w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nie trwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego.

2. W odniesieniu do przywozu produktów wspomnianych w ust. 1 została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w trzeciej i czwartej kolumnie tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Gdy wartość progowa dla Kolumbii bądź Peru zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3, tymczasowo *zawiesza* cło preferencyjne stosowane do produktów pochodzących z danego państwa w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nie trwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego. *Do zawieszenia nie dochodzi tylko w przypadku siły wyższej.*

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 5 a (nowy)

5a. Komisja ściśle monitoruje zmiany w danych statystycznych dotyczących przywozu bananów z Kolumbii i Peru. W tym celu Komisja prowadzi regularną współpracę i wymianę informacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami.

Na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, przemysłu unijnego, Parlamentu Europejskiego lub dowolnej zainteresowanej strony Komisja zwraca szczególną uwagę na każdy zauważalny wzrost przywozu bananów z Kolumbii i Peru oraz, jeżeli jest to właściwe na podstawie art. 5, wprowadza wcześniejsze środki nadzoru.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 5 b (nowy)**

5b. Komisja wprowadza wcześniejsze środki nadzoru zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 12 ust. 2, po osiągnięciu wielkości progowej dla mechanizmu w danym roku kalendarzowym.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 5 c (nowy)**

5c. W ciągu miesiąca od podania sprawozdania do wiadomości publicznej przez Komisję Parlament Europejski może zaprosić Komisję na posiedzenie ad hoc właściwej komisji parlamentarnej, aby przedstawiła i wyjaśniła wszystkie kwestie związane ze stosowaniem Umowy dotyczące sektora bananów.

Wprowadzenie w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między UE a Ameryką Centralną ***I

P7_TA(2012)0348

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Centralną, z drugiej strony (COM(2011)0599 – C7-0306/2011 – 2011/0263(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 353 E/52)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 3 preambuły**

(3) Konieczne jest ustalenie procedury **stosowania** niektórych przepisów Umowy, dotyczących dwustronnej klauzuli ochronnej, oraz procedury stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, uzgodnionego z Ameryką Centralną.

(3) Konieczne jest ustalenie **odpowiedniejszej** procedury, **aby zapewnić skuteczne stosowanie** niektórych przepisów Umowy, dotyczących dwustronnej klauzuli ochronnej, oraz procedury stosowania mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, uzgodnionego z Ameryką Centralną.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0237/2012).

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 3 a preambuły (nowy)**

(3a) *Należy ustanowić odpowiednie mechanizmy ochronne, aby zapobiec poważnym szkodliwym skutkom dla unijnego sektora uprawy bananów, który jest sektorem o dużym znaczeniu dla końcowej produkcji rolnej w wielu regionach najbardziej oddalonych. Ograniczone możliwości dywersyfikacji w tych regionach, spowodowane ich naturalnymi właściwościami, sprawiają, że sektor produkcji bananów jest szczególnie wrażliwy. Dlatego też należy koniecznie przewidzieć skuteczne mechanizmy odnośnie do preferencyjnego przywozu z krajów trzecich, aby zapewnić utrzymanie unijnej produkcji bananów na najlepszych możliwych warunkach, ponieważ jest to kluczowy sektor dla zatrudnienia na pewnych obszarach, szczególnie w regionach najbardziej oddalonych.*

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 4 a preambuły (nowy)**

(4a) *Poważna szkoda lub groźba poważnej szkody dla producentów unijnych może również powstać w wyniku niewypełnienia poszczególnych zobowiązań, o których mowa w części IV tytuł VIII Umowy („Handel i zrównoważony rozwój”), w szczególności w odniesieniu do określonych tam norm pracy i norm środowiskowych, w związku z czym niezbędne jest wprowadzenie środków ochronnych.*

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 5 preambuły**

(5) Zgodnie z postanowieniami art. 104 Umowy zastosowanie środków ochronnych może być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak dużych ilościach, w wartościach bezwzględnych lub w odniesieniu do produkcji unijnej, i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla producentów unijnych wytwarzających produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.

(5) Zgodnie z postanowieniami art. 104 Umowy zastosowanie środków ochronnych może być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak dużych ilościach, w wartościach bezwzględnych lub w odniesieniu do produkcji unijnej, i w takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody dla producentów unijnych wytwarzających produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny. **Na mocy art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i w odniesieniu do produktów i sektorów gospodarczych regionów najbardziej oddalonych należy wprowadzać środki ochronne, kiedy tylko przywóz danego produktu do Unii powoduje szkodę lub grozi spowodowaniem szkody dla producentów w najbardziej oddalonych regionach Unii wytwarzających produkty podobne lub bezpośrednio konkurencyjne.**

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 6 preambuły**

(6) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w art. 104 ust. 2 Umowy.

(6) Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w art. 104 ust. 2 Umowy. **Na mocy art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przewidzieć specjalne środki ochronne, jeżeli produkty i sektory gospodarcze regionów najbardziej oddalonych są zagrożone.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 7 preambuły**

(7) **Działania związane z prowadzeniem dochodzeń**, a także ewentualne przyjęcie niezbędnych środków ochronnych, powinny odbywać się w jak najbardziej przejrzysty sposób.

(7) **Dalsze monitorowanie oraz przegląd Umowy**, a także ewentualne przyjęcie niezbędnych środków ochronnych, powinny odbywać się w jak najbardziej przejrzysty sposób.

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 8 preambuły**

(8) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje, w tym dostępne dowody, na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.

(8) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. Państwa członkowskie **i zainteresowane strony** powinny przekazywać Komisji informacje, w tym dostępne dowody na temat wszelkich tendencji w przywozie, które mogłyby wymagać zastosowania środków ochronnych.

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 8 a preambuły (nowy)**

(8a) W przypadku gdy Parlament Europejski przyjmie zalecenie dotyczące wszczęcia dochodzenia w sprawie środków ochronnych, Komisja zbada uważnie, czy spełnione zostały określone w rozporządzeniu warunki wszczynania dochodzenia z urzędu. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie zostały spełnione, przedstawi ona właściwej komisji Parlamentu Europejskiego sprawozdanie zawierające wyjaśnienie wszystkich czynników istotnych dla wszczęcia takiego dochodzenia.

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 10 a preambuły (nowy)**

(10a) W niektórych przypadkach wzrost przywozu skoncentrowany w jednym lub kilku najbardziej oddalonych regionach lub państwach członkowskich Unii może spowodować poważne szkody lub grozić spowodowaniem poważnych szkód, jeżeli chodzi o sytuację gospodarczą, lub doprowadzić do poważnego pogorszenia ich sytuacji gospodarczej. W przypadku zwiększonego przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku najbardziej oddalonych regionach Unii lub państwach członkowskich Komisja może wprowadzić wcześniejsze środki nadzoru.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 12 preambuły**

(12) Na mocy art. 112 Umowy niezbędne jest także określenie terminów wszczęcia dochodzeń oraz ustalenia, czy środki są odpowiednie, tak aby takie ustalenia zostały dokonane jak najszybciej, w celu zwiększenia pewności prawa zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

(12) Na mocy art. 112 Umowy niezbędne jest także określenie terminów wszczęcia dochodzeń oraz ustalenia, czy środki są odpowiednie, tak aby takie ustalenia zostały dokonane jak najszybciej, w celu zwiększenia pewności prawa zainteresowanych podmiotów gospodarczych **oraz zagwarantowania skuteczności środków.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 14 preambuły**

(14) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia poważnej szkodzi lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie art. 105 Umowy należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu.

(14) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym dla zapobieżenia poważnej szkodzi lub dla ułatwienia dostosowania. Zgodnie art. 105 Umowy należy określić maksymalny okres obowiązywania środków ochronnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące przedłużania obowiązywania takich środków oraz ich przeglądu. **W odniesieniu do środków ochronnych stosowanych w celu ochrony produkcji i sektorów gospodarczych regionów najbardziej oddalonych, należałoby stosować specyficzne środki zgodnie z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.**

Poprawka 12**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 14 a preambuły (nowy)**

(14a) Ścisłe monitorowanie ułatwi podjęcie w odpowiednim czasie decyzji w sprawie ewentualnego wszczęcia dochodzenia lub wprowadzenia środków. Dlatego też poczynwszy od daty rozpoczęcia stosowania Umowy Komisja powinna regularnie monitorować przywóz i wywóz w sektorach wrażliwych, w tym w sektorze bananów.

Poprawka 13**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 14 b preambuły (nowy)**

(14b) Należy podkreślić znaczenie, jakie ma przestrzeganie międzynarodowych standardów pracy określonych i nadzorowanych przez Międzynarodową Organizację Pracy. Obrona godnej pracy dla wszystkich powinna być absolutnym priorytetem, a banany przywożone z Ameryki Centralnej powinny być produkowane w godnych warunkach społecznych i środowiskowych oraz za uczciwym wynagrodzeniem, aby unijni producenci nie stali się ofiarami dumpingu, co postawiłoby ich w niekorzystnej sytuacji, której nie mogliby zrównoważyć i która trwale zaszkodziłaby ich konkurencyjności na światowym runku bananów.

Poprawka 14**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 16 a preambuły (nowy)**

(16a) Komisja powinna przedstawić raz w roku sprawozdanie w sprawie wdrożenia Umowy oraz stosowania środków ochronnych i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, które to sprawozdanie powinno zawierać zaktualizowane i wiarygodne statystyki dotyczące przywozu z Ameryki Centralnej, a także ocenę jego wpływu na ceny rynkowe, zatrudnienie, warunki pracy w Unii oraz zmiany zachodzące w unijnym sektorze produkcji, ze szczególnym uwzględnieniem drobnych producentów i spółdzielni. Komisja powinna dolożyć wszelkich starań, aby w sprawozdaniu zawrzeć również analizę skutków Umowy i niniejszego rozporządzenia dla produkcji ekologicznej i konsumpcji w Unii oraz przepływów towarów Fair-Trade między wszystkimi stronami Umowy.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Punkt 16 b preambuły (nowy)

(16b) Komisja powinna skrupulatnie i efektywnie wykorzystywać mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów, aby uniknąć poważnego pogorszenia sytuacji lub zagrożenia poważnym pogorszeniem sytuacji producentów w najbardziej oddalonych regionach Unii, a od stycznia 2020 r. powinna wykorzystywać istniejące instrumenty, takie jak klauzula ochronna lub – w razie potrzeby – rozważyć opracowanie nowych instrumentów, które w przypadku poważnych zakłóceń na rynku umożliwią utrzymanie konkurencyjności sektorów produkcji w Unii, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – litera (b)

(b) „zainteresowane strony” oznaczają strony, których dotyczy przywóz danego produktu;

(b) „zainteresowane strony” oznaczają strony, których dotyczy przywóz danego produktu, **w tym organizacje społeczeństwa obywatelskiego, organizacje pozarządowe i organizacje pracowników;**

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – litera (e a) (nowa)

(ea) „poważne pogorszenie sytuacji” oznacza znaczne zakłócenia w danym sektorze lub przemyśle; „zagrożenie poważnym pogorszeniem sytuacji” oznacza znaczne zakłócenia, których wystąpienie jest zdecydowanie nieuchronne.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 a (nowy)

Artykuł 2a

Monitorowanie

1. Komisja monitoruje zmiany w statystykach przywozu i wywozu produktów z Ameryki Centralnej, szczególnie w sektorach wrażliwych, w tym w sektorze bananów. W tym celu Komisja prowadzi regularną współpracę i wymianę informacji z państwami członkowskimi, przemysłem unijnym i wszystkimi zainteresowanymi stronami.

2. Na należycie umotywowany wniosek zainteresowanych sektorów przemysłu Komisja może rozważyć rozszerzenie zakresu monitorowania na inne sektory.

3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z monitorowania zawierające aktualne dane statystyczne dotyczące przywozu z Ameryki Centralnej produktów w sektorach wrażliwych oraz w tych sektorach, na które rozszerzono monitorowanie, w tym w sektorze bananów.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

4. Komisja dokłada wszelkich starań, aby sprawozdanie z monitorowania zawierało wskaźniki bezrobocia oraz informacje o warunkach pracy producentów bananów w Ameryce Centralnej, aby uniknąć wszelkich form dumpingu.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 1

1. Dochodzenie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla niej oczywiste, na podstawie czynników, o których mowa w art. 4 ust. 5, że istnieją wystarczające dowody prima facie uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

1. Dochodzenie wszczyna się na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, **Parlamentu Europejskiego**, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli jest dla niej oczywiste, na podstawie czynników, o których mowa w art. 4 ust. 5, że istnieją wystarczające dowody prima facie uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

W stosownych przypadkach Parlament Europejskich może skonsultować się z niezależnymi podmiotami, takimi jak związki zawodowe, MOP, środowiska akademickie lub organizacje praw człowieka, oraz uzyskiwać analizy od tych podmiotów.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 2

2. Wniosek o wszczęcie dochodzenia zawiera dowody świadczące o spełnieniu warunków odnoszących się do możliwości zastosowania środka ochronnego określonego w art. 2 ust. 1. Wniosek zasadniczo zawiera następujące informacje: tempo i skalę wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, oraz zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.

2. Wniosek o wszczęcie dochodzenia zawiera dowody na to, że spełnione są warunki wprowadzenia środków ochronnych określone w art. 2 ust. 1. Wniosek zasadniczo zawiera następujące informacje: tempo i skalę wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz, oraz zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat, zatrudnienia **i warunków pracy**.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 3

3. Dochodzenie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody prima facie na to, iż warunki wszczęcia dochodzenia są spełnione, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5.

3. Dochodzenie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich **lub regionach najbardziej oddalonych**, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody prima facie na to, iż warunki wszczęcia dochodzenia są spełnione, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – ustęp 4

4. Komisja dąży do uzyskania wszystkich informacji, które uważa za niezbędne do dokonania ustaleń w odniesieniu do warunków ustanowionych w art. 2 ust. 1, i **jeśli uzna za właściwe**, dokłada starań w celu sprawdzenia tych informacji.

4. Komisja dąży do uzyskania wszystkich informacji, które uważa za niezbędne do dokonania ustaleń w odniesieniu do warunków ustanowionych w art. 2 ust. 1, i dokłada starań w celu sprawdzenia tych informacji.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 23**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 5**

5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wywierające wpływ na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności tempo i wielkość wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem w ujęciu bezwzględny i względny, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz i zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu stwierdzenia występowania poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne i inne czynniki, które powodują lub mogą powodować poważną szkodę albo grożą spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

5. W trakcie dochodzenia Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wywierające wpływ na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności tempo i wielkość wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem w ujęciu bezwzględny i względny, udział w rynku krajowym przejęty przez zwiększony przywóz i zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca i w celu stwierdzenia występowania poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne i inne czynniki, które powodują lub mogą powodować poważną szkodę albo grożą spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu unijnego, **takie jak osiągnięcie wielkości progowych przewidzianych w ramach mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartego w rozdziale II niniejszego rozporządzenia.**

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – ustęp 7**

7. Komisja *zapewnia*, aby wszystkie informacje i dane statystyczne wykorzystywane do dochodzenia były dostępne, zrozumiałe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania.

7. Komisja *dba o to*, aby wszystkie informacje i dane statystyczne wykorzystywane do dochodzenia były dostępne, zrozumiałe, przejrzyste, **aktualne, wiarygodne** i możliwe do zweryfikowania.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 5 – ustęp 1 a (nowy)**

1a. Komisja może wprowadzić wcześniejsze środki nadzoru w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu produktów należących do sektorów wrażliwych, skoncentrowanego w jednym lub kilku państwach członkowskich lub regionach najbardziej oddalonych.

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 9 – ustęp 4**

4. Jakikolwiek przedłużenie na podstawie ust. 3 jest poprzedzone dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody prima facie — ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5 — potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3.

4. Jakikolwiek przedłużenie na podstawie ust. 3 jest poprzedzone dochodzeniem wszczynanym na wniosek państwa członkowskiego, **zainteresowanych stron, Parlamentu Europejskiego**, dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, działających w imieniu przemysłu unijnego, lub z własnej inicjatywy Komisji, jeżeli istnieją wystarczające dowody prima facie — ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 4 ust. 5 — potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 3.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 27**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 11 a (nowy)****Artykuł 11a****Sprawozdanie**

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie roczne w sprawie stosowania i wdrażania Umowy oraz niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera informacje o zastosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, wcześniejszych środków nadzoru, regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych, o przypadkach zakończenia postępowań bez wprowadzania środków oraz działaniach poszczególnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wdrażania Umowy oraz wypełnianie wynikających z niej zobowiązań, w tym informacje otrzymane od zainteresowanych stron.
2. Sprawozdanie zawiera specjalne rozdziały poświęcone realizacji zobowiązań określonych w części IV tytuł VIII Umowy („Handel i zrównoważony rozwój”) oraz działaniom podjętym w tym względzie przez Amerykę Centralną w ramach swoich mechanizmów wewnętrznych oraz przez Forum Dialogu ze Społeczeństwem Obywatelskim.
3. Sprawozdanie zawiera także streszczenie danych statystycznych i zmian w handlu z Ameryką Centralną.
4. Sprawozdanie zawiera aktualne i wiarygodne dane statystyczne dotyczące przywozu bananów z Ameryki Centralnej oraz jego bezpośrednich i pośrednich skutków dla rozwoju sytuacji w zakresie zatrudnienia i warunków pracy w unijnym sektorze produkcji.
5. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonywaniem Umowy i wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.
6. Nie później niż trzy miesiące po przedstawieniu sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 12 – ustęp 4 a (nowy)**

- 4a. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość członków komitetu.

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Rozdział I a – artykuł 12 a (nowy)****Rozdział Ia****Artykuł 12a**

12a. W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A do załącznika II do Umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej i w dodatku 2 do załącznika I „Znoszenie cła” zastosowanie ma art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 1 a (nowy)**

1a. Stosowanie mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów w żadnym przypadku nie uniemożliwia stosowania przepisów zawartych w dwustronnej klauzuli ochronnej.

Poprawki 31 i 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 2**

2. W odniesieniu do przywozu z państw Ameryki Centralnej produktów wspomnianych w ust. 1 została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz produktów wymienionych w ust. 1 z preferencyjną stawką cła, wymaga okazania, oprócz świadectwa pochodzenia, zgodnie z załącznikiem III do Umowy z Ameryką Centralną (Definicja pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej), świadectwa wywozu wydanego przez właściwe organy państwa Ameryki Centralnej, z którego dane produkty są wywożone. Gdy wartość progowa zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja **może, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3, tymczasowo zawiesić** cło preferencyjne w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nie trwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego.

2. W odniesieniu do przywozu z państw Ameryki Centralnej produktów wspomnianych w ust. 1 została ustalona oddzielna roczna wielkość progowa przywozu, którą podano w tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz produktów wymienionych w ust. 1 z preferencyjną stawką cła, wymaga okazania, oprócz świadectwa pochodzenia, zgodnie z załącznikiem III do Umowy z Ameryką Centralną (Definicja pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej), świadectwa wywozu wydanego przez właściwe organy państwa Ameryki Centralnej, z którego dane produkty są wywożone. **Z punktu widzenia eksportera obowiązek przedłożenia świadectwa wywozu nie powinien jednak powodować większych obciążeń administracyjnych, dodatkowych kosztów ani innych faktycznych ograniczeń w handlu.** Gdy wartość progowa zostanie osiągnięta w danym roku kalendarzowym, Komisja **zawiesza** tymczasowo cło preferencyjne w tym samym roku na okres nieprzekraczający trzech miesięcy i nie trwający dłużej niż do końca roku kalendarzowego. **Do zawieszenia nie dochodzi wyłącznie w przypadku siły wyższej.**

Czwartek, 13 września 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 33**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 5 a (nowy)**

5a. Komisja w sposób dokładny monitoruje zmiany danych statystycznych dotyczących przywozu bananów z Ameryki Centralnej. Proces monitorowania obejmuje stopy zatrudnienia i warunki pracy, jak również konsumpcję i produkcję ekologiczną oraz przepływy towarów Fair-Trade. W tym celu Komisja prowadzi regularną współpracę i wymianę informacji z państwami członkowskimi, sektorami przemysłu unijnego i zainteresowanymi stronami.

Poprawka 34**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 5 b (nowy)**

5b. Na należycie uzasadniony wniosek Parlamentu Europejskiego, państwa członkowskiego, przemysłu unijnego, dowolnej zainteresowanej strony lub z własnej inicjatywy Komisja zwraca szczególną uwagę na każdy zauważalny wzrost przywozu bananów z Ameryki Centralnej i – jeżeli jest to właściwe na mocy art. 5 – wprowadza wcześniejsze środki nadzoru.

Poprawka 35**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – ustęp 5 c (nowy)**

5c. Komisja wprowadza wcześniejsze środki nadzoru zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 12 ust. 2, po osiągnięciu wartości progowej w danym roku kalendarzowym.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 13 – punkt 5 d (nowy)**

5d. W ciągu miesiąca od publikacji sprawozdania Komisji Parlament Europejski może zaprosić Komisję na posiedzenie ad hoc właściwej komisji parlamentarnej, aby przedstawiła i wyjaśniła wszystkie kwestie istotne dla sektora bananów, które są związane ze stosowaniem Umowy.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Dozwolone możliwości wykorzystywania utworów osieroconych ***I

P7_TA(2012)0349

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych dozwolonych możliwości wykorzystywania utworów osieroconych (COM(2011)0289 – C7-0138/2011 – 2011/0136(COD))

(2013/C 353 E/53)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0289),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 53 ust. 1, art. 62 i 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0138/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 września 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 14 czerwca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A7-0055/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 376, 22.12.2011, s. 66

Czwartek, 13 września 2012 r.

P7_TC1-COD(2011)0136

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2012/28/EU).

Nadzwyczajne autonomiczne preferencje handlowe dla Pakistanu ***I

P7_TA(2012)0350

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego nadzwyczajne autonomiczne preferencje handlowe dla Pakistanu (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))

(2013/C 353 E/54)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0552),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0322/2010),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 18 lipca 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0069/2011),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej ⁽¹⁾;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte dnia 10 maja 2011 r (Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0205).

Czwartek, 13 września 2012 r.

P7_TC1-COD(2010)0289

**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r.
w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012
wprowadzającego nadzwyczajne autonomiczne preferencje handlowe dla Pakistanu**

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 1029/2012).

2013/C 353 E/15	Strategia na rzecz obszaru atlantyckiego w ramach polityki spójności UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie strategii na rzecz obszaru atlantyckiego w ramach polityki spójności UE (2011/2310 (INI))	122
2013/C 353 E/16	Sytuacja w Syrii Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie Syrii (2012/2788(RSP))	129
2013/C 353 E/17	Wykorzystywanie wymiaru sprawiedliwości w celach politycznych w Rosji Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wykorzystywania w Rosji wymiaru sprawiedliwości do celów politycznych (2012/2789(RSP))	134
2013/C 353 E/18	Wnioski w sprawie europejskiej unii bankowej (EUB) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w kierunku unii bankowej (2012/2729(RSP))	138
2013/C 353 E/19	Republika Południowej Afryki: masakra strajkujących górników Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie Republiki Południowej Afryki: masakra strajkujących górników (2012/2783(RSP))	141
2013/C 353 E/20	Prześladowanie muzułmanów Rohingya w Birmie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie prześladowania muzułmanów Rohingya w Birmie/ Mjanmie (2012/2784(RSP))	145
2013/C 353 E/21	Azerbejdżan: sprawa Ramila Safarowa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie Azerbejdżanu: sprawa Ramila Safarowa (2012/2785(RSP))	148
2013/C 353 E/22	Zarządzanie populacją psów w Unii Europejskiej Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie walki ze stwardnieniem rozsianym w Europie	151

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Wtorek, 11 września 2012 r.

2013/C 353 E/23	Uchylenie immunitetu parlamentarnego Jarosława Leszka Wałęsy Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Jarosława Leszka Wałęsy (2012/2112(IMM))	152
-----------------	---	-----

2013/C 353 E/24	Uchylenie immunitetu parlamentarnego Birgit Collin-Langen Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Birgit Collin-Langen (2012/2128(IMM))	153
-----------------	---	-----

Czwartek, 13 września 2012 r.

2013/C 353 E/25	Przekazywanie Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywanie przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa 2012/2069(ACI)	156
	ZAŁĄCZNIK	159

III Akty przygotowawcze

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wtorek, 11 września 2012 r.

2013/C 353 E/26	Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji: wniosek Danii - EGF/2011/008 DK/Odense Steel Shipyard Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek Danii EGF/2011/008 DK/Odense Steel Shipyard) (COM(2012)0272 – C7-0131/2012 – 2012/2110(BUD))	168
	ZAŁĄCZNIK	172

2013/C 353 E/27	Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji: wniosek Hiszpanii - EGF/2011/017 ES/Aragon Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek Hiszpanii EGF/2011/017 ES/Aragón Construction) (COM(2012)0290 – C7-0150/2012 – 2012/2121(BUD))	172
	ZAŁĄCZNIK	175

2013/C 353 E/28	Efektywność energetyczna ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej oraz uchylającej dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE (COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))	176
-----------------	--	-----

P7_TC1-COD(2011)0172

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektywy 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE 177

Załącznik do rezolucji legislacyjnej 177

2013/C 353 E/29

Normalizacja europejska ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2011)0315 – C7-0150/2011 – 2011/0150(COD)) 178

P7_TC1-COD(2011)0150

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniającego dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylającego decyzję 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE 179

2013/C 353 E/30

Elektroniczna identyfikacja bydła ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 11 września 2012 r. do zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i skreślającego przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny (COM(2012)0162 – C7-0114/2012 – 2011/0229(COD)) 179

2013/C 353 E/31

Nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii (zmiana dyrektywy 2001/83/WE) ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii (COM(2012)0052 – C7-0033/2012 – 2012/0025(COD)) 191

P7_TC1-COD(2012)0025

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/.../UE zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii 192

2013/C 353 E/32

Nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii (zmiana rozporządzenia (WE) nr 726/2004) ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 726/2004 w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii (COM(2012)0051 – C7-0034/2012 – 2012/0023(COD)) 192

P7_TC1-COD(2012)0023

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 726/2004 w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii 193

2013/C 353 E/33

Zawartość siarki w paliwach żeglugowych ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w odniesieniu do zawartości siarki w paliwach żeglugowych (COM(2011)0439 – C7-0199/2011 – 2011/0190(COD)) 193

	P7_TC1-COD(2011)0190	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych	194
2013/C 353 E/34	System płatności jednolitych i wsparcie dla plantatorów winorośli ***I	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych i wsparcia dla plantatorów winorośli (COM(2011)0631 – C7-0338/2011 – 2011/0285(COD))	194
	P7_TC1-COD(2011)0285	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do systemu płatności jednolitych i wsparcia dla plantatorów winorośli	195
2013/C 353 E/35	Współpraca administracyjna za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku ewnętrznym ***I	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) (COM(2011)0522 – C7-0225/2011 – 2011/0226(COD))	195
	P7_TC1-COD(2011)0226	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającego decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”)	196
2013/C 353 E/36	Wspólny system opodatkowania stosowany do odsetek oraz należności licencyjnych *	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (wersja przekształcona) (COM(2011)0714 – C7-0516/2011 – 2011/0314(CNS))	196
Środa, 12 września 2012 r.		
2013/C 353 E/37	Normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw ***I	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw (COM(2011)0275 – C7-0127/2011 – 2011/0129(COD))	201
	P7_TC1-COD(2011)0129	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującej decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW	202
2013/C 353 E/38	Zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości wołowinę oraz wieprzowinę, mięso drobiowe, pszenicę i mieszankę żyta z pszenicą, otręby, śrutę i inne pozostałości ***I	
	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 774/94 otwierające i ustalające zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości wołowinę oraz na wieprzowinę, mięso drobiowe, pszenicę i mieszankę żyta z pszenicą, otręby, śrutę i inne pozostałości (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))	202

2013/C 353 E/39	<p>Przywóz oliwy z oliwek i innych produktów rolnych z Turcji w odniesieniu do uprawnień delegowanych i wykonawczych, które zostaną przyznane Komisji ***I</p> <p>Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2008/97, (WE) nr 779/98 i (WE) nr 1506/98 w zakresie przywozu oliwy z oliwek i innych produktów rolnych z Turcji w odniesieniu do uprawnień delegowanych i wykonawczych, które zostaną przyznane Komisji (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))..... 204</p>	204
2013/C 353 E/40	<p>Umowa między Wspólnotą Europejską a Australią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, certyfikatów i oznakowania ***</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Australią zmieniającej Umowę w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, certyfikatów i oznakowania między Wspólnotą Europejską a Australią (12124/2010 – C7-0057/2012 – 2010/0146(NLE)) ..... 210</p>	210
2013/C 353 E/41	<p>Umowa między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności ***</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności (12126/2010 – C7-0058/2012 – 2010/0139(NLE)) ..... 210</p>	210
2013/C 353 E/42	<p>Określone środki podejmowane w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy (COM(2011)0888 – C7-0508/2011 – 2011/0434(COD))..... 211</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0434</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy ..... 212</p>	211
2013/C 353 E/43	<p>Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (COM(2011)0416 – C7-0197/2011 – 2011/0194(COD))..... 212</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0194</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury oraz w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 ..... 213</p>	212
	ZAŁĄCZNIK I 241	241
	ZAŁĄCZNIK II 242	242
	ZAŁĄCZNIK III 245	245

Czwartek, 13 września 2012 r.

2013/C 353 E/44	Przedłużenie Umowy o współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską oraz Federacją Republiką Brazylii *** Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej przedłużenia Umowy o współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską oraz Federacją Republiką Brazylii (10475/2012 – C7-0181/2012 – 2012/0059(NLE))	247
2013/C 353 E/45	Zawarcie umowy między UE a Algierią o współpracy naukowo-technicznej *** Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Unią Europejską a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną o współpracy naukowo-technicznej (08283/2012 – C7-0122/2012 – 2011/0175(NLE))	247
2013/C 353 E/46	Usunięcie niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w zakresie usunięcia niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje (COM(2011)0598 – C7-0305/2011 – 2011/0260(COD))	248
	P7_TC1-COD(2011)0260 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w zakresie usunięcia niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje	249
	ZAŁĄCZNIK	252
2013/C 353 E/47	Umowy międzyrządowe w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (COM(2011)0540 – C7-0235/2011 – 2011/0238(COD))	252
	P7_TC1-COD(2011)0238 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2012/UE w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi	253
2013/C 353 E/48	Systemy zapewniania jakości produktów rolnych ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów zapewniania jakości produktów rolnych (COM(2010)0733 – C7-0423/2010 – 2010/0353(COD))	254
	P7_TC1-COD(2010)0353 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr.../2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	255
	Załącznik	255

2013/C 353 E/49	Europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej ***I Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (COM(2011)0862 – C7-0489/2011 – 2011/0418(COD)).....	255
2013/C 353 E/50	Europejskie fundusze venture capital ***I Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy venture capital (COM(2011)0860 – C7-0490/2011 – 2011/0417(COD))	280
2013/C 353 E/51	Wprowadzenie w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między UE a Kolumbią i Peru ***I Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską a Kolumbią i Peru (COM(2011)0600 – C7-0307/2011 – 2011/0262(COD)).....	304
2013/C 353 E/52	Wprowadzenie w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między UE a Ameryką Centralną ***I Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Centralną, z drugiej strony (COM(2011)0599 – C7-0306/2011 – 2011/0263(COD))	312
2013/C 353 E/53	Dozwolone możliwości wykorzystywania utworów osieroconych ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych dozwolonych możliwości wykorzystywania utworów osieroconych (COM(2011)0289 – C7-0138/2011 – 2011/0136(COD)).....	322
	P7_TC1-COD(2011)0136 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych	323
2013/C 353 E/54	Nadzwyczajne autonomiczne preferencje handlowe dla Pakistanu ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego nadzwyczajne autonomiczne preferencje handlowe dla Pakistanu (COM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))	323
	P7_TC1-COD(2010)0289 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 września 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 wprowadzającego nadzwyczajne autonomiczne preferencje handlowe dla Pakistanu	324

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL